ഐതിഹ്യമാല

(നാലാം ഭാഗം)

പ്രസാധകന്മാർ:

മംഗളോദയം ലിമിററഡ്, തൃശ്ശിവപേരൂർ.

Digitized By Kerala Sahitya Akademi

41784

28

ശങ്കുണ്ണി, കൊട്ടാരത്തിൽ

ഐതിഹ്യമാല - നാലാംഭാഗം

Digitized By Kerala Sahitya Akademi

ഐതിഹ്യമാല

നാലാംഭാഗം

മ. രാ. രാ.
കൊട്ടാരത്തിൽ ശങ്കുണ്ണി അവർകൾ
എഴുതിയത്.

പ്രസാധകന്മാർ:
മംഗളോദയം ലിമിറ്റഡ്, തൃശ്ശിവപേരൂർ.

തൃശ്ശിവപേരൂർ
മംഗളോദയം പ്രസ്സിൽ അച്ചടിച്ചത്.

1124/1948

All rights reserved

വില: 2ക.

Digitized By Kerala Sahitya Akademi

Digitized By Kerala Sahitya Akademi

സമർപ്പണം

യശശ്ശരീരനായ കവിസാർവ്വഭൌമൻ കൊടുങ്ങല്ലൂർ

ചെറിയ കൊച്ചുണ്ണിത്തമ്പുരാൻ

തിരുമനസ്സിലെ തിരുനാമധേയസ്മാരകമായി ഈ പുസ്തകം തദീയാത്മാവിനെ സ്മരിച്ചുകൊണ്ടു് ഭക്തി സ്നേഹബഹുമാനാദരപൂർവ്വം സമർപ്പിച്ചുകൊള്ളുന്നു.

വെള്ളായ്ക്കൽ നാരായണമേനോൻ

Digitized By Kerala Sahitya Akademi

സംഗതി വിവരം

മുഖവുര

ആമുഖോപന്യാസം

പ്രസ്താവന

കൊട്ടാരത്തിൽ ശങ്കുണ്ണി

1.	ഊരകത്ത് അമ്മ തിരുവടി	1
2.	സ്വാതിതിരുനാൾ മഹാരാജാവു തിരുമനസ്സുകൊണ്ട്	18
3.	പിലാമന്തോൾ മൂസ്സ്	34
4.	ശാസ്താങ്കോട്ടയും കുരങ്ങന്മാരും	42
5.	മുഴമംഗലത്തു നമ്പൂരി	73
6.	വയസ്കരകുടുംബവും അവിടുത്തെ ശാസ്താവും	78
7.	കായംകുളത്തുരാജാവിന്റെ ശ്രീചക്രം	86
8.	കുളപ്പുറത്തു ഭീമൻ	89
9.	മണ്ണടിക്കാവും കായിത്താനും	100
10.	ശ്രീകൃഷ്ണകർണ്ണാമൃതം	118
11.	കടമറ്റത്തു കത്തനാർ	122
12.	പുരുഹരിണപുരേശമാഹാത്മ്യം	151
13.	തോലകവി	170
14.	കഞ്ഞിക്കുട്ടിപ്പിള്ള സർവ്വാധികാര്യക്കാർ	191
15.	അച്ചൻകോവിൽശാസ്താവും പരിവാരമൂർത്തികളും	202
16.	അവണാമനയ്ക്കൽ ഗോപാലൻ	243

Digitized By Kerala Sahitya Akademi

മുഖവുര

ജ്ഞാനവൃദ്ധന്മാരുടെ ആശീസ്സുതന്നെയാണ് ഇയ്യുള്ളവന്റെ ശ്രേയസ്സും. സ്വദേശത്തിനും സ്വഭാഷയ്ക്കും യഥാശക്തി സഹായിക്കാത്തവനെ "ചത്തതിനൊക്കുമേ ജീവിച്ചിരിക്കിലും" എന്ന കൂട്ടത്തിലാണ് കണക്കാക്കേണ്ടത്. "കാൽകരം കണ്ണും മൂക്കു" മുള്ളവർക്കെല്ലാവർക്കും മേല്പറഞ്ഞ കാര്യം സാധിക്കുന്നതിന്നു യാതൊരു പ്രയാസവുമില്ല. നാലു പാദം വെച്ചു നടക്കുന്ന സംഘക്കാർ ഭാഷാപോഷണമല്ല ശോഷണമാണ് ചെയ്യുന്നത്.

"എത്ര നാളുള്ളു കീർത്തി നില്ക്കുന്നിതവനിയി-
ലത്ര നാളുള്ളു സ്വർഗ്ഗവാസവുമുണ്ടു നൂനം"

എന്ന വാക്യപ്രകാരം സൽകീർത്തി നേടുന്നതിന്ന് അപണ്ഡിതന്മാർക്കുള്ളൊരു മാർഗ്ഗം സൽകവികളെ ആശ്രയിച്ചുകൂടുകതന്നെയാണ്. "പുഷ്പമാല്യാനുഷംഗേണ സൂത്രം ശിരസി ധാര്യതേ" എന്നുണ്ടല്ലോ. എന്നാൽ കുത്തും ചവിട്ടും ഇടിയും കടിയും ഇല്ലാത്തവരുടെ പിന്നാലെ കൂടാഞ്ഞാൽ പല്ലിന്നു സ്ഥാനഭ്രംശം വന്നുകൂടാൻ എളുപ്പമുണ്ട്. ആളും തരവും നോക്കി വാലും തലയും ആട്ടാനും കാട്ടാനും ശീലമുള്ള കവികാമധേനുവാണ് കവിതിലകൻ കൊട്ടാരത്തിൽ ശങ്കുണ്ണി അവർകൾ എന്നു ധരിക്കാത്തവർ ഉണ്ടായിരിക്കുമെന്നു തോന്നുന്നില്ല.

ചിരകാലം ഇദ്ദേഹത്തെ സേവിച്ചതുകൊണ്ടു ഭാഷാഭിമാനികളുടെയിടയിൽ ഒരു സ്ഥാനം ഇവനും ഏതാണ്ടു സിദ്ധിച്ചുകഴിഞ്ഞിരിക്കുന്നു. ഐതിഹ്യങ്ങൾ കേൾക്കാനുള്ള ആഗ്രഹമാണ് ഒന്നാമതുണ്ടായത്. പിന്നെ അതു മൂത്ത്, ക്രമേണ, വല്ലവരും വല്ല ഐതിഹ്യങ്ങളും പറയുന്നതു കേട്ടാൽ കുറേശ്ശ കുത്തിക്കുറിക്കുക എന്ന ദിക്കായി. അവിടം വിട്ട് ഐ

Digitized By Kerala Sahitya Akademi

തിഹ്യങ്ങൾ അന്വേഷിച്ചുതുടങ്ങി. ഇപ്പോൾ അതിൽ എന്തെന്നില്ലാത്ത ഒരാവേശംതന്നെ ജനിച്ചിരിക്കുന്നു. പ്രായം നോക്കാതെ ഗ്രന്ഥകത്താവിനെ അലട്ടിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നതു പാപമാണെങ്കിൽ, ഐതിഹ്യമാല വായിക്കുമ്പോൾ സഹൃദയന്മാൎക്കുണ്ടാകുന്ന പരമാനന്ദം, അതിനെ തീരെ ദൂരീകരിക്കുമെന്നുതന്നെയാണ് എനിക്കുള്ള സമാധാനം.

ഐതിഹ്യങ്ങളിൽ അനാസ്ഥ കാണിക്കുന്ന പരിഷ്കാരികളുടെ തുക ക്രമേണ ക്ഷയിച്ചുകാണുന്നതു പാശ്ചാത്യന്മാൎക്ക് ഈ വിഷയത്തിലുള്ള അത്യാസക്തി അറിഞ്ഞിട്ടാണെങ്കിൽ അവരെക്കൊണ്ടു നമുക്കിപ്പോഴുള്ള സഹായം ചില്ലറയൊന്നുമല്ല. വായ്പുണ്ണുള്ളവൎക്കു പഞ്ചാമൃതവും കടുരസമായിത്തോന്നുന്നതു സാധനദോഷമല്ല രസനേന്ദ്രിയവൈകല്യമാണെന്നു പറയേണ്ടതില്ലല്ലോ.

ഐതിഹ്യരചനാരീതിയുടെ ആദികത്താവു ശങ്കുണ്ണി അവർകളാകയാൽ അദ്ദേഹത്തെ അനുകരിച്ചെഴുതുകയല്ലാതെ അധഃകരിച്ചെഴുതുവാൻ ആൎക്കും സാധിക്കുന്നതല്ല. ഒരു വിധം സാധിച്ചാൽതന്നെയും അതിന്നു സ്വാദും കുറച്ചൊന്നു കുറഞ്ഞിരിക്കുകയും ചെയ്യുന്നതാണ്. ഇദ്ദേഹം ഭൂജാതനായതു ൧൦൨൧-ൽ ആണെന്ന സംഗതി ഓൎക്കുമ്പോൾ ഐതിഹ്യങ്ങൾ ഇദ്ദേഹത്തെക്കൊണ്ടു വേഗം എഴുതിക്കേണ്ടതിന്നു ഭാഷാഭിമാനികൾ പരിശ്രമിക്കേണ്ടതാണ്. പലവിധം ആപത്തുകൾ നേരിട്ടിട്ടും ആയുൎഭാവത്തിന്നൊരു ഭംഗവും ഈ മഹാകവിക്ക് ഇതുവരെ തട്ടീട്ടില്ലാത്തതിനാൽ സൎവ്വേശ്വരിയുടെ സഹായത്താൽ ഞാൻ വിചാരിച്ച കള്ളിയിലെത്തിക്കാൻ കഴിയുമെന്നുതന്നെയാണ് എന്റെ ഉത്തമവിശ്വാസം.

ഭാഷാതറവാട്ടിലെ കാരണവനും കൈകാൎയ്യകത്താവുമായ ജന്മകവി ശങ്കുണ്ണി അവർകൾ സ്വകുടുംബംപോലെതന്നെ ശാഖാകുടുംബങ്ങളേയും ഭേദംകൂടാതെ പരിപാലിച്ചു പോരുന്നതുമൂലം എല്ലാവരുടേയും കണ്ണിലുണ്ണിയായിത്തീൎന്നിരിക്കുന്നതിനാൽ ഇദ്ദേഹം ഇനിയും അനേകായിരത്താണ്ടു വാ

Digitized By Kerala Sahitya Akademi

ഴേണമേ എന്നു പ്രാൎത്ഥിക്കുന്നവരിൽ അഗ്രിമത്വം പ്രസാധകനാണെന്നു പറയുന്നതിൽ പക്ഷാന്തരത്തിനവകാശമില്ലല്ലോ. എന്നാൽ ഈ മഹാൻ ചെയ്തുതന്നിട്ടുള്ള ഉപകാരസഹായങ്ങൾക്കുപകരം ചെയ്യേണ്ടതായ അവസരം അദ്ദേഹത്തിനു നേരിടാതിരിക്കേണമേ എന്നാണു് പ്രസാധകൻ ഹൃദയപൂൎവ്വം പ്രാൎത്ഥിച്ചുപോരുന്നതു്. ഐതിഹ്യമാലയുടെ അഞ്ചാം ഭാഗത്തിന്റെ മുഖവുരയിൽ ശേഷമാവാമെന്നുവെച്ചതല്ക്കാലം വിസ്മരിക്കുന്നില്ല.

കവിതിലകൻ ശ്രീമാൻ ശങ്കുണ്ണി അവർകൾ ഉണ്ടാക്കിയ ഈ കാവ്യരത്നം ലക്ഷ്മീഭായിപ്രവൎത്തകന്മാരുടെ പ്രസാധകത്വത്തിൽ പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തുന്നതു ജീവന്മുക്തനായ മഹാമഹിമശ്രീ കവിസാൎവ്വഭൌമൻ കൊടുങ്ങല്ലൂർ ചെറിയ കൊച്ചുണ്ണിത്തമ്പുരാൻ (ഇളയതമ്പുരാൻ) തിരുമനസ്സിലെ തൃപ്പാദപത്മങ്ങളിൽ സമൎപ്പിക്കുന്നതു തങ്കത്തിൽ രത്നം പതിച്ചതുപോലെയായിരിക്കുമെന്നു് ഉള്ളുകള്ളികളറിവുള്ളവരോടു പറഞ്ഞറിയിക്കേണ്ടതില്ലല്ലോ.

ഈ ഗ്രന്ഥകൎത്താവിനെപ്പോലെതന്നെ മാസികാപ്രവൎത്തകന്മാരേയും മററും യഥോചിതം സഹായിച്ചുപോരുന്ന മ. രാ. രാ. വി. കെ. രാമന്മേനോൻ ബി. എ., എൽ. ടി അവർകളുടെ സരസമായ ആമുഖോപന്യാസം ഈ പുസ്തകത്തിനു പ്രത്യേകമൊരു അലങ്കാരമായിത്തീൎന്നിട്ടുള്ളതിനാൽ അദ്ദേഹത്തോടും അതിനു ഹേതുഭൂതനായ ഗ്രന്ഥകൎത്താവിനോടും സാധുവായ പ്രസാധകനുള്ള കൃതജ്ഞതയ്ക്കൊരതിരുമില്ലെന്നുള്ള പരമാൎത്ഥം പ്രസ്താവിച്ചുകൊണ്ടു് ഈ മുഖവുര സമാപിച്ചുകൊള്ളുന്നു.

എന്നു്

ലക്ഷ്മീഭായി ആപ്പീസ്
തൃശ്ശിവപേരൂർ
12—2—102. } വെള്ളാസ്കൂൽ നാരായണമേനോൻ,

ആമുഖോപന്യാസം

പ്രാചീനകേരളത്തെ സംബന്ധിച്ച് നമുക്കിപ്പോഴുള്ള അറിവ് അധികവും ഐതിഹ്യങ്ങൾ വഴിയായി സിദ്ധിച്ചിട്ടുള്ളതാകുന്നു. പാക്കനാർ, ഉളിയന്നൂർ പെരുന്തച്ചൻ, തലക്കുളത്തു ഭട്ടതിരി, പ്രഭാകരഗുരുക്കൾ, കാക്കശ്ശേരി ഭട്ടതിരി, നാറാണത്തു ഭ്രാന്തൻ മുതലായ ദിവ്യന്മാരുടെ സ്മരണ ഇന്നും നിലനിർത്തിപ്പോരുന്നതും അവരെപ്പററി പരമ്പരയായി പറഞ്ഞുവരുന്ന അത്ഭുതകരങ്ങളും രസാവഹങ്ങളുമായ ചില കഥകളല്ലാതെ മറെറാന്നുമല്ല. ഗൃഹംതോറും മുത്തശ്ശിമാർ കൊച്ചുകുട്ടികൾക്ക് ഇങ്ങിനെയുള്ള കഥകൾ പറഞ്ഞുകൊടുക്കുന്നതു പഴയ കാലത്തു ബാല്യവിദ്യാഭ്യാസത്തിൻെറ ഒരംഗമായിരുന്നു. ആധുനികവിദ്യാഭ്യാസപ്രചാരം ഈവക കഥകളെ വിദ്യാഭ്യാസലോകത്തിൽനിന്നു നിഷ്കാസനം ചെയ്കയും തൽസ്ഥാനത്തു റോബർട്ടുബ്രൂസ്സിൻെറയും, റോബിൻഹുഡിൻേറയും മററും കഥകളെ പ്രതിഷ്ഠിക്കയും ചെയ്തു. ആൾഫ്രഡ് അപ്പം കരിച്ചതും ഒരു എട്ടുകാലി സ്ഥിരോത്സാഹത്തെപ്പററി റോബർട്ടുബ്രൂസിനെ ഒരു പാഠം പഠിപ്പിച്ചതും വിദ്യാർത്ഥികൾ ഗ്രഹിച്ചിരിക്കേണ്ടതു് അത്യാവശ്യമാണെന്നു കരുതുന്ന അദ്ധ്യാപകൻ, പാക്കനാർ, വില്വമംഗലത്തു സ്വാമിയാർ മുതലായ ഭക്തന്മാരെപ്പററിയുള്ള കഥകൾ അസംഭാവ്യങ്ങളും അസംബന്ധപൂരിതങ്ങളുമാണെന്നു മാത്രം അവരെ മനസ്സിലാക്കുന്നതു് അത്യത്ഭുതംതന്നെ. സ്വദേശസ്നേഹം, ഈശ്വരഭക്തി, കൃത്യാകൃത്യബോധം മുതലായ ഗുണങ്ങൾ വിദ്യാർത്ഥികളിൽ ജനിപ്പിക്കുന്നതിന് അന്യദേശചരിത്രങ്ങളെക്കാൾ സ്വദേശങ്ങളെ സംബന്ധിച്ചുള്ള ഐതിഹ്യങ്ങളാണ് അധികം ഉപയുക്തങ്ങളായിരിക്കുക എന്നുള്ളതു സംശയരഹിതമായ സംഗതിയാകുന്നു.

വിഷയങ്ങളെ സംബന്ധിച്ചേടത്തോളം ഐതിഹ്യങ്ങളെ പ്രധാനമായി മതം, സമുദായം, രാജ്യഭരണം, സാഹി

ത്ര്യം എന്നീ നാലു വകുപ്പുകളായി തിരിക്കാവുന്നതാണ്. ശങ്കരാചാര്യർ, വില്വമംഗലത്തു സ്വാമിയാർ, തൃക്കണ്ണാമതിലകം, പന്നിയൂർ ഗ്രാമം എന്നിവയെ ആദ്യത്തെ രണ്ടിനത്തിലും, സ്വാതിതിരുനാൾ, രാജാ കേശവദാസൻ, ശക്തൻതമ്പുരാൻ എന്നിവയെ മൂന്നാമത്തെ ഇനത്തിലും, തോലൻ, മേൽപുത്തൂർ ഭട്ടതിരി, എഴുത്തച്ഛൻ മുതലായവയെ നാലാമത്തേതിലും ഉൾപ്പെടുത്താവുന്നതാകുന്നു. ഇതു കൂടാതെ ഓരോ വിദ്വാന്മാരുടെ ധീരകൃത്യങ്ങളെ വർണ്ണിക്കുന്ന പഴങ്കഥകളും മലയാളത്തിൽ അനേകമുണ്ട്: ഐതിഹ്യങ്ങളിൽ ചിലതു ചിലരുടെ മനോധർമ്മസൃഷ്ടികളും ചിലതു യഥാർത്ഥസംഭവങ്ങളെ ആസ്പദമാക്കിട്ടുള്ളവയുമാണ്. വാസ്തവസംഭവങ്ങളെ വിവരിക്കുന്നവയല്ലാത്തതിനാലും അസംഭാവ്യസംഗതികളെക്കൊണ്ടു നിറഞ്ഞിരിക്കുന്നതുകൊണ്ടും ഐതിഹ്യങ്ങൾക്കു യാതൊരു വിലയും കല്പിക്കുവാൻ പാടില്ലെന്നു ശഠിക്കുന്നവർ 'ചരിത്രങ്ങൾ'ക്ക് എത്രത്തോളം മാഹാത്മ്യം കല്പിക്കാമെന്നുള്ളത് ആലോചിക്കേണ്ടതാകുന്നു. ശിഖന്മാർ ഈശ്വരാവതാരമായി കരുതി പൂജിച്ചുവരുന്ന രഞ്ജിതസിംഹൻ സകല ദുർഗ്ഗുണങ്ങളും ഒന്നിച്ചുചേർന്നു മൂർത്തിമത്തായ ഒരു ദേഹമാണെന്നാണ് പാശ്ചാത്യവിദ്വാന്മാർ എഴുതിട്ടുള്ള ചരിത്രങ്ങളിൽനിന്നു നാം മനസ്സിലാക്കുന്നത്. കല്ക്കട്ടയിലെ 'ഇരുട്ടറ'വൃത്താന്തം ഏതോ ഒരു സമർത്ഥൻെറ മനസ്സങ്കല്പത്തിൽനിന്നുണ്ടായതാണെന്ന് ഇപ്പോൾ തെളിവായിരിക്കുന്നു. രഞ്ജിതസിംഹനെപ്പോലെതന്നെ ഒരു അവതാരപുരുഷനായി ഗണിച്ചുവരുന്ന ശിവാജി ചരിത്രകാരന്മാരുടെ ദൃഷ്ടിയിൽ ദുഷ്ടനും ചതിയനും കൊള്ളക്കാരിൽ പ്രമാണിയും ആയിരുന്നു. അടുത്ത കാലത്തു ജീവിച്ചിരുന്ന മഹാന്മാരെപ്പററിയുള്ള വിവരണങ്ങൾകൂടി വാദവിഷയമായിത്തീർന്നിട്ടുള്ള അവസ്ഥയ്ക്കു പ്രാചീനചരിത്രങ്ങൾ എത്രത്തോളം വിശ്വാസയോഗ്യങ്ങളാണെന്നു പറയേണ്ടതില്ലല്ലോ. രാജപുത്രസ്ഥാ

Digitized By Kerala Sahitya Akademi

നത്തെ അലങ്കരിച്ചിരുന്ന അനവധി ക്ഷത്രിയരാജാക്കന്മാരുടേയും ധീരവനിതാരത്നങ്ങളുടേയും ശൂരകൃത്യങ്ങളെപ്പററിയാകട്ടെ ചിലിയൻവാലയിൽ ശിഖന്മാർ പ്രകടിപ്പിച്ച ശൌര്യവീര്യപരാക്രമങ്ങളെപ്പററിയാകട്ടെ വിദ്യാലയങ്ങളിൽ പഠിപ്പിച്ചുവരുന്ന ചരിത്രങ്ങൾ ശബ്ദിക്കപോലും ചെയ്യുന്നില്ല. ചുരുക്കിപ്പറയുന്നതായാൽ ഇന്ത്യാചരിത്രം പഠിപ്പിക്കുന്നതു് ഇംഗ്ലീഷുകാർ അമാനുഷന്മാരും ഭാരതീയർ അപരിഷ്കൃതന്മാരുമാണെന്നുള്ള ബോധം വിദ്യാർത്ഥികൾക്കുണ്ടാക്കിക്കൊടുപ്പാനായിട്ടാണോ എന്നു തോന്നും. അതിനാൽ വിദ്യാർത്ഥികളിൽ ആത്മവിശ്വാസം, കർത്തവ്യകർമ്മബുദ്ധി, സ്വരാജ്യാഭിമാനം, സ്വാതന്ത്ര്യബോധം എന്നീ ഗുണങ്ങൾ അങ്കുരിപ്പിച്ചു് അവരെ ഉത്തമപൌരന്മാരാക്കിത്തീർക്കണമെന്നുള്ള ഉദ്ദേശം വിദ്യാഭ്യാസാധികൃതന്മാർക്കുണ്ടെങ്കിൽ ഇന്ത്യയിലുണ്ടായിരുന്ന പല മഹാന്മാരെപ്പററി പറഞ്ഞുവരുന്ന കഥകൾ നിശ്ചയമായും അവരെ പഠിപ്പിക്കേണ്ടതാകുന്നു.

കേരളം അനവധി വിദ്വാന്മാരുടേയും, കവികളുടേയും, മതസ്ഥാപകന്മാരുടേയും, രണശൂരന്മാരുടേയും ജന്മദേശമാകുന്നു. ഇവരെപ്പററി വല്ല വിവരങ്ങളും ഗ്രഹിക്കയോ പ്രാചീനകേരളത്തിലെ ആചാരങ്ങൾ, വിശ്വാസങ്ങൾ, നാഗരികസ്ഥിതി എന്നിവ മനസ്സിലാക്കുകയോ ചെയ്യണമെങ്കിൽ ഐതിഹ്യങ്ങളെത്തന്നെ അവലംബിക്കണം. ഈ ഐതിഹ്യങ്ങൾ നിസ്സാരങ്ങളാണെന്നുവെച്ചു് അവയെ ത്യാജ്യകോടിയിൽ പെടുത്തുന്ന പക്ഷം കേരളചരിത്രത്തിലെ ഒരു പ്രധാനാംശം നമുക്കു നഷ്ടമായിവരുന്നതാകുന്നു.

ഐതിഹ്യങ്ങൾ ശേഖരിക്കുന്നതിനു പല പാശ്ചാത്യരാജ്യങ്ങളിലും സംഘങ്ങൾ സ്ഥാപിച്ചിട്ടുണ്ടെന്നുള്ള സംഗതിയിൽനിന്നു് അവയുടെ പ്രാധാന്യം എത്രത്തോളമുണ്ടെന്നു് ഊഹിക്കാമല്ലോ. മാനുഷശാസ്ത്രഗ്രഹണത്തിനു് ഇവ അത്യന്താപേക്ഷിതങ്ങളായിട്ടാണു് പാശ്ചാത്യർ കരുതുന്നതു്. ആംഗലഭാഷാപോഷണവിഷയത്തിൽ ഐതിഹ്യങ്ങൾ വളരെ

Digitized By Kerala Sahitya Akademi

സഹായിച്ചിട്ടുണ്ടെന്നുള്ളതിനു സംശയമില്ല. ആംഗ്ലേയകാളിദാസനായ ഷേക്സ്പിയരുടേയും പ്രസിദ്ധ ആഖ്യായികാകാരനായ സ്കോട്ടിന്റേയും കവിശ്രേഷ്ഠന്മാരായ സ്പെൻസർ, ചാസർ മുതലായവരുടേയും കൃതികളുടെ മൂലം ഐതിഹ്യങ്ങളാകുന്നു. ഇതുപോലെ മററനേകം ഭാഷകളിലും സാഹിത്യഗ്രന്ഥങ്ങളുടെ വൎദ്ധനയ്ക്കു പ്രധാനകാരണം ഐതിഹ്യങ്ങളുടെ പ്രസിദ്ധീകരണംതന്നെയാണ്.

മേല്പറഞ്ഞ സംഗതികളിൽനിന്ന് ഏതു ഭാഷയിലും ഐതിഹ്യങ്ങൾ ശേഖരിച്ചു പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തുന്നതിന്റെ ഔചിത്യം സ്പഷ്ടമാകുന്നുണ്ടല്ലോ. മലയാളഭാഷയിൽ ഈ വിഷയത്തിൽ പരിശ്രമിച്ചുവരുന്നതു പ്രസിദ്ധകവിയും ഗദ്യകാരനും പണ്ഡിതനും സരസനുമായ കവിതിലകൻ കൊട്ടാരത്തിൽ ശങ്കുണ്ണി അവർകളായതു മലയാളികളുടെ ഭാഗ്യാതിശയമെന്നേ പറവാനുള്ളു. അവിടേയും ഇവിടേയും ചിന്നിച്ചിതറിക്കിടക്കുന്ന ഐതിഹ്യങ്ങൾ തേടിപ്പിടിച്ചു സമ്പാദിക്കുന്നതുതന്നേ ശ്രമസാദ്ധ്യമായ ഒരു പ്രവൃത്തിയാകുന്നു. അതുകളെ വായനക്കാൎക്കു ഹൃദയാകൎഷകമാകുംവണ്ണം എഴുതി ഫലിപ്പിക്കുക എന്നുള്ളതു സാമാന്യക്കാരാൽ സാദ്ധ്യമായിട്ടുള്ളതല്ല. ശങ്കുണ്ണി അവർകൾ ഈ കൃത്യം പ്രശസ്തമാകുംവണ്ണം നിൎവ്വഹിച്ചിട്ടുണ്ടെന്നുള്ളതു് ഐതിഹ്യമാലയുടെ ഒന്നു മുതൽ മൂന്നുവരെയുള്ള ഭാഗങ്ങളിൽനിന്നു സുവ്യക്തമാകുന്നുണ്ടു്. ഈ നാലാം ഭാഗത്തിലടങ്ങിയ എല്ലാ ഐതിഹ്യങ്ങളും മററുഭാഗങ്ങളിലെപ്പോലെതന്നെ ഏററവും രസകരങ്ങളായിട്ടുണ്ടു്. ശങ്കുണ്ണി അവർകളുടെ തൂലികാഗ്രത്തിൽനിന്നു പുറപ്പെടുന്നവയെല്ലാംകൂടെ ആസ്വാദ്യത ഒന്നു വേറെയാണെന്ന് അനുഭവിച്ചറിഞ്ഞിട്ടുള്ളവരാരും സമ്മതിക്കാതിരിക്കയില്ല. എങ്കിലും 'കടമററത്തു കത്തനാർ', 'ശാസ്താങ്കോട്ടയും കുരങ്ങന്മാരും' എന്നീരണ്ടും പ്രത്യേകം ശ്രദ്ധേയങ്ങളാണ്. വിശ്രമസമയങ്ങളിൽ, അറിവും വിനോദവും ഒരുമിച്ചു നൽകുന്ന ഇത്തരം

Digitized By Kerala Sahitya Akademi

ഗ്രന്ഥങ്ങളുടെ പാരായണമാണു് ഉത്തമമായിട്ടുള്ളതു്. ഗദ്യകൃതികളാകട്ടെ പദ്യകൃതികളാകട്ടെ ആയാസപ്പെട്ടു നിൎമ്മിക്കുക എന്നുള്ളതു ശങ്കുണ്ണി അവർകൾ ധരിച്ചിട്ടേയില്ല. അതിനാൽ അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഗദ്യപദ്യങ്ങളിൽ സഹൃദയന്മാൎക്കു് എന്തെന്നില്ലാത്ത അഭിരുചി തോന്നുന്നതിൽ വിസ്മയിപ്പാനൊന്നുമില്ലല്ലോ. ശങ്കുണ്ണി അവർകളുടെ ഗദ്യത്തിനു വേറെ ഗുണമുള്ളതു് അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഗദ്യരീതി ദക്ഷിണകേരളീയൎക്കും ഉത്തരകേരളീയൎക്കും മദ്ധ്യകേരളീയൎക്കും ഒരുപോലെ രുചിക്കുമെന്നുള്ളതാണു്. ഇങ്ങിനെ സൎവ്വസമ്മതമായ ഗദ്യരീതി സ്വാധീനമായിട്ടുള്ളവർ വളരെ പേരുണ്ടെന്നു തോന്നുന്നില്ല. വാൎദ്ധക്യകാലത്തുകൂടി ഭാഷാപോഷണവിഷയത്തിൽ അശ്രാന്തപരിശ്രമംചെയ്തുവരുന്ന ഈ കവിയെ എത്രതന്നേ ശ്ലാഘിച്ചാലും അധികമായിപ്പോകുന്നതല്ല. ശങ്കുണ്ണി അവർകൾ ഇനിയും ദീൎഘകാലം ജീവിച്ചിരുന്നു് ഇത്തരം ഗ്രന്ഥങ്ങളെക്കൊണ്ടു ഭാഷായോഷയെ അലങ്കരിക്കുവാൻ സംഗതിവരുത്തട്ടെയെന്നു ജഗദീശ്വരിയെ പ്രാൎത്ഥിച്ചുംകൊണ്ടു് ഈ ഉപന്യാസത്തെ ഉപസംഹരിച്ചുകൊള്ളുന്നു.

ചേന്നമംഗലം, } എന്നു
29—1—102. } വി. കെ. രാമന്മേനോൻ ബി. എ., എൽ. ടി

Digitized By Kerala Sahitya Akademi

പ്രസ്താവന

ഐതിഹ്യമാലയുടെ രണ്ടാം ഭാഗം പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തിയതിന്റെ ശേഷം പത്തു കൊല്ലം കഴിഞ്ഞിട്ടു മാത്രമേ മൂന്നാം ഭാഗം പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തുന്നതിനു സാധിച്ചുള്ളൂ. എന്നാൽ മൂന്നാം ഭാഗം പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തീട്ടു് ഒരു കൊല്ലം കഴിഞ്ഞപ്പോഴയ്ക്കും ഈ നാലാംഭാഗം പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്താൻ സാധിക്കുകയും ചെയ്തു. മൂന്നാം ഭാഗത്തിന്റെ പ്രസിദ്ധീകരണത്തിനു് ഇത്ര വളരെ കാലതാമസവും നാലാം ഭാഗം പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തുന്നതിനു് ഇത്രയുമെളുപ്പവും സിദ്ധിച്ചതു് എന്തുകൊണ്ടെന്നു പലരും സംശയിച്ചേയ്ക്കാം. അതിനുള്ള വാസ്തവകാരണങ്ങൾ താഴെപ്പറയുന്നവയാണു്.

രണ്ടാം ഭാഗം പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തിയതു് എന്റെ അറുപതാമത്തെ വയസ്സിലാണു്. അതിനു ശേഷം പ്രായാധിക്യം കൊണ്ടും ഇടയ്ക്കിടയ്ക്കു് ഉണ്ടായിക്കൊണ്ടിരുന്ന രോഗപീഡകൾകൊണ്ടും ചില ദുരാപത്തുകൾകൊണ്ടും മററും എന്റെ ദേഹത്തിനും മനസ്സിനും വന്നുകൂടിയ ക്ഷീണവും അസ്വാസ്ഥ്യവും നിമിത്തം യഥാപൂർവ്വം സാഹിത്യപരിശ്രമംചെയ്യുന്നതിനു ഞാൻ അശക്തനായിത്തീർന്നു. അതും ഐതിഹ്യങ്ങൾ ശേഖരിക്കുന്നതിനുണ്ടായ പ്രയാസവുമാണു് മൂന്നാം ഭാഗം തീർത്തു പുറത്തിറക്കുന്നതിനു് അത്രയും താമസം വന്നതിന്റെ കാരണങ്ങൾ. പണ്ടു പല ദേശങ്ങളിലും കാലങ്ങളിലും സംഭവിച്ചതായി പഴമപരിചയമുള്ള പലർ പറഞ്ഞും വിശ്വസിച്ചും പോരുന്ന സംഗതികളാണല്ലോ ഐതിഹ്യങ്ങൾ. അവ ശേഖരിക്കുകയെന്നുള്ളതു ക്ഷിപ്രസാദ്ധ്യമായ ഒരു കാര്യമല്ലല്ലോ. ഇനി നാലാം ഭാഗം ഇത്ര ക്ഷണത്തിൽ പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്താനുണ്ടായ കാരണങ്ങൾകൂടി പറയാം.

നമ്മുടെ ഭാഷയ്ക്കു പരിഷ്കാരാഭിവൃദ്ധിയും ജനങ്ങൾക്കു ജ്ഞാനാഭിവൃദ്ധിയുമുണ്ടാകണമെന്നുള്ള ഉദ്ദേശത്തോടുകൂടി പ്ര

Digitized By Kerala Sahitya Akademi

പത്തിക്കുന്ന പത്രാധിപന്മാർ ലേഖനസഹായത്തിന് ആവശ്യപ്പെട്ടാൽ യഥാശക്തിയെന്തെങ്കിലും, എഴുതിയയച്ചുകൊടുക്കുകയെന്നുള്ളത് ഒരു കർത്തവ്യകർമ്മമാണെന്നാണ് എൻെറ വിചാരം. അതിനാൽ പല പത്രങ്ങളിലേക്കും മാസികകളിലേക്കും യഥാസൌകര്യം വല്ലതുമൊക്കെ എഴുതിയയച്ചുകൊടുത്തുകൊണ്ടാണ് ഞാനിരുന്നിട്ടുള്ളത്. എന്നാൽ ലേഖനങ്ങൾക്ക് ആവശ്യപ്പെട്ടിട്ടുള്ളവരെയെല്ലാം എല്ലാപ്പോഴും യഥായോഗ്യം തൃപ്തിപ്പെടുത്താനും സന്തോഷിപ്പിക്കാനും എനിക്കു കഴിഞ്ഞിട്ടുമില്ല. എൻെറ ദേഹത്തിനു ക്ഷീണവും അസ്വാസ്ഥ്യങ്ങളും ബാധിച്ചുതുടങ്ങിയതിൽപ്പിന്നെയുള്ള കഥ പറയാനുമില്ല. എങ്കിലും ഇപ്പോഴും എൻെറ മോഹം ആർക്കും ഇച്ഛാഭംഗം വരുത്താതെയും ആരെയും മുഷിപ്പിക്കാതെയും കഴിച്ചുകൂട്ടിയാൽക്കൊള്ളാമെന്നുതന്നെയാണ്.

ഐതിഹ്യമാലയുടെ ഒന്നും രണ്ടും ഭാഗങ്ങളും 'ഭാഷാപോഷിണി' മുതലായ ചില മാസികകളിൽച്ചേർത്തു പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തീട്ടുള്ള എൻെറ ചില ഐതിഹ്യലേഖനങ്ങളും കണ്ടപ്പോൾ അങ്ങിനെയുള്ള ലേഖനങ്ങൾ അയച്ചുകൊടുത്താൽ കൊള്ളാമെന്നു പല പത്രാധിപന്മാർ എന്നോടാവശ്യപ്പെട്ടുതുടങ്ങി. അപ്പോൾ ഞാൻ എനിക്കു തെക്കും വടക്കും ദിക്കുകളിലുള്ള ചില സ്നേഹിതന്മാർ മുഖാന്തരം ചില ഐതിഹ്യങ്ങൾ ശേഖരിക്കുകയും അവ യഥാവസരം എഴുതിച്ചേർത്തു ചിലർക്ക് അയച്ചുകൊടുക്കുകയും ചില മാസികകളിൽച്ചേർത്തു പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്തു. ഒടുവിൽ അവയെല്ലാംകൂടി കൂട്ടിച്ചേർത്തപ്പോൾ ഐതിഹ്യമാലയുടെ മൂന്നാം ഭാഗപുസ്തകത്തിലേക്കു തികഞ്ഞിട്ട് ഏതാനും ലേഖനങ്ങൾ അധികം വന്നു. പിന്നെയും ചില സ്നേഹിതന്മാരുടെ സഹായംകൊണ്ട് അചിരേണ ചില ലേഖനങ്ങൾകൂടി എഴുതി ചില മാസികകളിൽച്ചേർത്തു പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്താനെനിക്കു സാധിക്കുകയും ചെയ്തു. അവയെല്ലാംകൂടി കൂട്ടിച്ചേർത്താണ് ഈ നാലാം ഭാഗം

Digitized By Kerala Sahitya Akademi

ളിപ്പോൾ പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്നതു്. ഇത്രയും പറഞ്ഞതുകൊണ്ടു്, ഈ നാലാം ഭാഗം ഇത്രയും വേഗത്തിൽ പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്താൻ സാധിച്ചതിന്റെ കാരണം സ്പഷ്ടമാകുന്നുണ്ടല്ലോ. ഐതിഹ്യങ്ങൾ ശേഖരിക്കുന്ന വിഷയത്തിൽ എന്റെ മാന്യസ്നേഹിതന്മാരുടെ സഹായം ഇനിയും ഉണ്ടായിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്ന പക്ഷം അഞ്ചാം ഭാഗവും ഇതുപോലെതന്നെ അചിരേണ പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്താൻ സാധിക്കുമെന്നാണു് എനിക്കിപ്പോൾ തോന്നുന്നതു്.

ഐതിഹ്യങ്ങൾ ശേഖരിക്കുന്ന വിഷയത്തിൽ ഈ അടുത്ത കാലത്തു് എന്നെസ്സഹായിച്ചിട്ടുള്ള മാന്യന്മാരിൽ പ്രഥമഗണനീയന്മാർ എവൂർ പനയ്ക്കലിൽ കൃഷ്ണശർമ്മാ അവർകളും, നമ്മുടെ അന്നദായിനിയായിരുന്ന നാടുനീങ്ങിപ്പോയ ആററിങ്ങൽ മൂത്തതമ്പുരാൻ തിരുമനസ്സിലെ തിരുനാമധേയസ്മാരകമായി പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്ന 'ലക്ഷ്മീഭായി' മാസികയുടെ അധിപരും ഉടമസ്ഥനും എന്റെ ആപ്തമിത്രവുമായ വെള്ളായ്ക്കൽ നാരായണമേനവനവർകളുമാണെന്നു കൃതജ്ഞതാപൂർവ്വം പറയേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. മൂന്നും നാലും ഭാഗങ്ങളിലുള്ള ഐതിഹ്യോപന്യാസങ്ങളിൽ പലതിന്റേയും നോട്ടു് (ചുരുക്കം) എനിക്കു് അവർ എഴുതിയയച്ചുതന്നിട്ടുള്ളതാണു്. എന്നാൽ നാരായണമേനോൻ നടത്തിപ്പോരുന്ന മാസികയിലേയ്ക്കു് ഐതിഹ്യം വകയിലെന്നല്ല, ഒരിനത്തിലുമുള്ള ഒരുപന്യാസവും അയച്ചുകൊടുക്കണമെന്നു് അദ്ദേഹം ഒരിക്കലും നിർബ്ബന്ധപൂർവ്വം എന്നോടാവശ്യപ്പെടാറില്ല. എന്റെ ഇപ്പോഴത്തെ ദേഹസ്ഥിതി അദ്ദേഹത്തിനു നല്ലപോലെ അറിയാവുന്നതുകൊണ്ടു ഞാൻ സ്വമനസ്സാലെ എന്തെങ്കിലും എഴുതിയയച്ചുകൊടുത്താൽ അതു സസന്തോഷം സ്വീകരിച്ചു പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തുകയെന്നു മാത്രമേ അദ്ദേഹമിപ്പോൾ വെച്ചിട്ടുള്ളു. എന്നാൽ സർവ്വോപരി ലേഖനസഹായം ചെയ്യേണ്ടതു 'ലക്ഷ്മീഭായി' മാസികയ്ക്കാണെന്നാണു് എന്റെ വിചാരം. എങ്കിലും വിചാരത്തിനു് അനുരൂപമായി

Digitized By Kerala Sahitya Akademi

പ്രവൎത്തിക്കാൻ ഇപ്പോൾ ഞാൻ ശക്തനാകുന്നില്ല. നമ്മുടെ അന്നദായിനിയും സൽഗുണവതിയുമായിരുന്ന വഞ്ചീശപുത്രിയുടെ തിരുനാമധേയസ്മാരകമായി പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തിപ്പോരുന്ന മാസികയ്ക്കു യഥാശക്തി സഹായിക്കയെന്നുള്ളതു തിരുവിതാംകൂർനിവാസികളായ ഏവരുടെയും കൎത്തവ്യമാണല്ലോ. വിശേഷിച്ചു, 'കേരളകാളിദാസ'നെന്നു സുപ്രസിദ്ധനായിരുന്ന തീപ്പെട്ടുപോയ കേരളവൎമ്മ വലിയ കോയിത്തമ്പുരാൻ തിരുമനസ്സുകൊണ്ടു പ്രസംഗവശാൽ പല പ്രാവശ്യം "ലക്ഷ്മീഭായി മാസികയ്ക്കു കഴിയുന്ന സഹായങ്ങളെല്ലാം ചെയ്തുകൊടുക്കണം" എന്നു സകാരണം എന്നോടു് അരുളിച്ചെയ്തിട്ടുമുണ്ടു്. ഈ സ്ഥിതിക്കു് ആ മാന്യമാസികയ്ക്കു യഥാശക്തി വല്ല ലേഖനങ്ങളും എഴുതിക്കൊടുക്കുകയെങ്കിലും ചെയ്യാതെയിരുന്നാൽ അതു കേവലം കൃതഘ്നതയായിപ്പോകുമല്ലോ. "കൃതഘ്നാ നരകം യാന്തി യാവച്ചന്ദ്രദിവാകരൌ" എന്നാണല്ലോ പ്രമാണവചനം. എന്നാൽ, ഐതിഹ്യമാല 'ലക്ഷ്മീഭായി ഗ്രന്ഥാവലി'യിൽച്ചേൎത്തും നാരായണമേനോനവൎകളുടെ പ്രസാധകത്വത്തോടുകൂടിയുമല്ലാതെ പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്താറില്ലാത്തതുകൊണ്ടു്, ഞാനെഴുതുന്ന ഐതിഹ്യോപന്യാസങ്ങൾ ഏതു മാസികയിൽച്ചേൎത്തു പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തിയാലും—

"ആകാശാൽ പതിതം തോയം യഥാ ഗച്ഛതി സാഗരം
സൎവ്വദേവനമസ്കാരഃ കേശവം പ്രതി ഗച്ഛതി"

എന്നുള്ളതുപോലെ ഒടുക്കമെല്ലാം 'ലക്ഷ്മീഭായി'യിൽത്തന്നെയാണല്ലോ ചെന്നുചേരുന്നതു് എന്നൊരു സമാധാനം എനിക്കില്ലെന്നുമില്ല.

എന്നു്,

പുസ്തകകൎത്താ

കൊട്ടാരത്തിൽ ശങ്കുണ്ണി.

Digitized By Kerala Sahitya Akademi

കൊട്ടാരത്തിൽ ശങ്കുണ്ണി

പുരാതനകാലങ്ങളിൽ ജീവചരിത്രമെഴുതുക എന്നതു വളരെ ചുരുക്കമായിരുന്നുവല്ലോ. അതിൻെറ കാരണം ഓരോ കാലങ്ങളിൽ ഉണ്ടായിരുന്ന മഹാന്മാർ എല്ലാവരും എല്ലാംകൊണ്ടും ഏകദേശം തുല്യകക്ഷ്യന്മാരായിരുന്നതിനാൽ അന്യോന്യം അധികബഹുമാനത്തിന് ഇടയില്ലാതെയിരുന്നതോ, അഥവാ പരസ്പരമുണ്ടായിരുന്ന മത്സരമോ അസൂയയോ ആയിരിക്കാം. തങ്ങളുടെ ജീവചരിത്രം തങ്ങൾതന്നെ എഴുതുകയെന്നുള്ളതു് അവക്കു ലജ്ജാവഹമായിരുന്നതിനാലായിരിക്കാം അവർ അങ്ങിനെയും ചെയ്യാതെയിരുന്നിട്ടുള്ളതെന്നു തോന്നുന്നു.

എല്ലാ അവസ്ഥയിലും കുറഞ്ഞവരായ അവ്വാചീനന്മാക്കാണ് പൂവ്വമഹാന്മാരുടെ ജീവചരിത്രം അറിയണമെന്നുള്ള ആഗ്രഹമുണ്ടാകുന്നതു്. അപ്പോൾ അതിനു തക്കതായ യാതൊരു ലക്ഷ്യവും ഇല്ലാതിരുന്നാൽ അവക്കുണ്ടാകുന്ന ഇച്ഛാഭംഗം എത്രമാത്രമായിരിക്കുമെന്നുള്ളതു് ഇപ്പോഴുള്ള ചരിത്രവായനക്കാക്കു് എല്ലാവക്കും അറിയാവുന്നതാണല്ലോ.

ചെറുപ്പകാലംമുതൽ ഒരുമിച്ചു കളിക്കുകയും പഠിക്കുകയും മററും ചെയ്തു വളൻവന്ന എനിക്കു പൂവ്വകവികളെക്കുറിച്ചുള്ളതുപോലെ ഒരു ബഹുമാനം ശങ്കുണ്ണി അവർകളെക്കുറിച്ചു തോന്നുന്നില്ലെങ്കിലും അദ്ദേഹത്തിൻെറ നല്ലനല്ല പ്രബന്ധങ്ങൾ കാണുമ്പോൾ അവയിൽ അദ്ദേഹത്തിൻെറ ഒരു ജീവചരിത്രംകൂടി ചേത്തിരുന്നുവെങ്കിൽ ഭാവികാലങ്ങളിലുണ്ടാവുന്നവക്കു് അതു തൃപ്തികരവും സന്തോഷാവഹവുമായിരിക്കും എന്നും ശങ്കുണ്ണിഅവർകളുടെ ജീവചരിത്രം എഴുതുന്നതിനു് എല്ലാംകൊണ്ടും ഇക്കാലത്തുള്ളവരിൽ യോഗ്യൻ ഞാൻത

Digitized By Kerala Sahitya Akademi

ന്നെയാണെന്നും തോന്നാറുണ്ടായിരുന്നു. മററാരുടേയും വിഷയത്തിൽ എനിക്കിങ്ങിനെ തോന്നീട്ടില്ലാത്തതിനാൽ എൻെറ ഈ വിചാരം ശങ്കുണ്ണിഅവർകളുമായി ബാല്യംമുതൽ ഇതുവരെയുള്ള സഹവാസംനിമിത്തം സിദ്ധിച്ചിട്ടുള്ള ദൃഢപരിചയം കൊണ്ടുണ്ടായിട്ടുള്ളതല്ലാതെ ചരിത്രമെഴുതുന്നതിന്ന് എനിക്കുള്ള വൈദഗ്ദ്ധ്യാഭിമാനംകൊണ്ടാണെന്നു ഞാൻ വിചാരിക്കുന്നില്ല.

ശങ്കുണ്ണിഅവർകളുടെ ജീവചരിത്രം ഒന്നെഴുതേണ്ടതാണെന്നും അതു ഞാൻതന്നെ വേണ്ടതാണെന്നുമുള്ള വിചാരം എൻെറ മനസ്സിൽ അങ്കുരിച്ചു വളൎന്നുതുടങ്ങീട്ടു വളരെക്കാലമായെങ്കിലും ഇതുവരെ ഈ സംഗതിയെപ്പററി ഞാൻ ആരോടും പറഞ്ഞിട്ടില്ല. ഇപ്പോൾ ഇതൊന്നും അറിയാതെ 'ലക്ഷ്മീഭായി' എന്ന മാസികയുടെ മാനേജരും പത്രാധിപരുമായ വെള്ളാശ്ശേരി നാരായണമേനോനവർകൾ ചെയ്ത പ്രേരണ എൻെറ മനോരഥത്തെ സഫലീകരിക്കാൻ കാരണമായിത്തീൎന്നതിനാൽ എനിക്ക് അദ്ദേഹത്തിൻെറ പേരിലുണ്ടായിരിക്കുന്ന കൃതജ്ഞത സീമാതീതയായിരിക്കുന്നു എന്നുള്ള വാസ്തവംകൂടി പ്രസ്താവിച്ചുകൊണ്ടു പ്രകൃതത്തിലേക്കു പ്രവേശിക്കുന്നു.

ശങ്കുണ്ണിഅവർകളുടെ കുടുംബം വളരെ പുരാതനവും, കരയിൽ ഗുരുസ്ഥാനവും മന്ത്രവാദവുംകൊണ്ട് അത്യന്തം പ്രസിദ്ധവുമായിട്ടുള്ളതാകുന്നു. അഖിലശാസ്ത്രപാരാവാരപാരംഗതനും അതിമാനുഷനും 'പൂരാടംതിരുനാൾ' എന്നു പ്രസിദ്ധനുമായിരുന്ന അമ്പലപ്പുഴരാജാവിൻെറ കാലത്ത് ഈ കുടുംബക്കാർ മന്ത്രവാദവിഷയത്തിലും മററും അദ്ദേഹത്തിൻെറ പ്രീതിബഹുമാനങ്ങൾക്കു പാത്രീഭവിച്ചിട്ടുണ്ടെന്നുള്ള ഐതിഹ്യം തന്നെ ഈ കുടുംബത്തിൻെറ പുരാതനതാദികളെ സൂചിപ്പിക്കുന്നുണ്ട്.

ശങ്കുണ്ണി അവർകളുടെ പിതാവായ വാസുദേവൻ ഉണ്ണി അവർകൾ കുലക്രമാഗതമായ മന്ത്രവാദത്തിലെന്നപോ

Digitized By Kerala Sahitya Akademi

ലെതന്നെ സംഗീതം, കരകൌശലം മുതലായ കലാവിദ്യകളിലും അതിസമർത്ഥനും നല്ല കാര്യസ്ഥനുമായിരുന്നതിനാൽ ഏതദ്ദേശ്യരായ ഒട്ടെല്ലാവരുംതന്നെ അവരവരുടെ കുടുംബസംബന്ധങ്ങളായും സർക്കാർസംബന്ധങ്ങളായുമുള്ള സകല കാര്യങ്ങളിലും അദ്ദേഹത്തിൻെറ ഉപദേശങ്ങളേയും സഹായങ്ങളേയും എല്ലായ്പോഴും അപേക്ഷിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നിരുന്നു. അദ്ദേഹത്തിൻെറ ദ്വിതീയപുത്രനാണ് ഈ ശങ്കുണ്ണി അവർകൾ.

ശങ്കുണ്ണി അവർകളുടെ സാക്ഷാൽ നാമധേയം 'വാസുദേവൻ' എന്നാണ്. അച്ഛൻെറ പേരും അതുതന്നെ ആയിരുന്നതിനാൽ അമ്മ ശൈശവത്തിൽ ഇദ്ദേഹത്തെ 'തങ്കം' എന്നു വിളിച്ചുവന്നു. കാലക്രമേണ ആ നാമം നപ്പേരു 'തങ്കു' എന്നായിത്തീൎന്നു. ഈ പേരിന്ന് അൎത്ഥമൊന്നുമില്ലല്ലോ എന്നു വിചാരിച്ചു പിന്നീട്'ശങ്കു' എന്നു വിളിച്ചുവരികയും അതോടുകൂടി ജാതിപ്പേരായ 'ഉണ്ണി' എന്നുകൂടി ചേൎത്ത് എല്ലാവരും 'ശങ്കുണ്ണി'എന്നു പറഞ്ഞുതുടങ്ങുകയും ആ പേരു നടപ്പായിത്തീരുകയുംചെയ്തു. ശങ്കുണ്ണി അവർകൾക്ക് ഒരു ജ്യേഷ്ഠനും ഒരനുജനും എല്ലാവരിലും ഇളയവരായി രണ്ടു സഹോദരിമാരും ഉണ്ടായിരുന്നു.

ശങ്കുണ്ണി അവർകളുടെ ജനനം കൊല്ലവൎഷം 1030-ാമാണ്ടു മീനമാസം 28-ാംനു- വിശാഖം നക്ഷത്രത്തിൽ കോട്ടയത്തു സ്വഭവനമായ കൊട്ടാരത്തിൽത്തന്നെ ആയിരുന്നു. ഇദ്ദേഹം ചെറുപ്പത്തിൽ നല്ല സാമൎത്ഥ്യവും ചുണയുമുള്ള ആളായിരുന്നുവെങ്കിലും വിദ്യാഭ്യാസവിഷയത്തിൽ വലിയ മടിയനായിരുന്നു. അച്ഛൻെറ നിൎബ്ബന്ധംനിമിത്തം ഇദ്ദേഹം 7 വയസ്സുമുതൽ 10 വയസ്സുവരെ ചില ആശാന്മാരുടെ (എഴുത്തച്ഛന്മാരുടെ) അടുക്കൽ പഠിക്കാൻ പോയിക്കൊണ്ടിരുന്നു. അതുതന്നെ മനസ്സോടും സന്തോഷത്തോടുംകൂടി അല്ലാതിരുന്നതിനാൽ അത്രയും കാലംകൊണ്ടു മലയാളം കഷ്ടിച്ചു വായിക്കാനും എഴുതാനും വശമായതല്ലാതെ ഗ്രന്ഥങ്ങളിലൊന്നും

Digitized By Kerala Sahitya Akademi

പഠിക്കാൻ ഇദ്ദേഹത്തിനിടയായില്ല. പാഠശാലകളിൽചേ ൎന്നു പഠിക്കയെന്നുള്ളതു് ഇദ്ദേഹം ഉണ്ടായിട്ടില്ലെന്നു മാത്രമല്ല, പത്തു വയസ്സു തികഞ്ഞതിനോടുകൂടി ആശാന്മാരുടെ അടുക്കൽ പോയിയുള്ള പഠിത്തം മതിയാക്കുകയും ചെയ്തു. അതിന്റെശേഷം 16 വയസ്സു കഴിയുന്നതുവരെ ഇദ്ദേഹം കേവലം മൃഗപ്രായമായി കാലക്ഷേപം ചെയ്തതേ ഉള്ളു. ഏകദേശം 17 വയസ്സായപ്പോൾ തന്റെ സമപ്രായന്മാരായ ചിലർ പഠിക്കാൻ പോകുന്നതു കാണുകയും പഠിത്തത്തിന്റെ ഫലത്തെക്കുറിച്ചുള്ള ബഹുമാനം തോന്നുകയും അപ്പോൾ തന്റെ അനഭിജ്ഞതയെപ്പററി ഇദ്ദേഹത്തിന്നു പശ്ചാത്താപം ഉണ്ടാവുകയും തനിക്കും വല്ലതും പഠിച്ചാൽ കൊള്ളാമെന്നുള്ള ഒരാഗ്രഹം സ്വയമേവ ഇദ്ദേഹത്തിന്റെ മനസ്സിൽ അങ്കുരിക്കുകയും ചെയ്തു.

അതിന്റെശേഷം മഹാ വിദ്വാനായിരുന്ന 'മണർക്കാട്ടു ശങ്കുവാരിയർ' (എന്റെ അച്ഛൻ) അവർകളുടെ അടുക്കൽ സിദ്ധരൂപവും രഘുവംശകാവ്യം ഒന്നാംസൎഗ്ഗത്തിൽ ഏതാനും ശ്ലോകങ്ങളും പഠിച്ചു. അപ്പോഴയ്ക്കും ആ ഗുരുനാഥൻ കുറച്ചുകാലത്തെയ്ക്കു തന്റെ സ്ഥിരതാമസം പന്തളത്തു കോയിക്കലാക്കിയതിനാൽ പിന്നേയും ഏതാനും കാലത്തേയ്ക്കു ശങ്കുണ്ണി അവർകൾക്കു് ഒന്നും പഠിക്കാൻ തരമായില്ല. 17 വയസ്സു കഴിഞ്ഞതിന്റെശേഷം 1047-ാമാണ്ടു മിഥുനമാസത്തിൽ, വിശ്വവിശ്രുതനും വൈദ്യാഗ്രേസരനും പ്രൌഢകവിയും ഗംഭീരാശയനുമായിരുന്ന 1077-ാമാണ്ടു മീനമാസം 7-ാംനു- പരലോകപ്രാപ്തനായ വയസ്കര ആര്യൻ നാരായണൻമൂസ്സ് അവർകളുടെ അടുക്കൽ ശങ്കുണ്ണി അവർകൾ പിന്നെയും പഠിച്ചുതുടങ്ങി. അതു 1057-ാമാണ്ടു വരെ നിൎവ്വിഘ്നമായി നടന്നുകൊണ്ടിരുന്നതിനാൽ അത്രയും കാലംകൊണ്ടു ശങ്കുണ്ണി അവർകൾ രഘുവംശം, മാഘം, നൈഷധം മുതലായ കാവ്യങ്ങളിൽ ഏതാനും സൎഗ്ഗങ്ങളും സഹസ്രയോഗം, ഗുണപാഠം,

Digitized By Kerala Sahitya Akademi

ചികിത്സാക്രമം, അഷ്ടാംഗഹൃദയം മുതലായ വൈദ്യശാസ്ത്ര ഗ്രന്ഥങ്ങളും പഠിക്കുകയും ഒരുവിധം വ്യുൽപത്തി സമ്പാദിക്കുകയും ചെയ്തു. ആയ്യർ നാരായണൻമൂസ്സ് അവർകൾക്ക പഠിപ്പിക്കുന്നതിനുള്ള വാസനയും സാമർത്ഥ്യവും അനന്യസാധാരണങ്ങളായിരുന്നു. അപ്രകാരംതന്നെ പഠിക്കുന്നതിന്നു ശങ്കുണ്ണി അവർകൾക്കുള്ള മനസ്സും ബുദ്ധിയും ഉത്സാഹവും അന്യാദൃശങ്ങളുമായിരുന്നു. അതിനാൽ ഒരുവിധം ശ്ലോകാർത്ഥം മനസ്സിലാക്കാനുള്ള നൈപുണ്യം സമ്പാദിക്കുന്നതിന്നു ശങ്കുണ്ണി അവർകൾക്ക് അധികമായ കാലതാമസവും പ്രയാസവും വേണ്ടിവന്നില്ല. ശങ്കുണ്ണി അവർകളേക്കാൾ അധികം കാലവും അധികം ഗ്രന്ഥങ്ങളും പഠിച്ചിട്ടുള്ള ചില സഹപാഠികൾ ചില ശ്ലോകങ്ങളുടെ പദം, വിഭക്തി, അന്വയം, അന്വയാർത്ഥം, പരിഭാഷ, ഭാവം (താൽപര്യാർത്ഥം) മുതലായവ അറിയാൻപാടില്ലാതെ ഇരുന്നു വിഷമിക്കുന്ന അവസരങ്ങളിൽ ഗുരുനാഥന്റെ നിയോഗപ്രകാരം ഇദ്ദേഹം അവയെല്ലാം നിഷ്പ്രയാസം പറഞ്ഞുകൊടുക്കുന്നതു കണ്ടും കേട്ടും ഞാൻ മുതലായ സഹപാഠികൾ പലപ്പോഴും സന്തോഷിക്കുകയും അത്ഭുതപ്പെടുകയും ചെയ്യാറുണ്ട്. ശങ്കുണ്ണി അവർകളുടെ ബുദ്ധിശക്തിയുടെ സ്ഥിതിക്കു കുറച്ചുകാലംകൂടി അദ്ദേഹം മുറയ്ക്കു പഠിച്ചിരുന്നുവെങ്കിൽ ഒരു വൈദ്യനെന്നോ വൈയാകരണനെന്നോ ജ്യോത്സ്യനെന്നോ, അഥവാ ചതുശ്ശാസ്ത്രപണ്ഡിതൻ എന്നുതന്നെയോ ഉള്ള പേർ സമ്പാദിക്കുന്നതിന്ന് അദ്ദേഹത്തിന്ന് ഒരു പ്രയാസവും ഉണ്ടാകുമായിരുന്നില്ല. പക്ഷേ അദ്ദേഹത്തിന്ന് അതിനൊന്നിന്നും ആഗ്രഹവും സംഗതിയും ഉണ്ടായില്ലെന്നേയുള്ളു. എങ്കിലും ആവക സകല ശാസ്ത്രങ്ങളിലും അല്പാല്പമായ ജ്ഞാനം അദ്ദേഹം സമ്പാദിച്ചിട്ടുണ്ട്. 1056-ാമാണ്ടായപ്പോഴേയ്ക്കും വാദ്ധക്യംകൊണ്ട് അച്ഛനും ഇതരകൃത്യങ്ങളുടെ ബാഹുല്യവും ഗൃഹഭരണക്ലേശത്തിലുള്ള വൈമുഖ്യവും കൊണ്ടു ജ്യേഷ്ഠനും ഗൃഹകാര്യങ്ങൾ അന്വേഷിക്കുന്നതിന്നു

Digitized By Kerala Sahitya Akademi

സൌകര്യമില്ലാതെ വരികയാൽ ആ ഭാരമേറിയ കൃത്യംകൂടി കയ്യേല്ക്കേണ്ടതായി വന്നതു നിമിത്തം ശങ്കുണ്ണി അവർകൾക്കു ഗുരുമുഖേനയുള്ള വിദ്യാഭ്യാസം അക്കാലംമുതൽ നിശ്ശേഷം നിറുത്തേണ്ടതായിവന്നു; അതിനാൽ അഷ്ടാംഗഹൃദയംപോലും മുഴുവൻപഠിക്കുന്നതിന്ന് അദ്ദേഹത്തിന്നു സാധിച്ചില്ല. എങ്കിലും അദ്ദേഹം യഥാവസരം പഠിച്ചും സംസ്കൃതങ്ങളായ ചമ്പൂപ്രബന്ധങ്ങളും നാടകങ്ങളും അലങ്കാരശാസ്ത്രങ്ങളും മററും സ്വയമേവ നോക്കി തൻെറ വ്യുൽപത്തിയെ വർദ്ധിപ്പിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു. ഇപ്പോഴും അദ്ദേഹം ആവക പരിശ്രമങ്ങൾ കേവലം മതിയാക്കീട്ടില്ല.

ശങ്കുണ്ണി അവർകൾ കാവ്യങ്ങൾ പഠിച്ചുതുടങ്ങുന്നതിനു മുമ്പുതന്നെ കേവലം വിനോദത്തിനായി ചില മണിപ്രവാളപദ്യങ്ങളും പാട്ടുകളും ഉണ്ടാക്കിത്തുടങ്ങുകയും അവയിൽ തൻെറ വാസനാബലത്തെ പ്രകടിപ്പിക്കുകയും ചെയ്തിരുന്നതിനാൽ ഇദ്ദേഹം മേലാൽ ഒരു കവിയായിത്തീരണമെന്നായിരുന്നു ഈശ്വരേച്ഛ എന്ന് ഊഹിക്കാൻ വഴിയുണ്ടായിട്ടുണ്ട്. ഇദ്ദേഹം പ്രബന്ധരൂപമായി ഒന്നാമതുണ്ടാക്കീട്ടുള്ള കൃതി ശതകത്രയരൂപമായ സുഭദ്രാഹരണമണിപ്രവാളമാണ്. അത് ഇദ്ദേഹം 1066-ാമാണ്ടു 36-ാമത്തെ വയസ്സിൽ കൊടുങ്ങല്ലൂർ കുഞ്ഞിക്കുട്ടൻതമ്പുരാൻ തിരുമനസ്സിലെ നിർബ്ബന്ധംകൊണ്ടുണ്ടാക്കീട്ടുള്ളതുമാണ്. കുഞ്ഞിക്കുട്ടൻതമ്പുരാൻ തിരുമനസ്സിലെ കല്പനപ്രകാരമാണ് ഈ കൃതി ഇദ്ദേഹം ഉണ്ടാക്കീട്ടുള്ളതെന്ന് ആ തിരുമനസ്സിലെ അനുമോദനശ്ലോകംകൊണ്ടും കവിയുടെ ഒരു പ്രാർത്ഥനാശ്ലോകംകൊണ്ടും സ്പഷ്ടമാകുന്നുണ്ട്. ആ ശ്ലോകങ്ങളെ താഴെ ചേർക്കുന്നു.

"കൊട്ടാരത്തിലെഴും കവീന്ദ്രമണിയാം ശങ്കുണ്ണിയെന്നും പ്രിയ-
പ്പെട്ടോരെൻമൊഴികേട്ടു തീർത്തുകയിയാമിപ്പുസ്തകം സാദരം
ഒട്ടേറെസ്സരസപ്രമോദകരമായ്ത്തീരാതിരിക്കില്ലിതിൻ
മട്ടോർക്കയാൽ മുഖതരം സരസരേ! വാങ്ങിച്ചു വായിക്കുവിൻ."

Digitized By Kerala Sahitya Akademi

"ഒട്ടന്യലോകമെല്ലാം പുകൾപെരിയ പുമാൻ കോടിലിംഗേശകുഞ്ഞി-
ക്കുട്ടാഖ്യക്ഷോണിപാലൻ കനിവിനൊടരുളിച്ചെയ്കയാൽ വൈകിടാതെ
തുഷ്ടിക്കായ് തീർത്തിട്ടുന്നേനൊരുകൃതിയധുനാ മന്ദനാകുന്ന ഞാനി-
ന്നൊട്ടൊക്കെത്തെറ്റുപറ്റീടിലുമതു സകലം സജ്ജനം തീർത്തിടേണം."

ഇതു കൂടാതെ ശങ്കുണ്ണി അവർകൾ ഉണ്ടാക്കിട്ടുള്ള പ്രധാനകൃതികളുടെ പേരുകൾ താഴെ പറയുന്നു.

മണിപ്രവാളകൃതികൾ.

2. കേശവദാസചരിത്രം. 3. ആസന്നമരണചിന്താശതകം. 4. കേരളവർമ്മശതകം. 5. ലക്ഷ്മീഭായിശതകം. 6. മാടമഹീശശതകം. 7. യാത്രാചരിതം. 8. അത്ഭുതമയസപ്തതി. 9. മുറജപചരിതം. 10. കപോതസന്ദേശകാവ്യം. 11. ഗൌളിശാസ്ത്രം. (തർജ്ജമ)

ഭാഷാനാടകങ്ങൾ (തർജ്ജമ)

12. മാലതിമാധവം. 13. വിക്രമോർവ്വശീയം. 14. രവിവർമ്മ.

ടി. പുരാണകഥകൾ

15. കുചേലഗോപാലം. 16. സീമന്തിനീചരിതം. 17. പാഞ്ചാലധനഞ്ജയം. 18. ഗംഗാവതരണം.

ടി. കല്പിതകഥകൾ

19. ദേവീവിലാസം. 20. ജാനകീപരിണയം.

ആട്ടക്കഥകൾ

21. ശ്രീരാമപട്ടാഭിഷേകം. 22. ശ്രീരാമാവതാരം. 23. സീതാവിവാഹം 24. ഭൂസുരഗോഗ്രഹണം. 25. കിരാതസൂനുചരിതം.

കൈകൊട്ടിക്കളിപ്പാട്ടുകൾ

26. നിവാതകവചകാലകേയവധം (24 വൃത്തം) 27. ശ്രീമൂലരാജവിലാസം (10 വൃത്തം) 28. വിക്ടോറിയാചരിതം (12 വൃത്തം) 29. ധ്രുവചരിതം (16 വൃത്തം) 30. ശോണാദ്രീശപരീമാഹാത്മ്യം (7 വൃത്തം) 31. ആർദ്രാചരിത്രം (18 വൃത്തം) 32. ഭദ്രോൽപത്തി പാന. 33. ഓണപ്പാന.

Digitized By Kerala Sahitya Akademi

കിളിപ്പാട്ട്

34. വിനായകമാഹാത്മ്യം.

ശീതങ്കൽ തുള്ളൽപ്പാട്ടുകൾ.

35. ശ്രീഭൂതനാഥോത്ഭവം. 36. ശ്രീമൂലമഹാരാജഷഷ്ടിപൂർത്തിമഹോത്സവം. 37. കല്യാണമഹോത്സവം. 38. ശ്രീ ശങ്കരവിലാസം.

വഞ്ചിപ്പാട്ടുകൾ.

39. കല്യാണോത്സവം. 40. സീതാസ്വയംവരം.

ഗദ്യപ്രബന്ധങ്ങൾ

41. നൈഷധം. 42. വിശ്വാമിത്രചരിത്രം. 43. വിക്രമോർവ്വശീയനാടകകഥാസംഗ്രഹം. 44. അർജ്ജുനൻ. 45. ശ്രീകൃഷ്ണൻ. 46. ഐതിഹ്യമാല 4 ഭാഗങ്ങൾ.

ഇവ കൂടാതെ ഇദ്ദേഹം അനേകം ഒററശ്ലോകങ്ങളും ഖണ്ഡകൃതികളും ഉണ്ടാക്കീട്ടുണ്ട്. മേല്പറഞ്ഞവയിൽ 7-ം 8-ം നമ്പർ കൃതികൾ മലയാളമനോരമാപത്രത്തിലും, 3-ം 8-ം 11-ംനമ്പർ കൃതികൾ കവനകൌമുദിമാസികയിലും മാത്രം ചേർത്ത് അച്ചടിച്ച പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തീട്ടുള്ളവയും 18-ം, 3-ം, 32-ം നമ്പർ കൃതികൾ അച്ചടിക്കപ്പെട്ടിട്ടില്ലാത്തവയുമാണ്. 2-ാംനമ്പർ 'രാജാകേശവദാസചരിത്ര'വും ശങ്കുണ്ണിഅവർകൾ 1069-ാമാണ്ടിടയ്ക്കു കുഞ്ഞിക്കുട്ടൻതമ്പുരാൻ തിരുമനസ്സിലെ കല്പനപ്രകാരമുണ്ടാക്കീട്ടുള്ളതാണ്. ഇതിനെസ്സംബന്ധിച്ച കുഞ്ഞിക്കുട്ടൻതമ്പുരാൻതിരുമനസ്സുകൊണ്ടു ശങ്കുണ്ണിഅവർകളുടെ പേക്കയച്ചിട്ടുള്ള ഒരു തിരുവെഴുത്തിലെ ചില ശ്ലോകങ്ങൾ താഴെ പകർത്തുന്നു.

> മുൻപേ നമ്മുടെ കേരളത്തിലധികം കീർകൊണ്ടു മാലോകരിൽ
> തൻപേർ കൊണ്ടുനടന്ന യോഗ്യർ ചിലരിങ്ങുണ്ടായിരുന്നില്ലയോ?
> അൻപേറുന്നവരിൽ കൃതജ്ഞതയൊടൊത്തീ നമ്മളാം മന്നരേ
> വൻപേറുന്ന ചരിത്രചിത്രമെഴുതിക്കാണിക്കുവാൻ നോക്കണം,

Digitized By Kerala Sahitya Akademi

ചിലരുടെ ചരിതം ഞാൻ തീർത്തിടാം പിന്നെ വേറെ-
ച്ചിലരുടെ കഥ നന്നായ് താങ്കളുണ്ടാക്കിനോക്കൂ
പലരുമൊരുമയോടൊത്തിപ്രകാരം തുനിഞ്ഞാൽ
പലരുടെയ ചരിത്രഗ്രന്ഥവും തീരുമല്ലോ.

ശ്രീമാനിക്കനരൂപമന്ത്രി മണിയായ് നാട്ടാരിലിഷ്ടപ്പെട്ടം
രാജാകേശവദാസനെന്നൊരുമഹാനുണ്ടായിരുന്നില്ലയോ?
വ്യാജാപേതമവന്റെ ജീവചരിതം ശ്ലോകപ്പടിക്കങ്ങു താൻ
ഹേ! ജാത്യത്തൊടു വിസ്തരിച്ചെഴുതെടോ! സാരസ്യസാരാംബുധേ!

12-ാംനമ്പർ 'മാലതീമാധവം' ടി. കെ. കൃഷ്ണമേനോൻ ബി. എ., എം. ആർ. ഏ. എസ്., എഫ്. ആർ. എച്ച്. എസ്. അവർകൾ 'വിദ്യാവിനോദിനി'യുടെ പത്രാധിപരായിരുന്ന കാലത്ത് ആ മാസികയിൽ ഖണ്ഡശഃ പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്താനായി തർജ്ജമ ചെയ്തുകൊടുക്കണമെന്ന് അദ്ദേഹം നിർബ്ബന്ധപൂർവ്വം ആവശ്യപ്പെടുകയാൽ തർജ്ജമ ചെയ്തിട്ടുള്ളതും അതോടുകൂടി പുസ്തകമായിട്ടുകൂടി അച്ചടിക്കപ്പെട്ടിട്ടുള്ളതുമാണ്. 14-ാംനമ്പർ ടി. ലക്ഷ്മണൻപിള്ള ബി. എ അവർകൾ തമിഴിൽ എഴുതിട്ടുള്ള നാടകത്തിന്റെ തർജ്ജമയാണ്. 18-ാംനമ്പർ നാടകം. ശങ്കുണ്ണിഅവർകൾ 1067 വൃശ്ചികത്തിൽ കോട്ടയത്തുവെച്ച നടത്തപ്പെട്ട 'ഭാഷാപോഷിണി' സഭയിൽവെച്ചുണ്ടായ കവിതാപരീക്ഷയിൽ 5 മണിക്കൂർകൊണ്ടു് ഉണ്ടാക്കീട്ടുള്ളതാണ്. 16-ം 17-ം നമ്പർ നാടകങ്ങൾ 'കവനോദയ'ത്തിൽ ചേർത്തു പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്താനായി കടത്തനാട്ടു തീപ്പെട്ടുപോയ ഉദയവർമ്മ ഇളയ തമ്പുരാൻ തിരുമനസ്സിലെ കല്പനപ്രകാരവും 19-ം 20-ം നമ്പർ നാടകങ്ങളും 8-ാംനമ്പർ ശതകവും 'ഭാഷാപോഷിണി'സഭയുടെ നോട്ടീസിൻപ്രകാരവും 21-ം 22-ം 23-ം 24-ം നമ്പർ ആട്ടക്കഥകൾ സ്വർഗ്ഗാരോഹണംചെയ്ത കീഴിണിപ്പുറത്തു സ്വാമിയാർ തിരുമനസ്സിലെ കല്പനപ്രകാരവും 22-ാംനമ്പർ ആട്ടക്കഥ കൊച്ചി നാലാംകൂറായിരുന്ന തീപ്പെട്ടുപോയ കുഞ്ഞിക്കിടാവു തമ്പുരാൻതിരുമനസ്സിലെ കല്പനപ്രകാരവും 29-ാംനമ്പർ ധ്രു

Digitized By Kerala Sahitya Akademi

വചരിതം ചെങ്ങന്നൂർ വഞ്ഞിപ്പുഴത്തമ്പുരാൻ തിരുമനസ്സിലെ താല്പര്യപ്രകാരവും 10-ാംനമ്പർ സന്ദേശകാവ്യവും 34-ാം നമ്പർ കിളിപ്പാട്ടും 'ലക്ഷ്മീഭായി' മാസികയുടെ ഉടമസ്ഥനായ വെള്ളായ്ക്കൽ നാരായണമേനോനവർകളുടെ താല്പര്യപ്രകാരവും ഉണ്ടാക്കീട്ടുള്ളവയാണ്. ഇവയിൽ 12-ം 13-ം നമ്പർ പുസ്തകങ്ങൾ ഓരോ കൊല്ലം ബി. ഏ, എഫ്. ഏ. ക്ലാസ്സിലേയ്ക്കു മദ്രാസ് സർവ്വകലാശാലക്കാരാലും 1-ം 2-ം 33-ം 34-ം 42-ം 44-ം നമ്പറുകൾ ഒന്നിലധികം കൊല്ലങ്ങളിൽ സക്കാർ പാഠശാലകളിലേയ്ക്കു തിരുവിതാംകൂർ ഗവമ്മേണ്ടു വക ബുക്കുകമ്മറ്റിക്കാരാലും പാഠപുസ്തകങ്ങളായി സ്വീകരിക്കപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്.

കവിതാവിഷയത്തിൽ ശങ്കുണ്ണി അവർകൾക്കുണ്ടായിട്ടുള്ള പ്രസിദ്ധിയും ബഹുമതിയും ജനസമ്മതവും കുറച്ചൊന്നുമല്ലാ... ചില്ലറയായിട്ടുള്ളവയല്ല. 1067 വൃശ്ചികത്തിൽ ആദ്യമായി കോട്ടയത്തു കൂടിയ 'ഭാഷാപോഷിണീ'സഭയിൽവെച്ചു നടത്തപ്പെട്ട മൂന്നു കവിതാപരീക്ഷകളിലും ശങ്കുണ്ണിഅവകൾ ചേരുകയും ജയിക്കുകയും അവയിൽ ഒന്നിന്നു സമ്മാനവും രണ്ടിന്നു പ്രശംസാപത്രങ്ങളും ലഭിക്കുകയും ചെയ്തിട്ടുണ്ട്. അപ്രകാരംതന്നെ തൃശ്ശിവപേരൂർ കൂടിയ 'ഭാഷാപോഷിണീ'സഭയിൽവെച്ചു നടത്തപ്പെട്ട പദ്യപരീക്ഷയിലും ഗദ്യപരീക്ഷയിലും ശങ്കുണ്ണിഅവർകൾ ചേരുകയും രണ്ടിലും ജയിക്കുകയും സമ്മാനങ്ങൾ ലഭിക്കുകയും ചെയ്തിട്ടുണ്ട്. 19-ാംനമ്പർ നാടകത്തിന് ഒന്നാമതായും 8-ാംനമ്പർ ശതകത്തിന്നു രണ്ടാമതായും ഭാഷാപോഷിണിസഭയിൽനിന്നു ശങ്കുണ്ണിഅവർകൾക്കു സമ്മാനങ്ങൾ ലഭിച്ചിട്ടുണ്ട്. 1099-ൽ നാടുനീങ്ങിപ്പോയ ശ്രീമൂലംതിരുനാൾ തിരുവിതാംകൂർ മഹാരാജാവു തിരുമനസ്സുകൊണ്ടും 1076-ൽ നാടുനീങ്ങിയ ആറാട്ടുപുഴ മൂത്ത തമ്പുരാൻ തിരുമനസ്സുകൊണ്ടും വള, രത്നഖചിതങ്ങളായും മറ്റുമുള്ള മോതിരങ്ങൾ, കസവുമുണ്ടുകൾ, ക

41784

വണികൾ മുതലായവ പലപ്പോഴും കല്പിച്ചുകൊടുത്തിട്ടുള്ള വകൂടാതെ ശങ്കുണ്ണി അവർകൾക്കു് ആണ്ടുതോറും ഒരു സമ്മാനം കല്പനപ്രകാരം നിത്യച്ചെലവു പതിവുകണക്കിൽ ചേർക്കുകയും ചെയ്തിട്ടുണ്ടു്. കൊച്ചിയിൽ രാജ്യഭാരമൊഴിഞ്ഞ വലിയ തമ്പുരാൻ തിരുമനസ്സുകൊണ്ടു മുതലായി മിക്ക തമ്പുരാക്കന്മാരും കോഴിക്കോട്ടു വിദ്വാൻ മാനവിക്രമഏട്ടൻ തമ്പുരാൻ എന്നു പ്രസിദ്ധനായിരുന്ന തീപ്പെട്ടുപോയ സാമൂതിരിപ്പാടുതമ്പുരാൻ തിരുമനസ്സുകൊണ്ടും മററും മുണ്ടുകളും കടത്തനാട്ടു തീപ്പെട്ടുപോയ ഉദയവർമ്മ ഇളയതമ്പുരാൻ തിരുമനസ്സുകൊണ്ടു പയ്യന്നൂർ പവിത്രമോതിരം മുണ്ടുകൾ മുതലായി പലപ്പോഴായിട്ടു പല സമ്മാനങ്ങളും കേരളകാളിദാസനെന്നു പ്രസിദ്ധനായിരുന്ന കേരളവർമ്മ വലിയ കോയിത്തമ്പുരാൻ സി. എസ്. ഐ. തിരുമനസ്സുകൊണ്ടും അവിടത്തെ ജ്യേഷ്ഠനായ മൂത്ത കോയിത്തമ്പുരാൻ തിരുമനസ്സുകൊണ്ടും വള, രത്നഖചിതങ്ങളായ മോതിരങ്ങൾ, കസവുതുപ്പട്ടാവുകൾ, മുണ്ടുകൾ മുതലായി അനേകസമ്മാനങ്ങളും ശങ്കുണ്ണി അവർകൾക്കു കല്പിച്ചുകൊടുത്തിട്ടുണ്ടു്. ഇവ കൂടാതെ വഞ്ഞിപ്പുഴത്തമ്പുരാൻ മുതലായ പ്രഭുക്കന്മാരും മററനേകം മാന്യന്മാരും ശങ്കുണ്ണി അവർകൾക്കു പലവിധസമ്മാനങ്ങൾ കൊടുത്തിട്ടുണ്ടു്. ഇവയെല്ലാംപുറമെ കൊച്ചിയിൽ ഇപ്പോൾ നാടുവാഴുന്ന മഹാരാജാവു തിരുമനസ്സിലെ ഷഷ്ടിപൂർത്തി തിരുനാൾസംബന്ധിച്ചു് 1094-ാമാണ്ടു് കന്നിമാസം 22-ാംനു- എറണാകുളത്തുവെച്ചു നടത്തിയ ഡർബാറിൽ (മഹാസഭയിൽ)വെച്ചു് ആ തിരുമേനിയിൽനിന്നു 'കവിതിലകൻ' എന്നുള്ള സ്ഥാനവും അതിലേയ്ക്കുള്ള സന്നതും മെഡലും ശങ്കുണ്ണി അവർകൾക്കു ലഭിക്കയും ചെയ്തു. തിരുവിതാംകൂർ, കൊച്ചി, ബ്രിട്ടീഷമലബാർ എന്നീ മൂന്നു സംസ്ഥാനങ്ങളിൽനിന്നുമായി ഇത്ര വളരെ രാജസമ്മാനങ്ങളും മററും ലഭിച്ചിട്ടുള്ള വേറെ ഒരു കവി നമ്മുടെ കേരളത്തിൽ ഇപ്പോൾ ഉണ്ടെന്നു തോന്നുന്നില്ല.

Digitized By Kerala Sahitya Akademi

ശങ്കുണ്ണി അവർകളുടെ കീർത്തി എത്താത്തതായി കേരള ഭൂമിയിൽ ഒരു ഭാഗവും അദ്ദേഹത്തെക്കുറിച്ചു കേട്ടിട്ടില്ലാതെ ഭാഷാഭിമാനികളായ കേരളീയരിൽ ഒരാളും ഉണ്ടായിരിക്കയില്ലെന്നു തീർച്ചയായി പറയാവുന്നതാണു്.

ശങ്കുണ്ണി അവർകൾ പ്രവേശിച്ചിട്ടുള്ള സകല കാര്യങ്ങളിലും അദ്ദേഹം നല്ല പേരുതന്നെ സമ്പാദിച്ചിട്ടുണ്ടു്. 1056-ാമാണ്ടു വിദ്യാഭ്യാസം മതിയാക്കി അദ്ദേഹം ഗൃഹഭരണം ആരംഭിച്ചപ്പോൾ തറവാട്ടിൽ ധനദൌർല്ലഭ്യം സാമാന്യത്തിലധികമുണ്ടായിരുന്നതിനാൽ അഹോവൃത്തിക്കു വേണ്ടുന്നതിനെ അന്വേഷിച്ചു സമ്പാദിച്ചു കൊണ്ടുവരേണ്ടതായിക്കൂടിവന്നു. അതിനാൽ അദ്ദേഹം ഉടനെ ഒരു പാദ്രിസായ്പിനെ മലയാളഭാഷ പഠിപ്പിക്കാനായി ഏപ്പെട്ടു. അക്കാലംമുതൽ 1068-ാമാണ്ടു മകരമാസംവരെ 12 കൊല്ലം ശങ്കുണ്ണി അവർകൾ മാറിമാറി അഞ്ചാറു സായ്പന്മാരുടെ മലയാളമുൻഷിയായിട്ടാണിരുന്നിട്ടുള്ളതു്. ആ സായ്പന്മാരെല്ലാം സന്തോഷിച്ചു സബഹുമാനം ശങ്കുണ്ണി അവർകൾക്കു സർട്ടിഫിക്കേറ്റുകൾ കൊടുത്തിട്ടുണ്ടു്. 1068-ാമാണ്ടു മകരമാസത്തിൽ കോട്ടയത്തു 'മാർ ദീവന്നാസ്യോസ് സിമ്മനാരി' ഹൈസ്കൂൾ ആരംഭിക്കുകയും ആരംഭത്തിൽത്തന്നെ ശങ്കുണ്ണിഅവർകളെ അതിൽ മലയാളമുൻഷിയായി നിയമിക്കുകയും ചെയ്തു. അദ്ദേഹം അവിടേയും നല്ല പേരോടുകൂടിത്തന്നെയാണു് ആ ജോലി നടത്തിവരുന്നതു്. ശങ്കുണ്ണി അവർകൾ ക്ലാസിൽ പഠിപ്പിക്കുന്നതു കണ്ടാൽ അദ്ദേഹം പാഠശാലകളിൽ ചേർന്നു വളരെക്കാലം പഠിക്കുകയും പഠിപ്പിക്കുകയും ചെയ്തു പരിചയിച്ചിട്ടുണ്ടെന്നല്ലാതെ പാഠശാലകളിൽ ചേർന്നു പഠിച്ചിട്ടില്ലാത്ത ഒരാളാണെന്നു് ആർക്കും തോന്നുകയില്ല. സംഗതികൾ പറഞ്ഞു വിദ്യാർത്ഥികളെ ധരിപ്പിക്കുകയും ക്ലാസ്സു ഭരിച്ചുകൊണ്ടുപോവുകയും ചെയ്യുന്നതിനു ശങ്കുണ്ണിഅവർകൾക്കുള്ള വാസനയും സാമർത്ഥ്യവും ഒന്നു വേറെത്തന്നെയാണു്. ഇംഗ്ലീഷുസ്കൂളുകളിൽ കുട്ടികൾ മലയാ

Digitized By Kerala Sahitya Akademi

ളമൻഷികളെ കരഞ്ഞാട്ടം കളിപ്പിക്കുകയാണല്ലോ പ്രായേണ എല്ലാ ദിക്കുകളിലേയും പതിവു്. കുട്ടികളുടെ ആവക വിദ്യകളൊന്നും ശങ്കുണ്ണി അവർകളുടെ അടുക്കൽ പററുകയില്ലെന്നു മാത്രമല്ല; അതൊന്നും അദ്ദേഹത്തിൻെറ അടുക്കൽ ആരും പരീക്ഷിച്ചുനോക്കാറുമില്ല. ശങ്കുണ്ണി അവർകളുടെ അടുക്കൽ ഒരു മണിക്കൂറെങ്കിലും പഠിക്കാനിടയാകുന്ന ഏതൊരുത്തനും അദ്ദേഹത്തിൻെറ പേരിൽ എന്തെന്നില്ലാത്ത ഒരു ഭയവും ഭക്തിയുമുണ്ടാകുമെന്നുള്ളതു നിശ്ചയമാണു്. അതു ശങ്കുണ്ണി അവർകൾ തൻെറ അന്തേവാസികളുമായി പെരുമാറുന്ന ഒരു രീതിവിശേഷംകൊണ്ടെന്നല്ലാതെ മറ്റൊന്നും പറയാൻ കാണുന്നില്ല. ശങ്കുണ്ണി അവർകൾ തൻെറ അടുക്കൽ പഠിക്കുന്ന വിദ്യാർത്ഥികൾക്കു താൻ പഠിപ്പിക്കുന്ന ഭാഷയിൽ തന്നാൽ കഴിയുന്ന അറിവുണ്ടാക്കിക്കൊടുക്കണമെന്നുള്ള വിചാരത്തോടുകൂടിയല്ലാതെ ശമ്പളത്തെ മാത്രം വിചാരിച്ചു പഠിപ്പിക്കാറില്ല. പുതിയ പുതിയ അറിവുകൾ ഉണ്ടാക്കിക്കൊടുക്കുന്ന ഗുരുനാഥന്മാരിൽ വിദ്യാർത്ഥികൾക്കു ഭയഭക്തിബഹുമാനങ്ങൾ ഉണ്ടാകുന്നതു് അത്ഭുതമല്ലല്ലോ. ശങ്കുണ്ണി അവർകളുടെ ശിക്ഷാസാമർത്ഥ്യത്തിനു മാർ ദീവന്നാസ്യോസ്സ സിമ്മനാരിയിൽനിന്നു മട്രിക്കുലേഷൻ പരീക്ഷയ്ക്കു പോകുന്ന വിദ്യാർത്ഥികളാരും ഒരിക്കലും മലയാളത്തിൽ തോൽക്കാറില്ലെന്നുള്ളതുതന്നെ ഒരുത്തമദൃഷ്ടാന്തമാണു്.

ശങ്കുണ്ണി അവർകളുടെ ഭാഷാകവിതയുടെ മാധുര്യത്തെ അനുഭവിക്കാത്തവരായി കേരളനിവാസികളിൽ അധികം പേരുണ്ടായിരിക്കാനിടയില്ലാത്തതിനാൽ അതിനെക്കുറിച്ചു ഞാൻ ഒന്നുംതന്നെ പറയണമെന്നു വിചാരിക്കുന്നില്ല. ഇദ്ദേഹം ആട്ടക്കഥകൾ ഉണ്ടാക്കിത്തുടങ്ങിയതുവരെ ഇദ്ദേഹത്തിനു സംസ്കൃതശ്ലോകവും ഉണ്ടാക്കാമെന്നുള്ളതുതന്നെ അധികമാരും അറിഞ്ഞിരിക്കുമെന്നു തോന്നുന്നില്ല. ഇദ്ദേഹത്തിനു ഭാഷയിലെന്നപോലെതന്നെ ശബ്ദാർത്ഥാലങ്കാരങ്ങൾക്കു

Digitized By Kerala Sahitya Akademi

യാതൊരു കുറവും കൂടാതെ സംസ്കൃതത്തിലും പദ്യങ്ങൾ രചിക്കുന്നതിനു യാതൊരു പ്രയാസവുമില്ല. അഥവാ സംസ്കൃതത്തിലായാലല്ലയോ ഇദ്ദേഹത്തിനു കുറച്ചധികം എളുപ്പമെന്നുകൂടി വിചാരിക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. ദൃഷ്ടാന്തത്തിനായി ചില ശ്ലോകങ്ങൾ താഴെ പകർത്തുന്നു.

ശ്രീമദ്വിഷ്ണുപദോത്ഥിതം ശരധരം ശക്രായുധാലംകൃതം
ദൃപ്യാശ്യാമളമാത്മവിഗ്രഹജിതക്രവ്യാദമവ്യാഹതം
നിത്യാനന്ദിതനീലകണ്ഠമമലം വാതോത്ഥരവാജ്ജൃംഭിതം
ഭൂജാതാർത്തിഹരം നമാമി സതതം ശ്രീരാമധാരാധരം. 1

ശംഭോരാദ്യം തനൂജം ഗജവരവദനം പത്മജാതാത്മജായാ-
മംഭോജാക്ഷഞ്ച ഭദ്രാം ഭവനയനഭവാം മൽഗുരൂൻ സൽഗുണാഢ്യാൻ
ഡംഭോപേതാൻ ബുധേന്ദ്രാനഖിലമുനിവരാൻ ഭൂസുരേന്ദ്രാൻ സുരേന്ദ്രാൻ
രംഭാകാന്താരസംസ്ഥം കപികുലവൃഷഭം മാരുതിം ധീരമീഡേ. 2

അർത്ഥശബ്ദാലങ്കാരപ്രധാനങ്ങളായ ഈ വന്ദനശ്ലോകങ്ങൾ 'ശ്രീരാമപട്ടാഭിഷേക'ത്തിലും 'ഭൂസുരഗോഗ്രഹണ'ത്തിലുമുള്ളവയാണ്. 'ശ്രീരാമപട്ടാഭിഷേക'ത്തിലെ രണ്ടു ശ്ലോകങ്ങൾ കൂടി താഴെ പകർത്തുന്നു.

ഇത്ഥം ശ്രുത്വാ ജനകതനയാഭാഷണം ഭീഷണാത്മാ
ക്രുദ്ധഃ സ്മൃത്വാ സപദി ഹൃദയേ സ്വഛ്യാ മദ്ധ്യമാംബാം
നത്വാ പാദേ രഘുകുലവരം ലക്ഷ്മണസ്തൽക്ഷണോദ്യൽ-
ബദ്ധാടോപാജവചലിതനയനോ ത്ര്യക്ഷമിത്യാചചക്ഷേ. 1

വ്യഗ്രൈസ്സുഗ്രീവവാക്യപ്രചലിതഹൃദയൈർവ്വാനരേന്ദ്രൈരതന്ദ്രൈ-
രാനീതാഭിശ്ച കാഭിഃ കപിവരവനിതാഭിസ്സമം സത്സ്വഭാവാ
താരാ താരാധിപാസ്യാ ബഹുതരമുപഹാരാദിഭിർമ്മോദയിത്വാ
പ്രീതാം സീതാമവാദീൽ പ്രിയതരമിതി താം ഭൂമിജാം രാമജായാം. 2

ഇനി ശബ്ദാലങ്കാരപ്രധാനമായും അർത്ഥാലങ്കാരപ്രധാനമായും ഭൂസുരഗോഗ്രഹണത്തിലുള്ള ചില ശ്ലോകങ്ങൾ കൂടി ഇവിടെ കാണിക്കാം.

വിഹായസം വിഹായസാ സമന്തു ഗന്ധമാദനം
വിഹായ സാധ്വസാവഹോ! വിരാധിസാധ്വസാവഹം

Digitized By Kerala Sahitya Akademi

ഫാൗശുകാശുകം മുദാഗതം തദാശുഗാത്മജം
സഹാസമാഹ സാഞ്ജലീരുപാഞ്ഛനം വചോഞ്ഛനഃ. 1

കാലാനുകൂലമനുഭൂയ സുഖം വസന്തം
ലീലാലയേ ഹരിസുതഃ പ്രിയയാ വസന്തം
കാവാത്മജം പദനതഃ കലയൻ മുദന്തം
ലോലാശയോ നൃഗദദേത്യ ഗവാമുദന്തം. 2

ഇത്ഥം പാർത്ഥരണോപപത്തിമധികക്രുദ്ധോഽന്ധപുത്രാഗ്രജഃ
ശ്രുത്വാബദ്ധവിരോധമുദ്ധതമതിസ്സദ്ധാല്വരത്യാന്തികം
സാർദ്ധം തസ്കരസാർത്ഥമിത്രനികരൈര്യുദ്ധാർത്ഥമത്യുൽക്കട-
പ്രധ്വാനോദ്യതശസ്ത്രവാജിനിവഹഃ പ്രത്യാഹ വൃത്രാരിജം. 3

ഇനി ഭ്രസുരഗോഗ്രഹണത്തിലെ രണ്ടു ശ്ലോകം കൂടി ഇവിടെ പകർത്താം.

കുസുമേഷുശിലീമുഖപ്രവശാ-
ദസമാനാം നിജപത്മിനീം വിവർണ്ണാം
പ്രസമീക്ഷ്യ കദാപി ധാർത്തരാഷ്ട്ര-
സ്സസുമാം ഹന്ത! ജഗാമ പുഷ്പവാടീം. 1

ബാലാം മാധവലാളിതാം കുസുമിതാം പത്രാങ്കുരാലംകൃതാം
പാർശ്വസ്ഥാം പരമങ്ഗനസ്യ കവിതാമോദം തദാ മാധവീം
വീക്ഷ്യാനല്പതരേർഷ്യയേവ കലുഷാ ഗത്വാ നികുഞ്ജാന്തരം
ദാക്ഷ്യാദത്ര വസന്നമംക്ഷത നിജാം ഭാര്യാം സ ദുര്യോധനഃ. 2

അർത്ഥാലങ്കാരസമ്പൂർണ്ണങ്ങളായിരിക്കുന്ന ശ്ലോകങ്ങളിൽക്കൂടിയും ശബ്ദഭംഗികളെ ധാരാളം പ്രയോഗിക്കുന്നതിന്നു ശങ്കുണ്ണി അവർകൾക്കു യാതൊരു പ്രയാസവുമില്ലെന്നും കൈരളിയെപ്പോലെതന്നെ ഗൈർവ്വാണിയും അദ്ദേഹത്തിന്നു സ്വാധീനയായിട്ടാണിരിക്കുന്നതെന്നും മേൽക്കാണിച്ച ശ്ലോകങ്ങൾകൊണ്ടു സ്പഷ്ടമാകുന്നുണ്ടല്ലോ.

ഗ്രഹരണവും അതോടുകൂടി സ്വതന്ത്രമായ ഒരു ദേശസ്വകാര്യവിചാരവും മുൻഷിപ്പണിയും പല വർത്തമാനപത്രങ്ങളേയും മാസികകളേയും പദ്യങ്ങൾകൊണ്ടും ഗദ്യങ്ങൾകൊണ്ടും സഹായിക്കുകയും വിശേഷിച്ചും മ. മനോരമയ്ക്കും ഭാഷാപോഷിണിമാസികയ്ക്കും വേണ്ടുന്ന വിധത്തിലെല്ലാം

Digitized By Kerala Sahitya Akademi

സഹായിച്ചുകൊടുക്കുകയും മററും നിരന്തരമായി ചെയ്തുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന ശങ്കുണ്ണി അവർകൾ 1066-ാമാണ്ടു മുതൽ ഏകദേശം 24 സംവത്സരകാലംകൊണ്ടു് ഇത്ര വളരെ കൃതികൾ ഉണ്ടാക്കിത്തീർത്തതിൽ അത്ഭുതപ്പെടാനല്ലാതെ ഈ കൃതികൾക്കു വല്ല ന്യൂനതയുമുണ്ടെങ്കിൽ അതൊരു കുററമായി പറയാൻ ന്യായം കാണുന്നില്ല. ശങ്കുണ്ണി അവർകൾ എന്തെങ്കിലും ഒരു കൃതി എഴുതിത്തീർത്താൽ അതു വീണ്ടും നോക്കി തിരുത്തി നന്നാക്കുകയും ആലോചിച്ചിരുന്നു കവിതയുണ്ടാക്കുകയും പതിവില്ല. നന്നായാലും ചീത്തയായാലും അപ്പോഴപ്പോൾ തോന്നുന്നതു് എഴുതിയിടുക മാത്രമേ അദ്ദേഹം പതിവുള്ളു. ഇതു കവിതാവിഷയത്തിൽ ശങ്കുണ്ണി അവർകൾക്കു പ്രധാനമായിട്ടുള്ള ഒരു ദോഷമാണെന്നു പറയാതെയിരിക്കാൻ നിവൃത്തിയില്ല. ശങ്കുണ്ണി അവർകൾ തന്റെ കൃതികളെ കുറച്ചുകൂടി മനസ്സിരുത്തി ആലോചിച്ചുണ്ടാക്കുകയും ഒന്നുരണ്ടു പ്രാവശ്യംകൂടി നോക്കിത്തിരുത്തി നന്നാക്കി മാറിയെഴുതുകയും ചെയ്തിരുന്നുവെങ്കിൽ അവയ്ക്കു് ഇപ്പോഴത്തേതിൽ വളരെ കൂടുതലായ ഗുണങ്ങൾ ഉണ്ടാകുമായിരുന്നു. എന്നാൽ എന്തെങ്കിലും ഒരു പ്രബന്ധം എഴുതിത്തുടങ്ങിയാൽ അതു വല്ലവിധവും മുഴുവനാക്കാതെ അതിൽനിന്നു വിരമിക്കുകയില്ലെന്നുള്ളതു ശങ്കുണ്ണി അവർകൾക്കു കവിതാവിഷയത്തിലുള്ള ഒരു പ്രധാനഗുണമാണെന്നുള്ളതും നിസ്സംശയം പറയാവുന്നതാണു്. അനേകം കൃതികൾ ആരംഭിക്കുകയും ഒന്നും മുഴുവനാക്കാതെയിരിക്കുകയും ചെയ്യുന്ന യോഗ്യന്മാരായ പല കവികൾ നമ്മുടെ കേരളത്തിൽ ഉണ്ടായിരുന്നു എന്നും ഇപ്പോഴും ഉണ്ടെന്നും എല്ലാവർക്കും അറിയാവുന്നതാണല്ലോ. അപ്രകാരം ശങ്കുണ്ണി അവർകളുടെ കൃതികളിൽ അധികമൊന്നും മുഴുവനാകാതെ കിടപ്പുണ്ടെന്നു തോന്നുന്നില്ല.

ശങ്കുണ്ണി അവർകൾക്കു് അർത്ഥാലങ്കാരത്തിലുള്ളതിലധികം ശ്രദ്ധയും പ്രതിപത്തിയും ശബ്ദാലങ്കാരത്തിലാണെന്നു

Digitized By Kerala Sahitya Akademi

ചിലർ വിചാരിക്കുകയും പറയുകയും ചെയ്യുന്നുണ്ട്. എന്നാൽ വാസ്തവത്തിൽ അദ്ദേഹം അവ രണ്ടിന്നായിട്ടും അധികം ക്ലേശിക്കാറില്ലെന്നും അനായാസേന ലഭിക്കുന്നവയെ ഉപേക്ഷിക്കാറില്ലെന്നു മാത്രമേ ഉള്ളൂ എന്നും പരിചിതന്മാർക്കറിയാവുന്നതാണ്.

ഇനി ശങ്കുണ്ണി അവർകളുടെ മനോഗുണത്തെപ്പററി വിചാരിക്കുകയാണെങ്കിൽ അത് ഒട്ടും ചില്ലറയല്ല. ഈശ്വരഭക്തി, ഗുരുജനഭക്തി, ദയ, പരോപകാരതൽപരത, മതാചാരനിഷ്ഠ, ഹൃദയനിഷ്കളങ്കത മുതലായ അനേകഗുണങ്ങൾ ശങ്കുണ്ണി അവർകൾക്കു പൂർണ്ണമായിട്ടുണ്ട്. ഈശ്വരവിചാരം കൂടാതെ യാതൊന്നും പ്രവർത്തിക്കുകയില്ലെന്നുള്ളതു ശങ്കുണ്ണി അവർകൾക്കു പ്രത്യേകമുള്ള ഒരു ഗുണമാണ്. തനിക്കുണ്ടാകുന്ന ഏതുവിധാപത്തുകളേയും ധൈര്യത്തോടും ക്ഷമയോടുംകൂടി സഹിക്കുന്നതിന്നു ശങ്കുണ്ണി അവർകൾക്കു ധാരാളം ശക്തിയുണ്ടെങ്കിലും അന്യന്മാരുടെ സങ്കടങ്ങൾ കണ്ടോ കേട്ടോ അറിഞ്ഞോ സഹിക്കുന്നതിന്ന് അദ്ദേഹം കേവലം അശക്തനാണ്. ആകപ്പാടെ നോക്കിയാൽ ശങ്കുണ്ണി അവർകൾ ഒരു സൽഗുണനും നിഷ്കളങ്കഹൃദയനും വിശ്വാസപൂർവ്വം സ്നേഹിക്കാൻ കൊള്ളാവുന്ന ഒരാളുമാണെന്നു നിസ്സംശയം പറയാവുന്നതാണ്.

വക്രോക്തികളും ഫലിതങ്ങളും പറയുന്നതിന്നു ശങ്കുണ്ണി അവർകൾക്കു പ്രത്യേകമൊരു വാസനയുണ്ട്. ഇദ്ദേഹം വെടി പറയുന്നതു കേട്ടാൽ രസിക്കാതെ സഹൃദയന്മാരിൽ ആരുമുണ്ടായിരിക്കുമെന്നു തോന്നുന്നില്ല. ആകപ്പാടെ ശങ്കുണ്ണി അവർകൾ സരസ്വതീപ്രസാദം സിദ്ധിച്ചിട്ടുള്ള ഒരു രസികനും സരസനുമാണെന്നുതന്നെ പറയേണ്ടിയിരിക്കുന്നു.

ശങ്കുണ്ണി അവർകൾ ഒരു വലിയ കാര്യസ്ഥനും മററുമല്ലെങ്കിലും തന്റെ കാര്യങ്ങൾക്കു ദോഷങ്ങൾ നേരിടാതെ നോക്കി നടത്തിക്കൊണ്ടുപോകുന്നതിന്നു വേണ്ടത്തക്ക കാര്യവിവരം അദ്ദേഹത്തിന്നുണ്ട്.

Digitized By Kerala Sahitya Akademi

മിതവ്യയം ശങ്കുണ്ണി അവർകൾക്കുള്ള ഒരു പ്രധാനഗുണമാണ്. 'ആയം ദൃഷ്ട്വാ വ്യയം കുര്യാൽ' എന്നുള്ള പ്രമാണപ്രകാരമല്ലാതെ കയ്യിൽ കിട്ടുന്നതു മുഴുവനും പോരെങ്കിൽ കടംമേടിച്ചും ചെലവുചെയ്യുന്ന സ്വഭാവം അദ്ദേഹത്തെ ലേശംപോലും ബാധിച്ചിട്ടില്ല. വരവിനു തക്കവണ്ണമല്ലാതെ അദ്ദേഹം ഒരിക്കലും ഒരുവകയ്ക്കും ചെലവുചെയ്യുകയില്ല. 'ദീപാളി' എന്നു കേൾക്കുന്നതിനേക്കാൾ നല്ലതു 'ലുബ്ധൻ' എന്നു കേൾക്കുന്നതാണെന്ന് അദ്ദേഹം പ്രസംഗവശാൽ പലപ്പോഴും എന്നോടുതന്നെ പറഞ്ഞിട്ടുണ്ട്. ഇത്രയും പറഞ്ഞതുകൊണ്ടു ശങ്കുണ്ണി അവർകൾ ലൌകികവും ഔദാര്യവുമില്ലാത്ത ഒരു പിശുക്കനാണെന്ന് ആരും തെറ്റിദ്ധരിച്ചുപോകരുത്. തന്റെ സ്ഥിതിക്കു തക്കവണ്ണം വേണ്ടുന്ന ദിക്കിൽ വേണ്ടതുപോലെ ചെലവുചെയ്യുന്നതിന്ന് അദ്ദേഹത്തിന്ന് ഒരുമടിയുമില്ല. അനാവശ്യകമായും അതിരുകവിഞ്ഞും അദ്ദേഹം യാതൊന്നും ചെലവു ചെയ്യുകയില്ലെന്നു മാത്രമേ ഉള്ളൂ. ശങ്കുണ്ണി അവർകൾ ഗൃഹഭരണം ആരംഭിച്ച കാലത്തു കുടുംബത്തിൽ നിത്യവൃത്തിക്കുതന്നെയും വളരെ ഞെരുക്കമായിരുന്നു എന്നു മുമ്പു പ്രസ്താവിച്ചിട്ടുണ്ടല്ലോ. കുറച്ചുകാലംകൊണ്ട് ആ സ്ഥിതി വിട്ട് അവിടെ അഹോവൃത്തിക്കു വലിയ ബുദ്ധിമുട്ടൊന്നുമില്ലെന്നുള്ള നിലയിലായിട്ടുള്ളതു പരിശ്രമശീലനും സകലകലാകുശലനും ഭാഗ്യവാനുമായിരുന്ന ജ്യേഷ്ഠന്റെ നിരന്തരപരിശ്രമവും സഹായവും ഈശ്വരന്റെ കാരുണ്യസംയുക്തമായ ആനുകൂല്യവുംകൊണ്ടാണെന്നാണ് ശങ്കുണ്ണി അവർകൾ വിചാരിക്കുകയും പറയുകയും ചെയ്യുന്നതെങ്കിലും അതിന്റെ പ്രധാനകാരണങ്ങൾ അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഗൃഹഭരണനിപുണതയും മിതവ്യയശീലവും കൂടിയാണെന്നുള്ള വാസ്തവം പറയാതിരിക്കാൻ നിവൃത്തിയില്ല.

സമയനിശ്ചയം എന്നുള്ളതു ശങ്കുണ്ണി അവർകൾക്കുള്ള ഗുണങ്ങളിൽ ഒട്ടും അപ്രധാനമല്ലാത്ത വേറൊന്നാണ്. ഇന്നിന്ന സമയങ്ങളിൽ ഇന്നിന്ന പ്രവൃത്തികൾ ചെയ്യുകയെന്നു

Digitized By Kerala Sahitya Akademi

ശങ്കുണ്ണി അവർകൾ ഒരു നിശ്ചയം ചെയ്തിട്ടുണ്ട്. ആ നിശ്ചയത്തെ മിക്കവാറും തെററിക്കാതെത്തന്നെ അദ്ദേഹം കഴിച്ചുകൂട്ടിപ്പോരുന്നുണ്ട്. 'പ്രതിദിനം അനേകകൃത്യങ്ങൾ നിർവ്വഹിക്കേണ്ടുന്നവർക്കു സമയനിശ്ചയമില്ലെങ്കിൽ ഒരു കാര്യവും ശരിയായിട്ടും വേണ്ടുന്ന സമയത്തും വേണ്ടതുപോലെയും നടക്കുകയില്ലെന്നു മാത്രമല്ല; ഒരിക്കലും മനസ്സിന്നു സുഖവും സൈ്വരവും ഉണ്ടായിരിക്കുകയുമില്ല. നേരെ മറിച്ച് അനേകകൃത്യങ്ങൾ പ്രതിദിനം നിർവ്വഹിക്കേണ്ടതായി ഉണ്ടായിരുന്നാലും സമയനിശ്ചയംചെയ്ത് അതിൻപ്രകാരം പ്രവർത്തിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നവർക്ക് ഒന്നും ഒരു ഭാരമായിരിക്കയില്ലെന്നു മാത്രമല്ല; അവരുടെ കൃത്യങ്ങൾ കുടിശ്ശിക കൂടാതെ നടന്നുകൊണ്ടിരിക്കുകയും തന്നിമിത്തം അവർക്കു മനസ്സുഖവും സൈ്വരവും ഉണ്ടായിരിക്കുകയും ചെയ്യും' എന്നൊരു മഹാൻ പറഞ്ഞിട്ടുള്ളത് എത്രയും വാസ്തവമാണെന്നതിനു ശങ്കുണ്ണി അവർകളുടെ സ്ഥിതി ഒരുത്തമദൃഷ്ടാന്തമായിട്ടാണിരിക്കുന്നത്. ദിനംവാരങ്ങളായ അനേകകൃത്യങ്ങൾ ദിനംപ്രതി നിർവ്വഹിക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്ന ശങ്കുണ്ണി അവർകൾക്ക് ഇപ്രകാരം ഒരു സമയനിശ്ചയമില്ലായിരുന്നുവെങ്കിൽ സാഹിത്യവിഷയത്തിലും മററും യാതൊന്നും പ്രവർത്തിക്കാൻ അദ്ദേഹത്തിന്ന് ഒരിക്കലും സാധിക്കുകയില്ലായിരുന്നു.

മനുഷ്യരുടെ ഇഹലോകജീവിതം സുഖദുഃഖസമ്മിശ്രമായിട്ടല്ലാതെ ഇരിക്കുകയില്ലെന്നുള്ളതു ശങ്കുണ്ണി അവർകളുടെ വിഷയത്തിലും എത്രയും വാസ്തവമായിട്ടാണിരിക്കുന്നത്. ഗൃഹഭരണത്തിന്ന് അത്യന്തം നിപുണയും ഐശ്വര്യവതിയും ഗേഹലക്ഷ്മിയുമായിരുന്ന പ്രിയമാതാവ് 1048-ാമാണ്ടു തുലാമാസത്തിൽ പരലോകപ്രാപ്തയായതിനോടുകൂടിത്തന്നെ ശങ്കുണ്ണി അവർകളുടെ മനസ്സുഖം മിക്കവാറും അസ്തപ്രായമായി. തങ്ങളുടെ മാതാവിനെപ്പോലെ നിരുപാധികമായ വാത്സല്യം പ്രപഞ്ചത്തിൽ മററാർക്കുമുണ്ടാകയില്ലെന്നുള്ളത് എല്ലാവർക്കും അനുഭവസിദ്ധമായിട്ടുള്ളതാണല്ലോ.

Digitized By Kerala Sahitya Akademi

ജ്യേഷ്ഠൻ വിവാഹം ചെയ്തിട്ടുണ്ടായിരുന്നുവെങ്കിലും അതിൽ സന്താനമുണ്ടാകുന്ന കാര്യം സംശയസ്ഥിതിയിലാകയാൽ പിതൃനിയോഗപ്രകാരം 1056-ാമാണ്ടു മകരമാസത്തിൽ ശങ്കുണ്ണിഅവർകളും വിവാഹം ചെയ്യുകയും ആ ആണ്ടു മേടമാസത്തിൽത്തന്നെ ആ യുവതിയെ സ്വഗൃഹത്തിൽ കുടിവെയ്ക്കുകയും ചെയ്തു. ആ സ്ത്രീ പഠിപ്പു, ബുദ്ധി, കാര്യശേഷി, ഗൃഹഭരണസാമർത്ഥ്യം, ഭർത്തൃഹിതാനുവർത്തനം, ഭർത്തൃശുശ്രൂഷാനൈപുണ്യം മുതലായ ഗുണസൌഷ്ഠല്യംകൊണ്ടു ശങ്കുണ്ണി അവർകളുടെ മാതൃവിയോഗദുഃഖത്തെ കുറച്ചുകാലത്തിനിടയിൽ വിസ്മൃതപ്രായമാക്കിത്തീർത്തു. അക്കാലത്തു ശങ്കുണ്ണി അവർകളുടെ മാതൃവിയോഗാഗ്നിദഗ്ദ്ധമായ ഹൃദയവൃക്ഷം വീണ്ടും തളിർത്തു. എങ്കിലും ആ സ്ഥിതി അധികകാലം നീണ്ടുനില്ക്കുന്നതിന്നു ദുഷ്ടനായ ദുർവ്വിധി അനുവദിച്ചില്ല. 1057-ാമാണ്ടു ചിങ്ങമാസം 10-ാംനു- ശങ്കുണ്ണി അവർകളുടെ ആ പ്രിയതമ സന്നിപാതജ്വരത്താൽ ബാധിതയാവുകയും 17-ാംനു- പരലോകം പ്രാപിക്കുകയും ചെയ്തു.

പ്രഥമപുത്രൻെറ ഭാര്യ വന്ധ്യയായിത്തീരുകയും ദ്വിതീയപുത്രൻെറ പ്രിയപത്നിയായ ഗുണവതി അകാലകാലഗതിയെ പ്രാപിച്ചുപോവുകയും ചെയ്കയാൽ ദുഃഖിതനും വിഗതഭാര്യനും വയോവൃദ്ധനുമായ പിതാവിൻെറ ശുശ്രൂഷ ഒന്നുമാത്രമായിരുന്നു ശങ്കുണ്ണി അവർകൾക്കു മനസ്സമാധാനത്തിന്നു പിന്നീടുണ്ടായിരുന്ന ഒരുപായം. ആ പിതാവും 1061-ാമാണ്ടു മകരമാസത്തിൽ പരലോകത്തെ പ്രാപിച്ചു.

തദനന്തരം ശങ്കുണ്ണി അവർകൾ സന്താനാർത്ഥം 1062-ാമാണ്ടു മിഥുനമാസത്തിൽ ഒന്നുകൂടി വിവാഹം ചെയ്യുകയും 63 വൃശ്ചികത്തിൽ സ്വഭവനത്തിൽ കുടിവെക്കുകയും ചെയ്തു. ആ യുവതിയും ഗൃഹഭരണനൈപുണ്യം, ഭർത്തൃസ്നേഹം, ക്ഷമ, ക്ലേശസഹനശക്തി മുതലായ സൽഗുണങ്ങളാൽ പ്രശോഭിതയായിരുന്നു. തൻെറ സകലസുഖങ്ങൾക്കും നിദാനമായിട്ടുള്ളതു ഭർത്താവാണെന്നുള്ള ദൃഢവിശ്വാസത്തോടുകൂടിയി

Digitized By Kerala Sahitya Akademi

രുന്ന ആ ഗുണവതിക്ക ഭർത്താവിൻെറ മനശ്ശരീരസുഖങ്ങൾക്കായി കൃത്യങ്ങളെ നടത്തുന്ന സംഗതിയിൽ തൻെറ ഊണും ഉറക്കവുംകൂടി അഗണ്യങ്ങളായിരുന്നു. ഇപ്രകാരമുള്ള ധർമ്മപത്നിയുടെ സഹവാസം നിമിത്തം ശങ്കുണ്ണി അവർകൾ പൂർവ്വകഷ്ടദശകളെ അധികം സ്മരിക്കാതെ ഒരുവിധം സുഖമായിട്ടുതന്നെ കുറച്ചുകാലത്തേയ്ക്കു കാലക്ഷേപം ചെയ്തുകൊണ്ടിരുന്നു.

അതിനിടയ്ക്കു ശങ്കുണ്ണി അവർകൾ തൻെറ സഹോദരിമാരെ രണ്ടു പേരേയും വിവാഹംചെയ്തുകൊടുക്കുകയും മൂത്തസഹോദരി പ്രസവിച്ചു പുരുഷന്മാരും സ്ത്രീകളുമായി പത്തും ഇളയ സഹോദരി പ്രസവിച്ച് അഞ്ചും കുട്ടികൾ ഉണ്ടാവുകയുംചെയ്തു. ആ ഭാഗിനേയന്മാരേയും ഭാഗിനേയികളേയും അവരുടെ മാതാക്കന്മാരോടുകൂടി ഇങ്ങോട്ടു വരുത്തിയും അങ്ങോട്ടു ചെന്നും കൂടക്കൂടെ കണ്ടു ശങ്കുണ്ണി അവർകൾ ആനന്ദിക്കുകയും തൻെറ അനപത്യതാദുഃഖത്തെ ഒരുവിധം ശാന്തപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്തുകൊണ്ടിരുന്നു.

ശങ്കുണ്ണി അവർകൾ ഈ സ്ഥിതിയിൽ ഇരിക്കുന്നതിന്നും ഹതവിധി അധികകാലത്തേയ്ക്ക് അനുവദിച്ചില്ല. 1068_ാമാണ്ട് കർക്കടകമാസത്തിൽ മസൂരികാബാധിതനായി അദ്ദേഹം അത്യന്തം കഷ്ടപ്പെട്ടു. എങ്കിലും രാത്രിയും പകലും ഒരുപോലെ ഊണും ഉറക്കവുമുപേക്ഷിച്ചു ജ്യേഷ്ഠൻ കൂടെ അടുക്കലിരുന്നു രക്ഷിച്ചതുകൊണ്ടും ഈശ്വരകാരുണ്യംകൊണ്ടും ആയുസ്സിൻെറ ബലംകൊണ്ടും അദ്ദേഹം അതിൽനിന്ന് ഒരുവിധം രക്ഷപ്പെട്ടുകരി. എങ്കിലും തൻെറ സകല ഭാഗ്യങ്ങൾക്കും കാരണഭൂതനും താൻ തൻെറ അച്ഛനെന്നപോലെ ഭയഭക്തിബഹുമാനങ്ങളോടുകൂടി ആചരിച്ചും പ്രാണനേക്കാളധികം സ്നേഹിച്ചും വെച്ചിരുന്ന ആളും ഗുണവാനുമായിരുന്ന പ്രിയജ്യേഷ്ഠൻ ആ മഹാവ്യാധിയാൽത്തന്നെ ബാധിതനായി ആ കർക്കടകത്തിൽത്തന്നെ പരലോകപ്രാപ്തനായിപ്പോയതിനാൽ ശങ്കുണ്ണി അവർകൾക്കുണ്ടായ ദുഃഖം അത്യന്തം ദുസ്സഹമായിരുന്നു. ഇതിന്നുംപുറമെ രണ്ടു സഹോദരിമാരും മൂത്തസഹോദരിയിലുണ്ടാ

Digitized By Kerala Sahitya Akademi

യ പത്തു കുട്ടികളും ഇളയസഹോദരിയിലുണ്ടായ ഒരു പു ത്രിയേയൊഴിച്ചു ശേഷം നാലു കുട്ടികളുംകൂടി കുറച്ചുകാല ത്തിനിടയ്ക്കു തുടരെത്തുടരെ അകാലനിര്യാണത്തെ പ്രാപിച്ചു പോവുകയാൽ ശങ്കുണ്ണി അവർകൾക്കുണ്ടായ മനസ്താപം അവാങ്മനോഗോചരമെന്നല്ലാതെ ഒന്നും പറയാൻ കാണു ന്നില്ല.

മുമ്പേതന്നെ വന്ധ്യയെന്ന് ഏകദേശം നിശ്ചയിക്കപ്പെ ട്ടിരുന്ന പൂർവ്വഭാര്യ വിധവയുംകൂടി ആയിത്തീരുകയും തന്റെ ഭാര്യ യഥാകാലം പ്രസവിക്കാതെയിരിക്കുകയും ചെയ്കയാൽ ശങ്കുണ്ണി അവർകൾ സന്തത്യർത്ഥം 1074-ാമാണ്ട് അനുജനെ ക്കൊണ്ടുകൂടി വിവാഹംചെയ്യിക്കുകയും ആ സ്ത്രീയേയും സ്വഗൃ ഹത്തിൽ കുടിവെപ്പിക്കുകയും ചെയ്തു. അവരിലും സന്താനമു ണ്ടാകാതെതന്നെ 1077-ാമാണ്ടു മകരമാസത്തിൽ ആ സ ഹോദരനും 1080-ാമാണ്ട് ഇടവമാസത്തിൽ ആ സഹോദര പത്നിയും പരലോകത്തെ പ്രാപിച്ചു. മനുഷ്യപ്രയത്നംകൊണ്ടു മാത്രം ഒരു കാര്യവും സാധിക്കുകയില്ലെന്നും ഈശ്വരേച്ഛപോ ലെയല്ലാതെ ഒന്നും സംഭവിക്കുകയില്ലെന്നും ശങ്കുണ്ണി അവർ കൾക്കു മുമ്പേതന്നെ ഉണ്ടായിരുന്ന വിശ്വാസം അപ്പോൾ ഒ ന്നുകൂടി ദൃഢീഭവിക്കുകയും അതോടുകൂടി അദ്ദേഹം മിക്കവാറും ഒ രു വിരക്തന്റെ നിലയിലായിത്തീരുകയും സന്തത്യർത്ഥമായി ട്ടിനി ഒന്നും പരിശ്രമിക്കാൻ കഴികയില്ലെന്നും 'യൽഭാവി തൽഭവതു' എന്നും ഏകദേശം തീർച്ചപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്തു. എ ങ്കിലും അങ്ങിനെ വിചാരിച്ചാൽപ്പോരെന്നും തങ്ങളാൽ കഴി യുന്നതെല്ലാം ഇനിയും ചെയ്തുകൊണ്ടിരിക്കേണ്ടതാണെന്നും മററും ഞാൻ മുതലായ സ്നേഹിതന്മാരുടേയും മററു പല മാന്യ സുഹൃത്തുക്കളുടേയും നിർബ്ബന്ധവും ഉപദേശവും നിമിത്തം ശ ങ്കുണ്ണി അവർകൾ 1081-ാമാണ്ടു മിഥുനമാസത്തിൽ മൂന്നാമ തായി ഒന്നുകൂടി വിവാഹംചെയ്തു.

തദനന്തരം ശങ്കുണ്ണി അവർകൾ അനിർവ്വചനീയമായ ഒരു കഷ്ടതകൂടി അനുഭവിക്കേണ്ടതായി വന്നു. അദ്ദേഹം ര

Digitized By Kerala Sahitya Akademi

ണ്ടാമത്തു വിവാഹംചെയ്ത സകലസൽഗുണസമ്പൂൎണ്ണയായ ആ ദ്വിതീയഭാൎയ്യ 1088_ാമാണ്ടു മേടമാസത്തിൽ മസൂരികാദീനത്താൽ പരലോകപ്രാപ്തയായി. ഇതു ശങ്കുണ്ണി അവർകൾക്കുണ്ടായിട്ടുള്ള കഷ്ടാനുഭവസൌധങ്ങളുടെ എല്ലാംകൂടിയുള്ള ഒരു താഴികക്കുടമായിട്ടാണു് പരിണമിച്ചതു്. സൽഗുണനിധിയായിരുന്ന ആ പ്രിയതമയെക്കുറിച്ചോൎത്തു ദിവസത്തിൽ ഒരിക്കലെങ്കിലും കുറെ കണ്ണീർപൊഴിക്കാതെയിരിക്കാൻ ശങ്കുണ്ണി അവർകൾക്കു് ഇപ്പോഴും കഴിയുന്നുണ്ടെന്നു തോന്നുന്നില്ല.

1084_ാമാണ്ടു കൎക്കടകത്തിൽ ജ്യേഷ്ഠത്തിയും പരലോകപ്രാപ്തയായിപ്പോയി. അനന്തരം ശങ്കുണ്ണി അവർകൾ 1090_ാമാണ്ടു മിഥുനമാസത്തിൽ എവൂർ പനവേലി കൃഷ്ണശൎമ്മാ അവർകളുടെ ദ്വിതീയപുത്രനെ ശാസ്ത്രോക്തമായ ദത്തവിധിപ്രകാരം ദത്തെടുത്തു് ഉപനയനം മുതലായവ കഴിച്ചു സ്വപുത്രനാക്കുകയും ആ ദത്തുപുത്രനെക്കൊണ്ടു് 1101 മേടത്തിൽ ഒരു കന്യകയെ വിവാഹംചെയ്യിച്ചു സ്വഗൃഹത്തിൽ കുടിവെയ്പിക്കുകയും ചെയ്തു. അതിനാൽ ഇപ്പോൾ ശങ്കുണ്ണി അവർകളുടെ കുടുംബത്തിൽ അദ്ദേഹവും അദ്ദേഹം മൂന്നാമത്തു വിവാഹംചെയ്ത ആ ധൎമ്മപത്നിയും ദത്തുപുത്രനും തൽഭാൎയ്യയുമല്ലാതെ വേറെ ആരുമില്ല. എങ്കിലും അദ്ദേഹം സന്തത്യൎത്ഥം വളരെ നാളായിട്ടു ശക്തിക്കു തക്കവണ്ണവും അതിലധികവും സൽകൎമ്മങ്ങൾ അവിച്ഛിന്നമായി ചെയ്തുകൊണ്ടാണിരിക്കുന്നതു്. അതിനാൽ അനേകസജ്ജനങ്ങളുടെ അനുഗ്രഹവും ആഗ്രഹവും അചിരേണ സഫലീഭവിച്ചു് ആ ദത്തുപുത്രനോടും തൽപത്നിയോടും അവൎക്കുണ്ടാകുന്ന അനേകം ശുഭസന്താനങ്ങളോടും ആയുരാരോഗ്യസമ്പൽസമൃദ്ധിയോടുംകൂടി ശങ്കുണ്ണി അവർകൾ ഇനിയും വളരെക്കാലം സുഖമായി ജീവിച്ചിരിക്കുന്നതിന്നു സൎവ്വേശ്വരൻ സദയം കടാക്ഷിക്കുമാറാകട്ടെ!

പന്തളം കൃഷ്ണവാരിയർ

Digitized By Kerala Sahitya Akademi

Digitized By Kerala Sahitya Akademi

Q.14

ഐതിഹ്യമാല

നാലാംഭാഗം.

---

൧. ഊരകത്ത് അമ്മതിരുവടി

ഊരകത്ത് അമ്മതിരുവടിക്ഷേത്രത്തിൽ പണ്ടൊരു കാലത്തു വാഴപ്പിള്ളി മേനോന്മാരിൽ ഒരാൾക്ക് ആദ്യം നടകാവലും പിന്നീടു കണക്കെഴുത്തുമുണ്ടായിരുന്നു. കാലക്രമേണ ഊരാളന്മാരായ നമ്പൂരിമാരും മേനവനും തമ്മിൽ വലിയ പിണക്കമായിത്തീർന്നു. അതിനാൽ മേനോൻ ദേവസ്വംവക കണക്കുകളും ഗ്രന്ഥവരികളും മറ്റും ചുട്ടു നശിപ്പിച്ചുകളഞ്ഞു. തന്നിമിത്തം ഇപ്പോൾ അവിടെ ക്ഷേത്രസംബന്ധമായ പഴയ ചരിത്രമറിയുന്നതിനു രേഖാപ്രമാണമൊന്നും ഇല്ലാതെയാണിരിക്കുന്നതു്. അതിനാൽ ഇതെഴുതുന്നതു പഴമപരിചയമുള്ള വയോവൃദ്ധന്മാരിൽനിന്നു ലഭിച്ചിട്ടുള്ള കേട്ടുകേൾവിയെ മാത്രം അടിസ്ഥാനപ്പെടുത്തിയാണ്.

അമ്മതിരുവടിക്ഷേത്രത്തിൽ സ്ഥാന(കാരായ്മ)ക്കണക്ക് ഇപ്പോഴും വാഴപ്പിള്ളി മേനോന്റെ തറവാട്ടേയ്ക്കാണെന്നാണ് വെച്ചിരിക്കുന്നതു്. ഭഗവതിയെ പുറത്തേയ്ക്കെഴുന്നള്ളിക്കുന്ന അവസരങ്ങളിൽ വാഴപ്പിള്ളി മേനോന്റെ തറവാട്ടിൽ അന്നന്നു മൂപ്പായിട്ടുള്ള ആൾ ഒരു ഓലക്കണക്കുകെട്ട് എടുത്തുകൊണ്ട് എഴുന്നള്ളത്തിനുമുൻപിൽ നടക്കുക ഇപ്പോഴും പതിവുണ്ട്. അതിലേയ്ക്കു ദേവസ്വത്തിൽനിന്നു ചില അനുഭവങ്ങൾ അവക്ക് ഇപ്പോഴും കൊടുത്തുവരുന്നുമുണ്ട്. ആ തറവാട്ടിൽ അന്നന്നു മൂപ്പായിട്ടുള്ള മേനവനെ മുൻകാലങ്ങളിൽ എല്ലാവരും 'കാക്കുന്ന മേനോൻ' എന്നാണ് പറഞ്ഞുവന്നിരുന്നതു്.

Digitized By Kerala Sahitya Akademi

ത്തു ലോപിച്ച് ഇപ്പോൾ 'കാക്കരമേനോൻ' എന്നായിരിക്കുന്നു.

അമ്മതിരുവടിയുടെ സാക്ഷാൽ തിരുനാമധേയം 'തിരുവലയന്നൂർ ഭഗവതി' എന്നാണ്. പ്രസിദ്ധനായിരുന്ന 'മഴമംഗലത്തു നമ്പൂരി'യുടെ ഭാഷാനൈഷധചമ്പുവിലെ

"അൻപത്തൊന്നക്ഷരാളീകലിതതനുലതേ!
വേദമാകുന്നശാഖി-
ക്കൊമ്പത്തൻപോട്ട പൂക്കും കുസുമതതിയിലേ-
ന്തുന്ന പൂന്തേൻകുഴമ്പേ!
ചെമ്പൊൽത്താർബാണഡംഭപ്രശമനസുകൃതോ-
പാത്തസൌഭാഗ്യലക്ഷ്മീ-
സമ്പത്തേ! കുമ്പിടുന്നേൻ കഴലിണ വലയാ-
ധീശപത്നീ! വിശപ്പ നാഥേ!"

എന്ന ആദ്യശ്ലോകം ഈ ദേവിയെക്കുറിച്ചാണ്. മഴമംഗലത്തു നമ്പൂരിയുടെ ഇല്ലം ഊരകത്തായിരുന്നു എന്നുള്ളതു പ്രസിദ്ധമാണല്ലോ. ഈ ഭഗവതിക്ക് ഈ തിരുനാമധേയം സിദ്ധിച്ചതിന്റെ കാരണം താഴെപ്പറയുന്ന സംഗതികൾകൊണ്ടു സ്പഷ്ടമാകുന്നതാണ്.

കേരളത്തിലെ അറുപത്തിനാലു ഗ്രാമങ്ങളിലൊന്നായ പെരുമനം ഗ്രാമത്തിലുൾപ്പെട്ട തൃശ്ശിവപേരൂർനിന്ന് ഏകദേശം ഏഴ നാഴിക തെക്കാണ് പ്രസ്തുതക്ഷേത്രം സ്ഥിതിചെയ്യുന്നത്. ശ്രീപരശുരാമൻ പരദേശത്തുനിന്ന് ആദ്യം കേരളത്തിൽ കൊണ്ടുവന്ന ബ്രാഹ്മണർ തിരിച്ചുപോയ്ക്കളഞ്ഞതിനാൽ രണ്ടാമതു കൊണ്ടുവന്നവരും അപ്രകാരം പോകാതെയിരിക്കുന്നതിനായി അവരുടെ ശിഖ പിൻഭാഗത്തുനിന്നു മുൻഭാഗത്താക്കുകയും ആചാരങ്ങൾ മിക്കവാറും മാററുകയും അവക്കു നമ്പൂരിമാരെന്നു സംജ്ഞ കല്പിച്ചു കേരളത്തിൽ സ്ഥിരതാമസമാക്കുകയും ചെയ്തിട്ടു മദ്ധ്യകേരളമായ തൃശ്ശിവപേരൂർവെച്ച് അന്തർദ്ധാനം ചെയ്തതിന്റെ ശേഷം നമ്പൂരി

Digitized By Kerala Sahitya Akademi

മാർ എല്ലാവരുംകൂടി കേരളത്തിന്റെ സർവ്വസമ്പൽസമൃദ്ധ്യ ർത്ഥം കാഞ്ചീപുരത്തു പോയി കാമാക്ഷിയമ്മനെ സേവിച്ചു പ്ര ത്യക്ഷീകരിച്ചു കൊണ്ടുവന്നു കേരളത്തിൽ പ്രതിഷ്ഠിക്കണമെ ന്നു നിശ്ചയിക്കുകയും അതിനായി 'തിരുവലയനൂർ' ഭട്ടതി രിയേയും അദ്ദേഹത്തിനു സഹായത്തിനായി 'കീഴേടത്തുകര' നമ്പൂതിരിപ്പാടിനേയും 'കോമരത്തു' മേനവനേയും തിര ഞ്ഞെടുത്ത് അയയ്ക്കുകയും ചെയ്തു. അവർ മൂന്നു പേരും കാ ഞ്ചീപുരത്തു പോയി ഭക്തിപൂർവ്വം ഭജിക്കുകയാൽ അമ്മൻ പ്ര ത്യക്ഷമായി, "നിങ്ങളുടെ അഭീഷ്ടമെന്താണ്" എന്നു ചോ ദിച്ചപ്പോൾ "അമ്മൻ ഞങ്ങളോടുകൂടി കേരളത്തിലേയ്ക്കു പോ രണം" എന്ന് അവർ സവിനയം അപേക്ഷിക്കുകയും ദേവി അപ്രകാരം സമ്മതിക്കുകയും ചെയ്തു.

അവർ മൂന്നുപേരും സസന്തോഷം സ്വദേശത്തു മടങ്ങി യെത്തി. സ്വഗൃഹങ്ങളിൽ ചെന്ന് അവരുടെ കൈയിലുണ്ടാ യിരുന്ന ഓലക്കുട ഓരോ സ്ഥലത്തു വെച്ചിട്ടു പോയി കുളി മുതലായവ കഴിച്ചു തിരിച്ചുവന്നു കുടയെടുത്തപ്പോൾ അത് എടുക്കാൻ വയ്യായിരുന്നു. അതിന്റെ കാരണമെന്തെന്നു പ്രശ്നം വെപ്പിച്ചു നോക്കിയപ്പോൾ ആ കുടകളിൽ ദേവി ഇ രുകൊണ്ടിരുന്നതിനാലാണ് അവ ഇളകാത്തതെന്നു കണ്ടു. അതിനാൽ ആ സ്ഥലങ്ങളിൽവെച്ചുതന്നെ ദേവിയെ പൂജി ച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു.

അങ്ങിനെ കുറച്ചുകാലം കഴിഞ്ഞതിന്റെ ശേഷം ഒരു ദിവസം തിരുവലയനൂർ ഭട്ടതിരിക്ക് ഒരു സ്വപ്നമുണ്ടായി. അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഇല്ലത്തിന്റെ പടിഞ്ഞാററിനി ശ്രീകോവി ലാക്കി ക്ഷേത്രം പണിയിച്ചു ദേവിയെ അവിടെ കുടിയിരുത്ത ണമെന്നും ഇല്ലത്തേ വക സകല സ്വത്തുക്കളും ദേവിക്കായി വെച്ചൊഴിയുകയും ദേവസ്വകാര്യങ്ങൾ അന്വേഷിക്കുന്നതിനു ള്ള അധികാരം കൊച്ചിരാജാവിനെ ഏല്പിക്കുകയും ചെയ്യണ മെന്നും ഇത്രയും ചെയ്തതിന്റെ ശേഷം ഭട്ടതിരി വടക്കോട്ടു പോയ്ക്കൊള്ളണമെന്നും ഒരു ദിവസത്തേ വഴി വടക്കോട്ടു ചെ

Digitized By Kerala Sahitya Akademi

ല്ലമ്പോൾ ഇവിടെ ഇപ്പോൾ ഉള്ളതിലിരട്ടി സ്വത്തുക്കളും മററും അവിടെ കിട്ടുമെന്നും ഇളങ്കുന്നിന്റെ വടക്കേ താഴ്വരയിൽ പാതാളാഞ്ജനംകൊണ്ടുള്ള ഒരു ബിംബം കിടക്കുന്നുണ്ടെന്നും ആ ബിംബമെടുത്തു ദേവിയെ അതിന്മേലാവാഹിച്ച പ്രതിഷ്ഠ നടത്തിച്ചുകൊള്ളണമെന്നും ആരോ അദ്ദേഹത്തിന്റെ അടുക്കൽ ചെന്നു പറഞ്ഞതായിട്ടായിരുന്നു സ്വപ്നം. അദ്ദേഹം ഉണൎന്നു കണ്ണു തുറന്നു നോക്കിയപ്പോൾ അവിടെയെങ്ങും ആരേയും കണ്ടില്ല. എങ്കിലും ഇതു ദേവിതന്നെ തന്നോടരുളിച്ചെയ്തതാണെന്ന് അദ്ദേഹം വിശ്വസിച്ചു. അടുത്ത ദിവസം രാവിലെ പുറപ്പെട്ടു ഭട്ടതിരി ഇളങ്കുന്നിന്റെ താഴ്വരയിൽ ചെന്നു നോക്കിയപ്പോൾ സ്വപ്നത്തിൽ കണ്ടതുപോലെ പാതാളാഞ്ജനംകൊണ്ടുള്ള ഒരു ദേവീവിഗ്രഹം കണ്ടെത്തി. അപ്പോൾ അദ്ദേഹത്തിന്റെ വിശ്വാസം കുറച്ചുകൂടി ദൃഢീഭവിച്ചു. ഉടനേ അദ്ദേഹം ആ വിഗ്രഹം അവിടെ നിന്നെടുപ്പിച്ചുകൊണ്ടുവന്നു ജലാധിവാസം ചെയ്യിക്കുകയും സ്വപ്നത്തിൽ കണ്ടതുപോലെതന്നെ ക്ഷേത്രം പണിയിക്കുകയും ഒരു സുമുഹൂൎത്തത്തിൽ പ്രതിഷ്ഠയും കലശവും നടത്തിക്കുകയും സകല സ്വത്തുക്കളും ദേവിക്കായി വെച്ചൊഴിയുകയും ദേവസ്വകാൎയ്യാന്വേഷണം കൊച്ചി രാജാവിനെ ഏല്പിക്കുകയും ചെയ്തതിന്റെ ശേഷം വടക്കോട്ടു പോയി. ഒരു ദിവസം വൈകുന്നേരം ഒരില്ലത്തെത്തി കുളിയും സന്ധ്യാവന്ദനവും അത്താഴവും കഴിച്ച് അവിടെത്താമസിച്ചു. അക്കാലത്ത് ആ ഇല്ലത്തെ ഗൃഹസ്ഥൻ അനപത്യതകൊണ്ടു വിഷണ്ണനും വാൎദ്ധക്യംകൊണ്ടു വിവശനുമായിത്തീൎന്നുകയാൽ കൊള്ളാവുന്ന ഒരില്ലത്തുനിന്നു ചിലരെ അവിടെ ദത്തെടുത്ത് അവകാശപ്പെടുത്തണമെന്നു വിചാരിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുകയായിരുന്നു. ഭട്ടതിരിയുമായി കുറച്ചുനേരം സംഭാഷണം ചെയ്തുകഴിഞ്ഞപ്പോൾ അദ്ദേഹത്തെത്തന്നെ ദത്തെടുത്താൽ കൊള്ളാമെന്നു ഗൃഹസ്ഥനു തോന്നുകയും ആ വിവരം ഭട്ടതിരിയോടു പറയുകയും ഭട്ടതിരി തനിക്കുണ്ടായ സ്വപ്ന

ത്തെക്കുറിച്ചുകൂടി ഓർത്തിട്ട ഗൃഹസ്ഥൻെറ അഭിപ്രായപ്രകാരം ചെയ്യുന്നതിനു പൂർണ്ണമായി സമ്മതിക്കുകയും അചിരേണ ഭട്ടതിരിയെ സകുടുംബം ആ ഇല്ലത്തേയ്ക്കു ദത്തെടുക്കുകയും ചെയ്തു. ആയില്ലത്തേയ്ക്കു ഭട്ടതിരിയുടെ ഇല്ലത്തേയ്ക്കുണ്ടായിരുന്നതിൽ ഇരട്ടിയിലധികം സ്വത്തുണ്ടായിരുന്നു. ഈ ഇല്ലമാണു് പ്രസിദ്ധമായ സാക്ഷാൽ 'പൂമുള്ളിമന' എന്നുകൂടി പറഞ്ഞാൽ അവിടെ ധനപുഷ്ടിക്കു് ഇപ്പോഴും യാതൊരു കുറവും വന്നിട്ടില്ലെന്നു് എല്ലാവർക്കും അറിയാമല്ലോ. ഇപ്പോൾ പൂമുള്ളിമനയ്ക്കലുള്ളവരെല്ലാം തിരുവലയന്നൂർ ഭട്ടതിരിയുടെ സന്താനപരമ്പരയിലുൾപ്പെട്ടവരാണെന്നു് ഇനി വിശേഷിച്ചു പറയേണമെന്നില്ലല്ലോ. ഇപ്പോഴും അമ്മതിരുവടിക്ഷേത്രത്തിൽ പൂമുള്ളിനമ്പൂരിപ്പാട്ടിലേയ്ക്കും തന്ത്രിക്കും മേശ്ശാന്തിക്കുമല്ലാതെ അകത്തു കടന്നു പൂജ കഴിക്കാൻ പാടില്ലെന്നാണു് വെച്ചിരിക്കുന്നതു്. ദേവിയെ സേവിച്ചുകൊണ്ടുവരികയും തൻെറ ഇല്ലംതന്നെ ക്ഷേത്രമാക്കി പ്രതിഷ്ഠ നടത്തുകയും ചെയ്തതു തിരുവലയന്നൂർ ഭട്ടതിരിയായതുകൊണ്ടാണു് ഉൗരകത്തു് അമ്മതിരുവടിക്കു 'തിരുവലയന്നൂർ ഭഗവതി' എന്നുള്ള തിരുനാമം സിദ്ധിച്ചതെന്നു് ഇനി പ്രത്യേകം പറയണമെന്നു തോന്നുന്നില്ല. ദേവിക്കു പ്രതിദിനം അഭിഷേകം കഴിഞ്ഞാലുടനേയുള്ള നിവേദ്യം ഇപ്പോഴും പൂമുള്ളിമനയ്ക്കലെ വകയായിട്ടാണു് നടത്തിപ്പോരുന്നതു്.

ഉൗരകത്തു് അമ്മതിരുവടിക്ഷേത്രത്തിൻെറ മതിൽക്കകത്തു കിഴക്കേ പ്രദക്ഷിണവഴിക്കു പടിഞ്ഞാറുവശത്തായി കരിങ്കൽത്തറയോടുകൂടി ഇപ്പോൾ ഒരു പിലാവു നില്ക്കുന്ന സ്ഥലം പണ്ടു തിരുവലയന്നൂർ ഭട്ടതിരിയുടെ ഇല്ലത്തിൻെറ മുററമായിരുന്നു. ആ സ്ഥലത്തായിരുന്നു ഭട്ടതിരി കാഞ്ചീപുരത്തുനിന്നു മടങ്ങിപ്പോന്നപ്പോൾ ഓലക്കുട വെച്ചതു്. ആ സ്ഥലത്തിനു് ഇപ്പോൾ 'ശ്രീമൂലസ്ഥാനം' എന്നാണു് പേരു പറഞ്ഞുവരുന്നതു്. ശ്രീമൂലസ്ഥാനത്തും പതിവായി പൂജ

Digitized By Kerala Sahitya Akademi

യും ജനങ്ങൾ വന്ദിക്കുകയും ഇപ്പോഴും നടന്നുവരുന്നുണ്ട്. അവിടെ എന്തെങ്കിലും കാരണവശാൽ അശുദ്ധി ബാധിച്ചാൽ ശ്രീകോവിലിനകത്തു ബിംബത്തിങ്കലും പുണ്യാഹം വേണം.

ദേവി കാഞ്ചീപുരത്തുനിന്നു കേരളത്തിലേയ്ക്കു പോന്നതു് ഓലക്കുടയിന്മേൽ അധിവസിച്ചുകൊണ്ടായിരുന്നതിനാൽ അമ്മതിരുവടിക്കു് ഇപ്പോഴും ഓലക്കുട പ്രധാനമാണു്. മൂന്നു നേരവും ശീവേലിക്കു് അവിടെ ഇപ്പോഴും ഓലക്കുടതന്നെയാണു് പിടിക്കുക പതിവു്. പൂരത്തിനും മററും പുറത്തേയ്ക്കെഴുന്നള്ളിക്കുന്ന ദിവസങ്ങളിൽ ആനപ്പുറത്തു പിടിക്കുന്നതിനുള്ള പട്ടുകുടയും അവിടെ ഉണ്ടാക്കുന്നതു് ഉള്ളിൽ ഓലക്കുടക്കൂടി ചേർത്താണു്.

അമ്മതിരുവടിക്ഷേത്രം ഒരു മഹാക്ഷേത്രമായിട്ടാണു് ഇപ്പോഴമിരിക്കുന്നതു്. ഇവിടെ പതിവായി അഞ്ചു പൂജ, മൂന്നു ശീവേലി, നവകം, പഞ്ചഗവ്യം മുതലായവയെല്ലാം ഇപ്പോഴും നടന്നുവരുന്നുണ്ടു്.

ദേവി കാർത്ത്യായിനി (കന്യക)യാകയാൽ ഇവിടെ സുഗന്ധമുള്ള പുഷ്പങ്ങൾ പൂജയ്ക്കും മററും ഉപയോഗിക്കാൻ പാടില്ലെന്നു മാത്രമല്ല, പൂരം മുതലായവയ്ക്കു വെടി, വെടിക്കെട്ടു മുതലായ കരിമരുന്നുപ്രയോഗങ്ങളും പതിവില്ല.

അമ്മതിരുവടിയുടെ ക്ഷേത്രസങ്കേതത്തിനകത്തു നായന്മാരിൽത്താഴ്ന്ന ജാതിക്കാർ കുടിപാർക്കുകയോ, മദ്യം, മാംസം മുതലായവ ക്രയവിക്രയങ്ങൾ ചെയ്യുകയോ പാടില്ല. നായന്മാർ മുതലായ ജാതിക്കാർക്കു തന്നെയും പുരയ്ക്കു് ഓടു മേയിക്കാനോ നാലു കോടി(മൂല)കളും ചേർത്തിണക്കി പടിപ്പുര പണിയിക്കാനോ അടിയന്തിരങ്ങൾക്കു് അപ്രകാരം പന്തൽ (കൊട്ടിൽ) കെട്ടിക്കുവാനോ അർഹതയില്ല. പുരയ്ക്കു് ഓടിടുവിക്കുന്നതിനും കല്യാണത്തിനു് ആനപ്പുറത്തു മല്ലു കൊണ്ടുവരുവാനും വലിയപപ്പടം, പഞ്ചസാര മുതലായവയോടുകൂടി സദ്യ കഴിക്കുന്നതിനും ദേവസ്വത്തിലെ അനുവാദത്തോടുകൂടി വലിയ തമ്പുരാൻ തിരുമനസ്സിലെ തീട്ടൂരം വേ

Digitized By Kerala Sahitya Akademi

ണം. പുരസ്കാരം കൊടിടുവിക്കുന്നതിനു ദേവസ്വത്തിലെ അനു വാദം കിട്ടണമെങ്കിൽ ദേവിയുടെ നടയിൽ ഒരു നൂറൊറ്റൊന്നു പണം കെട്ടിവെയ്ക്കണം (ഒരു പണത്തിന് നാലണ എഴു പൈ)

കീഴാട്ടുകര നമ്പൂതിരിപ്പാടും കോമരത്തു മേനവനും കൊണ്ടുവന്ന ഭഗവതിമാരെ അവരും ഓരോ സ്ഥലത്തു പ്രതി ഷ്ഠിപ്പിച്ചു. നമ്പൂതിരിപ്പാടു ഭഗവതിയെ പ്രതിഷ്ഠിപ്പിച്ച സ്ഥ ലത്തിനു 'പിഷാരിക്ക'ലെന്നും മേനവൻ പ്രതിഷ്ഠിപ്പിച്ച സ്ഥ ലത്തിനു 'പല്ലിശ്ശേരി'യെന്നുമാണ് പേരു പറഞ്ഞുവരുന്നതു്. മൂന്നുപേരും (ഭട്ടതിരിയും നമ്പൂതിരിപ്പാടും മേനവനും) ഒരു ഭ ഗവതിയെത്തന്നെയാണ് സേവിച്ചു കൊണ്ടുവന്നതു്. എങ്കി ലും പ്രതിഷ്ഠാസമയത്തെ ധ്യാനഭേദംകൊണ്ടോ എന്തോ മേന വൻെറ ഭഗവതി ഭദ്രകാളിയായിത്തീൎന്നു. അവിടെ ഇപ്പോഴും പൂജ നടത്തിവരുന്നതു് ഭദ്രകാളിയായിട്ടുതന്നെയാണ്. ഭഗവ തിയെ പുറത്തെഴുന്നള്ളിക്കുന്ന സമയങ്ങളിൽ ഒരു വാളു മെടുത്തുകൊണ്ടു കോമരത്തുമേനോൻ അകമ്പടി സേവിക്കു ക ഇപ്പോഴും പതിവുണ്ടു്.

ആണ്ടുതോറും തുലാമാസത്തിൽ അമാവാസിദിവസം അമ്മതിരുവടിയെ പുറത്തെഴുന്നള്ളിക്കുകയും കിഴക്കുവശ ത്തുള്ള മമ്പിള്ളിക്കുളത്തിൽ ആറാട്ടും പതിവുണ്ടു്. ആ ദിവസം മാത്രമേ പുറത്തേയ്ക്കു കിഴക്കേ ഗോപുരത്തിൽക്കൂടി എഴുന്നള്ളി ക്കാറുള്ളൂ. പുറത്തെഴുന്നള്ളിക്കുക പതിവുള്ള മറ്റു ദിവസ ങ്ങളിൽ പടിഞ്ഞാറെ ഗോപുരത്തിൽക്കൂടിയാണ് പതിവു്. ഇതിന് പറഞ്ഞുവരുന്ന കാരണം താഴെക്കാണുന്ന പ്രകാര മാണ്:

പണ്ടൊരിക്കൽ കൊടുങ്ങല്ലൂർ ഭഗവതി ലോകരക്ഷാൎത്ഥം ദേശസഞ്ചാരം ചെയ്ത കൂട്ടത്തിൽ ഒരു ദിവസം ഇവിടെ വന്നു ചേരുകയും അമ്മതിരുവടിയെക്കാണുകയും രണ്ടുപേരും ത മ്മിൽ സഖ്യം സിദ്ധിക്കുകയും അമ്മതിരുവടി കൊടുങ്ങല്ലൂർഭ ഗവതി തൻെറ അടുക്കൽത്തന്നെ ഇരിക്കണമെന്നു് ആവശ്യ

Digitized By Kerala Sahitya Akademi

പ്പെട്ടകയും കിഴക്കേഗോപുരത്തിന്റെ മുകളിൽ ഇരുന്നുകൊള്ളുന്നതിന് അനുവദിക്കുകയും അതനുസരിച്ചു കൊടുങ്ങല്ലൂർ ഭഗവതി അന്നുമുതൽ ആ കിഴക്കേ ഗോപുരത്തിന്റെ മുകളിൽ വാസമാവുകയും ചെയ്തു. അതിനാൽ അമ്മതിരുവടിയെ അതിലേ എഴുന്നള്ളിച്ചാൽ കൊടുങ്ങല്ലൂർ ഭഗവതിയുടെ കാൽക്കീഴിൽക്കൂടിയാകുമല്ലോ. അതുകൊണ്ടാണ് അതിലെ എഴുന്നള്ളിപ്പു വേണ്ടെന്നു വെച്ചതു്. തുലാമാസത്തിൽ അമാവാസിദിവസം സമുദ്രസ്നാനം ചെയ്യുന്നതിനായി കൊടുങ്ങല്ലൂർഭഗവതി തലേദിവസം രാത്രിയിൽത്തന്നെ ഇവിടെനിന്നു പോകും. പിന്നെ അമാവാസിനാൾ സമുദ്രസ്നാനവും മറ്റും കഴിഞ്ഞേ മടങ്ങിവരികയുള്ളു. കൊടുങ്ങല്ലൂർ ഭഗവതി അവിടെയില്ലാത്ത സമയത്തു് അതിലേ എഴുന്നള്ളിക്കുന്നതിന് വിരോധമില്ലല്ലോ. അതുകൊണ്ടാണ് അന്നുമാത്രം അതിലേ എഴുന്നള്ളിക്കാമെന്നു വെച്ചിരിക്കുന്നതു്. ഇപ്പോഴും ഇവിടെ ക്ഷേത്രത്തിൽ ദശനത്തിനായി വരുന്ന ജനങ്ങൾ കൊടുങ്ങല്ലൂർ ഭഗവതിയെ ധ്യാനിച്ചു കിഴക്കേ ഗോപുരത്തിന്റെ മുകളിലേക്കും തൊഴുക പതിവുണ്ടു്.

ഇനി ഭഗവതി ആറാട്ടുന്നതായ മമ്പിള്ളിക്കുളത്തിന്റെ ഉത്ഭവത്തെക്കുറിച്ചുകൂടി സ്വല്പം പറയേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. മമ്പിള്ളി എന്നതു് ഒരു നമ്പൂരിയുടെ ഇല്ലപ്പേരാണ്. വലിയ ചിറപോലെ വലിപ്പമുള്ളതായ ഈ കുളം ഒരു ദിവസംകൊണ്ടു കുത്തിച്ചതാണെന്നാണ് പറയുന്നതു്.

പണ്ടൊരുകാലത്തു കൊച്ചി രാജകുടുംബത്തിൽ പുരുഷസന്താനം ചുരുക്കമായിത്തീർന്നു. അതിനാൽ അക്കാലത്തു ഗർഭിണിയായിത്തീർന്ന ഒരു തമ്പുരാട്ടി താൻ പ്രസവിച്ചുണ്ടാകുന്നതു് ഒരു പുരുഷസന്താനമായിരിക്കണമെന്നുള്ള പ്രാർത്ഥനയോടുകൂടി ഉദരകത്തു് അമ്മതിരുവടിക്ഷേത്രത്തിൽ ഭജനമിരുന്നു. ആ ഭജനകാലത്തു് ഒരുദിവസം തമ്പുരാട്ടി കാലും മുഖവും കഴുകുന്നതിനായി ക്ഷേത്രക്കുളത്തിൽ ചെന്നിറങ്ങിനി...

Digitized By Kerala Sahitya Akademi

യം മമ്പിള്ളിയില്ലത്തെ ബ്രഹ്മചാരിയായ ഒരുണ്ണി ആ കുളക്കടവിൽ നില്ക്കുന്നുണ്ടായിരുന്നു. കസൃതിക്കാരനായ ആ ഉണ്ണി തമ്പുരാട്ടിയുടെ മേൽമുണ്ടിന്മേൽ ചെളിവെള്ളം തട്ടിത്തെറിപ്പിച്ചു. തമ്പുരാട്ടിക്ക് ആ ഉണ്ണിയുടെ നേരെ സാമാന്യത്തിലധികം ദ്വേഷ്യം തോന്നിയെങ്കിലും ഒന്നും മിണ്ടാതെ കയറിപ്പോവുകയും ആ മുണ്ടിലെ ചെളി കളയാതെ അത് അപ്രകാരംതന്നെ സൂക്ഷിച്ചുവെയ്ക്കുകയും ഭജനം കാലംകൂടിയതിന്റെശേഷം തമ്പുരാട്ടി കോവിലകത്തേയ്ക്കു തിരിച്ചെഴുന്നള്ളുകയും യഥാകാലം ഒരു പുരുഷപ്രജയെ പ്രസവിക്കുകയും ചെയ്തു. ഭാഗ്യവാനായിരുന്ന ആ രാജകുമാരന് പതിനെട്ടാമത്തെ തിരുവയസ്സിൽത്തന്നെ രാജ്യാധികാരം സിദ്ധിച്ചു. രാജ്യഭാരമേററിട്ട് ആട്ടം വന്ന ആട്ടത്തിരുന്നാൾദിവസം അമ്മതമ്പുരാട്ടി സൂക്ഷിച്ചുവെച്ചിരുന്ന ആ ചെളി പുരണ്ട മേൽമുണ്ട് അപ്രകാരംതന്നെ ഉടുത്തുകൊണ്ടു തമ്പുരാനു ചോറു വിളമ്പിക്കൊടുത്തു! ആ മുണ്ടു കണ്ടിട്ടു തമ്പുരാൻ അതങ്ങിനെയാവാനുള്ള കാരണം കല്പിച്ചുചോദിക്കുകയും തമ്പുരാട്ടി വിവരമെല്ലാം ധരിപ്പിക്കുകയും ചെയ്തു. അമൃതത്തു കഴിഞ്ഞു പുറത്തെഴുന്നള്ളിയ ഉടനെ തമ്പുരാൻ ദിവാൻജിയെ തിരുമുമ്പാകെ വരുത്തി "നാളെ രാവിലെ എനിക്കു കുളി മമ്പിള്ളി നമ്പൂരിയുടെ ഇല്ലമിരിക്കുന്ന സ്ഥലത്താണ്. അതിനു വേണ്ടതുപോലെ ചട്ടം കെട്ടിക്കൊള്ളണം" എന്നു കല്പിച്ചു. കല്പനപ്രകാരം ദിവാൻജി അന്നുതന്നെ വേണ്ടുന്ന ആളുകളെ ശേഖരിച്ച് നമ്പൂരിയുടെ ഇല്ലം പൊളിച്ചു മാററിക്കുകയും അതിരുന്ന സ്ഥലത്തു വലിയ ചിറപോലെ ഒരു കുളം കുഴിപ്പിച്ചു പിറേറദിവസം നേരം വെളുക്കുന്നതിനു മുമ്പു പുണ്യാഹം കഴിപ്പിച്ച് ശുദ്ധമാക്കിക്കുകയും രാവിലെ തമ്പുരാനെഴുന്നള്ളി അവിടെ നീരാട്ടുകുളി കഴിക്കുകയും ചെയ്തു. ഇപ്രകാരമാണ് മമ്പിള്ളിക്കുളത്തിന്റെ ഉത്ഭവം.

അമ്മതിരുവടിക്ഷേത്രത്തിൽ ആണ്ടുതോറും വൃശ്ചികമാസം ഒന്നാംതീയതിമുതൽ നാല്പത്തൊന്നുദിവസത്തെ വാര

Digitized By Kerala Sahitya Akademi

വും കാർത്തികനാൾ വിളക്കും പതിവുണ്ട്. കാർത്തികനാളത്തെ സദ്യയുടേയും മററും ചെലവു കൊച്ചിസർക്കാരിൽനിന്നാണ് ചെയ്തുവരുന്നത്.

പ്രസിദ്ധമായ ആറാട്ടുപുഴപ്പൂരം മീനമാസത്തിലാണ്. അതു സംബന്ധിച്ച് രോഹിണിനാൾ ശുദ്ധികലശം മുതലായവ കഴിച്ച് മകയിരത്തുനാൾ കൊടിയേറും. എട്ടാംദിവസം ഉത്രത്തുനാളാണ് പ്രധാനമായ ആറാട്ട്. അതു് ഓരോ ദിവസം ഓരോ ദിക്കിലാണ്. അവയിൽ മകയിരം, തിരുവാതിര ഈ ദിവസങ്ങളിലെ ആറാട്ട് മന്ദിള്ളിക്കുളത്തിലാണ് പതിവ്.

ആറാട്ടുപുഴപ്പൂരത്തിന് നാല്പത്തൊന്നു ക്ഷേത്രങ്ങളിൽനിന്ന് എഴുന്നള്ളിച്ചുവരും. ആ ക്ഷേത്രങ്ങളിലെല്ലാം മകയിരത്തുനാൾ കൊടിയേററും ഉത്രത്തുനാൾ ആറാട്ടുമാണ് പതിവ്. പൂരത്തുനാൾ ആറാട്ടുപുഴെ എഴുന്നള്ളിച്ചു വന്നാൽ ഉത്രത്തുനാൾ കാലത്ത് ആറാട്ട് കഴിഞ്ഞിട്ടാണ് എല്ലാ ദേവന്മാരെയും തിരിച്ചെഴുന്നള്ളിക്കുന്നത്. എല്ലാ ദേവന്മാരുടെയും ആറാട്ട് ആറാട്ടുപുഴെ പുഴക്കടവിൽത്തന്നെയാണ്. ഈ സ്ഥലത്തിന് "ആറാട്ടുപുഴ" എന്നു നാമം സിദ്ധിച്ചതിൻെറ കാരണം ഇതുതന്നെയായിരിക്കണം. ഇവിടെ നാല്പത്തൊന്നു ക്ഷേത്രങ്ങളിൽനിന്ന് എഴുന്നള്ളിച്ചു വരുന്നുണ്ടെങ്കിലും അവയിൽ പ്രാധാന്യം അമ്മതിരുവടിക്കുതന്നെയാണ്. ഇവിടെ എഴുന്നള്ളിച്ചുവരുന്ന സകല ദേവന്മാൎക്കും ഉത്രത്തുനാൾ കാലത്ത് പുഴക്കടവിൽ ആറാട്ട് കഴിഞ്ഞാലുള്ള നിവേദ്യത്തിനും മററും വേണ്ടുന്നതെല്ലാം അമ്മതിരുവടി (ദേവസ്വത്തിൽനിന്ന്) ആണ് കൊടുക്കുന്നത്. എന്നാൽ പ്രബലതാം കൊണ്ടു തൃപ്രയാററുദേവനും (ശ്രീരാമസ്വാമിയും) മത്സരം നിമിത്തം ചേൎപ്പിൽ ഭഗവതിയും മാത്രം അതൊന്നും സ്വീകരിക്കാറില്ല. അമ്മതിരുവടിയും ചേൎപ്പിൽ ഭഗവതിയും തമ്മിലുള്ള മത്സരത്തിൻെറ കാരണം പിന്നാലെ പ്രസ്താവിക്കാം.

Digitized By Kerala Sahitya Akademi

41784

പെരുമനം ഗ്രാമത്തിലുള്ള നമ്പൂരിമാർ തമ്മിൽ കിടമത്സരം നിമിത്തം മുൻകാലങ്ങളിൽ മിക്കപ്പോഴും കലഹിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുക പതിവായിരുന്നു. പെരുമനം ക്ഷേത്രത്തിൽ ഉത്സവമില്ലാതെയായിപ്പോയതുതന്നെ ഇവരുടെ മത്സരം നിമിത്തമാണ്. അവിടെ പണ്ട് ഉത്സവമുണ്ടായിരുന്നു. അവിടെയും മകയിരത്തുന്നാൾ കൊടികയററം ഉത്രത്തുന്നാൾ ആറാട്ടുമായിട്ടാണ് ഉത്സവം നടന്നിരുന്നത്. നമ്പൂരിമാർ തമ്മിലുള്ള മത്സരവും വഴക്കും ലഹളയും നിമിത്തം അതു നിന്നുപോയി. പിന്നെ കുറച്ചുകാലത്തേക്ക് അവിടെ ഉത്സവമെന്നല്ല യാതൊരാഘോഷവുമില്ലായിരുന്നു. പതിവായിട്ടുള്ള പൂജ മുതലായവപോലും ശരിയായി നടക്കാതെയായിത്തീന്നു. അങ്ങനെ കുറച്ചുകാലം കഴിഞ്ഞതിന്റെ ശേഷം യോഗക്കാരിൽ പകുതിയിലധികമാളുകൾ യോജിച്ച് ഉത്സവവും മററുമില്ലെങ്കിലും ആണ്ടിലൊരിക്കൽ ഒരാഘോഷം നടത്തണമെന്നും പൂരം ആറാട്ടുപുഴെ പ്രധാനമാകയാൽ അതു പൂയത്തുന്നാൾ മതിയെന്നും അതിനും പെരുമനത്തപ്പനെ പുറത്തേക്കെഴുന്നള്ളിക്കേണ്ടെന്നും ആ ദിവസം ഗ്രാമത്തിലുള്ള മററു ദേവന്മാരെയെല്ലാമെഴുന്നള്ളിച്ച് ഇവിടെ കൊണ്ടുവരികയും ആയെഴുന്നള്ളിപ്പു കഴിവുള്ളിടത്തോളം കേമമാക്കുകയും ചെയ്താൽ മതിയെന്നു നിശ്ചയിക്കുകയും അങ്ങിനെ നടപ്പാക്കുകയും ചെയ്തു. അതാണ് ഇപ്പോഴത്തെ പെരുമനത്തുപൂരം.

യോഗക്കാരുടെ മത്സരംനിമിത്തം പെരുമനത്തുക്ഷേത്രത്തിൽ പ്രതിദിനമുള്ള ഉച്ചപ്പൂജയും ആണ്ടുതോറുമുള്ള കൂടിയാട്ടവും മററും ചിലപ്പോൾ മുട്ടാനിടവരികയാൽ അവ മുട്ടാതെ നടത്തുന്നതിലേയ്ക്കു യോജിച്ച യോഗക്കാർ കൂടി പറവൂർ രാജാവിനെ ചുമതലപ്പെടുത്തുകയും ആ വകയ്ക്ക് ഒട്ടുവളരെ നിലംപുരയിടങ്ങൾ ദേവസ്വത്തിൽനിന്ന് ആ രാജാവിനു വിട്ടുകൊടുക്കുകയും ചെയ്തു. പറവൂർദേശം തിരുവിതാംകൂറിലേക്കു ഒതുങ്ങിയപ്പോൾ ആ വക വസ്തുക്കളും തിരുവിതാംകൂർ ഗവ

Digitized By Kerala Sahitya Akademi

 മ്മെൻറിൻെറ അധീനതയിലായി. അതുകൊണ്ടാണ് കൊച്ചിരാജ്യത്തിരിക്കുന്ന പെരുമനത്തുക്ഷേത്രത്തിൽ ഉച്ചപ്പൂജ, കൂടിയാട്ടം മുതലായവ ഇപ്പോഴും തിരുവിതാംകൂർ ഗവമ്മെൻറിൽനിന്നു നടത്തിപ്പോരുന്നതു്.

ഇത്രയുമൊക്കെയായിട്ടും യോഗക്കാരുടെ മത്സരവും വിണക്കവും പൂർണ്ണമായിട്ടു ശമിച്ചില്ല. പെരുമനം ഗ്രാമത്തിൽ പ്രധാനന്മാരും പ്രബലന്മാരുമായ അവണാമനയ്ക്കൽ നമ്പൂരിപ്പാട്ടും ചിററൂർ മനയ്ക്കൽ നമ്പൂരിപ്പാട്ടും തമ്മിലാണ് കുടുക്കം വലിയ വിണക്കമുണ്ടായതു്. പെരുമനം ക്ഷേത്രത്തിലെ സംഗതികളെല്ലാം മേല്പറഞ്ഞപ്രകാരം കരുവിധമവസാനിച്ചതിൻെറ ശേഷം ചിററൂർ നമ്പൂരിപ്പാട് അമ്മതിരുവടിയുടെ നേരേ തിരിഞ്ഞു. ഏതു വിധവും ആ ക്ഷേത്രം നാമാവശേഷമാക്കണമെന്നായിരുന്നു അദ്ദേഹത്തിൻെറ ഉദ്ദേശം. അതിനായി അദ്ദേഹം പല വിദ്യകൾ പ്രയോഗിച്ചുനോക്കി. അവണാമനയ്ക്കൽ നമ്പൂരിപ്പാട് അവയെല്ലാം സൂക്ഷ്മാവലോകനത്തോടുകൂടി തടുത്തുകൊണ്ടിരുന്നതിനാൽ അമ്മതിരുവടിയുടെ സ്വത്തിലേയ്ക്കു വലിയ തരക്കേടൊന്നും പററിയില്ല. അവണാമനയ്ക്കൽ നമ്പൂരിപ്പാട്ടിലേയ്ക്കു് അമ്മതിരുവടിയുടെ ആനുകൂല്യവും സജ്ജനങ്ങളുടെ സഹായവും ധാരാളമായിട്ടുണ്ടായിരുന്നു. ചിററൂർ നമ്പൂരിപ്പാട്ടിലേയ്ക്കു് അവ രണ്ടും വളരെ കുറവായിരുന്നു. അതിനാലാണു് അദ്ദേഹത്തിൻെറ ഉദ്ദേശം ശരിയായി ഫലിക്കാതെയിരുന്നതു്.

അമ്മതിരുവടിയെ പെരുമനത്തുപൂരത്തിനു് എഴുന്നള്ളിച്ചു കൊണ്ടുപോകുന്ന സമയം ചില അപകടങ്ങൾ പററിക്കുന്നതിനായി ചിററൂർ നമ്പൂരിപ്പാട ഗൂഢമായി ചില ആലോചനകളും ചട്ടംകെട്ടുകളും ചെയ്തിരുന്നു. അവണാമന നമ്പൂരിപ്പാട് ആ വിവരം തൻെറ ചാരന്മാർ മുഖാന്തരമറിഞ്ഞു് അമ്മതിരുവടിയെ പെരുമനത്തേയ്ക്കു് എഴുന്നള്ളിക്കുമ്പോൾ സ്വന്തം ചാത്തംകുടത്തു ശാസ്താവിനെക്കൂടെ എഴു

ന്നള്ളിച്ചു കൊണ്ടുപോകുന്നതിനും ആ എഴുന്നള്ളത്തോടുകൂടി അനേകം അകമ്പടിക്കാരും പോകുന്നതിനും ശട്ടംകെട്ടുകയും ക്ഷേത്രപ്രദക്ഷിണത്തിനായി അമ്മതിരുവടിയെ പെരുമനത്തു മതിൽക്കകത്തേയ്ക്കു് എഴുന്നള്ളിക്കുമ്പോൾ ശാസ്താവു മുൻപിലായിരിക്കണമെന്നു് ഉപദേശിക്കുകയും ചെയ്കയുംചെയ്തു. അതിനാൽ ചിററൂർ നമ്പൂരിപ്പാട്ടിലെ ആ ഉദ്ദേശവും ഫലിച്ചില്ല. ഇപ്പോൾ അകമ്പടിക്കാരില്ലെങ്കിലും പെരുമനത്തു പൂരത്തിനു് അമ്മതിരുവടിയെ എഴുന്നള്ളിക്കുമ്പോൾ അവണാമന നമ്പൂരിപ്പാട്ടു് ഇപ്പോഴും തൻെറ ചാത്തംകുടത്തു ശാസ്താവിനെക്കൂടി എഴുന്നള്ളിച്ചയയ്ക്കാറുണ്ടു്. മതിൽക്കകത്തേയ്ക്കെഴുന്നള്ളിക്കുമ്പോൾ ശാസ്താവു മുൻപിലും തിരിച്ചെഴുന്നള്ളിക്കുമ്പോൾ ഭഗവതി മുൻപിലുമായിട്ടാണു് ഇപ്പോഴും പതിവു്.

അമ്മതിരുവടിക്കു് അപകടമൊന്നും പററാതെയിരിക്കുന്നതിനു് അവണാമനനമ്പൂരിപ്പാടു സദാ വേണ്ടുന്ന മുൻകരുതലുകളെല്ലാം ചെയ്തുകൊണ്ടിരുന്നുവെങ്കിലും സ്വല്പമായ ഒരു നഷ്ടം പററാതെയിരുന്നില്ല. ഒരു തവണ പെരുമനത്തു പൂരത്തിനു് തെക്കേ ഗോപുരത്തിൽക്കൂടി അമ്മതിരുവടിയെ മതിൽക്കകത്തേയ്ക്കെഴുന്നള്ളിച്ചപ്പോൾ ചിലർ ഗോപുരത്തിൻെറ മുകളിലിരുന്നു തോട്ടിയിട്ടു കുടയുടെ പൊൻമകുടം വലിച്ചെടുത്തുകൊണ്ടു പോയ്ക്കളഞ്ഞു. ഇതു ചെയ്തതു ചിററൂർ നമ്പൂരിപ്പാട്ടിലെ ആജ്ഞാകരന്മാരായിരിക്കുമല്ലോ. എതെങ്കിലും അക്കാലംമുതൽ അമ്മ തിരുവടിയെ പെരുമനത്തു മതിൽക്കകത്തേയ്ക്കു് ആ ഗോപുരത്തിൽക്കൂടി എഴുന്നള്ളിക്കാറില്ല.

ഇതൊന്നുകൊണ്ടും ചിററൂർനമ്പൂതിരിപ്പാട്ടിലേയ്ക്കു തൃപ്തിയായില്ല. ഒടുക്കം അദ്ദേഹം അമ്മതിരുവടിക്ഷേത്രത്തിലേ തന്ത്രിയായിരുന്ന പടിഞ്ഞാറേടത്തു ഭട്ടതിരിയെ സ്വാധീനപ്പെടുത്തി, ദേവിയെ പൂവും നീരും കൂട്ടി ആവാഹിച്ചു ശംഖിലാക്കി ചിററൂർ മനയ്ക്കൽ കൊണ്ടുചെന്നു കൊടുക്കുന്നതിനു പറഞ്ഞു ചട്ടംകെട്ടി. തന്ത്രി അപ്രകാരം ദേവിയെ ആവാഹി

Digitized By Kerala Sahitya Akademi

ച്ചുകൊണ്ടു മതിൽക്കുപുറത്തു വടക്കുകിഴക്കെ മൂലവരെ ചെന്നപ്പോൾ ശംഖ് അദ്ദേഹത്തിന്റെ കൈയിൽനിന്നു നിലത്തു വീഴുകയും അതിൽനിന്നു ദുർന്നിരീക്ഷമായ ഒരു തേജസ്സു പുറപ്പെട്ട് അമ്പലത്തിന്നകത്തേയ്ക്കു പോകുന്നതായി കാണപ്പെടുകയും ചെയ്തു. അന്നുമുതൽ ദർശനത്തിനായി അവിടെ വരുന്നവരെല്ലാം ശംഖ് നിലത്തു വീണതായ ആ സ്ഥാനത്തു മതിലിന്മേൽ തൊട്ടു തലയിൽ വെയ്ക്കുക പതിവായി. അതു് ഇപ്പോഴും നടന്നുവരുന്നുണ്ട്. ചിററൂർ നമ്പൂതിരിപ്പാട്ടിലെ വാക്കു കേട്ടു കപടതന്ത്രം പ്രയോഗിച്ച തന്ത്രിയെ യോഗക്കാരും മററും കൂടിയാലോചിച്ച് അന്നുതന്നെ മാററുകയും തന്ത്രത്തിന് അവിടെ വേറെ ആളെ നിയമിക്കുകയും ചെയ്തു.

ഇത്രയുമൊക്കെയായപ്പോഴേയ്ക്കും ചിററൂർ നമ്പൂരിപ്പാട്ടിലേയ്ക്ക് ഒട്ടു തൃപ്തിയാവുകയും തന്റെ ഉദ്ദേശം ഇവിടെ ഫലിക്കുകയില്ലെന്നു പൂർണ്ണബോധം വരികയും അതിനാലദ്ദേഹം സ്വന്തമായി ഒരു ക്ഷേത്രം പണിയിച്ച് അവിടെയും ഭഗവതിയെ പ്രതിഷ്ഠിപ്പിക്കുകയും പൂരം മുതലായ ആഘോഷങ്ങൾ നടത്തിത്തുടങ്ങുകയും ചെയ്തു. ഇപ്രകാരമുണ്ടായതാണ് ചേർപ്പിൽ ഭഗവതി. ഈ സ്ഥിതിക്ക് ആ ഭഗവതിക്ക് അമ്മ തിരുവടിയോടു മത്സരമുണ്ടായതു് ഒരത്ഭുതമല്ലല്ലോ. എന്നാൽ മനുഷ്യർ തമ്മിലല്ലാതെ ദേവിമാർ തമ്മിൽ മത്സരമുണ്ടാവാനിടയില്ലാത്തതിനാൽ ഇതു മനുഷ്യസങ്കല്പം മാത്രമാണെന്നു വരാനേ തരമുള്ളൂ. ആറാട്ടുപുഴപ്പൂരത്തിനു ചേർപ്പിൽ ഭഗവതിയുടെ എഴുന്നള്ളത്തു് അമ്മതിരുവടിയുടെ എഴുന്നള്ളത്തിനേക്കാൾ മോടി പിടിപ്പിച്ചു കേമമാക്കണമെന്നു വിചാരിച്ച് ഇപ്പോഴും മത്സരബുദ്ധിയോടുകൂടി ഉത്സാഹിക്കുന്നതു് തൽപക്ഷപാതികളായ മനുഷ്യരാണല്ലോ.

ആറാട്ടുപുഴപ്പൂരത്തിനു നാല്പത്തൊന്നു ക്ഷേത്രങ്ങളിൽനിന്ന് എഴുന്നള്ളിച്ചുവരുമെന്നു പറഞ്ഞിട്ടുണ്ടല്ലോ. അവയിൽ തൃപ്രയാററു ശ്രീരാമസ്വാമിയുടേയും ഊരകത്തു് അമ്മ

തിരുവടിയുടേയും ചേപ്പിൽ ഭഗവതിയുടേയും എഴുന്നള്ളത്തുകളാണു് അധികം കേമമായും മോടിയോടുകൂടിയും ഇപ്പോഴും നടന്നുവരുന്നതു്. അമ്മതിരുവടിയുടെ എഴുന്നള്ളത്തിനു് ഇരുപത്തൊൻപതു് ആനകളാണു് പതിവു്, ചേപ്പിൽ ഭഗവതിയുടെ എഴുന്നള്ളത്തിനു് ഒരിക്കലും അതിൽ കുറയാറില്ല. ചില കൊല്ലങ്ങളിൽ അതിലധികവും ഉണ്ടായിരിക്കാറുണ്ടു്. എഴുപതിൽപരം ഒന്നാന്തരം കൊമ്പനാനകളോടും മുൻവശത്തു നാലു വരിയായി അസംഖ്യം ദീപയഷ്ടി (തീവട്ടി)കളോടുംകൂടി നടുവിൽ തൃപ്രയാററു ദേവനും ഇടത്തുവശത്തു് ഊരകത്തു് അമ്മതിരുവടിയും വലത്തുവശത്തു ചേപ്പിൽ ഭഗവതിയുമായി അറാട്ടുപുഴപ്പാടത്തുള്ള ആ എഴുന്നള്ളത്തു കാഴ്ചക്കാൎക്കു നേത്രോത്സവംതന്നെയാണു്. ആ എഴുന്നള്ളത്തിന്റെ ഭംഗി മുഴുവനും അനുഭവഗോചരമാകണമെങ്കിൽ സ്വല്പം ദൂരത്തുനിന്നു നോക്കണം. ആനകളുടെ ആധിക്യവും മേളത്തിന്റെ തകൎപ്പുംകൊണ്ടു ഗംഭീരവും വെടിക്കെട്ടു മുതലായവയുടെ രാഹിത്യംകൊണ്ടു പ്രശാന്തരമണീയവുമായ ആ എഴുന്നള്ളത്തു കാണുന്നതിനു ദേവന്മാരും വരുന്നുണ്ടെന്നുള്ള കേൾവി കേവലം അതിശയോക്തിയല്ലെന്നു് ഇതു കണ്ടിട്ടുള്ളവൎക്കു തോന്നിപ്പോകുമെന്നുള്ളതിനു സംശയമില്ല. അതിനുള്ള മുഖ്യകാരണവും അമ്മതിരുവടിയുടെ മാഹാത്മ്യംതന്നെയാണു്.

പണ്ടു കിഴക്കോട്ടുകര മനയ്ക്കലെ ഒരു കന്യക പതിവായി അമ്മതിരുവടിയുടെ ക്ഷേത്രത്തിൽ ചെന്നു ദൎശനം കഴിച്ചിരുന്നു. അങ്ങിനെ കുറച്ചുകാലം കഴിഞ്ഞപ്പോൾ കന്യകയ്ക്കു യൌവനാരംഭമായി. അപ്പോൾ അച്ഛൻനമ്പൂരിപ്പാടു ദൂരസ്ഥനായ ഒരു നമ്പൂരിക്കു പുത്രിയെ വേളികഴിച്ചുകൊടുക്കുന്നതിനു തീർച്ചയാക്കി മുഹൂൎത്തം നിശ്ചയിക്കുകയും വേണ്ടതെല്ലാം വട്ടംകൂട്ടുകയും വേണ്ടുന്നവരെയൊക്കെ ക്ഷണിക്കുകയും ചെയ്തു. മുഹൂൎത്തദിവസത്തിന്റെ തലേദിവസംതന്നെ വരനായി നിശ്ചയിക്കപ്പെട്ട നമ്പൂരിയും ക്രിയാദികൾക്കു വേണ്ടുന്നവരും ഓതിക്കോൻ മുതലായവരും മററും വന്നുചേൎന്നു. മുഹൂൎത്തം ഒരു

Digitized By Kerala Sahitya Akademi

ദിവസം രാത്രിയിലായിരുന്നു. അന്നു കാലത്തു കന്യക പതിവുപോലെ കുളിച്ച് അമ്മതിരുവടിക്ഷേത്രത്തിലെത്തി ദശനത്തിനായി നടയിൽ ചെന്ന സമയം—എന്റെ ദേവീ! ഞാനിനി ഇവിടെ വന്നു ദശനം കഴിക്കുന്നത് ഏതുകാലത്തായിരിക്കും? എനിക്കിനി സംഗതിവരുമോ എന്നുതന്നെ സംശയമാണ്. ഒരു ദിവസമെങ്കിലും ഇവിടെ വന്നു ദശനം കഴിക്കാതെ ജീവിച്ചിരിക്കുന്നതിനേക്കാൾ നല്ലതു മരിക്കുകതന്നെയാണെന്നാണ് എനിക്കു തോന്നുന്നത്. അതിനാൽ ഞാൻ ഇന്നുതന്നെ മരിക്കുന്നതിനു സകരുണം ദേവി എന്നെ അനുഗ്രഹിക്കണം—എന്നു പ്രാത്ഥിച്ചു, കരഞ്ഞുകൊണ്ടു തൊഴുതു. അപ്പോൾ ദേവി "ഒട്ടും വ്യസനിക്കേണ്ട. ഇങ്ങോട്ടു പോരു" എന്ന് അരുളിച്ചെയ്തു തൃക്കൈകൾ തന്റെ നേരെ നീട്ടിയതായി കന്യകയ്ക്കു തോന്നി. ഉടനെ കന്യക ശ്രീകോവിലകത്തേയ്ക്ക് ഓടിക്കയറിച്ചെന്നു. ദേവിയുടെ ബിംബത്തിന്മേൽ മുറുകെ കെട്ടിപ്പിടിക്കുകയും അവിടെ ഐക്യം പ്രാപിക്കുകയും ചെയ്തു. അക്കാലംമുതൽ കീഴോട്ടുകര മനയ്ക്കൽനിന്ന് അന്തജ്ജനങ്ങളും കന്യകമാരും അമ്മതിരുവടിക്ഷേത്രത്തിൽ വന്നു ദശനം കഴിക്കാതെയായി. അങ്ങിനെ കുറച്ചുകാലം കഴിഞ്ഞതിന്റെ ശേഷം അന്തജ്ജനങ്ങൾക്കു ദശനത്തിന്നായി അമ്മതിരുവടിയെ ആണ്ടിലൊരിക്കൽ മനയ്ക്കലെഴുന്നള്ളിക്കണമെന്നു നമ്പൂരിപ്പാടു ദേവസ്വത്തിലപേക്ഷിക്കുകയും, പൂരംസംബന്ധിച്ച കൊടിയേറിയാൽ ആറാട്ടിനുമുൻപായി ആണ്ടുതോറും ഒരു ദിവസം മനയ്ക്കലേയ്ക്ക് എഴുന്നള്ളിക്കാമെന്നു ദേവസ്വക്കാർ സമ്മതിക്കുകയും അപ്രകാരം എഴുന്നള്ളിച്ചുതുടങ്ങുകയും ചെയ്തു. ആണ്ടുതോറും കൊടിയേറിയാൽ ആറാട്ടിനുമുൻപായി ഒരു ദിവസം അമ്മതിരുവടിയെ കീഴോട്ടുകര മനയ്ക്കലെഴുന്നള്ളിച്ച് ഇറക്കി പൂജയും മറ്റും ഇപ്പോഴും പതിവുണ്ട്. ഇറക്കിയെഴുന്നള്ളിച്ച തന്ത്രിയുടെ പൂജ കഴിഞ്ഞാൽ തിടമ്പു കിഴക്കിനിയിൽ എഴുന്നള്ളിച്ചുവെച്ചിട്ടു തന്ത്രി മാറിനില്ക്കും. പിന്നെ അവിടെ അന്തജ്ജനങ്ങൾ വന്നു പൂജാനിവേദ്യാദികളും

Digitized By Kerala Sahitya Akademi

ദർശനവും മററും കഴിച്ചതിൻെറ ശേഷമാണു് തിരിച്ചെഴുന്ന ള്ളിക്കുന്നതു്. തന്ത്രിയുടെ പൂജാനിവേദ്യാദികളേക്കാൾ ദേവി ക്കു സന്തോഷാവഹങ്ങളായിട്ടുള്ളതു് അന്തർജ്ജനങ്ങളുടെ നി വേദ്യാദികളാണെന്നാണു് അവരുടെ വിശ്വാസം.

ശീവേലിക്കെഴുന്നള്ളിക്കുന്നതു ശാന്തിക്കാരൻ ബലിക്കല്ലു കളിന്മേൽ തൂവിക്കൊണ്ടുപോകുന്നതിനു പിന്നിലായിട്ടാണ ല്ലോ പതിവു്. എന്നാൽ അമ്മതിരുവടിക്ഷേത്രത്തിൽ അ ത്താഴശ്ശീവേലിക്കുള്ള പതിവു ദേവിയെ മുൻപെ എഴുന്നള്ളി ക്കുകയും ശാന്തിക്കാരൻ അതിൻെറ പിന്നാലെ നടന്നു തൂവുക യുമാണു്. ഇവിടെ ഇങ്ങിനെയായതു് ഇടക്കാലത്താണു്. അ തിനു കേട്ടിട്ടുള്ള കാരണം താഴെച്ചേർക്കുന്നു.

പണ്ടൊരു ഗന്ധർവ്വൻ തിരുവഞ്ചിക്കുളത്തു ദീപാരാധന യ്ക്കും, ഉൗരകത്തു് അമ്മതിരുവടിക്ഷേത്രത്തിൽ അത്താഴശ്ശീ വേലിക്കും, തൃശ്ശിവപേരൂർ വടക്കുന്നാഥക്ഷേത്രത്തിൽ തൃപ്പുക യ്ക്കും പതിവായി ദർശനം നടത്തിവന്നിരുന്നു. ഒരു ദിവസം ആ ഗന്ധർവ്വൻ തിരുവഞ്ചിക്കുളത്തു ദീപാരാധനയ്ക്കു തൊഴുതിട്ടു് ഉൗരകത്തെത്തിയപ്പോഴേയ്ക്കും അവിടെ അത്താഴശ്ശീവേലിക്കു് എഴുന്നള്ളിച്ചിരിക്കുന്നതായിക്കണ്ടു. തനിക്കു പതിവുള്ള പ്രദ ക്ഷിണവും നമസ്കാരവുമെല്ലാം മുഴുവനാകുന്നതിനു മുൻപു ശീ വേലി കഴിഞ്ഞു നടയടച്ചുപോയെങ്കിലോ എന്നു വിചാരിച്ചു് ആ ഗന്ധർവ്വൻ എഴുന്നള്ളത്തിനു മുൻപു തൂവിക്കൊണ്ടുപോയ മേൽശാന്തിക്കാരനെ തടുത്തുനിർത്തി ഭയപ്പെടുത്തി. അതി നാൽ ആ ശാന്തിക്കാരൻ ബോധരഹിതനായി കുറച്ചുനേരം സ്തംഭിച്ചു നിന്നുപോയി. ദേവിയെ എഴുന്നള്ളിച്ചു് അടുക്കൽ കൊണ്ടുചെന്നതിൻെറ ശേഷമേ അദ്ദേഹത്തിനു ബോധം വീ ണുള്ളു. ദേവി അടുത്തുണ്ടായാൽ ആരേയും ഭയപ്പെടുത്താൻ ഗന്ധർവ്വനും മററും വിചാരിച്ചാൽ സാധിക്കയില്ലല്ലോ. അതി നാൽ അക്കാലംമുതൽ അവിടെ അത്താഴശ്ശീവേലിക്കു് അമ്മ തിരുവടിയെ എഴുന്നള്ളിച്ചു കൊടിമരത്തറയുടെ വടക്കുവശ

Digitized By Kerala Sahitya Akademi

ത്തു നിത്തിയതിനുശേഷം മേൽശ്ശാന്തിക്കാരൻ വന്നു തുവിത്തുടങ്ങിയാൽ മതിയെന്നു നിശ്ചയിച്ചു. അതിനാൽ ഇപ്പോഴും അപ്രകാരംതന്നെ നടന്നുവരുന്നു.

ഈ ഐതിഹ്യംകൊണ്ടു് ദേവയോനികൾപോലും പതിവായി വന്നു് അമ്മതിരുവടിയെ വന്ദിക്കുന്നുണ്ടെന്നു സ്പഷ്ടമാകുന്നുണ്ടല്ലോ. അതു നമുക്കിപ്പോൾ പ്രത്യക്ഷമായിരിക്കുന്നുണ്ടെങ്കിലും ഇവിടെ സന്തതിക്കായിട്ടും, സമ്പത്തിനായിട്ടും, വിദ്യയ്ക്കായിട്ടും മററും അനേകമാളുകൾ വന്നു് ഇപ്പോഴും ദേവിയെ ഭജിക്കുകയും എല്ലാവക്കും അഭീഷ്ടസിദ്ധിയുണ്ടാവുകയും ചെയ്യുന്നുണ്ടെന്നുള്ളതു് എല്ലാവക്കും അനുഭവസിദ്ധമായിട്ടുള്ളതാണു്.

"സേവിക്കുന്ന ജനാവലിക്കു സതതം
ഭാവിപ്പതെല്ലാം കൊടു-
ത്തീവിശ്വത്തിനു കല്പവല്ലിസമയായ്
ഭൂവിൽ പ്രസിദ്ധ്യാ പരം
ശ്രീ വിങ്ങും വലയാലയത്തിലമരും
ദേവിക്കെഴും പാദമൊ-
ട്ടൂവിൽച്ചേത്തു നമിക്കിലാക്കുമടനി-
ങ്ങാവിർഭവിക്കും ശുഭം."

---

൨. സ്വാതിതിരുനാൾ

മഹാരാജാവു തിരുമനസ്സുകൊണ്ടു്

കൊല്ലം ൧൦൦൪-ാമാണ്ടുമുതൽ ൧൦൨൨-ാമാണ്ടുവരെ അനിതരസാധാരണമായ സാമത്ഥ്യത്തോടും നീതിയോടുംകൂടി

Digitized By Kerala Sahitya Akademi

തിരുവിതാംകൂർ രാജ്യം സഹാഭാഗ്യം ഭരിച്ചിരുന്ന മഹാനും സംഗീതസാഹിത്യസാഗരപാരഗനും ശൂരനും ധീരനും കുശാഗ്രബുദ്ധിയും ഗർഭശ്രീമാനുമായിരുന്ന സ്വാതിതിരുനാൾ മഹാരാജാവു തിരുമനസ്സിലേക്കുറിച്ചു കേട്ടിട്ടില്ലാത്തവർ കേരളരാജ്യങ്ങളിലെന്നല്ല, പരദേശങ്ങളിൽപ്പോലും അധികമുണ്ടായിരിക്കയില്ല. ഈ തിരുമനസ്സുകൊണ്ടു തിരുവവതാരം ചെയ്തരുളിയതു ൻവ്വ ാമാണ്ടു മേടമാസത്തിലാണ്.

ൻവ്വ-ാമാണ്ടു ബാലരാമവർമ്മ മഹാരാജാവു തിരുമനസ്സുകൊണ്ടു നാടുനീങ്ങിയതിനോടുകൂടി തിരുവിതാംകൂർമഹാരാജവംശത്തിൽ ആൺവഴിത്തമ്പുരാക്കന്മാരാരുമില്ലാതെയായിത്തീരുകയും തന്നിമിത്തം അന്നു പെൺവഴിത്തമ്പുരാക്കന്മാരിൽ മൂപ്പായിരുന്ന ലക്ഷ്മീമഹാരാജ്ഞി അക്കാലം മുതൽ രാജ്യം ഭരിച്ചുതുടങ്ങുകയും ആ മഹാരാജ്ഞി ൻൻഠ-ാമാണ്ടു നാടുനീങ്ങിപ്പോവുകയാൽ അക്കാലം മുതൽ ൧൦൦൪-ാമാണ്ടുവരെ തത്സഹോദരിയായിരുന്ന പാർവ്വതീമഹാരാജ്ഞി നാടുവാഴുകയും ചെയ്തിട്ടുള്ളതു ചരിത്രപ്രസിദ്ധമാണല്ലോ. അതിനാൽ സ്വാതിതിരുനാൾ മഹാരാജാവു തിരുമനസ്സുകൊണ്ടു തിരുവവതാരം ചെയ്തതുതന്നെ രാജ്യാധിപതിയായിട്ടാണ്. അതിനാലാണ് ആ തിരുമേനിയെ എല്ലാവരും 'ഗർഭശ്രീമാൻ' എന്നു പറഞ്ഞുവന്നിരുന്നതു്. ഈ തിരുമനസ്സുകൊണ്ടു തിരുവവതാരം ചെയ്തതിന്റെശേഷം മേല്പറഞ്ഞ മഹാരാജ്ഞികൾ രാജ്യം ഭരിച്ചിരുന്നതു് ഈ തിരുമനസ്സിലെ പ്രാതിനിധ്യത്തോടുകൂടിയായിരുന്നുവെന്നുള്ളതു വിശേഷിച്ചു പറയണമെന്നില്ലല്ലോ.

൧൦൦൪-ാമാണ്ടു് തിരുമനസ്സിലേക്കു പതിനാറു തിരുവയസ്സാവുകയും തിരുമാടമ്പു കഴിയുകയും ചെയ്കയാൽ അക്കാലംമുതല്ക്കുതന്നെ തിരുമനസ്സുകൊണ്ടു രാജ്യഭരണം ആരംഭിച്ചു. പുരുഷപ്രായം തികയുന്നതിനു പതിനെട്ടു വയസ്സാകണമെന്ന് അക്കാലത്തു നിർബ്ബന്ധമില്ലായിരുന്നു. പതിനാറു

Digitized By Kerala Sahitya Akademi

വയസ്സാകണമെന്നോ അക്കാലത്തു നിബ്ബന്ധമുണ്ടായിരുന്നുള്ളു. പതിനാറു വയസ്സായാൽ രാജ്യഭരണമാരംഭിക്കാമെന്നായിരുന്നു ഇവിടത്തെ ചട്ടം. കീഴ്നടപ്പും അങ്ങനെയായിരുന്നു. ബാലരാമവൎമ്മമഹാരാജാവു തിരുമനസ്സുകൊണ്ടു ൯൬൩-ാമാണ്ടു രാജ്യഭരണമാരംഭിച്ചപ്പോൾ അവിടേയ്ക്കു പതിനാറു തിരുവയസ്സുമാത്രമേ ആയിരുന്നുള്ളുവല്ലോ. അതിനാൽ ബുദ്ധിസാമൎത്ഥ്യവും തന്റേടവും ഭരണശക്തിയുമുള്ള ഈ തിരുമനസ്സുകൊണ്ടു പതിനാറാമത്തെ തിരുവയസ്സിൽ രാജ്യഭരണമാരംഭിച്ചതു് അഭൂതപൂൎവ്വവും അത്ഭുതവുമായ ഒരു കാൎയ്യമല്ല. ഈ തിരുമനസ്സുകൊണ്ടു ബുദ്ധിയും നീതിയും കാൎയ്യനിൎവ്വഹണശക്തിയും താൻ നിശ്ചയിക്കുന്ന കാൎയ്യം അപ്രകാരംതന്നെ നടക്കണമെന്നു നിബ്ബന്ധവുമുള്ള ആളാണെന്നുള്ളതിലേയ്ക്കു് അവിടത്തെ ബാല്യത്തിൽത്തന്നെ അനേകം ദൃഷ്ടാന്തങ്ങളുണ്ടായിട്ടുണ്ടു്.

യാഗം കഴിച്ച സോമയാജി (ചോമാതിരി) ആകുന്നവൎക്കു തിരുവിതാംകൂർ മഹാരാജകുടുംബത്തിൽ തിരുബലി മുതലായ അടിയന്തിരങ്ങൾക്കു കൊല്ലംതോറും ഓരോ പണക്കിഴി വീതം കൊടുക്കുക പതിവുണ്ടു്. ഈ ദാനത്തിനു 'കൎമ്മിത്ഥാനം' എന്നാണു് പേരു പറഞ്ഞുവരുന്നതു്. കിഴിയിൽ ഒരുനൂറെറാന്നു പണം വീതമാണു് പതിവു്. അങ്ങിനെയുള്ള കിഴി നാലും അഞ്ചും അതിലധികവും പതിവുള്ള ചോമാതിരിമാരും ചിലപ്പോൾ ഉണ്ടായേയ്ക്കും. ഒരു ചോമാതിരി മരിച്ചാൽ ആ വിവരം മഹാരാജാവുതിരുമനസ്സിലെ അടുക്കൽ ആദ്യം ചെന്നറിയിക്കുന്ന ചോമാതിരിക്കു മരിച്ച ചോമാതിരിക്കു പതിവുള്ള കിഴികൂടി പേരിൽപ്പതിച്ചുകൊടുക്കും. എന്നാൽ വിവരം തിരുമനസ്സറിയിക്കുന്നതു ചോമാതിരിതന്നെ വേണമെന്നു നിബ്ബന്ധമില്ല. ചോമാതിരിയുടെ ഇല്ലത്തുള്ളവരിൽ ആരെങ്കിലുമായാൽ മതി. തിരുമുമ്പാകെച്ചെന്നു്, 'ഇന്ന ഇല്ലത്തെ ഇന്ന ചോമാതിരി മരിച്ചുപോയി. അദ്ദേഹത്തി

Digitized By Kerala Sahitya Akademi

ൻെറ പേരിലുള്ള താനം എൻെറ ഇല്ലത്തേ ഇന്ന ചോമാതിരിയുടെ പേരിൽ പതിച്ചുതരുന്നതിനു കല്പനയുണ്ടാകണം' എന്നാണ് പറയേണ്ടത്. ഇങ്ങനെ പറയുന്നതിനു 'വീഴില്ലം പറയുക' എന്നാണ് പറഞ്ഞുവരുന്നത്. വീഴില്ലംപറയുന്നതിനു തിരുമനസ്സിലെ സന്നിധിയിൽ ചെല്ലുന്നതിനു സമയം നോക്കേണ്ട. ഏതു സമയത്തും ചെന്നു പറയാമെന്നാണ് വെപ്പ്. പള്ളിയറയിൽ പള്ളിക്കുറുപ്പായിക്കിടക്കുന്ന സമയത്തും വാതിലിൽ മുട്ടിവിളിച്ചുണർത്തിപ്പറയുന്നതിനും വിരോധമില്ല.

ഒരിക്കൽ ഒരു ചോമാതിരി മരിച്ചിട്ടു വീഴില്ലം പറയാനായി വേറെ രണ്ടില്ലത്തുള്ള ചോമാതിരിമാരുടെ ഇല്ലങ്ങളിൽനിന്നു രണ്ടു നമ്പൂതിരിമാർ പുറപ്പെട്ടു. രണ്ടുപേരും ഒരേ സമയത്തുതന്നെ കരുപ്പടന്നെ വന്നെത്തി. രണ്ടുപേരും ഉടനെ രണ്ടു വള്ളങ്ങളിലായിക്കയറി ഒരുമിച്ചു പുറപ്പെട്ടു. അക്കാലങ്ങളിൽ കരുപ്പടന്നക്കടവിൽ സദാ വള്ളവുമായി വള്ളക്കാരുണ്ടായിരിക്കുക പതിവാണ്. ഈ നമ്പൂതിരിമാർ കയറിയ വള്ളങ്ങളിലേ ഊന്നുകാർ സമർത്ഥന്മാരും പരിചയമുള്ളവരുമായ നായന്മാരായിരുന്നു. രണ്ടു നമ്പൂതിരിമാരും അവരവരുടെ വള്ളക്കാരോടു മുൻകൂട്ടി തിരുവനന്തപുരത്തെത്തിച്ചാൽ പതിവുള്ള കൂലി കൂടാതെ വിശേഷാൽ ചില സമ്മാനങ്ങളും മററും കൊടുക്കാമെന്നു പറഞ്ഞ് അവരെ പ്രോത്സാഹിപ്പിച്ചു. അതിനാൽ വളരെ വാശിയോടുകൂടി രണ്ടു വള്ളക്കാരും ഊന്നിത്തുടങ്ങി. കടുകിടയ്ക്കു വ്യത്യാസംകൂടാതെ രണ്ടു വള്ളങ്ങളും ഒരുപോലെ നിന്നു. അങ്ങിനെ പോയി രണ്ടു വള്ളങ്ങളും ഒരുമിച്ചു തിരുവനന്തപുരത്തു കൽപ്പാലക്കടവിൽച്ചെന്നടുത്തു. ഉടനെ ഒരു നമ്പൂതിരി കരയ്ക്കു ചാടി മറേറ വള്ളത്തിൻെറ തലയ്ക്കൽപ്പിടിച്ച് ഒരു തള്ളു കൊടുത്തുംവെച്ച് ഓടി. അന്നു നാടുവാണിരുന്നത് ഉത്രട്ടാതിതിരുനാൾ പാർവ്വതീഭായി മഹാറാണി തിരുമനസ്സുകൊണ്ടായിരുന്നു. ഓടിപ്പോയ നമ്പൂരി കൊട്ടാരത്തിനകത്തു കടന്നു തിരുമുമ്പാകെച്ചെ

ന്നു വിവരം തിരുമനസ്സറിയിച്ചിട്ടു കുളിക്കാൻ പോയി. പിടിച്ചു തള്ളപ്പെട്ട വള്ളത്തിലിരുന്നിരുന്ന നമ്പൂരി വീണ്ടും വള്ളമടുപ്പിച്ചു കരയ്ക്കിറങ്ങി ഓടി കൊട്ടാരത്തിലെത്തിയപ്പോഴക്കും മുമ്പേ ഓടിയ നമ്പൂരി വീഴില്ലും പറയുക കഴിഞ്ഞു എന്നറിയുകയാൽ അദ്ദേഹത്തിന് ഏററവും വിഷാദവും ഇച്ഛാഭംഗവുമുണ്ടായി എന്നുള്ളതു വിശേഷിച്ചു് പറയണമെന്നില്ലല്ലോ. അദ്ദേഹം പ്രാതസ്സ്നാനവും വളരെ ജപവും നമസ്കാരവും തേവാരവും മററും പതിവുള്ള ഒരു വിശിഷ്ടനായിരുന്നു. അവയെല്ലാം മുടക്കി വളരെ കഷ്ടപ്പെട്ടു് തിരുവനന്തപുരംവരെ ചെന്നിട്ടു് കാൎയ്യം ഫലിക്കാതെ പോയതിൽ അദ്ദേഹത്തിനു വളരെ വ്യസനമുണ്ടായതു് അത്ഭുതമല്ലല്ലോ. തിരുവനന്തപുരത്തു് എത്തിയപ്പോൾത്തന്നെ നേരം നാലഞ്ചുനാഴിക പുലൎന്നിരുന്നു. കാൎയ്യം തെററിപ്പോയതിനാലുണ്ടായതിലധികം വിഷാദം അദ്ദേഹത്തിന് യഥാകാലം കുളിയും തേവാരവും കഴിക്കാൻ സാധിക്കാഞ്ഞതുകൊണ്ടായിരുന്നു. 'വിചാരിച്ചുവന്ന കാൎയ്യം പൂജ്യമായി, കുളി മുതലായതിന് നേരവും തെററി. ഇനിയെങ്കിലും വേഗത്തിൽക്കുളിച്ചു നിത്യകൎമ്മമെങ്കിലും കഴിക്കാം. തേവാരത്തിനും വൈശ്യത്തിനും മററും വേണ്ടുന്ന പൂവും പുല്ലും മററും ഇവിടെക്കിട്ടാൻ മാൎഗ്ഗമില്ലല്ലോ. അതുകൊണ്ടു് അതൊക്കെ ഉപേക്ഷ്യംതന്നെ' എന്നിങ്ങിനെ വിചാരിച്ചു് വിഷാദിച്ചുകൊണ്ടു് ആ നമ്പൂരിയും കുളിക്കാനായിപ്പുറപ്പെട്ടു. ആ സമയം സമപ്രായക്കാരായ അഞ്ചെട്ടു ബാലന്മാരോടുകൂടി കളിച്ചുകൊണ്ടു നമ്മുടെ സ്വാതിതിരുനാൾ തിരുമനസ്സുകൊണ്ടു് കൊട്ടാരത്തിന്റെ മുററത്തു് എഴുന്നള്ളി നിന്നിരുന്നു. ഓടിയതിനാൽ ക്ഷീണിച്ചും തളൎന്നും വിയൎത്തൊലിച്ചും വിഷാദഭാവത്തോടുകൂടിയും പോകുന്ന ആ നമ്പൂരിയെക്കണ്ടിട്ടു് തിരുമനസ്സുകൊണ്ടു നമ്പൂരിയെ വിളിച്ചു് അടുക്കൽ വരുത്തീട്ടു്, 'അങ്ങു് എന്താണ് ഇത്ര ക്ഷീണിച്ചിരിക്കുന്നതു്? മുഖം കണ്ടിട്ടു് എന്തോ വലുതായ ഒരു വിഷാദം മനസ്സിലുള്ളതുപോലെ തോന്നുന്നുവ

Digitized By Kerala Sahitya Akademi

ല്ലോ. അതിൻെറ കാരണം പറയൂ. എന്തായാലും സമാധാന മുണ്ടാക്കാം. ഒട്ടും വിഷാദിക്കേണ്ട' എന്നു കല്പിച്ചു. തിരുമന സ്സിലേയ്ക്ക് അന്ന് ഏകദേശം എട്ടുതിരുവയസ്സുമാത്രമേ പ്രായമായിരുന്നുള്ളു. തന്നോട് ഇപ്രകാരം സമാധാനം പറയുന്ന ഈ ബാലൻ ആരാണെന്നു നമ്പൂരിക്കു നല്ലപോലെ മനസ്സിലായില്ലെങ്കിലും ഏററവും തേജസ്വിയും ആജാനുബാഹുവുമായ ഈ കുമാരൻ കേവലം നിസ്സാരനല്ലെന്നും ഒരു സമയം രാജകുമാരൻതന്നെ ആയിരിക്കാമെന്നും അദ്ദേഹം ഊഹിക്കാതെയിരുന്നില്ല. 'കേവലം നിസ്സാരനായ ഒരു ചെറിയ കുട്ടിയിൽ നിന്ന് ഇപ്രാകാരമുള്ള സാന്ത്വനവാക്കുകളുണ്ടാവാനിടയില്ല ല്ലോ' എന്നു വിചാരിച്ച് അദ്ദേഹം പരമാൎത്ഥമെല്ലാം തിരുമ നസ്സറിയിച്ചു. ഉടനെ തിരുമനസ്സുകൊണ്ട്, 'ആട്ടെ കളിയും തേവാരവും മററും കഴിയട്ടെ. കാൎയ്യത്തിന് എന്തെങ്കിലും സ മാധാനമുണ്ടാകും' എന്നു കല്പിച്ചു നമ്പൂരിയെ അയച്ചു. അദ്ദേ ഹത്തിൻെറ കുളികഴിഞ്ഞപ്പോഴെയ്ക്കും തേവാരത്തിന് വേണ്ടു ന്നതെല്ലാം കല്പനപ്രകാരം ഒരു കുട്ടിപ്പട്ടർ കടവിൽ ഹാജരാ ക്കിക്കൊടുത്തു. തേവാരം കഴിഞ്ഞപ്പോൾ മറെറാരുപട്ടർ ചെ ന്ന് 'ഊണിനെല്ലാം കാലമായിരിക്കുന്നു. കൊട്ടാരത്തിലേ യ്ക്ക് വരാം' എന്നു പറഞ്ഞു. ഉടനെ നമ്പൂരി കൊട്ടാരത്തിൽ ചെല്ലുകയും വെടിപ്പായി ഭക്ഷണം കഴിക്കുകയും ചെയ്തു. ഇ ത്രയും കഴിഞ്ഞപ്പോൾ മുമ്പു തന്നെ സമാധാനപ്പെടുത്തി ക ളിക്കാൻ പറഞ്ഞയച്ചതു സ്വാതിതിരുനാൾ മഹാരാജകുമാ രൻതന്നെയാണെന്ന് അദ്ദേഹം തീൎച്ചപ്പെടുത്തി. തിരുമേ നിയെ നമ്പൂരി മുമ്പ് കണ്ടിട്ടില്ലായിരുന്നുവെങ്കിലും ധാരാള മായി കേട്ടിട്ടുണ്ടായിരുന്നു.

നമ്പൂരിയെ കളിക്കാൻ കല്പിച്ചയച്ച ഉടനെ തിരുമന സ്സുകൊണ്ട്, 'ഇന്ന ഇല്ലത്തെച്ചോമാതിരി മരിച്ചുപോവുക

Digitized By Kerala Sahitya Akademi

യും ഇന്ന ഇല്ലത്തെ നമ്പൂരിവന്നു് നമ്മോട്ട് ആദ്യമായി വീഴില്ലും പറയുകയും ചെയ്തിരിക്കകൊണ്ടു മരിച്ചുപോയ ചോമാതിരിയുടെ പേരിലുള്ള താനം വീഴില്ലും പറഞ്ഞ നമ്പൂരിയുടെ ഇല്ലത്തുള്ള ചോമാതിരിയുടെ പേരിൽ പതിച്ചുകൊടുത്തുകൊള്ളണം' എന്നു കല്പിച്ചു പകടശാലയിലേക്ക് എഴുതിയയപ്പിച്ചു. അതു് പകടശാലയിൽ എത്തിയപ്പോഴേക്കും മഹാരാജ്ഞി തിരുമനസ്സിലെ കല്പനപ്രകാരം താനം പേരു മാറിപ്പതിക്കുക കഴിഞ്ഞിരുന്നു. അതിനാൽ പകടശാലയിലുള്ള ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാർ വല്ലാതെ കുഴങ്ങിവശായി. മഹാരാജാവുതിരുമനസ്സിലെ കല്പനപ്രകാരം ചെയ്യാതെ ഇരിക്കാമോ? മഹാരാജ്ഞി തിരുമനസ്സിലെ കല്പനപ്രകാരം ചെയ്തതിനെ ഭേദപ്പെടുത്താമോ? രണ്ടും വയ്യാതെ അവർ വിഷമിച്ചു. ഒടുക്കം അവർ ഈ വിവരം മഹാരാജ്ഞി തിരുമനസ്സിലെ അടുക്കൽ അറിയിച്ചു. മഹാരാജ്ഞി തിരുമനസ്സുകൊണ്ടു മഹാരാജാവു തിരുമേനിയെ വിളിച്ചുവരുത്തി, 'അപ്പൻ (തിരുവിതാംകൂർ മഹാരാജകുടുംബത്തിൽ പ്രായംകൂടിയവർ പ്രായം കുറഞ്ഞവരെ 'അപ്പൻ' എന്നു പറയുന്നതു് സാധാരണമാണു്. ഇവിടെ അപ്പൻ എന്നുള്ളതു കുട്ടൻ എന്നും കുഞ്ഞെന്നും ഓമന എന്നും മറ്റും പറയുന്നതുപോലെ വാത്സല്യസൂചകമായ ഒരോമനപ്പേരായിട്ടാണു് വെച്ചിരിക്കുന്നതു്) ഇങ്ങനെയൊക്കെത്തുടങ്ങുന്നതെന്താണു്? ആദ്യം വന്നു വീഴില്ലും പറയുന്നവർക്കല്ലേ താനം പതിച്ചുകൊടുക്കേണ്ടതു്? അങ്ങനെയാണല്ലോ ഇവിടെ മുമ്പിനാലേയുള്ള പതിവു്. ആദ്യം വന്നു് എന്നോടു വീഴില്ലും പറഞ്ഞ നമ്പൂരിയുടെ ഇല്ലത്തുള്ള ചോമാതിരിയുടെ പേരിലാണു് താനം പതിച്ചുകൊടുക്കാൻ ഞാൻ ചട്ടംകെട്ടിയതു്. അതു് ഭേദപ്പെടുത്തുന്നതു് ന്യായമല്ല' എന്നു കല്പിച്ചു. അതിനു് മറുപടിയായി മഹാരാജാവു തിരുമനസ്സുകൊണ്ടു് 'ഇപ്പോൾ നാടു വാഴുന്നതു് അമ്മയാകയാൽ അമ്മയുടെ കല്പനപ്രകാരം കാര്യങ്ങളൊ

Digitized By Kerala Sahitya Akademi

ക്കെ നടക്കേണ്ടതാണ്. അതിനു സംശയമില്ല. എന്നാൽ 'കുലശേഖരപ്പെരുമാൾ' എന്നുള്ള സ്ഥാനം എനിക്കില്ലേ? എന്റെ അടുക്കൽ വന്നു വീഴില്ലും പറഞ്ഞ ആളെ ഇഷ്ടാഭംഗത്തോടുകൂടി മടക്കിയയയ്ക്കുന്നതു് ഈ സ്ഥാനത്തേയ്ക്കു യുക്തവും ന്യായവുമാണോ? അങ്ങനെയാണെന്നു് അമ്മ കല്പിക്കുന്ന പക്ഷം എനിക്കു നിർബ്ബന്ധമില്ല. അമ്മ കല്പിച്ചു ചട്ടംകെട്ടിയതുപോലെതന്നെ നടക്കട്ടെ. എന്റെ ആജ്ഞയെ ഞാൻ പിൻവലിച്ചേയ്ക്കാം. പക്ഷേ അങ്ങനെ ചെയ്യുന്നതു ന്യായവും ഈ സ്ഥാനത്തേയ്ക്കു യോഗ്യവുമാണെന്നു് അമ്മ കല്പിക്കണം. അ...തെ ഞാൻ സമ്മതിക്കയില്ല' എന്നു കല്പിച്ചു. ഇതു കേട്ടപ്പോൾ മഹാരാജ്ഞി ശരിയായ മറുപടി ഒന്നും തോന്നാതെ കുഴങ്ങി. ഒടുക്കം 'ഇനി എങ്ങിനെയാണു വേണ്ടതെന്നു് അപ്പൻതന്നെ നിശ്ചയിക്കണം. അപ്പൻ നിശ്ചയിക്കുന്നതെല്ലാം എനിക്കു സമ്മതമാണ്' എന്നു കല്പിച്ചു. ഉടനെ മഹാരാജാവു തിരുമനസ്സുകൊണ്ടു്, അമ്മയ്ക്കു സമ്മതമാണെങ്കിൽ ഇപ്പോൾ ഇവിടെ ന്യായവും രണ്ടുപേർക്കും മാനവുമായിട്ടുള്ളതു ഞാൻ നിശ്ചയിക്കാം. ഇപ്പോൾ ഒരു ചോമാതിരിയുടെ പേരിലുള്ള താനമാണു് ഒഴിഞ്ഞുവന്നിരിക്കുന്നതു്. അതിനു രണ്ടുപേർ വന്നു വീഴില്ലും പറയുകയും ചെയ്തു. നമ്മൾ രണ്ടുപേരും പരസ്പരമറിയാതെ രണ്ടുപേർക്കും പതിച്ചുകൊടുക്കാൻ ചട്ടംകെട്ടുകയും ചെയ്തു. അതിനാൽ ഈ താനം ഒന്നു പകുതിവീതം രണ്ടു ചോമാതിരിമാരുടെ പേരിലും തല്ക്കാലം പതിച്ചുകൊടുക്കുകയും ഈ ചോമാതിരിമാരിൽ ഒരാൾ മരിക്കുമ്പോൾ ജീവിച്ചിരിക്കുന്ന ചോമാതിരിയുടെ പേരിൽ മുഴുവനുമാക്കിക്കൊടുക്കുകയും ചെയ്യുന്നതാണ് യുക്തമെന്നു് എനിക്കു തോന്നുന്നു. പിന്നെ അമ്മ കല്പിക്കുന്നതുപോലെ' എന്നു കല്പിച്ചു. അതു കേട്ടപ്പോൾ ഇതു നല്ല ന്യായമാണെന്നു മഹാരാജ്ഞിക്കും തോന്നുകയാൽ അങ്ങനെ ചട്ടംകെട്ടുകയും അക്കാര്യം അങ്ങനെ അവസാനിക്കുകയും ചെയ്തു.

Digitized By Kerala Sahitya Akademi

സ്വാതിതിരുനാൾ തിരുമനസ്സിലെ ബാല്യകഥകൾ ഇങ്ങനെ വളരെയുണ്ട്. ഈ ഒരു സംഗതികൊണ്ടുതന്നെ അവിടുന്നു ചെറുപ്പത്തിൽത്തന്നെ ന്യായസ്ഥനും നീതിമാനും താനൊന്നു നിശ്ചയിച്ചാൽ അതു് അപ്രകാരം നടക്കണമെന്നു നിർബ്ബന്ധമുള്ള ആളുമായിരുന്നു എന്നു സ്പഷ്ടമാകുന്നുണ്ടല്ലോ. അതിനാൽ ആ ഭാഗം അധികം വിസ്തരിക്കുന്നില്ല.

വീഴില്ലം പറയുന്നതിന്റെ ചട്ടമൊക്കെ ഇപ്പോൾ വളരെ ഭേദപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്. ഇപ്പോൾ യഥേഷ്ടം ഏതു സമയത്തും തിരുമുൻപാകെച്ചെന്നു വീഴില്ലം പറയാനും മറ്റും പാടില്ല. അതൊക്കെ ഭേദപ്പെടുത്തീട്ടു വളരെക്കാലമായി. ഇപ്പോൾ വീഴില്ലം പറയുന്നതു കൊട്ടാരത്തിൽച്ചെന്നു തവണക്കാരുടെ അടുക്കൽ മതിയെന്നാണ് ചട്ടം. അവർ സമയംപോലെ തിരുമനസ്സറിയിച്ചുകൊള്ളും.

ഈ തിരുമനസ്സുകൊണ്ടു നരസിംഹാംശസംഭൂതനാണെന്നാണ് അക്കാലത്ത് എല്ലാവരും പറയുകയും വിശ്വസിക്കുകയും ചെയ്തിരുന്നത്. അവിടുന്നു നേരേ നോക്കിയാൽ ഭയപ്പെടാത്തവരായി അക്കാലത്ത് ആരുംതന്നെ ഉണ്ടായിരുന്നില്ല. തിരുമനസ്സുകൊണ്ട് ആരുടെയും നേരെ നോക്കി സംസാരിക്കാറില്ല. സംഭാഷണങ്ങളെല്ലാം നിലത്തു നോക്കിക്കൊണ്ടാണ് പതിവ്.

തിരുമനസ്സുകൊണ്ടു സിംഹാസനാരോഹണം ചെയ്തതിന്റെശേഷം കുറച്ചുകാലം കഴിഞ്ഞപ്പോൾ ബ്രിട്ടീഷുഗവർമ്മേണ്ടിന്റെ പ്രതിനിധിയും ഈസ്റ്റിൻഡ്യാകമ്പനിക്കാരിൽ പ്രധാനനുമായ ഒരു യൂറോപ്യൻ തിരുമേനിയെക്കാണുന്നതിന്നായി തിരുവനന്തപുരത്തു വന്നിരുന്നു. ബ്രിട്ടീഷുഗവർമ്മേണ്ടും തിരുവിതാംകൂർ മഹാരാജാവുമായിട്ടുള്ള ഉടമ്പടിയിൽ ചില ഭേദഗതികൾ വരുത്തുന്നതിനെക്കുറിച്ച് ആലോചിക്കാനായിട്ടാണ് സായ്പ് വന്നിരുന്നത്. മഹാരാജാവിനുള്ള രാജ്യാധികാരങ്ങളിൽ ചിലതു കുറയ്ക്കുകയും കപ്പത്തിൽ സ്വല്പം കു

Digitized By Kerala Sahitya Akademi

ട്ടുകയും ചെയ്യുന്നമെന്നായിരുന്നു സാസ്റ്റിൻെറ ഉദ്ദേശം. മഹാരാജാവിനു പ്രായം ചെറുപ്പമാകയാൽ ആ ഉദ്ദേശം നിഷ്പ്രയാസം സാധിക്കാമെന്നും അയാൾ വിചാരിച്ചിരുന്നു. സാസ്റ്റ തിരുവനന്തപുരത്തു ചെന്നിട്ട് അയാൾക്കു സുഖമായി താമസിക്കുന്നതിന് വേണ്ടുന്നതെല്ലാം കല്പനപ്രകാരം ചട്ടം കെട്ടിക്കൊടുത്തു. എങ്കിലും തമ്മിൽക്കാണുന്നതിനു വളരെ ദിവസം കഴിഞ്ഞിട്ടേ ദിവസവും സമയവും കല്പിച്ചനുവദിച്ചുള്ളു. കല്പിച്ചനുവദിച്ച ദിവസം നിശ്ചിതസമയത്ത് സാസ്റ്റ കൂടിക്കാഴ്ചയ്ക്കു നിശ്ചയിച്ചിരുന്ന സ്ഥലത്തെത്തി. തിരുമനസ്സുകൊണ്ട് അതിനുമുമ്പുതന്നെ അവിടെ എഴുന്നള്ളിട്ടുണ്ടായിരുന്നു. സാസ്റ്റ ചെന്ന ഉടനെ തിരുമനസ്സുകൊണ്ട് സബഹുമാനം ആസനസൽക്കാരം ചെയ്ത് ഇരുത്തിയതിൻെറശേഷം അവിടുന്നും ഇരുന്നു കുശലപ്രശ്നം ചെയ്തു. സാസ്റ്റ മറുപടി പറയാനായി ഭാവിച്ച സമയം തിരുമനസ്സുകൊണ്ട് തൃക്കണ്ണു തുറന്നു സാസ്റ്റിൻെറ നേരെ ഒന്നു നോക്കി. തൽക്ഷണം സാസ്റ്റ ബോധരഹിതനായി നിലത്തു വീണു. 'ഇയ്യാളെ എടുത്തു പുറത്തു കൊണ്ടുപോകട്ടെ' എന്നു കല്പിച്ചിട്ടു തിരുമനസ്സുകൊണ്ടു കൊട്ടാരത്തിലേയ്ക്കെഴുന്നള്ളി. ഉടനെ നാലു ഭടന്മാർ വന്നു സാസ്റ്റിനെയെടുത്ത് അയാൾക്ക് താമസത്തിനു നിശ്ചയിച്ചിരുന്ന സ്ഥലത്തേയ്ക്കു കൊണ്ടുപോയി. അവിടെ ച്ചെന്നിട്ടും വളരെ നേരം കഴിഞ്ഞതിൻെറ ശേഷമാണ് സാസ്റ്റിനു ബോധം വീണത്. 'ഈ മഹാരാജാവിൻെറ കാലത്തു താൻ വിചാരിച്ചുവന്ന കാൎയ്യമൊന്നും സാധിക്കയില്ല.' എന്നു നിശ്ചയിച്ച് സാസ്റ്റ് അന്നുതന്നെ തിരുവനന്തപുരത്തുനിന്നു മടങ്ങിപ്പോവുകയും ചെയ്തു.

ഒരാണ്ടിൽ മീനമാസത്തിൽ പത്മനാഭസ്വാമിക്ഷേത്രത്തിൽ ഉത്സവത്തിന് ആറാട്ട് കഴിഞ്ഞു കടൽക്കരയിൽനിന്നു തിരിയെ എഴുന്നള്ളിച്ച സമയം അമ്പാരി കെട്ടി അകമ്പടിക്കായി കൊണ്ടുപോയിരുന്ന മദോന്മത്തനായ ഒരു കൊ

Digitized By Kerala Sahitya Akademi

മ്പനാന പിണങ്ങി ആൾക്കൂട്ടത്തിലേയ്ക്കു് ഓടി. ആ സമയം അവിടെയുണ്ടായ ധൃതിയും ബഹളവും പരിഭ്രമവുമൊക്കെ വിവരിക്കുന്ന കാൎയ്യം പ്രയാസംതന്നെ. വാദ്യക്കാരും അകമ്പടിക്കാരും ദീപയഷ്ടി (തീവട്ടി)ക്കാരും മറ്റും പ്രാണഭീതിയോടുകൂടി നാലുവഴിക്കും ഓടിപ്പോയി. പത്മനാഭസ്വാമിയെ എഴുന്നള്ളിച്ചിരുന്നതിന്റെ മുമ്പിൽ പള്ളിവാളും പരിചയും ധരിച്ചു് അകമ്പടിയായി നിന്നിരുന്ന തിരുമനസ്സുകൊണ്ടു മാത്രം ഇളകാതെ ആ നിന്നനിലയിൽത്തന്നെ സധൈൎയ്യം നിന്നു. ജനങ്ങളെല്ലാം ഒഴിഞ്ഞോടിക്കഴിഞ്ഞപ്പോൾ ആന തിരുമനസ്സിലെ നേരെ പാഞ്ഞെത്തി. ആനക്കാരൻ മുമ്പേതന്നെ ഓടിയൊളിച്ചിരുന്നതിനാൽ ആനയ്ക്കു സ്വാതന്ത്ര്യവും സിദ്ധിച്ചിരുന്നു. ആന നേരെ പാഞ്ഞു വരുന്നതു കണ്ടിട്ടും അവിടെയ്ക്കു യാതൊരു ക്ലേശവുമുണ്ടായിരുന്നില്ല. തുമ്പിക്കൈകൊണ്ടു് എത്തിപ്പിടിക്കുവാൻ തക്കവണ്ണം അടുത്തപ്പോൾ തിരുമനസ്സുകൊണ്ടു തൃക്കണ്ണുകൾ തുറന്നു് ആനയുടെ നേരെ ഒന്നു നോക്കി. ആന ഉടനെ അത്യുച്ചത്തിലുള്ള ദീനസ്വരത്തോടുകൂടി തിരുമുമ്പിൽ കൊമ്പുകുത്തി. ആനയുടെ കൊമ്പുകൾ മുഴുവനും നിലത്തു താഴ്ന്നു. ഉടനെ ആനക്കാരൻ അവിടെയെത്തി, ആനയെ എഴുന്നേല്പിച്ചു കൂച്ചിവിലങ്ങിട്ടു കൊണ്ടുപോയി. ആന പേടിച്ചുവിറച്ചുകൊണ്ടാണു് ആനക്കാരന്മാരുടെ കൂടെപ്പോയതു്. പിന്നെ ആന തിരുമനസ്സിലെ ശബ്ദംകേട്ടാൽപ്പോലും നടുങ്ങുമായിരുന്നു. ഇപ്രകാരമിരുന്ന തിരുമനസ്സുകൊണ്ടു നരസിംഹാംശസംഭൂതനാണെന്നു ജനങ്ങൾ വിശ്വസിച്ചിരുന്നതിൽ അത്ഭുതമില്ലല്ലോ.

തിരുമനസ്സിലെ നാമം കേട്ടാൽത്തന്നെ പേടിക്കാത്തവരായി അക്കാലത്തു് ആരുമുണ്ടായിരുന്നില്ല. എന്നാൽ അക്രമമായി അവിടുന്നു് ആരെയും ശിക്ഷിക്കുകയും ഉപദ്രവിക്കുകയും ചെയ്തിരുന്നില്ല. വാസ്തവത്തിൽ അവിടുന്നു് ഹന്ന

വും ദയാലുവായിരുന്നു. അവിടുന്നു ക്രൂരപ്രവൃത്തി ഒന്നുംതന്നെ ചെയ്തിരുന്നില്ല. എന്നാൽ എത്ര വലിയ ആളായാലും കുററം ചെയ്താൽ അവിടുന്നു മുറയ്ക്കു ശിക്ഷിക്കാതെയിരിയ്ക്കാറുമില്ല. കുററക്കാരുടെ പേരിൽ അവിടേയ്ക്കു ലേശവും ദാക്ഷിണ്യമുണ്ടായിരുന്നില്ല. രാജ്യത്തു നീതി നടക്കണമെന്നും താൻ ഒന്നു നിശ്ചയിച്ചാൽ അതു് അപ്രകാരംതന്നെ നടക്കണമെന്നും അവിടെയ്ക്കു വളരെ നിർബ്ബന്ധമുണ്ടായിരുന്നു.

ഒരു ദിവസം കോവിലെഴുന്നള്ളത്തുസമയത്തു കൂടെയുണ്ടായിരുന്ന സർവ്വാധികാര്യക്കാരോടു് 'നാളെ ഒരു കുലവാഴച്ചിറപ്പു നടത്തണം' എന്നു കല്പിച്ചു. കുലവാഴച്ചിറപ്പിനു് ആയിരത്തിൽക്കുറയാതെ കുലവാഴ വേണ്ടതാകയാൽ സർവ്വാധികാര്യക്കാരൻ 'നാളെ നടത്തുന്ന കാര്യം അസാദ്ധ്യമാണു്. നാലു ദിവസത്തെ ഇട കല്പിച്ചനുവദിക്കണം' എന്നു തിരുമനസ്സറിയിച്ചു. ഉടനെ അവിടുന്നു് 'ചിറപ്പു നാളെത്തന്നെ വേണം. എല്ലാം പഴക്കുല ആയിരിക്കുകയും വേണം' എന്നു കല്പിച്ചു. പിന്നെയും കല്പനയ്ക്കു വിരോധമായി തിരുമനസ്സറിയിച്ചാൽ ശിക്ഷയുണ്ടാകുമെന്നു് അറിയാമായിരുന്നതുകൊണ്ടു സർവ്വാധികാര്യക്കാർ 'കല്പനപോലെ നടത്തിക്കൊള്ളാം' എന്നു തിരുമനസ്സറിയിച്ചു. പിറേറദ്ദിവസം വൈകുന്നേരം തിരുമനസ്സുകൊണ്ടു പത്മനാഭസ്വാമിദർശനത്തിനായി മതിലകത്തു് എഴുന്നള്ളിയ സമയം അവിടെയെല്ലാം പഴക്കുലവാഴകൊണ്ടു് അലങ്കരിച്ചിരുന്നു. ചിറപ്പു കേമമായും ഭംഗിയായും നടക്കുകയും അവിടുന്നു സന്തോഷിച്ചു സർവ്വാധികാര്യക്കാർക്കു ചില സമ്മാനങ്ങൾ കല്പിച്ചുകൊടുക്കുകയും ചെയ്തു. സർവ്വാധികാര്യക്കാർ പല ദിക്കുകളിലേയ്ക്കു് ആളുകളെ ഓടിച്ചു് അസംഖ്യം പഴക്കായടക്കയും കുലച്ച വാഴകളും വരുത്തി, കായെല്ലാമറുത്തു കളഞ്ഞു് അവയുടെ സ്ഥാനത്തു പഴക്കായടക്കു കുത്തിക്കോർത്താണു് പഴക്കുലവാഴകളുണ്ടാക്കിച്ചതു്. അവിടത്തെ അഭിപ്രായവും അതുതന്നെ ആയിരുന്നു. ബുദ്ധിമാനായ സർവ്വാധി

Digitized By Kerala Sahitya Akademi

കാര്യക്കാർ അതറിഞ്ഞു പ്രവർത്തിച്ചതിനാലാണ് തിരുമനസ്സിൽ സന്തോഷമുണ്ടാവുകയും കല്പിച്ചു സമ്മാനം കൊടുക്കുകയും ചെയ്തത്.

തിരുമനസ്സിലേയ്ക്കു സന്തോഷം തോന്നിയാൽ ഉടനെ എന്തെങ്കിലും കല്പിച്ചു സമ്മാനം കൊടുക്കുക പതിവാണ്. ഒരിക്കൽ തിരുവനന്തപുരത്തു പത്മനാഭസ്വാമിക്ഷേത്രത്തിൽ ഉത്സവകാലത്ത് ഒരു ദിവസം ശീവേലിക്കെഴുന്നള്ളിച്ചിരുന്ന സമയം മഹാരാജാവു തിരുമനസ്സുകൊണ്ടു ശ്രീപത്മനാഭസ്വാമിയെ ഉദ്ദേശിച്ചു തന്റെ അടുക്കൽ നിന്നിരുന്ന സേവനും വിദ്വാനും മഹാകവിയുമായിരുന്ന കിളിമാനൂർ ചെറുണ്ണി കോയിത്തമ്പുരാനവർകളോട്—

"ശിബികായാം വിഭാത്യേഷഃ
ശ്രീമാനംബുരുഹേക്ഷണഃ"

എന്നൊരു ശ്ലോകത്തിന്റെ പൂർവ്വാർദ്ധം തൽക്ഷണമുണ്ടാക്കി കല്പിക്കുകയും ഉടനെ കോയിത്തമ്പുരാനവർകൾ ഉത്തരാർദ്ധമായി—

"കനകാദ്രിസമാരൂഢ-
ഘനകാന്തിം വിഡംബയൻ"

എന്നുണ്ടാക്കിച്ചൊല്ലുകയും ശീവേലി കഴിഞ്ഞു കൊട്ടാരത്തിലെഴുന്നള്ളിയ ഉടനെ തിരുമനസ്സുകൊണ്ടു കോയിത്തമ്പുരാനവർകൾക്ക് ആയിരം രൂപ വിലയുള്ള വൈരക്കല്ലുകൾ വെച്ച ഒരു ജോടി കടുക്കനും ഇപ്രകാരംതന്നെ ഒരാറാട്ടുദിവസം പത്മനാഭസ്വാമിയെ ശംഖുമുഖത്തേയ്ക്ക് (പടിഞ്ഞാറെ സമുദ്രതീരത്തേയ്ക്ക്) എഴുന്നള്ളിച്ച സമയം അകമ്പടിയായി എഴുന്നള്ളിയിരുന്ന തിരുമനസ്സുകൊണ്ടു വഴിയുടെ രണ്ടുഭാഗത്തുമുള്ള മേടകളിൽ സുന്ദരിമാരായ സ്ത്രീകളുടെ മുഖങ്ങൾ കണ്ടിട്ട്—

"രാകാശശാങ്കകലിതായതമാലികേവ
മുഗ്ദ്ധാംഗനാവദനപംക്തിരിതഃ പരതഃ"

എന്നൊരു ശ്ലോകത്തിൻെറ പൂർവ്വാർദ്ധം തൽക്ഷണമുണ്ടാക്കി കല്പിക്കകയും അതിൻെറ ഉത്തരാർദ്ധമായി കോയിത്തമ്പുരാനവർകൾ ഉടനേ—

"കിന്ത്വത്ര പങ്കജധിയാ മധുപാവലീവ
ദൂരാത്സമാപതതി കാമിജനാക്ഷിപംക്തിഃ"

എന്നുണ്ടാക്കിച്ചൊല്ലുകയും തിരുമനസ്സുകൊണ്ടു സന്തോഷിച്ച് അതിലേയ്ക്കു കോയിത്തമ്പുരാനവർകൾക്ക് ഒരു ത്തോടൻ വീരശൃംഖലയും കല്പിച്ചു സമ്മാനിച്ചു എന്നുള്ളതു പ്രസിദ്ധമാണല്ലോ.

ഇങ്ങനെ അവിടുന്ന് ഓരോ സന്ദർഭങ്ങളിൽ ഓരോ കാരണങ്ങളാൽ പലക്കും അനേകം സമ്മാനങ്ങൾ കല്പിച്ചുകൊടുത്തിട്ടുണ്ട്. തിരുമനസ്സുകൊണ്ടു വലിയ വിദ്വാനും മഹാകവിയുമായിരുന്നതിനാൽ സംസ്കൃതവിദ്വാന്മാരും സംഗീതവിദ്വാന്മാരും മററുമായ യോഗ്യന്മാർ പ്രതിദിനമെന്നപോലെ അവിടത്തെ മുഖം കാണിക്കുന്നതിനായി ദൂരദേശങ്ങളിൽനിന്നും തിരുവനന്തപുരത്തു വന്നുകൊണ്ടിരുന്നു. അവരേയെല്ലാം തിരുമനസ്സുകൊണ്ടു യഥായോഗ്യം സൽക്കരിക്കുകയും ചെയ്തിരുന്നു. തിരുമനസ്സുകൊണ്ടു സംഗീതത്തിലും സാഹിത്യത്തിലും ഒരുപോലെ പാണ്ഡിത്യമുള്ള ആളായിരുന്നതിനാൽ വരുന്നവരെല്ലാം ഒരുവിധം ലജ്ജാവനതമുഖന്മാരായിട്ടാണ് മടങ്ങിപ്പോവുക പതിവ്. താർക്കികന്മാരും വൈയാകരണന്മാരും ആലങ്കാരികന്മാരും മററുമായി പരദേശങ്ങളിൽനിന്നു വരുന്ന വിദ്വാന്മാരോടു തിരുമനസ്സുകൊണ്ടു കല്പിച്ചു രണ്ടോ മൂന്നോ ചോദ്യങ്ങൾ ചോദിക്കുമ്പോഴേയ്ക്കും അവർ തോല്ക്കുക പതിവാണ്. അപ്രകാരംതന്നെ സംഗീതവിദ്വാന്മാർ വന്നാലും അവരിൽ പാട്ടുകാരേക്കൊണ്ടു പാടിക്കുകയും വീണവായനക്കാരേക്കൊണ്ടു വീണ വായിപ്പിക്കുകയും കല്പിച്ചുകേട്ടിട്ടു സസന്തോഷം അവരെ വളരെ ശ്ലാഘിച്ചു ചിലതൊക്കെക്കല്പിക്കുകയും ഒടുക്കം തിരുമനസ്സുകൊണ്ടും സ്വല്പം പാടുകയോ വീണവായി

Digitized By Kerala Sahitya Akademi

ക്കുകയോ ചെയ്യുകയും പതിവാണ്. തിരുമനസ്സിലെ പാട്ടോ വീണവായനയോ കേൾക്കുന്ന വിദ്വാന്മാരെല്ലാം അത്ഭുതപരവശന്മാരും ലജ്ജാവിഹ്വലന്മാരുമായിത്തീരും. 'ഈ ഗന്ധർവ്വന്റെ മുൻപിൽ വന്നു തങ്ങളുടെ അല്പജ്ഞതയെ പ്രകടിപ്പിച്ചതു ഭോഷത്വമായിപ്പോയി'യെന്നും 'ഇവിടെനിന്നു സമ്മാനമൊന്നും കിട്ടണമെന്നില്ല; വല്ലവിധവും പോയിപ്പിഴച്ചാൽ മതി' എന്നും അവർ വിചാരിക്കുകയും ചെയ്യുമായിരുന്നു. എങ്കിലും തിരുമനസ്സുകൊണ്ട് എല്ലാവർക്കും യഥായോഗ്യം സമ്മാനങ്ങൾ കല്പിച്ചുകൊടുക്കാറുണ്ട്.

തിരുമനസ്സിലേയ്ക്കു മലയാളത്തിലെന്നപോലെ സംസ്കൃതം, തമിഴ്, ഹിന്ദുസ്ഥാനി, തെലുങ്കു മുതലായി അനേകം ഭാഷകളിൽ അപാരമായ പാണ്ഡിത്യമുണ്ടായിരുന്നു. അവയിലെല്ലാം കല്പിച്ചു പാട്ടുകളും മറ്റുമായി കവിതകളുണ്ടാക്കീട്ടുണ്ട്. അവയിൽ പ്രധാനങ്ങൾ ഉത്സവവർണ്ണനം മണിപ്രവാളപ്രബന്ധവും മണിപ്രവാളപദങ്ങളും സംസ്കൃതത്തിൽ അജാമിളോപാഖ്യാനം, കുചേലോപാഖ്യാനം എന്നിവയുമാണ്. ഇവ കൂടാതെ അനേകം പദങ്ങളും വർണ്ണങ്ങളും കീർത്തനങ്ങളും മറ്റും കല്പിച്ചുണ്ടാക്കീട്ടുണ്ട്. കല്പിച്ചുണ്ടാക്കീട്ടുള്ള കീർത്തനങ്ങളും പദങ്ങളും വർണ്ണങ്ങളും മറ്റും കേരളത്തിലും പരദേശങ്ങളിലുമുള്ള സംഗീതവിദ്വാന്മാർ ഇപ്പോഴും പഠിക്കുകയും പാടുകയും ചെയ്തുവരുന്നുണ്ട്.

ഈ തിരുമനസ്സുകൊണ്ടു 'സ്വായത്തസിദ്ധി'യായ ഒരു മഹാരാജാവുതന്നെയായിരുന്നു. സകല കാര്യങ്ങളും സ്വയമേവ ആലോചിച്ചു തീർച്ചചെയ്യുന്നതല്ലാതെ അന്യോപദേശപ്രകാരം അവിടുന്നു യാതൊന്നും കല്പിച്ചുചെയ്തിരുന്നില്ല. രാജ്യകാര്യങ്ങളെല്ലാം അവിടുന്നുതന്നെയാണ് അന്വേഷിക്കുകയും നടത്തുകയും ചെയ്തിരുന്നത്. കല്പനപ്രകാരമല്ലാതെ ഒരു കാര്യവും അക്കാലത്തു രാജ്യത്തു നടന്നിരുന്നില്ല. ദിവാൻജി മുതലായ ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാർ തിരുമനസ്സിലെ കല്പനപ്രകാ

Digitized By Kerala Sahitya Akademi

രം കാൎയ്യങ്ങൾ ചട്ടംകെട്ടി നടത്തുക മാത്രമേ അക്കാലത്തു ചെയ്തിരുന്നുള്ളു.

അന്നത്തെ ദിവാൻജി ഒരിക്കൽ ഒരു മാസത്തെ അവധി കിട്ടിയാൽക്കൊള്ളാമെന്നു തിരുമനസ്സിലെ അടുക്കൽ അപേക്ഷിക്കുകയും അപേക്ഷപ്രകാരം കല്പിച്ചനുവദിക്കുകയും ചെയ്തു. ദിവാൻജി ജോലിവിട്ടു പോകുന്നതിനു നിശ്ചയിച്ച ദിവസം തിരുമുൻപാകെച്ചെന്നു മുഖം കാണിക്കുകയും 'പകരം കല്പിച്ചു നിയമിക്കുന്നതു പഴക്കവും പരിചയവുമുള്ളവരിൽ ആരേയെങ്കിലും വേണം. അല്ലെങ്കിൽ കാൎയ്യങ്ങൾക്കു കുഴപ്പം നേരിട്ടേക്കും' എന്നു തിരുമനസ്സറിയിക്കുകയും അപ്രകാരം ചെയ്തുകൊള്ളാമെന്നു കല്പിക്കുകയും ചെയ്തു. ദിവാൻജി പോയതിന്റെ ശേഷം ഒരു ഭൃത്യനെ വിളിച്ചു 'ഹജൂർ കച്ചേരി അടിച്ചുവാരി പഴകിത്തേഞ്ഞിട്ടുള്ള ഒരു ചൂലെടുത്തു ദിവാൻജി കച്ചേരിയിൽ പതിവായിട്ടിരിക്കുന്ന കസേരയിൽ വെച്ചേക്കണം. ദിവാൻജി തിരിച്ചുവന്നിട്ടല്ലാതെ അതു് അവിടെനിന്നു് എടുത്തു മാററുകയുമരുതു്' എന്നു കല്പിച്ചു. ആ ഭൃത്യൻ അപ്രകാരം ചെയ്തു. ദിവാൻജിക്കുപകരം ജോലിനോക്കുന്നതിനു് ആരേയും കല്പിച്ചു നിയമിച്ചുമില്ല. ഒരു മാസം കഴിഞ്ഞു ദിവാൻജി തിരിച്ചുവന്നു ജോലിയിൽ പ്രവേശിക്കുന്നതിനായി കച്ചേരിയിൽച്ചെന്നപ്പോൾ താൻ പതിവായിട്ടിരിക്കുന്ന കസേരയിൽ ഒരു ചൂലിരിക്കുന്നതു കണ്ടു് അതവിടെ കൊണ്ടുചെന്നു വെച്ചതാരാണെന്നു ചോദിച്ചു ദേഷ്യപ്പെട്ടു. അപ്പോൾ ഒരു ശിപായി ചെന്നു കല്പനപ്രകാരമാണു് അങ്ങനെ ചെയ്തതെന്നു ബോധിപ്പിക്കുകയും ചൂലു് അവിടെനിന്നു് എടുത്തുമാററുകയും ചെയ്തു. ദിവാൻജി സ്ഥലത്തില്ലാതെയിരുന്ന ഒരു മാസത്തിനിടയ്ക്കു രാജ്യകാൎയ്യങ്ങളിൽ യാതൊരു കുഴപ്പവും കൂടാതെ എല്ലാം ശരിയായി നടന്നിരുന്നു എന്നറിയുകയും ചെയ്തപ്പോൾ ദിവാൻജി എന്നൊരാളെ പേരിനുമാത്രമായിട്ടാണു് കല്പിച്ചു നിയമിച്ചിട്ടുള്ളതെന്നും രാജ്യകാൎയ്യങ്ങ

Digitized By Kerala Sahitya Akademi

മെല്ലാം തിരുമനസ്സിലെ ശക്തികൊണ്ടാണ് നടന്നുപോകുന്നതെന്നും തന്നെ അറിയിക്കാനായിട്ടാണ് കല്പിച്ച് ഇപ്രകാരം ചെയ്യിച്ചതെന്നു ബുദ്ധിമാനായ ദിവാൻജി മനസ്സിലാക്കുകയാൽ പിന്നെ അതിനെക്കുറിച്ച് ഒന്നും പറഞ്ഞുമില്ല.

ഈ തിരുമനസ്സുകൊണ്ടു പ്രധാനമായി കല്പിച്ചു ചെയ്യിട്ടുള്ള സംഗതികൾ, തിരുവനന്തപുരത്ത് ഇദംപ്രഥമമായി ഒരിംഗ്ലീഷുപള്ളിക്കൂടവും നക്ഷത്രബംഗ്ലാവും സ്ഥാപിക്കുകയും ഇപ്പോഴും 'പുത്തൻമാളിക' എന്നുതന്നെ പറഞ്ഞുവരുന്ന കെട്ടിടം പണിയിക്കുകയും രഥമുണ്ടാക്കിച്ചു രഥത്തിലെഴുന്നള്ളത്തു തുടങ്ങുകയും ഹജൂർക്കച്ചേരിയും മററും കൊല്ലത്തുനിന്നു മാററി തിരുവനന്തപുരത്താക്കുകയും ജനങ്ങൾക്കു ദുസ്സഹങ്ങളും ദുർവ്വഹങ്ങളുമായിരുന്ന ചില നികുതികൾ നിർത്തുകയും സർവ്വേ തുടങ്ങിക്കുകയും മററുമാണ്. ഈ തിരുമനസ്സുകൊണ്ടു ധാർമ്മികനും ദാനശീലനും അനേകം ദാനധർമ്മങ്ങൾ ചെയ്യിട്ടുള്ള ആളുമായിരുന്നു. അവിടുന്നു സിംഹാസനാരോഹണം ചെയ്തതായ ൧൦൦൪-ാമാണ്ടുതന്നെ തുലാപുരുഷദാനവും ൧൦൦൬-ാമാണ്ടു പത്മഗർഭദാനവും കല്പിച്ചു നടത്തി. ഇപ്രകാരമെല്ലാം ഗുണവാനും അമാനുഷപ്രഭാവനുമായിരുന്ന ആ മഹാരാജാവു തിരുമനസ്സുകൊണ്ടു ൩൪-ാമത്തെ തിരുവയസ്സിൽ ൧൦൨൨-ാമാണ്ടു ധനുമാസത്തിൽ അനിത്യങ്ങളായ രാജഭോഗങ്ങളേയും സ്വരാജ്യത്തേയും സ്വദേഹത്തേയുമുപേക്ഷിച്ചു നിത്യാനന്ദപ്രദമായ പത്മനാഭസായുജ്യത്തെ പ്രാപിക്കുകയും ചെയ്തു.

൩. പിലാമന്തോൾ മൂസ്സ്.

പിലാമന്തോൾ മൂസ്സിന്റെ ഇല്ലം ബ്രിട്ടീഷുമലബാറിൽ വള്ളുവനാട്ടുതാലൂക്കിൽ പിലാമന്തോൾ അംശത്തിൽ പിലാമന്തോൾ ദേശത്താണ്. ഈ ഇല്ലക്കാർ പണ്ടു സാമൂതിരിപ്പാ

Digitized By Kerala Sahitya Akademi

ട്ടതമ്പുരാൻെറ ഇഷ്ടന്മാരും പ്രത്യേകവൈദ്യന്മാരും വൈദ്യവിഷയത്തിൽ അതിവിദഗ്ദ്ധന്മാരും സുപ്രസിദ്ധന്മാരുമായിരുന്നു. ആ സ്ഥിതിയ്ക്കു് ഇപ്പോഴും വലിയ വ്യത്യാസമൊന്നും വന്നിട്ടില്ല.

പണ്ടൊരിക്കൽ (അന്നു നാടുവാണിരുന്ന) തിരുവിതാംകൂർ മഹാരാജാവുതിരുമനസ്സിലേയ്ക്കു് അതികഠിനമായ ഒരു ശീലായ്മ (വയററിൽ വേദന) ഉണ്ടാവുകയും തിരുവിതാംകൂറിലും കൊച്ചിയിലും മററുമുള്ള പ്രസിദ്ധന്മാരായ സകല വൈദ്യന്മാരും പഠിച്ച പണി എല്ലാം നോക്കീട്ടും അതു ഭേദമാകാതെയിരിക്കുകയും ചെയ്യുകയാൽ ഒടുക്കം പിലാമന്തോൾ മൂസ്സിനെ വരുത്തണമെന്നു നിശ്ചയിച്ചു് അങ്ങോട്ടാളയച്ചു. മുൻപുണ്ടായിരുന്ന പിലാമന്തോൾ മൂസ്സന്മാരേക്കുറിച്ചുള്ള കേൾവിനിമിത്തമാണു് അങ്ങോട്ടാളയച്ചതു്. എന്നാൽ അക്കാലത്തു് അവിടെ പ്രായപൂത്തി വന്നവരോ വൈദ്യവിദ്യ അഭ്യസിച്ചവരോ ആയ പുരുഷന്മാർ ആരുംതന്നെ ഉണ്ടായിരുന്നില്ല. ഏകദേശം പതിന്നാലു വയസ്സു മാത്രം പ്രായമായ ഒരു ഉണ്ണിമൂസ്സു മാത്രമേ അവിടെ ഉണ്ടായിരുന്നുള്ളു. ഉപനയനവും സമാവത്തനവും കഴിഞ്ഞിരുന്നുവെങ്കിലും വൈദ്യവിഷയമായി യാതൊന്നും അവിടുന്നു പഠിച്ചിരുന്നില്ല. മഹാരാജാവുതിരുമനസ്സിലെ ആളുകൾ ചെന്നു വിവരം പറഞ്ഞപ്പോൾ അവിടുന്നു് അത്യന്തം വിഷണ്ണനായിത്തീൎന്നു. "എൻെറ പൂവ്വന്മാർ മഹായോഗ്യന്മാരും വലിയ വൈദ്യന്മാരും വൈദ്യവിഷയമായി പല അത്ഭുതകമ്മങ്ങൾ ചെയ്തിട്ടുള്ളവരും പ്രസിദ്ധന്മാരുമായിരുന്നതിനാലാണല്ലോ മഹാരാജാവു കല്പിച്ചു് ഇവിടെ ആളയയ്ക്കാനിടയായതു്. കഷ്ടം! ഈശ്വരാ! ഞാനിങ്ങനെയായിപ്പോയല്ലോ. എൻെറ അച്ഛൻ എനിക്കു ബാല്യമായിരുന്നപ്പോൾത്തന്നെ മരിച്ചുപോയതിനാലാണല്ലോ എനിക്കു് ഒന്നും പഠിക്കാനിടയാകാഞ്ഞതു്. തിരുവിതാംകൂറിൽ പോയി മഹാരാജാവിൻെറ സുഖക്കേടു ഭേദമാക്കിയെ

Digitized By Kerala Sahitya Akademi

ങ്കിൽ എനിക്കു വളരെ ശ്രേയസ്സും, യശസ്സും, ബഹുമതിയും ലഭിക്കുമായിരുന്നു. ഒന്നും പഠിച്ചിട്ടില്ലാത്ത ഞാൻ വിചാരിച്ചാൽ അതു സാദ്ധ്യമല്ലല്ലോ. ഈശ്വരാ! ഇപ്പോൾ ഞാൻ ഇവിടെ എന്താണു ചെയ്യേണ്ടതു്? എനിക്കൊന്നും അറിഞ്ഞുകൂടെന്നു പറഞ്ഞാൽ ഈ കുടുംബത്തേയ്ക്കുകൂടി കുറച്ചിലായിത്തീരുമല്ലോ" എന്നിങ്ങനെ വിചാരിച്ചു് അവിടുന്നു് ഏററവും വിഷാദത്തോടുകൂടി അകത്തു ചെന്നു തന്റെ അമ്മയെ വിളിച്ചു വിവരമെല്ലാം പറഞ്ഞു. അപ്പോൾ ആ അന്തർജ്ജനം "ഉണ്ണി ഒട്ടും വിഷാദിക്കേണ്ട. നമ്മുടെ പരദൈവമായ പരമേശ്വരനെ ഭക്തിപൂർവ്വം പന്ത്രണ്ടു ദിവസം ഭജിക്കുക. അദ്ദേഹം എന്തെങ്കിലും നിവൃത്തിയുണ്ടാക്കിത്തരും. ഭജനം കഴിഞ്ഞിട്ടു ചെല്ലാമെന്നു പറഞ്ഞു മഹാരാജാവിന്റെ ആളുകളെ അയയ്ക്കുക" എന്നു പറഞ്ഞു. അപ്രകാരംതന്നെ ഉണ്ണിമൂസ്സു പുറത്തു വന്നു മഹാരാജാവിന്റെ ആളുകളോടു്, എനിയ്ക്കു് ഇപ്പോൾ ഇവിടെ അമ്പലത്തിൽ ഭജനമാണു്. അതിനി പന്ത്രണ്ടു ദിവസംകൂടി ഉണ്ടു്. അതു കഴിഞ്ഞല്ലാതെ വരാൻ എനിക്കു നിവൃത്തിയില്ല. നിങ്ങൾ പോയി ഭജനം കഴിയുമ്പോഴേയ്ക്കും വരിക. പിന്നെ നമുക്കു് ഒരുമിച്ചു പോകാം" എന്നു പറഞ്ഞു. അതു കേട്ടു രാജപുരുഷന്മാർ "പന്ത്രണ്ടു ദിവസം കഴിഞ്ഞാൽ മതിയല്ലോ. അത്രയും ദിവസംകൊണ്ടു പോയിവരാൻ സാധിക്കയില്ല. സ്വല്പം താമസിച്ചാലും ഒരുമിച്ചു കൊണ്ടുചെല്ലണമെന്നാണു് കല്പന. അതിനാൽ ഭജനം കഴിയുന്നതുവരെ ഞങ്ങൾ ഇവിടെ താമസിച്ചുകൊള്ളാം" എന്നു പറഞ്ഞു. "എന്നാൽ അങ്ങനെതന്നെ" എന്നു് ഉണ്ണിമൂസ്സും സമ്മതിക്കുകയും അവിടുന്നു് അന്നുതന്നെ ഭജനം ആരംഭിക്കുകയും ചെയ്തു. ഭജനം അത്യന്തം ഭക്തിയോടും വലിയ നിഷ്ഠയോടുംകൂടിയായിരുന്നു. ഭജനം തുടങ്ങിയതിന്റെ പതിനൊന്നാം ദിവസം രാത്രിയിൽ ഉണ്ണിമൂസ്സു് അമ്പലത്തിൽക്കിടന്നുറങ്ങിയ സമയം ഒരു വൃദ്ധബ്രാഹ്മണൻ തന്റെ അടുക്കൽ വന്നു,

Digitized By Kerala Sahitya Akademi

"ഹേ! അങ്ങ് ഒട്ടും വ്യസനിക്കേണ്ട. അങ്ങു തിരുവിതാംകൂറിൽ ച്ചെന്നു്, ഇതാ, ഈ മരുന്നു മൂന്നു നേരം കാഞ്ഞവെള്ളത്തിൽ കലക്കി മഹാരാജാവിനു കൊടുക്കണം. ഇതുകൊണ്ടു നല്ല സുഖമാകും. മഹാരാജാവു് എന്തെങ്കിലും തന്നാൽ ഒന്നും വാങ്ങരുത്. "എനിക്ക് ഇതൊന്നും വേണ്ട" എന്നു പറയണം. അപ്പോൾ "പിന്നെ എന്താണ് വേണ്ടതു്?" എന്നു മഹാരാജാവു ചോദിക്കും. ഉടനെ അങ്ങു "താമ്രപൎണ്ണീനദിയിൽ ധന്വന്തരിയുടെ ഒരു വിഗ്രഹം കിടക്കുന്നുണ്ടു്. അതു് അവിടെ നിന്നു് എടുപ്പിച്ചു് എന്റെ പരദേവതയായ ശിവന്റെ ഇടത്തുവശത്തു് ആ അമ്പലത്തിൽത്തന്നെ പ്രതിഷ്ഠ കഴിപ്പിച്ചു തരണം. ഇതാണ് എനിക്കു വേണ്ടതു്. ബിംബം മുങ്ങിയെടുക്കാനുള്ള ആളുകൾ താമ്രപൎണ്ണീതീരത്തു ചെല്ലുമ്പോൾ അതു കിടക്കുന്ന സ്ഥലം കാണിച്ചുകൊടുക്കുന്നതിനും പ്രതിഷ്ഠ കഴിക്കുന്നതിനുമുള്ള ആൾ അവിടെ വരും. ആ ആൾ പറയുന്ന സ്ഥലത്തുനിന്നു ബിംബമെടുപ്പിച്ചു് ആ ആളെക്കൊണ്ടു പ്രതിഷ്ഠ കഴിപ്പിച്ചാൽ മതി" എന്നു പറയണം. "ഇതു് എങ്ങിനെ അറിഞ്ഞു?" എന്നു മഹാരാജാവു ചോദിച്ചാൽ ഈ പരമാൎത്ഥമൊന്നും പറയരുതു്. "ഞാൻ ഇങ്ങനെ കേട്ടിട്ടുണ്ടു്" എന്നു മാത്രമേ പറയാവൂ. മഹാരാജാവു ബിംബം എടുപ്പിച്ചു പ്രതിഷ്ഠ കഴിപ്പിച്ചാൽപ്പിന്നെ ഇപ്പോൾ ശിവനെ എന്നപോലെതന്നെ ധന്വന്തരിയേയും പരദേവതയായി വിചാരിച്ചു സേവിച്ചുകൊള്ളണം. പൂജാനിവേദ്യാദികൾ രണ്ടു സ്ഥലത്തും യാതൊരു വ്യത്യാസവുംകൂടാതെ ഭക്തിപൂൎവ്വം ഒരുപോലെ നടത്തിച്ചുകൊള്ളണം. എന്നാൽ നിങ്ങൾക്ക് ഐശ്വൎയ്യവും വൈദ്യത്തിൽ പ്രസിദ്ധിയും പൂൎവ്വാധികം വൎദ്ധിക്കും" എന്നു പറഞ്ഞു മൂന്നു ഗുളിക തന്റെ കയ്യിൽ വെച്ചതായി ഉണ്ണിമൂസ്സിനു തോന്നി. ഉടനേ ഉണൎന്നു കണ്ണു തുറന്നുനോക്കിയപ്പോൾ അവിടെയെങ്ങും ആരേയും കണ്ടില്ല. എങ്കിലും മൂന്നു ഗുളിക തന്റെ കയ്യിൽ ഇരിക്കുന്നതായി കണ്ടു് ഉണ്ണിമൂസ്സു വളരെ വിസ്മയിക്കുകയും വൃദ്ധബ്രാഹ്മണന്റെ വേഷ

Digitized By Kerala Sahitya Akademi

ത്തിൽ തന്റെ അടുക്കൽ വന്ന് ഇപ്രകാരം പറയുകയും മരു ന്നു തരികയും ചെയ്തതു തന്റെ പരദേവതയായ ശ്രീപരമേ ശ്വരൻതന്നെയാണെന്നു വിശ്വസിക്കുകയും ചെയ്തു.

പന്ത്രണ്ടു ദിവസം കഴിഞ്ഞു പതിമൂന്നാംദിവസം യഥാ വിധി ഭജനം കാലംകൂട്ടുകയും ഇല്ലത്തു ചെന്ന് അമ്മയെ വി ളിച്ചു വിവരമെല്ലാം ധരിപ്പിക്കുകയും പാദത്തിങ്കൽ വീണു നമസ്കരിച്ചു യാത്ര പറഞ്ഞ് അനുഗ്രഹവും അനുവാദവും വാങ്ങിയതിന്റെശേഷം ഉണ്ണിമൂസ്സു മഹാരാജാവിന്റെ ആളു കളോടുകൂടി തിരുവിതാംകൂറിലേക്കു പുറപ്പെടുകയും യഥാകാ ലം രാജധാനിയിലെത്തി മഹാരാജാവിനെ കാണുകയും ത ന്റെ കൈവശമുണ്ടായിരുന്ന ഗുളിക മൂന്നും മൂന്നുനേരമായി മഹാരാജാവിനെ സേവിപ്പിക്കുകയും ചെയ്തു.

ആ ഗുളിക സേവിച്ചുതോടുകൂടി തിരുമനസ്സിലേക്കു വയ റ്റിൽ വേദന നിശ്ശേഷം വിട്ടുമാറി അവിടുന്നു പൂർണ്ണസുഖത്തെ പ്രാപിച്ചു. അതിനാൽ അവിടുന്നു സന്തോഷിച്ച് ഉണ്ണിമൂസ്സി നു വിലപിടിച്ച അനേകം സമ്മാനങ്ങൾ കല്പിച്ചുകൊടുത്തു. ഉണ്ണിമൂസ്സ് "എനിക്ക് ഇതൊന്നും ആവശ്യമില്ല" എന്നു പ റഞ്ഞ് ഉപേക്ഷിച്ചതല്ലാതെ അവയിലൊന്നും സ്വീകരിച്ചില്ല. "പിന്നെ മൂസ്സിന് എന്താണ് വേണ്ടതെ"ന്നു കല്പിച്ചുചോദി ച്ചപ്പോൾ ഉണ്ണിമൂസ്സു തന്നോട് ഉറക്കത്തിൽ വൃദ്ധബ്രാഹ്മ ണൻ പറഞ്ഞതുപോലെയൊക്കെ പറയുകയും അപ്രകാരമെ ല്ലാം ചെയ്യുന്നതിനു വേണ്ടുന്ന പണവും കൊടുത്തു തക്കതായ ആളുകളെ കല്പിച്ചയയ്ക്കുകയും ചെയ്തു.

മഹാരാജാവുതിരുമനസ്സുകൊണ്ടു കല്പിച്ചയച്ച ആളു കൾ താമ്രപർണ്ണീതീരത്തെത്തി, ഏതു ഭാഗത്താണ് മുങ്ങിത്ത പ്പേണ്ടതെന്നു സംശയിച്ചുകൊണ്ടു നിന്നപ്പോൾ എവിടെനി ന്നോ അവിടെ ഒരു സന്ന്യാസി ചെന്നുചേർന്നു. അപ്പോൾ ഒരു

Digitized By Kerala Sahitya Akademi

കൃഷ്ണപ്പരുന്തു നദിയുടെ മേൽഭാഗത്തു വട്ടത്തിൽ പറന്നുകൊണ്ടിരിക്കുകയും ചെയ്തു. ആ സന്ന്യാസി രാജപുരുഷന്മാരോട് "നിങ്ങൾ എന്താണ് സംശയിച്ചുനില്ക്കുന്നത്? ആ പരുന്തു പറക്കുന്നതിന്റെ നേരെതാഴെ മുങ്ങിനോക്കിയാൽ ബിംബം കിട്ടും" എന്നു പറഞ്ഞു. മഹാരാജാവിന്റെ ആളുകൾ അവിടെ മുങ്ങിത്തപ്പുകയും ധന്വന്തരിയുടെ ഒരു ശിലാവിഗ്രഹം കണ്ടുകിട്ടുകയും ചെയ്തു. ബിംബമെടുത്തു കരയ്ക്കു കൊണ്ടുവന്നപ്പോൾ ആ സന്ന്യാസി "നിങ്ങൾ ഈ ബിംബം കൊണ്ടുപോയി പ്രതിഷ്ഠയ്ക്കു വേണ്ടതൊക്കെ തയ്യാറാക്കുവിൻ. പ്രതിഷ്ഠയ്ക്കുള്ള മുഹൂർത്തമാകുമ്പോൾ ഞാനവിടെ വന്നു പ്രതിഷ്ഠ നടത്തിക്കൊള്ളാം" എന്നു പറഞ്ഞിട്ട് അവിടെനിന്നു പോവുകയും ചെയ്തു. ആ സന്ന്യാസി എവിടെനിന്നാണ് വന്നതെന്നും എങ്ങോട്ടാണ് പോയതെന്നും ആർക്കും നിശ്ചയമില്ല.

മഹാരാജാവിന്റെ ആളുകൾ ബിംബവുംകൊണ്ടു വിലാമന്തോൾ എത്തി, ബിംബം അവിടെ പുഴയിൽ ജലാധിവാസം ചെയ്യിക്കുകയും മൂസ്സിന്റെ പരദേവതയായ ശിവന്റെ അമ്പലത്തിൽത്തന്നെ മുൻപുണ്ടായിരുന്ന ശ്രീകോവിലിന്റെ ഇടത്തുവശത്തായി ഒരു ശ്രീകോവിൽകൂടി പണിയിക്കുകയും പ്രതിഷ്ഠയ്ക്ക് ഒരു ശുഭമുഹൂർത്തം നിശ്ചയിക്കുകയും മുഹൂർത്തസമയമായപ്പോൾ മേല്പറഞ്ഞ സന്ന്യാസി അവിടെ എത്തുകയും ബിംബമെടുത്തുകൊണ്ടുവരുവാൻ ആജ്ഞാപിക്കുകയും ചെയ്തു. ഉടനെ രണ്ടു ബ്രാഹ്മണശ്രേഷ്ഠന്മാർ പോയി ബിംബമെടുക്കാൻ നോക്കീട്ടു സാധിക്കായ്കയാൽ പിന്നെ നാലഞ്ചുപേർ കൂടി പോയി. എന്നിട്ടും സാധിച്ചില്ല. കിംബഹുനാ? അസംഖ്യം ബ്രാഹ്മണന്മാർകൂടി ശ്രമിച്ചിട്ടും ആ ബിംബം കിടന്ന സ്ഥലത്തുനിന്ന് ഇളക്കാൻപോലും കഴിഞ്ഞില്ല. ആരു വിചാരിച്ചാലും ബിംബം അവിടെനിന്ന് ഇളക്കിയെടുക്കാൻ സാധിക്കയില്ലെന്നു തീർച്ചയായപ്പോൾ ആ സന്ന്യാസി ഒരു ജലപാത്രവുമെടുത്തുംകൊണ്ട് ആ സ്ഥലത്തേയ്ക്കു ചെല്ലു

കയും ഒരു കൈകൊണ്ടു നിഷ്പ്രയാസം ആ ബിംബം പുഴയിൽനിന്നു് എടുക്കുകയും മറേറക്കയ്യിലുണ്ടായിരുന്ന ജലപാത്രത്തിൽ വെള്ളം മുക്കിയെടുക്കുകയും ചെയ്തുകൊണ്ടു് അമ്പലത്തിലെത്തി; മുഹൂർത്തസമയത്തുതന്നെ ബിംബം പ്രതിഷ്ഠിക്കുകയും ജലപാത്രത്തിലുണ്ടായിരുന്ന വെള്ളംകൊണ്ടു ബിംബത്തിനു് അഭിഷേകം കഴിക്കുകയും ചെയ്തു. അന്നുമുതൽ പിലാമന്തോൾ മൂസ്സന്മാർക്കു ശിവനും ധന്വന്തരിയും പരദേവതമാരായിത്തീർന്നു. അവർ ഇന്നും ആ രണ്ടു ദേവന്മാരെയും ഒരുപോലെ സേവിക്കുകയും ആചരിക്കുകയും ചെയ്തുവരുന്നു. അവിടെ രണ്ടു ദേവന്മാർക്കും നിത്യനിദാനം, മാസവിശേഷം, ആട്ടവിശേഷം മുതലായവയെല്ലാം ഇന്നും ഒരുപോലെതന്നെയാണു് നടത്തിവരുന്നതു്. ആരെങ്കിലും അവിടെ വഴിപാടു കഴിക്കുകയാണെങ്കിലും രണ്ടു ദേവന്മാർക്കും ഒരുപോലെ വേണം. ഒരു കദളിപ്പഴം നിവേദിക്കയാണെങ്കിലും അതു നടുവേ മുറിച്ചു രണ്ടിടത്തും ഒരുപോലെ നിവേദിക്കണം. ഇങ്ങനെയെല്ലാം ഇപ്പോഴും നടന്നുവരുന്നു.

തിരുവിതാംകൂർ മഹാരാജാവിന്റെ സുഖക്കേടു ഭേദമാക്കിയ ഉണ്ണിമൂസ്സ് ധന്വന്തരിയുടെ പ്രതിഷ്ഠ കഴിഞ്ഞതിന്റെശേഷം ആ ദേവനേയും പൂർവ്വപരദേവതയായ ശിവനേയും ഭക്തിപൂർവ്വം വളരെ സേവിക്കുകയും അഷ്ടവൈദ്യന്മാരിലൊരാളായ ആലത്തൂർനമ്പിയുടെ അടുക്കൽ യഥാക്രമം വൈദ്യശാസ്ത്രം പഠിക്കുകയും വൈദ്യവിഷയത്തിൽ അവിടുന്നു് അതിസമർത്ഥനും വിശ്വവിശ്രുതനുമായിത്തീരുകയും അനന്തരം തന്റെ ഗുരുനാഥന്റെ പുത്രിയായ ഒരു കന്യകയെ യഥാക്രമം വിവാഹംകഴിക്കുകയും അതിൽ അവിടേക്കു ധാരാളം പുത്രസന്താനങ്ങളുണ്ടാവുകയും ആ സന്താനപരമ്പര ക്രമേണ വർദ്ധിക്കുകയും അവരെല്ലാവരും അവരുടെ പരദേവതമാരെ യഥാക്രമം സേവിക്കുകയാൽ വൈദ്യവിഷയത്തിൽ പൂർവ്വന്മാരെ അതിശയിച്ച പ്രസിദ്ധന്മാരായിത്തീരുകയും ചെയ്തു.

Digitized By Kerala Sahitya Akademi

41784

ധന്വന്തരിയെ പ്രതിഷ്ഠിച്ച സന്ന്യാസി പ്രതിഷ്ഠാനന്തരം എങ്ങോട്ടും പോയില്ല. തപസ്സുചെയ്തുകൊണ്ടു് ആ അമ്പലത്തിൽത്തന്നെ വളരെക്കാലമിരിക്കുകയും ഒടുക്കം അവിടെവെച്ചുതന്നെ സ്വർഗ്ഗാരോഹണം ചെയ്യുകയും ചെയ്തു. സന്ന്യാസിയുടെ മൃതശരീരം ആ അമ്പലത്തിൽത്തന്നെ രണ്ടു ശ്രീകോവിലുകളുടേയും മദ്ധ്യത്തിങ്കലായി ഭൂമിദാനം ചെയ്തു(സംസ്കരിക്ക)പ്പെടുകയും ആ സ്ഥലത്തു് ഒരു തറ കെട്ടിച്ചു തുളസി നടുകയും ചെയ്തു. ആ തുളസിത്തറയും തുളസിയും ഇപ്പോഴും അവിടെ കാണ്മാനുണ്ടു്.

ധന്വന്തരിയുടെ പ്രതിഷ്ഠയും സന്ന്യാസിയുടെ സ്വർഗ്ഗാരോഹണവും മറ്റും കഴിഞ്ഞിട്ടു വളരെ തലമുറകൾക്കു ശേഷം പിലാമന്തോൾ മൂസ്സിന്റെ ഇല്ലത്തു് ഒരുകാലത്തു് ഓരോരുത്തരായി കാലധർമ്മത്തെ പ്രാപിക്കുകയും ഒടുക്കം ഒരു കന്യക മാത്രം ശേഷിക്കുകയും ചെയ്തു. അക്കാലത്തു നാടുവാണിരുന്ന സാമൂതിരിപ്പാടുതമ്പുരാന്റെ പുറത്തു് ഏറ്റവും വലിയതായ ഒരു പ്രമേഹക്കുരു ഉണ്ടാവുകയും അതിനു ചികിത്സിക്കുന്നതിനു പിലാമന്തോൾ ഇല്ലത്തു മൂസ്സന്മാരാരും ഇല്ലാതെയിരിക്കുകയും ചെയ്കയാൽ അവിടുത്തെ പ്രധാനശിഷ്യന്മാരിലൊരാളും പിലാമന്തോൾക്കു സമീപം 'കല്ലുകല്ലൂർ' എന്ന ദേശത്തുകാരനും 'വടക്കുംകര' എന്നു് ഇല്ലപ്പേരുമായ ഒരു നമ്പൂരിയെക്കൊണ്ടു ചികിത്സിപ്പിച്ചു. ശസ്ത്രക്രിയ ചെയ്യാതെ സുഖപ്പെടുത്താൻ പ്രയാസമാണെന്നു തോന്നുകയാൽ നമ്പൂരി കുരു കീറുകയും ചികിത്സിച്ചു ദീനം ഭേദമാക്കുകയും ചെയ്തു. ശസ്ത്രക്രിയ ചെയ്കയാൽ ആ നമ്പൂരിയുടെ ശ്രാദ്ധാദികൾ ശേഷമുള്ള നമ്പൂരിമാർ നടത്തിക്കൊടുക്കാതിരിക്കുകയും ദേഹത്തിനു സ്വന്തം ഇല്ലത്തുതന്നെ താമസിക്കാൻ പാടില്ലെന്നായിത്തീരുകയും ചെയ്തു. അതിനാൽ ആ വിവരം നമ്പൂരി സാമൂതിരിപ്പാടുതമ്പുരാന്റെ അടുക്കൽ അറിയിക്കുകയും തമ്പുരാൻ ആ നമ്പൂരിയെക്കൊണ്ടു പിലാമ

Digitized By Kerala Sahitya Akademi

ന്തോളിപ്പത്തുണ്ടായിരുന്ന കന്യകയെ വിവാഹം കഴിപ്പിക്കുകയും സർവ്വസ്വദാനമായി അവിടെ ദത്തുകയററി താമസിപ്പിക്കുകയും ആ നമ്പൂരിക്കായി വളരെ വസ്തുവകകൾ കല്പിച്ചുകൊടുക്കുകയും ചെയ്തു. പിലാമഠത്തിൽ മൂസ്സിൻെറ ഇല്ലത്തേക്കു് ഇപ്പോൾ ഉള്ള വസ്തുക്കളിൽ മിക്കവയും സാമൂതിരിപ്പാട്ടതമ്പുരാൻ ഇപ്രകാരം കല്പിച്ചുകൊടുത്തിട്ടുള്ളവയും ആ ഇല്ലത്തുള്ളവർ വടക്കുംകര നമ്പൂരിയുടെ സന്താനപരമ്പരയിലുൾപ്പെട്ടവരുമാണ്. ഇപ്പോൾ ആ ഇല്ലത്തു് ഒരു മൂസ്സും അവിടത്തെ അമ്മയും അവിടുന്നു വിവാഹം കഴിച്ചിട്ടുള്ള അന്തർജ്ജനവും രണ്ടു പുരുഷസന്താനങ്ങളും ഒരു സ്ത്രീസന്താനവും മാത്രമേ ഉള്ളൂ. ആ പുരാതനകുടുംബം സകലൈശ്വര്യങ്ങളോടുംകൂടി എന്നെന്നും വർദ്ധിച്ചിരിക്കുവാൻ സർവ്വേശ്വരൻ കടാക്ഷിക്കുമാറാകട്ടെ.

൮. ശാസ്താങ്കോട്ടയും കുരങ്ങന്മാരും

ശാസ്താങ്കോട്ട തിരുവിതാംകൂറിൽ കുന്നത്തൂർ താലൂക്കിലുൾപ്പെട്ട ഒരു സ്ഥലമാണ്. ഈ സ്ഥലത്തിന് 'ശാസ്താങ്കോട്ട' എന്നു പേരുണ്ടായതിൻെറ കാരണംതന്നെ ആദ്യമേ വിവരിക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു.

പന്തളത്തു രാജാക്കന്മാർ പാണ്ഡ്യരാജവംശ്യന്മാരാണെന്നും അവരുടെ കുലപരദേവത ശബരിമലശ്ശാസ്താവാണെന്നുമുള്ളതു സുപ്രസിദ്ധമാണല്ലോ. മുൻകാലങ്ങളിൽ പന്തളത്തു രാജാക്കന്മാരെല്ലാവരും ആണ്ടിലൊരിക്കൽ ശബരിമലെപ്പോയി സ്വാമിദർശനം കഴിക്കുക പതിവുണ്ടായിരുന്നു. ഇപ്പോഴും അവരിൽ ആരെങ്കിലും ഒരാളെങ്കിലും ആണ്ടിലൊരിക്കൽ (മകരസംക്രാന്തിക്കു) ശബരിമലെച്ചെന്നു ദർശനം കഴിക്കണമെന്നു് ഏർപ്പാടുണ്ടു്.

പണ്ടൊരിക്കൽ ഒരു പന്തളത്തു രാജാവു കായംകുളത്തു

Digitized By Kerala Sahitya Akademi

വന്ന് അവിടത്തെ ഒരു രാജ്ഞിയെ ഭാര്യയായി സ്വീകരിക്കുകയും അവിടെത്തന്നെ താമസം തുടങ്ങുകയും ചെയ്തു. ആ രാജാവും രാജ്ഞിയും പരസ്പരാനുരാഗംനിമിത്തം പിരിഞ്ഞു താമസിക്കുവാൻ അശക്തരായിത്തീരുകയാൽ ആ രാജാവു പന്ത്രണ്ടു കൊല്ലത്തേയ്ക്ക് പന്തളത്തു പോവുകയോ ശബരിമലെപ്പോയി സ്വാമിദർശനം കഴിക്കുകയോ ചെയ്യാതെ കായംകുളത്തുതന്നെ താമസിച്ചു.

അങ്ങിനെയിരിക്കുമ്പോൾ ഒരു ദിവസം രാത്രിയിൽ പന്തളത്തുരാജാവ് ഉറക്കത്തിൽ 'അയ്യോ! കടുവാ വരുന്നേ, പുലി വരുന്നേ!' എന്നു പറഞ്ഞുകൊണ്ട് ഉറക്കെ നിലവിളിച്ചു. അതു കേട്ട് രാജ്ഞി ഉണൎന്നു പേടിച്ചു വിറച്ചുകൊണ്ട് എന്താണെന്നു ചോദിച്ചപ്പോൾ രാജാവ് "ഒന്നുമില്ല. ഒരു സ്വപ്നം കണ്ടു. അത്ര ഉള്ളൂ" എന്നു പറയുകയും വീണ്ടും ഉറങ്ങിത്തുടങ്ങുകയും ചെയ്തു. അപ്രകാരം പിറ്റേദിവസവുമുണ്ടായി. എന്നല്ല, അതു ദിവസംതോറും പതിവായിത്തീൎന്നു. ഇതുനിമിത്തം പേടിച്ചിട്ടു രാജ്ഞിയ്ക്കു രാത്രിയിൽ കിടന്നുറങ്ങാൻ നിവൃത്തിയില്ലാതെയായി. ഈ വിവരം കായംകുളത്തു രാജാവറികയും ഇതിൻെറ ശമനത്തിനായി പല മന്ത്രവാദങ്ങളും ചികിത്സകളും ഈശ്വരസേവാദികളും മററും നടത്തിക്കുകയും ചെയ്തു. ഇതൊന്നുകൊണ്ടും പന്തളത്തുരാജാവിൻെറ സ്വപ്നദർശനത്തിനും നിലവിളിക്കും യാതൊരു ഭേദവുമുണ്ടായില്ല. പ്രത്യുത അതു ക്രമേണ വൎദ്ധിച്ചു. ദിവസംതോറും അഞ്ചുമാറും എട്ടും പത്തും പ്രാവശ്യം വീതമായിത്തീൎന്നു. അപ്പോൾ രാജ്ഞിയ്ക്കു മാത്രമല്ല, രാജമന്ദിരത്തിലാക്കും തന്നെ പേടിച്ചിട്ട് രാത്രയിൽ കിടന്നുറങ്ങാൻ നിവൃത്തിയില്ലാതെയായി. അതിനാൽ കായംകുളത്തു രാജാവ് ഒരു ദിവസം തൻെറ ആവൃത്തനായ പന്തളത്തു രാജാവിനെ അടുക്കൽ വരുത്തി "ഹേ! അങ്ങയുടെ കൂക്കിവിളിയും കോലാഹലവുംകൊണ്ട് ഇവിടെയാക്കും രാത്രികാലങ്ങളിൽ കിടന്നുറങ്ങാൻ

Digitized By Kerala Sahitya Akademi

നിവൃത്തിയില്ലാതെയായല്ലോ. അവിടെയ്ക്കു ഭ്രാന്തുണ്ടോ? കടുവാ വരുന്നു, പുലി വരുന്നു. കടുവാ പെററു പുലി പെററു ഇങ്ങിനെ എന്തെല്ലാമസംബന്ധങ്ങളാണ് അവിടുന്ന് പറയുന്നതു്? ഈ സ്ഥിതിയിൽ ഇനിഇവിടെ താമസിക്കണമെന്നില്ല. പന്തളത്തുതന്നെ പോയി താമസിക്കണം. ഈ ഉപദ്രവങ്ങളൊക്കെ ഭേദമായിട്ടു് ഇവിടെ വന്നാൽ മതി" എന്നു പറഞ്ഞു. ഇതു കേട്ടപ്പോൾ പന്തളത്തുരാജാവിന്ന് അസാമാന്യമായ മനസ്താപമുണ്ടായി. ഒന്നാമതു്, തന്റെ പ്രാണപ്രിയയായ രാജ്ഞിയെ വിട്ടുപിരിഞ്ഞു താമസിക്കുക എന്നുള്ള കാര്യം അദ്ദേഹത്തിന് പരമസങ്കടമായിട്ടുള്ളതായിരുന്നു. പിന്നെ, കായംകുളത്തു് രാജാവിന്റെ വാക്ക സ്വല്പം പുച്ഛരസത്തോടുകൂടിയും ആക്ഷേപമായിട്ടും എന്നാൽ, ഒരുവിധം ശാസനയായിട്ടുമായിരുന്നു. എല്ലാംകൊണ്ടും പന്തളത്തുരാജാവു് അത്യന്തം വിഷണ്ണനായിത്തീൎന്നുവെന്നു പറഞ്ഞാൽ മതിയല്ലൊ.

അന്നു രാത്രിയിൽ പന്തളത്തുരാജാവിനു പതിവുള്ളതുകൂടാതെ വിശേഷാൽ ഒരു സ്വപ്നംകൂടെയുണ്ടായി. അതു് ഒരു പരദേശബ്രാഹ്മണൻ അദ്ദേഹത്തിന്റെ അടുക്കൽച്ചെന്നു് "ഹേ! അവിടുന്ന് ഒട്ടും വിഷാദിക്കേണ്ട. അവിടുന്ന് ഒരു കാര്യം ചെയ്താൽ അവിടെയ്ക്കുണ്ടായിരിക്കുന്ന ഉപദ്രവം നീങ്ങി നല്ല സുഖമാവും. അവിടുത്തെ പരദൈവമായ ശബരിമലശ്ശാസ്താവിനെ ദൎശനം കഴിച്ചിട്ടു് ഇപ്പോൾ പന്ത്രണ്ടുകൊല്ലമായല്ലോ. അതിനാൽ അവിടെപ്പോയി ഒരു പന്ത്രണ്ടുദിവസം ആ സ്വാമിയെ ഭജിക്കണം. പിന്നെ തിങ്ങൾതോറും ഭജനം മുടങ്ങാതെ നടത്തുകയും വേണം; എന്നാൽ മതി, എല്ലാം സുഖമാകും. അങ്ങു സ്വപ്നത്തിൽക്കാണുന്ന കടുവായും പുലിയും ശബരിമലശ്ശാസ്താവിന്റെ നായ്ക്കളാണ്. കായംകുളത്തുരാജാവു് അവരെ ആക്ഷേപിച്ചതിന്റെ ഫലം അദ്ദേഹം അനുഭവിക്കും" എന്നു പറഞ്ഞു എന്നായിരുന്നു. ഇതു കേവലം സ്വ

Digitized By Kerala Sahitya Akademi

പ്പമല്ലെന്നും ശബരിമലശ്ശാസ്താവുതന്നെ തന്റെ അടുക്കൽ എഴുന്നള്ളി അരുളിച്ചെയ്തതാണെന്നും വിശ്വസിച്ച രാജാവു പിറേറദ്ദിവസം രാവിലെ വിവരം രാജ്ഞിയെ ഗ്രഹിപ്പിക്കുകയും തനിക്കു പോകുന്നതിനു് അനുവാദം ചോദിക്കുകയും ചെയ്തു. രാജാവിനുണ്ടായിട്ടുള്ള ഉപദ്രവം മാറിയാൽക്കൊള്ളാമെന്നു വളരെ ആഗ്രഹമുണ്ടായിരുന്നുവെങ്കിലും അദ്ദേഹം പിരിഞ്ഞുപോവുകയെന്നുള്ള കാര്യം രാജ്ഞിക്കു് അത്യന്തം സന്താപകരമായിരുന്നു. അതിനാൽ ഭജനം കഴിഞ്ഞാൽ അന്നുതന്നെ തന്റെ അടുക്കൽ എത്തിക്കൊള്ളാമെന്നു സത്യം ചെയ്യിച്ചിട്ടു് അദ്ദേഹം പോയിവരുന്നതിനു് ആ സാധ്വി അനുവദിക്കുകയും രാജാവു് അപ്രകാരം ചെയ്തിട്ടു് അന്നുതന്നെ പന്തളത്തേയ്ക്കു പോവുകയും ചെയ്തു.

അന്നു മുതൽ കായംകുളത്തു രാജാവിനു് ഒരു ചിത്തഭ്രമത്തിന്റെ ലക്ഷണം കണ്ടുതുടങ്ങി. അദ്ദേഹം സദാ 'കടുവാ പെററു, പുലി പെററു; കടുവാ പെററു പുലി പെററു' എന്നു് ഉരുവിട്ടു തുടങ്ങുകയും വേറെ യാതൊന്നും സംസാരിക്കാതെയാവുകയും ചെയ്തു. കുളി, ഭക്ഷണം മുതലായതുതന്നെ അന്യന്മാരുടെ നിർബ്ബന്ധംകൊണ്ടു വേണ്ടതായിത്തീർന്നു. എന്നാലും അതൊക്കെ പേരിനുമാത്രം നടത്തുമെന്നല്ലാതെ സാമാന്യംപോലെ ഒന്നും ചെയ്യാതെയായി. ചില ദിവസങ്ങളിൽ ആരെല്ലാം നിർബ്ബന്ധിച്ചാലും കുളിക്കുകയും ഉണ്ണുകയും ചെയ്യാതെയുമിരുന്നു. രാജ്യകാര്യങ്ങളെപ്പററി അദ്ദേഹത്തിനു ചിന്തപോലുമില്ലാതെയായി. അങ്ങോട്ടു് എന്തെല്ലാം ചോദിച്ചാലും പറഞ്ഞാലും എല്ലാത്തിനും ഉത്തരം കടുവാ പെററു, പുലി പെററു എന്നു മാത്രം. ഇതുനിമിത്തം രാജമന്ദിരത്തിലുള്ളവരും രാജപുരുഷന്മാരും മാത്രമല്ല; രാജ്യവാസികളും ആകപ്പാടെ പര്യാകുലന്മാരായിത്തീർന്നു. അനേകം മന്ത്രവാദങ്ങളും ചികിത്സകളും മററും ചെയ്യിച്ചുനോക്കി. ഒന്നുകൊണ്ടും ഒരു ഫലവും കണ്ടില്ല. അതിനാൽ പിന്നെ പ്ര

Digitized By Kerala Sahitya Akademi

സിദ്ധന്മാരായ ചില പ്രശ്നക്കാരെ വരുത്തി പ്രശ്നം വെയ്പിച്ചു നോക്കിച്ചപ്പോൾ അവർ, ഇതു പന്തളത്തുരാജാവിനെ ആക്ഷേപിച്ചതിനാൽ ശബരിമലശ്ശാസ്താവിനുണ്ടായിട്ടുള്ള വിരോധംനിമിത്തം സംഭവിച്ചിട്ടുള്ളതാണെന്നും അതിലേക്കു പ്രായശ്ചിത്തമായി നൂറെറൊന്നു രാശി ശബരിമലെ കൊടുത്തയച്ചു നടയിലിടുവിക്കുകയും 'കടുവാ പെററു, പുലി പെററു' എന്നുള്ള വാക്കുകൾ എന്നും ബ്രാഹ്മണർ സഭയിൽ പ്രയോഗിക്കത്തക്കവണ്ണം ഏപ്പാടുചെയ്യുകയും ചെയ്താൽ ഈ സുഖക്കേടു മാറി രാജാവു പൂർവ്വസ്ഥിതിയെ പ്രാപിക്കുമെന്നും വിധിച്ചു. ഉടനെ നൂറെറൊന്നു രാശി കൊടുത്തയച്ചു. ശബരിമലശ്ശാസ്താവിൻെറ നടയിലിടുവിക്കുകയും മേല്പറഞ്ഞ (കടുവാ പെററു, പുലി പെററു എന്നുള്ള) വാക്കുകൾ സംഘക്കളിക്കാരായ നമ്പൂരിമാരെക്കൊണ്ടു സഭയിൽ പ്രയോഗിപ്പിച്ചുതുടങ്ങുകയും കായംകുളത്തു രാജാവു് ഉന്മാദം വിട്ടു പൂർവ്വസ്ഥിതിയെ പ്രാപിക്കുകയും ചെയ്തു. സംഘക്കളിക്കാർ ഇപ്പോഴും—

"കാട്ടിൽക്കിടന്നഞ്ചെട്ടെലി കൂടിക്കടലുഴുതു·
കാലത്തിളവിത്തു വിതച്ചപ്പോളടയ്ക്കാ കായ്ച്ചു
തോണ്ടിപ്പറിച്ചപ്പോളരമുറം നിറകേ മാങ്ങാ
തോലു കളഞ്ഞപ്പോൾപ്പത്തഞ്ഞൂറു പറങ്കിക്കപ്പൽ
കപ്പൽ വലിച്ചങ്ങു തലമലമുകളിൽക്കെട്ടി
കായംകുളത്തല്ലോ കടുവായും പുലിയും പെററു"

എന്നൊരു പാട്ടു സംഘക്കളിയിൽ ഉപയോഗിച്ചുവരുന്നുണ്ടല്ലോ.

പന്തളത്തുരാജാവു കായംകുളത്തുനിന്നു പോയതിൽപ്പിന്നെ അദ്ദേഹത്തിനു സ്വപ്നദർശനം മുതലായ ഉപദ്രവങ്ങളൊന്നുമുണ്ടായില്ല. അദ്ദേഹം ഏതാനും ദിവസം സ്വദേശത്തു താമസിച്ചതിൻെറ ശേഷം പരിവാരസമേതം ശബരിമലെ എത്തി നവരത്നഖചിതമായ ഒരു പൊൻകിരീടവും വളരെ വിലയേറിയ ഒരു മുത്തുമാലയും നടയ്ക്കുവെച്ചു വന്ദിക്കുകയും

Digitized By Kerala Sahitya Akademi

ഭക്തിപൂർവ്വം പന്ത്രണ്ടുദിവസത്തെ ഭജനം നടത്തുകയും ചെയ്തു. പന്ത്രണ്ടാംദിവസം നാലഞ്ചു നാഴികപ്പകലെ രാജാവിനു വയററിൽ ഒരു വേദന തുടങ്ങി. അതിനാൽ അന്നും അദ്ദേഹം അത്താഴം വേണ്ടെന്നു തീച്ചയാക്കുകയും യഥാകാലം സന്ധ്യാവന്ദനവും സ്വാമിദശനവും കഴിച്ചു പോയിക്കിടന്ന് ഉറങ്ങുകയും ചെയ്തു. അപ്പോൾ ഒരു പരദേശബ്രാഹ്മണൻ അദ്ദേഹത്തിൻെറ അടുക്കൽച്ചെന്ന് "ഹേ ഹേ! ഉറക്കമായോ? ഇന്നു രാജ്ഞിയുടെ അടുക്കൽ എത്തിക്കൊള്ളാമെന്ന് അങ്ങു ശപഥം ചെയ്തിട്ടില്ലേ? സത്യലംഘനം വിഹിതമാണോ? ഇതാ ഇവിടെ ഒരു കുതിര നില്ക്കുന്നുണ്ട്. ഇതിൻെറ പുറത്തു കയറിപ്പോയാൽ ക്ഷണത്തിൽ രാജ്ഞിയുടെ അടുക്കലെത്താം" എന്നു പറഞ്ഞതായി അദ്ദേഹത്തിനു തോന്നി. ഉടനെ എണീററു പുറത്തു ചെന്നു നോക്കിയപ്പോൾ അവിടെ ഒരു കുതിര നില്ക്കുന്നതു കാണുകയും അദ്ദേഹം അതിൻെറ പുറത്തു കയറി ഓടിച്ചുപോവുകയും ക്ഷണനേരംകൊണ്ടു കായംകുളത്തെത്തുകയും ചെയ്തു. രാജാവു തൻെറ പ്രിയതമയുടെ ശയനഗൃഹദ്വാരത്തിങ്കലെത്തി താഴെയിറങ്ങുകയും ആ കുതിര അന്തർദ്ധാനംചെയ്യുകയും ഒരുമിച്ചു കഴിഞ്ഞു. രാജാവു രാജ്ഞിയുടെ ശയ്യാഗൃഹത്തിങ്കൽച്ചെന്നു വാതിലിൽ മുട്ടി വിളിച്ചു. ഉടനെ രാജ്ഞി വാതിൽ തുറന്നു. ആ സാധ്വി തൻെറ പ്രിയതമൻെറ വരവിനെത്തന്നെ പ്രതീക്ഷിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുകയായിരുന്നു. രാജ്ഞിയും അത്താഴമുണ്ടിട്ടില്ലായിരുന്നു. അതിനാൽ രണ്ടുപേരും കൂടിപ്പോയി അത്താഴം കഴിച്ചുവരികയും സുഖമായി കിടന്നുറങ്ങുകയും ചെയ്തു.

പിറേറദ്ദിവസം രാവിലെ കായംകുളത്തു രാജാവു തൻെറ ആവുത്തനായ ചന്ത്രക്കുറുരാജാവു തിരിച്ചുവന്നിരിക്കുന്നതായി അറിഞ്ഞ് അദ്ദേഹത്തിൻെറ അടുക്കൽച്ചെന്നു വന്ദിച്ചിട്ട് "അല്ലയോ മഹാത്മാവേ! ഞാൻ അജ്ഞതമൂലം പറഞ്ഞുപോയിട്ടുള്ളതെല്ലാം അവിടുന്നു സദയം ക്ഷമിക്കുകയും

Digitized By Kerala Sahitya Akademi

ഇനിയും യഥാപൂർവ്വം സ്ഥിരതാമസം ഇവിടെത്തന്നെ ആക്കുകയും ചെയ്യണം" എന്ന് അപേക്ഷിച്ചു. പന്തളത്തു രാജാവ് അതു കേട്ട സസന്തോഷം "എനിക്കു ഭവാനോടു യാതൊരു വിരോധവുമില്ല. ക്ഷമായാചനം ചെയ്യത്തക്കവണ്ണം ഭവാൻ യാതൊരപരാധവും ചെയ്തിട്ടുള്ളതായി ഞാനറിയുന്നുമില്ല. ഇനിയും നിവൃത്തിയുള്ളിടത്തോളം കാലം ഇവിടെത്തന്നെ താമസിക്കണമെന്നാണ് ഞാനും വിചാരിക്കുന്നത്" എന്നു പറയുകയും അവിടെത്തന്നെ താമസിച്ചുതുടങ്ങുകയും ചെയ്തു.

അങ്ങിനെ താമസിച്ചിരുന്ന കാലത്ത് ഒരു ദിവസം പന്തളത്തുരാജാവും അദ്ദേഹത്തിൻെറ പ്രണയിനിയായ രാജ്ഞിയുംകൂടി സൈ്വരസല്ലാപം ചെയ്തുകൊണ്ടിരുന്നപ്പോൾ രാജാവിനു മുമ്പുണ്ടായിരുന്ന സ്വപ്നദർശനത്തെപ്പററിയും ശബരിമലശ്ശാസ്താവിൻെറ മാഹാത്മ്യത്തെക്കുറിച്ചും മററുംകൂടി പ്രസ്താവിക്കയുണ്ടായി. അപ്പോൾ ശബരിമലെ തിങ്ങൾ ഭജനം (മാസംതോറും ദർശനം) മുടങ്ങാതെ നടത്തണമെന്നു തനിക്കു സ്വപ്നത്തിൽ ദർശനമുണ്ടായിട്ടുള്ള കഥ രാജാവിനു് ഓർമ്മവന്നു. അടുത്ത മാസത്തിലെന്നല്ല, മാസന്തോറും തന്നെ ഏതാനും ദിവസം തൻെറ പ്രാണപ്രിയയെ പിരിഞ്ഞുപോകേണ്ടതായിരിക്കുന്നുവല്ലോ എന്നു വിചാരിച്ചു രാജാവിനും ഈ വിവരമറിഞ്ഞപ്പോൾ രാജ്ഞിക്കും വളരെ മനസ്താപമുണ്ടായി. അന്നു രാത്രിയിൽ കിടന്നുറങ്ങിയ സമയം രാജാവിൻെറ അടുക്കൽ ഒരാൾ ചെന്നു മന്ദസ്മിതത്തോടുകൂടി "ഹേ അങ്ങ് ഒട്ടും വ്യസനിക്കേണ്ട. അങ്ങ് എന്നെ കാണാനായി പ്രിയതമയെ വിട്ടുപിരിഞ്ഞു ശബരിമലവരെ വരണമെന്നില്ല. ഞാൻ ഇവിടെ അടുക്കൽ ഒരു സ്ഥലത്തു വന്ന് ഇരുന്നോളാം" എന്നു പറഞ്ഞതായി അദ്ദേഹത്തിനു തോന്നി. ഉടനെ അദ്ദേഹം ഉണർന്നു കണ്ണു തുറന്നു നോക്കിയപ്പോൾ അവിടെയെങ്ങും വിശേഷിച്ചാരേയും കണ്ടില്ല. രാജ്ഞി നല്ല

Digitized By Kerala Sahitya Akademi

ഉറക്കവുമായിരുന്നു. തൻെറ അടുക്കൽ വന്നു് ഇപ്രകാരം പറഞ്ഞതു ശബരിമലശ്ശാസ്താവുതന്നെ ആണെന്നു രാജാവു വിശ്വസിക്കുകയും സ്വാമിയുടെ ഭക്തവാത്സല്യത്തെയും മാഹാത്മ്യത്തെയും കുറിച്ചു വിചാരിച്ചു് വിസ്മയിച്ചു് അദ്ദേഹം മനസ്സുകൊണ്ടു തൻെറ പരദേവതയെ നമസ്കരിക്കുകയും ചെയ്തു. പിറേറദിവസം രാവിലെ രാജാവു് ഈ വിവരം രാജ്ഞിയേയും ഗ്രഹിപ്പിച്ചു. അപ്പോൾ രാജ്ഞിക്കും വളരെ സന്തോഷമായി.

കായംകുളത്തു രാജാവു് ആണ്ടിലൊരിക്കൽ തൻെറ സൈനികന്മാരെയൊക്കെ തൻെറ മുമ്പിൽ വരുത്തി പരായുധാഭ്യാസപരീക്ഷ നടത്തുകയും പരീക്ഷയിൽ ജയിക്കുന്നവക്കു യഥായോഗ്യം വസ്തുക്കളും പൊന്നും പണവും പട്ടും വളയും മററും സമ്മാനമായി കൊടുക്കുകയും പതിവുണ്ടായിരുന്നു. ഈ കഥ നടന്ന കാലത്തു് ഈ പരീക്ഷ മേടമാസം ഒൻപതാം തിയ്യതി നടത്തുന്നതിനു നിശ്ചയിച്ചു രാജാവു മൂന്നു ദിവസം മുമ്പു് ഒരു വിളംബരം പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തി. എട്ടാം തിയ്യതി രാത്രിയിൽ പന്തളത്തു രാജാവിനു വീണ്ടും ഒരു ദർശനമുണ്ടായി. തേജസ്വിയും യുവാവുമായ ഒരാൾ അദ്ദേഹത്തിൻെറ അടുക്കൽച്ചെന്നു "നാളെ ഇവിടെ ആയുധാഭ്യാസപരീക്ഷയുണ്ടാകുമല്ലോ. അതിൽച്ചേരാൻ ഞാനും വരും. അപ്പോൾ ഞാനെയ്യുന്ന അമ്പു വീഴുന്ന സ്ഥലത്തു വന്നാൽ എന്നെക്കാണാം" എന്നു പറഞ്ഞതായി രാജാവിന്നു തോന്നി. അദ്ദേഹമുണൎന്നു കണ്ണു തുറന്നു നോക്കിയപ്പോൾ ആരെയും കണ്ടുമില്ല.

ഒൻപതാം തിയ്യതി രാവിലെ പടയാളികളെല്ലാം കായംകുളത്തു രാജാവിൻെറ മുമ്പിൽ ഹാജരായി. ആ കൂട്ടത്തിൽ അപരിചിതനായ ഒരു യുവാവും വന്നുചേൎന്നു. അവനെക്കണ്ടിട്ടു് കായംകുളത്തു രാജാവു "നീ ആര്?" എന്നു ചോദിച്ചു.

Digitized By Kerala Sahitya Akademi

യുവാവ്—അടിയൻ ഒരു മലയാളിയാണ്.

രാജാവ്—നീ എവിടെപ്പാൎക്കുന്നു?

യുവാവ്—അടിയൻ കുറച്ചു കിഴക്ക് ഒരു മലയിലാണ് പാൎക്കുന്നതു്.

രാജാവ്—നിൻെറ പേരെന്തു്?

യുവാവ്—അയ്യപ്പൻ എന്നാണ്.

രാജാവ്—നീ ഇവിടെ എന്തിനു വന്നു?

യുവാവ്—തിരുമനസ്സുകൊണ്ടു് ആയുധാഭ്യാസപരീക്ഷ നടത്തി ജയിക്കുന്നവൎക്കു സമ്മാനങ്ങൾ കല്പിച്ചുകൊടുക്കുന്നുണ്ടെന്നു കേട്ടു. അതിൽച്ചേരാമെന്നു വിചാരിച്ചാണ് അടിയൻ വിടകൊണ്ടതു്.

രാജാവ്—നിനക്ക് ഏതായുധം പ്രയോഗിക്കാനാണ് പരിചയമുള്ളതു്?

യുവാവ്—അടിയന് എല്ലാം കുറേശ്ശ പരിചയമുണ്ടു്.

രാജാവ്—എന്നാൽ ചേൎന്നുകൊള്ളുക. വിരോധമില്ല.

എന്നു പറഞ്ഞിട്ടു തൻെറ സൈനികന്മാരിൽ പ്രധാനന്മാരും നല്ല അഭ്യാസികളുമായവരെ വിളിച്ചു് ഈ യുവാവിനെ പരീക്ഷിക്കുന്നതിന് ആജ്ഞാപിച്ചു. അവർ വില്ലുമമ്പും പ്രയോഗിച്ചും വാളും പരിചയും പ്രയോഗിച്ചും ഈട്ടി, കുന്തം, വേൽ മുതലായ ആയുധങ്ങൾ പ്രയോഗിച്ചും പല വിധത്തിൽ പരീക്ഷിച്ചു. ആ പരീക്ഷകളിലെല്ലാം ആ യുവാവ് ജയിക്കുകയും കായംകുളം സൈനികരെ തോല്പിക്കുകയും ചെയ്തു. അതു കണ്ടു കായംകുളത്തു രാജാവ് ഏറ്റവും സന്തോഷിക്കുകയും "നിനക്കു സമ്മാനമായി എന്താണ് വേണ്ടതു്? എന്തും തരാൻ നാം തയ്യാറാണ്" എന്നു പറയുകയും ചെയ്തു. അതു കേട്ടു് ആ യുവാവ് "അടിയന് അധികമൊന്നും കിട്ടണമെന്ന് ആഗ്രഹമില്ല. അടിയൻ ഇവിടെനിന്ന് എയ്യുന്ന ശരം ചെന്നു വീഴുന്ന സ്ഥലവും അതിൻെറ പുറവുമുള്ള സ്ഥലങ്ങളുമുൾപ്പെടെ മുക്കാ

തം (പന്ത്രണ്ടു നാഴിക ദീൎഘവിസ്താരമുള്ള) ഭൂമി കരമൊഴി വായി കല്പിച്ചുതന്നാൽ മതി'' എന്നറിയിച്ചു. "അങ്ങിനെ തന്നെ. അത്രയും ഭൂമി കരമൊഴിവായി തന്നേക്കാം. ശരമെടുത്തു് എയ്യുക'' എന്നു രാജാവു കല്പിച്ചു. ആ യുവാവു് ഒരു ശരമെടുത്തു ഞാണിൽത്തൊടുത്തു കിഴക്കോട്ടു തിരിഞ്ഞുനിന്നു വലിച്ചുവിട്ടു. ആ ശരം ചെന്നുവീണ സ്ഥലം കണ്ടുപിടിക്കുന്നതിനായി കായംകുളത്തു രാജാവു തൻെറ വിശ്വസ്ത ഭടന്മാരിൽച്ചിലരെ നിയോഗിച്ചയച്ചു. അവരോടുകൂടി ആ യുവാവും വെറുതെ നേരംപോക്കിനായിട്ടെന്നുള്ള ഭാവത്തിൽ പന്തളത്തു രാജാവും പോയി. അവരെല്ലാവരുംകൂടി കായംകുളത്തുനിന്നു കിഴക്കുതെക്കായി ഏകദേശം പന്ത്രണ്ടു നാഴിക ദൂരംവരെ ചെന്നപ്പോൾ അവിടെ ഒരു പൊയ്കയും അതിൻെറ തീരപ്രദേശത്തു് ഏതാനും കാളകൾ മേഞ്ഞുകൊണ്ടു നില്ക്കുന്നതും കണ്ടു. അവയിൽ ഏററവും ഭയങ്കരമൂൎത്തിയായ ഒരു കൂററൻ മുക്കറയിട്ടുകൊണ്ടു പന്തളത്തുരാജാവിനെക്കുത്താനായി പാഞ്ഞുചെന്നു. അതു കണ്ടു രാജഭടന്മാർ പേടിച്ചോടി അഭ്യാസിയും സുന്ദരനുമായ ആ യുവാവു ധൈൎയ്യസമേതം തിരിഞ്ഞുനിന്നു കാളയെ അടിച്ചോടിച്ചു പന്തളത്തു രാജാവിനെ രക്ഷിച്ചു. ഈ സംഭവംനിമിത്തം ആ പൊയ്കയ്ക്കു് അന്നുണ്ടായ 'കാളകുത്തി പൊയ്ക' എന്ന പേരുതന്നെ ഇന്നും ജനങ്ങൾ പറഞ്ഞുവരുന്നു.

അനന്തരം പന്തളത്തു രാജാവും ആ യുവാവുംകൂടി അവിടെനിന്നും കുറച്ചു കിഴക്കോട്ടു പോയതിൻെറ ശേഷം ഒരു പാറപ്പുറത്തു ചെന്നിരുന്നു സ്വല്പനേരം വിശ്രമിച്ചു. അപ്പോഴെയ്ക്കും നേരം വൈകിയതിനാൽ ആ രാത്രി അവിടെ താമസിച്ചു. ആ യുവാവിൻെറ കാലടികൾ അന്നു് അവിടെ പതിഞ്ഞതു് ഇപ്പോഴും മാഞ്ഞുപോകാതെ തെളിഞ്ഞുകാണ്മാനുണ്ടു്. ആ സ്ഥലത്തിനു് ഇപ്പോഴും 'തൃപ്പാദം' എന്നു പേരു പറഞ്ഞുവരുന്നു.

Digitized By Kerala Sahitya Akademi

പിറേറ ദിവസം (പത്താം തിയ്യതി) അതിരാവിലെ പന്തളത്തു രാജാവും ആ യുവാവും കൂടി ഏകദേശം അരനാഴികകൂടി കിഴക്കോട്ടു ചെന്നപ്പോൾ അവിടെ ഒരു കായലും അതിൻെറ മദ്ധ്യത്തിൽ ഒരു തുരുത്തും കണ്ടു. അപ്പോൾ ആ യുവാവു് "ആ കാണുന്ന തുരുത്തിലാണു് അടിയൻെറ ശരം പതിച്ചിരിക്കുന്നതു്. അതിനാൽ അങ്ങോട്ടെഴുന്നള്ളണം. ഇവിടെ കടവിൽ ഒരു പൊങ്ങുതടി കിടക്കുന്നുണ്ടു്. അതിൽ കയറിപ്പോയാൽ ആ തുരുത്തിലിറങ്ങാം" എന്നു പറഞ്ഞു. രാജാവു് അപ്രകാരം സമ്മതിക്കുകയും യുവാവിനോടുകൂടി കടവിൽച്ചെന്നു പൊങ്ങുതടിയിൽക്കയറുകയും ചെയ്തു. ആരും തുഴയാതെതന്നെ പൊങ്ങുതടി ചെന്നു തുരുത്തിലടുത്തു. രാജാവു തിരിഞ്ഞുനോക്കിയപ്പോൾ ആ യുവാവിനെ കാണ്മാനില്ലായിരുന്നു. ആ പൊങ്ങുതടി അവിടെനിന്നു വെള്ളത്തിൽക്കൂടി നീന്തിപ്പോകുന്നതു കണ്ടു വിസ്മയത്തോടുകൂടി രാജാവു സൂക്ഷിച്ചുനോക്കിയപ്പോൾ വാസ്തവത്തിൽ അതൊരു പൊങ്ങുതടിയല്ലെന്നും ഒരു മുതലയാണെന്നും അദ്ദേഹത്തിനു മനസ്സിലാവുകയും തൻെറ പരദേവതയുടെ മാഹാത്മ്യത്തെക്കുറിച്ചു വിചാരിച്ചു് അത്യന്തം അത്ഭുതപ്പെടുകയും ചെയ്തു. അപ്പോഴെയ്ക്കും ഒരാൾ വാളും പരിചയുമെടുത്തുകൊണ്ടു് ഏററവും വിനയത്തോടുകൂടി രാജാവിൻെറ അടുക്കൽച്ചെന്നു് "ഇതിലേ എഴുന്നള്ളാം" എന്നറിയിച്ചു രാജാവു് ഉടനെ കുളിയും സന്ധ്യാവന്ദനവും കഴിച്ചു് ആ അകമ്പടിക്കാരനോടുകൂടി തുരുത്തിൻെറ ഒരു ഭാഗത്തു ചെന്നപ്പോൾ അവിടെ ഒരു വിശാലവിഗ്രഹവും അതിന്മേൽ തൻെറ ശമ്പരിമലെ നടയ്ക്കുവെച്ച പൊൻകിരീടവും മുത്തുമാലയും ചാർത്തിയിരിക്കുന്നതായും കണ്ടു രാജാവു് സന്തോഷാത്ഭുതപരവശനായി ഭക്തിസമേതം സാഷ്ടാംഗം വീണുനമസ്കരിച്ചു. അപ്പോൾ ഒരാൾ അവിടെനിന്നു ശംഖു വിളിക്കുകയും ഒരാൾ വിഗ്രഹത്തിൻെറ മുൻവിലിരുന്നു പൂജിക്കുകയും അസംഖ്യം കരങ്ങന്മാർ തൊഴുതു ന

Digitized By Kerala Sahitya Akademi

മസ്കരിക്കുകയും ചെയ്യുന്നുണ്ടായിരുന്നു. രാജാവു നമസ്കരിച്ച് എണീററപ്പോൾ ആ പൂജക്കാരൻ തിൎത്ഥവും പ്രസാദവുംകൊടുത്തു. ആ സമയം വൃദ്ധനായ ഒരു പരദേശബ്രാഹ്മണൻ ഒരു വെളിച്ചപ്പാടിനെപ്പോലെ തുള്ളിക്കൊണ്ടു് അവിടെ വരികയും പന്തളത്തുരാജാവിൻെറ നേരെ നോക്കി "എന്താ എൻെറ ഉണ്ണിക്കു് സന്തോഷമായില്ലേ? ആഗ്രഹം സാധിച്ചുവല്ലോ. ഞാൻ പറഞ്ഞിരുന്നതുപോലെ ഇവിടെ വന്നിരിക്കുന്നു. ഇനി എൻെറ ഉണ്ണി എൻെറ മല കേറേണമെന്നില്ല. ഇവിടെ വേണ്ടതുപോലെ ചെയ്തുകൊണ്ടാൽ മതി. ഈ പൂജക്കാരൻതന്നെ എൻെറ പൂജക്കാരനായി ഇരുന്നുകൊള്ളട്ടെ. (രാജാവിൻെറ അകമ്പടിക്കാരനെ ചൂണ്ടിക്കാണിച്ചുകൊണ്ടു്) ഈ ഉണ്ണി ത്താൻ എൻെറ ദാസനാണു്. ഇവൻ എൻെറ ഉണ്ണിയുടെ അംഗരക്ഷകനായിരിക്കട്ടെ. (ശംഖുവിളിച്ച മാരാനെ ചൂണ്ടിക്കാണിച്ചിട്ടു്) ഇവൻ എൻെറ മാരാനും കഴകക്കാരനുമായിരിക്കട്ടെ. ഈ കരഞ്ഞന്മാരും എൻെറ ഉണ്ണിയെ ഇക്കരകടത്തിയ മുതലയും ഈ കായലിലുള്ള 'ശ്രേഷ്ഠകൾ' (ഏട്ടകൾ) എന്നു പേരായ മത്സ്യങ്ങളും എൻെറ പരിചാരകന്മാരാണു്. ഇവരെയെല്ലാം എൻെറ ഉണ്ണി രക്ഷിച്ചുകൊള്ളണം. ഇവരിൽ ആരെയെങ്കിലും ആരെങ്കിലും ഉപദ്രവിച്ചാൽ ആ ഉപദ്രവികളെ ഞാൻ യഥായോഗ്യം ശിക്ഷിക്കും. എൻെറ ഉണ്ണി ഇവിടെ വന്നു് ആദ്യമായി എന്നെ ദൎശിച്ച ഈ ദിവസം ഈ സമയത്തു് (മേടമാസം പത്താംതിയ്യതി രാവിലെ) ഇവിടെ വന്നു് എന്നെ ഭക്തിപൂൎവ്വം ദൎശിക്കുന്നവൎക്കു സകലാഭീഷ്ടങ്ങളും ഞാൻ സാധിപ്പിച്ചുകൊടുക്കുകയും ചെയ്യും" എന്നു പറയുകയും ചെയ്തിട്ടു് അദ്ദേഹം വന്നതുപോലെതന്നെ ഓടിപ്പോവുകയും ചെയ്തു. ആ ബ്രാഹ്മണൻ എവിടെ നിന്നു വന്നു എന്നും എങ്ങോട്ടാണു് പോയതെന്നും ആൎക്കും നിശ്ചയമില്ല. അദ്ദേഹത്തെ അതിനു മുൻപും അതിൽപ്പിന്നെയും ആരും കണ്ടിട്ടുമില്ല. അതു സാക്ഷാൽ ശാസ്താവുതന്നെ വേഷം മാറി വന്നതാണെ

Digitized By Kerala Sahitya Akademi

ന്നാണ് വിശ്വാസം. മേടമാസത്തിൽ പത്താമുദയത്തുന്നാൾ (പത്താംതിയ്യതി) രാവിലെ അവിടെച്ചെന്നു ദർശനംകഴിക്കുക വളരെ പ്രധാനമായിട്ടാണ് വെച്ചിരിക്കുന്നതു്. ഇതിനായി ആണ്ടുതോറും അസംഖ്യമാളുകൾ ഇപ്പോഴും അവിടെക്കൂടാറുണ്ട്.

ഈ സ്ഥലം അക്കാലത്തു കായംകുളത്തോടു ചേർന്നതായിരുന്നതിനാൽ ആ ബ്രാഹ്മണൻ പോയ ഉടനെ പന്തളത്തു രാജാവു് ഉണ്ണിത്താനെ വിളിച്ച് "ഇവിടെ ഉണ്ടായിരിക്കുന്ന സംഗതികളെല്ലാം ഉടനെ കായംകുളത്തു രാജാവിനെ അറിയിക്കണം" എന്ന് ആജ്ഞാപിക്കുകയും ഉണ്ണിത്താൻ അപ്പോൾത്തന്നെ പുറപ്പെട്ടു കായംകുളത്തെത്തി രാജാവിനെ കണ്ടു സകല വിവരങ്ങളും ധരിപ്പിക്കുകയും കായംകുളത്തു രാജാവു് അന്നു വൈകുന്നേരമായപ്പോഴേയ്ക്കും ഈ സ്ഥലത്തെത്തി സ്വാമിദർശനം കഴിക്കുകയും പിന്നെ ഏതാനും ദിവസം അവിടെത്തന്നെ താമസിച്ചുകൊണ്ട് അവിടെ വേണ്ടുന്ന പരിഷ്കാരങ്ങളെല്ലാം വരുത്തുകയും ചെയ്തു. കായംകുളത്തു രാജാവു് അവിടെ ചെയ്ത പരിഷ്കാരങ്ങളിൽ പ്രധാനപ്പെട്ടവ താഴെ പറയുന്നവയാണ്:—

ആദ്യംതന്നെ ജനങ്ങളുടെ ഗതാഗതസൗകര്യത്തിനായി ആ തുരുത്തിൽനിന്ന് ഒരു കൽച്ചിറ കെട്ടിച്ചു പടിഞ്ഞാറേക്കരയോടു സംഘടിപ്പിച്ചു. പിന്നെ ക്ഷേത്രം പണികഴിപ്പിക്കുകയും പുറവും മതിൽ കെട്ടിക്കുകയും ക്ഷേത്രത്തിൽ നിത്യനിദാനം, മാസവിശേഷം, ആട്ടവിശേഷം മുതലായ വകയ്ക്കു വേണ്ടുന്ന വസ്തുവകകൾ നിശ്ചയിക്കുകയും ചെയ്തു. ക്ഷേത്രത്തിന്റെ പടിഞ്ഞാറുവശത്തു വടക്കോട്ടു മാറി ഒരു കൊട്ടാരം പണികഴിപ്പിച്ചു പന്തളത്തു രാജാവിനേയും അദ്ദേഹത്തിന്റെ പ്രിയതമയായ രാജ്ഞിയേയും അവിടെ താമസിപ്പിച്ചു. അപ്രകാരം തന്നെ പൂജ(ശാന്തി)ക്കാരൻ, കഴകക്കാരൻ, ഉണ്ണിത്താൻ എന്നിവർക്കും ക്ഷേത്രത്തിനു സമീപംതന്നെ

Digitized By Kerala Sahitya Akademi

ഓരോ ഗുഹകൾ പണിയിച്ചുകൊടുക്കുകയും, അവക്ക് ചെലവിനു വേണ്ടുന്ന വസ്തുക്കൾ കരമൊഴിവായി പതിച്ചുകൊടുക്കുകയും ചെയ്തു. മുൻപേതന്നെ ഈ സ്ഥലത്തിനുണ്ടായിരുന്ന 'കോട്ട' എന്ന പേര ശാസ്താവിൻെറ സാന്നിധ്യം നിമിത്തം അക്കാലംമുതല്ക്കു 'ശാസ്താംകോട്ട' എന്നായിത്തീരുകയും ചെയ്തു.

ശാസ്താംകോട്ടയിൽ ക്ഷേത്രംപണി മുതലായവ കഴിഞ്ഞിട്ടും അവിടത്തെ പൂർവ്വനിവാസികളായിരുന്ന കടുവാ, പുലി മുതലായ ദുഷ്ടമൃഗങ്ങൾ അവിടെത്തന്നെ നിവസിച്ചിരുന്നു. അവ അവിടെ പാർത്തിരുന്നതു ക്ഷേത്രത്തിനു കുറച്ചു കിഴക്കുവടക്കായി കായൽവക്കത്തുള്ള ഒരു വലിയ ഗുഹയിലായിരുന്നു. ആ ഗുഹ ഇപ്പോഴും അവിടെ കാണ്മാനുണ്ട്. ആ ഗുഹയ്ക്കു 'പുലിവാരം' എന്നാണ് ഇപ്പോൾ പേര പറഞ്ഞുവരുന്നത്. ആ ഗുഹയുടെ അന്തർഭാഗം ഏററവും വിശാലവും സഞ്ചാരസൌകര്യമുള്ളതുമാണെന്നു ചിലർ പറയുന്നു.

ഒരിക്കൽ ഒരു കടുവാ അയ്യപ്പസ്വാമിയുടെ ഭക്തനായ ഉണ്ണിത്താൻെറ ഒരു പശുവിനെ പിടിച്ചു കൊന്നു. അതു സ്വാമിക്ക് ഒട്ടും രസിച്ചില്ല. അതിനാൽ സ്വാമി വില്ലുമമ്പുമെടുത്തുകൊണ്ടു പുറപ്പെട്ടു സകലദുഷ്ടമൃഗങ്ങളേയും അവിടെനിന്ന് ആട്ടിയോടിച്ചുകൊണ്ടുപോയി കൊട്ടാരക്കരയ്ക്കു സമീപം 'കോട്ടത്തല' എന്നു പറയുന്ന സ്ഥലത്തിനപ്പുറത്താക്കി. സ്വാമി അവിടെ വില്ല് ഊന്നിപ്പിടിച്ചുനിന്നുകൊണ്ടു "മേലാൽ യാതൊരു ദുഷ്ടമൃഗവും ഈ സ്ഥലത്തിനിപ്പുറം കടക്കരുത്" എന്നാജ്ഞാപിക്കുകയും ചെയ്തു. അതിൽപ്പിന്നെ കോട്ടത്തലയ്ക്കു പടിഞ്ഞാട്ടു യാതൊരു ദുഷ്ടമൃഗവും ഇതുവരെ കടന്നിട്ടില്ല. അന്നു സ്വാമി വില്ലൂന്നിനിന്ന സ്ഥലത്തു തൃപ്പാദങ്ങളും വില്ലിൻെറ അഗ്രവും പതിഞ്ഞതു് ഇപ്പോഴും കാണ്മാനുണ്ട്.

പന്തളത്തുരാജാവും രാജ്ഞിയും ശാസ്താംകോട്ടയിൽ താ

മസമായതിന്റെ ശേഷം കൊട്ടാരത്തിൽനിന്നു പുറത്തിറങ്ങിയാൽ മുൻപിലും പിൻപിലും കുരങ്ങന്മാർ അകമ്പടിയായി കൂടുക പതിവായി. അപ്രകാരംതന്നെ രാജാവും രാജ്ഞിയും കളിക്കാനായി കടവിൽ ചെല്ലുമ്പോൾ മുൻപു പറഞ്ഞിട്ടുള്ള ആ മുതലയും മത്സ്യങ്ങളും അവിടെ ഹാജരാവും. ഇങ്ങിനെ കുറച്ചു ദിവസം കഴിഞ്ഞപ്പോൾ ഇവക്ക് എന്തെങ്കിലും പതിവായി കൊടുക്കേണ്ടതാണെന്നു രാജാവിനും രാജ്ഞിക്കും തോന്നുകയും കുരങ്ങന്മാൎക്കു പഴം, ശക്കര, തേങ്ങാപ്പൂളു മുതലായവയും മുതലയ്ക്കു ചോറും മത്സ്യങ്ങൾക്ക് അരിയും പതിവായി കുറേശ്ശ കൊടുത്തുതുടങ്ങുകയും ചെയ്തു. പിന്നിട്ട് ഇനിയൊരു നിശ്ചയം ചെയ്യേണ്ടതാണെന്നു തോന്നുകയാൽ പ്രതിദിനം കുരങ്ങന്മാൎക്ക് ആറുകാലിടങ്ങഴി അരിയുടെയും മുതലയ്ക്ക് ഒന്നേകാലിടങ്ങഴി അരിയുടെയും ചോറും മത്സ്യങ്ങൾക്കു മുന്നാഴി അരിയും പതിവായി ക്ഷേത്രത്തിൽനിന്നു കൊടുക്കുന്നതിനു പന്തളത്തു രാജാവു് ഏൎപ്പാടു ചെയ്തു. രാജാവും രാജ്ഞിയും കളിക്കാൻ കടവിൽച്ചെല്ലുമ്പോൾ മത്സ്യങ്ങൾക്കുള്ള അരി ദേവസ്വം കലവറക്കാരൻ കടവിൽ കൊണ്ടുചെല്ലണം. ആ അരി വാരി മത്സ്യങ്ങൾക്ക് ഇട്ടുകൊടുക്കുക രാജാവും രാജ്ഞിയും കൂടെയാണ് പതിവ്. ഉച്ചപ്പൂജ കഴിയുമ്പോൾ കുരങ്ങന്മാൎക്കുള്ള ചോറു കിഴക്കേഗോപുരത്തിങ്കൽ മതില്ക്കു വെളിയിൽ കൊണ്ടുചെന്നു കൊടുക്കേണ്ടതു ശാന്തിക്കാരനും മുതലയ്ക്കുള്ള ചോറു കടവിൽ കൊണ്ടുചെന്നു കൊടുക്കേണ്ടതു മാരാനുമാണ്. അങ്ങിനെയാണ് രാജാവു വ്യവസ്ഥചെയ്തിട്ടുള്ളതു്. കുരങ്ങന്മാർ ഉണ്ണു കഴിഞ്ഞാൽ കൊട്ടാരത്തിൽച്ചെന്നു രാജാവിനെക്കണ്ടു വന്ദിക്കുകയും ഒരു സന്തോഷശബ്ദം പുറപ്പെടുവിക്കുകയും ചെയ്യുക പതിവായിരുന്നു.

ഇങ്ങിനെയിരുന്ന കാലത്തു് ഒരിക്കൽ കായംകുളത്തു രാജാവു സ്വാമിദൎശനത്തിനും കാൎയ്യങ്ങളെല്ലാം ശരിയായി

Digitized By Kerala Sahitya Akademi

നടക്കുന്നുണ്ടോ എന്ന് അന്വേഷിക്കുന്നതിനുമായി വീണ്ടും ശാസ്താംകോട്ടയിൽ വന്നു. അദ്ദേഹം മഞ്ചലിൽ വന്നു പന്തളത്തുരാജാവും രാജ്ഞിയും താമസിച്ചിരുന്ന കൊട്ടാരത്തിലാണ് ഇറങ്ങിയത്. പന്തളത്തുരാജാവും രാജ്ഞിയും കുളിയും സ്വാമിദർശനവും കഴിച്ചു കൊട്ടാരത്തിൽ വന്ന സമയത്തായിരുന്നു കായംകുളത്തുരാജാവിൻെറ വരവ്. അതിനാൽ അകമ്പടിക്കാരായ കരങ്ങന്മാർ അപ്പോൾ അവിടെത്തന്നെ ഉണ്ടായിരുന്നു. കായംകുളത്തുരാജാവു മഞ്ചലിൽനിന്ന് ഇറങ്ങിയ ഉടനെ വാനരവീരന്മാർ രാജാവിനെ താണു തൊഴുതിട്ടു കൈ കെട്ടി വായ് പൊത്തി വളരെ ആദരവോടും ഭക്തിയോടുംകൂടി നിരന്നുനിന്നു. അതു കണ്ടിട്ട് കായംകുളത്തു രാജാവ് "ഇതു നല്ല നേരംപോക്കുതന്നെ. ഇവർ മഹായോഗ്യന്മാരാണെന്നു തോന്നുന്നുവല്ലോ" എന്നു പറഞ്ഞു ചിരിച്ചു. അപ്പോൾ പന്തളത്തുരാജാവ് "അതെ; അവർ യോഗ്യന്മാർതന്നെയാണ്. അവരുടെ ഭിവ്യത്വം കുറച്ചില്ലറയല്ല. അവർ സ്വാമിയുടെ ആളുകളാണ്. അവക്കു ദിവസംതോറും പതിവായി ആറേകാലിടങ്ങഴി അരിയുടെ ചോറു ക്ഷേത്രത്തിൽനിന്നു കൊടുക്കുന്നതിനു ഞാൻ ഏപ്പാടുചെയ്തിട്ടുണ്ട്" എന്നു പറഞ്ഞു.

കായംകുളത്തുരാജാവു സ്വല്പം വിശ്രമിച്ചതിൻെറ ശേഷം കുളിക്കാനായി കടവിലേക്കു പോയി. അകമ്പടിയായി കരങ്ങന്മാരും പോയി. രാജാവിനു തേച്ചുകുളിയായിരുന്നതിനാൽ കൈവിരലിൽ കിടന്നിരുന്ന രത്നഖചിതമായ മോതിരമൂരി കടവിൽ ഒരു കല്ലിന്മേൽ വെച്ചിട്ട് എണ്ണ തേച്ചു. രാജഭൃത്യന്മാർ രാജാവിനെ കുളിപ്പിച്ചുകൊണ്ടു നില്ക്കുന്നസമയം ഒരു വരുത്ത് ആ മോതിരത്തിൽ പതിച്ചിരുന്ന രത്നത്തിൻെറ ശോഭ കണ്ടു വല്ല ഭക്ഷണസാധനവുമായിരിക്കുമെന്നു വിചാരിച്ചിട്ടോ എന്തോ പെട്ടെന്നു പറന്നുവന്ന് ആ മോതിരം റാഞ്ചിക്കൊണ്ടുപോയി. അതു കണ്ടു രാജഭൃത്യന്മാർ "അയ്യോ!

Digitized By Kerala Sahitya Akademi

തിരുവാഴി കൊണ്ടുപോയതല്ലോ" എന്നു പറഞ്ഞു. ആ മോതിരം വളരെ വിലകൂടിയതായിരുന്നതിനാൽ അതു പോയതു കൊണ്ടു രാജാവിനും അത്യധികമായ മനസ്താപമുണ്ടായി. എങ്കിലും ഗംഭീരമാനസനായ അദ്ദേഹം അതു പുറത്തു കാണിച്ചില്ല. അദ്ദേഹം കുളിച്ചു ക്ഷേത്രത്തിൽ പോയി ദർശനം കഴിച്ചു കൊട്ടാരത്തിലേക്കു പോയി. ആ സമയത്തും കുരങ്ങന്മാരുടെ അകമ്പടിയുണ്ടായിരുന്നു. എങ്കിലും അവരിൽ തലവനായ വലിയ കുരങ്ങൻ അപ്പോൾ ആ കൂട്ടത്തിലുണ്ടായിരുന്നില്ല. രാജാവു കൊട്ടാരത്തിലെത്തിയപ്പോഴേക്കും യൂഥനാഥനായ ആ വാനരവീരൻ മോതിരം തട്ടിക്കൊണ്ടുപോയ ആ പരുന്തിനെ അടിച്ചുകൊന്നു പിടിച്ചുവലിച്ചു അവിടെ കൊണ്ടുചെല്ലുകയും പരുന്തിൻെറ നഖത്തിൽ കോർത്തിരുന്ന മോതിരമെടുത്തു രാജാവിൻെറ മുമ്പിൽവെച്ചു വന്ദിക്കുകയും ചെയ്തു. അതു കണ്ടു കായംകുളത്തു രാജാവു വളരെ സന്തോഷിക്കുകയും തലവനായ ആ വാനരവീരനു 'സുഗ്രീവൻ' എന്നൊരു പേരു കല്പിച്ചുകൊടുക്കുകയും ചെയ്തു. ഉടനെ കുരങ്ങന്മാരെല്ലാം രാജാവിനെ വീണ്ടും വന്ദിച്ചിട്ടു കിഴക്കേ നടയിലേക്കും കായംകുളത്തുരാജാവു പന്തളത്തുരാജാവിനോടുകൂടി ഊണു കഴിക്കാൻ അകത്തേക്കും പോയി.

രാജാക്കന്മാർ ഊണുകഴിഞ്ഞു പുറത്തുവന്നപ്പോൾ കുരങ്ങന്മാരെ കാണായ്കയാൽ, "കുരങ്ങന്മാർ ഊണുകഴിഞ്ഞാൽ അവരുടെ സന്തോഷത്തെ ചില ശബ്ദങ്ങൾകൊണ്ടു അറിയിക്കാനായി ഇവിടെ വരാറുണ്ടായിരുന്നു. ഇന്നുവരെ കാണാത്തതെന്താണാവോ?" എന്നു പന്തളത്തുരാജാവു പറഞ്ഞു. അപ്പോൾ ക്ഷേത്രസന്നിധിയിൽ കുരങ്ങന്മാരുടെ കളകളശബ്ദം ഉച്ചത്തിൽ കേൾക്കുകയാൽ "അവിടെ ഇന്നു എന്തോ വിശേഷമുണ്ടായിട്ടുണ്ടെന്നാണു തോന്നുന്നതു്. എന്താണെന്നു പോയി നോക്കട്ടെ" എന്നു പറഞ്ഞു പന്തളത്തു രാജാവു അങ്ങോട്ടു പുറപ്പെട്ടു. അദ്ദേഹത്തോടുകൂടി കായം

കളത്തുരാജാവും പോയി. രാജാക്കന്മാർ അങ്ങോട്ടു ചെന്ന പ്പോഴേയ്ക്കും സുഗ്രീവാദികൾ അവക്കു കൊടുത്ത ചോറു പാത്രത്തോടുകൂടി പിടിച്ചുവലിച്ചുംകൊണ്ടു ക്ഷേത്രത്തിൽനിന്നു കൊട്ടാരത്തിലേയ്ക്കുള്ള വഴിയിലോളം എത്തിയിരുന്നു. അവർ എന്താണു് ചെയ്യാൻ ഭാവിക്കുന്നതെന്നറിയാനായി രാജാക്കന്മാർ ആ വഴിയിൽത്തന്നെ നോക്കിക്കൊണ്ടുനിന്നു. കരങ്ങന്മാർ ആ പാത്രം പിടിച്ചുവലിച്ചു കായംകുളത്തുരാജാവിന്റെ മുൻപിൽ കൊണ്ടുചെന്നു വെച്ചിട്ടു സുഗ്രീവൻ ആ പാത്രത്തിലുണ്ടായിരുന്ന ചോറും ഓരോ കരങ്ങന്മാരേയും അവരുടെ വയറും തൊട്ടുകാണിച്ചുകൊണ്ടു ദുഃഖഭാവത്തോടുകൂടി രാജാവിന്റെ നേരെ നോക്കി. ബുദ്ധിമാനായ കായംകുളത്തുരാജാവിനു കാര്യം മനസ്സിലായി. അദ്ദേഹം സുഗ്രീവനോടു് "നിങ്ങൾക്കു് എല്ലാവക്കും കൂടി ഈ ചോറുകൊണ്ടു മതിയാകുന്നില്ല അല്ലേ?" എന്നു ചോദിച്ചു. കാര്യം അതുതന്നെ എന്നു സുഗ്രീവൻ ആംഗ്യം കാണിച്ചു. "ആട്ടെ, ഉള്ളതുകൊണ്ടു് എല്ലാവരുംകൂടി ഊണു കഴിച്ചിട്ടു കൊട്ടാരത്തിൽ വരുവിൻ. സമാധാനമുണ്ടാക്കാം" എന്നു പറഞ്ഞിട്ടു കായംകുളത്തുരാജാവു പന്തളത്തുരാജാവിനോടുകൂടി കൊട്ടാരത്തിലേയ്ക്കുപോയി. ഊണുകഴിച്ചുകൊണ്ടു സുഗ്രീവപ്രഭൃതികളും അവിടെ ഹാജരായി വണക്കത്തോടുകൂടി നിന്നിരുന്നു. കായംകുളത്തു രാജാവു നാളികേരം, ശക്കര, പഴം മുതലായവ വരുത്തി അവക്കു ധാരാളമായി കൊടുത്തിട്ടു പ്രതിദിനം അവക്കു മൂന്നുപറ അരിയുടെ ചോറുകൂടി കൊടുത്തുകൊള്ളുന്നതിനു കല്പന കൊടുക്കുകയും അപ്രകാരം കല്പിച്ചനുവദിച്ചിരിക്കുന്നതായി ഒരു ചെമ്പുതകിടിൽ എഴുതിച്ചു തുല്യം ചാർത്തി സുഗ്രീവന്റെ കൈയിൽ കൊടുക്കുകയും ചെയ്തു. കരങ്ങന്മാർ ഒരു സന്തോഷശബ്ദം പുറപ്പെടുവിച്ചിട്ടു രാജാവിനെ വീണ്ടും വന്ദിച്ചുകൊണ്ടു നാലുപുറത്തേയ്ക്കും പാഞ്ഞുപോവുകയും അടുത്ത ദിവസം മുതൽ ദേവസ്വം പടിത്തരത്തിൽ

Digitized By Kerala Sahitya Akademi

ചേൎത്തു് അവൾക്കു മൂന്നുപറ ആഠേകാലിടങ്ങഴി അരിയുടെ ചോറുവീതം കൊടുത്തുതുടങ്ങുകയും ചെയ്തു.

ഒരിക്കൽ കൊട്ടാരക്കര ഒരു നായർകുടുംബത്തിലുണ്ടായിരുന്ന സ്ത്രീപുരുഷന്മാർ ഓരോരുത്തരായി ചത്തുകെട്ടുപോയിട്ടു് ഒടുക്കം ഒരു സ്ത്രീ മാത്രം ശേഷിച്ചു. ആ സ്ത്രീ നാല്പത്തഞ്ചു വയസ്സുവരെ പ്രസവിക്കാതെയിരുന്നു. സന്താനാൎത്ഥമായി അവർ അനേകം സൽക്കൎമ്മങ്ങൾ ചെയ്തു. എങ്കിലും യാതൊരു ഫലവുമുണ്ടായില്ല. അതിനാൽ ആ സ്ത്രീ കേവലം വന്ധ്യയാണെന്നും അവർ പ്രസവിച്ചു സന്താനമുണ്ടാവുകയെന്നുള്ള കാൎയ്യം അസാദ്ധ്യമാണെന്നും ആ കുടുംബം അന്യംനിന്നു പോവുകതന്നെ ചെയ്യുമെന്നും എല്ലാവരും തീൎച്ചപ്പെടുത്തി. അങ്ങിനെയിരുന്ന കാലത്തു ഭിക്ഷക്കാരനായ ഒരു സന്യാസി ആ കുടുംബത്തിൽ ചെല്ലുകയും ഭിക്ഷ വാങ്ങിയശേഷം ആ ദിവ്യൻ ആ കുടുംബനായികയോടു് "അമ്മേ! നിങ്ങൾ ഒട്ടും വ്യസനിക്കേണ്ട. നിങ്ങൾ ശാസ്താംകോട്ടയിൽപ്പോയി സ്വാമിദൎശനം കഴിച്ചു വഴിപാടുകൾ പ്രാൎത്ഥിച്ചാൽ നിങ്ങൾക്കു സന്തതിയുണ്ടാകും" എന്നു പറഞ്ഞിട്ടു് ഇറങ്ങിപ്പോയി. അതു കേട്ടിട്ടു് ആ സ്ത്രീക്കു് ഈ ദിവ്യന്റെ വാക്കു് ഒരിക്കലും മിഥ്യയായിപ്പോവുകയില്ലെന്നു മനസ്സിൽത്തോന്നുകയും അടുത്ത ദിവസംതന്നെ അവർ അവരുടെ ഭൎത്താവോടുകൂടി ശാസ്താംകോട്ടയിൽച്ചെന്നു കുളിച്ചുതൊഴുതു നടയിൽനിന്നു താൻ പ്രസവിച്ചു് ഒരു പെൺകുട്ടിയുണ്ടായാൽ സ്വാമിയുടെ നടയിൽവെച്ചു കുട്ടിക്കു ചോറു കൊടുക്കുകയും മൂന്നുപറ അരിയുടെ ചോറുകൊണ്ടു നാനാവിഭവങ്ങളോടുകൂടി കുരങ്ങന്മാൎക്കു സദ്യ കഴിക്കുകയും മുന്നാഴി അരി എട്ടുകൾക്കു കൊടുക്കുകയും ചെയ്യാമെന്നു പ്രാൎത്ഥിക്കുകയും ചെയ്തുപോയി. അനന്തരം ഒരുമാസം കഴിയുന്നതിനുമുമ്പു് എന്തോ കാരണവശാൽ ആ സ്ത്രീയുടെ ഭൎത്താവു് അവരോടു മുഷിഞ്ഞു സംബന്ധം മതിയാക്കിപ്പോവുകയും വേറെ ഒരാൾ

Digitized By Kerala Sahitya Akademi

അവൾക്ക് സംബന്ധം തുടങ്ങുകയും ഉടനെ ആ സ്ത്രീ ഗർഭം ധരിക്കുകയും അവർ യഥാകാലം സസുഖം പ്രസവിച്ച് ഒരു പെൺകുട്ടി ഉണ്ടാവുകയും ചെയ്തു.

ആറാം മാസത്തിൽ കുട്ടിക്കു ചോറുകൊടുക്കുന്നതിനായി ആ സ്ത്രീയും അവളുടെ ഭർത്താവുംകൂടി കുട്ടിയേയുംകൊണ്ടു ശാസ്താംകോട്ടയിലെത്തി. ക്ഷേത്രത്തിൽ വേണ്ടുന്ന വഴിപാടുകൾക്കെല്ലാം ഏർപ്പാടുചെയ്തതിന്റെ ശേഷം അവർ പോയി കുളിച്ചുവന്നു സ്വാമിദർശനം കഴിച്ചു കിഴക്കേ നടയിൽ ഹാജരായി. ശാന്തിക്കാരൻ തീർത്ഥവും പ്രസാദവും ചോറും പായസവുമെല്ലാം അവിടെ കൊണ്ടുചെന്നു കൊടുത്തു. കുട്ടിക്കു ചോറുകൊടുക്കാനായി നടയിൽ ഇല വെച്ചു ചോറും പായസവും വിളമ്പി. അപ്പോഴേയ്ക്കും കുട്ടി ആരോ അടിച്ചിട്ടെന്നപോലെ ഞെളിഞ്ഞുപിരിഞ്ഞ് ഉറക്കെക്കരഞ്ഞുതുടങ്ങി. ഒരു വിധത്തിലും ചോറു കൊടുക്കാൻ നിവൃത്തിയില്ലാതെയായിത്തീർന്നു. എടുത്താലും പിടിച്ചാലും കുട്ടി കയ്യിലിരിക്കാതെ കുതിച്ചുചാടിത്തുടങ്ങി. കുട്ടി കയ്യിൽനിന്നു താഴെപ്പോകുമെന്നായപ്പോൾ ആ സ്ത്രീ ഒരു മുണ്ടുവിരിച്ചു കുട്ടിയെ അവിടെക്കിടത്തി. ആ സമയം വാനരകുലാധിപതിയായ സുഗ്രീവൻ ചാടിച്ചെന്നു കുട്ടിയെ എടുത്തുംകൊണ്ടോടിപ്പോയി ഒരു വലിയ വൃക്ഷത്തിന്റെ മുകളിൽക്കയറി ഇരിപ്പായി. സുഗ്രീവൻ എടുത്തപ്പോൾ മുതൽ കുട്ടി കരച്ചിൽ നിർത്തി, ചിരിക്കുകയും കൈയും കാലും കുടഞ്ഞു കളിക്കുകയും ചെയ്തുതുടങ്ങി. ഇതു കേട്ടു കേട്ട് ആ ദിക്കിലുള്ളവരൊക്കെ അവിടെക്കൂടി. എല്ലാവരും വിസ്മയഭരിതരായിത്തീർന്നു. കുട്ടിയുടെ മാതാപിതാക്കന്മാർ വ്യസനപരവശരുമായിത്തീർന്നു. കരങ്ങന്മാരെല്ലാം നടയിൽക്കൂടി. എട്ടുകളുമെല്ലാം വെള്ളത്തിൽനിന്നു കരയ്ക്കു കയറി നടയിലെത്തി. ഈ അത്ഭുതപൂർവ്വമായ സംഭവത്തിന് എന്തോ കാരണമുണ്ടെന്നു ജനങ്ങൾ അഭിപ്രായപ്പെട്ടു. ഇങ്ങിനേയുള്ള സന്ദർഭങ്ങളിൽ വിധി കല്പിക്കാനുള്ള അധികാരം ഉണ്ണിത്താനാണ്.

Digitized By Kerala Sahitya Akademi

അതിനാൽ ഉണ്ണിത്താൻ കുട്ടിയുടെ പിതാവിനെ വിളിച്ച് "നിങ്ങൾ ഈ കരങ്ങന്മാക്കും ഏട്ടകൾക്കും എന്തെങ്കിലും കൊടുക്കാമെന്നു പ്രാൎത്ഥിച്ചിട്ടുണ്ടോ?" എന്നു ചോദിച്ചു. "എന്തോ എനിക്കു നിശ്ചയമില്ല" എന്ന് ആയാൾ പറഞ്ഞു. പിന്നെ കുട്ടിയുടെ മാതാവിനോടു ചോദിച്ചപ്പോൾ ആ സ്ത്രീ "ഈ കുട്ടിയെ നടയിൽ കൊണ്ടുവന്നു ചോറു കൊടുക്കുന്ന ദിവസം മൂന്നു പറ അരിയുടെ ചോറുകൊണ്ടു നാനാ വിഭവങ്ങളോടുകൂടി കരങ്ങന്മാക്ക് ഒരു സദ്യ കഴിക്കുകയും മുന്നാഴി അരി ഏട്ടകൾക്കു കൊടുക്കുകയും ചെയ്യാമെന്നു ഞാൻ പ്രാൎത്ഥിച്ചിട്ടുണ്ടായിരുന്നു. അതു ഞാൻ മറന്നുപോയിരുന്നു. ഇപ്പോളാണ് ഓൎത്തത്" എന്നു പറഞ്ഞു. "എന്നാൽ കരങ്ങന്മാക്കു സദ്യയും ഏട്ടകൾക്ക് അരി കൊടുക്കുകയും നാളെ നടത്തിക്കൊള്ളാമെന്നു പറഞ്ഞ് അതിലേയ്ക്കായി നൂറ്റൊന്നു പണം നിങ്ങൾ ഇപ്പോൾ നടയിൽ വെക്കണം. എന്നാൽ എല്ലാം ശരിയാകും. നാളെ വഴിപാടുകൾ നടത്തീട്ടേ നിങ്ങൾ പോകാവു. പണം ഇപ്പോൾ നിങ്ങളുടെ കൈവശമില്ലെങ്കിൽ ഞാൻ തരാം; താമസിയാതെ എത്തിച്ചുതന്നാൽ മതി" എന്നു ഉണ്ണിത്താൻ പറഞ്ഞു. ആ സ്ത്രീ അപ്രകാരം സമ്മതിച്ചു നൂറ്റൊന്നു പണം ഉണ്ണിത്താനോടു കടമായി വാങ്ങി നടയിൽ വെച്ചു. തൽക്ഷണം സുഗ്രീവൻ കുട്ടിയെക്കൊണ്ടുവന്നു നടയിൽ കിടത്തികൊടുത്തു. ഉടനെ ആ സ്ത്രീ കുട്ടിയെ എടുത്തു ചോറുകൊടുത്തു. ചോറൂണ് കഴിഞ്ഞ ഉടനെ കരങ്ങന്മാർ ഓരോ വൃക്ഷങ്ങളിലേയ്ക്കും ഏട്ടകൾ വെള്ളത്തിലേയ്ക്കും ജനങ്ങൾ അവരവരുടെ ഗൃഹങ്ങളിലേയ്ക്കും പിരിഞ്ഞു പോയി. കൊട്ടാരക്കരക്കാരായ ദമ്പതിമാർ പിറ്റേ ദിവസം കരങ്ങന്മാക്കു കേമമായി സദ്യ നടത്തുകയും ഏട്ടകൾക്ക് അരി കൊടുക്കുകയും കഴിച്ചു സ്വാമിയെ തൊഴുതുകൊണ്ടു കുട്ടിയേയുംകൊണ്ടു തിരിച്ചുപോവുകയും അടുത്ത ദിവസം തന്നെ ഉണ്ണിത്താന്റെ പണം എത്തിച്ചുകൊടുക്കുകയും ചെയ്തു.

Digitized By Kerala Sahitya Akademi

കൊല്ലം ൬൨൧-ാമാണ്ടു വൃശ്ചികമാസം ൫-ാം തീയതി ജയസിംഹനാട്ടു (ദേശിങ്ങനാട്ടു=കൊല്ലത്തു) നാടുവാണിരുന്ന ഉണ്ണിക്കേരളവൎമ്മ പണ്ടാരത്തിൽ എന്ന രാജാവു ശാസ്താംകോട്ടയിൽ വന്നു സമാരാധനം കഴിക്കുകയും 'അറുവറ' എന്നു പേരായ പ്രധാനവഴിപാടു നടത്തുകയും പ്രതിദിനം ഉച്ചപ്പൂജയ്ക്കു് ഒന്നേകാലിടങ്ങഴി അരി പതിവു ചെയ്കയും ചെയ്തതായി അവിടെ ഒരു ശിലാലിഖിതം ഇപ്പോഴും കാണുന്നുണ്ടു്.

കൊല്ലം ൯൧൧-ാമാണ്ടു നാടുനീങ്ങിയ (തിരുവിതാംകൂർ) മാൎത്താണ്ഡവൎമ്മമഹാരാജാവു തിരുമനസ്സുകൊണ്ടു രാജദ്രോഹികളായ എട്ടുവീട്ടിൽപ്പിള്ളമാരെ ഭയപ്പെട്ടു വേഷപ്രച്ഛന്നനായി സഞ്ചരിച്ചിരുന്ന കാലത്തു് ഒരുദിവസം മദ്ധ്യാഹ്നസമയത്തു കുന്നത്തൂർ താലൂക്കിൽ കണ്ണങ്കോട്ടു് എന്ന ദേശത്തു ചെന്നെത്തി. അവിടെ വലിയ മാളികയും മററുമുള്ള ഒരു വീടു കണ്ടു കയറിച്ചെന്നു "ഞാൻ ഇന്നലെത്തന്നെ ആഹാരമൊന്നും കഴിച്ചിട്ടില്ല. വിശപ്പും ദാഹവും വളരെ കലശലായിരിക്കുന്നു. അതിനാൽ ആഹാരത്തിനു വല്ലതും ഏൎപ്പാടു ചെയ്തുതരണം" എന്നരുളിച്ചെയ്തു. അതു കേട്ടു് അവിടെയുണ്ടായിരുന്ന ഗൃഹനായകൻ തന്റെ ഭൃത്യനെ വിളിച്ചു് "എടാ! അയാൾക്കു ഒരുപ്പുമാങ്ങാ എടുത്തു കൊടുക്കു്" എന്നു പറഞ്ഞു. അതു കേട്ടു തിരുമനസ്സുകൊണ്ടു് അവിടെ നിന്നിറങ്ങി അതിനടുത്തു് ഒരു വീട്ടിൽക്കയറിച്ചെന്നു. അവിടെ പുരുഷന്മാരാരും ഉണ്ടായിരുന്നില്ല. ഒരു വൃദ്ധയായ സ്ത്രീ മുററത്തുനില്ക്കുന്നുണ്ടായിരുന്നു. തിരുമനസ്സുകൊണ്ടു് ആ വൃദ്ധയെ അടുക്കൽ വിളിച്ചു മേൽപ്പറഞ്ഞപ്രകാരം താൻ തലേദിവസംതന്നെ ആഹാരം കഴിച്ചിട്ടില്ലെന്നും വിശപ്പും ദാഹവും സഹിക്കവയ്യാതെയായിരിക്കുന്നുവെന്നും അതിനാൽ ആഹാരത്തിനു വല്ലതും ഏൎപ്പാടുചെയ്തുകൊടുക്കണമെന്നും അരുളിച്ചെയ്തു. അതു കേട്ടു് ആ വൃദ്ധ (ഇതൊരു നമ്പൂരി

യോ മറേറാ ആരെന്നു വിചാരിച്ച്) "ആഹാരത്തിന് അടിയങ്ങൾ വല്ലതും തന്നാൽ അവിടേക്കു കൊള്ളുകയില്ലല്ലോ. അതിനാൽ ഇവിടെ അടുത്തുള്ള ബ്രാഹ്മണഗൃഹത്തിൽ ചട്ടംകെട്ടിത്തരാം. നീരാട്ടുകുളി കഴിഞ്ഞു ചെല്ലുമ്പോഴേക്കും ആഹാരത്തിനു തയ്യാറായിരിക്കും" എന്നു പറഞ്ഞു കുളവും ബ്രാഹ്മണഗൃഹവും കാണിച്ചുകൊടുക്കുന്നതിനു ഒരാളെക്കൂടെയയച്ചു. ബ്രാഹ്മണഗൃഹത്തിൽ ഭക്ഷണം കൊടുക്കുന്നതിനും ചട്ടംകെട്ടി. തിരുമനസ്സുകൊണ്ടു നീരാട്ടുകുളിയും നിത്യകർമ്മാദികളും കഴിച്ചു ചെന്നപ്പോൾ ഊണിനെല്ലാം തയ്യാറായിരുന്നു. ഉടനെ അമൃതേത്തു കഴിച്ച് അവിടെനിന്നിറങ്ങി മേൽപ്പറഞ്ഞ രണ്ടു വീട്ടുകാരുടെയും സ്ഥിതിയെപ്പററിയും വീട്ടുപേരുകളും അന്വേഷിച്ചറിഞ്ഞു. തിരുമനസ്സുകൊണ്ട് ആദ്യം ചെന്നു കയറിയ വീട് 'ചിററുണ്ടിയിൽത്തരകൻ' എന്ന ധനവാൻേറതായിരുന്നു. ആ വീട്ടുകാർ വലിയ ധനവാന്മാരായിരുന്നുവെങ്കിലും ആർക്കും പച്ചവെള്ളം പോലും കൊടുക്കാത്ത ദുഷ്ടന്മാരായിരുന്നു. രണ്ടാമതു കയറിയ വീട്ടിൻെറ പേരു 'നെല്ലിമൂട്ടിൽ' എന്നായിരുന്നു. ആ വീട്ടുകാർ ഉപായകാലക്ഷേപക്കാരായിരുന്നുവെങ്കിലും ദയയും മര്യാദയുമുള്ള ധർമ്മിഷ്ഠന്മാരായിരുന്നു. ആ രണ്ടു വീട്ടുകാരും സുറിയാനി ക്രിസ്ത്യാനികളാണ്. തിരുമനസ്സുകൊണ്ട് ഈ വിവരങ്ങളെല്ലാം അന്വേഷിച്ചറിഞ്ഞിട്ട് അവിടം വിട്ടു പോവുകയും ചെയ്തു.

മാർത്താണ്ഡവർമ്മമഹാരാജാവു തിരുമനസ്സിലേക്കു തിരുമൂപ്പു സിദ്ധിക്കുകയും അവിടുന്നു രാജദ്രോഹികളെയെല്ലാം സംഹരിക്കുകയും കായംകുളം മുതലായ രാജ്യങ്ങൾ പിടിച്ചടക്കുകയും ചെയ്തതിൻെറ ശേഷം സാധുക്കളായ നെല്ലിമൂട്ടിൽ കുടുംബക്കാർക്കു കരമൊഴിവായി വളരെ വസ്തുക്കൾ കല്പിച്ചു പതിച്ചുകൊടുത്തതു കൂടാതെ 'മുതലാളി' എന്നൊരു സ്ഥാനവും കല്പിച്ചുകൊടുത്തു. ചിററുണ്ടിയിൽത്തരകൻെറ സ്ഥാവര

Digitized By Kerala Sahitya Akademi

ങ്ങളും ജംഗമങ്ങളുമായ സകല വസ്തുക്കളും കണ്ടുകെട്ടി ശാസ്താങ്കോട്ടദേവസ്വത്തിൽ ചേൎക്കുകയും ചെയ്തു. ആ വസ്തുക്കളിൽനിന്നുള്ള ആദായംകൊണ്ടു ശാസ്താങ്കോട്ടയിൽ ശനിയാഴ്ചതോറും നാല്പത്തൊന്നു പറ അരികൊണ്ടു ധൎമ്മക്കഞ്ഞിയും അഞ്ചുപറ അരികൊണ്ടു ക്ഷേത്രത്തിൽ ബ്രാഹ്മണഭോജനവും നടത്തുന്നതിനും ശേഷമുള്ളതു നിത്യനിദാനത്തിൽ കൂട്ടുന്നതിനുമാണു് കല്പിച്ചു വ്യവസ്ഥ ചെയ്തതു്. ആ തിരുമനസ്സിലെ കാലാനന്തരമുണ്ടായ പരിഷ്കാരത്തിൽ ഈ പതിവു കുറച്ചു ധൎമ്മക്കഞ്ഞിക്കു മൂന്നു പറ അഞ്ചിടങ്ങഴി അരിയും ബ്രാഹ്മണഭോജനം വകയ്ക്കു് ഒരു പറ എട്ടിടങ്ങഴി അരിയുമാക്കുകയും ശേഷമുള്ളതുകൊണ്ടു കൊല്ലത്തു് ആനന്ദവല്ലീശ്വരം ക്ഷേത്രത്തിൽ നമസ്കാര(ബ്രാഹ്മണഭോജന)വും അഗ്രശാലയത്തു് ഊട്ടും നടത്തുന്നതിന്നു് ഏൎപ്പാടു ചെയ്യുകയും ചെയ്തു. ശാസ്താങ്കോട്ടക്ഷേത്രത്തിലുള്ള ചില ഓട്ടുപാത്രങ്ങളിലും മററും 'ചിററുണ്ടിയിൽത്തരകൻ വക' എന്നു പേരുവെട്ടിയിരിക്കുന്നതു് ഇപ്പോഴും കാണാനുണ്ടു്.

ബ്രിട്ടീഷുറസിഡണ്ടും തിരുവിതാംകൂർ ദിവാനുമായിരുന്ന മണ്റോസായ്പവർകൾ ദേവസ്വങ്ങൾ പരിഷ്കരിച്ചു പതിവുകളേൎപ്പെടുത്തിയ കാലത്തു ശാസ്താങ്കോട്ടയിൽ കുരങ്ങന്മാൎക്കും മുതലയ്ക്കും ചോറും മത്സ്യങ്ങൾക്കു് അരിയും കൊടുക്കുന്നതു് അനാവശ്യമാണെന്നു പറഞ്ഞു് ആ വക ചെലവുകൾ നിറുത്തലെഴുതിച്ചു. കുരങ്ങന്മാൎക്കു ചോറു കിട്ടാതെയായപ്പോൾ അവർ ക്ഷേത്രത്തിൽക്കടന്നു നിവേദ്യം കഴിയുമ്പോൾ അനുഭവക്കാരുടെയും വഴിപാടുകാരുടേയും മററും ചോറെല്ലാമെടുത്തു തിന്നുകയും ശാന്തിക്കാരേയും ദേവസ്വക്കാരേയും അടിക്കുകയും കടിക്കുകയും മാന്തുകയും കീറുകയും മററും ചെയ്തു് ഉപദ്രവിക്കുകയും ചെയ്തുതുടങ്ങി. അനുഭവക്കാൎക്കു ചോറു കിട്ടാതെയാവുകയും ദേവസ്വക്കാൎക്കു് അവിടെച്ചെന്നു ജോലി ചെയ്യാൻ നിവൃത്തിയില്ലാതെയാവുകയും ചെയ്കയാൽ അ

Digitized By Kerala Sahitya Akademi

വർ എല്ലാവരും കൂടിപ്പോയി മണ്ട്റോസായ്പവർകളെക്കണ്ടു വിവരം ബോധിപ്പിക്കുകയും സായ്പവർകൾ ഇതിന്റെ പരമാൎത്ഥമറിയുന്നതിനായി ശാസ്താംകോട്ടയിൽ വരികയും ചെയ്തു. സായ്പവർകൾ വന്നു മതിൽക്കു വെളിയിൽ ഒരു സ്ഥലത്തു കസേരയിട്ട് ഇരുന്നു. അപ്പോൾ കുരങ്ങന്മാർ എല്ലാം അവിടെ ഹാജരായി കുനിഞ്ഞു സലാം ചെയ്തിട്ടു നിരന്നുനിന്നു. അപ്പോൾ സായ്പവർകൾ "നിങ്ങൾ ഈ അക്രമങ്ങൾ കാണിക്കുന്നതെന്താണ്?" എന്നു ചോദിച്ചു. അവർ അവരുടെ വയർ തൊട്ടുകാണിച്ചും മററും വിശപ്പു സഹിക്കാൻ വയ്യാഞ്ഞിട്ടാണെന്നു സായ്പവർകളെ ഗ്രഹിപ്പിച്ചു. ഉടനെ സായ്പവർകൾ "നിങ്ങൾക്ക് ഇവിടെ ചോറു പതിവുവെച്ചതു് ആരാണ്?, എന്നാണ്? അതിനു വല്ല ലക്ഷ്യവുമുണ്ടോ?" എന്നു ചോദിച്ചു. തൽക്ഷണം സുഗ്രീവൻ തന്റെ വായിൽ കൈയിട്ടു ഒരു ചെമ്പുതകിടെടുത്തു തുടച്ചു നന്നാക്കി സായ്പവർകളുടെ മുമ്പിൽ വെച്ചു. അതു കായംകുളത്തു രാജാവു കൊടുത്ത ചെമ്പുതകിടായിരുന്നു. സായ്പവർകൾ അതെടുത്തു വായിച്ചു നോക്കി വളരെ സന്തോഷിക്കുകയും സമ്മതിക്കുകയും കുരങ്ങന്മാരുടെ ചോറും മററും യഥാപൂർവ്വം കൊടുത്തുകൊള്ളുന്നതിനു് അനുവദിക്കുകയും ചെമ്പുതകിടു സുഗ്രീവന്റെ കയ്യിൽത്തന്നെ കൊടുക്കുകയുംചെയ്തിട്ടു മടങ്ങിപ്പോവുകയും ചെയ്തു.

മുതലയ്ക്കു ചോറു കൊണ്ടുചെന്നു കൊടുക്കുന്നതിനുള്ള ചുമതല മാരാക്കാണെന്നു മുൻപു പറഞ്ഞിട്ടുണ്ടല്ലോ. ഒരു ദിവസം പതിവുകാരൻ മാരാൻ എവിടെയോ പോയിരുന്നതിനാൽ അവരുടെ കുടുംബത്തിലുണ്ടായിരുന്ന ഒരു ചെറുക്കനാണ് മുതലയ്ക്കു ചോറു കൊണ്ടുചെന്നു കൊടുത്തതു്. മുതല വന്നു ചോറു തിന്നുകൊണ്ടിരുന്ന സമയം ആ ചെറുക്കൻ ഒരു വലിയ കല്ലെടുത്തു മുതലയുടെ തലയ്ക്കു് ഒരിടി കൊടുത്തു. ഇടികൊണ്ടു മുതല ഉറക്കെ നിലവിളിച്ചു. ആ ശ

ബ്ദം കേട്ട ചിലർ കടവിൽ ഓടിച്ചെന്നു നോക്കിയപ്പോൾ മുതല ചത്തു വെള്ളത്തിലും മാരാച്ചെറുക്കൻ മരിച്ചു കരയ്ക്കും കിടക്കുന്നതായിക്കണ്ടു. അക്കാലം മുതൽ മുതലയ്ക്കുള്ള ചോറു നിത്തലാവുകയും ചെയ്തു.

ശാസ്താംകോട്ടയിൽ താമസിച്ചിരുന്ന പന്തളത്തു രാജാവിൻെറ കാലാനന്തരം അവിടെ ദേവസ്വകാര്യങ്ങൾ അന്വേഷിച്ചിരുന്നതു് ഉണ്ണിത്താൻെറ കുടുംബത്തിൽ അന്നന്നു മൂപ്പായിട്ടുള്ളവരായിരുന്നു. ആ കുടുംബത്തിലുള്ളവർ അക്കാലത്തു സ്വാമിയെക്കുറിച്ചു വളരെ ഭയവും ഭക്തിയും വിശ്വാസവുമുള്ളവരായിരുന്നു. അവർ രാവിലെ കുളിച്ചു സ്വാമിദർശനം കഴിക്കാതെ വെള്ളം കുടിക്കുകപോലും ചെയ്യാറില്ലായിരുന്നു. കാലക്രമേണ അതൊക്കെ കുറേശ്ശ ഭേദപ്പെട്ടുതുടങ്ങി.

പന്തളത്തു രാജാവിൻെറ കാലം കഴിഞ്ഞതിൻെറ ശേഷം എട്ടുകൾക്കു് അരി വാരിയിട്ടുകൊടുത്തിരുന്നതു് ഉണ്ണിത്താനായിരുന്നു. ഒരിക്കൽ ഒരുണ്ണിത്താൻ ശരീരം ശുദ്ധം മാറിക്കൊണ്ടു ചെന്നു് എട്ടുകൾക്കു് അരി വാരിയിട്ടുകൊടുത്തു. എട്ടുകൾ ആ അരി തിന്നില്ല. എന്നുമാത്രമല്ല, അന്നുമുതൽ ആ ഉണ്ണിത്താൻ അരിവാരിയിട്ടുകൊടുത്താൽ എട്ടുകൾ ഒരിക്കലും തിന്നാതെയായി. അതിനാൽ ആവക അരിയും നിത്തലെഴുതി.

ശാസ്താംകോട്ടയിലെ കുരങ്ങന്മാർ അബ്രാഹ്മണരുടെ ചോറോ മത്സ്യമാംസാദികളോ ഭക്ഷിക്കാറില്ല. അതിനാലാണു് അവക്കു പതിവുള്ള ചോറു ശാന്തിക്കാരൻ കൊണ്ടുചെന്നു കൊടുക്കണമെന്നു് ഏപ്പാടുവെച്ചതു്.

ഒരിക്കൽ ഇവരിൽ ചില കുരങ്ങന്മാർ ക്ഷേത്രത്തിനു പടിഞ്ഞാറുഭാഗത്തായി താമസിച്ചിരുന്ന മരയ്ക്കാന്മാരുടെ കുടികളിൽക്കയറി അവർ പാകംചെയ്തുവെച്ചിരുന്ന മത്സ്യവും മാംസവും ചോറുംമററുമെടുത്തു ഭക്ഷിച്ചു. അതു ശേഷമുള്ള കുരങ്ങന്മാക്കു് ഒട്ടും രസവും സമ്മതവുമായില്ല. പിറ്റേ ദി

Digitized By Kerala Sahitya Akademi

വസം പതിവുപോലെ ഉച്ചപ്പൂജകഴിഞ്ഞപ്പോൾ എല്ലാക്കുരങ്ങന്മാരും കിഴക്കേനടയിൽ കൂടി. പതിവുള്ള ചോറു ശാന്തിക്കാരൻ പാത്രത്തോടുകൂടിപ്പിടിച്ചു ഗോപുരത്തിന്റെ വെളിയിൽ പതിവുസ്ഥലത്തു കൊണ്ടുചെന്നിട്ടു. മുക്കുവരുടെ ചോറും മാംസവും ഭക്ഷിച്ച കുരങ്ങന്മാർ തൊട്ട ചോറു ശേഷമുള്ള കുരങ്ങന്മാർ തിന്നുകയില്ലല്ലോ. അതിനാൽ മാംസം തിന്നവർ ചോറു തൊടാൻ മററവർ സമ്മതിച്ചില്ല. തങ്ങളെ കൂട്ടാതെ മററവർ തനിച്ചു ചോറെടുത്തു ഭക്ഷിക്കാൻ മാംസം തിന്നവരും സമ്മതിച്ചില്ല. അതിനാൽ ആ രണ്ടു കൂട്ടക്കാരും തമ്മിൽ അവിടെവെച്ചു ദേവാസുരയുദ്ധംപോലെ വലിയ യുദ്ധമുണ്ടായി. ഒടുക്കം രണ്ടു കൂട്ടക്കും ഊണുകഴിക്കാൻ സാധിച്ചില്ല. ചോറു് അവിടെക്കിടന്നു വെറുതെ പോയി. അങ്ങിനെ ആ രണ്ടു കൂട്ടക്കാരും തമ്മിൽ ഏകദേശം ഒരു മാസത്തോളംകാലം യുദ്ധമുണ്ടായി. അത്രയുംകാലം അവക്കുണ്ടായിരുന്ന ചോറു വെറുതെ പോയതിനാൽ അക്കാലം മുതൽ ആ ചോറും നിറുത്തലായിപ്പോയി. എങ്കിലും കുരങ്ങന്മാക്കു പതിവുണ്ടായിരുന്ന ചോറും മത്സ്യങ്ങൾക്കു പതിവുണ്ടായിരുന്ന അരിയും ആണ്ടിലൊരിക്കൽ (പത്താമുദയദിവസം) ഇപ്പോഴും കൊടുത്തുവരുന്നുണ്ടു്. മററുള്ള ദിവസങ്ങളിൽ സ്വാമിദശ്നത്തിനായി അവിടെ ചെല്ലുന്നവർ വല്ലതും കൊടുത്തെങ്കിൽ മാത്രമേ കുരങ്ങന്മാക്കും ഏട്ടകൾക്കും ഇപ്പോൾ ആഹാരത്തിനു മാഗ്ഗമുള്ളു. എങ്കിലും വഴിപാടുകാർ ഇപ്പോഴും അവിടെ ധാരാളമായി വന്നുകൊണ്ടിരിക്കുന്നതിനാൽ അവക്കു് ഒരു ദിവസവും ആഹാരത്തിന്നു മുട്ടു വരുന്നില്ല. യുദ്ധത്തിൽ ഒടുക്കം മാംസഭുക്കുകളായ കുരങ്ങന്മാർ തോററുപോവുകയാൽ അവർ അക്കാലം മുതൽ അവിടം വിട്ടു് സ്ഥിരവാസം ക്ഷേത്രത്തിനു പടിഞ്ഞാറു് ഇപ്പോൾ ചന്തയായിരിക്കുന്ന സ്ഥലത്തോടടുത്തുള്ള പ്രദേശങ്ങളിലാക്കി. അതിനാൽ വഴിപാടായി ലഭിക്കുന്ന ചോറും പഴവും മററും മാംസഭോജികളല്ലാ

Digitized By Kerala Sahitya Akademi

ത്ത വാനരന്മാക്ക് ഇപ്പോഠം നിബ്ബാധമായി ഭക്ഷിക്കാം. ആ രും ഒന്നും കൊടുക്കാത്ത ദിവസങ്ങളിൽ ക്ഷേത്രത്തിൽക്കടന്നു ക്ഷേത്രസംബന്ധികളുടേയും മററും ചോറു ബലാൽ തട്ടിയെടുത്താണ് അവരിപ്പോഠം ഉപജീവനം കഴിച്ചുവരുന്നതു്. അവർ ആ ക്ഷേത്രസന്നിധി വിട്ടു് എങ്ങും പോകാറില്ല. മാംസഭോജികളായ കരങ്ങന്മാർ ഇപ്പോഠം ഉപജീവിച്ചുവരുന്നതു മിക്കവാറും ചന്തകൊണ്ടാണ്. അവരും കച്ചവടക്കാരും തമ്മിൽ അവിടെ പലപ്പോഴും അടിയും പിടിയും ശണ്ഠയുമുണ്ടാകാറുണ്ടു്. വലിയ രാജാക്കന്മാരോ പ്രഭുക്കന്മാരോ സ്വാമിദശ്നത്തിനായി ശാസ്താംകോട്ടയിൽച്ചെന്നാൽ അന്നു മാംസഭക്ഷകളായ കരങ്ങന്മാരും ക്ഷേത്രസന്നിധിയിൽ ചെന്നു ചേരും. എങ്കിലും അവർ ക്ഷേത്രത്തിൽ കടക്കാറില്ല. ഭ്രഷ്ടന്മാക്കു ക്ഷേത്രപ്രവേശം പാടില്ലല്ലോ. ഇപ്പോഠം രാജാക്കന്മാരുടെയോ മററോ വഴിപാടായി രണ്ടുകൂട്ടം കരങ്ങന്മാക്കും ചോറോ പഴമോ കൊടുക്കുന്നുണ്ടെങ്കിൽ വെവ്വേറെ രണ്ടു പാത്രങ്ങളിലാക്കിക്കൊടുക്കണം. എന്നുമാത്രമല്ല, മാംസഭക്ഷകളല്ലാത്ത കരങ്ങന്മാക്ക് ആദ്യം കൊടുക്കുകയും വേണം. അതു മററവക്കു കൊടുക്കുന്നതിലധികമുണ്ടായിരിക്കുകയും വേണം. അല്ലെങ്കിൽ യുദ്ധമുണ്ടാകുന്ന കാര്യം തീച്ചയാണ്.

ശാസ്താംകോട്ടയിൽ സ്വാമിയുടെ ചൈതന്യവും കരങ്ങന്മാരുടെ ദിവ്യത്വവും ഇപ്പോഴും കുറഞ്ഞിട്ടില്ല. ഇക്കാലത്തും അവിടെ ദശ്നത്തിനായിട്ടും ഭജനത്തിനായിട്ടും പ്രതിദിനം അസംഖ്യമാളുകഠം വരുന്നുണ്ടു്. അവിടെ ഭജനമിരുന്നാൽ ഒഴിയാത്ത ബാധയും ഭേദമാകാത്ത രോഗവും വഴിപാടു പ്രാത്ഥിച്ചാൽ സാധിക്കാത്ത കാര്യവുമില്ല. മനുഷ്യർ നിവസിക്കുന്ന ഗൃഹങ്ങളിലും മററും ചിലപ്പോഠം ഉറുമ്പിൻെറ ഉപദ്രവം കലശലായിത്തീരുന്നതു സാധാരണമാണല്ലോ. ആ അവസരങ്ങളിൽ നാഴി അരിയിൽ ഒരു നാളികേരം ചിരകിയിട്ടിളക്കി എട്ടുകഠക്കു കൊടുത്താൽ ഉറുമ്പിൻെറ ഉപദ്രവം നി

Digitized By Kerala Sahitya Akademi

ശ്ലേഷം നീങ്ങിപ്പോകും. ഈ സംഗതിയിൽ കൊല്ലം, തിരുവനന്തപുരം മുതലായ സ്ഥലങ്ങളിൽ അനുഭവസ്ഥന്മാരായി ഇപ്പോഴും പലരുമുണ്ട്. ഉറുമ്പിന്റെ ഉപദ്രവം ശമിക്കാനായി ഇപ്പോഴും പലർ ഇപ്രകാരം ചെയ്തുവരുന്നുമുണ്ട്. ഇവയെല്ലാം ദൃഷ്ടാന്തങ്ങളായിട്ട് അനേകമൈതിഹ്യങ്ങളുണ്ട്. കരുങ്ങന്മാരുടെ മാഹാത്മ്യം സംബന്ധിച്ചും അസംഖ്യം കഥകൾ ഇനിയും പറയാനുണ്ട്. വിസ്തരഭയത്താൽ അവയൊന്നും ഇവിടെ വിവരിക്കുന്നില്ല. അടുത്ത കാലത്ത്, അതായത് ഒരു മുപ്പതു കൊല്ലം മുമ്പുണ്ടായതായ ഒരു സംഗതികൂടി പറഞ്ഞിട്ട് ഈ ഉപന്യാസത്തെ അവസാനിപ്പിക്കാമെന്നു വിചാരിക്കുന്നു.

കൊല്ലം ൧൦൩൫-ാമാണ്ടിടയ്ക്കു ദൂരസ്ഥന്മാരായ അഞ്ചുപേരൊരുമിച്ചു ശാസ്താംകോട്ടയിൽ സ്വാമിദർശനത്തിനായി വന്നിരുന്നു. അവരിൽ നാലു പേർ സ്വാമിക്കു വഴിപാടിനും കരുങ്ങന്മാർക്കു ചോറു കൊടുക്കുന്നതിനും ഏട്ടകൾക്ക് അരി കൊടുക്കുന്നതിനും മറ്റും ഉണ്ണിത്താന്റെ പക്കൽ പണം കൊടുത്തേല്പിച്ചു. ഒരാൾ മാത്രം വഴിപാടിനും മറ്റും ഒന്നും കൊടുത്തില്ല. അതിനാൽ ആയാളോടു മറ്റവർ "എന്താ താൻ വഴിപാടിനൊന്നും കൊടുക്കുന്നില്ലേ?" എന്നു ചോദിച്ചു. "ഇല്ല. ഞാൻ കുളിച്ചുതൊഴണമെന്നു മാത്രമേ വിചാരിക്കുന്നുള്ളൂ. ഈശ്വരന്മാർക്കു ഞാൻ കൈക്കൂലി കൊടുക്കാറില്ല. എന്നുതന്നെയുമല്ല, കരുങ്ങന്മാർക്കു ചോറും മത്സ്യങ്ങൾക്ക് അരിയും കൊടുക്കുന്നതു കേവലം മൂഢത്വമാണെന്നാണ് എന്റെ വിശ്വാസം" എന്നു പറഞ്ഞു. "എന്നാൽ വേണ്ട. എന്തോ ഇതൊരാപത്താണ്" എന്ന് മറ്റവരും പറഞ്ഞു.

അഞ്ചുപേരുംകൂടി കുളിക്കാൻ പോയി. അഞ്ചുപേരും മടിശ്ശീല കടവിൽ ഒരു കല്ലിന്മേൽ വെച്ചിട്ടു കുളിക്കാനിറങ്ങി. അപ്പോൾ ഒരു വാനരവീരൻ പെട്ടെന്നു ചാടിച്ചെന്നു വഴിപാടിനു കൊടുക്കാത്ത ആ മനുഷ്യന്റെ മടിശ്ശീലമാത്രം എ

Digitized By Kerala Sahitya Akademi

ടുത്തുംകൊണ്ടു് ഓടിപ്പോയി ഒരു വൃക്ഷത്തിന്റെ മുകളിൽ കയറിയിരുന്നു. മടിശ്ശീല കൊണ്ടുപോയപ്പോൾ അതിന്റെ ഉടമസ്ഥനു വലിയ വ്യസനമായി. ആയാൾ പ്രാണനെക്കാൾ പണത്തെ സ്നേഹിക്കുന്ന ഒരാളാണു്. ആയാൾ ഒരു കല്ലെടുത്തു് ആ കുരങ്ങനെ എറിഞ്ഞു. കുരങ്ങൻ ആ കല്ലു ചാടിപ്പിടിച്ചിട്ടു് അതുകൊണ്ടുതന്നെ ആ മനുഷ്യനെയുമെറിഞ്ഞു. ആ ഏറുകൊണ്ടു് ആ മനുഷ്യന്റെ തല പൊട്ടിച്ചോരയൊലിച്ചു. പിന്നെ ആ കുരങ്ങൻ മടിശ്ശീലയഴിച്ചു് അതിലുണ്ടായിരുന്ന പണമെടുത്തു് ഓരോന്നായി കായലിലേക്കിട്ടു. ഗത്യന്തരമില്ലായ്കയാൽ പണത്തിന്റെ ഉടമസ്ഥൻ അതുകണ്ടു വ്യസനിച്ചുകൊണ്ടു നിന്നു. പണം മുഴുവനും തീർന്നപ്പോൾ കുരങ്ങൻ മടിശ്ശീല ചുരുട്ടിക്കൂട്ടി ഉടമസ്ഥന്റെ മുഖത്തേയ്ക്കു് ഒരേറും കൊടുത്തു. അപ്പോൾ ആ മനുഷ്യന്റെ കൂട്ടുകാർ "എന്താ തൃപ്തിയായില്ലേ? ഈശ്വരന്മാർക്കു കൈക്കൂലി കൊടുക്കാഞ്ഞിട്ടു പണമൊക്കെ ഇപ്പോൾ ലാഭമായല്ലോ. തല പൊട്ടിയതു മാത്രം ലാഭം. എന്തെങ്കിലും ആപത്തുണ്ടാകുമെന്നു ഞങ്ങൾ മുമ്പേ തന്നെ പറഞ്ഞുവല്ലോ. ഇനി നടയിൽച്ചെന്നു സമസ്താപരാധങ്ങളും ക്ഷമിക്കുന്നതിനു പ്രാർത്ഥിക്കൂ. അല്ലെങ്കിൽ തനിക്കു് ഇവിടെ നിന്നു പോയിപ്പിഴയ്ക്കാനൊക്കുമെന്നു തോന്നുന്നില്ല" എന്നു പറഞ്ഞു.

അവർ അഞ്ചുപേരും കുളിച്ചു നടയിൽച്ചെല്ലുകയും വഴിപാടു കഴിക്കാത്തയാൾ ഏററവും പശ്ചാത്താപത്തോടുകൂടി മേൽപ്പറഞ്ഞപ്രകാരം പ്രാർത്ഥിക്കുകയും ചെയ്തു. അപ്പോൾ ഒരാൾ അവിടെച്ചെന്നു സംഗതികളെല്ലാം ചോദിച്ചറിയുകയും കായലിൽപ്പോയ പണമെല്ലാം സ്വാമിക്കു വഴിപാടിനായിട്ടും കുരങ്ങന്മാർക്കു ചോറും ഏട്ടകൾക്കു് അരിയും കൊടുക്കുന്നതിനായിട്ടും കൊടുത്തേയ്ക്കാമെന്നു നിശ്ചയിക്കാൻ അവരോടു പറയുകയും പണത്തിന്റെ ഉടമസ്ഥൻ അപ്രകാരം സമ്മതിച്ചു പറഞ്ഞു സ്വാമിയെ പ്രാർത്ഥിക്കുകയും ചെയ്തു. അപ്പോൾ

Digitized By Kerala Sahitya Akademi

ആ കരങ്ങൻ കായലിൽച്ചെന്നു മുങ്ങി ഒരു ചെരട്ട എടുത്തു കൊണ്ടുവന്നു നടയിൽ വെച്ചു. കായലിലിട്ട പണം അതിലു ണ്ടായിരുന്നു. എണ്ണിനോക്കിയപ്പോൾ അതു നൂറെറാന്നു പ ണമായിരുന്നു. മടിശ്ശീലയിൽ ഉണ്ടായിരുന്നതും നൂറെറാന്നു പണമായിരുന്നുവെന്നു് ഉടമസ്ഥൻ പറഞ്ഞു. ആ പണം മു ഴുവനും സ്വാമിക്കു വഴിപാടിനും മററുമായി ഉടമസ്ഥൻ ദേ വസ്വത്തിൽ ഏല്പിച്ചു. ദേവസ്വക്കാർ അതിൽ പകുതിപ്പ ണംകൊണ്ടു സ്വാമിക്കു വഴിപാടുകൾ നടത്തിക്കുകയും ശേഷം കൊണ്ടു കരങ്ങന്മാൎക്കു ചോറും ഏട്ടകൾക്കു് അരിയും കൊടുപ്പി ക്കുകയും ചെയ്തു. എങ്കിലും കരങ്ങന്മാർ ആ ചോറും ഏട്ടകൾ ആ അരിയും തിന്നില്ല. മനസ്സില്ലാത്തവർ നിവൃത്തിയില്ലാ ഞ്ഞിട്ടു കൊടുക്കുന്ന സാധനങ്ങൾ അവർ സ്വീകരിക്കാറില്ല.

ഇങ്ങിനെ ആ സ്ഥലത്തെയും സ്വാമിയെയും കരങ്ങന്മാ രെയും സംബന്ധിച്ചു് ഇനിയും അനേകം കഥകൾ പറയാ നുണ്ടു്. ഇത്രയും പറഞ്ഞതുകൊണ്ടുതന്നെ ശാസ്താങ്കോട്ടശ്ശാ സ്താവിൻെറ മാഹാത്മ്യവും അവിടെയുള്ള കരങ്ങന്മാരുടെയും മററും ദിവ്യത്വവും ഒട്ടും ചില്ലറയല്ലെന്നു സ്പഷ്ടമായിട്ടുണ്ടല്ലോ. അതിനാൽ ഇനി അധികം വിസ്തരിക്കുന്നില്ല.

ആ കായലിൻെറ തീരപ്രദേശത്തു സ്ഥിരവാസക്കാരായ അനേകം മുക്കവരുണ്ടു്. അവർ ആ കായലിൽനിന്നു മത്സ്യ ങ്ങളെ പിടിച്ചു വിററും തിന്നും ഉപജീവിക്കുന്നവരാണു്. എ ങ്കിലും അവർ ഏട്ടകളെ പിടിക്കുകയോ ഏട്ടകൾ അവരു ടെ വലയിൽ അകപ്പെടുകയോ ചെയ്യാറില്ല. ഏട്ടകളെ അ വർ സ്വാമിയുടെ 'തിരുമക്കൾ' എന്നാണു് പറയുന്നതു്.

ഇപ്പോൾ തിരുവനന്തപുരത്തു വലിയകൊട്ടാരം മാനേ ജരായിത്താമസിക്കുന്ന ശങ്കരൻതമ്പി അവർകളുടെ ഉത്സാഹ വും പ്രയത്നവും നിമിത്തം ശാസ്താങ്കോട്ടയ്ക്കു പൂൎവ്വാധികം തെ ളിച്ചവും പരിഷ്കാരവും സിദ്ധിച്ചിട്ടുള്ള വാസ്തവംകൂടി പ്രസ്താ വിച്ചുകൊണ്ടു് ഈ ഉപന്യാസത്തെ ഇവിടെ സമാപിപ്പിച്ചു കൊള്ളുന്നു.

Digitized By Kerala Sahitya Akademi

൭. മുഴമംഗലത്തുനമ്പൂരി

ചിലർ മഴമംഗലത്തു നമ്പൂരിയെന്നും മററു ചിലർ മഹിഷമംഗലത്തു നമ്പൂരിയെന്നും പറഞ്ഞുവരുന്ന മുഴമംഗലത്തു നമ്പൂരിയെ, അദ്ദേഹത്തിന് ആഭിജാത്യവും വേദശാസ്ത്രാദികളിലുള്ള അഭിജ്ഞതയും സ്വല്പം കുറവായിരുന്നതിനാൽ ഒരു യാഗശാലയിൽനിന്നു ബഹിഷ്കരിക്കുകയും അദ്ദേഹം അവിടെനിന്നു പരദേശത്തുപോയി ശ്രുതിസ്മൃത്യാദികളെല്ലാം പഠിച്ചു തിരിച്ചുവന്നതിന്റെ ശേഷം ഒരു യാഗസ്ഥലത്തുപോയി യാഗശാലയുടെ പുറത്തു നില്ക്കുകയും ആ സമയം അകത്തു വപ ഹോമിക്കുന്നതിനുള്ള മന്ത്രം പിഴച്ചു ചൊല്ലുന്നതായികേട്ടു പെട്ടെന്നു യാഗശാലയ്ക്കകത്തു കടന്നു തന്റെ കയ്യിലുണ്ടായിരുന്ന വിശുപാള ഹോമകുണ്ഡത്തിന്റെ മീതെ പിടിച്ചുകൊണ്ടു "മംഗലം യാഗശാലയിൽ കടന്നാൽ പ്രായശ്ചിത്തം മതി; വപ പിഴച്ചാൽ പ്രായശ്ചിത്തമില്ല; യാഗം നിഷ്ഫലമായിപ്പോകും" എന്നു പറകയും പിന്നെ അദ്ദേഹം ആ മന്ത്രം ശരിയായിചൊല്ലിക്കൊടുത്തു ഹോമം നടത്തുകയും അന്നുമുതൽ മററുള്ള നമ്പൂരിമാർ യാഗമുള്ള സ്ഥലങ്ങളിലെല്ലാം അദ്ദേഹത്തെക്കൂടി ക്ഷണിച്ചു യാഗശാലയ്ക്കകത്ത് ഒരു മാന്യസ്ഥലത്തു പലക കൊടുത്തിരുത്തിത്തുടങ്ങുകയും ചെയ്തു എന്നും ഇപ്പോഴും യാഗമുള്ള സ്ഥലങ്ങളിലെല്ലാം ഒരു മാന്യസ്ഥലത്തു 'മുഴമംഗലത്തിന്' എന്നു പറഞ്ഞ് ഒരു പലക വെയ്ക്കുക പതിവുണ്ടെന്നും മററുമുള്ള കഥ പ്രസിദ്ധമാണല്ലോ.

മുഴമംഗലത്തു നമ്പൂരി മേൽപ്പറഞ്ഞപ്രകാരം സർവമാന്യനായിത്തീർന്നതിന്റെ ശേഷം ചില പോററിമാരുടെ പൌരോഹിത്യം വഹിച്ചുകൊണ്ടു തിരുവതാംകൂറിൽ തിരുവല്ലാ, ചെങ്ങന്നൂർ മുതലായ ദേശങ്ങളിൽ കുറച്ചുകാലം താമസിച്ചിരുന്നു. അക്കാലത്തു ചെങ്ങന്നൂരു 'വാഴമാവേലി' എന്നില്ല

Digitized By Kerala Sahitya Akademi

പ്പേരായ ഒരു പോററിയുടെ മഠത്തിൽ നിത്യശ്രാദ്ധമുണ്ടുകൊണ്ടു് അദ്ദേഹം ഒരു കൊല്ലം താമസിക്കേണ്ടതായി വന്നു. അതിനിടയ്ക്കു് ഒരു ദിവസം വാഴമാവേലിപ്പോററിയുടെ പുത്രനും പ്രധാനശിഷ്യനുമായ കൃഷ്ണൻ എന്ന ശുദ്ധയുവാവു് ഏകദേശം സന്ധ്യയാകാറായ സമയം ആ മഠത്തിൻെറ മുററത്തിറങ്ങി പടിഞ്ഞാട്ടു നോക്കി നിന്നുകൊണ്ടു് അമാവാസിനാളും ചന്ദ്രനെക്കണ്ടാലുള്ള ഫലമെന്താണു്? എന്നു മുഴമംഗലത്തു നമ്പൂരിയോടു ചോദിച്ചു. അതിനുത്തരമായി നമ്പൂരി 'എനിക്കു നിശ്ചയമില്ല' എന്നു പറഞ്ഞുകൊണ്ടു ചന്ദ്രനെക്കാണാനായി മുററത്തിറങ്ങി പടിഞ്ഞാട്ടു നോക്കി. അപ്പോൾ ആ ശുദ്ധയുവാവു കൈകൊട്ടിച്ചിരിച്ചു. അപ്പോഴാണു് നമ്പൂരിക്കു കാൎയ്യം മനസ്സിലായതു്! ശ്രുതിസ്മൃതികളും മററും പഠിച്ചിട്ടുണ്ടായിരുന്നുവെങ്കിലും അദ്ദേഹത്തിനു് ജ്യോതിശ്ശാസ്ത്രത്തിൻെറ ഗന്ധംപോലുമുണ്ടായിരുന്നില്ല. പോററി ജ്യോതിശ്ശാസ്ത്രത്തിൽ അതിനിപുണനായിരുന്നു. അദ്ദേഹം ആ പുത്രനേയും ആ ശാസ്ത്രം നല്ലപോലെ പഠിപ്പിച്ചിരുന്നു. നമ്പൂരി ആ വിഷയത്തിൽ അനഭിജ്ഞനായിരുന്നതിനാൽ അദ്ദേഹത്തെ പരിഹസിക്കാനായിട്ടാണു് ആ യുവാവു് അമാവാസിനാളത്തെ ചന്ദ്രദശനഫലമെന്താണെന്നു ചോദിച്ചതു്. അയാൾ ചിരിച്ചു തുടങ്ങിയപ്പോൾ മാത്രമേ നമ്പൂരിക്കു് ഈ കളവു മനസ്സിലായുള്ളു. കറുത്ത വാവുനാൾ ചന്ദ്രനേക്കാണാനായി നോക്കിയതും വലിയ ഭോഷത്വമായിപ്പോയല്ലോ. ആകപ്പാടെ നമ്പൂരി ഏററവും വിഷണ്ണനായി. അപ്പോൾ അദ്ദേഹത്തിനു് ഒരു വാശി തോന്നുകയും "ഇനി ജ്യോതിശ്ശാസ്ത്രം പഠിച്ചു് ഈ വിഷയത്തിൽ ഇവനെ (പോററിയുടെ പുത്രനെ) മടക്കിയല്ലാതെ മറെറാരു കാൎയ്യമില്ല" എന്നു് അദ്ദേഹം മനസ്സുകൊണ്ടു തീച്ചപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്തു.

അടുത്തദിവസംതന്നെ നമ്പൂരി തന്നെക്കൂടെ ജ്യോതിശ്ശാസ്ത്രം പഠിപ്പിക്കണമെന്നു പോററിയോടപേക്ഷിക്കുകയും

Digitized By Kerala Sahitya Akademi

പോററി അപ്രകാരം ചെയ്യാമെന്നു സമ്മതിക്കുകയും ഒരു സ ന്മുഹൂർത്തത്തിൽ അദ്ദേഹം നമ്പൂരിയെ പഠിപ്പിച്ചുതുടങ്ങുകയും ചെയ്തു.

നമ്പൂരി ഏററവും ബുദ്ധിമാനും നല്ല വ്യൽപന്നനുമാ യിരുന്നതിനാൽ ജ്യോതിശ്ശാസ്ത്രം പഠിക്കുന്നതിന്ന് അദ്ദേഹ ത്തിന്ന് അധികം ബുദ്ധിമുട്ടോ കാലതാമസമോ വേണ്ടിവന്നി ല്ല. കുറച്ചുദിവസത്തെ പരിശ്രമംകൊണ്ട് അദ്ദേഹം ആ വി ഷയത്തിൽ അതിനിപുണനായിത്തീൎന്നു. എന്നുമാത്രമല്ല, അ ദ്ദേഹത്തിനു പോററിയേക്കാൾ യുക്തിയും ബുദ്ധിയുമുണ്ടായി രുന്നതിനാൽ 'തിരിയിൽനിന്നു കൊളുത്തിയ പന്തംപോലെ' അദ്ദേഹം ആ വിഷയത്തിൽ ഗുരുവിനേക്കാളധികം പ്രകാ ശിച്ചു. പഴയ സമ്പ്രദായത്തിൽ വളരെ ക്രിയകൾ ചെയ്യേ ണ്ടുന്നതായ സംഗതികളിൽ നമ്പൂരി സ്വയമേവ എളുപ്പ ത്തിലുള്ള ചില വഴികൾ കണ്ടുപിടിക്കുകയും അതിലേയ്ക്കു പു തിയതായി ചില പ്രമാണങ്ങൾ ഉണ്ടാക്കിത്തുടങ്ങുകയും ചെ യ്തു. ഇത്രയുമായപ്പോഴയ്ക്കും പോററിക്കു നമ്പൂരിയേക്കുറിച്ചു വളരെ ബഹുമാനം തോന്നിത്തുടങ്ങി. പോററിയുടെ പുത്രനു താൻ നമ്പൂരിയെ മുൻപു പരിഹസിച്ചതിനു പകരം അ ദ്ദേഹം തന്നെ ജ്യോതിശ്ശാസ്ത്രവിഷയത്തിൽ എങ്ങിനെയെ ങ്കിലും അവമാനിക്കാതെയിരിക്കയില്ലെന്നുള്ള വിചാരം നിമി ത്തം മനസ്സിൽ ഭയം ജനിക്കുകയും ആ വിവരം അയാൾ അ യാളുടെ പിതാവും ഗുരുവുമായ പോററിയെ ഗ്രഹിപ്പിക്കുക യും ചെയ്തു.

പോററിയുടെ സംവത്സരദീക്ഷ കഴിഞ്ഞപ്പോഴയ്ക്കും ന മ്പൂരിയുടെ ജ്യോതിശ്ശാസ്ത്രപഠനവും കഴിഞ്ഞു. ഉടനെ നമ്പൂ രി പോററിക്കു ഗുരുദക്ഷിണ കഴിക്കാനായി നിശ്ചയിച്ചു വിവ രം പോററിയോടു പറഞ്ഞു. അപ്പോൾ പോററി "അങ്ങു' എ നിക്കു ദക്ഷിണയായി ഒന്നും തരണമെന്നില്ല. എന്റെ പ്രി യപുത്രനെ അങ്ങ് അവമാനിക്കാതെയിരിക്കുകമാത്രം ചെ

Digitized By Kerala Sahitya Akademi

സ്ഥാൽ മതി. അതിലധികം സന്തോഷകരമായി എനിക്ക മ റൊന്നുമില്ല" എന്നു പറഞ്ഞു. ഉടനെ നമ്പൂരി "എന്നാൽ ഞാൻ ഇത്ര പ്രയാസപ്പെട്ട് ഈ ശാസ്ത്രം പഠിച്ചതെന്തിനാണ്? എന്റെ പ്രയത്നത്തിന്റെ പ്രധാനോദ്ദേശം ഇയ്യാളെ അവമാനിക്കയെന്നുള്ളതാണ്. അതിനാൽ അതിലെയ്ക്ക് അവിടുന്നു സദയം അനുവദിക്കണമെന്നു ഞാൻ അപേക്ഷിക്കുന്നു" എന്നു പറഞ്ഞു. ഇതിനുത്തരമായി പോററി, 'അങ്ങ് ഇതു പഠിപ്പിച്ചത് ഈ ഉദ്ദേശത്തോടുകൂടിയായിരിക്കാം. എന്നാൽ ഞാൻ പഠിപ്പിച്ചതു ഞങ്ങളുടെ പഠിതം ജനോപകാരകാരകമായി വരണമെന്നു വിചാരിച്ചാണ്. അതിനാൽ അതു് അങ്ങിനെയാക്കിത്തീക്കാനായിട്ടാണ് അങ്ങു ശ്രമിക്കേണ്ടതു്" എന്നുപറഞ്ഞു. അപ്പോൾ നമ്പൂരി 'അതങ്ങിനെയാവാം. എന്നാൽ അങ്ങയുടെ മകന്റെ പഠിതം ജനോപദ്രവകരമാകാതെയിരിക്കത്തക്ക വിധത്തിലാക്കണമെന്നുകൂടി എനിക്കാഗ്രഹമുണ്ട്. അതിനെങ്കിലും അവിടുന്നനുവദിക്കണം' എന്നു പറഞ്ഞു. ഇതു കേട്ടപ്പോൾ പോററി "കാഹോ; അങ്ങിനെ ചെയ്യുന്നതിന് എനിക്ക യാതൊരു വിരോധവുമില്ല" എന്നു സമ്മതിച്ച പറഞ്ഞു. ഉടനെ നമ്പൂരി 'എന്നാൽ അങ്ങയുടെ മകൻ ഗണിച്ചുണ്ടാക്കി, എഴുതിവെച്ചിരിക്കുന്ന പഞ്ചാംഗത്തിൽ ചില അബദ്ധങ്ങളുണ്ട്. അവ ജനോപദ്രവകരങ്ങളായിത്തീരുന്നതാകയാൽ ആ പഞ്ചാംഗം ചുട്ടുകളയണമെന്നാണ് എന്റെ ആഗ്രഹം' എന്നു പറഞ്ഞു. അപ്പോൾ പോററി 'അതില്ല; അവന്റെ പഞ്ചാംഗത്തിൽ അബദ്ധമൊന്നും കാണാനിടയില്ല. അതു ഞാൻകൂടിപരിശോധിച്ചിട്ടുള്ളതാണ്" എന്നു പറഞ്ഞു. ഉടനെ നമ്പൂരി 'ആരെല്ലാം പരിശോധിച്ചതായാലും ആ പഞ്ചാംഗത്തിലബദ്ധമുണ്ട്' എന്നു പറഞ്ഞു. 'എന്താണബദ്ധം?' എന്നു പോററി ചോദിച്ചതിനു നമ്പൂരി 'മുഹൂർത്തങ്ങൾക്ക് ഇടിമുഴക്കമുണ്ടാകും', അതുതന്നെ എന്നുത്തരം പറഞ്ഞു.

Digitized By Kerala Sahitya Akademi

പിന്നെ ഇടിമുഴക്കമുണ്ടാവുകയില്ലെന്നും ഉണ്ടാകുമെന്നും അവർ തമ്മിൽ വളരെ വാദിച്ചതിൻെറ ശേഷം 'എന്നാൽ അതൊന്നു പരീക്ഷിച്ചുനോക്കണ'മെന്നു പോററിയും 'അങ്ങിനെ തന്നെ' എന്നു നമ്പൂരിയും പറഞ്ഞു സമ്മതിച്ചു. അപ്രകാരം പോററിയുടെ മകൻെറ മുഹൂർത്തച്ചാർത്തനുസരിച്ച് ഒരു ക്രിയ നടത്തുന്ന ഒരു സ്ഥലത്തു പോററിയും നമ്പൂരിയും ചെന്നുചേൻനു. അപ്പോൾ വഷാകാലമല്ലായിരുന്നു. ഇടിമുഴക്കമുണ്ടാകുന്നതിനുള്ള ലക്ഷണമൊന്നും മുഹൂർത്തമാകുന്നതുവരെ കണ്ടിരുന്നുമില്ല. എങ്കിലും മുഹൂർത്തസമയമായപ്പോൾ പെട്ടെന്ന് ഒരിടിമുഴക്കമുണ്ടായി. അതു കേട്ട് അത്ഭുതപരവശനായ വാഴമാവേലിപ്പോററി 'അമ്പോ! മുഴക്കമംഗലമേ!' എന്നു പറഞ്ഞു. ഇതു നിമിത്തം നമ്പൂരിക്കു 'മുഴക്കമംഗലം' എന്നു പേരു സിദ്ധിച്ചു. അദ്ദേഹത്തിൻെറ പുരാതനമായ ഇല്ലപ്പേരു 'മംഗലം' എന്നു മാത്രമായിരുന്നു. മുഴക്കമംഗലമെന്നുള്ളതു കാലക്രമേണ ലോപിച്ചു മുഴമംഗലമെന്നായി. വടക്കരായ ചില നമ്പൂരിമാർ 'മുഴാംഗലം' എന്നും പറയാറുണ്ട്.

ഇടിമുഴക്കമുണ്ടായതിനാൽ ആ ക്രിയ മുടങ്ങുകയും അവിടെക്കൂടിയിരുന്നവരെല്ലാം കൂടി പോററിയുടെ മകന് 'അബദ്ധപഞ്ചാംഗക്കാരൻ' എന്നു പേരിടുകയും അങ്ങിനെ മുഴമംഗലത്തു നമ്പൂരിയുടെ ആഗ്രഹം പരിപൂർണ്ണമായി സാധിക്കുകയും ചെയ്തു.

അനന്തരം മുഴമംഗലത്തു നമ്പൂരിയുടെ ആഗ്രഹപ്രകാരം വാഴമാവേലിപ്പോററി തൻെറ പുത്രൻ ഗണിച്ചുണ്ടാക്കി വെച്ചിരുന്ന നൂറുസംവത്സരത്തെ പഞ്ചാംഗവും എടുത്തു ചുട്ടുകളയുകയും അതിനു പകരം പഞ്ചാംഗം ഗണിച്ചുണ്ടാക്കിക്കൊടുക്കണമെന്നു നമ്പൂരിയോടാവശ്യപ്പെടുകയും നമ്പൂരി ഇടിമുഴക്കമുണ്ടാകാത്ത മുഹൂർത്തങ്ങളോടുകൂടി ആയിരം സംവത്സരത്തെ പഞ്ചാംഗം ഗണിച്ചുണ്ടാക്കിക്കൊടുക്കുകയും ചെയ്തു.

Digitized By Kerala Sahitya Akademi

ആ പഞ്ചാംഗം ഇപ്പോഴും വാഴമാവേലിപ്പോററിയുടെ മഠത്തിലിരിക്കുന്നുണ്ടെന്നാണ് കേൾവി.

മുഴമംഗലത്തു നമ്പൂരി ജനോപകാരാൎത്ഥമായി കാലദീപം മുതലായ ജ്യോതിഗ്രന്ഥങ്ങൾ കൂടാതെ ആശൌചം, പ്രായശ്ചിത്തം മുതലായവയ്ക്കുള്ള അനേകം പ്രമാണഗ്രന്ഥങ്ങളും നൈഷധചമ്പു മുതലായി വളരെ ഭാഷാഗ്രന്ഥങ്ങളും ഭാണം, കൊടിയവിരഹം മുതലായി പല സംസ്കൃതഗ്രന്ഥങ്ങളുമുണ്ടാക്കീട്ടുണ്ട്. അവയിൽ പലതും അച്ചടിക്കുകയും വളരെ പ്രചാരം സിദ്ധിക്കുകയും ചെയ്തിട്ടുള്ളവയാകയാൽ അവയുടെ ഗുണവൈശിഷ്ട്യത്തെപ്പററി ഇവിടെ ഒന്നുംതന്നെ പറയുന്നില്ല.

മുഴമംഗലത്തു നമ്പൂരി സംസ്കൃതത്തിലും ഭാഷയിലും ഓരോ ആശൌചഗ്രന്ഥങ്ങളുണ്ടാക്കീട്ടുണ്ട്. ആശൌചഗ്രന്ഥങ്ങൾ വേറെയും പല മഹാന്മാരുണ്ടാക്കീട്ടുണ്ടെങ്കിലും അവയിലൊന്നിനും മുഴമംഗലത്തു നമ്പൂരിയുടെ ആശൌചഗ്രന്ഥങ്ങളോളം സൎവ്വസമ്മതത്വവും പ്രചാരവും സിദ്ധിച്ചിട്ടില്ല. ആകപ്പാടെ നോക്കിയാൽ അദ്ദേഹം ഒരു സരസകവിയും നല്ല വിദ്വാനുമായിരുന്നു എന്നുതന്നെ വിചാരിക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു.

---

൯. വയസ്കരകുടുംബവും അവിടത്തെ ശാസ്താവും.

പണ്ടു പന്ത്രണ്ടുകൊല്ലം കൂടുമ്പോൾ തിരുനാവായ മണൽപ്പുറത്തുവെച്ച് ഒരു മാമാങ്കം നടത്തുകയും അതിനു സകല നാട്ടുരാജാക്കന്മാരും അവിടെ ചെന്നുകൂടുകയും ചെയ്തിരുന്നു എന്നുള്ളതു പ്രസിദ്ധമാണല്ലോ. മാഘമാസത്തിലെ വെളുത്ത പക്ഷത്തിൽ വരുന്ന മകം നക്ഷത്രം സംബന്ധിച്ചാണ് ഈ അടിയന്തിരം നടത്തിവന്നിരുന്നത്. അതിനാൽ ഇ

തിന്നു 'മാഘമകം' എന്നു നാമം സിദ്ധിച്ചു. അതു ലോപച്ചു ലോപിച്ചു മഹാമകം എന്നും മാമകം എന്നും ഒടുക്കം 'മാമാങ്ക'മെന്നുമായിത്തീൎന്നു.

ഒരിക്കൽ മാമാങ്കത്തിൽ സംബന്ധിക്കാനായിട്ടുപോയ തെക്കുംകൂർ വലിയ രാജാവിനു മദ്ധ്യേമാൎഗ്ഗം ഒരു പരു (കുരു) വിൻെറ ഉപദ്രവം കലശലായിത്തീൎന്നു. രാജധാനിയിൽനിന്നു പുറപ്പെട്ടപ്പോൾത്തന്നെ അദ്ദേഹത്തിന് ഈ പരുവിൻെറ അസഹ്യത കുറേശ്ശ ഉണ്ടായിരുന്നു എങ്കിലും അതു സാരമില്ല എന്നും ഈ അടിയന്തരത്തിനു പോകാതെയിരിക്കാൻ നിവൃത്തിയില്ലല്ലോ എന്നും വിചാരിച്ചാണ് അദ്ദേഹം പോയതു്. പരു എന്നു പറഞ്ഞാൽ അതു കേവലം നിസ്സാരമായ ഒരു പരുവല്ലായിരുന്നു. പ്രമേഹക്കുരുവെന്നും ആയിരക്കണ്ണി എന്നും മററും പറയുന്ന വലിയവക പരുവായിരുന്നു. ഒന്നുരണ്ടു ദിവസത്തെ യാത്ര കഴിഞ്ഞപ്പോഴയ്ക്കും ആ പരു മുതുകത്തു് ഒരു ചങ്ങഴി കമഴ്ത്തിയിടത്തോളം വലുതാവുകയും വേദന സഹിക്കാൻ വയ്യാതെയായിത്തീരുകയും ചെയ്തു. അങ്ങനെ പോയി ഒരുവിധം ആലത്തൂർ നമ്പിയുടെ ഇല്ലത്തു ചെന്നുചേൎന്നു. ആലത്തൂർ നമ്പി അഷ്ടവൈദ്യന്മാരിലൊരാളാണല്ലോ. എന്നു മാത്രമല്ല, അന്നത്തെ നമ്പി സുപ്രസിദ്ധനായ നല്ല വൈദ്യനും ആയിരുന്നു. ആഗതനായ അതിഥി തെക്കുംകൂർ വലിയരാജാവാണെന്നറിഞ്ഞപ്പോൾ നമ്പി വളരെ ആദരവോടുകൂടി അദ്ദേഹത്തെ സൽക്കരിച്ചിരുത്തുകയും സബഹുമാനം കുശലപ്രശ്നം ചെയ്കയും ചെയ്തതിൻെറശേഷം ആഗമനപ്രയോജനം എന്തെന്നു ചോദിച്ചു. അപ്പോൾ രാജാവു താൻ മാമാങ്കത്തിൽ സംബന്ധിക്കാനായിട്ടാണ് പുറപ്പെട്ടതെന്നും മദ്ധ്യേമാൎഗ്ഗം പിടകവ്യാധിബാധിതനായിത്തീൎന്നുവെന്നും വേദന ദുസ്സഹമായിരിക്കുന്നുവെന്നും അതിനാൽ ഉടനെ ദീനം ഭേദമാക്കി തിരുനാവായ്ക്കു് അയയ്ക്കണമെന്നും പറഞ്ഞു. നമ്പി പരുവിൻെറ സ്ഥിതി നോക്കിയറിഞ്ഞതിൻെറശേഷം "ഇതു

ഭേദമായിട്ടു മാമാങ്കത്തിനു പോവുകയെന്നുള്ളതു് അസാദ്ധ്യമാണ്. ഒരു മൂന്നുമാസം ഇവിടെ താമസിക്കാമെന്നുണ്ടെങ്കിൽ ഞാൻ ദീനം ഭേദമാക്കി അയയ്ക്കാം. അതിൽക്കുറഞ്ഞ കാലംകൊണ്ടു് എന്നാൽ അതു സാദ്ധ്യമല്ല" എന്നു പറഞ്ഞു. നമ്പിയേക്കാൾ യോഗ്യനായ ഒരു വൈദ്യൻ ഭൂലോകത്തിലില്ലെന്നു് അക്കാലത്തു പ്രസിദ്ധമായിരുന്നതിനാൽ അദ്ദേഹം പറഞ്ഞതിനെ രാജാവു സമ്മതിച്ചു. നമ്പി രാജാവിനു താമസിക്കുവാൻ തന്റെ പത്തായപ്പുരമാളിക ഒഴിഞ്ഞുകൊടുക്കുകയും മുറയ്ക്കു ചികിത്സ ആരംഭിക്കുകയും ചെയ്തു.

അങ്ങനെ ഏകദേശം ഒരു മാസം കഴിഞ്ഞപ്പോഴയ്ക്കും പരു നല്ലപോലെ പഴുത്തു. പിന്നെ അതൊന്നു കീറണമെന്നും നമ്പി നിശ്ചയിച്ചു. ചെറുപ്പത്തിൽ ശസ്ത്രക്രിയയ്ക്കു് അതിസമർത്ഥനായിരുന്നുവെങ്കിലും പ്രായാധിക്യം നിമിത്തം കൈക്കു് ഒരു വിറയൽ ബാധിച്ചിരുന്നതിനാൽ അക്കാലത്തു നമ്പിക്കു് അതു് ഏററവും ദുസ്സാധമായിരുന്നു. അദ്ദേഹത്തിന്റെ പുത്രന്മാർ അപ്പോൾ കേവലം കുട്ടികളുമായിരുന്നു. അതിനാൽ നമ്പി തന്റെ കൂടെ പഠിച്ചു താമസിച്ചിരുന്ന പ്രധാനശിഷ്യനായ വരിക്കമാശ്ശേരി നമ്പൂരിപ്പാടിനോടു് "എന്താ നമ്പൂരിക്കു് ഈ കുരുവൊന്നു കീറുകവയ്യേ?" എന്നു ചോദിച്ചു. നമ്പൂരിപ്പാടു ശാസ്ത്രപരിജ്ഞാനംകൊണ്ടും ചികിത്സകൾചെയ്തുള്ള പരിചയംകൊണ്ടും പഴക്കംകൊണ്ടും കൈപ്പുണ്യംകൊണ്ടും നല്ല വൈദ്യനെന്നുള്ള ഒരു പേരു സമ്പാദിച്ചിരുന്നു. എങ്കിലും അദ്ദേഹം അതുവരെ ശസ്ത്രക്രിയയൊന്നും ചെയ്തിരുന്നില്ല. എന്നു വരികിലും ബുദ്ധിമാനും സമർത്ഥനുമായ അദ്ദേഹത്തിനു് ഇതു ദുഷ്കരമായിത്തോന്നിയില്ല. "ഗുരുനാഥൻ അടുക്കലിരുന്നു് അനുഗ്രഹപൂർവ്വം പറഞ്ഞുതന്നാൽ ഞാനിതു ചെയ്യാം" എന്നു് അദ്ദേഹം മറുപടിപറയുകയും അപ്രകാരംതന്നെ നമ്പിയുടെ സാന്നിദ്ധ്യത്തോടുകൂടി പരു കീറുകയും നമ്പി പിന്നെയും യഥാവിധി ചികി

Digitized By Kerala Sahitya Akademi

ത്സകൾ ചെയ്യുകയും ആകെ മൂന്നുമാസംകൊണ്ടു രാജാവു പൂർണ്ണസുഖത്തെ പ്രാപിക്കുകയും ചെയ്തു. ഈ കാലത്തിനിടയ്ക്കു മാമാങ്കം കഴിഞ്ഞുപോവുകയാൽ രാജാവു നമ്പിക്കും നമ്പൂരിപ്പാട്ടിലേയ്ക്കും പലവിധ സമ്മാനങ്ങളും മററും കൊടുത്തു സന്തോഷിപ്പിച്ചിട്ടു് സ്വരാജ്യത്തേയ്ക്കുതന്നെ മടങ്ങി. അന്നു തെക്കുംകൂർ രാജാക്കന്മാരുടെ രാജധാനി ഇപ്പോൾ തിരുവിതാംകൂറിലുൾപ്പെട്ടിരിക്കുന്ന കോട്ടയത്തു 'തളി' എന്ന സ്ഥലത്തായിരുന്നു.

തെക്കുംകൂർ രാജാവു സ്വദേശത്തേയ്ക്കു മടങ്ങിയതിന്റെ ശേഷം ഏതാനും ദിവസം കഴിഞ്ഞപ്പോൾ വരിക്കമാശ്ശേരി നമ്പൂതിരിപ്പാട്ടിലേയ്ക്കു് അച്ഛന്റെ ശ്രാദ്ധമായി. അതു സഹോദരന്മാരോടുകൂടി ചേരേണ്ടതാകയാൽ നമ്പിയോടു് അനുവാദം വാങ്ങിക്കൊണ്ടു് അദ്ദേഹം ഇല്ലത്തേയ്ക്കു പോയി. അദ്ദേഹം ഇല്ലത്തു ചെന്നപ്പോൾ അദ്ദേഹത്തിന്റെ ജ്യേഷ്ഠൻ അദ്ദേഹത്തോടു, "താൻ ശസ്ത്രക്രിയ ചെയ്തതുകൊണ്ടു തന്നോടുകൂടി ഞാനും അനുജന്മാരും ശ്രാദ്ധമൂട്ടാൻ പാടില്ലെന്നും തന്നോടുകൂടി ഞങ്ങൾ ബലി നടത്തുകയാണെങ്കിൽ ശ്രാദ്ധത്തിനു് ആരും വരികയില്ലെന്നും നമ്മുടെ സ്വജനങ്ങൾ പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു. അവർ അപ്രകാരം പറഞ്ഞതു ന്യായവുമാണല്ലോ. ബ്രാഹ്മണരിൽ അഷ്ടവൈദ്യന്മാർക്കല്ലാതെ ശസ്ത്രക്രിയ വിധിച്ചിട്ടുണ്ടോ? അതിനാൽ താനങ്ങനെ ചെയ്തതു തെററുതന്നെയാണെന്നാണു് വാദ്ധ്യാന്മാർ, വൈദികന്മാർ മുതലായവരുടെയും അഭിപ്രായം. ഞാനവരോടൊക്കെ ചോദിക്കുകയും ചെയ്തു. ഒരുമിച്ചു ശ്രാദ്ധമൂട്ടാമെന്നു് ആരും പറഞ്ഞില്ല" എന്നു പറഞ്ഞു. അതു കേട്ടു വൈദ്യൻ നമ്പൂരിപ്പാട്ടു് "അങ്ങനെയാണു് അവരൊക്കെ പറയുന്നതെങ്കിൽ ഒരുമിച്ചു ശ്രാദ്ധമൂട്ടണമെന്നില്ല. ഞാൻ ഇപ്പോൾത്തന്നെ ഗുരുനാഥന്റെ ഇല്ലത്തേയ്ക്കു പോകുന്നു" എന്നു പറഞ്ഞു് അപ്പോൾത്തന്നെ അവിടെനിന്നു് ഇറങ്ങിപ്പോവുകയും നമ്പിയുടെ അടുക്കലെത്തി വി

വരമെല്ലാം പറയുകയും ചെയ്തു. അതു കേട്ടപ്പോൾ താൻ നിമിത്തം തന്റെ പ്രിയശിഷ്യന് ഇപ്രകാരം ഒരു സ്വജന ശാസ്ത്യത്തിന് ഇടയായല്ലോ എന്നു വിചാരിച്ച് ശിഷ്യവത്സലനായ നമ്പിക്കു വളരെ കുണ്ഠിതമുണ്ടായി. എങ്കിലും അദ്ദേഹം അതു പുറത്തു കാണിക്കാതെ ധൈര്യസമേതം "ഇതുകൊണ്ടു നമ്പൂരി ഒട്ടും വിഷാദിക്കേണ്ട; നമ്പൂരി ഇവിടെ താമസിച്ചുകൊള്ളു. ഞാൻ പറഞ്ഞതു കേട്ടതുകൊണ്ട് നമ്പൂരിക്കു മേലാൽ ശ്രേയസ്സല്ലാതെ ദോഷം വരികയില്ല. ഗുരുത്വമുള്ളവർക്ക് ദോഷം വരണമെങ്കിൽ ഈശ്വരൻ ഇല്ലെന്നു വരണം. നമ്പൂരിയുടെ ഇല്ലം ഇതുതന്നെ എന്നു വിചാരിച്ചുകൊള്ളു. ഈ കുടുംബമുള്ള കാലത്തു നമ്പൂരിക്ക് ഇവിടെ യാതൊരു സ്വാതന്ത്ര്യക്കുറവും വരികയില്ല" എന്നു പറഞ്ഞു. "ഗുരുനാഥൻ പറഞ്ഞതുപോലെയൊക്കെത്തന്നെയാണ് എന്റെ വിശ്വാസവും" എന്നു നമ്പൂരിപ്പാടും പറഞ്ഞു. അന്നു മുതൽ അദ്ദേഹം ആ ഇല്ലത്തെ ഒരാളെപ്പോലെ അവിടെത്തന്നെ സ്ഥിരതാമസമാക്കുകയും ശ്രാദ്ധദിവസം നമ്പി ഒരു നമ്പൂരിയെ വരുത്തി ശ്രാദ്ധം നടത്തിച്ചുകൊടുക്കുകയും ചെയ്തു.

അനന്തരം അധികം താമസിയാതെ നമ്പി നമ്പൂരിപ്പാട്ടിലേയ്ക്കു പറ്റിയ ദുർഘടസംഗതിയും അദ്ദേഹം നമ്പിയുടെ ഇല്ലത്തുതന്നെ താമസിച്ചുവരുന്ന വിവരവും കാണിച്ച് ഒരെഴുത്തെഴുതി ഒരു ഭൃത്യന്റെ പക്കൽ കൊടുത്തു തെക്കുംകൂർ വലിയ രാജാവിന്റെ അടുക്കലയച്ചു. നമ്പിയുടെ എഴുത്തു ഭൃത്യൻ കൊണ്ടുചെന്നു രാജാവിനു കൊടുത്തത് ഒരു നല്ല അവസരത്തിലായിരുന്നു. അക്കാലത്തു വയസ്കരയില്ലത്തു പുരുഷന്മാരാരുമില്ലാതെയായിത്തീരുകയും ഒരു കന്യക മാത്രം ശേഷിക്കുകയും ചെയ്യുകയാൽ ആ കന്യകയെ സർവ്വസ്വദാനമായി വിവാഹം കഴിപ്പിച്ചു ദത്തുകയറുവാൻ ആരെയാണ് വേണ്ടതെന്നു രാജാവു വേണ്ടതക്ക ആളുകളുമായി ആലോചിച്ചുകൊണ്ടിരുന്ന സമയത്താണ് നമ്പിയുടെ ഭൃത്യൻ എഴു

Digitized By Kerala Sahitya Akademi

ത്തു കൊണ്ടുചെന്നു രാജാവിനു കൊടുത്തത്. എഴുത്തു വായിച്ചുകേട്ടപ്പോൾ ഇതൊരു ശുഭലക്ഷണമാണെന്നും ഈ നമ്പൂരിപ്പാട്ടിലെക്കൊണ്ടുതന്നെ ആ കന്യകയെ വിവാഹം കഴിപ്പിച്ചു വയസ്കരയില്ലത്തു മരുമകയാറണമെന്നും രാജാവിനും അവിടെ കൂടിയിരുന്ന ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാൎക്കും തോന്നുകയും ആ വിവരത്തിനു രാജാവു് ഒരെഴുത്തെഴുതി നമ്പിയുടെ അടുക്കലേയ്ക്കു് ആ ഭൃത്യന്റെ പക്കൽതന്നെ കൊടുത്തയയ്ക്കുകയും ചെയ്തു.

രാജാവിന്റെ എഴുത്തു കണ്ടപ്പോൾ നമ്പിക്കു് അപരിമിതമായ സന്തോഷമുണ്ടായി എന്നുള്ളതു വിശേഷിച്ചു പറയണമെന്നില്ലല്ലോ. നമ്പി ആ എഴുത്തു നമ്പൂരിപ്പാട്ടിലെയ്ക്കു കാണിക്കുകയും പോകാൻ മനസ്സുണ്ടോ എന്നു ചോദിക്കുകയും ചെയ്തു. അതിനു നമ്പൂരിപ്പാട്ടു്, "ഗുരുനാഥൻ പറഞ്ഞാൽ എവിടെ പോകുന്നതിനും എനിക്കു സമ്മതമാണു്. വിശേഷിച്ചു, ധാരാളം വസ്തുവകകളും പ്രശസ്തിയും വൈദ്യപാരമ്പൎയ്യവുമുള്ള വയസ്കരയില്ലത്തിന്റെ ഉടമസ്ഥനും തെക്കുംകൂർരാജാവിന്റെ പ്രിയവൈദ്യനുമായിത്തീരുന്ന കാൎയ്യത്തിൽ എനിക്കു വളരെ സന്തോഷവുമുണ്ടു്. എങ്കിലും ചതുർവട്ടത്തെ തിങ്കളാംബ് ഭജനം മുടക്കുന്ന കാൎയ്യത്തിൽ എനിക്കു വളരെ മനസ്താപവുമുണ്ടു്. അതു ഞാൻ വളരെക്കാലമായി നിൎവിഘ്നം നടത്തിപ്പോരുന്നതാണല്ലോ" എന്നാണു് മറുപടി പറഞ്ഞതു്. ആലോചിച്ചു് ഇഷ്ടംപോലെ ചെയ്യുക. എനിക്കു നിൎബ്ബന്ധമില്ല. നമ്പൂരി എന്റെ അടുക്കൽത്തന്നെ താമസിക്കുന്നതാണു് എനിക്കു സന്തോഷമായിട്ടുള്ളതു്. നമ്പൂരിക്കു മേലാൽ ശ്രേയസ്കരമായിരിക്കുന്നതു രാജാവിന്റെ ഹിതാനുവൎത്തിയായി കോട്ടയത്തു പോയി താമസിക്കുന്നതായിരിക്കും. അതുകൊണ്ടു പറഞ്ഞു എന്നേ ഉള്ളൂ" എന്നു നമ്പിയും പറഞ്ഞു.

നമ്പൂരിപ്പാട്ടിലെ ഹൃദയം അകപ്പാടെ അത്യന്തം സം

ശയഗ്രസ്തമായിത്തീൎന്നു." പോയാൽക്കൊള്ളാമെന്നുള്ള ആഗ്രഹം അതികലശലായി വൎദ്ധിച്ചു. മാസത്തിലൊരിക്കൽ ചമ്രവട്ടത്തുപോയി ദൎശനം കഴിക്കുകയെന്നുള്ള പതിവു മുട്ടിക്കുകയെന്നുള്ള കാൎയ്യം അത്യന്തം വ്യസനകരമായും തീൎന്നു. നമ്പിയുടെ ഇല്ലത്തെ താമസം എന്നും സുഖകരമായിരിക്കാൻ തരമില്ലല്ലോ. ഗുരുനാഥന്റെ കാലം കഴിഞ്ഞാൽപ്പിന്നെ ശേഷമുള്ളവൎക്കു നമ്പൂരിപ്പാട്ടിലെപ്പേരിൽ അത്രയും സ്നേഹവും വാത്സല്യവുമുണ്ടാകുമോ? അപ്പോൾ "കടിച്ചതുമില്ല, പിടിച്ചതുമില്ല" എന്ന സ്ഥിതിയിലായിത്തീരും. അതിൽഭേദം ദൈവഗത്യാ ലഭിച്ച ഭാഗ്യത്തെ ഉപേക്ഷിക്കാതെയിരിക്കയാണല്ലോ. ആകപ്പാടെ നമ്പൂരിപ്പാട്ടിന്നു് ഏററവും കുഴങ്ങിവശായി. ഉടനെ അദ്ദേഹം ചമ്രവട്ടത്തേയ്ക്കു പോയി. അവിടെച്ചെന്നു കുളിച്ചു തൊഴുതു് "എല്ലാം വേണ്ടതുപോലെ ആക്കിത്തരണം" എന്നു സ്വാമിസന്നിധിയിൽ ഭക്തിപൂൎവ്വം പ്രാൎത്ഥിച്ചു. അന്നു നമ്പൂരിപ്പാട്ടിന്നു് അത്താഴം കഴിഞ്ഞു കിടന്നുറങ്ങിയപ്പോൾ ഒരാൾ അദ്ദേഹത്തിന്റെ അടുക്കൽച്ചെന്നു "ഹേ! അങ്ങു് ഒട്ടും വ്യസനിക്കേണ്ട. തെക്കോട്ടു പോയ്ക്കൊള്ളൂ. അങ്ങേയ്ക്കു് എന്നെക്കാണുന്നതിനു ഞാൻ അവിടെ വന്നുകൊള്ളാം" എന്നു പറഞ്ഞതായി അദ്ദേഹത്തിനു തോന്നി. ഉടനെ അദ്ദേഹമുണൎന്നു കണ്ണു തുറന്നു നോക്കിയപ്പോൾ അവിടെയെങ്ങും ആരേയും കണ്ടുമില്ല. എങ്കിലും ഭക്തവത്സലനായ ചമ്രവട്ടത്തു ശാസ്താവുതന്നെയാണു് തന്റെ അടുക്കൽ വന്നു് ഇപ്രകാരം പറഞ്ഞതെന്നു നമ്പൂരിപ്പാടു ദൃഢമായി വിശ്വസിക്കുകയും പിറേറദിവസം രാവിലെ ഈ വിവരം നമ്പിയോടു പറയുകയും ചെയ്തു. അപ്പോൾ നമ്പിക്കും വളരെ സന്തോഷമായി.

അടുത്തദിവസംതന്നെ നമ്പി നമ്പൂരിപ്പാടോടുകൂടി കോട്ടയത്തേയ്ക്കു പുറപ്പെടുകയും യഥാകാലം തെക്കുംകൂർരാജാവിന്റെ അടുക്കലെത്തി സംഗതികളെല്ലാം ധരിപ്പിക്കുക

Digitized By Kerala Sahitya Akademi

യും ചെയ്തു. അനന്തരം അധികം താമസിയാതെ ഒരു സന്മുഹൂർത്തത്തിൽ വയസ്കരയില്ലത്തെ കന്യകയെ നമ്പൂരിപ്പാട്ടിലേക്കൊണ്ടു വേളികഴിപ്പിച്ച് അദ്ദേഹത്തെ അവിടെ ഒത്തു കയററി. രാജാവുകൂടി ചെന്നിരുന്നാണ് ഈ അടിയന്തരം നടത്തിയതു്. പിന്നെ ആ അടിയന്തരം വളരെ കേമമായിരുന്നു എന്നു പറയേണ്ടതില്ലല്ലോ. ഈ അടിയന്തരം സംബന്ധിച്ച് എഴുദിവസം കെങ്കേമമായ സദ്യയും സംഘക്കളി മുതലായ ആഘോഷങ്ങളുമുണ്ടായിരുന്നു. അത്രയും ദിവസം രാജാവും അവിടെത്തന്നെ എഴുന്നള്ളിത്താമസിക്കുകയും ചെയ്തു.

അതിനിടയ്ക്കു് ഒരു ദിവസം സദ്യയ്ക്കു കറിക്കുവെട്ടു തുടങ്ങിയപ്പോൾ ചേന സ്വല്പം പോരാതെ വന്നു. അന്നു വയസ്കരയില്ലത്തിനു തെക്കുവശത്തു് (ഇപ്പോൾ അമ്പലമിരിക്കുന്ന സ്ഥലത്തു്) ഇല്ലത്തെ വാലിയക്കാരൻ ധാരാളമായി ചേന കൃഷി ചെയ്തിരുന്നതിനാൽ അവിടെ നിന്നു രണ്ടു മൂന്നു ചേന കൂടി പറിച്ചുകൊണ്ടു വരുവാനായി ഒരു ഭൃത്യൻ ഒരു തുമ്പയുമെടുത്തുംകൊണ്ടു് ഓടിപ്പോയി. അവൻ ചേനപറിക്കാനായി ഒരു ചേനയുടെ ചുവട്ടിൽ ഒന്നു വെട്ടിയപ്പോൾ അവിടെ നിന്നു രക്തം പ്രവഹിച്ചുതുടങ്ങി. രക്തപ്രവാഹം കണ്ടു ഭയപ്പെട്ടു് ആ ഭൃത്യൻ ഓടിച്ചെന്നു വിവരം കറിക്കുവെട്ടുകാരെ അറിയിച്ചു. അപ്പോഴേയ്ക്കും ഈ വർത്തമാനം അവിടെയൊക്കെപ്പരന്നു. ഉടനെ രാജാവും ആലത്തൂർ നമ്പി മുതലായവരും ആ സ്ഥലത്തെത്തി മണ്ണു മാററിച്ചു നോക്കിയപ്പോൾ അവിടെ ശിവലിംഗംപോലെ ഒരു ശിലാബിംബം മുളച്ചിരിക്കുന്നതായി കണ്ടു. വരിക്കമാശ്ശേരി നമ്പൂതിരിപ്പാട്ടിലേയ്ക്കു ചമ്രവട്ടത്തപ്പൻെറ ദർശനമുണ്ടായിട്ടുള്ള വിവരം മുൻപേ തന്നെ എല്ലാവരുമറിഞ്ഞിരുന്നതിനാൽ ഇതു ചമ്രവട്ടത്തയ്യപ്പൻ ഇളകൊണ്ടിരിക്കുന്നതാണെന്നു സർവ്വജനങ്ങളും തീർച്ചപ്പെടുത്തുകയും പ്രശ്നക്കാർ അപ്രകാരം തന്നെ വിധിക്കുകയും ചെയ്തു. ആ വിഗ്രഹം കാണപ്പെട്ട ഉടനെ ഒരു നമ്പൂരിയെക്കൊണ്ടു

Digitized By Kerala Sahitya Akademi

പൂജ നടത്തിച്ചു. അപ്പോൾ നിവേദ്യത്തിന് ഉപയോഗിച്ചതു് അവിടത്തെ അന്തർജ്ജനമുണ്ടാക്കിയ വത്സൻ (അട) ആണ്. അതിനാൽ വയസ്കരശാസ്താവിനു്, വത്സൻവഴിപാട പ്രധാനമായിത്തീൎന്നു. പിന്നീടു് അവിടെ ക്ഷേത്രംപണി മുതലായവ നടത്തുകയും വയസ്കര ശാസ്താവെന്നുള്ള പ്രസിദ്ധി ലോകത്തിൽ പരക്കുകയും ആ ശാസ്താവു വയസ്കരയില്ലത്തെ കുടുംബപരദേവതയായിത്തീരുകയും ചെയ്തു. രോഗശമനത്തിനായും മറ്റും ഇപ്പോൾ അവിടെ പലർ വത്സൻ വഴിപാട നടത്തിവരുന്നുണ്ടു്. ഇപ്രകാരമാണു് വയസ്കരശാസ്താവിൻെറ ആഗമം.

വയസ്കരക്കുടുംബക്കാരെ മുൻകാലങ്ങളിൽ 'പോററി' എന്നാണു് പറഞ്ഞുവന്നിരുന്നതു്. വരിക്കമാശ്ശേരി നമ്പൂരിപ്പാട്ടു് അവിടെ ദത്തുകയറുകയും അദ്ദേഹത്തിൻെറ സന്താനപരമ്പരാജാതന്മാർ അവിടെ കുടുംബനാഥന്മാരായിത്തീരുകയും ചെയ്തിട്ടും ആ പേരിനു മാററം വന്നില്ല. പിന്നീട കൊല്ലം 995-ാമാണ്ടായപ്പോഴേയ്ക്കും അവിടെ ആ പരമ്പരയും അവസാനിച്ചു യഥാപൂൎവ്വം ഒരു കന്യകമാത്രം ശേഷിച്ചു. ആ കന്യകയെ പ്ലാമന്തോൾ മൂസ്സ സൎവ്വസ്വദാനമായി വിവാഹം കഴിച്ചു് അവിടെ ദത്തുകയറി. അക്കാലം മുതൽക്കാണു് ആ കുടുംബക്കാൎക്കു് 'മൂസ്സ്' എന്നുള്ള പേരു സിദ്ധിക്കുകയും പ്രസിദ്ധമായിത്തീരുകയും ചെയ്തതു്. ഇപ്പോഴും വയസ്കരക്കുടുംബത്തിലുള്ളതു് ആ പ്ലാമന്തോൾ മൂസ്സിൻെറ സന്താനപരമ്പരാജാതന്മാരാണു്. അതായതു്—ആ പ്ലാമന്തോൾ മൂസ്സിൻെറ പൌത്രൻെറ പുത്രന്മാരും തൽപുത്രന്മാരും.

—⊷⊶—

൦. കായംകുളത്തു രാജാവിൻെറ ശ്രീചക്രം.

കായംകുളം രാജ്യം പിടിച്ചടക്കണമെന്നുള്ള ഉദ്ദേശത്തോടുകൂടി രാമയ്യൻദളവ തിരുവിതാംകൂർ (മാൎത്താണ്ഡവൎമ്മ)

Digitized By Kerala Sahitya Akademi

മഹാരാജാവിൻെറ ചാരത്വം സ്വീകരിച്ചുകൊണ്ട് ഒരിക്കൽ വേഷം മാറി കായംകുളത്തു ചെന്നുചേൎന്നു. ഗൂഢമായി അവിടത്തെ സ്ഥിതികൾ അന്വേഷിച്ചപ്പോൾ രാജ്യവും വംശവും നശിക്കത്തക്കവണ്ണമുള്ള ചില ദുൎന്നടപ്പുകൾ രാജാവിനുള്ളതായി ടിയാന്നു അറിവുകിട്ടി. എങ്കിലും അവിടെ ഐശ്വൎയ്യം ഉപൎയ്യുപരി വൎദ്ധിച്ചുകൊണ്ടുതന്നെ ഇരിക്കുന്നതായിക്കണ്ട് അതിൻെറ കാരണമെന്താണെന്ന് അദ്ദേഹം വീണ്ടും അന്വേഷിച്ചു. അപ്പോൾ ആ രാജാവിൻെറ തേവാരപ്പുരയിൽ ഒരു ശ്രീചക്രം ഇരിക്കുന്നുണ്ടെന്നും അതു സൎവ്വലക്ഷണങ്ങളും ഒത്തതാണെന്നും അതിൻെറ പൂജ പ്രതിദിനം അവിടെ ശരിയായി നടന്നുവരുന്നുണ്ടെന്നും അതവിടെ ഇരിക്കുന്ന കാലത്തു് ആ രാജ്യത്തിനും രാജ്യവംശത്തിനും ഐശ്വൎയ്യാഭിവൃദ്ധിയല്ലാതെ നാശം ഒരിക്കലും ഉണ്ടാകുന്നതല്ലെന്നും അദ്ദേഹത്തിനു മനസ്സിലാവുകയും എതുവിധവും ഈ ശ്രീചക്രം തട്ടിയെടുത്തു കൊണ്ടുപോകണമെന്ന് അദ്ദേഹം തീൎച്ചയാക്കുകയും ചെയ്തു.

അനന്തരം ടിയാൻ ഒരു ഭ്രാന്തൻെറ വേഷം ധരിച്ചു തേവാരപ്പുരയുടെ അടുക്കൽ ചെന്നുകൂടി. വല്ലതുമൊക്കെ അസംബന്ധങ്ങൾ പുലമ്പിക്കൊണ്ടിരിക്കുമെന്നല്ലാതെ അദ്ദേഹം അവിടെ ഉപദ്രവമൊന്നും ചെയ്തിരുന്നില്ല. എന്നുമാത്രമല്ല അതിരാവിലെ കുളിച്ചു ഭസ്മക്കുറിയിട്ടു പൂക്കൾ ഒരുക്കിക്കൊടുക്കുക പൂജാപാത്രങ്ങൾ തേച്ചു മുക്കിക്കൊടുക്കുക മുതലായി ചില ഉപകാരങ്ങൾ ചെയ്തുംപോന്നു. ഇങ്ങിനെ കുറച്ചു ദിവസം കഴിഞ്ഞപ്പോൾ "ഈ സാധു മനുഷ്യനു ഭ്രാന്തുണ്ടെങ്കിലും ഇയാൾ ഉപദ്രവിയല്ല" എന്നൊരു വിശ്വാസം അവിടെ എല്ലാവൎക്കുമുണ്ടായിത്തീൎന്നു.

പൂജക്കാർ രാവിലെ കുളിച്ചുവന്നു നിൎമ്മാല്യം (തലേദിവസം പൂജിച്ച പൂവു്) വാരി പുറത്തിട്ടാലുടനെ ഈ ഭ്രാന്തൻ അതെല്ലാം വാരി ഒരു വട്ടിയിലാക്കി തലയിൽവെച്ചുകൊണ്ടു കോട്ടവാതിൽക്കൽ ചെന്ന് അവിടെ കാവൽനില്ക്കുന്ന പട്ടാ

ളക്കാരോട് "ഇതാ ശ്രീചക്രം ഞാൻ കൊണ്ടുപോകുന്നു; വേണമെങ്കിൽ പിടിച്ചുകൊൾവിൻ. അല്ലെങ്കിൽ ഞാൻ കൊണ്ടുപോകും" എന്നു പറയും. അപ്രകാരംതന്നെ രാജാവിരിക്കുന്ന മാളികയുടെ ചുവട്ടിലും ചെന്നുനിന്ന് "ഇതാ ശ്രീചക്രം ഞാൻ കൊണ്ടുപോകുന്നു; ഇവിടത്തെ ചോറുതിന്നുന്ന പട്ടാളക്കാർ നന്ദിയില്ലാത്തവരാണ്; അവരോടു ഞാൻ വിവരം പറഞ്ഞിട്ട് അവർ എന്നെ പിടിച്ചില്ല. അവിടുന്നും മൌനമവലംബിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുകയാണെങ്കിൽ ശ്രീചക്രം പോകും; ഇവിടം നശിക്കയും ചെയ്യും. പിന്നെ വിചാരിച്ചാൽ ഫലമൊന്നുമുണ്ടാവുകയുമില്ല" എന്നു വിളിച്ചുപറയും. ഇതു കേട്ടു പട്ടാളക്കാരും രാജാവിന്റെ ആൾക്കാരും രണ്ടുമൂന്നു ദിവസം ഭ്രാന്തന്റെ വട്ടി പരിശോധിച്ചു. അതിൽ പൂക്കളല്ലാതെ ഒന്നും കണ്ടില്ല. അതിനാൽ ഇയ്യാൾ വെറുതെ ഭ്രാന്തുപറയുകയാണെന്ന് എല്ലാവരും തീർച്ചയാക്കി. പിന്നെ അയാൾ വിളിച്ചു പറഞ്ഞാൽ "ഓഹോ, കൊണ്ടുപൊയ്ക്കോള്ളൂ. ഇവിടെ ആർക്കും ശ്രീചക്രം വേണ്ട" എന്ന് എല്ലാവരും പറയുക പതിവായി. ഇങ്ങിനെ ഏകദേശം ആറുമാസത്തോളം കാലം പതിവായി ചെയ്തതിന്റെ ശേഷം ഒരു ദിവസം തേവാരപ്പുരയിൽ പൂജക്കാരനില്ലാതിരുന്ന തരംനോക്കി രാമയ്യൻ ഒളുവ ശ്രീചക്രമെടുത്തു വട്ടിയിലാക്കി അതിന്റെ മീതെ പൂക്കളും വാരിയിട്ടു തലയിൽ വെച്ചു പതിവുപോലെ കോട്ടവാതില്ക്കലെത്തി പട്ടാളക്കാരെ വിളിച്ച് "ഇതാ ശ്രീചക്രം ഞാൻ കൊണ്ടുപോകുന്നു; ഇത്ര നാളും പറഞ്ഞതുപോലെയല്ല; ഇന്നു സത്യമായിട്ടു ശ്രീചക്രം എന്റെ വട്ടിയിലുണ്ട്" എന്നു പറഞ്ഞു. എങ്കിലും ഇയ്യാൾ പതിവുപോലെ ഭ്രാന്തുപറകയാണെന്നു വിചാരിച്ചു പട്ടാളക്കാർ ചിരിച്ചുകൊണ്ട് "എന്നാൽ കൊണ്ടുപൊയ്ക്കോള്ളൂ" എന്നു പറഞ്ഞതല്ലാതെ രാമയ്യനെ പിടിക്കുന്നതിനോ വട്ടി പരിശോധിക്കുന്നതിനോ ചെന്നില്ല. രാമയ്യൻ പിന്നെ രാജാവിരിക്കുന്ന മാളികയുടെ ചുവട്ടിലും ചെന്നുനിന്നു പതിവുപോലെ വിളിച്ചുപറഞ്ഞു. അ

Digitized By Kerala Sahitya Akademi

തു കേട്ടിട്ട രാജാവും ചിരിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നതേയുള്ളു. ഉടനെ രാമയ്യൻ നേരെ തെക്കോട്ട് വെച്ചടിച്ചു. കുറച്ചു സമയം കഴിഞ്ഞു പൂജക്കാരൻ തേവാരപ്പുരയിൽ ചെന്ന സമയം അവിടെ ശ്രീചക്രം കാണായ്കയാൽ പരിഭ്രമിച്ചു വിവരം ഗാട്ടനിന്നിരുന്ന പട്ടാളക്കാരെ അറിയിച്ചു. അപ്പോഴേയ്ക്കും അവിടെ വലിയ ബഹളമായി. സംഗതി രാജാവുവരെ എല്ലാവരുമറിഞ്ഞു. ഭ്രാന്തനെ അന്വേഷിച്ചു പിടിക്കുന്നതിനായി രാജഭടന്മാർ നാലുദിക്കിലേയ്ക്കും ഓട്ടം തുടങ്ങി. അപ്പോഴേയ്ക്കും ഭ്രാന്തൻ വേഷംമാറി പമ്പകടന്നിരുന്നതിനാൽ ഭടന്മാരെല്ലാം ഇച്ഛാഭംഗത്തോടുകൂടി മടങ്ങിപ്പോന്നു. ഭ്രാന്തനെ എങ്ങും കാണ്മാനില്ലെന്നു രാജസന്നിധിയിലറിയിച്ചു. ആ ശ്രീചക്രം പോയതിനാൽ രാജാവിനും രാജ്യവാസികൾക്കും വളരെ മനസ്താപമുണ്ടായി. അവിടെ പിന്നേയും പല വിധത്തിൽ അതിനെപ്പറ്റി അന്വേഷണങ്ങൾ നടത്തി; ഒരു തുമ്പുമുണ്ടായില്ല. അധികം താമസിയാതെ കായംകുളം രാജ്യം തിരുവിതാംകൂറിൽ ചേരുകയും ചെയ്തു. ആ ശ്രീചക്രം ഇപ്പോഴും തിരുവനന്തപുരത്തു തേവാരപ്പുരയിൽ ഇരിക്കുന്നുണ്ടെന്നാണ് കേൾവി.

—•<>•—

17. കളപ്പുറത്തു ഭീമൻ

മീനച്ചിൽത്താലൂക്കിൽ കയ്പ്പൂർദേശത്തു കളപ്പുറത്ത് എന്ന നായർഗൃഹത്തിൽ കൊല്ലവർഷം ഒൻപതാംശതകത്തിൽ ജീവിച്ചിരുന്ന ഒരു മനുഷ്യൻെറ പേരാണ് മുകളിൽ പറഞ്ഞിരിക്കുന്നത്. ഈ മനുഷ്യൻെറ സാക്ഷാൽപ്പേര് എന്തായിരുന്നു എന്നു നിശ്ചയമില്ല. അമാനുഷബലവാനായിരുന്ന ഇയാളിനു ഭീമൻ എന്നുള്ള പേര് അദ്ദേഹത്തിൻെറ അത്ഭുതകർമ്മങ്ങൾ നിമിത്തം ജനങ്ങൾ കൊടുത്തിട്ടുള്ളതാണ്. കളപ്പുറത്തു ഭീമൻെറ അത്ഭുതകർമ്മങ്ങൾ പറയുകയെന്നുവെച്ചാൽ

Digitized By Kerala Sahitya Akademi

അവസാനമില്ലാതെയുണ്ടു്. അവയിൽ ചിലതു മാത്രമേ ഇവിടെ വിവരിക്കണമെന്നു വിചാരിക്കുന്നുള്ളു.

ആജാനുബാഹുവും സ്ഥൂലശരീരനും ഉന്നതകായനുമായിരുന്ന ഭീമൻ കാഴ്ചയിൽ ഒരു ഭീമൻതന്നെയായിരുന്നുവെങ്കിലും ഒട്ടും വിരൂപനായിരുന്നില്ല. "വ്യൂഢോരസ്കോ വൃഷസ്കന്ധസ്സാലപ്രാംശുർമ്മഹാഭുജഃ" എന്നു കാളിദാസർ ദിലീപരാജാവിനെ വർണ്ണിച്ചിട്ടുള്ളതു നമ്മുടെ ഭീമനും നല്ലപോലെ ചേരുമായിരുന്നു. എന്നാൽ നമ്മുടെ ഭീമനു ചെറുപ്പത്തിൽ മതിയാകത്തക്കവണ്ണമുള്ള ആഹാരം സ്വഗൃഹത്തിൽനിന്നു ലഭിച്ചിരുന്നില്ല. ഭീമനു ഭക്ഷണം സാധാരണമനുഷ്യരെപ്പോലെ ആയാൽ മതിയാവുകയില്ലെന്ന് അറിഞ്ഞിരുന്നതുകൊണ്ടു് അയാൾക്കു പതിവായി കാലത്തു കഞ്ഞിക്കു മൂന്നേകാലും അത്താഴത്തിനു് ആറേകാലും ഇടങ്ങഴി അരി വീതമാണു് കാരണവർ പതിവുവെച്ചിരുന്നതു്. അതുകൊണ്ടു നമ്മുടെ ഭീമനു് ഒട്ടും മതിയായിരുന്നില്ല. അതിനാൽ അയാൾ സമീപത്തുള്ള കാടുകളിൽ കയറി ഉടുമ്പു, മുയൽ മുതലായവയെപിടിച്ചുകൊണ്ടുവന്നു ചുട്ടുതിന്നുകൂടിയാണു് ചെറുപ്പത്തിൽ ജീവിച്ചിരുന്നതു്. കാരണവർ മരിക്കുകയും തനിക്കു തറവാട്ടിൽ കാരണവസ്ഥാനവും സ്വാതന്ത്ര്യവും ലഭിക്കുകയും ചെയ്ത കാലംമുതൽ ഭീമൻ തന്റെ ഭക്ഷണത്തിനുള്ള പതിവു ഭേദപ്പെടുത്തി. കാലത്തു കഞ്ഞിക്കു് ഇരുപത്തഞ്ചേകാലിടങ്ങഴി അരിയും അതിനു ചേർന്ന പുഴുക്കും അത്താഴത്തിനു മൂന്നുപറ അരിയും അതിനു ചേർന്ന മറുവിഭവങ്ങളുമാണു് ഭീമൻ സ്വയമേവ നിശ്ചയിച്ച പതിവു്. ഈ പതിവു് അയാളുടെ പതിനാറാമത്തെ വയസ്സിൽ നിശ്ചയിച്ചതാണു്. അതിനെ പിന്നെ ഒരിക്കലും അയാൾ ഭേദപ്പെടുത്തിയിരുന്നുമില്ല. എന്നാൽ ഇത്രയുംകൊണ്ടു് അയാൾക്കു മതിയായിരുന്നു എന്നു് ആരും വിചാരിച്ചുപോകരുതു്. അയാൾ കാരണവരായപ്പോൾ തറവാട്ടിൽ അധികച്ചെലവുണ്ടാക്കി എന്നുള്ള ദുഷ്പേ

Digitized By Kerala Sahitya Akademi

രു തനിക്കുണ്ടാകരുതല്ലോ എന്നു വിചാരിച്ചും ഇതിലധികം ചെലവുചെയ്യാൻ മുതലില്ലാതെയിരുന്നതുകൊണ്ടും ഇത്രയും മതിയെന്നു നിശ്ചയിച്ചു എന്നേയുള്ളു. ചോരാത്തതു യഥാപൂർവ്വം വന്യമൃഗങ്ങളേക്കൊണ്ടുതന്നെയാണ് അയാൾ നികത്തിപ്പോന്നതു്. പക്ഷേ പ്രായത്തിന്നും സ്ഥിതിക്കും തക്കവണ്ണം അയാൾ അതൊന്നു പരിഷ്കരിച്ചിരുന്നു. ചെറുപ്പത്തിൽ ഉടമ്പ്, മുയൽ മുതലായവയെ പിടിച്ചു ചുട്ടുതിന്നുകയാണല്ലോ അയാൾ ചെയ്തിരുന്നതു്. യൌവനമായപ്പോൾ മാൻ, പന്നി മുതലായവയെ പിടിച്ചുകൊണ്ടുവന്നു കാലുകൾ കെട്ടി വലിയ ചെമ്പിലോ വാർപ്പിലോ ഇട്ടു് അടുപ്പത്തുവെച്ചു വെള്ളമൊഴിച്ചു വേവിച്ചെടുത്തു തോൽ പൊളിച്ചുകളഞ്ഞാണ് അയാൾ തിന്നിരുന്നതു്. അതും ഒരു വിശേഷരീതിയിലായിരുന്നു. ഭീമനു പകൽസമയം കിടക്കുന്നതിന്നു് ഒരു തൂക്കുവഞ്ചി (ഊഞ്ഞാൽക്കട്ടിൽ) ഒരു മുറിക്കകത്തു തൂക്കിയിരുന്നു. അതിന്റെ തലയ്ക്കലായി മാൻ, പന്നി മുതലായവയുടെ വേവിച്ച മാംസം പൊക്കം പാകത്തിനു കെട്ടിത്തൂക്കും. പിന്നെ ഊഞ്ഞാൽക്കട്ടിലിൽ മലർന്നുകിടന്നു് ആടിക്കൊണ്ടു കടിച്ചു കടിച്ചു തിന്നും. അങ്ങനെയാണ് പതിവു്. കഞ്ഞിയും ചോറും കറികളും കൂടാതെ രണ്ടു പന്നിയേയും ഒരു മാനിനേയും അയാൾ പ്രതിദിനം പതിവായി ഇങ്ങനെ ഭക്ഷിച്ചിരുന്നു.

നമ്മുടെ ഭീമൻ ഗംഭീരനായിരുന്നുവെങ്കിലും ഒരു വിനോദശീലനുമായിരുന്നു. അയാൾ മാനിനേയും പന്നിയേയും മറ്റും പിടിക്കാൻ കാട്ടിൽ പോകുമ്പോൾ ചില ദിവസങ്ങളിൽ നാലും അഞ്ചും പുലിക്കുട്ടികളേയും പിടിച്ചുകൊണ്ടുപോരും. അവയെ വീട്ടിൽ കൊണ്ടുവന്നു പൂച്ചക്കുട്ടികളെപ്പോലെ വളർത്തി, ചില കളികൾ പഠിപ്പിച്ചു സർക്കസ്സുകാരെപ്പോലെ കളിപ്പിക്കുക പതിവായിരുന്നു. ഒരിക്കൽ ഭീമൻ കാട്ടിൽച്ചെന്നപ്പോൾ ഒരു വലിയ 'കടുവായെ കണ്ടു. അതിനേയും അയാൾ പിടിച്ചു വീട്ടിൽ കൊണ്ടുവന്നു. ശ്രീകൃഷ്ണൻ ഉരൽ വ

Digitized By Kerala Sahitya Akademi

ലിച്ചുകൊണ്ടു ചെന്ന വഴിയിൽ നിന്നിരുന്ന കകുഭദ്രുമങ്ങൾ പോലെ രണ്ടു മരങ്ങൾ അടുത്തടുത്തു കളപ്പുറത്തുപുരയിടത്തിൽ നിൽക്കുന്നുണ്ടായിരുന്നു. ഭീമൻ ആ കടുവായെ ആ മരങ്ങളുടെ ഇടയ്ക്കു കയററി ഒന്നമർത്തി അവിടെ നിറുത്തി. കടുവാ കാലുകൾ നിലത്തു തൊടാതെയും വായ് പൊളിച്ചും നാക്കു നീട്ടിയും കണ്ണുകൾ മിഴിച്ചും മുൻപോട്ടും പുറകോട്ടും പോകാൻ നിവൃത്തിയില്ലാതെയും അവിടെ നിലയായി. അതിനാൽ ആ ദിക്കുകാർക്കു ജീവനോടുകൂടിയ കടുവായെ നിർഭയമായി അടുത്തു കാണുന്നതിനു് അന്നു തരപ്പെട്ടു.

ഒരിക്കൽ ഭീമൻ കാട്ടിൽച്ചെന്നപ്പോൾ ഒരു കാട്ടുപോത്തു് അയാളെ വെട്ടാനായി ചാടിച്ചെന്നു. പോത്തിനെ കണ്ടപ്പോൾ അയാൾക്കു സ്വല്പം ഭയമുണ്ടായി. എങ്കിലും അയാൾ ധൈര്യസമേതം അതിന്റെ കൊമ്പുകളിൽപ്പിടിച്ചു തല കുനിച്ചു മോന്ത നിലത്തിട്ടു് ഉരച്ചുതുടങ്ങി. അങ്ങിനെ കുറച്ചു കഴിഞ്ഞപ്പോൾ പോത്തിന്റെ മുൻവശത്തുണ്ടായിരുന്ന പല്ലുകളെല്ലാം രക്തപ്രവാഹത്തോടുകൂടി നിലത്തു വീണു. ഭീമനെ കൊല്ലാനായി വന്ന പോത്തിന്റെ വിചാരം അപ്പോൾ താൻ ചാകാതെ വല്ല പ്രകാരവും പോയിപ്പിഴച്ചാൽ മതിയെന്നായി. ആ സമയം ഭീമൻ പോത്തിനെ പുറകോട്ടൊന്നു തള്ളുകയും പോത്തു് അവിടെ മറിഞ്ഞുവീഴുകയും ആ തരത്തിനു ഭീമൻ ഓടി വീട്ടിലേയ്ക്കും പോത്തു് ഒരുവിധം എഴുന്നേററു കാട്ടിലേയ്ക്കും പോവുകയും ചെയ്തു.

ഭീമൻ ജീവിച്ചിരുന്ന കാലത്തു കയ്യൂർ ദേശത്തും സമീപപ്രദേശങ്ങളിലും കച്ചവടസ്ഥലങ്ങൾ ഉണ്ടായിരുന്നില്ല. അതിനാൽ ആ ദേശക്കാർക്കു് ഉപ്പു് എട്ടുപത്തു നാഴിക കിഴക്കു് ഈരാററുപേട്ട എന്ന സ്ഥലത്തുപോയി വാങ്ങിക്കൊണ്ടു വരേണ്ടിയിരുന്നു. കളപ്പുറത്തു വീട്ടിലേയ്ക്കു ഭീമൻ തന്നെ പോയി അഞ്ചാറുപറ ഉപ്പു് ഒരുമിച്ചു വാങ്ങിക്കൊണ്ടു പോരികയാണു് പതിവു്. ഭീമൻ ഉപ്പു വാങ്ങാൻ പോകുന്ന സമയം അയൽ

Digitized By Kerala Sahitya Akademi

വീട്ടുകാരും അവരവൎക്കു് ആവശ്യമുള്ള ഉപ്പിനു വേണ്ടുന്ന പണവും പാത്രവും അയാളെ ഏല്പിച്ചയയ്ക്കുക പതിവാണു്. അക്കാലത്തു് ഇപ്പോഴത്തേപ്പോലെ ചാക്കു സുലഭമല്ലാതിരുന്നതിനാൽ ഉപ്പും മററും വാങ്ങിക്കൊണ്ടുപോരുന്നതു നെപ്പട്ടിലായിരുന്നു. ഒരു നെപ്പട്ടിൽ ആറു പറ ഉപ്പുകൊള്ളും. അതിനാൽ ഒരു പുമടപ്പു് എന്നു പറഞ്ഞാൽ ആറു പറ ഉപ്പെന്നു കണക്കാക്കാം. ഒരിക്കൽ ഭീമൻ പോയി തനിക്കും അയൽവീട്ടുകാൎക്കും കൂടി ആറു പുമടപ്പു വാങ്ങിക്കെട്ടി മീതെക്കുമീതെയായി തലയിൽക്കയററിക്കൊണ്ടു് ഈരാററുപേട്ടയിൽനിന്നു സ്വദേശത്തേക്കു പുറപ്പെട്ടു. അങ്ങിനെ ഏകദേശം നാലു നാഴിക ദൂരം പോയപ്പോൾ കഠോരശ്ശ മഴ ആരംഭിച്ചു. ഉപ്പു നനഞ്ഞാൽ നഷ്ടപ്പെട്ടുപോകുമല്ലോ. അതു നനയ്ക്കാതെ കൊണ്ടുപോകുവാൻ എന്താണു് കൌശലമെന്നു വിചാരിച്ചു നോക്കിയപ്പോൾ വഴിക്കടുത്തുതന്നെ ഒരു വലിയ ആഞ്ഞിലിത്തടി കാമരം കേററിയറുത്തു നടുപ്പൊളിപ്പിട്ടു വെച്ചിരിക്കുന്നതായിക്കണ്ടു. ഭീമൻ അതിലൊരു പൊളിപ്പെടുത്തു പുമടകളുടെ മീതെ വെച്ചുകൊണ്ടു് ഉപ്പു നനയ്ക്കാതെ കൊണ്ടുപോയി. വീട്ടിലെത്തിയപ്പോഴേയ്ക്കും മഴ മാറിയതിനാൽ അയാൾ ആ തടിയെടുത്തു് ഒരു മാവിന്മേൽച്ചാരിവെച്ചിട്ടു് പുമടകൾ ഓരോന്നായി താഴെ ഇറക്കിവെയ്ക്കുകയും അയൽക്കാൎക്കുള്ളതു കൊടുക്കുകയും തനിക്കുള്ളതു വീട്ടുകാരെ ഏല്പിക്കുകയും ചെയ്തു. പിന്നെ ഭീമൻ തന്റെ പുര പൊളിച്ചു പണികഴിപ്പിച്ചപ്പോൾ അന്നു മാവിന്മേൽ ചാരിവെച്ചിരുന്ന തടി കൂടി എടുത്തുപയോഗിച്ചു. ഇരുപത്തൊൻപതുകോൽ പതിനാറുകണക്കിൽ പണിയിച്ച തായ്പ്പുരയുടെ പടി (നെടിയതും കുറിയതും) നാലും ആ ഒരു പൊളിപ്പുകൊണ്ടു തീൎന്നു. പടി ഒന്നേകാൽക്കോൽ ചതുരമായിരുന്നു. അതുകൊണ്ടു് ആ തടിയുടെ വലിപ്പം എത്രമാത്രമുണ്ടായിരുന്നു എന്നു് ഊഹിക്കാമല്ലോ. ആ പുരയും പടിയും കണ്ടിട്ടുള്ളവരിൽ പലർ ഇപ്പോഴും ആ ദേശത്തു ജീവിച്ചിരിക്കുന്നുണ്ടു്.

Digitized By Kerala Sahitya Akademi

മീനച്ചിൽ മുതലായ സ്ഥലങ്ങളിൽ പ്രധാനമായി നെൽകൃഷി ചെയ്യുന്നതു മലകളിലാണല്ലോ. മലകളിൽ നെൽകൃഷി ചെയ്യുന്നതു പത്തും പന്ത്രണ്ടും കൊല്ലങ്ങൾ കൂടുമ്പോൾ മാത്രമേ പതിവുള്ളു. അതിനാൽ ഒരു സ്ഥലത്തു് ഒരിക്കൽ കൃഷി ചെയ്താൽ പിന്നെ കൃഷി ചെയ്യാറാകുമ്പോഴയ്ക്കും ആ സ്ഥലത്തു വലിയ മരങ്ങളും കാടുകളും നിറഞ്ഞിരിക്കും. വിതയ്ക്കുന്ന കാലത്തിനു രണ്ടു മൂന്നു മാസം മുൻപേ ഉടമസ്ഥന്മാർ ആ മരങ്ങളും കാടുകളുമെല്ലാം കൂലിക്കാരെക്കൊണ്ടു വെട്ടിച്ചിടും. അതിന് ഉഴവുവെട്ടു് എന്നാണ് പേർ പറഞ്ഞുവരുന്നതു്. ആ മരങ്ങളും കാടുകളുമെല്ലാം ഉണങ്ങിക്കഴിയുമ്പോൾ ഉടമസ്ഥന്മാർ കൂലിക്കാരേയും ആനകളേയുംകൊണ്ടു് ആ സ്ഥലത്തുചെന്നു വേലിക്കാവശ്യമുള്ള തടികൾ പിടിപ്പിച്ചു വിതയ്ക്കാനുള്ള സ്ഥലത്തിന്റെ നാലരികുകളിലും വെയ്ക്കുകയും അധികമുള്ള തടികൾ പിടിപ്പിച്ചു കൃഷിസ്ഥലത്തിനു പുറത്താക്കിക്കുകയും ഉണങ്ങിക്കിടക്കുന്ന കാടുകളും മററും തീയിട്ടു ചുടുകയും ചെയ്യും. അതിന് ഉഴവുചുടുക എന്നാണ് കൃഷിക്കാർ പറയുന്നതു്. ഇത്രയും കഴിഞ്ഞാൽപ്പിന്നെ നിലം ഉഴുതും കിളച്ചും കല്ലും കട്ടകളും പെറുക്കി മാററിയും പുല്ലും മററും പറിച്ചും പെറുക്കിയും കളഞ്ഞും വെടിപ്പാക്കും. അതിന് ഉഴവൊരുക്കുക എന്നാണ് പറയുന്നതു്. ഈ പണികളിൽ പ്രധാനവും പ്രയാസമേറിയതും ഉഴവുചുടുക എന്നുള്ളതാണ്. എന്നാൽ അതിനു നമ്മുടെ ഭീമന് ഒരു പ്രയാസവുമുണ്ടായിരുന്നില്ല. ഭീമൻ ഉഴവു ചുടാൻ പോകുമ്പോൾ അയാൾക്കു സഹായത്തിനു കൂലിക്കാരും ആനകളും ഒന്നും വേണ്ട. അയാൾ ഉഴവു ചുടാൻ പോകുന്ന സമയം വയറു നിറച്ച് ആഹാരം കഴിച്ചു പോയാൽ ആ ജോലി മുഴുവനും തീർത്തു തിരിയെ വീട്ടിൽ വന്നിട്ടല്ലാതെ കഞ്ഞിയും ചോറുമൊന്നും കഴിക്കാറില്ല. ആ ജോലിക്കിടയിൽ അയാൾ കാച്ചിലും കിഴങ്ങും ചേനയും മററും ധാരാളമായി ചുട്ടുതിന്നും. മലയിലേയ്ക്കു

Digitized By Kerala Sahitya Akademi

പോകുന്ന സമയംതന്നെ ചുട്ടുതീററിക്കുള്ള സാമാനങ്ങഠം കൂടി അയാഠം കൊണ്ടുപോകും; അങ്ങനെയാണ് പതിവു്. ഭീമൻ ഉഴവുസ്ഥലത്തു ചെന്നാലുടനെ വേലിക്ക് ആവശ്യമുള്ള തടികഠം വെറുക്കിയെടുത്ത് നാലതിരുകളിലും അടുക്കി വയ്ക്കും. പിന്നെ ഒരു തടി കൈയിലെടുത്ത് അതുകൊണ്ടു ശേഷമുള്ള തടികഠം നാലുവശത്തേയ്ക്കും തോണ്ടിയെറിയും. ആ തടികഠം ചുററുമുള്ള അയൽവസ്തുക്കളിൽ ചെന്നു വീഴും. അതിനാൽ ഭീമൻ ഉഴവു ചുടുന്ന സ്ഥലത്തിനു സമീപം ചുററുമുള്ള വസ്തുക്കളിൽ ആരും കൃഷി നടത്താറില്ല. ഭീമൻ തോണ്ടിയെറിയുന്ന തടികഠം ആനകളെക്കൊണ്ടല്ലാതെ മാററാൻ സാധിക്കുകയില്ലല്ലോ. അതിനുള്ള പ്രയാസംകൊണ്ടാണ് അയൽവസ്തുക്കളുടെ ഉടമസ്ഥന്മാർ കൃഷി വേണ്ടെന്നുവയ്ക്കുന്നതു്. തടികളെല്ലാം മാററിക്കഴിഞ്ഞാൽപ്പിന്നെ ഭീമൻ ഉണങ്ങിക്കിടക്കുന്ന കാടിനു തീ വയ്ക്കും. ആ തീയിലിട്ടാണ് അയാഠം കാച്ചിൽ കിഴങ്ങു മുതലായവ ചുട്ടു തിന്നുന്നതു്. ആ സമയം മുയൽ പന്നി മുതലായവയേയും അനായാസേന ലഭിച്ചാൽ അയാഠം ഉപേക്ഷിക്കാറില്ല. അവയേയും അയാഠം ചുട്ടു തിന്നുക തന്നെ ചെയ്യും. ഇപ്രകാരമെല്ലാമായിരുന്നു ഭീമന്റെ ഉഴവു ചുടൽ.

അടുത്തുള്ള പുന്നത്താർ എന്ന ദേശത്ത് ഒരു വീട്ടുകാർ ഒരു കിണറു കുഴിപ്പിച്ചു. കുഴിച്ചു കുഴിച്ചു അടിയിൽ ചെന്നപ്പോഠം അവിടെ ഒരു വലിയ പാറ കാണപ്പെട്ടു. ആ പാറയുടെ അടിയിൽ ധാരാളം വെള്ളവുമുണ്ടായിരുന്നു. എങ്കിലും ആ പാറ എടുത്തു മാററാതെ വെള്ളം കോരിയെടുക്കാൻ നിവൃത്തിയില്ലായിരുന്നു. വെള്ളത്തിനു മീതെ ആ പാറ ഒരടപ്പുപോലെയാണ് കിടന്നിരുന്നതു്. അതിനാൽ ആ പാറ എടുത്തു മാററുന്നതിനായി വലിയ വടങ്ങളും ചങ്ങലകളുമിട്ടുകെട്ടി അനേകമാളുകഠം കൂടി പിടിക്കുകയും ആനകളെക്കൊണ്ടു പിടിപ്പിക്കുകയും ചെയ്തുനോക്കീട്ടും ആ പാറ ഇളക്കാൻപോ-

Digitized By Kerala Sahitya Akademi

ലും സാധിച്ചില്ല. ഒടുക്കം ആ വീട്ടുകാർ, ഈ കാൎയ്യം നമ്മുടെ ഭീമനേക്കൊണ്ടു കഴിപ്പിക്കണമെന്നു നിശ്ചയിച്ച് ഒരു സദ്യസ്സു വട്ടംകൂട്ടി, ഭീമനെ ക്ഷണിച്ചു വരുത്തി കേമമായി ഭക്ഷണം കഴിപ്പിച്ചു. ഭീമൻ ഊണുംകഴിഞ്ഞ് എഴുന്നേററപ്പോൾ ആ വീട്ടുകാർ അയാളോട് "കൈ കഴുകുവാൻ വെള്ളം കിണററിലാണ്. വെള്ളം കോരിയെടുത്തു കൈ കഴുകിക്കൊള്ളണം" എന്നു പറഞ്ഞ്, ഒരു പാളയും കയറും എടുത്തു കൊടുത്തു. ഭീമൻ പാളയും കയറും ഇടത്തുകൈകൊണ്ട് എടുത്തു കൊണ്ടുപോയി. കിണററിൽ നോക്കിയപ്പോൾ അതിൽ ഒരു വലിയ പാറയും അതിന്മേൽ ചില വടങ്ങളും ചങ്ങലകളുമിട്ടു കെട്ടിയിരിക്കുന്നതും കണ്ടു. ഉടനെ അയാൾ പാളയും കയറും അവിടെ വെച്ചിട്ട് ഇടത്തുകൈകൊണ്ടുതന്നെ വടങ്ങളിൽ പിടിച്ചു വലിച്ചു നിഷ്പ്രയാസം പാറ കരയ്ക്കെടുത്തിടുകയും പാളയും കയറുമെടുത്തു വെള്ളം കോരി കൈ കഴുകുകയും ചെയ്തു. ഇതു കണ്ടിട്ട് ആ വീട്ടുകാൎക്കും അന്യന്മാൎക്കുമുണ്ടായ സന്തോഷവും വിസ്മയവും സീമാതീതങ്ങളായിരുന്നുവെന്നുള്ളതു പറയണമെന്നില്ലല്ലോ.

നമ്മുടെ ഭീമൻ പൂഞ്ഞാററിൽത്തമ്പുരാക്കന്മാരുടെ ഒരു ഇഷ്ടനായിരുന്നു. ഇയാൾ തമ്പുരാക്കന്മാരുടെ ആവശ്യപ്രകാരം കൂടെക്കൂടെ അവിടെപ്പോവുകയും മനുഷ്യൎക്കു ദുസ്സാധ്യങ്ങളായ അനേകം കാൎയ്യങ്ങൾ സാധിച്ചു കൊടുക്കുകയും തമ്പുരാക്കന്മാർ സന്തോഷിച്ച് ഇയാൾക്കു ചില സമ്മാനങ്ങൾ കൊടുക്കുകയും സാധാരണമായിരുന്നു. അങ്ങനെ ഉണ്ടായിട്ടുള്ളവയിൽ ഒരു സംഗതി മാത്രം താഴെക്കുറിക്കുന്നു.

ഒരിക്കൽ പാണ്ടിക്കാരായ മറവരും മഹമ്മദീയരും കൂടി പൂഞ്ഞാർ ദേശത്തെ ആക്രമിക്കാൻ വരുന്നതായിക്കേട്ടു പൂഞ്ഞാററിൽ വലിയ തമ്പുരാൻ ആ വിവരം കുളപ്പുറത്തു ഭീമനെ അറിയിച്ചു. ഉടനെ ഭീമൻ ആളയച്ചു തന്റെ സ്നേഹിതനായ മന്ദത്തുപണിക്കരേയും കുളപ്പുറത്തു വരുത്തി. പണിക്കർ കുള

Digitized By Kerala Sahitya Akademi

പ്പുറത്തു ഭീമനോളംതന്നെ ദേഹപുഷ്ടിയും കായബലവുമുള്ള ആളല്ലായിരുന്നുവെങ്കിലും ഒരു ചെറിയ ഭീമൻതന്നെയായിരുന്നു. അയാൾക്കു കാലത്തേക്കത്തിക്കു പന്ത്രണ്ടേകാലിടങ്ങഴി അരിയും അതിനു ചേന്ന പുഴുക്കുമേ പതിവുണ്ടായിരുന്നുള്ളു. അവർ തമ്മിൽ ആലോചിച്ചു ഉടനെ പുത്താററിലേക്കു പോകുന്നമെന്നു തീച്ചപ്പെടുത്തീട്ടു രണ്ടുപേരുംകൂടി ഉണ്ണാനിരുന്നു. ഊണു് ഏകദേശം പകുതിയായപ്പോൾ ഒരാൾ ഓടിവന്നു, "മറവരും മുഹമ്മദീയരും വന്നടുത്തിരിക്കുന്നു. ഉടനെ വരണമെന്നു തമ്പുരാൻ കല്പിച്ചിരിക്കുന്നു." എന്നു പറഞ്ഞു. അതു കേട്ടു "എന്നാലിനി പോയിവന്നിട്ടു ഊണു മുഴുവനാക്കാം" എന്നു പറഞ്ഞു രണ്ടുപേരും എഴുന്നേററു കൈ കഴുകി. അപ്പോൾ തക്കതായ ആയുധമൊന്നും കാണാഞ്ഞിട്ടു രണ്ടുപേരും ഓരോ കൊന്നത്തെങ്ങു ചുവടോടെ പറിച്ചെടുത്തുകൊണ്ടു ഓടിപ്പോയി. ഭീമനും പണിക്കരും കൊന്നത്തെങ്ങുമായി ചെല്ലുന്നതു കണ്ടപ്പോൾതന്നെ മറവരും മഹമ്മദീയരും പേടിച്ചോടി പമ്പകടന്നൊളിച്ചു. ഊണു മുഴുവനാക്കണമല്ലോ എന്നു വിചാരിച്ചു ഭീമനും പണിക്കരും അപ്പോൾത്തന്നെ തിരിച്ചുപോരികയും ചെയ്തു.

ഈ സംഗതി നടന്നതു് ഒരു വെള്ളപ്പൊക്കക്കാലത്തായിരുന്നു. ഇവർ അങ്ങോട്ടു പോയപ്പോൾ വെള്ളം ആറു നിറഞ്ഞിരുന്നതേ ഉള്ളു. അവർ ഇങ്ങോട്ടു വന്നപ്പോഴേയ്ക്കു് ആ വെള്ളം കരകവിഞ്ഞൊഴുകി ഇരുകരയിലും സാധാരണ മനുഷ്യർക്കു നിലയില്ലാതെയായിരുന്നു. എങ്കിലും ഭീമനു് അരയോളവും പണിക്കർക്കു മുലയോളവും മാത്രമേ വെള്ളമുണ്ടായിരുന്നുള്ളു. അവർ ആ വെള്ളത്തിൽക്കൂടിയാണു് നടന്നുപോന്നതു്. അവർ അങ്ങനെ പോന്നപ്പോൾ ഒരു വീട്ടിൻെറ ഇറയത്തു് ഒരു പത്തായമിരിക്കുന്നതു കണ്ടു. ആ വീട്ടിനകത്തും വെള്ളം കയറിയിരുന്നതിനാൽ അവിടെപ്പാർത്തിരുന്നവരെല്ലാം പ്രാണരക്ഷാർത്ഥം ഓടിപ്പോയിരുന്നതുകൊണ്ടു് ആ വീടു കേവലം

Digitized By Kerala Sahitya Akademi

നിർജ്ജനമായിരുന്നു; പത്തായവും ഇളകി ഒഴുകിപ്പോകാറായിരുന്നു. ആർക്കും ഉപയോഗപ്പെടാതെ വെറുതെ പോകേണ്ടാ എന്നു വിചാരിച്ചു ഭീമൻ അടുത്തുചെന്ന് അതെടുത്തു തലയിൽ വെച്ചുകൊണ്ടു നടന്നു. സ്വഗൃഹത്തിലെത്തി പത്തായം താഴെ ഇറക്കിവെച്ചു. അതിലുണ്ടായിരുന്ന നെല്ലു വാരിയിട്ട് അളന്നുനോക്കീട്ടു നൂറുപറയുണ്ടായിരുന്നു. നെല്ലു തിരിയെ പത്തായത്തിൽത്തന്നെ ആക്കിക്കഴിഞ്ഞപ്പോഴേയ്ക്കും പണിക്കരും അവിടെയെത്തി. പിന്നെ രണ്ടുപേരുംകൂടി പകുതിയാക്കിവെച്ചിരുന്ന ഭക്ഷണം മുഴുവനാക്കുകയും പണിക്കർ അപ്പോൾത്തന്നെ യാത്രപറഞ്ഞ് അയാളുടെ വീട്ടിലേയ്ക്കു പോകയും ഭീമൻ അവിടെത്തന്നെ കിടന്നുറങ്ങുകയും ചെയ്തു.

നമ്മുടെ ഭീമന്റെ കഥകൾ ഇനിയും വളരെപ്പറയാനുണ്ട്. എങ്കിലും വിസ്തരഭയംനിമിത്തം അതിനായി തുനിയുന്നില്ല. ഇത്രയും പറഞ്ഞതുകൊണ്ടുതന്നെ നമ്മുടെ കഥാനായകൻ ഒരസാമാന്യമനുഷ്യനായിരുന്നു എന്നു സ്പഷ്ടമാകുന്നുണ്ടല്ലോ.

നമ്മുടെ ഭീമന് ഈശ്വരഭക്തി, സത്യം മുതലായ സൽഗുണങ്ങൾ ധാരാളമായിട്ടുണ്ടായിരുന്നു "ബ്രാഹ്മേ മുഹൂർത്ത ഉത്തിഷ്ഠേൽ സ്വസ്ഥോ രക്ഷാർത്ഥമായുഷഃ" എന്നുള്ള പ്രമാണത്തെ അയാൾ ആജീവനാന്തം ശരിയായി ആചരിച്ചിരുന്നു. അതിനാൽ അയാൾ നൂറുവയസ്സു തികഞ്ഞതിന്റെ ശേഷമാണ് ചരമഗതിയെ പ്രാപിച്ചത്. അതും അനായാസേനതന്നെയായിരുന്നു. നമ്മുടെ കഥാനായകനു രോഗപീഡനിമിത്തവും മറ്റും ഒരു ദിവസംപോലും കിടന്നു കഷ്ടപ്പെടേണ്ടതായിവന്നില്ല.

ഭീമൻ മരിച്ചതിന്റെശേഷം അയാളുടെ പ്രേതം (പരേതാത്മാവ്) ആ വീട്ടുകാരേയും മറ്റും അസാമാന്യമായി ഉപദ്രവിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു. അത് അയാളുടെ അപരക്രിയകൾ ആരും വേണ്ടതുപോലെ ചെയ്യാഞ്ഞിട്ടായിരിക്കാം.”

Digitized By Kerala Sahitya Akademi

"ആബ്ദദീക്ഷാദിലോപേന
പ്രേതാ യാന്തി പിശാചതാം
സ്വജനാൻ ബാധമാനാസ്തേ
വിചരന്തി മഹീതലേ" എന്നുണ്ടല്ലൊ.

ആ ഉപദ്രവം ഈ പ്രേതത്തിന്റേതാണെന്നും മറ്റും അറിയാതെതന്നെ വളരെക്കാലം കഴിഞ്ഞു. ക്രമേണ ആ ഉപദ്രവം ദുസ്സഹമായിത്തീരുകയാൽ ഈ അടുത്തകാലത്തു പ്രശ്നംവെപ്പിച്ചുനോക്കിക്കുകയും അപ്പോൾ അതു് ഈ ഭീമന്റെ ഉപദ്രവമാണെന്നും ഭീമൻ സാധാരണമനുഷ്യനല്ലായിരുന്നുവെന്നും അയാൾ ദേവാംശമായിട്ടുള്ള ഒരു അവതാരപുരുഷനായിരുന്നുവെന്നും അയാളുടെ വിഗ്രഹമുണ്ടാക്കിച്ചു പ്രേതത്തെ ആ വിഗ്രഹത്തിന്മേലാവാഹിച്ചു പ്രതിഷ്ഠ കഴിപ്പിക്കുകയും ആണ്ടുതോറും മുടങ്ങാതെ പൂജ നടത്തിക്കുകയും ചെയ്യല്ലാതെ ഉപദ്രവം നീങ്ങുകയില്ലെന്നും കാണുകയാൽ ആ വീട്ടുകാർ അപ്രകാരമൊക്കെ ചെയ്യിച്ചു. പൂജ ആണ്ടുതോറും ഇപ്പോഴും നടത്തിവരുന്നുണ്ടു്. പ്രതിഷ്ഠ കളപ്പുറത്തുപുരയിടത്തിന്റെ കന്നിപദത്തിൽ ഭദ്രകാളി മറ്റപ്പള്ളിനമ്പൂരിപ്പാട്ടിലേക്കൊണ്ടാണു് നടത്തിച്ചതു്. പ്രതിഷ്ഠ കഴിഞ്ഞതിൽപ്പിന്നെ ഭീമന്റെ ഉപദ്രവം ആ വീട്ടിലെന്നല്ല, ആ ദേശത്തുതന്നെ എങ്ങും ഉണ്ടാകാറില്ല. പ്രതിഷ്ഠിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്ന വിഗ്രഹം കണ്ടാൽ ഭീമന്റേതാണെന്നുതന്നെ തോന്നും. അതിന്റെ സ്ഥൗല്യം അത്രയ്ക്കുമാത്രമുണ്ടു്. അവിടെ സാന്നിദ്ധ്യത്തിനും ഒട്ടും കുറവില്ല. ചില കാൎയ്യങ്ങൾ സാധിക്കുന്നതിനുവേണ്ടി പലരും ഭീമനു വഴിപാടുകൾ കഴിക്കുകയും ചിലൎക്കു ചിലതു സാധിക്കുകയും ചെയ്യുന്നുണ്ടു്. അവിടെ സാധാരണ വഴിപാടു കരിക്കും പഴവും നിവേദിപ്പിക്കുകയാണു്. ചിലർ അപ്പം, അട, കൊഴുക്കട്ട മുതലായവ ഉണ്ടാക്കിച്ചു നിവേദിപ്പിക്കുകയും ചെയ്യുന്നുണ്ടു്. അവയ്ക്കു് അരി ഒന്നേകാലിടങ്ങഴി മുതൽ മുപ്പത്താറേകാലിടങ്ങഴിവരെ നടപ്പുണ്ടു്. അവിടെ പ്രതിഷ്ഠ ഒരു മേടമാസം പതിനാലാം തീയതി ആയിരുന്നതിനാൽ ആണ്ടുതോറും വിശേഷദിവസമായി ആചരിച്ചുവരുന്നതു് ആ ദിവസമാണു്.

Digitized By Kerala Sahitya Akademi

1൯. മണ്ണടിക്കാവും കാമ്പിത്താനും

തിരുവിതാംകൂറിൽ കൊല്ലം ഡിവിഷനിൽച്ചേർന്ന കുന്നത്തൂർ താലൂക്കിൽ മണ്ണടി എന്ന ദേശത്തുള്ള സുപ്രസിദ്ധമായ ഭദ്രകാളീക്ഷേത്രത്തെയാണ് 'മണ്ണടിക്കാവെ'ന്നു പറയുന്നത്. ഭദ്രകാളീക്ഷേത്രത്തിൽ ഒരു വെളിച്ചപ്പാടുണ്ടായിരിക്കുക സാധാരണമാണല്ലോ. ചില ദിക്കുകളിൽ വെളിച്ചപ്പാടിനെ 'കോമര'മെന്നും പറയുന്നതായിക്കേട്ടിട്ടുണ്ട്. എന്നാൽ മണ്ണടിക്കാവിലെ വെളിച്ചപ്പാടിനെ 'കാമ്പിത്താ'നെന്നാണ് പറയുക പതിവ്. മണ്ണടിക്കാവിൽ ഭഗവതി സ്വയംഭൂവാണ്. ആ ക്ഷേത്രം പണ്ടു ദേശാധിപതിയായിരുന്ന വാക്കവഞ്ഞിപ്പുഴപ്പണ്ടാരത്തിലെവകയായിരുന്നു. അടുത്തകാലത്ത് ഒരു വിധിപ്രകാരം അതു 'മംഗലത്തു പണിക്കർ' എന്നൊരു നായരുടെ വകയാണെന്നു തീർച്ചപ്പെട്ടിട്ടുണ്ടത്രേ.

പണ്ടു വാക്കവഞ്ഞിപ്പുഴപ്പണ്ടാരത്തിൽ മണ്ണടിദ്ദേശത്തിന്റെ അധിപനായിരുന്ന കാലത്ത് അവിടത്തെ വകയായി ഒരു ചെറിയ സൈന്യശേഖരമുണ്ടായിരുന്നു. ആ സൈനികന്മാരെ ആയുധവിദ്യ അഭ്യസിപ്പിക്കുകയും സൈന്യത്തിന്റെ ആധിപത്യം വഹിക്കുകയും ചെയ്തിരുന്നതു മംഗലത്തു പണിക്കരുടെ തറവാട്ടിൽ അന്നന്നു മൂപ്പായിരിക്കുന്നവരായിരുന്നു. അന്നു സൈന്യങ്ങളെ അഭ്യസിപ്പിച്ചിരുന്ന കളരിയും ആ കളരിയിൽ ചില പരദേവതമാരുടെ വിഗ്രഹങ്ങളും മംഗലത്തു പണിക്കരുടെ ഗൃഹത്തിനടുത്ത് ഇപ്പോഴും കാണ്മാനുണ്ട്.

ഇങ്ങിനെ വാക്കവഞ്ഞിപ്പുഴപ്പണ്ടാരത്തിൽ ദേശാധിപതിയും മംഗലത്തു പണിക്കർ സേനാനായകനുമായിരുന്ന കാലത്ത് ഒരു ദിവസം കൃഷിയിറക്കുന്നതിനു കാടു വെട്ടിത്തെളിക്കാനായി ചില പുലയർ മംഗലത്തു പണിക്കരുടെ ഭവനത്തിനു സമീപം ഒരു കാട്ടിൽ വന്നുചേർന്നു. അവരുടെ കൂട്ടത്തിലുണ്ടായിരുന്ന ഒരു പുലക്കള്ളി (പുലയസ്ത്രീ) അവി

Digitized By Kerala Sahitya Akademi

ടെക്കണ്ട ഒരു കല്ലിന്മേൽ അരിവാൾ തേച്ചപ്പോൾ ആ ശില യിൽനിന്നു രക്തം പ്രവഹിക്കുകയാൽ അതു കണ്ടു പുലയർ ഭയാത്ഭുതപരവശന്മാരായി ഉറക്കെ നിലവിളിച്ചു. നിലവിളി കേട്ടു മംഗലത്തു പണിക്കർ മുതലായ സമീപസ്ഥന്മാർ ഉട നെ സ്ഥലത്തെത്തി സംഗതി മനസ്സിലാക്കുകയും വിവരം വാ ക്കവഞ്ഞിപ്പുഴപ്പണ്ടാരത്തിലെ അടുക്കൽ അറിയിക്കുകയും ചെ യ്തു. അതു കേട്ടപ്പോൾ അന്നത്തെ മൂത്ത പണ്ടാരത്തിൽ "ര ക്തം കണ്ടുവെങ്കിൽ അതൊരു ദേവബിംബമായിരിക്കണം. ഇപ്രകാരം സ്വയംഭൂവായ ദേവബിംബം കണ്ടാൽ ഉടനേ അതിനൊരു നിവേദ്യം കഴിച്ചില്ലെങ്കിൽ അതു മറഞ്ഞുപോകു മെന്നു കേട്ടിട്ടുണ്ട്. അതിനാൽ പണിക്കർ ഈ മലരും പഴ വും അവിടെക്കൊണ്ടുപോയി വെയ്ക്കുകയും ആ പുലയരെ അ വിടെനിന്നു മാററുകയും ചെയ്യണം. ഞാനൊന്നു കളിച്ചിട്ട ക്ഷണത്തിൽ അങ്ങോട്ടു വന്നേയ്ക്കാം" എന്നു പറഞ്ഞു കുറേ മ ലരും പഴവും കൊടുത്തു മംഗലത്തു പണിക്കരെ മുൻപേ അ യച്ചിട്ടു പണ്ടാരത്തിൽ കുളിക്കാൻ പോയി. പണിക്കർ മല രും പഴവുമെടുത്തു ബിംബത്തിൻെറ അടുക്കൽ കൊണ്ടുചെ ന്നു വെച്ചു. അപ്പോഴേയ്ക്കും പുലയരെല്ലാം അവിടെനിന്നു ദൂ രെ മാറുക കഴിഞ്ഞിരുന്നു. ഉടനെ പണ്ടാരത്തിൽ കുളിയും കഴിഞ്ഞു പരിവാരസമേതം ഒരു വിളക്കുമായി അവിടെയെ ത്തി. ദേശക്കാരെല്ലാവരും അപ്പോൾ അവിടെ വന്നുകൂടി.

ആ സമയം ഒരു ഊരാളി (മണ്ണാനെന്നും വണ്ണാനെ ന്നും പരവാനെന്നും മററുംകൂടി പേരുള്ള ഒരു ജാതിക്കാരൻ) തുള്ളിക്കൊണ്ട് അവിടെ വരികയും "ഈ കാണപ്പെട്ടിരിക്കു ന്ന ബിംബം ഭദ്രകാളിയുടേതാണ്. ഇവിടെ നിവേദ്യവും പൂ ജയുമൊന്നും വേണ്ട. അവിൽ, മലർ, പഴം മുതലായ സാധ നങ്ങൾ ബിംബസന്നിധിയിൽ കൊണ്ടുചെന്നു വെയ്ക്കുകയും കുറച്ചുസമയം കഴിയുമ്പോൾ എടുത്തുകൊണ്ടു പോവുകയും ചെയ്താൽ മതി. അങ്ങിനെ ചെയ്താൽ നിവേദ്യം കഴിച്ചാലെ ന്നപോലെ ദേവിക്കു പ്രീതിയാകും. മലരും പഴവും മററും

കൊണ്ടുചെന്നു വെയ്ക്കുന്നതു മംഗലത്തു പണിക്കർതന്നെ വേണം. ബ്രാഹ്മണരുടെ പൂജയും മററും ഇവിടെ വേണ്ട" എന്നു പറഞ്ഞു. ഇതു കേട്ടിട്ട് ആരും വിശ്വസിച്ചില്ല. ഇവനിങ്ങിനെ പറയുന്നതു പണിക്കരുടെ സേവയ്ക്കു വേണ്ടിയോ സ്വകാര്യമായി പണിക്കർ ചട്ടംകെട്ടീട്ടോ ആയിരിക്കുമെന്നാണ് എല്ലാവരും വിചാരിച്ചത്. അതിനാൽ ആ ഊരാളി "എന്താ ഞാൻ പറഞ്ഞതു നിങ്ങൾക്കാർക്കും വിശ്വാസമായില്ല; അല്ലേ? ആട്ടെ ഞാൻ നിങ്ങളെ വിശ്വസിപ്പിക്കാം", എന്നു പറഞ്ഞിട്ട് അവിടെനിന്ന് ഓടിപ്പോയി. ഉത്സാഹശാലികളായ ചില ജനങ്ങളും അവൻെറ പിന്നാലെ ഓടി. അവൻ ഓടിച്ചെന്നു 'കുടപ്പാറ'യുടെ മുകളിൽക്കയറിനിന്നു. കുടപ്പാറ സ്ഥിതിചെയ്യുന്നതു മണ്ണടിയിൽനിന്ന് ആറേഴ നാഴിക കിഴക്കുവടക്കായി പത്തനാപുരം താലൂക്കിൽ കലഞ്ഞൂര് എന്ന ദേശത്ത് ഒരു മലയുടെ മുകളിലാണ്. ആ പാറ കുടയുടെ ആകൃതിയിൽ മേൽഭാഗം വൃത്താകാരമായി പരന്നും അതിൻെറ മദ്ധ്യത്തിങ്കൽ ഒരു കാലുമായിട്ടാണിരിക്കുന്നത്. അതിനാൽ അതിൻെറ മുകളിൽക്കയറുകയെന്നുള്ളതു മനുഷ്യർക്ക് അസാദ്ധ്യമാണ്. ആ ഊരാളി ഏഴ പ്രാവശ്യം അതിൻെറ മുകളിൽ കയറുകയുമിറങ്ങുകയും ചെയ്തു. ആ പാറയുടെ ചുററും വലിയ കാടായിരുന്നതിനാൽ ഊരാളിയുടെ പിന്നാലെ ഓടിച്ചെന്നവർക്ക് അടുത്തു ചെല്ലാൻ സാധിച്ചില്ല. പാറ ഉയൎന്ന സ്ഥലത്തായിരുന്നതിനാൽ അവൻ അതിന്മേൽ കയറുകയും ഇറങ്ങുകയും ചെയ്തത് അവർ ദൂരെ നിന്നുകൊണ്ടു കാണുക മാത്രമേ ചെയ്തുള്ളു. പന്ത്രണ്ടുകോലിൽക്കുറയാതെ പൊക്കമുള്ള ആ പാറ ഇപ്പോഴും അവിടെക്കാണ്മാനുണ്ട്.

ആ ഊരാളി കുടപ്പാറയുടെ മുകളിൽനിന്നിറങ്ങി, കാട്ടിൽനിന്നു വെളിയിൽ വന്നതു നാലഞ്ചു കടുവാക്കുട്ടികളെയും പിടിച്ചുംകൊണ്ടാണ്. അവൻ ആ കടുവാക്കുട്ടികളെയുംകൊണ്ടു മണ്ണടിയിൽ ബിംബം കണ്ട സ്ഥലത്തെത്തി. അതുകണ്ട്

Digitized By Kerala Sahitya Akademi

എല്ലാവരും ഭയപ്പെടുകയും അവൻ പറഞ്ഞതും പ്രവൎത്തിച്ചതുമെല്ലാം ദേവിയുടെ അധിവാസമുണ്ടായിട്ടാണെന്നു് എല്ലാവരും വിശ്വസിക്കുകയും ചെയ്തു. അതിനാൽ അവൻ കടവാക്കുട്ടികളെയെല്ലാം വിട്ടയയ്ക്കുകയും അതോടുകൂടി അവന്റെ കലി അടങ്ങുകയും ചെയ്തു.

ഊരാളി പറഞ്ഞതെല്ലാം എല്ലാവരും വിശ്വസിച്ചുവെങ്കിലും പണ്ടാരത്തിലും മംഗലത്തു പണിക്കരും ദേശക്കാരും കൂടി സൎവ്വസമ്മതനായ ഒരു പ്രശ്നക്കാരനെക്കൊണ്ടു പിന്നെ പ്രശ്നം വെപ്പിച്ചു നോക്കിക്കുകകൂടിച്ചെയ്തു. ഊരാളി പറഞ്ഞതെല്ലാം ശരിയാണെന്നു പ്രശ്നക്കാരനും പറയുകയാൽ പണ്ടാരത്തിലെ ആജ്ഞപ്രകാരം ദേശക്കാരുടെ സഹായസഹകരണങ്ങളോടുകൂടി മംഗലത്തു പണിക്കർ അവിടെ ക്ഷേത്രം പണി നടത്തിക്കുകയും നിത്യനിദാനം മുതലായവയ്ക്കു പതിവുകൾ നിശ്ചയിക്കുകയും ചെയ്തു ഇപ്രകാരമാണു് മണ്ണടിക്കാവുണ്ടായതു്. അവിടെ ഇപ്പോഴും അരിവെച്ചു നിവേദ്യവും ബ്രാഹ്മണരുടെ പൂജയും പതിവില്ല. മലർ, പഴം മുതലായവ ബിംബസന്നിധിയിൽ കൊണ്ടുചെന്നു വെയ്ക്കുകയും കുറച്ചു സമയം കഴിയുമ്പോൾ എടുത്തുകൊണ്ടുപോവുകയും മാത്രമേ പ്രതിദിനം ഇപ്പോഴും ചെയ്തുവരുന്നുള്ളു. മലരും, പഴയും മറ്റും കൊണ്ടുചെന്നു വെയ്ക്കുന്നതു് ഇപ്പോഴും മംഗലത്തു പണിക്കർതന്നെയാണു്. ഇനി കാമ്പിത്താനെക്കുറിച്ചുകൂടി പറയാം.

മണ്ണടിക്കാവുക്ഷേത്രമുണ്ടായതിന്റെ ശേഷം ഏതാനും കൊല്ലങ്ങൾ കഴിഞ്ഞപ്പോൾ വാക്കവഞ്ഞിപ്പുഴപ്പണ്ടാരത്തിലേയ്ക്കു പുത്രസന്താനമില്ലാതെയായിത്തീൎന്നു. പണ്ടാരത്തിൽ സന്താനാൎത്ഥമായി അനേകം സൽകൎമ്മങ്ങൾ ചെയ്തിട്ടും യാതൊരു ഫലവുമുണ്ടാകായ്കയാൽ ഒടുക്കം ഭഗവതിതന്നെ ഇതിനൊരു നിവൃത്തിയുണ്ടാക്കണമെന്നു പ്രാൎത്ഥിച്ചുകൊണ്ടു പണ്ടാരത്തിൽ അന്തൎജ്ജനസമേതം മണ്ണടിക്കാവിൽ ഭജനമിരുന്നു.

Digitized By Kerala Sahitya Akademi

ഭജനം ദൃഢഭക്തിയോടും പൂർണ്ണവിശ്വാസത്തോടും കഠിനനിഷ്ഠയോടുംകൂടിയായിരുന്നു. അങ്ങിനെ ഏകദേശം അരമണ്ഡലം (ഇരുപത്തൊന്നു ദിവസം) കഴിഞ്ഞപ്പോൾ പണ്ടത്തെ ഊരാളി (ബിംബം കാണപ്പെട്ട സമയം തുള്ളിക്കൊണ്ടുവന്ന ഊരാളി) തന്നെ തുള്ളിക്കൊണ്ടു നടയിൽ വരികയും കല്പന കേൾക്കാനായി പണ്ടാരത്തിൽ അവിടെച്ചെന്നു നില്ക്കുകയും ചെയ്തു. അപ്പോൾ ഊരാളി "കഷ്ടം വ്യസനിക്കേണ്ട. ഇന്നേയ്ക്കു മൂന്നാംദിവസം ഒരാൾ ഇവിടെ വരും. ഭഗവതിയുടെ അധിവാസമുണ്ടായിട്ട് ആയാൾ പറയുന്നതുപോലെ ചെയ്താൽ താമസിയാതെ സന്തതിയുണ്ടാവും" എന്നു പറഞ്ഞിട്ടു കലിയടങ്ങി മടങ്ങിപ്പോയി.

ഊരാളി പറഞ്ഞതുപോലെ മൂന്നാംദിവസം ഒരാൾ അവിടെച്ചെന്നു. ആയാൾ ഒരു വിദേശീയനും ഭിക്ഷ യാചിച്ചുകൊണ്ടു നടന്ന പാവപ്പെട്ട ഒരു ശൂദ്രനുമായിരുന്നു. ആയാൾ അവിടെയെത്തിയ ഉടനേ കൈയിലുണ്ടായിരുന്ന കുടയും വടിയും മാറാപ്പും ദൂരെ വലിച്ചെറിഞ്ഞിട്ടു ക്ഷേത്രത്തിനു തെക്കുവശമുള്ള ആററിൽച്ചാടിക്കുളിച്ചു കയറി തുള്ളിക്കൊണ്ടു നാലു നടയിലും ചെന്നുനിന്ന് അത്യുച്ചത്തിൽ മൂന്നു പ്രാവശ്യം വീതം അട്ടഹാസിച്ചു. മുൻകൂട്ടി ഊരാളി പറഞ്ഞിരുന്നതിനാലും അട്ടഹാസം കേൾക്കകകൊണ്ടും പണ്ടാരത്തിലും മംഗലത്തു പണിക്കരും ദേശക്കാരുമെല്ലാം ക്ഷണനത്തിൽ അവിടെയെത്തി. അപ്പോൾ തുള്ളിക്കൊണ്ടുനിന്ന ആ മനുഷ്യൻ പണ്ടാരത്തിലെ നേരെ നോക്കി "കഷ്ടം വ്യസനിക്കേണ്ട. എനിക്ക് ഒരു 'ഉച്ചബലി' * നടത്തിയാൽ ഉടനേ സന്താനമുണ്ടാകും" എന്നും ഉച്ചബലി നടത്തേണ്ടുന്ന ക്രമങ്ങളും പറഞ്ഞു. ഉടനെ കലിയടങ്ങുകയും ചെയ്തു. ആ മനുഷ്യൻ പറഞ്ഞതെല്ലാം ഭഗവതി അരുളിച്ചെയ്തതായിത്തന്നെ എല്ലാവരും വിശ്വസിക്കകയും പണ്ടാരത്തിൽ ഉച്ചബലി എന്ന അടിയ

* ഉച്ചബലിയുടെ ക്രമങ്ങളും ചടങ്ങുകളും പിന്നാലെ വിവരിക്കാം.

Digitized By Kerala Sahitya Akademi

ന്തരം വഴിപാടായി നടത്തുകയും താമസിയാതെ അവിടേക്കു പുത്രസന്താനമുണ്ടാവുകയും ചെയ്തു. ഉച്ചബലി കഴിച്ചാൽ ഉണ്ണിയുണ്ടാകുമെന്നു തുള്ളിപ്പറഞ്ഞ ആ മനുഷ്യനെ പണ്ടാരത്തിൽ ചെലവിനു വേണ്ടതെല്ലാം കൊടുത്ത് അവിടെത്തന്നെ താമസിപ്പിക്കുകയും ആ മനുഷ്യൻ ഭഗവതിയെ ഭജിച്ചുകൊണ്ടു സന്ന്യാസിവൃത്തിയോടുകൂടി അവിടെത്തന്നെ താമസിക്കുകയും ചെയ്തു. പണ്ടാരത്തിലേക്കു ഉണ്ണിയുണ്ടായപ്പോഴേക്കും ജനങ്ങൾക്ക് ആ മനുഷ്യനെക്കുറിച്ചുള്ള വിശ്വാസവും ഭക്തിയും വളരെ വർദ്ധിക്കുകയും കല്പനകൾ കേൾക്കാനായി പല വിധത്തിലുള്ള സങ്കടക്കാർ മണ്ണടിക്കാവിൽച്ചെന്നു മുട്ടുപാടിരിക്കുകയും ആ മനുഷ്യൻ പറയുന്നതെല്ലാം ശരിയായിത്തീരുകയും ചെയ്യുകയാൽ പണ്ടാരത്തിലും പണിക്കരും ദേശക്കാരുംകൂടി ആയാളെ ആ കാവിലെ കാമ്പിത്താനായി സ്ഥിരപ്പെടുത്തുകയും ആയാൾക്കു ചില സ്ഥാനമാനങ്ങളെല്ലാം നിശ്ചയിക്കുകയും തുള്ളുമ്പോൾ ഉപയോഗിക്കാനായി വാൾ, ശൂലം, അരമണി (ചിലമ്പു) മുതലായവ കൊടുക്കുകയും ചെയ്തു. മണ്ണടിക്കാവിലെ ആദ്യത്തെക്കാമ്പിത്താൻ ആയാളാണ്. ആയാളുടെ വാക്കുകളും പ്രവൃത്തികളും അത്ഭുതപ്പെടുത്തക്കവയായിരുന്നു. ആയാൾ തുള്ളിപ്പറഞ്ഞിട്ടുള്ളവയിൽ ഒന്നുപോലും ഒക്കാതെയിരുന്നിട്ടില്ല.

ഈ കാമ്പിത്താന്റെ കാലത്തു കായംകുളത്തു രാജാവിനു സന്തതിയില്ലാതെയാവുകയും കല്പന കേൾക്കാനായി കായംകുളത്തു രാജാവ് അവിടെച്ചെല്ലുകയും കാമ്പിത്താൻ തുള്ളി "എനിക്കു തരാമെന്നു നിശ്ചയിച്ചിട്ടുള്ളതു നിശ്ചിതകാലത്തു തരണം. വിശേഷാൽ ഒരുച്ചബലികൂടി നടത്തിക്കണം. ഉച്ചബലി കഴിച്ചാൽ ഒരു വത്സരം തികയുന്നതിനുമുമ്പു സന്തതിയുണ്ടാകും" എന്നു കല്പിച്ചു. സന്തതിയുണ്ടായാൽ ആ കുട്ടിയുടെ അന്നപ്രാശനം കഴിഞ്ഞാലുടനെ മണ്ണടിക്കാവിൽ കൊണ്ടുചെന്നു തൊഴീക്കുകയും രത്നഖചിതമായ ഒരു പൊൻമുടി നടയ്ക്കു വെയ്ക്കുകയും ചെയ്യാമെന്നായിരുന്നു രാജാവു നി

Digitized By Kerala Sahitya Akademi

ച്ചയിച്ചിരുന്നത്. ഈ സംഗതി മനസ്സിൽ വിചാരിച്ചതല്ലാതെ അവിടുന്ന് ആരോടും പറഞ്ഞിരുന്നില്ല. ഇതു കാമ്പിത്താൻ കല്പിച്ചുകേട്ടപ്പോൾ കായംകുളത്തു രാജാവു് ഏററവും വിസ്മയിക്കുകയും കല്പനപോലെയെല്ലാം ചെയ്യാമെന്നു സമ്മതിക്കുകയും അധികം താമസിയാതെ ഉച്ചബലി നടത്തിക്കുകയും ഒരു കൊല്ലം കഴിയുന്നതിനുമുമ്പ് അവിടെസ്സന്തതിയുണ്ടാവുകയും ആ കുട്ടിയുടെ അന്നപ്രാശനം കഴിഞ്ഞയുടനെ ആ കുട്ടിയെ മണ്ണടിക്കാവിൽക്കൊണ്ടുപോയിത്തൊഴീക്കുകയും അമൂല്യങ്ങളായ അനേകം രത്നങ്ങൾ പതിച്ച ഒരു പൊൻമുടി രാജാവു നടയ്ക്കു വെയ്ക്കുകയും ചെയ്തു. മംഗലത്തു പണിക്കരുടെ കളരിയിൽവെച്ച് സൂക്ഷിച്ചിരുന്നതും ഈ അടുത്ത കാലത്തു തസ്കരന്മാർ തട്ടിക്കൊണ്ടുപോയതുമായ പൊൻമുടി ഇതുതന്നെയാണത്രേ.

കായംകുളത്തു രാജാവു മനസ്സിൽ വിചാരിച്ച വഴിപാടു കാമ്പിത്താൻ തുള്ളി ചോദിച്ചു മേടിച്ചുവെന്നും മററുമുള്ള വർത്തമാനം അന്നു മധുരയിൽ വാണിരുന്ന പാണ്ഡ്യരാജാവു കേട്ടിട്ടു സ്വർണ്ണത്തിലും വെള്ളിയിലുമായി രണ്ടുകൂട്ടം വാളും ചിലമ്പുമുണ്ടാക്കിച്ചുവെയ്ക്കുകയും ഇതറിഞ്ഞു കാമ്പിത്താൻ തുള്ളി കല്പിച്ച് ആളയയ്ക്കുകയാണെങ്കിൽ വെള്ളികൊണ്ടുള്ള വാളും ചിലമ്പും കൊടുത്തയയ്ക്കുകയും കാമ്പിത്താൻതന്നെ വരികയാണെങ്കിൽ സ്വർണ്ണംകൊണ്ടുള്ള വാളും ചിലമ്പുംതന്നെ കൊടുക്കുകയും ചെയ്യാമെന്നു മനസ്സിൽ വിചാരിക്കുകയും ചെയ്തു.

ഒരുദിവസം എന്തോ ചില സംഗതികൾക്കു കല്പനകേൾക്കാനായി പണ്ടാരത്തിലും പണിക്കരും ദേശക്കാരും മണ്ണടിക്കാവിൽക്കൂടുകയാൽ സന്ധ്യാസമയമായപ്പോൾ കാമ്പിത്താൻ തുള്ളുകയും തുള്ളി നടയിൽ വന്നയുടനെ "എനിക്ക് ഒരാൾ ചില സമ്മാനങ്ങൾ തരാൻ നിശ്ചയിച്ചിരിക്കുന്നു. ഞാൻ പോയി അതു വാങ്ങിക്കൊണ്ടു ക്ഷണത്തിൽ വരാം" എന്നു പറഞ്ഞിട്ട് അവിടെനിന്ന് ഓടിപ്പോവുകയും ചെയ്തു.

Digitized By Kerala Sahitya Akademi

എങ്ങോട്ടാണ് പോകുന്നതെന്നറിയാനായി ചിലർ കാമ്പിത്താന്റെ പിന്നാലെ കൂടി. കുറച്ചു ദൂരം ചെന്നപ്പോൾ കാമ്പിത്താൻ അദൃശ്യനായിത്തീരുകയാൽ പിന്നാലെ കൂടിയവർ മടങ്ങിപ്പോന്നു. രാത്രി മൂന്നേമുക്കാൽ നാഴികയായപ്പോൾ കാമ്പിത്താൻ മധുരയിൽ പാണ്ഡിരാജാവിന്റെ അടുക്കലെത്തി; "എനിക്കു തരാനായി വെച്ചിരിക്കുന്നതു വേഗത്തിൽ തരണം. താമസിക്കാനിടയില്ല" എന്നു പറഞ്ഞു. ആയുധങ്ങളും വേഷവും വാക്കും എല്ലാം കണ്ടും കേട്ടും ഈ വന്നിരിക്കുന്നതു കാമ്പിത്താൻതന്നെയാണെന്നു നിശ്ചയിച്ചു പാണ്ഡ്യരാജാവു വെള്ളികൊണ്ടുള്ള വാളും ചിലമ്പും കൊടുക്കാനായി എടുത്തുംകൊണ്ടുചെന്നു. അപ്പോൾ കാമ്പിത്താൻ "ഇതല്ലല്ലോ എനിക്കു തരാമെന്നു വിചാരിച്ചിരുന്നത്. ഞാൻ ആളയയ്ക്കുകയായിരുന്നുവെങ്കിൽ ഇതു മതിയായിരുന്നു. ഇപ്പോൾ ഞാൻതന്നെയാണല്ലോ വന്നിരിക്കുന്നത്. അതിനാൽ ആദ്യം വിചാരിച്ചതുതന്നെ തരണം. അല്ലെങ്കിൽ ഒന്നും വേണ്ട. താമസിയാതെ ഞാൻ ഒന്നിനു രണ്ടുവീതം എന്റെ സ്ഥലത്തു വരുത്തി വാങ്ങിക്കൊള്ളാം" എന്നു പറഞ്ഞു. ഇതു കേട്ടു പാണ്ഡ്യരാജാവു ഭയാത്ഭുതപരവശനായിട്ട് അകത്തു പോയി സ്വർണ്ണംകൊണ്ടുള്ള വാളും ചിലമ്പുംതന്നെ എടുത്തുകൊണ്ടുചെന്നു കൊടുക്കുകയും താൻ പ്രവർത്തിക്കാൻ ഭാവിച്ച തെറ്റിനു ക്ഷമായാചനം ചെയ്യുകയും ചെയ്തു. കാമ്പിത്താൻ ആ വാളും ചിലമ്പും വാങ്ങിക്കൊണ്ട് അപ്പോൾത്തന്നെ തിരിയെപ്പോരികയും, ഏഴര നാഴിക രാച്ചെന്നപ്പോഴേയ്ക്കും മണ്ണാടിക്കാവിലെത്തുകയും അവിടെക്കൂടിയിരുന്നവർ ആവശ്യപ്പെട്ട കല്പനകൾ യഥോചിതം കൊടുക്കുകയും ചെയ്തു. അക്കാലംമുതൽ ആ കാമ്പിത്താനും പിന്നീടുണ്ടായ കാമ്പിത്താന്മാരും തുള്ളുന്ന സമയങ്ങളിൽ ഉപയോഗിച്ചിരുന്നതു പാണ്ഡ്യരാജാവു കൊടുത്ത ആ വാളും ചിലമ്പുമാണ്. ആ ഒന്നാമത്തെ കാമ്പിത്താൻ മരിച്ചതിന്റെ ശേഷം ആ വാളും ചിലമ്പും അവിടെ ക്ഷേത്രത്തിന്റെ തെക്കുവശത്തുള്ള

Digitized By Kerala Sahitya Akademi

നദിയിൽ വലിയ കയമായിട്ടുള്ള ഒരു സ്ഥലത്തു കൊണ്ടുചെന്നു നിക്ഷേപിക്കുകയും അവിടെ മുങ്ങി ആ വാളും ചിലമ്പും എടുത്തുകൊണ്ടുവരുന്ന ആളെ അല്ലാതെ മേലാൽ കാമ്പിത്താനായി സ്വീകരിക്കയില്ലെന്നു നിശ്ചയിക്കുകയും ചെയ്തു. ഇപ്രകാരം ചെയ്തതു പണ്ടാരത്തിലും പണിക്കരും ദേശക്കാരും കൂടിയാലോചിച്ചാണ്. വാളും ചിലമ്പുമിട്ട ആ സ്ഥലത്തിൻെറ പേര് 'പാറക്കടവ്' എന്നാണ് പറഞ്ഞുവരുന്നത്. അതിനിമ്നമായ ആ സ്ഥലത്തു മുങ്ങി അടിയിൽച്ചെല്ലുക എന്നുള്ളതു മനുഷ്യരാൽ സാദ്ധ്യമായിട്ടുള്ളതല്ല. വർഷാകാലങ്ങളിൽ അവിടെ അതികഠിനമായ ഒഴുക്കുണ്ടായിരിക്കും. ഒഴുക്കില്ലാത്ത സമയങ്ങളിൽ അവിടെ വലിയ മുതലകളുണ്ടായിരിക്കുകയും പതിവാണ്. എങ്കിലും ഒന്നാമത്തേക്കാമ്പിത്താൻെറ കാലശേഷവും പാറക്കടവിൽ മുങ്ങി വാളും ചിലമ്പുമെടുത്തുകൊണ്ടുവരികയും കടപ്പാറയുടെ മുകളിൽക്കയറി നൃത്തംചെയ്യുകയും കലടത്തൂർ കാട്ടിൽനിന്നു കടുവാക്കുട്ടികളെ പിടിച്ചുകൊണ്ടു വരികയും ചെയ്തവരായ രണ്ടാം മൂന്നാം കാമ്പിത്താന്മാർ അവിടെ ഉണ്ടായിത്തീർന്നിരുന്നു. അവരുടെ ഓരോരുത്തരുടേയും കാലശേഷം ആ വാളും ചിലമ്പും ആ കയത്തിലിടുകതന്നെയാണ് ചെയ്തിരുന്നത്. ഇപ്പോൾ വളരെക്കാലമായി അവിടെ കാമ്പിത്താനുണ്ടാകാതെയിരിക്കുന്നതുകൊണ്ട് ആ വാളും ചിലമ്പും, ആ കയത്തിൽത്തന്നെ കിടക്കുകയാണ്.

ഒന്നാമത്തേക്കാമ്പിത്താൻെറ കാലശേഷമുണ്ടായ കാമ്പിത്താന്മാരുടെ ദിവ്യത്വം സംബന്ധിച്ചും അനേകം ഐതിഹ്യങ്ങളുണ്ട്. അവയിൽച്ചിലതുമാത്രം താഴെപ്പറഞ്ഞുകൊള്ളുന്നു.

ഒരിക്കൽ ഒരു നമ്പൂരി ഭദ്രോല്പത്തി പതിവായി വായിക്കണമെന്നു നിശ്ചയിച്ച് എവിടെനിന്നോ ഒരു ഗ്രന്ഥം സമ്പാദിച്ചു. ഭദ്രോല്പത്തി ഗ്രന്ഥം എഴുതിസ്സമ്പാദിച്ചിട്ടുള്ളവർ ചുരുക്കവും അച്ചടിച്ചിട്ടില്ലാത്തതുമാകയാൽ ദേവീമാഹാത്മ്യ

Digitized By Kerala Sahitya Akademi

വും മററും പോലെ അത്ര സുലഭമല്ല. അതിനാൽ ആ നമ്പൂരി ആ ഒരു ഗ്രന്ഥം സമ്പാദിച്ചതു വളരെ പ്രയാസപ്പെട്ടാണ്. അദ്ദേഹം ആ ഗ്രന്ഥം അഴിച്ചുനോക്കിയപ്പോൾ അതിൽ ഒരു ഭാഗത്തു മൂന്നക്ഷരങ്ങൾ പൊടിഞ്ഞുപോയിരിക്കുന്നതായിക്കണ്ടു. ആ അക്ഷരങ്ങൾകൂടിയില്ലാതെ പാരായണം ശരിയായി നടത്താൻ നിവൃത്തിയില്ലല്ലോ. അതിനാൽ അദ്ദേഹം ഇതിനെക്കുറിച്ചു പല വിദ്വാന്മാരോടും ചോദിച്ചു. അവർ ഓരോരുത്തരും ഓരോരോവിധം മാറിമാറിപ്പറഞ്ഞു. വിദ്വാന്മാരുടെ അഭിപ്രായം ഭിന്നിച്ചു വരികയാൽ നമ്പൂരി വേറെ പല ഗ്രന്ഥങ്ങളിൽ നോക്കി. ഓരോ ഗ്രന്ഥത്തിലും ഈ അക്ഷരങ്ങൾ മാറിമാറിത്തന്നെ കണ്ടു. ഒന്നിൽ കണ്ടതുപോലെ മറെറാന്നിൽക്കൂടെ കാണ്മാൻ സാധിച്ചില്ല. ആകപ്പാടെ നമ്പൂരി വിഷമിച്ചു. പിന്നെ അദ്ദേഹം ഭദ്രകാളിക്ഷേത്രങ്ങളിലുള്ള വെളിച്ചപ്പാടന്മാർക്കു ഭഗവതിയുടെ അധിവാസമുണ്ടാകുന്ന സമയം അവരോടു ചോദിച്ചാൽ ഇതിന്റെ വാസ്തവമറിയാമെന്നു വിചാരിച്ച് അതിനായി ശ്രമിച്ചുതുടങ്ങി. അദ്ദേഹം ഇതിനായി മലയാളത്തിലുള്ള പല ഭദ്രകാളീക്ഷേത്രങ്ങളിൽപ്പോയി. ഓരോ സ്ഥലത്തും ചെല്ലുമ്പോൾ എന്തിനായിട്ടാണ് ചെന്നതെന്ന് ആരെങ്കിലും ചോദിച്ചാൽ "ഒരു കല്പന കേൾക്കാനാണ്" എന്നു മാത്രമല്ലാതെ അദ്ദേഹം വാസ്തവമാരോടും പറഞ്ഞില്ല. കാര്യമെന്താണെന്ന് ആരെങ്കിലും ചോദിച്ചാൽ 'അതു ഭഗവതിക്കറിയാം' എന്നു മാത്രമാണ് അദ്ദേഹം മറുപടി പറഞ്ഞിരുന്നത്.

നമ്പൂരി കല്പന കേൾക്കാനായിച്ചെന്ന ക്ഷേത്രങ്ങളിലെല്ലാം വെളിച്ചപ്പാടന്മാർ തുള്ളിച്ചെല്ലുമ്പോൾ "എന്താണ് എന്റെ ഉണ്ണിക്കു സങ്കടം? എന്താണ് അറിയേണ്ടത്?" എന്നു ചോദിക്കുകയും "എനിക്ക് അറിയിക്കാനും അറിയാനുമുള്ള കാര്യം ഗോപ്യമായിട്ടുള്ളതാണ്. അതു മററാരും കേൾക്കാനും അറിയാനും പാടില്ല" എന്നു നമ്പൂരി പറയുകയും അപ്പോൾ അടുത്തുചെന്നു ചെവിയിൽ സ്വകാര്യമാ

Digitized By Kerala Sahitya Akademi

യി പറഞ്ഞുകൊള്ളുന്നതിനു വെളിച്ചപ്പാടൻവരികയും ന
മ്പൂരി അടുത്തുചെന്നു വെളിച്ചപ്പാടിന്റെ ചെവിയിൽ സ്വ
കാര്യമായി 'ഇപ്പോൾ വരട്ടുവാഴക്കായ്ക്കു് എന്തു വിലയുണ്ടു്'
എന്നു ചോദിക്കുകയും ഇതു കേട്ടു ചില വെളിച്ചപ്പാടന്മാർ
ലജ്ജിച്ചു് ഒന്നും മിണ്ടാതെ പിൻമാറുകയും ചിലർ കോപി
ച്ചു്, "ആഹാ! എന്നെ പരീക്ഷിക്കാനായിട്ടു വന്നിരിക്കയാ
ണു്, അല്ലേ? ആട്ടെ ഇതിന്റെ ഫലം ഞാൻ കാണിച്ചുത
രാം" എന്നും മററും പറയുകയും ചെയ്തുകൊണ്ടിരുന്നു. വെളി
ച്ചപ്പാടന്മാരുടെ ദേഷ്യപ്പെടലും മററും നമ്പൂരി അല്പംപോ
ലും വകവെക്കാറില്ല. 'വാസ്തവമായി ഭഗവതിയുടെ അധി
വാസമുണ്ടായിട്ടു തുള്ളുകയാണെങ്കിൽ വെളിച്ചപ്പാടന്മാർ കാ
ര്യമെന്താണെന്നു ചോദിക്കുകയില്ലല്ലോ; ആരും പറയാതെ
തന്നെ ഭഗവതിക്കു് എല്ലാമറിയാമല്ലോ' എന്നായിരുന്നു ന
മ്പൂരിയുടെ വിചാരം. കള്ളത്തുള്ളലുതുള്ളുന്ന വെളിച്ചപ്പാട
ന്മാരെക്കുറിച്ചുള്ള പുച്ഛംകൊണ്ടാണു് അദ്ദേഹം വരട്ടുവാഴക്കാ
യുടെ വില ചോദിച്ചിരുന്നതെന്നുള്ളതു വിശേഷിച്ചു പറയ
ണമെന്നില്ലല്ലോ.

ഇങ്ങിനെ ആ നമ്പൂരി പല ഭദ്രകാളീക്ഷേത്രങ്ങളിൽ പോവുകയും കല്പന കേൾക്കുകയും കാര്യം സാധിക്കായ്ക യാൽ ഇച്ഛാഭംഗത്തോടുകൂടി പിരിയുകയും ചെയ്തതിന്റെ ശേഷം കടവിൽ മണ്ണടിക്കാവിൽച്ചെന്നുചേന്നു. അവിടെ കാമ്പിത്താൻ അധിവാസമുണ്ടായി തുള്ളിക്കൊണ്ടുനിന്ന സ മയത്താണു് നമ്പൂരി ചെന്നുചേന്നതു്. അദ്ദേഹം അവിടെ ച്ചെന്നായുടനെ കാമ്പിത്താൻ അദ്ദേഹത്തെ അടുക്കൽ വിളി ച്ചു് "എന്താ, വരട്ടുവാഴക്കായുടെ വിലയറിയണം അല്ലേ? പല സ്ഥലങ്ങളിൽപ്പോയിട്ടും അതു് അറിയാൻ കഴിഞ്ഞില്ല ല്ലോ. ആട്ടെ അതു ഞാൻ പറഞ്ഞുതരാം" എന്നു പറഞ്ഞി ട്ടു കൈയിലുണ്ടായിരുന്ന വാളിന്റെ അഗ്രംകൊണ്ടു മൂന്ന ക്ഷരങ്ങൾ നിലത്തു് എഴുതിക്കാണിച്ചുകൊടുക്കുകയും "എ ന്താ മനസ്സിലായോ? ഇപ്പോൾ ശരിയായില്ലേ?" എന്നു ചോ

Digitized By Kerala Sahitya Akademi

41784.

ഭിക്കുകയും ചെയ്തു. നമ്പൂരി ആ അക്ഷരങ്ങൾ നോക്കിഗ്രഹിച്ചതിൻെറ ശേഷം ഭക്ത്യാദരസമേതം കാമ്പിത്താൻെറ കാൽക്കൽ വീണു നമസ്കരിക്കുകയും "ഭഗവതിയുടെ കൃപകൊണ്ടു് ഇപ്പോൾ എൻെറ ആഗ്രഹം സാധിച്ചു. ഈ ഭക്തനിൽ എന്നും കരുണയുണ്ടായിരിക്കണം" എന്നു പറയുകയും കളിച്ചു തൊഴുതു ക്ഷേത്രത്തിൽ അനേകം വഴിപാടുകൾ നടത്തുകയും ചെയ്തു. കാമ്പിത്താൻ എഴുതിക്കാണിച്ച അക്ഷരങ്ങൾ ശ്ലോകത്തിൻെറ വൃത്തത്തിനും അർത്ഥത്തിനും യോജിച്ചവയായിരുന്നതിനാൽ നമ്പൂരി അവകൂടി തൻെറ ഗ്രന്ഥത്തിൽ ചേർത്തെഴുതിക്കൊണ്ടു സ്വദേശത്തെത്തി പതിവായി ഭദ്രോല്പത്തി പാരായണംചെയ്തുകൊണ്ടിരുന്നു.

മുൻപുണ്ടായിരുന്ന കാമ്പിത്താൻ കഴിഞ്ഞുപോയതിൻെറശേഷം കാമ്പിത്താനുണ്ടാകാതെയും ഒരു കാമ്പിത്താനുണ്ടായാൽ കൊള്ളാമെന്നു് ജനങ്ങൾ ആഗ്രഹിച്ചുകൊണ്ടുമിരുന്ന കാലത്തു് ഒരിക്കൽ ഒരു നായർ എവിടെനിന്നോ ഒരു ചുമടു് ഉപ്പുമായി മണ്ണടിക്കാവിൻെറ കിഴക്കേ നടയിൽ വന്നുചേൎന്നു. ആയാൾ അവിടെ ഒരു മരത്തണലിൽ ചുമടിറക്കിവെച്ചു ക്ഷീണം തീക്കാനായി ഇരുന്നു. കുറച്ചുസമയം കഴിഞ്ഞപ്പോൾ ആയാളുടെ ഭാവമൊക്കെ മാറി. ആയാൾ തുള്ളിച്ചാടിയെണീററു് അത്യുച്ചത്തിൽ ഒന്നട്ടഹസിച്ചു. ആ അട്ടഹാസം കേട്ടു സമീപസ്ഥന്മാരായ ജനങ്ങളെല്ലാവരും അവിടെക്കൂടി. അപ്പോൾ ആ മനുഷ്യൻ "ഞാൻ കാമ്പിത്താനാണു്. അടുത്ത വെള്ളിയാഴ്ച ജനങ്ങളെല്ലാവരും കടപ്പാറയുടെ സമീപത്തു വരണം. അപ്പോൾ എന്നെ അവിടെക്കാണാം" എന്നു പറഞ്ഞിട്ടു പാറക്കടവിൽച്ചെന്നു ചാടി വെള്ളത്തിൽ താഴുകയും ചെയ്തു.

അടുത്ത വെള്ളിയാഴ്ച ജനങ്ങൾ കടപ്പാറയുടെ സമീപത്തു ചെന്നപ്പോൾ ആ മനുഷ്യൻ കടപ്പാറയുടെ മുകളിൽ നില്ക്കുന്നതായി എല്ലാവരും കണ്ടു. പാണ്ഡ്യരാജാവു സ്വപ്നംകൊണ്ടു പന്നിയിച്ചു് ഇതിന്നു മുൻപിലത്തെ കാമ്പി

Digitized By Kerala Sahitya Akademi

ത്താനു കൊടുത്തതും ആ കാമ്പിത്താന്റെ കാലശേഷം പാറക്കടവിൽ നിക്ഷേപിച്ചിരുന്നതുമായ വാളും ചിലമ്പും ഇളക്കിപ്പിടിച്ചുകൊണ്ടാണ് ആ മനുഷ്യൻ അവിടെ നിന്നിരുന്നത്. ജനങ്ങളെ കണ്ടയുടനെ ആയാൾ താഴെയിറങ്ങി നാലഞ്ചു കടുവാക്കുട്ടികളേയും പിടിച്ചുകൊണ്ടു ജനങ്ങളുടെ അടുക്കലെത്തി. അവിടെനിന്ന് എല്ലാവരുംകൂടി മണ്ണടിക്കാവിലെത്തി. അപ്പോൾ വാക്കവഞ്ഞിപ്പുഴപ്പണ്ടാരത്തിലും മംഗലത്തു പണിക്കരും ദേശക്കാരും അവിടെക്കൂടുകയും ആ കാമ്പിത്താനെ വിശ്വാസപൂർവ്വം ബഹുമാനിച്ചു സ്വീകരിക്കുകയും ചെയ്തു. ആ കാമ്പിത്താനും അനേകം അത്ഭുതകർമ്മങ്ങൾ ചെയ്തിട്ടുണ്ട്.

ഒരിക്കൽ ഈ കാമ്പിത്താൻ തുള്ളി, പാറക്കടവിൽ വെള്ളത്തിനടിയിൽ ഒരു ഭഗവതി ഇരിക്കുന്നുണ്ടെന്നും അവിടെ ഒരു പൂജ കഴിക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നുവെന്നും പറഞ്ഞു. കുറെ ഉണക്കലരിയും പൂവും പൂജാപാത്രങ്ങളും തീയും വിറകും ചന്ദനവും ഉപസ്കരണവും മററുമെടുത്തുകൊണ്ടു പാറക്കടവിൽച്ചെന്നു വെള്ളത്തിൽച്ചാടി മുങ്ങുകയും നാലഞ്ചു നാഴിക കഴിഞ്ഞപ്പോൾ ചൂടാറാത്ത ചോറും പൂജാപാത്രങ്ങളും എടുത്തുകൊണ്ടു വെള്ളത്തിൽനിന്നു കയറിവരികയും ഇതു കണ്ടു ജനങ്ങൾ ഏററവും വിസ്മയിക്കയും ചെയ്തു.

ഒരിക്കൽ തിരുവനന്തപുരത്തു പത്മനാഭസ്വാമിക്ഷേത്രത്തിൽനിന്ന് ഏററവും വിലയേറിയ ചില തിരുവാഭരണങ്ങൾ തസ്കരന്മാർ തട്ടിക്കൊണ്ടുപോവുകയും പല വിധത്തിൽ അന്വേഷണങ്ങൾ നടത്തീട്ടും യാതൊരു തുമ്പുമുണ്ടാകാതെ വരികയും ചെയ്കയാൽ അന്നു നാടുവാണിരുന്ന മഹാരാജാവു തിരുമനസ്സുകൊണ്ടു ഭഗവതിയുടെ കല്പന കേൾക്കുന്നതിനായി മണ്ണടിക്കാവിലേക്കു കല്പിച്ചാളയച്ചു. തിരുമനസ്സിലെ ആളുകൾ മണ്ണടിക്കാവിൽ വന്ന സമയം ഈ കാമ്പിത്താൻ തുള്ളി, കളവുപോയ സാധനങ്ങൾ ഇന്നിടത്ത് ഇന്നാരുടെ അറയിൽ ഒരു പെട്ടിക്കകത്തിരിപ്പുണ്ടെന്നും മോ

ഷ്ടിച്ചിട്ട് ഇന്നാരാണെന്നും സ്പഷ്ടമായി പറഞ്ഞു. അതനുസരിച്ച് അന്വേഷണം നടത്തിയപ്പോൾ സാധനങ്ങളെല്ലാം കണ്ടുകിട്ടുകയും മോഷ്ടാവു കുററം സമ്മതിക്കുകയും അവനെ യഥാന്യായം ശിക്ഷിക്കുകയും ചെയ്തു. ഈ മോഷണം തെളിയിച്ചു കൊടുത്തതിലുള്ള ലക്ഷ്യമായി തിരുമനസ്സുകൊണ്ടു 'പട്ടാഴി' എന്ന ദേശം കരമൊഴിവായി ആ കാമ്പിത്താൻെറ പേരിൽ കല്പിച്ചു പതിപ്പിച്ചുകൊടുത്തു. അതിനാൽ അക്കാലം മുതൽ ആ ദേശത്തുള്ള നിലം പുരയിടങ്ങൾക്കെല്ലാം കാമ്പിത്താൻ 'കുടിയാന്മക്കു' ആധാരങ്ങൾ എഴുതിക്കൊടുക്കുകയും പാട്ടം പിരിക്കുകയും ചെയ്തുതുടങ്ങി. അവിടെയുണ്ടായിരുന്ന ഭദ്രകാളിക്ഷേത്രം ജീർണ്ണോദ്ധാരണം ചെയ്യിച്ചു കലശം കഴിപ്പിക്കുകയും കാമ്പിത്താൻതന്നെ നടത്തി. ദേവസ്വകാര്യങ്ങളെല്ലാം അന്വേഷിച്ചു നടത്തിവന്നതും കാമ്പിത്താൻ തന്നെ.

കാമ്പിത്താനെക്കുറിച്ചു ജനങ്ങൾക്കു വിശ്വാസവും ഭക്തിയും ബഹുമാനവും ക്രമേണ വർദ്ധിച്ചു വരികയാൽ അവിടെ കാമ്പിത്താനു സാമാന്യത്തിലധികം പ്രാബല്യവും സിദ്ധിച്ചു. അതിനാൽ മണ്ണടിക്കാവിൽ വഴിപാടായും നടവരവായുമുണ്ടാകുന്ന മുതലുകളെല്ലാം കാമ്പിത്താൻതന്നെ എടുത്തു തുടങ്ങി. അപ്പോൾ മംഗലത്തു പണിക്കർക്കു ആദായം കുറഞ്ഞു തുടങ്ങുകയും തന്നിമിത്തം പണിക്കരും കാമ്പിത്താനുമായി വഴക്കും ശണ്ഠയും കലശലായിത്തീരുകയും ചെയ്തു. അപ്പോൾ ദേശക്കാരും മററുംകൂടിപ്പറഞ്ഞ് ആ ശണ്ഠ ശമിപ്പിച്ച് അവരെ രാജിപ്പെടുത്തുകയും "കൈയിൽക്കിട്ടുന്നതു കാമ്പിത്താനും നടയ്ക്കു വരുന്നതു പണിക്കരും എടുത്തുകൊള്ളുക" എന്നൊരു വ്യവസ്ഥ നിശ്ചയിക്കുകയും ചെയ്തു. അപ്പോൾ ആരുമൊന്നും നടയ്ക്കു വെയ്ക്കാതെ എല്ലാം കാമ്പിത്താൻെറ കൈയിൽക്കൊടുത്തുതുടങ്ങി. ദേവസ്വം സംബന്ധിച്ച് ഒന്നും കിട്ടാതെയായപ്പോൾ പിന്നെയും പണിക്കർ കാമ്പിത്താനോടു

Digitized By Kerala Sahitya Akademi

വൈരം വദ്ധിച്ചു. എങ്കിലും കാമ്പിത്താനു സകല ജനങ്ങളുടേയും സഹായവും മഹാരാജാവു തിരുമനസ്സിലെ കാരുണ്യവും വേണ്ടുംവണ്ണമുണ്ടായിരുന്നതിനാൽ ജയം കിട്ടുന്ന കാൎയ്യം അസാദ്ധ്യമാണെന്നു വിചാരിച്ചു പണിക്കർ വ്യവഹാരത്തിനും മറ്റും പോയില്ല. ചില ദുർമ്മന്ത്രവാദികളെക്കൊണ്ടു പണിക്കർ ആഭിചാരം ചെയ്യിച്ചു (വിഷം കൊടുത്താണെന്നും ചിലർ പറയുന്നുണ്ട്) കാമ്പിത്താനെക്കൊല്ലിച്ചു. അതിനാൽ മണ്ണടിക്കാവു ദേവസ്വം പിന്നെയും യഥാപൂർവ്വം മംഗലത്തു പണിക്കരുടെ കൈവശംതന്നെയായിത്തീൎന്നു. അതിൽപ്പിന്നെ ഇതുവരെ അവിടെ കാമ്പിത്താനുണ്ടായിട്ടില്ലാത്തതിനാൽ ഇപ്പോഴും ആ ദേവസ്വം നിർബാധം പണിക്കരുടെ കൈവശം തന്നെയിരിക്കുന്നു.

ഒരു കാമ്പിത്താൻ മരിച്ചാൽ ആയാളുടെ ശവസംസ്കാരവും ഉദകക്രിയ മുതലായവയും ചെയ്യേണ്ടതു പിന്നെയുണ്ടാകുന്ന കാമ്പിത്താനാണ്. പ്രസ്തുത കാമ്പിത്താന്റെ കാലശേഷം ഇതുവരെ കാമ്പിത്താനുണ്ടായിട്ടില്ലാത്തതിനാൽ ഈ കടവിൽക്കഴിഞ്ഞ കാമ്പിത്താന്റെ ശവസംസ്കാരവും ശേഷക്രിയകളും ഇതുവരെ നടന്നിട്ടില്ല. ആയാളുടെ മൃതശരീരം ഒരു പെട്ടിയിലാക്കി ഉപ്പും കൎപ്പൂരവുമിട്ടു സ്ഥാപിച്ചിരിക്കുകയാണ്. വാളും ചിലമ്പും പാറക്കടവിലും നിക്ഷേപിച്ചിരിക്കുന്നു.

കാമ്പിത്താൻ മരിച്ചതിന്റെ ശേഷം പട്ടാഴി ദേശവും ദേവസ്വവും തിരുവിതാംകൂർ ഗവൎമ്മേന്റിൽ ചേൎക്കുകയും ചെയ്തു. എന്നാൽ ഇനിയൊരു കാമ്പിത്താനുണ്ടായാൽ അപ്പോൾ വിട്ടുകൊടുക്കുവാൻ തക്കവണ്ണമല്ലാതെ പൂൎണ്ണമായി സൎക്കാരിൽച്ചേൎത്തിട്ടില്ല.

ഇനി ഉച്ചബലിയെസ്സംബന്ധിച്ചാണ് സ്വല്പം പറയാനുള്ളത്. അതു താഴെ പ്രസ്താവിച്ചുകൊള്ളുന്നു.

പട്ടാഴിയിലുള്ള ഭദ്രകാളിക്ഷേത്രത്തിൽ പണ്ടേതന്നെ ഒരു മുടി സൂക്ഷിക്കുന്നുണ്ടായിരുന്നു. അതു ഭദ്രകാളിയുടെ മുടിയാ

Digitized By Kerala Sahitya Akademi

ണെങ്കിലും അവിടെ ബിംബത്തിൽ ചാൎത്തുക പതിവില്ല. സ്വൎണ്ണമയമായ ആ മുടി ക്ഷേത്രത്തിനകത്തുതന്നെ പ്രത്യേകമൊരു സ്ഥലത്തുവെച്ച് പതിവായി പൂജിച്ചിരുന്നു. മുടി വെച്ച് പൂജിക്കുന്ന സ്ഥലത്തിനു 'മുടിപ്പുര' എന്നാണ് പേരു പറഞ്ഞുവരുന്നത്. ആ മുടി എങ്ങിനെയോ മണ്ണടിക്കാവിൽച്ചെന്നു ചേരുകയും മംഗലത്തുപണിക്കർ കൈവശപ്പെടുത്തുകയും പണിക്കർ അയാളുടെ വീട്ടുമുററത്തുതന്നെ ഒരു മുടിപ്പുര പണിയിച്ചു മുടി അവിടെ വെച്ച് ആയാൾതന്നെ പൂജിച്ചു തുടങ്ങുകയും ചെയ്തു.

പണിക്കരും കാമ്പിത്താനുമായി രസമില്ലാതെയാവുകയും മണ്ണടിക്കാവു കാമ്പിത്താൻെറ കൈവശത്തിലാവുകയും ചെയ്തപ്പോൾ പണിക്കർ ആയാളുടെ ഗൃഹത്തിനു സമീപം ഒരു ക്ഷേത്രം പണിയിച്ച് അവിടെ ഒരു ഭഗവതിയെ പ്രതിഷ്ഠിപ്പിക്കുകയും ആ ഭഗവതിക്കും പണിക്കർതന്നെ പൂജ നടത്തിത്തുടങ്ങുകയും ചെയ്തു. ആ ക്ഷേത്രത്തിനു 'പുതിയകാവ്' എന്നും 'പടിഞ്ഞാറേ നട' എന്നും പേരും സിദ്ധിച്ചു. പുതിയതായി ഉണ്ടായതായതുകൊണ്ടും മണ്ണടിക്കാവിൻെറ പടിഞ്ഞാറുവശത്തായതുകൊണ്ടും ഈ പേരുകളുണ്ടായതാണ്. പുതിയകാവിലും മുടിപ്പുരയിലും നിവേദ്യം മലർ മാത്രമാണ് പതിവ്.

ഇദംപ്രഥമമായി ഉച്ചബലിയടിയന്തിരം നിശ്ചയിച്ച കാലത്തു പണിക്കർ ഒരു ദാരുക (ചിലർ ദാരികനെന്നും പറയും) ൻെറ മുടികൂടിപ്പണിയിച്ചു മുടിപ്പുരയിൽ വെച്ചു.

കുംഭമാസം ൧-ാംനു- മംഗലത്തുപണിക്കരും ദേശക്കാരും കിഴക്കേ നടയിൽ കൂടിയാണ് ഉച്ചബലിയുടെ ദിവസം നിശ്ചയിക്കുന്നത്. കുംഭമാസം ൧൫-ാംനു- കഴിഞ്ഞുവരുന്ന വെള്ളിയാഴ്ചയോ ചൊവ്വാഴ്ചയോ വേണമെന്നല്ലാതെ ഉച്ചബലി ഇന്നദിവസം വേണമെന്നില്ല. ഉച്ചബലിയുടെ പത്തു ദിവസംമുൻപേ കൊടിയേററും പിന്നെ പത്തു ദിവസ

Digitized By Kerala Sahitya Akademi

ത്തേ ഉത്സവവുമുണ്ട്. കൊടിയേറിയാൽ പത്തു ദിവസത്തേയ്ക്കു മംഗലത്തുപണിക്കർ ശരീരശുദ്ധത്തോടുകൂടി വ്രതമായിട്ടിരിക്കണം.

ഉച്ചബലിനാൾ ഏഴരനാഴികപ്പകലാകുന്ന സമയം മൂത്തപണിക്കർ വാദ്യഘോഷങ്ങളോടും ദേശക്കാരുടെ അകമ്പടിയോടുംകൂടി ഭദ്രകാളിയുടെ മുടിയെടുത്ത് എഴുന്നള്ളിച്ചുകൊണ്ടു വാക്കവഞ്ഞിപ്പുഴമഠത്തിൽച്ചെല്ലണം. അവിടെനിന്നു മേൽപ്രകാരം ആഘോഷങ്ങളോടുകൂടിത്തന്നെ മുടിയെഴുന്നള്ളിച്ചുകൊണ്ട് ഊരുവലത്തായി (ദേശപ്രദക്ഷിണമായി) കിഴക്കേ നടയിൽ വന്നുചേരണം. ഏഴരനാഴികരാത്രിയാകുമ്പോൾ ഇളയപണിക്കർ ദാരുകന്റെ മുടിയുമെടുത്തുകൊണ്ട് അവിടെയെത്തണം. അവിടെവെച്ചു മൂത്തപണിക്കരും ഇളയപണിക്കരുംകൂടി, ഭദ്രകാളിയും ദാരുകനുംകൂടി പണ്ടുണ്ടായവിധം ഒരു യുദ്ധം അഭിനയിക്കണം. അതു കഴിഞ്ഞാൽ മുടികൾ രണ്ടും പണിക്കരുടെ വീട്ടിലേയ്ക്ക് എഴുന്നള്ളിക്കുകയും മുടിപ്പുരയിൽകൊണ്ടുചെന്നു യഥാപൂർവ്വം വെയ്ക്കുകയും ചെയ്യണം. ഇത്രയുമാണ് ഉച്ചബലിയുടെ ചടങ്ങുകൾ. ഇതിനു 'മുടിയെടുപ്പ്' എന്നും പറയാറുണ്ട്.

പണ്ടൊരിക്കൽ ഒരുച്ചബലിക്കു മൂത്തപണിക്കരും ഇളയപണിക്കരുംകൂടി യുദ്ധമഭിനയിച്ച സമയം മൂത്തപണിക്കർക്കു കലികൊള്ളുകയും യുദ്ധം അഭിനയം വിട്ടു വാസ്തവയുദ്ധമായിത്തീരുകയും ദാരുകനായ ഇളയപണിക്കർക്കു നേരിട്ടുനില്ക്കാൻ നിവൃത്തിയില്ലാതെയാവുകയാൽ അയാൾ ഓടുകയും ഭദ്രകാളിയായ മൂത്തപണിക്കർ പിന്നാലെ എത്തുകയും ഗത്യന്തരമില്ലെന്നായപ്പോൾ ഇളയപണിക്കർ ഒരു കിണററിൽ ച്ചാടുകയും മൂത്തപണിക്കർ കൂടെച്ചാടുകയും കുറച്ചു കഴിഞ്ഞപ്പോൾ മൂത്തപണിക്കർ ഇളയപണിക്കരുടെ തലയും ദാരുകന്റെ മുടിയുംകൊണ്ടു കരയ്ക്കു കയറിവരികയും ആ ഉച്ചബലി അങ്ങിനെ അവസാനിക്കുകയും ചെയ്തു.

Digitized By Kerala Sahitya Akademi

ഇളയപണിക്കർ കഴിഞ്ഞിട്ട പിന്നെ അവരുടെ കുടുംബത്തിൽ പുരുഷനായിട്ട മൂത്തപണിക്കർ മാത്രമെ ഉണ്ടായിരുന്നുള്ളു. അതിനാൽ പണിക്കരുടെ തറവാട്ടിൽ പ്രായം തികഞ്ഞ രണ്ടു പുരുഷന്മാരുണ്ടാകുന്ന കാലത്തു് അവർ മുടിയെഴുന്നള്ളിച്ചാൽ മതിയെന്നും അതുവരെ കണിയാന്മാരെക്കൊണ്ടു് ഉച്ചബലി നടത്തിയാൽ മതിയെന്നും തീച്ചപ്പെടുത്തി. അതിൽപ്പിന്നെ ഇതുവരെ മംഗലത്തു പണിക്കരുടെ തറവാട്ടിൽ പ്രായംതികഞ്ഞ രണ്ടു പുരുഷന്മാർ ഒരുകാലത്തു മുണ്ടായിട്ടില്ല. ഇളമുറക്കാരനു പുരുഷപ്രായമാകുന്നതിനു മുൻപു മൂത്തപണിക്കർ മരിക്കും അങ്ങിനെയാണു് ഇപ്പോഴും അവിടെക്കണ്ടുവരുന്നതു്.

ഇളയപണിക്കരുടെ കാലശേഷം ഉച്ചബലിയടിയന്തിരം ദേശാവകാശികളായ കണിയാന്മാരെക്കൊണ്ടു നടത്തിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു. അങ്ങിനെ കുറച്ചുകാലം കഴിഞ്ഞപ്പോൾ ഒരുച്ചബലിദിവസം കാളിയും ദാരുകനുംകൂടി യുദ്ധംഭിനയിച്ചുകൊണ്ടു നിന്നസമയം ആ സ്ഥലത്തു ജനങ്ങളുടെ തിക്കം തിരക്കംകൊണ്ടു കണിയാന്മാക്കു നില്ക്കാൻ നിവൃത്തിയില്ലാതെയായി. മറിഞ്ഞുവീണു കൈയും കാലുമൊടിയുകയോ ഏററവും വിലയേറിയ മുടികൾക്കു വല്ലതും കേടുപററുകയോ ചെയ്തുവെങ്കിലോ എന്നു ഭയപ്പെട്ടു കണിയാന്മാർ മുടികൾ അടുത്തുനിന്നിരുന്ന ഈഴവരുടെ കൈയിലേല്പു കൊടുത്തു. ഈഴവർ ആ മുടികൾ മടക്കിക്കൊടുക്കാതെ കൊണ്ടുപോവുകയും ഒരു മുടിപ്പുര പണിയിച്ചു് അവിടെ വെച്ചു് അവർതന്നെ സൂക്ഷിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുകയും ചെയ്തു. അക്കാലം മുതൽ രണ്ടു കൊല്ലം മുൻപു (൧൦൯൦-ാമാണ്ടു)വരെ ഉച്ചബലിയടിയന്തിരം നടത്തിവന്നതു് ഈഴവരാണു്. ൧൦൯൦-മാണ്ടു് ഈഴവർ അവക്കുകൂടി ക്ഷേത്രപ്രവേശനമനുവദിക്കണമെന്നു് ആവശ്യപ്പെടുകയും മംഗലത്തുപണിക്കരും ദേശക്കാരും അതിനനുവദിക്കായ്കയാൽ ഈഴവർ പിണങ്ങി അവക്കു് ഉച്ചബലി നടത്താൻ കഴികയില്ലെന്നു പറഞ്ഞു മുടികൾ മംഗലത്തു

Digitized By Kerala Sahitya Akademi

പണിക്കരെ ഏല്പിച്ചുകൊടുത്തു. അക്കാലം മുതൽ വീണ്ടും കണിയാന്മാരെക്കൊണ്ടു് ഉച്ചബലി നടത്തിച്ചു തുടങ്ങി. ഇപ്പോഠം അതു നടത്തുന്നതു കണിയാന്മാർതന്നെയാണു്. മുടികഠം വെച്ചു സൂക്ഷിക്കുന്നതു മംഗലത്തു പണിക്കർതന്നെ.

ഉച്ചബലിസംബന്ധിച്ചു യുദ്ധമഭിനയിക്കുന്ന സ്ഥലത്തിന് 'ഊട്ടുകളം' എന്നാണു് പേർ പറഞ്ഞുവരുന്നതു്. ദാരുകനായ ഇളയപണിക്കർ ചാടിയ കിണററിലെ വെള്ളം ഇപ്പോഴും രക്തവർണ്ണമായിത്തന്നെ കിടക്കുന്നു. അതു ക്ഷേത്രത്തിന്റെ വടക്കുവശത്താണു്. ആ സ്ഥലത്തിനു 'ഭഗവതിമററം' എന്നും പേർ പറഞ്ഞുവരുന്നു.

മണ്ണടിക്കാവിൽ ഇപ്പോഠം കാമ്പിത്താനില്ലെങ്കിലും ഭഗവതിയുടെ ശക്തിക്കു് അവിടെ ഇപ്പോഴും യാതൊരു കുറവും വന്നിട്ടില്ല. പതിവായി ഉത്സവവും ഉച്ചബലിയും നടന്നുവരുന്നുമുണ്ടു്. കാലഭേദംകൊണ്ടു ജനങ്ങഠംക്കു ഭക്തികുറഞ്ഞുപോവുകയാൽ പണ്ടത്തെപ്പോലെ ആരും ഭഗവതിയെ ആദരിക്കുകയും ആചരിക്കുകയും ചെയ്യുന്നില്ലെന്നു മാത്രമേ അവിടെയൊരു ദോഷം വന്നിട്ടുള്ളു.

സ്വയംഭൂവായ ബിംബത്തിന്മേൽ അരിവാഠം തേച്ചു പുലക്കള്ളി രക്തം കണ്ട സമയം മണ്ണുവാരി അടിച്ചതിനാലാണു് ആ സ്ഥലത്തിനു 'മണ്ണടി' എന്നു പേരു സിദ്ധിച്ചതെന്നു ജനങ്ങഠം പറയുന്നു. അതെങ്ങിനെയായാലും ആ സ്ഥലം ഏററവും മാഹാത്മ്യമുള്ളതും ആ ഭഗവതി അത്യുഗ്രമൂർത്തിയുമാണെന്നുള്ളതിനു സംശയമില്ല.

—oo:o:oo—

൧൦. ശ്രീകൃഷ്ണകർണ്ണാമൃതം

ഒരു വില്വമംഗലത്തു നമ്പൂതിരി അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഇല്ലത്തുനിന്നു രണ്ടുമൂന്നു നാഴിക അകലെയുള്ള ഒരമ്പലവാസിസ്ത്രീയെ സംബന്ധം ചെയ്തിരുന്നു. അദ്ദേഹത്തിനു് ആ ഭാര്യ

Digitized By Kerala Sahitya Akademi

യെക്കുറിച്ച് അളവററ പ്രേമമുണ്ടായിരുന്നതിനാൽ അദ്ദേഹം എവിടെയെല്ലാം പോയാലും എന്തെല്ലാം പ്രതിബന്ധങ്ങൾ നേരിട്ടാലും രാത്രിയിൽ ഭാൎയ്യാഗൃഹത്തിൽച്ചെന്നല്ലാതെ കിടക്കുകയില്ലെന്നു നിശ്ചയം ചെയ്തിരുന്നു. ഒരു ദിവസം ഉച്ചയായപ്പോൾ മുതൽ അതികലശലായിട്ടു മഴ തുടങ്ങി. നമ്പൂരി അത്താഴം കഴിഞ്ഞു മഴ മാറാനായി വളരെ നേരം കാത്തിരുന്നു. പത്തു നാഴിക രാച്ചെന്നിട്ടും മഴ മാറിയില്ല. അപ്പോൾ കറുത്തപക്ഷമായിരുന്നതിനാൽ അതികഠിനമായ ഇരുട്ടുമുണ്ടായിരുന്നു. എങ്കിലും പുറപ്പെടുകതന്നെ എന്നു നിശ്ചയിച്ച് അദ്ദേഹം ചൂട്ടും കത്തിച്ച് ഇല്ലത്തുനിന്നു പുറപ്പെട്ടു. കുടയുണ്ടായിരുന്നുവെങ്കിലും കാററടികൊണ്ടു നനഞ്ഞ് അരനാഴിക കഴിയുന്നതിനു മുമ്പു ചൂട്ടു കെട്ടു. പിന്നെ കൂരിരുട്ടുകൊണ്ടു കണ്ണു തീരെക്കാണാൻ പാടില്ലായിരുന്നു. എങ്കിലും തപ്പിത്തടഞ്ഞ് അദ്ദേഹം മുൻപോട്ടുതന്നെ നടന്നു. അങ്ങിനെ ഒരു വിധത്തിൽ മദ്ധ്യേമാൎഗ്ഗമുണ്ടായിരുന്ന പുഴക്കടവിൽ ച്ചെന്നു ചേൎന്നു. രാവിലെ ഭാൎയ്യാഗൃഹത്തിൽനിന്നു പോന്ന സമയം ആ പുഴയിൽ അദ്ദേഹത്തിനു കഷ്ടിച്ചു പാദം മുങ്ങാൻ മാത്രമേ വെള്ളമുണ്ടായിരുന്നുള്ളൂ. രാത്രിയായപ്പോഴെയ്ക്കും കിഴക്കൻ വെള്ളം വന്നു പുഴ നിറഞ്ഞു കവിഞ്ഞൊഴുകിത്തുടങ്ങിയിരുന്നു. കടവിലെങ്ങും ആളുമില്ല, തോണിയുമില്ല. തുമ്പിക്കൈവണ്ണത്തിൽ ധാരമുറിയാതെയുള്ള മഴയും അതികഠിനമായ കാററുമുള്ള ആ സമയത്തു വിളിച്ചാലാരും കേൾക്കുകയുമില്ലല്ലോ. എന്താ നിവൃത്തി? പോകാതെയിരിക്കാനും പാടില്ലല്ലോ. ആകപ്പാടെ നമ്പൂരി ഏററവും വിഷണ്ണനായിത്തീൎന്നു. ആ സമയം ദൈവഗത്യാ ഒരു ഇടിമിന്നലുണ്ടായി. അപ്പോൾ ആ കടവിൽ ഒരു തടി അടുത്തുകിടക്കുന്നതായി അദ്ദേഹം കണ്ടു. ഉടനെ തപ്പിപ്പിടിച്ച് ആ തടിയിന്മേൽക്കയറി കൈകൊണ്ടും കാൽകൊണ്ടും തുഴഞ്ഞ് ഒരു വിധത്തിൽ മറുകരയിലടുത്തു. കരയ്ക്കിറങ്ങിയപ്പോൾ കാലിന്മേൽ ഒരു

Digitized By Kerala Sahitya Akademi

കയറു തടഞ്ഞു. തപ്പിനോക്കിയപ്പോൾ അതു് ആ തടിയുടെ ഒരാററത്തു കെട്ടീട്ടുള്ളതാണെന്നു മനസ്സിലായി. അതിനാൽ നമ്പൂരി ആ തടി ഒഴുകിപ്പോകാതെയിരിക്കാനായി കയറിന്റെ ഒരററം പിടിച്ചു് ഒരു മരത്തിന്മേൽ കെട്ടിയിട്ടിട്ടാണു് പോയതു്.

ഏകദേശം അർദ്ധരാത്രിയായപ്പോഴെക്കും നമ്പൂരി നനഞ്ഞൊലിച്ചു ഭാൎയ്യാഗൃഹത്തിൽ ചെന്നുചേൎന്നു. അപ്പോൾ നമ്പൂരിയുടെ ഭാൎയ്യ ഉറങ്ങീട്ടില്ലായിരുന്നു. അവർ വിളക്കത്തു് എന്തോ ഒരു പുസ്തകമെടുത്തു വായിച്ചുംകൊണ്ടിരിക്കുകയായിരുന്നു. അതിനാൽ നമ്പൂരി ചെന്നു വിളിച്ചു ഉടനെ വാതിൽ തുറന്നു. നമ്പൂരി മുണ്ടുപിഴിഞ്ഞു തലയും മേലുമെല്ലാം തോൎത്തിയതിന്റെ ശേഷം അകത്തു കടന്നു് ഈറൻ മാറിയപ്പോഴെയ്ക്കും ഭാൎയ്യ മുറുക്കാനെടുത്തു കൊടുത്തു. നമ്പൂരി മുറുക്കിയതിന്റെ ശേഷം അന്നു വഴിക്കുണ്ടായ കഷ്ടപ്പാടുകളെല്ലാം വിസ്തരിച്ചു ഭാൎയ്യയെ കേൾപ്പിച്ചു. അതൊക്കെക്കേട്ടപ്പോൾ ആ പതിവ്രതാരത്നത്തിനു വളരെ വിഷാദമുണ്ടായി. ആ സ്ത്രീ ഭൎത്താവിനെപ്പോലെതന്നെ വൈദുഷ്യമുള്ള കൂട്ടത്തിലായിരുന്നു. നമ്പൂരി വൎത്തമാനമെല്ലാം പറഞ്ഞു കഴിഞ്ഞപ്പോൾ ആ സ്ത്രീ ആ മുറിക്കകത്തു ഭിത്തിയിന്മേൽ ആണി തറച്ചു തൂക്കിയിരുന്ന ചിത്രപടത്തെ ചൂണ്ടിക്കാണിച്ചുകൊണ്ടു് "അവിടെയ്ക്കു് അടിയനെക്കുറിച്ചുള്ള ഏകാഗ്രചിത്തത്വം അങ്ങോട്ടായിരുന്നുവെങ്കിൽ ഇതിനു മുൻപു സായൂജ്യം ലഭിക്കുമായിരുന്നു. ഈ ബ്രാഹ്മണജന്മം ഇപ്രകാരം തുലച്ചു കളയുന്നതു കഷ്ടംതന്നെ" എന്നു പറഞ്ഞു. ആ ചിത്രപടം ശ്രീകൃഷ്ണന്റേതായിരുന്നു.

ഭാൎയ്യയുടെ ഈ വചനശല്യം നമ്പൂരിയുടെ ഹൃദയത്തിൽ നല്ലപോലെ കൊണ്ടു തറച്ചു. അതോടുകൂടി അദ്ദേഹത്തിനു പരമാൎത്ഥജ്ഞാനമുണ്ടാവുകയും ചെയ്തു. കുറച്ചുനേരം അദ്ദേഹം ആ ചിത്രപടത്തിൽത്തന്നെ സൂക്ഷിച്ചു നോക്കി

Digitized By Kerala Sahitya Akademi

കൊണ്ടു നിഃശ്ചേഷ്ടനായി ഇരുന്നതിന്റെ ശേഷം "ശരിതന്നെ. നീ പറഞ്ഞതു പരമാർത്ഥമാണ്. ഇപ്പോഴാണ് എനിക്കു തത്വബോധമുണ്ടായതു്. ഇപ്പോൾ എന്റെ മനസ്സ് നികൽനിന്നു നിവൎത്തിച്ചു ഭഗവാങ്കൽ പതിഞ്ഞിരിക്കുന്നു. എന്റെ മനസ്സിനെ ദുർമ്മാർഗ്ഗത്തിൽനിന്നു തിരിച്ചു സന്മാർഗ്ഗത്തികലാക്കിത്തീൎത്ത നിന്നെ ഞാൻ എന്റെ ഒരു ഗുരുവെന്നുതന്നെ വിചാരിക്കുന്നു" എന്നു പറഞ്ഞിട്ടു് അദ്ദേഹം വീണ്ടും ആ ചിത്രപടത്തിൽ ദൃഷ്ടി പതിപ്പിച്ചുകൊണ്ടു് അവിടെത്തന്നെ ഇരുന്നു. ആ സമയം ആ ദ്വിജേന്ദ്രന്റെ മുഖസുധാകരങ്കൽ നിന്നു് അനർഗ്ഗളമായ് പ്രവഹിച്ച പദ്യപരമ്പരയെയാണ് 'ശ്രീകൃഷ്ണകർണ്ണാമൃത'മെന്നു പറയുന്നതു്. (ആ പദ്യവൃന്ദം ശ്രീകൃഷ്ണനെക്കുറിച്ചുള്ളതും ശ്രോതാക്കൾക്കു കർണ്ണാമൃതമായിട്ടുള്ളതുമാകയാലായിരിക്കാം അതിനു ശ്രീകൃഷ്ണകർണ്ണാമൃതമെന്നു നാമം സിദ്ധിച്ചതു്. അഥവാ, അതു ശ്രീകൃഷ്ണനുതന്നെ കർണ്ണാമൃതമായിത്തീൎന്നതിനാലാണു് ഈ പേരു സിദ്ധിച്ചതെന്നും വരാം) നമ്പൂരി ശ്ലോകങ്ങൾ ചൊല്ലിത്തുടങ്ങിയപ്പോൾ അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഭാൎയ്യ അവ എഴുതിത്തുടങ്ങുകയും ചെയ്തു. എന്നാൽ നമ്പൂരി ചൊല്ലിയ ശ്ലോകങ്ങളെല്ലാം ആ വിദുഷി എഴുതിയെടുത്തില്ല. നമ്പൂരി ശ്ലോകം ചൊല്ലിത്തുടങ്ങിയപ്പോൾ ആ ചിത്രപടം തലകുലുക്കിത്തുടങ്ങി. എന്നാൽ ചില ശ്ലോകങ്ങൾ ചൊല്ലിയപ്പോൾ ചിത്രപടം തലകുലുക്കിയില്ല. ചിത്രപടം തലകുലുക്കി ശ്ലാഘിക്കാതെയിരുന്ന ശ്ലോകങ്ങൾ ആ സ്ത്രീ എഴുതിയുമില്ല. ശ്ലോകങ്ങളുടെ രസികത്വം കൊണ്ടു ഭഗവാൻ സന്തോഷിച്ചിട്ടാണ് ചിത്രപടം തലകുലുക്കുന്നതെന്നും ചില ശ്ലോകങ്ങൾക്കു രസികത്വം മതിയാവാഞ്ഞിട്ടാണ് ചിത്രപടം തലകുലുക്കാത്തതെന്നുമായിരുന്നു ആ സ്ത്രീയുടെ വിശ്വാസം. ശ്രീകൃഷ്ണകർണ്ണാമൃതത്തിലുള്ള ശ്ലോകങ്ങൾ മുഴുവനും ചൊല്ലിക്കഴിഞ്ഞതിന്റെ ശേഷമേ നമ്പൂരി ആ ഇരുന്നയിരിപ്പിൽ നിന്നു് എണീറ്റുള്ളു.

Digitized By Kerala Sahitya Akademi

നമ്പൂരി പിന്നെ ഒന്നും മിണ്ടാതെ വെളിയിലിറങ്ങി നടന്ന് ആററുകടവിലെത്തി. തലേദിവസം താൻ കെട്ടിയിരുന്ന തടി അവിടെക്കിടപ്പുണ്ടോ എന്നു നോക്കിയപ്പോൾ അതു് അവിടെത്തന്നെ കിടക്കുന്നതായി അദ്ദേഹം കണ്ടു. പക്ഷേ അതു് ഒരു മനുഷ്യൻെറ മൃതശരീരമായിരുന്നു. അപ്പോഴാണ് താൻ ശവത്തിന്മേൽക്കയറിയാണ് നദീതരണം ചെയ്തതെന്നുള്ള പരമാർത്ഥം അദ്ദേഹത്തിനു മനസ്സിലായതു്. ആ ശവത്തിൻെറ കഴുത്തിൽ ഒരു കയറുമുണ്ടായിരുന്നതിനാൽ ആ മനുഷ്യൻ കെട്ടിത്തൂങ്ങി മരിച്ചതാണെന്നും ആ ശവം ആരോ കയറോടുകൂടി അഴിച്ചെടുത്തു പുഴയിലിടുകയും ഒഴുക്കുകൊണ്ടു് ഈ കടവിൽ വന്നുചേരുകയും ചെയ്തതാണെന്നും അദ്ദേഹം ഊഹിച്ചു.

നമ്പൂരി ഉടനെ ഒരു തോണി വരുത്തി അതിൽക്കയറി അക്കരെ കടക്കുകയും ഇല്ലത്തു ചെന്നതിൻെറശേഷം കുളിച്ചു് അഞ്ചുപേരെക്കൊണ്ടു പുണ്യാഹം കഴിപ്പിക്കുകയും അധികദിവസം കഴിയുന്നതിനുമുമ്പു സന്യസിക്കുകയും കാലക്രമേണ അദ്ദേഹം 'ചിലപമംഗലത്തു സ്വാമിയർ' എന്നു പ്രസിദ്ധനായിത്തീരുകയും ചെയ്തു.

൨൨. കടമററത്തു കത്തനാർ

പ്രസിദ്ധമാന്ത്രികനായിരുന്ന കടമററത്തു കത്തനാരെക്കുറിച്ചു കേട്ടിട്ടില്ലാത്തവരായി കേരളവാസികളിൽ അധികംപേരുണ്ടായിരിക്കുമെന്നു തോന്നുന്നില്ല. തിരുവിതാംകൂറിലുള്ള കുന്നത്തുനാട്ടുതാലൂക്കിൽ കടമററം എന്ന ദേശത്തു് ഒരു പാവപ്പെട്ട കുടുംബത്തിലാണ് അദ്ദേഹം ജനിച്ചതു്. അദ്ദേഹത്തിൻെറ പേരു 'പൌലൂസ്' എന്നായിരുന്നു. അതിനാൽ അദ്ദേഹത്തിൻെറ ചെറുപ്പത്തിൽ അദ്ദേഹത്തെ എല്ലാവരും കൊച്ചുപൌലൂസ് എന്നായിരുന്നു വിളിച്ചിരുന്നതു്. മാതാപിതാ

Digitized By Kerala Sahitya Akademi

ക്കന്മാർ മരിച്ചുപോവുകയും സഹോദരന്മാരുംമററും ഇല്ലാതെ യിരിക്കകയുംചെയ്യുകയാൽ ചെറുപ്പത്തിൽത്തന്നെ അദ്ദേഹം ആ കുടുംബത്തിൽ ഏകാകിയായിത്തീൎന്നു. ഏററവുംചെറുതായ ഒരു ചെററപ്പുരയിലാണ് ആ കുടുംബക്കാർ താമസിച്ചിരുന്നതു്. നിത്യവൃത്തിക്കു യാതൊരു മാൎഗ്ഗവുമില്ലാതെ ഏകാകിയായി ആ ചെററപ്പുരയിൽ താമസിക്കയെന്നുള്ളതു കൊച്ചുപൌലൂസിനു് ഏററവും ദുഷ്കരവും ദുഃഖവും ദുസ്സഹവുമായിത്തീൎന്നു. അതിനാലവൻ ഒരു ദിവസം ആ വാസസ്ഥലത്തു നിന്നിറങ്ങി, സ്വദേശത്തുള്ള പള്ളിയിൽച്ചെന്നു തൻെറ കഷ്ടതയ്ക്കു് എന്തെങ്കിലും നിവൃത്തിമാൎഗ്ഗമുണ്ടാക്കിത്തരണമെന്നു ഭക്തിപൂൎവ്വം ദൈവത്തെ വിളിച്ചു പ്രാൎത്ഥിച്ചു. ആ സമയം ആ പള്ളിയിലെ പ്രധാന വികാരിയായ കത്തനാർ ദൈവഃപ്രേരിതനായിട്ടോ എന്നു തോന്നുമാറു് അവിടെ വരികയും കൊച്ചുപൌലൂസിനെ കണ്ടിട്ടു് "ഏററവും സുമുഖനും കോമളനുമായ ഈ ബാലകൻ ദുസ്സഹദുഃഖപാരവശ്യത്തോടുകൂടി ഇവിടെ വന്നു മുട്ടുകുത്തി ഇപ്രകാരം പ്രാൎത്ഥിക്കുന്നതിൻെറ കാരണമെന്തായിരിക്കും." എന്നു വിചാരിച്ചു് അവനെ അടുക്കൽ വിളിച്ചു വിവരമെല്ലാം ചോദിക്കുകയും കൊച്ചുപൌലൂസ് തൻെറ കഷ്ടതകളെല്ലാം അദ്ദേഹത്തെ ഗ്രഹിപ്പിക്കുകയും ചെയ്തു. ഉടനെ ആൎദ്രമാനസനായി ഭവിച്ച ആ കത്തനാർ "നീ ഒട്ടും വ്യസനിക്കേണ്ട. ഇവിടെ വന്നു് എന്നോടുകൂടി താമസിച്ചുകൊള്ളുക. നിന്നെ ഞാനെൻെറ പുത്രനെപ്പോലെ വിചാരിച്ചു യാതൊരു ബുദ്ധിമുട്ടിനുമിടയാകാതെ രക്ഷിച്ചുകൊള്ളാം" എന്നു പറഞ്ഞു കൂട്ടിക്കൊണ്ടുപോയി താമസിപ്പിച്ചു. വലിയ സമ്പന്നനായ ആ കത്തനാരുടെ വീട്ടിൽ അന്നവസ്ത്രാദികൾക്കു യാതൊരു ബുദ്ധിമുട്ടും കൂടാതെ ആ ബാലൻ സുഖമായി താമസിച്ചു.

കുറച്ചുദിവസത്തെ സഹവാസംകൊണ്ടു കൊച്ചുപൌലൂസ് ഏററവും സുശീലനും നല്ല ബുദ്ധിമാനുമാണെന്നു മന

Digitized By Kerala Sahitya Akademi

സ്സിലാവുകയാൽ കത്തനാർ അവനെ ഒരു ഗുരുനാഥന്റെ അടുക്കലാക്കി യഥായോഗ്യം വിദ്യാഭ്യാസം ചെയ്യിക്കുകയും സുറിയാനിയും ഒരു കത്തനാരാകുന്നതിനു വേണ്ടുന്നവയുമെല്ലാം സ്വയമേവ പഠിപ്പിക്കുകയും ചെയ്തു. ഇങ്ങനെ അഞ്ചാറു കൊല്ലം കഴിഞ്ഞപ്പോഴേയ്ക്കും കൊച്ചുപൌലൂസ് മലയാളം, സുറിയാനി എന്നീ ഭാഷകളിലും ഒരു പട്ടക്കാരൻ ഗ്രഹിച്ചിരിക്കേണ്ടുന്ന വിഷയങ്ങളിലും അതിനിപുണനായിത്തീർന്നു. അനന്തരം കൊച്ചുപൌലൂസിനു ശെമ്മാശുപട്ടം കൊടുത്തു. അന്നു മുതൽ ആ യുവാവിനെ എല്ലാവരും 'പൌലൂസുശെമ്മാശൻ' എന്നു വിളിച്ചു തുടങ്ങുകയും ചെയ്തു.

അക്കാലത്ത് ആ കത്തനാർക്ക് അനവധി പശുക്കളും അവയെ മേയ്ക്കുന്നതിന് ഒരു ഭൃത്യനുമുണ്ടായിരുന്നു. ആ ഭൃത്യൻ രാവിലെ വല്ലതും ആഹാരം കഴിച്ചിട്ട് ഉച്ചയ്ക്കുണ്ണാൻ പൊതിച്ചോറും കെട്ടിയെടുത്തു പശുക്കളെയെല്ലാമഴിച്ചുവിട്ട് അടുക്കലുള്ള മലകളിൽക്കൊണ്ടുപോയി തീറ്റി നേരം വൈകുമ്പോൾ പശുക്കളേയുംകൊണ്ടു മടങ്ങിവരിക പതിവായിരുന്നു. ഒരു ദിവസം അവൻ പശുക്കളെയെല്ലാം തീറ്റി, നേരം വൈകിയപ്പോൾ എല്ലാറ്റിനേയും തിരിയെ അടിച്ചുകൊണ്ടുപോന്ന സമയം മദ്ധ്യേമാർഗ്ഗം കാട്ടിൽനിന്ന് ഒരു വ്യാഘ്രം ചാടിവന്ന് ഒരു പശുവിനെ അടിച്ചു വീഴ്ത്തുകയും അതു കണ്ടു ശേഷം പശുക്കൾ വിരണ്ടു നാലുപുറത്തേയ്ക്കുമോടുകയും വ്യാഘ്രം അടിച്ചുവീഴ്ത്തിയ പശുവിനെ എടുത്തുംകൊണ്ടു കാട്ടിലേയ്ക്കു പായുകയും ചെയ്തു. ഇതെല്ലാം കണ്ടു ഭയപരിതാപപരവശനായിത്തീർന്ന പശുപാലകഭൃത്യൻ ഉറക്കെ നിലവിളിച്ചുകൊണ്ട് ഓടിച്ചെന്നു വിവരം കത്തനാരെ ധരിപ്പിച്ചു. പ്രാണാധികസ്നേഹത്തോടുകൂടി രക്ഷിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന പശുക്കൾക്ക് ഇപ്രകാരം ആപത്തു നേരിട്ടിരിക്കുന്നതായിക്കേട്ടു കത്തനാർ അത്യന്തം വിഷണ്ണനായിത്തീർന്നു. ഉടനെ അദ്ദേഹം

Digitized By Kerala Sahitya Akademi

ആയുധപാണികളായ ചില അനുചരന്മാരോടും പൌല്ലൂസുശെമ്മാശനോടുംകൂടി പശുക്കളെ അന്വേഷിച്ചു പുറപ്പെട്ടു. അവര്‍ കാട്ടില്‍ക്കയറിയതിന്‍റെ ശേഷം ഓരോരുത്തരും പല വഴികളിലായിപ്പിരിഞ്ഞാണു് അന്വേഷണം നടത്തിയതു്. സ്വല്പസമയം കഴിഞ്ഞപ്പോഴേയ്ക്കും നേരമിരുട്ടുകയും അന്ധകാരംകൊണ്ടു് ഒന്നും കാണ്മാന്‍ വയ്യാതെയായിത്തീരുകയും ചെയ്യുകയാല്‍ "ഇന്നിനി അന്വേഷിച്ചതുകൊണ്ടു ഫലമൊന്നുമുണ്ടാവുകയില്ല" എന്നു പറഞ്ഞുകൊണ്ടു കത്തനാരും കൂട്ടരും മടങ്ങിപ്പോന്നു. കത്തനാരു വീട്ടിലെത്തിയപ്പോഴേയ്ക്കും വ്യാഘ്രം പിടിച്ച ആ ഒരു പശുവൊഴികെ ശേഷമെല്ലാം അവയുടെ ശാലകളില്‍ വന്നെത്തിയിരുന്നു. "ഒരു പശു പോയെങ്കിലും ശേഷമുള്ളവ ആപത്തൊന്നും കൂടാതെ ഇങ്ങു വന്നെത്തിയല്ലോ" എന്നു വിചാരിച്ചു കത്തനാരൊരുവിധം സമാധാനപ്പെട്ടു. അപ്പോഴാണു് പൌല്ലൂസുശെമ്മാശന്‍റെ കാര്യം അദ്ദേഹമോര്‍ത്തതു്. രാത്രി നേരം വളരെ അധികമായിട്ടും ശെമ്മാശന്‍ മടങ്ങിവരായ്കയാല്‍ കത്തനാര്‍ ഏററവും വ്യസനാക്രാന്തനായിത്തീര്‍ന്നു. പോയതു് ഒരുമിച്ചാണെങ്കിലും കാട്ടില്‍ച്ചെന്നതിന്‍റെ ശേഷം കത്തനാരാകട്ടെ വേറെ കൂടെയുണ്ടായിരുന്നവരാകട്ടെ ആരും ശെമ്മാശനെ കാണുകയുണ്ടായില്ല. സമയമതിക്രമിക്കുംതോറും കത്തനാക്കു വ്യസനം വര്‍ദ്ധിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു. വാസ്തവത്തില്‍ അദ്ദേഹത്തിനു ശെമ്മാശനെക്കുറിച്ചു പുത്രനിര്‍വ്വിശേഷമായ വാത്സല്യമുണ്ടായിരുന്നു. കത്തനാരും ശെമ്മാശനും ഒരുമിച്ചാണു് ഭക്ഷണം കഴിക്കുക പതിവു്. അതിനാല്‍ ശെമ്മാശന്‍ കൂടെ വന്നിട്ടു് അത്താഴമുണ്ണാമെന്നു വിചാരിച്ചു കത്തനാര്‍ അര്‍ദ്ധരാത്രിവരെ കാത്തിരുന്നു. എന്നിട്ടും ശെമ്മാശന്‍ വന്നില്ല. അതിനാല്‍ കത്തനാര്‍ അത്താഴമുണ്ടു എന്നു വരുത്തി, ഉറങ്ങാനായി പോയിക്കിടന്നു. എങ്കിലും മനോവിചാരം മൂലം അദ്ദേഹത്തിനു് അല്പംപോലും ഉറക്കം വന്നില്ല. അദ്ദേഹം ഇരുന്നും കിടന്നും ശയനമുറിയില്‍ അങ്ങോട്ടുമിങ്ങോ

Digitized By Kerala Sahitya Akademi

ട്ടും നടന്നും ഒരു വിധത്തിൽ നേരംവെളിച്ചമാക്കി. കത്തനാർ വെളുപ്പാൻ കാലത്തേ എണീററു ദൈവത്തെ പ്രാൎത്ഥിച്ചുകൊണ്ടു പത്തു പതിനഞ്ചു കൂട്ടുകാരോടുകൂടി കാട്ടിലേയ്ക്കു പോയി. അവിടെ അടുത്തുള്ള കാടും മലയുമെല്ലാം തെരഞ്ഞു, പരിശോധിച്ചിട്ടും യാതൊരു ഫലവുമുണ്ടായില്ല. നാലഞ്ചു ദിവസം കഴിഞ്ഞിട്ടും വന്നു കാണായ്കയാൽ ശെമ്മാശനേയും കടുവാ പിടിച്ചു തിന്നതാണെന്നുതന്നെ എല്ലാവരും തീർച്ചപ്പെടുത്തി. എങ്കിലും കത്തനാർ അങ്ങിനെ തീർച്ചയാക്കിയില്ല. അത്യന്തം സുശീലനും ദൈവഭക്തനുമായ ആ മനുഷ്യന് അങ്ങിനെയുള്ള ദുൎമ്മരണത്തിനു ദൈവം ഇടവരുത്തുകയില്ലെന്നായിരുന്നു കത്തനാരുടെ വിചാരം. അതിനാലദ്ദേഹം ശെമ്മാശൻറ രക്ഷയ്ക്കായി സദാ ദൈവത്തോടപേക്ഷിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു.

എല്ലാവരും വിചാരിച്ചതുപോലെ ശെമ്മാശനു ജീവഹാനി സംഭവിച്ചില്ല. എന്നാൽ സ്വല്പം ചില കഴപ്പങ്ങൾ പററാതെയിരുന്നുമില്ല. അദ്ദേഹം കാട്ടിൽക്കയറി വളരെ നേരം പശുക്കളെ അന്വേഷിച്ച് അലഞ്ഞു നടന്നു. പശുക്കളിൽ ഒന്നിനെപ്പോലും അവിടെയെങ്ങും കാണായ്കയാൽ ഒടുക്കം വലിയ മനസ്താപത്തോടുകൂടി വാസസ്ഥലത്തേയ്ക്കുതന്നെ മടങ്ങി.

ചില സ്ഥലങ്ങളിൽ ചിലപ്പോൾ നടന്നാൽ പിശാചുക്കൾ കണ്ണുകെട്ടി വഴിയറിയാൻ വയ്യാതെയാക്കുമെന്നും മററും ചിലർ പറയുന്നുണ്ടല്ലോ. അങ്ങിനെ വല്ലതും സംഭവിച്ചിട്ടോ എന്തോ കുറേ നടന്നപ്പോൾ ശെമ്മാശനു വഴി തെററി എങ്കിലും അദ്ദേഹമതു തൽക്കാലമറിഞ്ഞില്ല. വികാരിയുടെ വീട്ടിലേയ്ക്കെന്നു വിചാരിച്ചുകൊണ്ടാണ് അദ്ദേഹം നടന്നതു്. വളരെനേരം നടന്നിട്ടും വിചാരിച്ച സ്ഥലത്തെത്തായ്കയാൽ അദ്ദേഹത്തിനു ഭയം തോന്നിത്തുടങ്ങി. "ഞാൻ നടന്നുതുടങ്ങീട്ടു വളരെ നേരമായി. ഇതുവരെ വീ

Digitized By Kerala Sahitya Akademi

ട്ടിലെത്തിയില്ലല്ലോ. ഇതെന്താണ്? എനിക്കു വഴി തെററിപ്പോയിരിക്കുമോ? ഞാൻ നടന്നുതുടങ്ങിയ സ്ഥലത്തുനിന്നു വീട്ടിലേക്കു കൂടിയാൽ രണ്ടു നാഴികയാവട്ടെ; അതിലധികം വഴിയില്ല. ഞാൻ നടന്നുതുടങ്ങീട്ടു് ഇപ്പോൾ ഏകദേശം ഒരു പന്ത്രണ്ടു നാഴികയായിരിക്കണം. ഇതെന്തൊരത്ഭുതമാണ്? ഇനിയെങ്ങോട്ടാണു് പോകേണ്ടതു്. ഇരുട്ടിന്റെ കാഠിന്യംകൊണ്ടു് ഇങ്ങോട്ടു വന്ന വഴിതന്നെ കാണ്മാൻ വഹിയാതെയായിരിക്കുന്നു. വല്ലവരോടും വഴി ചോദിക്കാമെന്നുവെച്ചാൽ ഇവിടെയെങ്ങും ആരെയും കാണുന്നില്ലെന്നല്ല, മനുഷ്യരുടെ ശബ്ദം കേൾക്കുകപോലും ചെയ്യുന്നില്ല.'' ഇങ്ങിനെ ഓരോന്നു വിചാരിച്ചുകൊണ്ടു സാധുശീലനായ ആ ശെമ്മാശൻ ഒരു സ്ഥലത്തു നിന്നു. അതൊരു വലിയ ഗുഹയുടെ വാതില്ക്കലായിരുന്നു.

ശെമ്മാശൻ വിചാരമഗ്നനായി ഇങ്ങിനെ നിന്ന സമയം അതിഭയങ്കരമൂർത്തിയായ ഒരാൾ പിന്നിൽക്കൂടിച്ചെന്നു് അദ്ദേഹത്തെ പിടിച്ചെടുത്തുംകൊണ്ടു് ആ ഗുഹയിലേക്കു് ഇറങ്ങിപ്പോയി. ആ ഗുഹാന്തർഭാഗം ആദ്യം ഘോരാന്ധകാരമയമായും വിജനമായിട്ടുമാണ് കാണപ്പെട്ടതു്. സ്വല്പം ദൂരം ചെന്നപ്പോൾ അവിടെ നിറച്ചു വിളക്കുകളും പകൽപോലെ വെളിച്ചവും കണ്ടുതുടങ്ങി. ശെമ്മാശനെ എടുത്തിരുന്നയാൾ അദ്ദേഹത്തെ അവിടെ അതിവിശാലമായ ഒരു സ്ഥലത്തു കൊണ്ടുചെന്നു നിൎത്തീട്ടു് അവിടെ ആസനസ്ഥനായിരുന്ന ഗംഭീരപുരുഷന്റെ അടുക്കൽച്ചെന്നു സവിനയം എന്തോ സ്വകാര്യമായി പറഞ്ഞു. ആസനസ്ഥനായിരുന്ന ആ ആളുടെ അടുക്കൽ പഞ്ചപുച്ഛമടക്കി വന്ദിച്ചുകൊണ്ടു ചിലർ നില്ക്കുന്നുമുണ്ടായിരുന്നു. അവരെല്ലാവരും നഗ്നന്മാരും ഒരുപോലെ ഭയങ്കരാകൃതികളുമായിരുന്നു. എങ്കിലും ഒരാളുടെ ഇരിപ്പും മററവരുടെ നില്പുംകൊണ്ടു് അവരുടെ സേവ്യസേവകഭാവം സ്പഷ്ടീഭവിച്ചിരുന്നു. അവരെ ആകപ്പാ

Digitized By Kerala Sahitya Akademi

ടെ കണ്ടപ്പോൾ, മുമ്പേതന്നെ ഒരു ഭയങ്കരമൂർത്തിയാൽ ആക്രാന്തനാകയാൽ അർദ്ധഗതപ്രാണനായിതീർന്നിരുന്ന ശെമ്മാശന്റെ പ്രാണൻ മുഴുവനും പോയിയെന്നുതന്നെ പറയാം. അദ്ദേഹം ഒരു ജീവച്ഛവംപോലെ അവിടെ നിന്നു എന്നേ ഉള്ളു. അദ്ദേഹം മനസ്സുകൊണ്ടു ദൈവത്തെ മുറുകെ പിടിച്ചിരുന്നതിനാലായിരിക്കാം നിലത്തു വീഴാതെ ഒരു വിധം നിന്നതു്. അദ്ദേഹം കണ്ഠഗതപ്രാണനായി അങ്ങിനെ നിൽക്കവേ ചില ബീഭത്സാകൃതികൾ അവിടെ വന്നു് ആക്കൂട്ടത്തിൽ തലവനായി ഇരുന്നിരുന്ന ആളോടു്, "ഇപ്പോൾ കൊണ്ടുവരപ്പെട്ട ഈ മനുഷ്യനെ ഞങ്ങൾ മുറിച്ചു പങ്കു വെച്ചു തിന്നുകൊള്ളട്ടെയോ?" എന്നു ചോദിച്ചു. ഇതു കേട്ടപ്പോൾ ശെമ്മാശന്റെ മനസ്ഥിതി ഏതുപ്രകാരമായിത്തീന്നിരിക്കുമെന്നുള്ളതു വായനക്കാർതന്നെ ഊഹിച്ചുകൊള്ളുകയല്ലാതെ പറഞ്ഞറിയിക്കാൻ ഞാൻ ശക്തനല്ല. എങ്കിലും ആ പ്രധാനപുരുഷൻ മററവരോടു പറഞ്ഞതു "നിങ്ങൾ സ്വല്പം ക്ഷമിക്കുവിൻ. ഇവൻ ഒരു മയ്യാദക്കാരനാണെന്നാണു് കണ്ടിട്ടു തോന്നുന്നതു്. ഞാൻ പരീക്ഷിച്ചുനോക്കട്ടെ. ഇവൻ നമ്മോടുകൂടിത്താമസിക്കാൻ യോഗ്യനല്ലെന്നു കണ്ടാൽ നിങ്ങൾക്കു വിട്ടുതന്നേക്കാം. ഇപ്പോൾ ഇവിടെ നില്ക്കേണ്ട. പൊയ്ക്കൊൾവിൻ. ഞാൻ വിളിക്കുമ്പോൾ വന്നാൽ മതി" എന്നാണു്. ഇതു കേട്ടു് ആ വികൃതാകൃതികൾ വിഷാദത്തോടുകൂടി പിന്മാറിപ്പോയി. ഉടനെ കാട്ടുമുട്ടനായ ആ പ്രമാണി ശെമ്മാശനെ അടുക്കൽ വിളിച്ചു് ഏററവും വാത്സല്യഭാവത്തോടുകൂടി "അല്ലയോ സാധുവായ യുവാവേ! നീ ആരാണു്? എങ്ങിനെയാണു് ഇവിടെ വന്നുചേന്നതു്? എന്റെ നിയമങ്ങളനുസരിച്ചു് ഇവിടെത്താമസിക്കാൻ നിനക്കു സമ്മതമുണ്ടെങ്കിൽ ഇവിടെ സുഖമായി താമസിക്കാം. ഉണ്ണാനും ഉറങ്ങാനും കളിക്കാനും മററും ഇവിടെ ധാരാളം സൌകയ്യമുണ്ടു്. യാതൊന്നിനും ഈ ഗുഹയിൽനിന്നു പുറ

Digitized By Kerala Sahitya Akademi

ത്തുപോകേണ്ട. ഇനി ഇവിടെനിന്നു പുറത്തുപോകാൻ എങ്ങനെയായാലും നിനക്കു് ഒരിക്കലും സാധിക്കയില്ല. ഇവിടെ വന്നുചേരുന്നവരെ വിട്ടയയ്ക്കുക പതിവില്ല. നമ്മുടെ ആജ്ഞ അനുസരിക്കുന്നവരെ ഇവിടെ സുഖമായി താമസിപ്പിക്കും. അല്ലാത്തവരെ ഇവിടെയുള്ള മനുഷ്യഭോജികൾ ഭക്ഷിക്കും. അങ്ങിനെയാണു് ഇവിടത്തെ പതിവു്" എന്നു പറഞ്ഞു.

ഇതു കേട്ട ശെമ്മാശൻ, "ഈ ദുഷ്ടന്റെ വരുതി അനുസരിക്കാത്തപക്ഷം ഉടനേ മരിക്കേണ്ടതായിവരും. ഇവന്റെ ഇഷ്ടമനുസരിച്ചു താമസിച്ചാൽ ദൈവകൃപകൊണ്ടു് ഒരു കാലത്തു് ഇവിടെനിന്നുപോയി രക്ഷപ്പെടാൻ തരം കിട്ടിയെന്നും വരാമല്ലോ" എന്നു വിചാരിച്ചു് "ഇവിടത്തെ കല്പന അനുസരിച്ചു താമസിക്കുന്നതിനു് എനിക്കു പൂർണ്ണസമ്മതമാണു്. എന്നെ ആരും പിടിച്ചു ഭക്ഷിക്കാതെ അവിടുന്നു രക്ഷിക്കണം" എന്നു പറഞ്ഞിട്ടു, പിന്നെ താനാരെന്നും ആ ഗുഹയിൽ ചെന്നുചേർന്നതു് ഇന്നപ്രകാരമാണെന്നും മററും വിവരിച്ചു് അവനെ ഗ്രഹിപ്പിക്കുകയും ചെയ്തു. ശെമ്മാശന്റെ ആകൃതിയും പ്രകൃതിയും വാക്കും വിനയഭാവവുമെല്ലാം ആ സംഘപ്രമാണിക്കു വളരെ ബോധിച്ചു. അതിനാൽ സന്തോഷസമേതം അവൻ വീണ്ടും പറഞ്ഞു:—

"നിന്നെ ആരുമുപദ്രവിക്കാതെ ഞാൻ രക്ഷിച്ചുകൊള്ളാം. നീയൊരു നല്ലവനാണെന്നും നമ്മുടെകൂടെ താമസിക്കാൻ യോഗ്യനാണെന്നും നമുക്കു ബോധപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. അതിനാൽ നാം നിന്നെ നമ്മുടെ ശിഷ്യനായി സ്വീകരിച്ചിരിക്കുന്നു. നമുക്കു മന്ത്രവാദവും ഇന്ദ്രജാലം മഹേന്ദ്രജാലം മുതലായ വിദ്യകളും നല്ലപോലെ അറിയാം. അവയെല്ലാം നിന്നെയും നാം പഠിപ്പിക്കാം. നാം ഒരു 'മലയരയ'നാണു്. മലയരയന്മാർക്കു പാരമ്പര്യമായിത്തന്നെ മന്ത്രവാദമുണ്ടു്. നാം അതു വിശേഷിച്ചും കൂടുതലായി പഠിച്ചിട്ടുമു

Digitized By Kerala Sahitya Akademi

ണ്ടു്. ഇവിടെയുള്ളവരിൽ മിക്കവരും എന്റെ ജാതിക്കാരാണ്. നിങ്ങളെപ്പോലെ ഇവിടെ വന്നുചേൎന്ന അന്യജാതിക്കാരും ചിലരുണ്ടു്. എല്ലാവരും നമ്മുടെ ഭൃത്യന്മാർതന്നെ. നമ്മുടെ സ്ഥിരവാസം ഈ ഗുഹയിൽത്തന്നെയാണെങ്കിലും നാം നാട്ടുപുറങ്ങളിൽ സഞ്ചരിക്കുകയും പല സ്ഥലങ്ങളിൽ പല അത്ഭുതകൎമ്മങ്ങൾ പ്രവൎത്തിക്കുകയും പലരിൽനിന്നുമായി പല സമ്മാനങ്ങളും മറ്റും ലഭിക്കുകയും ചെയ്തിട്ടുണ്ടു്. എങ്കിലും നാമാരാണെന്നും നമ്മുടെ വാസമെവിടെയാണെന്നും മറ്റും നാമാരെയും അറിയിച്ചിട്ടില്ല. അതൊന്നും ആരുമറിയരുതെന്നാണ് നമ്മുടെ വിചാരം. അതുകൊണ്ടാണ് ഇവിടെ വരുന്നവരെ ആരെയും വിട്ടയയ്ക്കാത്തതു്. നമ്മുടെ ഭൃത്യന്മാരിൽ മനുഷ്യഭോജികളായിട്ടും ചിലരുണ്ടു്. അവരും നമ്മുടെ അനുവാദം കൂടാതെ യാതൊന്നും പ്രവൎത്തിക്കുകയില്ല. നീ ഇവിടെ നമ്മുടെ ശിഷ്യനായിത്താമസിക്കാമെന്നുതന്നെ തീൎച്ചപ്പെടുത്തിയെങ്കിൽ നിന്റെ വസ്ത്രങ്ങളെല്ലാമഴിച്ചുകളയുക. നഗ്നന്മാരായിട്ടല്ലാതെ ഇവിടെ ആരും താമസിക്കാൻ പാടില്ലെന്നാണ് ഏൎപ്പാടു്."

നഗ്നനായിത്താമസിക്കുന്ന കാൎയ്യം ശെമ്മാശനു് ഒട്ടും സമ്മതമല്ലായിരുന്നു. എങ്കിലും ഗത്യന്തരമില്ലാതെയിരുന്നതിനാൽ ആ ക്രൂരൻ പറഞ്ഞതെല്ലാം സമ്മതിക്കുകയും അവിടെത്താമസിച്ചു് ഇന്ദ്രജാലം, മഹേന്ദ്രജാലം, മന്ത്രവാദം മുതലായവ പഠിച്ചുതുടങ്ങുകയും ചെയ്തു. വൃത്തിഹീനന്മാരും ക്രൂരന്മാരും ഭയങ്കരമൂൎത്തികളുമായ ആ ദുഷ്ടന്മാരുടെ സഹവാസം സുശീലനായ ശെമ്മാശനു് ഒട്ടും സന്തോഷാവഹമല്ലായിരുന്നു എങ്കിലും ഉണ്ണാനും ഉറങ്ങാനും കുളിക്കാനും മറ്റും അദ്ദേഹത്തിനു് അവിടെ യാതൊരു ബുദ്ധിമുട്ടുമുണ്ടായിരുന്നില്ല.

ഇങ്ങിനെ പൌലൂസുശെമ്മാശൻ ഒരു വ്യാഴവട്ടം (പന്ത്രണ്ടു സംവത്സരം) തികച്ചും ആ ഗുഹയിൽ താമസിച്ചു. അ

Digitized By Kerala Sahitya Akademi

ത്രയും കാലംകൊണ്ടു് ആ മലയരയൻ പഠിച്ചിരുന്ന വിദ്യ കളം മുഴുവനും ശെമ്മാശനെപ്പഠിപ്പിക്കുകയും ബുദ്ധിമാനായ ശെമ്മാശൻ അവയെല്ലാം അക്ഷരംപ്രതി ഹൃദിസ്ഥമാക്കുകയും ചെയ്തു. ഇത്രയും കഴിഞ്ഞപ്പോഴേയ്ക്കും ശെമ്മാശനു് ആ ഗുരുവിനെക്കുറിച്ചു വളരെ ഭക്തിയും അളവില്ലാത്ത ബഹുമാനവുമുണ്ടായിത്തീൎന്നു. അപ്രകാരംതന്നെ ആ ഗുരുവിനു ശിഷ്യനെക്കുറിച്ചു് ഏററവും സ്നേഹവും പുത്രനിൎവ്വിശേഷമായ വാത്സല്യവുമുണ്ടായി. എങ്കിലും "ഇനി ഇവിടെനിന്നു വല്ല പ്രകാരവും വെളിക്കു ചാടണം" എന്നുള്ള വിചാരം ശെമ്മാശനും "ഇനിയിവൻ നമ്മേപ്പററിച്ചു ചാടിപ്പോയേയ്ക്കും" എന്നുള്ള വിചാരം ആ മലയരയനുമുണ്ടാകാതെയിരുന്നില്ല. അതിനാൽ മലയരയൻ ശെമ്മാശനെ സദാ സൂക്ഷിച്ചുകൊള്ളുന്നതിനു കാവൽക്കാരെ പ്രത്യേകം ചട്ടംകെട്ടി. അവർ രാത്രിയും പകലും ഒരുപോലെ ഗുഹാദ്വാരത്തിങ്കൽ കാവലായി. എന്നു മാത്രമല്ല, രാത്രികാലങ്ങളിൽ അവർ ഓരോരുത്തർ മാറി മാറി ഉറക്കമിളച്ചിരുന്നു കൂടക്കൂടെ ശെമ്മാശനെ വിളിക്കണമെന്നും വിളിക്കുമ്പോഴെല്ലാം ശെമ്മാശൻ മൂളണമെന്നും ഏൎപ്പാടു ചെയ്യുകയും ചെയ്തു. അതിനാൽ തന്റെ മനോരാജ്യം സാധിക്കാതെ ശെമ്മാശൻ വല്ലാതെ കുഴങ്ങിവശായി. എന്തെല്ലാമേൎപ്പാടുകളുണ്ടായിരുന്നാലും കാവൽക്കാരെയെല്ലാം മയക്കി വെളിയിൽച്ചാടുന്നതിനുള്ള വിദ്യ ശെമ്മാശനറിയാമായിരുന്നു. എങ്കിലും തന്റെ ഗുരുനാഥനെ വഞ്ചിക്കുന്നതിനു് അദ്ദേഹത്തിനു മനസ്സാവുന്നില്ല. അതിനാലാണു് അദ്ദേഹം കുഴങ്ങിയതു്. ഏതുവിധവും പോകണമെന്നുള്ള വിചാരം മൂത്തുവരികയും അതിനു നിവൃത്തിയില്ലാതെയായിത്തീരുകയും ചെയ്കയാൽ ശെമ്മാശൻ ഏററവും വിഷണ്ണനായിബ്ഭവിച്ചു. വിഷാദം നിമിത്തം അദ്ദേഹത്തിനു് ഉണ്ണാനുമുറങ്ങാനും ആസ്ഥ കുറയുകയും സദാ ഒരു മൌനം അദ്ദേഹത്തെ ബാധിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുകയും ചെ

Digitized By Kerala Sahitya Akademi

സ്സു. അദ്ദേഹത്തെ പതിവുപോലെയല്ലാതെ വിഷണ്ണനായി കാണുകയാൽ അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഗുരുവായ മലയരയൻ അദ്ദേഹത്തെ അടുക്കൽ വിളിച്ചു, "നിനക്കെന്താണു് ഈയിടെ വലിയ വിഷാദമുള്ളതുപോലെ ഇരിക്കുന്നതു്? സത്യം പറയണം. നിനക്കു് ഇവിടെനിന്നു പോകണമെന്നുണ്ടോ" എന്നു സ്വകാര്യമായി ചോദിച്ചു.

ശെമ്മാശൻ—എനിക്കങ്ങിനെ ആഗ്രഹമുണ്ടെങ്കിലും അവിടുന്നു് അതിനനുവദിക്കുകയില്ലല്ലോ. അവിടുന്നു് അനുവദിക്കാതെയിരിക്കുന്നിടത്തോളം കാലം അതു സാദ്ധ്യവുമല്ലല്ലോ. അവിടത്തെ വിട്ടുപിരിയുന്ന കാര്യത്തിലും, എനിക്കു വളരെ സങ്കടമുണ്ടു്. എങ്കിലും അനാഥനായ എന്നെ ബാല്യകാലം മുതൽ ഇങ്ങോട്ടു പോരുന്നതുവരെ വാത്സല്യപൂർവ്വം രക്ഷിച്ചിരുന്ന ദയാലുവായ അദ്ദേഹത്തെ ഒന്നു കണ്ടാൽകൊള്ളാമെന്നുള്ള ആഗ്രഹവും സാമാന്യത്തിലധികം എനിക്കുണ്ടു്. ഈ രണ്ടു വിചാരവുംകൂടി എന്നെ അത്യധികം വിഷണ്ണനാക്കിത്തീർത്തിരിക്കുന്നു. ഇങ്ങിനെയെല്ലാമാണു് പരമാർത്ഥം. ഇനി ഇവിടത്തെ കല്പനപോലെ.

മലയരയൻ—നീ സത്യം പറഞ്ഞതിനെക്കുറിച്ചു നാം അത്യന്തം സന്തോഷിക്കുന്നു. നിന്നെ വിട്ടുപിരിയുന്ന കാര്യം നമുക്കും വളരെ സങ്കടമായിട്ടുള്ളതാണു്. നിന്നെ ദുഃഖിപ്പിക്കുന്ന കാര്യവും അങ്ങിനെതന്നെ. ഇവിടെ വരുന്നവരെ വിട്ടയയ്ക്കുന്നതു നമ്മുടെ പതിവിനു വിരോധവുമാണു്. നാം മനസ്സാലേ നിന്നെ വിട്ടയച്ചാൽ നാമൊരസ്ഥിരചിത്തനാണെന്നു് ഇവിടെയുള്ളവർ വിചാരിക്കും. അതിനാൽ നാം അപ്രകാരം ചെയ്യുകയില്ല. എങ്കിലും നിന്റെ മനസ്സുപോലെ ചെയ്യുന്നതിനു നാമനുവദിച്ചിരിക്കുന്നു. നാമൊന്നും അറിഞ്ഞില്ലെന്നുള്ള ഭാവത്തിലിരുന്നേയ്ക്കാം. നമ്മുടെ കാവൽക്കാരറിയാതെ പോവാൻ നി

Digitized By Kerala Sahitya Akademi

നക്കു സാമത്ഥ്യമുണ്ടെങ്കിൽ അങ്ങിനെ ചെയ്തുകൊള്ളുക. നിനക്കു നിൻെറ ആത്മരക്ഷിതാവിനെക്കാണണമെന്ന് ആഗ്രഹമുണ്ടായിരിക്കുന്ന സ്ഥിതിക്കു നീ നമ്മേയും കാലാന്തരത്തിൽ മറന്നുകളയുകയില്ലെന്നു നാം വിശ്വസിക്കുന്നു.

ശെമ്മാശൻ—എൻെറ ജീവനുള്ള കാലത്തു ഞാൻ അവിടുത്തെ വിസ്മരിക്കുകയോ അവിടുത്തെക്കുറിച്ച് എനിക്കുള്ള ഭക്തിബഹുമാനാദരങ്ങൾക്കു കുറവു വരികയോ ചെയ്യുന്നതല്ല.

മലയരയൻ—എന്നാൽ നീ ഇവിടെനിന്നു പുറത്തുപോയാൽ എന്നെക്കുറിച്ചും ഈ സ്ഥലത്തെക്കുറിച്ചും ആരോടും യാതൊന്നും പറയുകയില്ലെന്നു സത്യം ചെയ്യണം.

ശെമ്മാശൻ ഇതു കേട്ടു ഉടനെ സസന്തോഷം സത്യം ചെയ്യുകയും ആ ഗുരുവിനെ വന്ദിച്ച് അനുഗ്രഹം വാങ്ങുകയും അന്നു രാത്രിയിൽത്തന്നെ ചില വിദ്യകൾ പ്രയോഗിച്ചു കാവൽക്കാരേയും മററും ബോധംകെടുത്തിക്കിടത്തീട്ടു യഥേഷ്ടം ഗുഹയിൽനിന്നു പുറത്തിറങ്ങിപ്പോവുകയും ചെയ്തു. അദ്ദേഹം അവിടെച്ചെന്ന ദിവസം അഴിച്ചു സൂക്ഷിച്ചുവെച്ചിരുന്ന ഉടുപ്പുകളും തൊപ്പിയുമെല്ലാം എടുത്തുകൊണ്ടാണ് ഗുഹയിൽനിന്നു പുറത്തിറങ്ങിയതു്. അതിനാൽ പുറത്തിറങ്ങിയ ഉടനെ അവയെല്ലാം ധരിച്ചു ശെമ്മാശൻെറ വേഷത്തിൽത്തന്നെയായിരുന്നു അദ്ദേഹത്തിൻെറ യാത്ര. അന്നു നിലാവുള്ള കാലമായിരുന്നതിനാൽ കുറെ നടന്നപ്പോൾ ആ പെരുങ്കാട്ടിനിടയിൽ ചില ചെറുവഴികൾ അദ്ദേഹം കണ്ടു. എങ്കിലും അവ എങ്ങോട്ടെല്ലാമുള്ളവയാണെന്നു തിരിച്ചറിവാൻ മാർഗ്ഗമൊന്നുമില്ലായിരുന്നു. "എവിടെയെങ്കിലും ചെല്ലട്ടെ; മനുഷ്യരുള്ള ദിക്കിലെത്തിയാൽപ്പിന്നെ ചോദിച്ചറിഞ്ഞു സ്വദേശത്തെയ്ക്കു പോകാമല്ലോ" എന്നു വിചാരിച്ച് അവയിൽ ഒരു വഴിയെ അദ്ദേഹം നടന്നുതുടങ്ങി. അദ്ദേഹം ഗുഹയിലെ കാവൽക്കാരേയും മററും ബോധംകെടുത്തിയിരുന്നതു

Digitized By Kerala Sahitya Akademi

മൂന്നേമുക്കാൽ നാഴിക നേരത്തേയ്ക്കു മാത്രമായിരുന്നതിനാൽ അവർ ബോധം വീണു നോക്കുമ്പോൾ തന്നെക്കാണാഞ്ഞിട്ടു പിന്നാലെയോടിയെത്തിയേയ്ക്കുമോ എന്നുള്ള ഭയമുണ്ടായിരുന്നതിനാൽ അദ്ദേഹം വളരെ വേഗത്തിലാണ് നടന്നത്. അങ്ങനെ പോയിരുപ്പായി നേരം വെളുത്തപ്പോഴെയ്ക്കും അദ്ദേഹം മനുഷ്യസഞ്ചാരമുള്ള ഒരു ദിക്കിലെത്തി. അപ്പോൾ അദ്ദേഹത്തിന്റെ മനസ്സിൽ സ്വല്പം സമാധാനമായി. എങ്കിലും ഭയം മുഴുവനും വിട്ടുമാറിയില്ല. അതിനാൽ പിന്നേയും വേഗത്തിൽത്തന്നെ നടന്നു. അഞ്ചെട്ടുനാഴിക പുലർന്നപ്പോഴെയ്ക്കും അദ്ദേഹത്തിനു വിശപ്പും ദാഹവും ക്ഷീണവും കലശലാവുകയാൽ നടക്കാൻ വഹിയാതെയായി. അതിനാൽ വഴിയരികിൽ കണ്ടതായ ഒരു ചെറിയ വീട്ടിൽക്കയറി. അവിടെ ഒരു വൃദ്ധ മാത്രമേ ഉണ്ടായിരുന്നുള്ളൂ. അവരോടു ശെമ്മാശൻ "വലിയമ്മേ! എനിക്കു വിശപ്പും ദാഹവും കലശലായിരിക്കുന്നു. കുറച്ചു കഞ്ഞി തരുമോ?" എന്നു ചോദിച്ചു.

വൃദ്ധ—എന്റെ മകനേ! അരിയില്ലാഞ്ഞിട്ട് ഇന്നലെത്തന്നെ ഇവിടെ കഞ്ഞി വെച്ചില്ല. പിന്നെ ഞാൻ എങ്ങനെയാണ് കഞ്ഞി തരുന്നത്? ഇനി വല്ലിടത്തും പോയി അരി മേടിച്ചു കൊണ്ടുവന്നിട്ടുവേണം കഞ്ഞിവെയ്ക്കാൻ. അതുവരെ ഇവിടെ ഇരിക്കാമെങ്കിൽ ഉള്ളതിൽ പങ്കു തരാം.

ശെമ്മാശൻ—ഒരരിയുടെ തരിയെങ്കിലും ഇവിടെക്കാണാതെയിരിക്കുമോ?

വൃദ്ധ—ഒന്നോ ഒരു മുറിയോ അരി എന്റെ വട്ടി തട്ടിക്കുടഞ്ഞാൽ കാണുമായിരിക്കും. അതുകൊണ്ടെന്തു കാണിക്കാനാണ്?

ശെമ്മാശൻ—ഒരരിയെങ്കിലും എടുത്തു കൊണ്ടുവരണം. നമുക്കതുകൊണ്ടു വല്ലതും കൌശലമുണ്ടാക്കാം.

വൃദ്ധ—എന്റെ മകനേ! നിനക്കു പിച്ചുണ്ടോ? അതൊട്ടു ഞാൻ നോക്കട്ടെ.

Digitized By Kerala Sahitya Akademi

എന്നുപറഞ്ഞു് ആ വൃദ്ധ ചെന്നു് അവരുടെ അരിവട്ടി തട്ടിക്കുടഞ്ഞിട്ടു് ഒരു പൊടിയരി കിട്ടിയതു ശെമ്മാശന്റെ കയ്യിൽ കൊണ്ടുചെന്നു കൊടുത്തു. ഉടനെ ശെമ്മാശൻ "ഇനി വല്യമ്മ വെള്ളം കോരി അടുപ്പത്തുവെച്ചു തിളപ്പിക്കണം" എന്നു പറഞ്ഞു. ഇതു വെറും കമ്പമാണെന്നു വൃദ്ധയ്ക്കു തോന്നി. എങ്കിലും ഈയാൾ എന്തുചെയ്യുന്നു എന്നു കാണാമല്ലോ എന്നു വിചാരിച്ചു വൃദ്ധ ഒരു പാത്രത്തിൽ വെള്ളം കോരി അടുപ്പത്തു വെച്ചു തീ കത്തിച്ചു വെള്ളം തിളപ്പിച്ചു. അപ്പോൾ ശെമ്മാശൻ ആ പൊടിയരി കൊണ്ടുചെന്നു വെള്ളത്തിലിട്ടു. കുറച്ചു നേരം കഴിഞ്ഞപ്പോൾ പാത്രം നിറച്ചു കഞ്ഞിയുണ്ടായി. അതു കണ്ടു വൃദ്ധ വിസ്മയിച്ചു. ഉടനെ അവർ ഉപായത്തിലൊരു പുഴുക്കുമുണ്ടാക്കി, ശെമ്മാശനു കഞ്ഞി വിളമ്പിക്കൊടുത്തു. രണ്ടുപേരും വയറു നിറച്ചു കഞ്ഞി കുടിച്ചു കഴിഞ്ഞിട്ടു പിന്നേയും പാത്രത്തിലരയിടം കഞ്ഞി ശേഷിച്ചു. ശെമ്മാശൻ മലയരയന്റെ അടുക്കൽനിന്നു വിദ്യകളഭ്യസിച്ചിട്ടു് ആദ്യമായി പ്രയോഗിച്ച വിദ്യ കാവൽക്കാരെ ബോധം കെടുത്തിയതും രണ്ടാമത്തെ വിദ്യ ഇതുമായിരുന്നു. കഞ്ഞികുടി കഴിഞ്ഞതിന്റെ ശേഷം ശെമ്മാശൻ വൃദ്ധയോടു് "ഇവിടെനിന്നു കടമററത്തു പള്ളിയിലേക്കു് എന്തു ദൂരമുണ്ടു്" എന്നു ചോദിച്ചു. "ഒരുനാലു നാഴിക കാണും" എന്നു വൃദ്ധ പറഞ്ഞു. "എന്നാൽ പരിഭ്രമിപ്പാനൊന്നുമില്ല" എന്നു വിചാരിച്ചു ശെമ്മാശൻ അവിടെത്തന്നെ കിടന്നു് ഒന്നുറങ്ങി. ഉണർന്നെണീററു് അദ്ദേഹം പതുക്കെ അവിടെനിന്നും പുറപ്പെട്ടു. വഴിക്കു കണ്ടവരോടൊക്കെ വഴി ചോദിച്ചുചോദിച്ചു സന്ധ്യയ്ക്കുമുമ്പായി പഴയ വാസസ്ഥലത്തെത്തി കത്തനാരെ കണ്ടു വന്ദിച്ചു. ശെമ്മാശനെ കണ്ടിട്ടു കത്തനാർ ആളറിഞ്ഞില്ല. അതിനാൽ ശെമ്മാശൻ "അച്ചൻ എന്നെ അറിഞ്ഞില്ലയോ" ഞാൻ ഇവിടത്തെ ദാസനും ശിഷ്യനുമായ പൌലൂസാണു്" എന്നു പറഞ്ഞു. അതു കേട്ടു

Digitized By Kerala Sahitya Akademi

കത്തനാർ "അയ്യോ! എന്റെ കുഞ്ഞേ! താൻ മരിച്ചുപോയിയെന്നാണല്ലോ ഞാൻ വിചാരിച്ചിരുന്നത്" എന്നു പറഞ്ഞുകൊണ്ടു ശെമ്മാശനെ മുറുകെ കെട്ടിപ്പിടിച്ച് ആനന്ദാശ്രുപൊഴിച്ചു. അപ്പോൾ ശെമ്മാശനും സന്തോഷപാരവശ്യത്താൽ പൊട്ടിക്കരഞ്ഞുപോയി. പിന്നെ കുറച്ചു നേരത്തേയ്ക്കു സന്തോഷാധിക്യത്താൽ രണ്ടുപേർക്കും സംസാരിക്കാൻ ശബ്ദം പുറപ്പെടാതെയിരുന്നു. കുറച്ചുസമയം കഴിഞ്ഞപ്പോൾ കത്തനാർ ഒരുവിധം മനസ്സിനെ സമാധാനപ്പെടുത്തിക്കൊണ്ടു "താൻ ഇത്രയും കാലം എവിടെയായിരുന്നു" എന്നു ചോദിച്ചു.

ശെമ്മാശൻ—ഞാൻ അന്നു പശുക്കളെ അന്വേഷിച്ചു കാട്ടിൽ നടന്നപ്പോൾ വഴി തെറ്റി നടന്നു നടന്ന് ഒട്ടക്കും പരിചയമില്ലാത്ത ഒരു സ്ഥലത്തു ചെന്നുചേന്നു. അവിടെ വെച്ചു ചില ദുഷ്ടന്മാർ എന്നെപ്പിടിച്ചു കാരാഗൃഹത്തിലാക്കി. അവിടെനിന്നു പോരാൻ ഇപ്പോൾമാത്രമേ എനിക്കു തരം കിട്ടിയുള്ളൂ. ഉടനെ ഞാൻ പോരികയും ചെയ്തു.

കത്തനാർ—ദൈവകൃപകൊണ്ട് ഇപ്പോളെങ്കിലും തിരിയെപ്പോരാൻ സാധിച്ചുവല്ലോ. അതുതന്നെ ഭാഗ്യം. എന്റെ ഒരു മകൻ മരിച്ചുപോയിട്ടു വീണ്ടും ജീവിച്ചുവന്നതുപോലെയുള്ള സന്തോഷം എനിക്കിപ്പോൾ തോന്നുന്നുണ്ട്.

അവരിങ്ങനെ ഓരോന്നു പറഞ്ഞുകൊണ്ടിരുന്നപ്പോൾ പള്ളിയിലെ കപ്പിയാർ ഓടി വിയർത്തു കിടുകിട വിറച്ചുകൊണ്ട് അവിടെയെത്തി, "അയ്യോ! നമ്മുടെ പള്ളിയിൽ പിശാചുക്കൾ നിറഞ്ഞു. ഓരോന്നിന്റെ സ്വരൂപം എങ്ങനെയിരിക്കുന്നു! അവരെക്കണ്ടാൽത്തന്നെ പേടിച്ചു ചത്തുപോകും. നേരം സന്ധ്യയായല്ലോ. പള്ളിയിൽ കേറി മണിയടിക്കാൻ നിവൃത്തിയില്ല. അങ്ങോട്ടു ചെന്നാൽ അവർ പിടിച്ചു ജീവനോടെ വിഴുങ്ങും, സംശയമില്ല. ഓരോന്നിന്റെ പൊക്കം ഓരോ കൊന്നത്തെങ്ങോളമുണ്ട്. പിടിച്ചാൽ പിടിമുറുകാത്തവണ്ണം, കരിങ്കല്ലുകൊണ്ടു വാർത്തെടുത്തതുപോലെ എല്ലാം ക

Digitized By Kerala Sahitya Akademi

റുകറെയിരിക്കുന്നു. ഇനി എന്താ നിവൃത്തി? ഇന്നു പള്ളിയിൽ മണിയടിയും നമസ്കാരവുമൊന്നും വേണ്ടയോ? അതു് അച്ചൻ നിശ്ചയിക്കണം. ഇന്നവിടെ മനുഷ്യരായിട്ടുള്ളവരാരും വരികില്ല; അതു തീച്ചതന്നെ" എന്നു പറഞ്ഞു. അപ്പോൾ ശെമ്മാശൻ "ഞാനങ്ങോട്ടു വരാം. കപ്പിയാരും വരണം. ഞാൻ ആ പിശാചുക്കളെയൊക്കെ അവിടെനിന്നു മാററിത്തരാം" എന്നു പറഞ്ഞു.

കത്തനാർ—അയ്യോ താൻ പോകണ്ട. ഇനിയും വല്ലതും ആപത്തു പററിയേക്കും. ഞാനങ്ങോട്ടു ചെല്ലാം. എനിക്കു വല്ലതും പററിയാലും തരക്കേടില്ല. വയസ്സു് എണ്പത്തെട്ടായല്ലോ. ഇനി ഞാൻ ജീവിച്ചിരുന്നാൽ എത്ര നാളിരിക്കും? എന്റെ കുഞ്ഞിനു ചെറുപ്പമല്ലേ? താനിനിയും വളരെക്കാലം ജീവിച്ചിരിക്കേണ്ടുന്ന ആളാണല്ലോ.

ശെമ്മാശൻ—ദൈവത്തിന്റെ കൃപകൊണ്ടു് ആക്കും ആപത്തൊന്നും സംഭവിക്കയില്ല. ഞാനപ്പിശാചുക്കളെ അവിടെനിന്നു് ഓടിക്കാം. അച്ചൻ കൂടെ വരുന്നുണ്ടെങ്കിൽ വരണം; നമുക്കു പോകാം. അച്ചനെ അയച്ചിട്ടു ഞാനിവിടെ ഇരിക്കയില്ല; തീച്ചതന്നെ.

ഇങ്ങനെ പറഞ്ഞു കത്തനാരും ശെമ്മാശനും കപ്പിയാരും കൂടി പള്ളിയിലേക്കു ചെന്നു. കപ്പിയാരുടെ വാക്കു കേട്ടപ്പോൾത്തന്നെ പള്ളിയിൽ വന്നിരിക്കുന്നതു തന്നെ അന്വേഷിച്ചു കണ്ടുപിടിക്കാനായി ഗുഹയിൽനിന്നു പുറപ്പെട്ടിരിക്കുന്നവരായിരിക്കും എന്നു ശെമ്മാശൻ ഊഹിച്ചു. അവിടെച്ചെന്നു കണ്ടപ്പോൾ അങ്ങനെതന്നെ എന്നു തീച്ചയാവുകയും ചെയ്തു. ശെമ്മാശൻ അവരുടെ അടുക്കലേക്കു ചെല്ലുന്നതു കണ്ടു പേടിച്ചുവിറച്ചുകൊണ്ടു കത്തനാർ "എന്റെ മകനേ! അടുത്തു പോകരുതേ" എന്നു പറഞ്ഞു. ശെമ്മാശൻ ഒരു കൂസലും കൂടാതെ അടുത്തുചെന്നു് അവരോടു നിങ്ങൾ ഇവിടെ എന്തിനു വന്നു? ഇതു ദേവാലയമാണു്, നിങ്ങൾക്കു കളിക്കാ

Digitized By Kerala Sahitya Akademi

നം പാക്കാനുമുള്ള സ്ഥലമല്ല. നിങ്ങൾക്കു ജീവനോടുകൂടി
തിരിയെപ്പോകണമെന്നുണ്ടെങ്കിൽ ക്ഷണത്തിൽ ഇവിടെനി
ന്നിറങ്ങി, വന്ന വഴിയെ പൊയ്ക്കൊൾവിൻ. അല്ലെങ്കിൽ
നിങ്ങളുടെ കഥ ഞാൻ കഴിക്കും" എന്നു പറഞ്ഞു. അതു
കേട്ട് ആ കാട്ടുമുട്ടന്മാർ "ഞങ്ങൾ നിന്നെക്കൊണ്ടുപോകാനാ
യിട്ടാണ് വന്നത്. നിന്നെയുംകൊണ്ടല്ലാതെ ഞങ്ങൾ പോ
വുകയില്ല" എന്നു പറഞ്ഞുകൊണ്ടു ശെമ്മാശനെ പിടിക്കാ
നായി എല്ലാവരും കൂടെ അടുത്തുകൂടി. ഉടനെ ശെമ്മാശൻ
ഒരു വിദ്യ പ്രയോഗിക്കുകയും ആ ദുഷ്ടന്മാർ ബോധംകെട്ടു
വെട്ടിയിട്ട മരങ്ങൾപോലെ തൽക്ഷണം നിലംപതിക്കയും
ചെയ്തു. ഇതു കണ്ടു കത്തനാരും കപ്പിയാരും അത്ഭുതപരവ
ശരായിത്തീർന്നു. ഉടനെ കപ്പിയാർ മണിയടിക്കുകയും പള്ളി
യിൽ പതിവിലധികമാളുകൾ വന്നുകൂടുകയും ചെയ്തു. വൈ
കുന്നേരം പതിവുള്ള കർമ്മാനുഷ്ഠാനങ്ങളെല്ലാം കഴിഞ്ഞതി
ന്റെശേഷം ജനങ്ങളെല്ലാവരും ആ കാട്ടാളന്മാരുടെ ഭയങ്ക
രാകൃതി കണ്ടും ശെമ്മാശന്റെ വിദ്യയെക്കുറിച്ചു കേട്ടും വിസ്മ
യിച്ചു. അപ്പോൾ കത്തനാർ ശെമ്മാശനോട് "ഇവർ മരി
ച്ചുപോയിരിക്കുമോ?" എന്നു ചോദിച്ചു.

ശെമ്മാശൻ—മരിച്ചിട്ടില്ല. വേണമെങ്കിൽ മരിപ്പിക്കാം.

കത്തനാർ—ഏതുവിധവും ഇവരെ ഇവിടെനിന്നു കളയണ
മല്ലോ. ഇവർ ഇവിടെ കിടന്നാലും നടന്നാലും ഉപദ്രവം
തന്നെ.

ശെമ്മാശൻ—ഇപ്പോൾ കളഞ്ഞേക്കാം.

അദ്ദേഹം പിന്നെയും എന്തോ ഒരു വിദ്യ പ്രയോഗിച്ചു.
ഉടനെ ആ ഭയങ്കരാകൃതികൾ ഉറക്കത്തിൽനിന്നെന്നപോ
ലെ ഉണർന്നെണീറ്റു. അപ്പോൾ ശെമ്മാശൻ "എന്താ ഇ
നിപ്പോയ്ക്കൊള്ളാമോ? വേണമെങ്കിൽ കുറച്ചുകൂടി വല്ലതുമാ
വാം" എന്നു പറഞ്ഞു. അതു കേട്ട് ആ കാട്ടുമുട്ടന്മാർ "അ
യ്യോ! ഇനി ഒന്നും വേണ്ട. ഞങ്ങൾ പൊയ്ക്കൊള്ളാം" എന്നു
പറഞ്ഞു ശെമ്മാശനെ വന്ദിച്ചിട്ട് അപ്പോൾത്തന്നെ അവി

Digitized By Kerala Sahitya Akademi

ടെനിന്നു പോയി. ഇതു കണ്ടു് അവിടെ കൂടിയിരുന്നവരെല്ലാം അത്ഭുതപ്പെടുകയും ശെമ്മാശനെ വളരെ പുകഴ്ത്തുകയും ചെയ്തു. അപ്പോൾ കത്തനാർ ശെമ്മാശനോടു്, "എൻെറ മകനേ! തനിക്കു് ഈ ദിവ്യശക്തി എവിടെനിന്നു കിട്ടി?" എന്നു ചോദിച്ചു. "ഇതൊന്നും എൻെറ ശക്തിയല്ല. എല്ലാം ദൈവത്തിൻെറ ശക്തിയാണു്. ദൈവം സർവ്വശക്തനാണല്ലോ" എന്നു ശെമ്മാശൻ മറുപടി പറയുകയും ചെയ്തു.

അനന്തരം അധികം താമസിയാതെ മേല്പട്ടക്കാരെല്ലാവരും കൂടി ശെമ്മാശനു കത്തനാർപട്ടം കൊടുത്തു. അന്നുമുതൽ അദ്ദേഹത്തെ ജനങ്ങൾ 'കടമററത്തു കത്തനാർ' എന്നും 'കടമററത്തച്ചൻ' എന്നും അവരുടെ സ്ഥിതി അനുസരിച്ചു പറഞ്ഞുതുടങ്ങി. അദ്ദേഹം പിന്നേയും യഥാപൂർവ്വം വികാരിക്കത്തനാരോടുകൂടിത്തന്നെ താമസിച്ചു. അക്കാലത്തു് അദ്ദേഹം സ്വദേശത്തു ചിലക്ഷുദ്രമായ ബാധോപദ്രവങ്ങളും ചാത്തൻെറ ഉപദ്രവങ്ങളും മററും മാററുകയാൽ അദ്ദേഹം വലിയ മന്ത്രവാദിയാണെന്നു് ഒരു പ്രസിദ്ധി ഉണ്ടായിത്തീരുകയും തന്നിമിത്തം ദൂരസ്ഥലങ്ങളിൽനിന്നുകൂടി ആളുകൾ വന്നു മന്ത്രവാദത്തിനായി അദ്ദേഹത്തെ കൊണ്ടുപോയിത്തുടങ്ങുകയും ആ മാർഗ്ഗത്തിൽ അദ്ദേഹത്തിനു ധാരാളം പണം കിട്ടിത്തുടങ്ങുകയും ചെയ്തു. അങ്ങനെ കുറച്ചുകാലം കഴിഞ്ഞപ്പോഴേയ്ക്കും അദ്ദേഹം നല്ല സമ്പന്നനായിത്തീരുകയും അദ്ദേഹത്തിൻെറ രക്ഷിതാവായിരുന്ന വികാരിക്കത്തനാർ ചരമഗതിയെ പ്രാപിക്കുകയും ചെയ്യുകയാൽ അദ്ദേഹം സ്വന്തമായി ഒരു ഗൃഹം പണികഴിപ്പിച്ചു താമസം അങ്ങോട്ടു മാററി. അതിനാൽ അദ്ദേഹം പാചകന്മാരായും പരിചാരകന്മാരായും മററും നാലഞ്ചുപേരെ തന്നോടുകൂടി താമസിപ്പിച്ചുതുടങ്ങുകയും ചെയ്തു.

അപ്പോഴേയ്ക്കും 'കടമററത്തു കത്തനാർ' എന്നുള്ള കീർത്തി ലോകത്തിൽ സർവ്വത്ര വ്യാപിച്ചു. കടമററത്തു കത്തനാർ വിചാരിച്ചാൽ സാധിക്കാത്ത കാര്യം ലോകത്തിൽ യാതൊന്നു

Digitized By Kerala Sahitya Akademi

മില്ലെന്നുള്ള വിശ്വാസം സകല ജനങ്ങളുടെ ഇടയിലും ദൃഢമായിത്തീൎന്നു. അതിനാൽ ഓരോരോ കാൎയ്യങ്ങൾക്കായി അദ്ദേഹത്തെ കൊണ്ടുപോകുവാൻ ജനങ്ങൾ സദാ വന്നുകൊണ്ടിരുന്നു. ആരാവശ്യപ്പെട്ടാലും എവിടെയായാലും അദ്ദേഹം പൊയ്ക്കൊണ്ടിരിക്കുകയും ചെയ്തു. അതിനാൽ അദ്ദേഹം സ്വഗൃഹത്തിൽ താമസിച്ചിരുന്ന ദിവസം ചുരുക്കമായിരുന്നു. അദ്ദേഹം ഒരു കാൎയ്യത്തിന്നായി പോയിട്ടു്, അതു സാധിക്കാതെ വരിക ഒരിക്കലുമുണ്ടായിട്ടില്ല. ആൎക്കായാലും ഏതു കാൎയ്യമായാലും സാധിച്ചുകൊടുത്താൽ ഇന്നതു കിട്ടണമെന്നുള്ള നിൎബ്ബന്ധവും അദ്ദേഹത്തിനുണ്ടായിരുന്നില്ല. അദ്ദേഹം വിചാരിക്കുന്നതിൽ കൂടുതലായിട്ടല്ലാതെ അദ്ദേഹത്തിനാരും കൊടുക്കാറുമില്ല. അതിനാലദ്ദേഹം കാലക്രമേണ വലിയ കുബേരനായിത്തീൎന്നു.

കടമറ്റത്തു കത്തനാരുടെ മന്ത്രവാദമെന്നുള്ള പ്രസിദ്ധി ലോകത്തിലെല്ലാം നിറഞ്ഞുകവിയുകയാൽ അനേകം ദിക്കുകളിൽനിന്നും പലരും മന്ത്രവാദം പഠിക്കാനായി അദ്ദേഹത്തിന്റെ അടുക്കൽ വന്നുചേരുകയും എല്ലാവരേയും അദ്ദേഹം പഠിപ്പിക്കുകയും ചെയ്തിരുന്നു. അതിനാൽ അദ്ദേഹത്തിനു ശിഷ്യസമ്പത്തും ധാരാളമായിട്ടുണ്ടായി. 'കടമറ്റത്തു സമ്പ്രദായം' എന്നുള്ളതു് ഇന്നും പ്രസിദ്ധമാണല്ലോ. ആ സമ്പ്രദായക്കാരായ മന്ത്രവാദികൾ ഇപ്പോഴും പല സ്ഥലങ്ങളിലുമുണ്ടു്. ഇപ്രകാരമെല്ലാമാണു് കടമറ്റത്തു കത്തനാരുടെ ജീവിതകഥാസംക്ഷേപം. മരിക്കുന്നതുവരെ താൻ മന്ത്രവാദം മുതലായവ പഠിച്ചതു് ആരോടാണെന്നും മറ്റുമുള്ള വിവരം അദ്ദേഹം ആരോടും പറഞ്ഞില്ല. ഗുരുവിന്റെ അടുക്കൽവെച്ചു ചെയ്ത സത്യം അദ്ദേഹം ശരിയായിട്ടു തന്നെ നിൎവ്വഹിച്ചു. എങ്കിലും അദ്ദേഹം സ്വന്തം ജീവചരിത്രം ഒരു താളിയോലഗ്രന്ഥത്തിലെഴുതി സൂക്ഷിച്ചിരുന്നു. അദ്ദേഹത്തിന്റെ കാലശേഷം ആ ഗ്രന്ഥം മൂലമാണു് അദ്ദേഹത്തിന്റെ ജീവചരിത്രം പ്രസിദ്ധമായിത്തീൎന്നതു്.

Digitized By Kerala Sahitya Akademi

41784

കടമററത്തുകത്തനാരുടെ കുടുംബം അദ്ദേഹത്തോടുകൂടെത്തന്നെ അവസാനിച്ചു. അദ്ദേഹം താമസിച്ചിരുന്ന ഗൃഹംപോലും ഇപ്പോൾ അവിടെ കാണ്മാനില്ല. എങ്കിലും ചില മന്ത്രവാദികളും മററും ഇപ്പോഴും ആ സ്ഥലത്തു ചെന്ന് അദ്ദേഹത്തെ ധ്യാനിച്ചു വന്ദിക്കുകയും ചില കാൎയ്യസിദ്ധിക്കായി പ്രാൎത്ഥിക്കുകയും ചില വഴിപാടുകൾ കഴിക്കുകയും മററും ചെയ്തുവരുന്നുണ്ട്. അത്ഭുതകൎമ്മങ്ങൾ പ്രവൎത്തിക്കുന്ന മഹാന്മാരെക്കുറിച്ചുള്ള ഭക്തി ജനങ്ങളുടെ ഹൃദയത്തിൽനിന്ന് എളുപ്പത്തിൽ വിട്ടുപോവുകയില്ല. പുളിയാമ്പള്ളി നമ്പൂരിക്കും മററും ഇപ്പോഴും ചിലർ വെള്ളംകുടി നടത്തിവരുന്നുണ്ടല്ലോ. ഇനി കത്തനാരുടെ അത്ഭുതകൎമ്മങ്ങളിൽ ചിലതുകൂടിപ്പറയാം.

പണ്ടു തിരുവനന്തപുരത്തുനിന്നു പത്മനാഭപുരത്തേയ്ക്കു പോകുന്ന വഴിക്കു കുറേയിട മനുഷ്യവാസമില്ലാതെ വെറും കാടായിക്കിടന്നിരുന്നു. എങ്കിലും തിരുവനന്തപുരത്തുനിന്നു കിഴക്കോട്ടു പോകാനും കിഴക്കുള്ളവൎക്കു തിരുവനന്തപുരത്തും മററും വരാനും വേറെ വഴിയില്ലാതിരുന്നതിനാൽ ജനങ്ങൾ അക്കാലത്തു സാധാരണമായി സഞ്ചരിച്ചിരുന്നതു് ആ കാട്ടുവഴിയേതന്നെയായിരുന്നു. ആ കാട്ടിൽ ഒരിക്കൽ ഒരു യക്ഷി വന്നുകൂടി. ആ യക്ഷി പകൽസമയത്തും സൎവ്വാംഗസുന്ദരിയും യുവതിയുമായ ഒരു വേശ്യാസ്ത്രീയുടെ വേഷം ധരിച്ച് ആ വഴിയിൽച്ചെന്നു നില്ക്കും. ആ വഴിയേ പോകുന്നവരോട് ആദ്യംതന്നെ "ഒരിക്കൽ മുറുക്കാൻ ചുണ്ണാമ്പു തരാമോ?" എന്നു സസ്മിതം ചോദിക്കും. ചുണ്ണാമ്പു കൊടുത്തുകഴിയുമ്പോൾ നൎമ്മാലാപം തുടങ്ങും. അവളുടെ വാക്കു കേട്ടാൽ മയങ്ങിപ്പോകാത്തവരില്ലായിരുന്നു. അതിനാൽ അവൾ പറഞ്ഞു മയക്കി ഓരോരുത്തരേയും കാട്ടിലേയ്ക്കു കൂട്ടിക്കൊണ്ടുപോകും. കാട്ടിൽ ചെന്നാലുടനെ പിടിച്ചു കടിച്ചു കീറി ചോര കുടിക്കുകയും നഖവും ശിഖയുമല്ലാത്തതെല്ലാം ഭക്ഷിക്കുകയും ചെയ്യും. ഇതായിരുന്നു അവളുടെ പതിവ്. ഇങ്ങ

Digitized By Kerala Sahitya Akademi

നെ അവൾ അനേകമാളുകളെ ഭക്ഷിച്ചു. ഇതറിഞ്ഞു ജനങ്ങൾ അതിലെ നടക്കാതെയായി. അപ്പോൾ ആ യക്ഷി രാത്രികാലങ്ങളിൽ കുടിയിടയിൽ കടന്നും മനുഷ്യരെ പിടിച്ചു ഭക്ഷിച്ചുതുടങ്ങി. അതിനാൽ ജനങ്ങൾ എതുവിധവും ഈ യക്ഷിയെ ഇവിടെനിന്ന് ഒഴിച്ചുവിടണമെന്നു വിചാരിച്ച് അനേകം മന്ത്രവാദികളെ വരുത്തി പല വിദ്യകൾ ചെയ്യിച്ചു. അതൊന്നുകൊണ്ടും യാതൊരു ഫലവുമുണ്ടായില്ല. ഒടുക്കം ചിലർ കടമറ്റത്തു ചെന്നു കത്തനാരെ കണ്ടു വിവരം പറഞ്ഞ് അദ്ദേഹത്തെ കൂട്ടിക്കൊണ്ടുപോയി.

കത്തനാർ ആ സ്ഥലത്ത് ചെന്നപ്പോഴും യക്ഷി മേല്പറഞ്ഞ വേഷത്തിൽ വഴിയിൽത്തന്നെ നില്ക്കുന്നുണ്ടായിരുന്നു. അദ്ദേഹം അടുത്തു ചെന്നപ്പോൾ യക്ഷി പതിവുപോലെ പുഞ്ചിരിയിട്ടുകൊണ്ട് "ഒന്നു മുറുക്കാൻ ചുണ്ണാമ്പു തരാമോ?" എന്നു ചോദിച്ചു. അതു കേട്ടു കത്തനാർ സന്തോഷഭാവത്തോടുകൂടി 'തരാമല്ലോ' എന്നു പറഞ്ഞിട്ടു കുറച്ചു ചുണ്ണാമ്പെടുത്ത് ഒരിരുമ്പാണിമേൽ വെച്ചു നീട്ടിക്കൊടുത്തു. അതു മേടിക്കാൻ യക്ഷി സ്വല്പം മടിച്ചു, എങ്കിലും മേടിച്ചു. അതോടുകൂടി യക്ഷി കത്തനാരുടെ ബന്ധനത്തിലകപ്പെടുകയും അവൾക്ക് ഒന്നിനും ശക്തിയില്ലാതായിത്തീരുകയും ചെയ്തു. ചുണ്ണാമ്പോടുകൂടി ആ ഇരുമ്പാണി കൈയിൽ കൊടുത്തു എന്നാണ് യക്ഷിക്കു തോന്നിയതു്. എന്നാൽ കത്തനാർ ഒരു മന്ത്രം ജപിച്ച് ആ ആണി അവളുടെ ശിരസ്സിൽ തറയ്ക്കുകയാണ് ചെയ്തതു്. ആ വാസ്തവവും യക്ഷി അറിഞ്ഞില്ല.

ചുണ്ണാമ്പു കൊടുത്തിട്ട് ഉടനെ കത്തനാർ നടന്നുതുടങ്ങി. ഒരു ദാസിയെപ്പോലെ യക്ഷിയും അദ്ദേഹത്തിന്റെ പിന്നാലെ നടന്നു. അങ്ങനെ നടന്നും ഇടയ്ക്കു ചില സ്ഥലങ്ങളിൽ താമസിച്ചും നാലഞ്ചു ദിവസംകൊണ്ട് അവർ കായംകുളത്തു വന്നുചേർന്നു. അവിടെ കത്തനാക്കു പരിചയമുള്ള ഒരു വീടുണ്ടായിരുന്നതിനാൽ അദ്ദേഹം അവിടെ കയറി. യക്ഷിയും കൂടെത്തന്നെ ഉണ്ടായിരുന്നു. ആ വീടു കത്തനാരു

Digitized By Kerala Sahitya Akademi

ടെ മാതുലനേർറതായിരുന്നുവത്രേ. അവിടെ അക്കാലത്തു ക ത്തനാരുടെ മാതുലിയും വയോവൃദ്ധയും വിധവയുമായ ഒരു സ്ത്രീ മാത്രമേ ഉണ്ടായിരുന്നുള്ളു. ആ വിധവ യക്ഷിയെ ക ണ്ടിട്ടു 'ഇവളേതാണ്' എന്നു ചോദിച്ചു.

കത്തനാർ—ഇവളെ ഇപ്പോൾ ഞാനെൻെറ ദാസിയാക്കിയി രിക്കുകയാണ്. എന്താ ചോദിച്ചതു്?

വൃദ്ധ—എനിക്കു സഹായത്തിനു് ഇവിടെ ഒരു പെണ്ണുണ്ടാ യാൽ കൊള്ളാമെന്നുണ്ടു്. ഇവിടെ ഞാൻ മാത്രമല്ലേ ഉള്ളു. അതാണ് ചോദിച്ചതു്.

കത്തനാർ—ഓഹോ; വിരോധമില്ല. വേണമെങ്കിൽ ഇവളെ ഇവിടെ താമസിപ്പിച്ചുകൊള്ളാം.

ഇതു കേട്ടു വൃദ്ധയ്ക്കു വളരെ സന്തോഷമായി. അവർ ആ യക്ഷിയെ തൻെറ പുത്രിയെപ്പോലെ വാത്സല്യപൂർവ്വം സ്വീ കരിച്ചു. ഉടനെ കത്തനാർ കുളിക്കാൻ പോയി. യക്ഷിയും വൃദ്ധയുംകൂടി ഭക്ഷണത്തിനെല്ലാം കാലമാക്കി. കത്തനാർ കുളിയുമൂണും കഴിഞ്ഞു സ്വല്പമൊന്നു കിടന്നു. വൃദ്ധയും ,യ ക്ഷിയും ഊണുകഴിഞ്ഞു് ഓരോ വർത്തമാനങ്ങളും പറഞ്ഞു് അ വിടെ വേറൊരു മുറിയിലിരുന്നു. ആ സമയം വൃദ്ധ വാത്സ ല്യത്തോടുകൂടി യക്ഷിയുടെ തലമുടി ഭംഗിയായിട്ടു കെട്ടിക്കു ന്നതിനായി ചീപ്പെടുത്തു ചീകി. അപ്പോൾ എന്തോ ത ടഞ്ഞതായി തോന്നുകയാൽ അവർ സൂക്ഷിച്ചുനോക്കുകയും യക്ഷിയുടെ തലയിൽ ഒരിരുമ്പാണി തറച്ചിരിക്കുന്നതായി കാണുകയും ചെയ്തു. ഉടനെ വൃദ്ധ "അയ്യോ മകളേ! ഇതാ, നിൻെറ തലയിൽ ഒരിരുമ്പാണി തറച്ചിരിക്കുന്നു. ഇതെങ്ങി നെ വന്നു? കഷ്ടംതന്നെ" എന്നു പറഞ്ഞു് ആ ആണി വലി ച്ചൂരി. തൽക്ഷണം യക്ഷി പൂർവ്വസ്ഥിതിയെ പ്രാപിക്കുകയും അദൃശ്യയായിഭവിക്കുകയും ചെയ്തു. വർത്തമാനങ്ങൾ പറ ഞ്ഞുകൊണ്ടു് അടുക്കൽ ഇരുന്നിരുന്നവൾ പെട്ടെന്നു് അദൃശ്യ യായിത്തീർന്നപ്പോൾ വൃദ്ധ വല്ലാതെ പരിഭ്രമിച്ചു കത്തനാ രുടെ അടുക്കൽ ചെന്നു വിവരം പറഞ്ഞു. തലയിൽ തറ

Digitized By Kerala Sahitya Akademi

ച്ചിരുന്ന ആണി ഊരിക്കളഞ്ഞു എന്നു കേട്ടപ്പോൾ എന്നാൽ കാൎയ്യം തെററി എന്നു പറഞ്ഞിട്ടു കത്തനാരും പിന്നാലെ പുറപ്പെട്ടു. ചില ലക്ഷണങ്ങൾകൊണ്ടു യക്ഷി വടക്കോട്ടാണു് പോയതെന്നറിഞ്ഞു കത്തനാരും വടക്കോട്ടുതന്നെ നടന്നു കുറച്ചു ദൂരം ചെന്നപ്പോൾ യക്ഷി അതിവേഗത്തിൽ നടന്നു പോകുന്നതു കത്തനാർ കണ്ടു. കൂടെ എത്തണമെന്നു വിചാരിച്ചു കത്തനാരും ക്ഷണത്തിൽ നടന്നു. രണ്ടുപേരും മാന്നാത്തു വന്നുചേൎന്നു. കത്തനാർ ആററുകടവിലെത്തിയപ്പോഴേക്കും കടത്തുകാരൻ യക്ഷിയെ ഒരു തോണിയിൽ കയററി 'പനയന്നാർ കാവിൽ' കടവിലിറക്കിക്കഴിഞ്ഞു. കത്തനാൎക്കു പിന്നാലെ എത്തുന്നതിനു തൽക്കാലമവിടെ വേറെ വള്ളമില്ലായിരുന്നു. വള്ളം കിട്ടീട്ടു് അതിൽക്കയറി അക്കരെച്ചെല്ലുമ്പോഴേക്കും യക്ഷി അവിടെനിന്നും പൊയ്ക്കളഞ്ഞെങ്കിലോ എന്നു വിചാരിച്ചു കത്തനാർ അവിടെ നിന്നുകൊണ്ടു യക്ഷിക്കു് അവിടെനിന്നു പോകാൻ പാടില്ലാത്ത വിധത്തിൽ ഒരു വിദ്യ പ്രയോഗിച്ചു. പിന്നെ അദ്ദേഹം ഒരു വാഴയിൽനിന്നു് ഒരു തൂശനില മുറിച്ചെടുത്തു വെള്ളത്തിലിട്ടു് അതിൽക്കയറിത്തുഴഞ്ഞു് അക്കരെയിറങ്ങി യക്ഷിയുടെ അടുക്കൽ ചെന്നു, "നീ എവിടെപ്പോകുന്നു? നിന്നെ ഞാൻ വിട്ടയക്കുകയില്ല. ജനങ്ങൾക്കു യാതൊരു ഉപദ്രവവും ചെയ്യാതെ ഇവിടെ ഇരുന്നുകൊള്ളാമെങ്കിൽ ഞാനങ്ങിനെ അനുവദിക്കാം. അല്ലാത്ത പക്ഷം നിന്നെ ഞാൻ അറുത്തു ഹോമിക്കും. ഏതാണു് നിനക്കു സമ്മതമെന്നു പറയുക" എന്നു പറഞ്ഞു. അതു കേട്ടു യക്ഷി "ഞാൻ ആരേയും ഉപദ്രവിക്കാതെ ഇനിയെന്നും ഇവിടെ ഇരുന്നുകൊള്ളാം. എന്നെ സംഹരിക്കരുതെന്നു ഞാനപേക്ഷിക്കുന്നു" എന്നു പറഞ്ഞു. "ഇവിടെ ഇരുന്നുകൊള്ളാമെങ്കിൽ അങ്ങിനെ സത്യം ചെയ്യുക" എന്നു കത്തനാർ പറയുകയും യക്ഷി അപ്രകാരം സത്യംചെയ്യുകയും ചെയ്തു. അന്നു മുതൽ ആ യക്ഷി അവിടെത്തന്നെ താമസമായി. യക്ഷി അദൃശ്യയായിട്ടാണു് അവിടെ താമസിക്കുന്ന

Digitized By Kerala Sahitya Akademi

ത്തു്. എങ്കിലും കറുത്തവാവു്, വെള്ളിയാഴ്ച ഇങ്ങനെയുള്ള ദിവസങ്ങളിൽ അദ്ധരാത്രിസമയത്തും മററും ചിലർ ആ യക്ഷിയെ സുന്ദരിയായ സ്ത്രീയുടെ രൂപത്തിലും കത്തുന്ന തീയായിട്ടും മററും ഇപ്പോഴും ചില കാലങ്ങളിൽ കാണാറുണ്ടെന്നാണു് കേൾവി. അവിടെയുള്ള ഭദ്രകാളിക്ഷേത്രത്തെ പ്രധാനമാക്കിപ്പറയുമ്പോൾ ജനങ്ങൾ ആ യക്ഷിയെ "പനയന്നാർ കാവിലെ യക്ഷിയെ"ന്നും ദേശപ്പേരിനെ അടിസ്ഥാനപ്പെടുത്തിപ്പറയുമ്പോൾ "പരുമല യക്ഷി" എന്നും പറഞ്ഞുവരുന്നു. ആ യക്ഷി അവിടെ വന്നതിൽപ്പിന്നെ ആരേയും ഒരുവിധത്തിലും ഉപദ്രവിച്ചതായി കേട്ടുകേൾവിപോലുമില്ല.

കടമററത്തു കത്തനാരും അക്കാലത്തുണ്ടായിരുന്ന കഞ്ചമൺമഠത്തിൽ മൂത്ത പോററിയും തമ്മിൽ പരിചയമെന്നല്ല, വലിയ സ്നേഹമായിരുന്നു. കഞ്ചമൺ പോററിമാർ പണ്ടേതന്നെ വലിയ മന്ത്രവാദികളും ചാത്തന്മാരെ സേവിച്ചു വശംവദന്മാരാക്കിട്ടുള്ളവരുമാണെന്നു പ്രസിദ്ധമാണല്ലോ. കത്തനാരും വലിയ മന്ത്രവാദിയായിരുന്നതിനാലാണു് അവർ തമ്മിൽ സ്നേഹമായിത്തീർന്നതു്. ഓരോ ദേശങ്ങളിൽ സഞ്ചരിക്കുമ്പോൾ വഴിയിൽവെച്ചും മററും കത്തനാരും പോററിയും തമ്മിൽ കാണുകയും അപ്പോഴെല്ലാം പോററി കത്തനാരെ മഠത്തിലേക്കു ചെല്ലാനായി ക്ഷണിക്കുകയും പതിവായിരുന്നു.

ഇങ്ങനെ കുറച്ചുകാലം കഴിഞ്ഞപ്പോൾ ഒരിക്കൽ കഞ്ചമൺമഠത്തിലൊന്നു പോകണമെന്നു കത്തനാർ നിശ്ചയിച്ചു. അവർ തമ്മിൽ വലിയ സ്നേഹമായിരുന്നുവെങ്കിലും സ്വല്പം ഉൾത്തിരക്കമുണ്ടായിരുന്നു. താൻ ചാത്തന്മാരെ തന്റെ ഭൃത്യന്മാരെപ്പോലെ ആക്കിട്ടുണ്ടല്ലോ എന്നും അതു കത്തനാക്കു സാധിച്ചിട്ടില്ലല്ലോ എന്നുമായിരുന്നു പോററിയുടെ വിചാരം. ഇന്ദ്രജാലം, മഹേന്ദ്രജാലം മുതലായ വിദ്യകളിൽ പോററിക്കു തന്നോളം നൈപുണ്യമില്ലല്ലോ എന്നൊരു വിചാരം കത്തനാക്കുമുണ്ടായിരുന്നു. അതിനാൽ കത്തനാർ

Digitized By Kerala Sahitya Akademi

ഒരു കൌശലം പ്രയോഗിച്ചു. കുഞ്ചമൺപോററി എവിടെയെങ്കിലും വെള്ളത്തിലോ ബോട്ടിലോ കയറിപ്പോകുമ്പോൾ ഊന്നാനും തണ്ടു വലിക്കാനും മററും അന്യന്മാക്ക് അദൃശ്യന്മാരായ ചാത്തന്മാരാണ് പതിവ്. അതുപോലെ തനിക്കും പോകണമെന്നു നിശ്ചയിച്ചു കത്തനാർ ഒരു വള്ളത്തിൽക്കയറി ഊന്നുകാരാരുമില്ലാതെ പുറപ്പെട്ടു കുഞ്ചമൺപോററിയുടെ കടവിൽച്ചെന്നടുത്തു. ആരും ഊന്നുകയും തുഴയുകയും മററും ചെയ്യാതെ ഒരു വള്ളം വന്നടുക്കുന്നതു കണ്ടു പോററി കടവിലേക്കു ചെന്നു. അപ്പോൾ കത്തനാർ വള്ളത്തിൽനിന്നു കരയ്ക്കിറങ്ങി. അപ്പോൾ പോററി, "ഹോ! ഇതെന്താണു വള്ളക്കാരാരുമില്ലാതെ പുറപ്പെട്ടതു്?" എന്നു ചോദിച്ചു. അതിനുത്തരമായി കത്തനാർ, "തൽക്കാലം വള്ളക്കാരെ അന്വേഷിച്ചിട്ടു കിട്ടിയില്ല. ഇങ്ങോട്ടു യാത്ര നിശ്ചയിക്കുകയും ചെയ്തു. അതിനാൽ എന്നെ ഇവിടെക്കൊണ്ടുവന്നിറക്കണമെന്നു തോണിയോടുതന്നെ പറഞ്ഞിട്ടു ഞാൻ തോണിയിൽ കയറി. തോണി അന്യസഹായംകൂടാതെ ഇവിടെ വന്നടുക്കുകയും ചെയ്തു" എന്നു പറഞ്ഞു. ഇതു കേട്ടപ്പോൾ തോണി തനിയെ നടന്നതു കത്തനാരുടെ ഇന്ദ്രജാലവിദ്യകൊണ്ടാണെന്നും ഇതു തന്നെ ആക്ഷേപിക്കാനായി പ്രയോഗിച്ചതാണെന്നും പോററിക്കു മനസ്സിലായി. എങ്കിലും പിന്നെയൊന്നും അദ്ദേഹം പറഞ്ഞില്ല.

ഉടനെ പോററി കത്തനാക്കു കുളിക്കാനും ഉണ്ണാനും വേണ്ടതെല്ലാം ചട്ടംകെട്ടിക്കൊടുത്തു. ഭക്ഷണാനന്തരം സൈ്വരസല്ലാപം ചെയ്തുകൊണ്ടു രണ്ടുപേരുംകൂടി നേരം നാലഞ്ചുനാഴികപ്പകലാവുന്നതുവരെ അവിടെയിരുന്നു. അതിന്റെ ശേഷം കത്തനാർ, "നേരം വൈകിത്തുടങ്ങിയല്ലോ. എനിക്ക് ഇന്നുതന്നെ പോകേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. അതിനനുവാദം തരണം" എന്നു പറഞ്ഞു അപ്പോൾ പോററി, "ഞാൻ വല പ്രാവശ്യമപേക്ഷിച്ചിട്ടാണ് കത്തനാരിവിടെ വന്നതു്. ഒരു നാലു ദിവസമെങ്കിലും താമസിക്കാതെ ഇന്നുതന്നെ പോ

Digitized By Kerala Sahitya Akademi

കുന്നതു വലിയ സങ്കടമാണ്. എനിക്കു കത്തനാരോടു ചോദിച്ചു പല സംഗതികൾ അറിയാനുണ്ട്. അതിനാൽ നിവൃത്തിയുണ്ടെങ്കിൽ രണ്ടുദിവസമെങ്കിലും ഇവിടെത്താമസിച്ചിട്ടു പോയാൽക്കൊള്ളാം. അതിനു സൌകൎയ്യമില്ലെങ്കിൽ ഞാനൊന്നും പറയുന്നില്ല. ഇഷ്ടംപോലെ ചെയ്യുക. അല്ലാതെ നിവൃത്തിയില്ലല്ലോ" എന്നു പറഞ്ഞു വളരെ നിൎബ്ബന്ധിച്ചു. എങ്കിലും 'ഇന്നു പോകാതെയിരിക്കാൻ നിവൃത്തിയുമില്ല. ചങ്ങനാശ്ശേരിയിൽ ഒരു സ്ഥലത്ത് ഇന്ന് എത്തിക്കൊള്ളാമെന്നു ഞാൻ തീൎച്ചയായി പറഞ്ഞിട്ടുണ്ട് അങ്ങോട്ടാണ് ഇപ്പോൾ പോകുന്നത്. താമസിയാതെ ഞാൻ ഇനിയും ഇവിടെ വന്നുകൊള്ളാം' എന്നു പറഞ്ഞു കത്തനാർ യാത്രയായി. കടവുവരെ അനുയാത്രയായി പോററിയും ചെന്നു. അപ്പോൾ കത്തനാരുടെ വള്ളം അവിടെയില്ലായിരുന്നു. "ഓ! നമ്മുടെ വള്ളമിവിടെക്കാണുന്നില്ലല്ലോ" എന്നു പറഞ്ഞു കത്തനാർ നാലുപുറത്തേയ്ക്കും മേല്പോട്ടും നോക്കി. അപ്പോൾ വള്ളം കടവിനടുത്തു നിന്നിരുന്ന ഒരു വലിയ മാവിൻെറ മുകളിലിരിക്കുന്നതു കണ്ടിട്ട് "ഇതു പോററി തന്നെ അവമാനിക്കാനായി തൻെറ ചാത്തന്മാരേക്കൊണ്ടു ചെയ്യിച്ച വിദ്യയാണ്." എന്നു മനസ്സിൽ വിചാരിച്ചുകൊണ്ടു, കത്തനാർ "ഇതാ എൻെറ തോണി ഈ മാവിൻെറ മുകളിലിരിക്കുന്നു. ഇവിടത്തെക്കടവിലാണ് ഞാൻ തോണിയിട്ടിരുന്നത്. അതിനാൽ അതു താഴെ ഇറക്കിച്ചുതരാനുള്ള ചുമതല ഇവിടേയ്ക്കാണ്" എന്നു പോററിയോടു പറഞ്ഞു.

പോററി—മാവിൻെറ മുകളിലിരിക്കുന്ന വള്ളം താഴെ ഇറക്കിച്ചുതരാൻ ഞാൻ വിചാരിച്ചാൽ സാധിക്കയില്ല. അതു കത്തനാർ തന്നെ എങ്ങിനെയെങ്കിലും ഇറക്കിച്ചു കൊണ്ടുപൊയ്ക്കൊള്ളണം.

കത്തനാർ—ഉപായമൊന്നും പറയേണ്ട. സംഗതിയൊക്കെ എനിക്കറിയാം. തോണി താഴെ ഇറക്കിച്ചുതരാത്തപക്ഷം അന്തൎജ്ജനങ്ങൾ വസ്ത്രമുടുക്കാതെ വെളിയിലിറങ്ങിവന്നു,

Digitized By Kerala Sahitya Akademi

മായിന്മേൽക്കയറി, തോണിയെടുത്തു താഴെ കൊണ്ടുവരു വാനുള്ള വിദ്യ ഞാൻ പ്രയോഗിക്കും. അതു കൂടാതെ കഴിക്കുകയല്ലേ നല്ലതു്?

പോററി— കത്തനാർ വിചാരിച്ചാൽ അതു സാധിക്കുമോ?

കത്തനാർ— പരീക്ഷിച്ചുനോക്കാം.

കത്തനാരും പോററിയും തമ്മിൽ ഇത്രയും സംഭാഷണം കഴിഞ്ഞപ്പോഴെല്ലാം അവിടെയുണ്ടായിരുന്ന അന്തർജ്ജനങ്ങൾ വിവസ്ത്രകളായി പുറത്തേക്കു വന്നുതുടങ്ങി. അതു കണ്ടു പോററി, 'അയ്യോ! എന്റെ കത്തനാരേ! എന്നെ അവമാനിക്കരുതേ, ഞാനിപ്പോൾ വള്ളമിറക്കിച്ചുതരാം' എന്നു പറയുകയും ചാത്തന്മാരെക്കൊണ്ടു വള്ളമിറക്കിച്ചു് അതു കിടന്നിരുന്ന സ്ഥലത്താക്കിച്ചുകൊടുക്കുകയും ഉടനെ അന്തർജ്ജനങ്ങളെല്ലാം അകത്തേക്കുതന്നെ പോവുകയും ചെയ്തു. അപ്പോൾത്തന്നെ കത്തനാരും പോററിയും 'ഇനി ഒരിക്കലും തമ്മിൽത്തമ്മിൽ മത്സരിക്കയില്ലെന്നും എന്നും യോജിച്ചും സ്നേഹത്തോടും കൂടിയിരുന്നുകൊള്ളാമെന്നും പരസ്പരം കൈപിടിച്ചു സത്യം ചെയ്തു. അവർ രണ്ടുപേരും ആജീവനാന്തം അങ്ങിനെതന്നെ ഇരിക്കുകയും ചെയ്തു.

ഒരിക്കൽ യെറുശലേമിൽനിന്നു മാറാ ഒരു ബാവാ മലയാളരാജ്യം സന്ദർശിക്കുന്നതിനായി വന്നിരുന്നു. അദ്ദേഹം പല സ്ഥലങ്ങളിൽ സഞ്ചരിച്ച കൂട്ടത്തിൽ ഒരു ദിവസം കടമററത്തു പള്ളിയിൽ ചെന്നുചേൎന്നു. അപ്പോൾ കത്തനാർ ചില സാധനങ്ങൾ കാഴ്ചവെച്ചു ബാവായെ വന്ദിച്ചു. കാഴ്ചവെച്ച സാധനങ്ങൾ യൂറോപ്പുരാജ്യങ്ങളിലല്ലാതെ മലയാളത്തിൽ കിട്ടാത്തവയായിരുന്നു. അതിനാൽ അവ കണ്ടു ബാവാ ഏററവും സന്തോഷിക്കുകയും വിസ്മയിക്കുകയും "ഈ കൂട്ടത്തിൽ പച്ചമുന്തിരിങ്ങക്കുലകൂടി ആകാമായിരുന്നു; അതു് ഈ ദിക്കിൽ സുലഭമല്ലായിരിക്കുമല്ലോ" എന്നു പറയുകയും ചെയ്തു. അപ്പോൾ കത്തനാർ "ഇവിടെ സുലഭമല്ലാതെ ഒന്നുമില്ല. പച്ചമുന്തിരിങ്ങക്കുല എത്ര വേണമെങ്കിലും ഉ

Digitized By Kerala Sahitya Akademi

ണ്ടാകും. ഒരു മുന്തിരിങ്ങാപ്പഴം കഴിച്ചിട്ടാൽ ഒരു മാത്ര കഴിയുന്നതിനു മുൻപു പച്ചമുന്തിരിങ്ങാക്കുല പഴിക്കാം" എന്നു പറഞ്ഞു. അതു കേട്ടു ബാവാ "എന്നാൽ അതൊന്നു കണ്ടാൽക്കൊള്ളാം" എന്നു പറയുകയും ഉടനെ കത്തനാർ ഒരു മുന്തിരിങ്ങാപ്പഴം. പള്ളിമുററത്തു കുഴിച്ചിടുകയും മാത്രയ്ക്കു മുൻപു അതു മുളച്ചു പടന്നു് അസംഖ്യം മുന്തിരിങ്ങാക്കുലകളുണ്ടാവുകയും ചെയ്തു. ബാവാ അതു കണ്ടു പൂർവ്വാധികം വിസ്മയിച്ചു് ഒരു പച്ചമുന്തിരിങ്ങാക്കുല പറിപ്പിച്ചെടുത്തു പരീക്ഷിച്ചുനോക്കിയതിൽ കാഴ്ചയിലും സ്വാദിനും യാതൊരു വ്യത്യാസവുമുണ്ടായിരുന്നില്ല.

ബാവാ പള്ളിയിൽനിന്നു പുറത്തിറങ്ങിയപ്പോൾ ആരോ ഒരാൾ കത്തനാർ വലിയ മാന്ത്രികനും ഇന്ദ്രജാലക്കാരനുമാണെന്നും അദ്ദേഹം പച്ചമുന്തിരിങ്ങായുണ്ടാക്കിയതു് ഇന്ദ്രജാലംകൊണ്ടാണെന്നും കത്തനാരുടെ വാസസ്ഥലത്തു് അനേകം മന്ത്രവാദഗ്രന്ഥങ്ങളിരിപ്പുണ്ടെന്നും മററും ബാവായെ ഗ്രഹിപ്പിച്ചു. ഉടനെ ബാവാ കത്തനാരുടെ വാസസ്ഥലത്തു ചെന്നു് അവിടെയുണ്ടായിരുന്ന ഗ്രന്ഥങ്ങളെല്ലാമെടുപ്പിച്ചു തീയിലിട്ടു ചുടുവിച്ചു. അപ്പോൾ ആ ഗ്രന്ഥങ്ങളെല്ലാം പക്ഷികളെപ്പോലെ പറന്നു് ആകാശമാർഗ്ഗത്തിങ്കൽപ്പോയി നിന്നു! ബാവായും കൂട്ടരും വളരെ ശ്രമിച്ചിട്ടും അതിലൊരു ഗ്രന്ഥംപോലും നശിപ്പിക്കാൻ കഴിഞ്ഞില്ല. ഒടുക്കം ബാവാ കത്തനാരെ അടുക്കൽ വിളിച്ചു്, "എന്റെ മകനേ! ഈവക വിദ്യകളൊന്നും ക്രിസ്ത്യാനികൾക്കു ചേന്നതല്ല. അതിനാൽ നീ ഇനി മേലാൽ മന്ത്രവാദവും മററും ചെയ്യരുതു്" എന്നു പറഞ്ഞു. അപ്പോൾ കത്തനാർ, "ഞാൻ ദൈവത്തെ മറന്നും ജനങ്ങൾക്കു് ഉപദ്രവമായും യാതൊന്നും ചെയ്യാറില്ല; മേലാൽ ചെയ്യുകയുമില്ല. പഠിച്ച വിദ്യ ജനോപകാരാത്ഥമായി ചെയ്യരുതെന്നു കല്പിക്കുന്നതു സങ്കടമാണു്. ജനങ്ങൾക്കു് ഉപദ്രവകരമല്ലാത്തതെല്ലാം ചെയ്തുകൊള്ളുന്നതിനു കല്പിച്ചനുവദിക്കണം" എന്നാണു് മറുപടി പറഞ്ഞതു്. വളരെ

Digitized By Kerala Sahitya Akademi

വാദപ്രതിവാദങ്ങൾ കഴിഞ്ഞതിന്റെ ശേഷം യഥേഷ്ടം എന്തും ചെയ്തുകൊള്ളുന്നതിന് അനുവദിച്ചു കത്തനാരെ അനുഗ്രഹിച്ചിട്ടു ബാവാ അവിടെനിന്നു പോവുകയും ചെയ്തു.

ഒരിക്കൽ ലന്തക്കാരുടെ ഉപദ്രവം ദുസ്സഹമായിത്തീരുകയാൽ അന്നു നാടു വാണിരുന്ന കൊച്ചിത്തമ്പുരാൻ കടമറ്റത്തു കത്തനാർക്ക് ആളയച്ചു കോവിലകത്തു വരുത്തി വിവരം കല്പിച്ചപ്പോൾ കത്തനാർ ഒരമ്പു ജപിച്ചുകൊടുത്തിട്ട് "ഈ അമ്പ് എയ്തു ലന്തക്കാരുടെ പാളയത്തിൽ വീഴിച്ചാൽ ഇവിടെയ്ക്കുള്ള ഉപദ്രവമൊഴിയും" എന്നു പറയുകയും തമ്പുരാൻ ആ അമ്പ് ഒരു ഭടനേക്കൊണ്ടെയ്യിച്ചു ലന്തക്കാരുടെ പാളയത്തിൽ വീഴിക്കയും അപ്പോൾ മുതൽ ലന്തപ്പടയാളികൾക്കു ബുദ്ധിഭ്രമമാരംഭിക്കുകയും അവർ പരസ്പരം വെട്ടിയും കുത്തിയും എല്ലാവരും മരിക്കുകയും അങ്ങനെ കൊച്ചിത്തമ്പുരാനു നേരിട്ടിരുന്ന ഉപദ്രവം ശമിക്കുകയും ചെയ്തു.

ചില ക്ഷേത്രസന്നിധിയിലും മറ്റും വഴിപാടായിട്ടോ വിനോദത്തിനായിട്ടോ 'പടേണി' എന്നൊരു കളി ഇപ്പോഴും നടപ്പുണ്ടല്ലോ. അതിൽ സംഘക്കളിയിലും മറ്റുമുള്ളതുപോലെ പല വേഷങ്ങൾ കെട്ടിവരിക പതിവാണ്. അക്കൂട്ടത്തിൽ മുൻകാലങ്ങളിൽ ഒരു കത്തനാരുടെ വേഷംകൂടി പതിവുണ്ടായിരുന്നു. ഒരിക്കൽ കടമറ്റത്തു കത്തനാർ എവിടെയോ പോയി വരുന്ന സമയം ഒരു പടേണി കാണുന്നതിനിടയായി. ഒരാൾ ഒരു കത്തനാരുടെ വേഷം ധരിച്ച് അരങ്ങത്തു വന്നു ചില ഗോഷ്ഠികൾ കാണിക്കുകയും ചില അസഭ്യങ്ങൾ പറയുകയും മറ്റും ചെയ്യുന്നതാണ് അദ്ദേഹം കണ്ടത്. ഉടനെ അദ്ദേഹം എന്തോ ഒരു വിദ്യ പ്രയോഗിക്കുകയാൽ കത്തനാരുടെ വേഷം ധരിച്ചിരുന്നയാൾ ബോധംഹീനനായി മുഷ്ടി ചുരുട്ടി തന്നത്താൻ മാറത്തടിച്ചുതുടങ്ങി. പടേണിക്കാർ വിചാരിച്ചിട്ട് അതു ഭേദപ്പെടുത്താൻ കഴിഞ്ഞില്ല. കത്തനാരുടെ വേഷം ധരിച്ചയാൾ തന്നത്താനിടിച്ചു മരിക്കുമെന്നുള്ള ദിക്കായി. അപ്പോൾ കടമറ്റത്തു കത്ത

Digitized By Kerala Sahitya Akademi

നാർ അവിടെ അടുത്തൊരു സ്ഥലത്തു വന്നിരിക്കുന്നുണ്ടെന്നും അദ്ദേഹം എന്തോ ചെയ്തിട്ടാണ് ഈ വേഷക്കാരൻ ഇപ്രകാരം ചെയ്യുന്നതെന്നും പാടേണിക്കാർക്ക് മനസ്സിലായി. അവരെല്ലാവരുംകൂടി കത്തനാരുടെ അടുക്കൽച്ചെന്നു കാൽക്കൽ വീണു നമസ്കരിച്ചിട്ടു ക്ഷമായാചനം ചെയ്തു. മേലാൽ പാടേണികളിൽ കത്തനാരുടെ വേഷം കെട്ടുകയില്ലെന്ന് അവരെക്കൊണ്ടു സത്യം ചെയ്യിച്ചിട്ടു കത്തനാർ എന്തോ ചെയ്ത് ആ വേഷക്കാരനെ സ്വാധീനനാക്കിത്തീർത്തു. അന്നുമുതൽ പാടേണിക്കാർ കത്തനാരുടെ വേഷം ധരിക്കാതെയുമായി.

ഇങ്ങനെ പറഞ്ഞുതുടങ്ങിയാൽ കടമററത്തു കത്തനാരുടെ അത്ഭുതകർമ്മങ്ങൾ അസംഖ്യമുണ്ട്. അവയെല്ലാം പറഞ്ഞുതീർക്കാൻ ആരാലും സാധിക്കുന്നതല്ല. ഇത്രയും പറഞ്ഞതുകൊണ്ടുതന്നെ കത്തനാർ അസാമാന്യനായ ഒരു മാന്ത്രികനായിരുന്നു എന്നു സ്പഷ്ടമാകുന്നുണ്ടല്ലോ.

പുരാതനന്മാരായ മഹർഷിമാർ മന്ത്രവാദം സംബന്ധിച്ചു മന്ത്രസാരം, യന്ത്രസാരം, പ്രയോഗസാരം, പ്രപഞ്ചസാരം, മുതലായി അനേകം ഗ്രന്ഥങ്ങൾ ഉണ്ടാക്കീട്ടുണ്ടല്ലോ. അതുപോലെ കടമററത്തു കത്തനാരും അസംഖ്യം മന്ത്രവാദഗ്രന്ഥങ്ങൾ നിർമ്മിച്ചിട്ടുണ്ട്. അവയെല്ലാം ഒരുമാതിരി ദുഷിച്ച ഭാഷയിലാണെന്നേ ഉള്ളൂ.

---

൫൨. പുരുഹരിണപുരേശമാഹാത്മ്യം

പുരുഹരിണപുര(ഏററുമാനൂർ)മഹാദേവക്ഷേത്രം ധനപുഷ്ടികൊണ്ടും പ്രസിദ്ധികൊണ്ടും തിരുവിതാംകൂറിലുള്ള മഹാക്ഷേത്രങ്ങളിൽ ഒട്ടും അപ്രധാനമല്ലാത്തതാണെന്നുള്ളതിനു സംശയമില്ല. ഇവിടെ ഖരപ്രകാശമഹർഷിയാൽ പ്രതിഷ്ഠിക്കപ്പെട്ട അഘോര (അത്യുഗ്ര) മൂർത്തിയായ ശിവൻെറ സാന്നിധ്യം ആദ്യകാലം മുതല്ക്കുതന്നെ ഉണ്ടായിരുന്നുവെന്നും പിന്നീടു തപസ്വിയായ ഒരു ബ്രാഹ്മണൻെറ ശാപംനിമി

ത്തം ഈ സ്ഥലം ആയിരം സംവത്സരകാലം വലിയ വനമായി കിടന്നുപോയിയെന്നും തദനന്തരം പ്രസിദ്ധനായിരുന്ന വില്വമംഗലത്തു സ്വാമിയാരാണ് ഈ സ്ഥലം കണ്ടുപിടിക്കുകയും മുപ്പത്താറുനാഴിക ചുററളവുള്ള സ്ഥലം മുഴുവനും ദേവന്റെ സ്വന്തമാക്കിത്തീർക്കുകയും ഈ സ്ഥലത്തുനിന്നുള്ള ആദായംകൊണ്ടും അയൽദേശവാസികളായും മററുമുള്ള മഹാജനങ്ങളുടെ സഹായത്തോടുകൂടിയും ഇവിടെ ക്ഷേത്രം പണി കഴിപ്പിക്കുകയും പ്രസിദ്ധതന്ത്രിയായ താഴമൺപോററിയെക്കൊണ്ടു ദേവനു നവീകരണത്തോടുകൂടി കലശം മുതലായ ക്രിയകൾ നടത്തിക്കുകയും പടിത്തരം നിശ്ചയിക്കുകയും മററും ചെയ്തതെന്നുമാണ് ഐതിഹ്യം. അതൊക്കെയെങ്ങിനെയായാലും ഇവിടെ അസാമാന്യമായി ദേവസാന്നിധ്യമുണ്ടെന്നും ഇവിടത്തെ ദേവന്റെ മാഹാത്മ്യം അത്ഭുതകരമാണെന്നുമുള്ളതിനു സംശയമില്ല. ഏററുമാനൂർദേവന്റെ പ്രസിദ്ധി കേരളത്തിൽ മാത്രമല്ല; പരദേശങ്ങളിലും ധാരാളമായി വ്യാപിച്ചിട്ടുണ്ട്. ഈ ദേവസന്നിധിയിൽ ഭക്തിയോടുകൂടി ഭജനമിരുന്നാൽ ഒഴിയാത്ത ബാധയും ഭേദപ്പെടാത്ത രോഗവുമില്ലെന്നുള്ളതു ലോകപ്രസിദ്ധമാണ്. ആ ദേവസന്നിധിയിൽ പ്രാർത്ഥിച്ചാൽ സാധിക്കാത്ത കാര്യവുമില്ല. അതിനാൽ പലവിധത്തിലുള്ള കാര്യസിദ്ധിയെ ഉദ്ദേശിച്ചു പല സ്ഥലങ്ങളിൽനിന്നും അനേകമാളുകൾ പ്രതിദിനമെന്നപോലെ ഇപ്പോഴും അവിടെ വരികയും ഭജിക്കുകയുംപ്രാർത്ഥിക്കുകയും ചെയ്യുന്നുണ്ട്. രക്ഷസ്സ്, അപസ്മാരം എന്നീ ബാധകളെ ഒഴിക്കുന്ന വിഷയത്തിലാണ് ഏററുമാനൂർ മഹാദേവന്റെ ശക്തി സവിശേഷം പ്രത്യക്ഷപ്പെട്ടുകാണുന്നതു്. ഇവ ഇതരദേവസന്നിധികളിൽപ്പോയാൽ എളുപ്പത്തിൽ ഒഴിയുകയില്ലല്ലോ. അതിനാൽ ഇവിടെ ഭജനത്തിനായും മററും വരുന്നവരിൽ അധികം പേരും രക്ഷസ്സോ അപസ്മാരമോ ബാധിച്ചവരായിരിക്കും. വേറെ കാര്യങ്ങളെ ഉദ്ദേശിച്ചും ഇവിടെ പലരും വരുന്നുണ്ട്. വിശ്വാസവും ഭക്തിയുമുള്ളവരിലാരും

Digitized By Kerala Sahitya Akademi

ഈ ദേവസന്നിധിയിൽ വന്നിട്ട കാൎയ്യം സാധിക്കാതെ മടങ്ങി പ്പോയിട്ടില്ല.

പണ്ടൊരിക്കൽ ഒരു ചെമ്പകശ്ശേരി (അമ്പലപ്പുഴ) രാജാവിനു സഹിക്കവഹിയാതെയുള്ള ഒരു വയററിൽവേദനയുണ്ടായി. അനേകം വൈദ്യന്മാരെക്കൊണ്ടു ചികിത്സിപ്പിക്കകയും പല ക്ഷേത്രങ്ങളിൽ ഭജനമിരിക്കകയും ചെയ്തിട്ടും വയററിൽ വേദനയ്ക്കു യാതൊരു കുറവുമുണ്ടായില്ല. പിന്നെ ഏററുമാനൂർ ദേവസന്നിധിയിൽച്ചെന്നു ഭജിച്ചാൽ ഈ ഉദരവ്യാധി ശമിക്കുമെന്നു കാണുകയാൽ രാജാവു് അവിടെച്ചെന്നു ഭജനം തുടങ്ങി. നാല്പത്തൊന്നു ദിവസത്തെ ഭജനം കഴിഞ്ഞപ്പോഴത്തന്നെ രാജാവിനു വേദന വളരെക്കുറയുകയും ഒരുവിധം സഹിക്കാമെന്നുള്ള സ്ഥിതിയാവുകയും ചെയ്തു. പിന്നെയും അദ്ദേഹം ഭക്തിയോടും വിശ്വാസത്തോടും നിഷ്ഠയോടും കൂടി ഒരു സംവത്സരം ഭജിച്ചു. വയററിൽവേദന നിശ്ശേഷം മാറി രാജാവു പൂൎണ്ണസുഖത്തെ പ്രാപിച്ചു. ഭജനം ഏതാണ്ടു പതിനൊന്നുമാസമായപ്പോഴത്തന്നെ രാജാവു ഭജനം കാലം കൂടുന്ന ദിവസം ക്ഷേത്രത്തിൽ ഒരു സദ്യയും വിളക്കും കഴിക്കണമെന്നു നിശ്ചയിച്ചു. അതു നിശ്ചയിച്ച ദിവസം രാത്രിയിൽ കിടന്നുറങ്ങിയ സമയം രാജാവിനു് ഒരു സ്വപ്നമുണ്ടായി. അദ്ദേഹത്തിൻെറ അടുക്കൽ ഒരാൾ ചെന്നു്, 'എനിക്ക സദ്യയും വിളക്കുമൊന്നുമാവശ്യമില്ല; വിചാരിച്ചിട്ടുള്ള സംഖ്യ പണമായിട്ടോ പണ്ടമായിട്ടോ തന്നാൽ മതി' എന്നു പറഞ്ഞതായിട്ടാണു് സ്വപ്നം കണ്ടതു്. ഇതു് ഏററുമാനൂർ മഹാദേവൻതന്നെ അരുളിച്ചെയ്തതാണെന്നു് അദ്ദേഹത്തിനു തോന്നി. പിറേറദിവസം പ്രശ്നം വെയ്പിച്ചുനോക്കിച്ചിട്ടു് അങ്ങിനെതന്നെ വിധിക്കുകയും ചെയ്തു. അതിനാൽ രാജാവു സദ്യയ്ക്കും വിളക്കിനുമായി നിശ്ചയിച്ചിരുന്ന സംഖ്യയിൽനിന്നു് ഏതാനും ചെലവുചെയ്തു് കാട്ടുകൊണ്ടു് ഒരു വൃഷഭവിഗ്രഹം വാൎപ്പിച്ചു ഭജനം കാലംകൂടിയ ദിവസം നടയ്ക്കുവെയ്ക്കുകയും ശേഷം പണം ഭണ്ഡാരത്തിലിടുകയും ചെയ്തു. ആ വൃഷഭവി

ഗ്രഹത്തിൻെറ അകം പൊള്ളയാണ്. അതിൻെറ ഒരു വശത്ത് ഒരു ദ്വാരവും ആ ദ്വാരത്തിനു ശംഖുപിരിയായിട്ട് ഒരടപ്പുമുണ്ട്. ആ വിഗ്രഹത്തിനകത്തു നിറച്ചു ചെന്നെല്ലുവിത്താക്കി അടച്ചാണ് അതു നടയ്ക്കു വെച്ചതു്. അതു നടയ്ക്കുവെച്ച ദിവസം രാത്രിയിൽ രാജാവിനു വീണ്ടും ഒരു ദർശനമുണ്ടായി. അദ്ദേഹം കിടന്നുറങ്ങിയ സമയം, മുമ്പു സ്വപ്നത്തിൽക്കണ്ട ആൾതന്നെ അദ്ദേഹത്തിൻെറ അടുക്കൽച്ചെന്നു, 'ഞാൻ വളരെ സന്തോഷിച്ചിരിക്കുന്നു. ഇനി അങ്ങേക്കു വയററിൽവേദന ഒരിക്കലുമുണ്ടാവുകയില്ല. നാളെത്തന്നെ സ്വദേശത്തേക്കു പൊയ്ക്കൊള്ളൂ. അങ്ങു നടയ്ക്കുവെച്ചിരിക്കുന്ന വൃഷഭവിഗ്രഹത്തിൻെറ അടപ്പു തുറന്ന് ഒരു നെല്ലെടുത്തു ഭക്ഷിച്ചാൽ ആൎക്കും ഏതുവിധത്തിലുള്ള ഉദരവ്യാധിയും ശമിക്കും' എന്നു പറഞ്ഞതായിട്ട് അദ്ദേഹത്തിനു തോന്നി. രാജാവു് ആ വിവരം ദേവസ്വക്കാരെ അറിയിച്ചിട്ടു പിറേറദിവസംതന്നെ സ്വദേശത്തേക്കു പോയി. ആ വൃഷഭവിഗ്രഹം ഇപ്പോഴും ഏററുമാനൂർക്ഷേത്രത്തിൽ മണ്ഡപത്തിലിരിക്കുന്നുണ്ട്. അതിൽനിന്നു നെല്ലെടുത്തു തിന്നിട്ടു പലൎക്കും ഉദരവ്യാധി ഭേദമാകുന്നുമുണ്ട്. ഭക്തിയും വിശ്വാസവുമില്ലാത്തവൎക്കു യാതൊരു ഫലവും കാണുകയില്ലെന്നു മാത്രമേ ഉള്ളൂ.

പണ്ടൊരുകാലത്ത് ഒരു പുഞ്ഞാററിൽത്തമ്പുരാൻ അറിയാതെ ഒരു പരദേശബ്രാഹ്മണനെ വെട്ടിക്കൊന്നു. ആ ബ്രഹ്മരക്ഷസ്സു തമ്പുരാനെ ബാധിക്കുകയും തന്നിമിത്തം തമ്പുരാൻ വലിയ കഷ്ടസ്ഥിതിയിലായിത്തീരുകയും ചെയ്തു. ആ രക്ഷസ്സിനെ ഒഴിക്കാനായിട്ടു തമ്പുരാൻ പലരേക്കൊണ്ടും മന്ത്രവാദങ്ങൾ ചെയ്യിക്കുകയും അനേകം ദേവാലയങ്ങളിൽ ഭജനമിരിക്കുകയും ചെയ്തിട്ടും യാതൊരു ഫലവുമുണ്ടായില്ല. ഒടുക്കം അദ്ദേഹം ഏററുമാനൂർദേവസന്നിധിയിലെത്തി. ഏററവും നിഷ്ഠയോടുകൂടി ഭജനം തുടങ്ങി. നാല്പത്തൊന്നാം ദിവസം രക്ഷസ്സു തുള്ളി സത്യം ചെയ്ത് ഒഴിഞ്ഞുപോയി. അനന്തരം തമ്പുരാൻ പ്രതിദിനം മുപ്പത്താറു ബ്രാഹ്മ

Digitized By Kerala Sahitya Akademi

ണക്ക് വീതം ക്ഷേത്രത്തിൽ നമസ്കാരം (ഭക്ഷണം) കൊടുക്കു ന്നതിന്നു വേണ്ടുന്ന വസ്തുവകകൾ ദേവസ്വത്തിലേയ്ക്കു വെച്ചൊഴിഞ്ഞുകൊടുത്തു. ആ മുപ്പത്താറു നമസ്കാരം ഇപ്പോഴും അവിടെ മുടക്കം കൂടാതെ നടന്നുവരുന്നുണ്ട്.

ഒരിക്കൽ സാമൂതിരിപ്പാടുതമ്പുരാന്റെ ഭാഗിനേയിയും 'മാധവി' എന്നു പേരുമായ ഒരു തമ്പുരാട്ടിയുടെ തലയിൽ ഒരു വലിയ വ്രണമുണ്ടായി. അനേകം ചികിത്സകൾ ചെയ്തിട്ടും യാതൊരു ഫലവുമുണ്ടായില്ല. ഒടുക്കം വ്രണം വളരെ വൎദ്ധിക്കുകയും പുഴുക്കുകയും ചെയ്തു. അപ്പോൾ തമ്പുരാട്ടിക്കു വേദനയും മനസ്താപവും സഹിക്കാൻ വയ്യാതെയായിത്തീൎന്നു. ഒരു ദിവസം രാത്രിയിൽ തമ്പുരാട്ടി വേദനകൊണ്ട് ഉറക്കം വരാതെ വ്യസനിച്ചുകൊണ്ടു കിടന്നപ്പോൾ ഏറ്റുമാനൂർ മഹാദേവന്റെ മാഹാത്മ്യങ്ങൾ പലരും പറഞ്ഞുകേട്ടിട്ടുള്ളതിനെക്കുറിച്ച് ഓൎമ്മ വരികയാൽ, 'എന്റെ ഏറ്റുമാനൂർമഹാദേവ! എന്റെ ഈ വ്യാധി മാറി ഒരുദിവസമെങ്കിലും സുഖമായി ജീവിച്ചിരിക്കാൻ എനിക്കു സംഗതിയാക്കിത്തന്നാൽ അവിടെ എന്റെ വക എന്നും ഒരു പൂജ ഞാൻ നടത്തിച്ചേയ്ക്കാം. അനേകം പേരുടെ രോഗങ്ങളും ബാധകളും മാറ്റി അവിടുന്നു രക്ഷിക്കുന്നുണ്ടല്ലോ. എന്നെക്കുറിച്ചുകൂടി അവിടേയ്ക്കു സ്വല്പം കൃപയുണ്ടാകേണമേ' എന്നു പ്രാൎത്ഥിച്ചു. സ്വല്പസമയം കഴിഞ്ഞപ്പോൾ വേദന കുറയുകയും തമ്പുരാട്ടി ഉറങ്ങിത്തുടങ്ങുകയും ചെയ്തു. ആ സമയം വലത്തുകൈയിൽ ഒരു വാളും ഇടത്തുകൈയിൽ ഒരു ഭസ്മസ്സഞ്ചിയും അരയിൽ ഒരു പട്ടും ധരിച്ച് ഒരാൾ തന്റെ അടുക്കൽ വരികയും വാൾകൊണ്ടു തലയിലെ പുഴുക്കളെയെല്ലാം വടിച്ചുകളഞ്ഞു ഭസ്മം തേച്ചിട്ടു 'നീ ഒട്ടും വ്യസനിക്കേണ്ട; നിന്റെ സുഖക്കേടു നിശ്ശേഷം ഭേദമായിരിക്കുന്നു' എന്നു പറയുകയും ചെയ്തു എന്നു തമ്പുരാട്ടി സ്വപ്നം കണ്ടു. നേരം വെളുത്തു തമ്പുരാട്ടി ഉണൎന്നു തലയിൽ തപ്പിനോക്കിയപ്പോൾ വ്രണം നിശ്ശേഷം ഉണങ്ങിയിരിക്കുന്നതായി അറിഞ്ഞു. ലേശംപോലും വേദ

ന്ന ഉണ്ടായിരുന്നുമില്ല. ഉടനെ തമ്പുരാട്ടി ഈ വിവരമെല്ലാം സാമൂതിരിപ്പാടുതമ്പുരാന്റെ അടുക്കൽ അറിയിക്കുകയും തമ്പുരാൻ അത്യന്തം സന്തോഷിക്കുകയും വിസ്മയിക്കുകയും ചെയ്യുകയും അടുത്ത ദിവസംതന്നെ മാധവിത്തമ്പുരാട്ടിയേയുംകൊണ്ടു പരിവാരസമേതം പുറപ്പെട്ടു് ഏററുമാനൂരെത്തുകയും ചെയ്തു. തമ്പുരാൻ അവിടെ ഏതാനും ദിവസം താമസിച്ചു നൂറു പറ നിലവും എഴര മുറി പുരയിടവും വിലയ്ക്കു വാങ്ങി അതിന്റെ ആധാരവും അസംഖ്യം പണവും പട്ടും രത്നങ്ങളും മാധവിത്തമ്പുരാട്ടിയേക്കൊണ്ടു നടയ്ക്കു വെയ്പിച്ചു വന്ദിപ്പിക്കുകയും ആ വസ്തുക്കളിലെ ആദായമെടുത്തു പതിവായി ദേവനു് അഭിഷേകം കഴിഞ്ഞാലുടനേ ഒരു പൂജ നടത്തുന്നതിനു് ഏർപ്പാടുചെയ്യുകയും ചെയ്തു. ഈ പൂജ പതിവായി നിർവിഘ്നം നടത്തിക്കുന്നതിനായി അദ്ദേഹം തന്റെ ശമ്പളക്കാരിൽച്ചിലരെ അവിടെ താമസിപ്പിച്ചു. അവർക്കു താമസിക്കുന്നതിനു് ഒരു മഠം പണിയിച്ചുകൊടുക്കുകയും ചെയ്തു. ഇത്രയുമൊക്കെക്കഴിച്ചിട്ടാണു് തമ്പുരാൻ മടങ്ങിപ്പോയതു്. അത്രയുംകാലം ഏററുമാനൂർമഹാദേവനെ ഭജിച്ചുകൊണ്ടു മാധവിത്തമ്പുരാട്ടിയും അവിടെത്താമസിച്ചിരുന്നു. തമ്പുരാട്ടിയുടെ വകയായി ഏർപ്പെടുത്തിയ പൂജ ഇപ്പോഴും അവിടെ പതിവായി നിർവിഘ്നം നടന്നുവരുന്നുണ്ടു്. ആ പൂജയ്ക്കു 'മാധവിപ്പള്ളിപ്പൂജ' എന്നാണു് പേരുപറഞ്ഞുവരുന്നതു്. പൂജവകയ്ക്കായി ദേവസ്വത്തിലേയ്ക്കു് ഏല്പിച്ചുകൊടുത്ത നിലത്തിനു 'മാധവിപ്പള്ളിനില'മെന്നും പുരയിടങ്ങൾക്കു 'മാധവിപ്പള്ളിപ്പുരയിട'മെന്നും ഇപ്പോഴും പേരുപറഞ്ഞുവരുന്നു. ഈ പൂജയ്ക്കു നീലക്കരിമ്പിന്റെ ആറുപലം ശർക്കരയും ആറുനാളികേരവും രണ്ടുഉടം നെയ്യും ഇരുനാഴി അരിയുമായിട്ടു് ഒരു ഇടിച്ചുപിഴിഞ്ഞപായസവും ഒരു പറ അരി വെള്ളനിവേദ്യവും വിളക്കുവകയ്ക്കു നാഴി എണ്ണയുമാണു് പതിവു്.

Digitized By Kerala Sahitya Akademi

കൊല്ലം ൯൨൯-ാമാണ്ടു വടക്കുംകൂർരാജ്യം പിടിച്ചടക്കുന്നതിനായി തിരുവിതാംകൂർ മഹാരാജാവിന്റെ സൈന്യങ്ങൾ അവിടെ പ്രവേശിച്ചപ്പോൾ മാധവിപ്പള്ളിനിലത്തിലെ വിളവും മാധവിപ്പള്ളിപ്പുരയിടങ്ങളിലെ ഫലപുഷ്ടിയുള്ള വൃക്ഷങ്ങളും മാധവിപ്പള്ളിമഠവും നശിപ്പിച്ചുകളയുകയും തന്നിമിത്തം മഹാരാജാവിനു് ഏററുമാനൂർമഹാദേവന്റെ അനിഷ്ടവും പലവിധത്തിലുള്ള അനൎത്ഥങ്ങളും സംഭവിക്കുകയാൽ തദ്ദോഷപരിഹാരാൎത്ഥം മഹാരാജാവു പ്രായശ്ചിത്തമായി എട്ടുമാററിൽ ഏഴായിരത്തിഒരുന്നൂററി നാല്പത്തിമൂന്നേ അരക്കാൽ കഴഞ്ചു സ്വൎണ്ണംകൊണ്ടു് ഏഴര ആനകളേയും ഏഴുകഴഞ്ചു സ്വൎണ്ണംകൊണ്ടു തോട്ടിയും വളരും തൊണ്ണൂററാറരകഴഞ്ചു സ്വൎണ്ണംകൊണ്ടു് ഒരു പഴക്കാക്കുലയും നടയ്ക്കുവെയ്ക്കുകയും മാണിക്കംദേശത്തുൾപ്പെട്ട ൧൬൦൦ പറ നിലവും ഇരുപത്തിമൂന്നരമുറി പുരയിടവും ഒരു മഠവും ഏററുമാനൂർമഹാദേവനായി ദേവസ്വത്തിലേയ്ക്കു വെച്ചൊഴിഞ്ഞുകൊടുക്കുകയും ചെയ്തതായി ഒരു പ്രായശ്ചിത്തച്ചാൎത്തു കൊല്ലം ൯൩൦-ാമാണ്ടു് ഇടവമാസം ൧൨-൦ം- എഴുതിവെച്ചതായി ദേവസ്വത്തിൽ ഇപ്പോഴും കാണുന്നുണ്ടു്. ഈ ഏഴര പൊന്നാനകളെ ൯൭൧-ാമാണ്ടു നാടുനീങ്ങിയ കാൎത്തികതിരുനാൾ രാമവൎമ്മ മഹാരാജാവുണ്ടാക്കിച്ചു വൈക്കത്തപ്പനു വഴിപാടായി കൊടുത്തയച്ചതാണെന്നും ആനകളെ കൊണ്ടുപോയവർ ഏററുമാനൂരെത്തിയപ്പോൾ ഏററുമാനൂർമഹാദേവന്റെ വിരോധംകൊണ്ടു് ആനകളെ അവിടെനിന്നു കൊണ്ടുപോകുവാൻ നിവൃത്തിയില്ലാതെ വരികയാൽ അവ ഏററുമാനൂർദേവന്റെ വകയായിത്തീൎന്നതാണെന്നും മററും ഒരൈതിഹ്യവുമുണ്ടു്. മേല്പറഞ്ഞ പ്രായശ്ചിത്തച്ചാൎത്തുകൊണ്ടു് ആദ്യം പറഞ്ഞതുതന്നെ വാസ്തവമാണെന്നു വിചാരിക്കാം. ഏതുവിധമായാലും ഈ പൊന്നാനകൾ ഇപ്പോഴും ഏററുമാനൂരുണ്ടെന്നുള്ളതിൽ പക്ഷാന്തരത്തിനവകാശമില്ല. മരംകൊണ്ടുണ്ടാക്കി സ്വൎണ്ണത്തകിടുകൊണ്ടു പൊതിഞ്ഞ ഏഴര (ഏഴു വലിയതും

Digitized By Kerala Sahitya Akademi

കന്നുചെറിയതുമായ)പ്പൊന്നാനകളെ ഏററുമാനൂർക്ഷേത്രത്തിൽ ആണ്ടുതോറും ഉത്സവകാലത്തു ഭണ്ഡാരത്തിൽനിന്നെടുത്തു വിളക്കിനും മററുമുള്ള എഴുന്നള്ളത്തുസമയത്ത് അകമ്പടിയായി കൊണ്ടുനടക്കുന്നതുപതിവായി കാണുന്നുണ്ടല്ലോ. ഈ പൊന്നാനകളും പഴക്കാക്കുലയും കൂടാതെ ഓരോ കാലത്ത് ഓരോ രാജാക്കന്മാരും പ്രഭുക്കന്മാരും മററും നടയ്ക്കുവെച്ചിട്ടുള്ളതായി വലമ്പിരിശ്ശംഖ്, നെല്ലമാണിക്യം മുതലായി അനേകം ദിവ്യവസ്തുക്കളും പൊന്നും പണവും പണ്ടങ്ങളുമായി അസംഖ്യം മുതലും ഏററുമാനൂർമഹാദേവൻെറ ഭണ്ഡാരത്തിലിരിക്കുന്നുണ്ട്. 'ചൊല്ലേറുള്ളേററുമാനൂരധിപതി ഭഗവാൻ വിത്തമാജ്ജിച്ചനേകം വെയ്ക്കുന്നു' എന്നുള്ളതു പ്രസിദ്ധമാണല്ലോ.

തിരുവിതാംകൂർ മഹാരാജാവു് അമ്പലപ്പുഴരാജ്യം പിടിച്ചടക്കാനായി സൈന്യസമേതം ആക്രമിച്ച സമയം അവിടെ തേവാരക്കാരനായിരുന്ന കാക്കൂർചെമ്മന്തട്ടമഠത്തിൽ നമ്പൂരി തേവാരവിഗ്രഹങ്ങളും സാളഗ്രാമങ്ങൾ മുതലായവയുമെടുത്തുകൊണ്ടു ഗൂഢമായി പെട്ടെന്നു വള്ളം കേറിപ്പോയി. ഈ വത്തമാനം ചാരമുഖേന ഗ്രഹിച്ച മഹാരാജാവും ഒരു ഓടിവള്ളത്തിൽക്കയറി പിന്നാലേ ചെന്നു മദ്ധ്യേമാഗ്ഗം നമ്പൂരിയെ വെട്ടിക്കൊന്നു് അദ്ദേഹത്തിൻെറ കയ്യശമുണ്ടായിരുന്ന സാധനങ്ങളെടുത്തുംകൊണ്ടു മടങ്ങിപ്പോന്നു. ആ ബ്രഹ്മഹത്യാദോഷം തീരുന്നതിനായി മഹാരാജാവു കഠിനനിഷ്ഠയോടുകൂടി ഏററുമാനൂർദേവനെ നാല്പത്തൊന്നുദിവസം ഭജിക്കുകയും മഹാദേവപ്രസാദത്താൽ ആ ദോഷം തീരുകയും ചെയ്തു. മഹാരാജാവു ഭജനം കാലംകൂടിയതു് ഒരു തുലാമാസത്തിൽത്തിരുവോണദിവസമായിരുന്നു. അതിനാൽ മഹാരാജാവു താൻ വെട്ടിക്കൊന്ന നമ്പൂരിയുടെ ഇല്ലക്കാരുൾപ്പെടെ വേങ്ങനാട്ടുഗ്രാമത്തിലുള്ള ൧൮ ഇല്ലക്കാരേയും തലേദിവസം വൈകുന്നേരംതന്നെ ഏററുമാനൂർക്ഷേത്രത്തിൽ വരുത്തി, അന്നും പിറേറദിവസവുമായി മൂന്നുനേരം ചതുർവ്വിധവി

Digitized By Kerala Sahitya Akademi

ഭേവങ്ങളോടുകൂടി ഭക്ഷണവും തിരുവോണദിവസം ൧൦൧ പ ണവും ൧൨ വസ്ത്രവും വീതം ദക്ഷിണയും (ദാനവും) അവ ൎക്കെല്ലാവൎക്കും കൊടുത്തു സന്തോഷിപ്പിച്ചു് അനുഗ്രഹം വാ ങ്ങുകയും ഇപ്രകാരം ആണ്ടുതോറും ആ മഹാദേവസന്നിധി യിൽവെച്ചു നടത്തുന്നതിനു നിശ്ചയിക്കുകയും ചെയ്തു. ആണ്ടു തോറും തുലാമാസത്തിൽ തിരുവോണദിവസവും തലേദ്ദിവ സം വൈകുന്നേരവുമായി വേങ്ങനാട്ടുഗ്രാമക്കാരായ ൧൪൧ ന മ്പൂതിരിമാൎക്കു മൂന്നു നേരത്തെ സദ്യയും ൧൦൧ പണവും ൧൨ വസ്ത്രവും വീതം തിരുവോണദിവസം ദാനവും ഏറ്റുമാനൂർ മഹാദേവസന്നിധിയിൽവെച്ചു മഹാരാജാവുതിരുമനസ്സിലെ വകയായി ഇപ്പോഴും നടത്തിവരുന്നുണ്ടു്. ഈ അടിയന്തിര ത്തിനു 'പട്ടത്താനം' എന്നാണു് പേരു പറഞ്ഞുവരുന്നതു്. ഇപ്പോൾ ഈ ദാനം മഹാരാജാവുതിരുമനസ്സിലെ പ്രതിനി ധിയായി ഏറ്റുമാനൂരെത്തി നടത്തിവരുന്നതു വഞ്ഞിപ്പുഴ ത്തമ്പുരാനാണു്. ഇതിലേയ്ക്കു തമ്പുരാനു ചില അനുഭവങ്ങൾ കല്പിച്ചുവെച്ചിട്ടുമുണ്ടു്.

ഏറ്റുമാനൂർ ക്ഷേത്രത്തിലെ ബലിക്കൽപ്പുരയിൽ വലി യ ബലിക്കല്ലിൻെറ പടിഞ്ഞാറുവശത്തായി ഒരു വലിയ തൂ ക്കുവിളക്കുണ്ടു്. അതു മേൽത്തട്ടിന്മേൽ ഒരു കുററിയും വളയും തറച്ചു് അതിന്മേലാണു് തൂക്കിയിരിക്കുന്നതു്. ആ വിളക്കിനു സാധാരണയായി പറഞ്ഞുവരുന്ന പേരു് 'വലിയ വിളക്കു്' എന്നാണു്. അതു വാടാവിളക്കായി എന്നും അഹോരാത്രം കത്തിക്കൊണ്ടുതന്നെ നില്ക്കുന്നു. ആ വിളക്കുവകയ്ക്കു ദേവസ്വ ത്തിൽനിന്നു യാതൊരു ചെലവും പതിവില്ല. ആ വിളക്കു വകയ്ക്കായി വഴിപാടായിട്ടു വരുന്ന എണ്ണകൊണ്ടു് ആച്ചെല വു നടക്കുന്നുണ്ടെന്നു മാത്രമല്ല, ആണ്ടുതോറും ൧൦൦-൧൫൦ ചോതന എണ്ണവീതം ചെലവുമിച്ചം വരുന്നുമുണ്ടു്. ഏറ്റുമാ നൂർ വലിയവിളക്കു കൊളുത്തിക്കുക പ്രധാനമായിട്ടുള്ള ഒരു വഴിപാടാണു്. ബാധോപദ്രവമുള്ളവർ അവിടെ ഭജനമിരി ക്കുകയോ ദൎശനത്തിനായി നടയിൽച്ചെല്ലുകയോ ചെയ്താൽ

Digitized By Kerala Sahitya Akademi

ത്തുള്ളി സത്യം ചെയ്തു കഴിഞ്ഞുപോവുക സാധാരണമാണ്. അങ്ങിനെ സത്യം ചെയ്യുന്നതെല്ലാം ഈ വലിയവിളക്കു പിടിച്ചാണ്. ഈ വിളക്കിന്റെ അടിത്തട്ടിനു മുകളിലായി ഒരു മൂടിയുണ്ട്. അതിന്മേൽ ദീപജ്വാല തട്ടി എല്ലായ്പോഴും മഷി പിടിച്ചിരിക്കും. ആ മഷിയെടുത്തു കണ്ണെഴുതിയാൽ സകലവിധനേത്രരോഗങ്ങളും മറ്റുള്ള മഹാവ്യാധികളും ശമിക്കുമെന്നുള്ളതു പ്രസിദ്ധമാണ്. പലവിധത്തിലുള്ള ചികിത്സകൾ ചെയ്തിട്ടും ഭേദമാകാത്ത നേത്രരോഗങ്ങൾ ഈ മഷിയെടുത്തു കണ്ണെഴുതീട്ടു പലക്കും ഭേദമായിട്ടുണ്ട്. ഇപ്രകാരമെല്ലാം മാഹാത്മ്യമുള്ള ഈ വിളക്ക് ഇവിടെ വന്നുചേർന്നതെങ്ങിനെയാണെന്നുകൂടി വായനക്കാർ അറിഞ്ഞിരിക്കേണ്ടതാകയാൽ അതു താഴെ പറഞ്ഞുകൊള്ളുന്നു.

ഏറ്റുമാനൂർ മഹാക്ഷേത്രം ജീർണ്ണോദ്ധാരണാർത്ഥം കൊല്ലം ൧൦൨൦-ാമാണ്ടു് അനുജ്ഞവാങ്ങി പണി ആരംഭിക്കുകയും ൧൦൨൨-ാമാണ്ടു പണി കഴിഞ്ഞു ദ്രവ്യകലശം മുതലായവ നടത്തുകയും ചെയ്തു. നാലാംകലശം കഴിഞ്ഞ ദിവസം ഊരാണ്മക്കാരും സമുദായവും ക്ഷേത്രസംബന്ധികളും മറ്റും കൃതാർത്ഥതയോടും സന്തോഷത്തോടുംകൂടി പടിഞ്ഞാറെ ഗോപുരത്തിങ്കൽ കൂടി അമ്പലം പണിയും കലശവും നിശ്ചിതകാലത്തുതന്നെ നിഷ്പ്രയാസം കഴിഞ്ഞുകൂടിയതിനെക്കുറിച്ചും മഹാദേവന്റെ മാഹാത്മ്യത്തെപ്പറ്റിയും മറ്റും ഓരോന്നു പറഞ്ഞുകൊണ്ടുനില്ക്കുന്ന സമയം ദാരിദ്ര്യദേവതയുടെ മൂർത്തിയോ എന്നു തോന്നുമാറു പ്രാകൃതവേഷനായ ഒരു മൂശാരി മേല്പറഞ്ഞപ്രകാരം അടിത്തട്ടിനു മുകളിൽ ഒരു മൂടിയും തറച്ചുതൂക്കാനുള്ള കുറ്റി, വളയം, തുടൽ ഇവയുമുള്ളതായ ഒരു വലിയ തൂക്കുവിളക്ക് അവിടെ കൊണ്ടുവന്നുവെച്ചിട്ട് "ഈ വിളക്ക് ഇവിടെ എടുത്തുകൊണ്ട് എനിക്കു വല്ലതും തരണം. ഇന്നതു കിട്ടണമെന്നില്ല; ഇന്നത്തെ ചെലവിനുള്ള വക കിട്ടിയാലും മതി. ഈ വിളക്കു വളരെ മാഹാത്മ്യമുള്ളതാണ്. ഇവിടെ എടുക്കാതെയിരിക്കരുത്" എന്നു പറഞ്ഞു. അപ്പോൾ

Digitized By Kerala Sahitya Akademi

അവിടെക്കൂടിയിരുന്നവരിൽ ഒരാൾ 'ഈ വിളക്കിന്റെ മാഹാത്മ്യമെന്താണ്? ഇതിൽ എണ്ണ ഒഴിക്കാതെ കത്തുമോ? എന്നു ചോദിച്ചു. അതിന്നുത്തരമായി മൂശാരി, 'ഏററുമാനൂർ മഹാദേവന്റെ മാഹാത്മ്യംകൊണ്ട് അങ്ങിനെയും വന്നേക്കാം' എന്നു പറഞ്ഞു. അവിടെ കൂടിയിരുന്നവർ ഓരോരുത്തരും ആ വിളക്കെടുത്തു മാററിവെയ്ക്കാൻ നോക്കീട്ടു സാധിച്ചില്ല. അപ്പോൾ ഒരാൾ 'രണ്ടുപേരെടുത്താൽ പൊങ്ങാത്ത ഈ വിളക്ക് ഇവിടെ എവിടെയാണ് തൂക്കുന്നത്? ഇതെടുത്തു തൂക്കുന്നതാരാണ്? ഇതു് അസാദ്ധ്യമായ കാര്യമാണ്' എന്നു പറഞ്ഞു. ആ സമയം ഊരാണ്മക്കാരായ നമ്പൂതിരിമാരിൽ ഒരാൾ ഉറക്കെ അട്ടഹസിച്ചുകൊണ്ടു തുള്ളിയുറഞ്ഞു ചെന്ന് ഇടത്തുകൈകൊണ്ട് ആ വിളക്കു നിഷ്പ്രയാസം എടുത്തുകൊണ്ടു ബലിക്കൽപ്പുരയിലേക്ക് ഓടിപ്പോയി. പിന്നാലെ അവിടെക്കൂടിയിരുന്ന ജനങ്ങളും ചെന്നു. അവർ അവിടെയെത്തിയപ്പോൾ വലിയബലിക്കല്ലിനോടടുത്തു പടിഞ്ഞാറുഭാഗത്തായി മേൽത്തട്ടിന്മേൽ കുററിയും വളയവും തറച്ചു വിളക്കു തൂക്കിയിരിക്കുന്നതായും തുള്ളിയ നമ്പൂരി സ്വബോധത്തോടുകൂടി സ്വസ്ഥനായി അവിടെ നില്ക്കുന്നതും കണ്ടു. ഉടനെ ചിലർ 'ഈ വിളക്ക് ഇപ്പോൾത്തന്നെ കത്തിക്കണം' എന്നു പറഞ്ഞ് എണ്ണയും തിരിയും കൊണ്ടുവന്നു, തിരി വിളക്കിലിട്ടിട്ട് എണ്ണ ഒഴിക്കുന്നതിനു മുമ്പായി അതിഭയങ്കരമായ ഒരിടിയും മിന്നലുമുണ്ടായി. അതോടുകൂടി അവിടെക്കൂടിയിരുന്നവർക്കെല്ലാം കാച്ചസമയത്തേക്കു കണ്ണു കാണാൻ വയ്യാതെയായിപ്പോയി. എല്ലാവർക്കും കണ്ണു കാണാറായപ്പോൾ വിളക്കിൽ എണ്ണ നിറഞ്ഞിരിക്കുന്നതായും വിളക്കു കത്തുന്നതായിട്ടും കണ്ടു. കൊണ്ടുചെന്നുവെച്ച എണ്ണ മുഴുവനും അവിടെത്തന്നെ ഇരിക്കുന്നുമുണ്ടായിരുന്നു. ഇപ്രകാരമാണ് ഈ വലിയവിളക്കിന്റെ ആഗമം.

എല്ലാവരും വിസ്മയാകുലന്മാരായി കുറച്ചുനേരം നിന്നതിന്റെ ശേഷം അവർക്കു മൂശാരിയുടെ കാര്യം ഓർമ്മവന്നു.

Digitized By Kerala Sahitya Akademi

'അവനു വല്ലതും കൊടുത്തയയ്ക്കണം. അവനൊരു പാവമാണ്. നേരം വൈകിത്തുടങ്ങി. അവന് അത്താഴത്തിനു ഇവിടെനിന്നു വല്ലതും കിട്ടി കൊണ്ടുചെന്നിട്ടു വേണമായിരിക്കും' എന്നു പറഞ്ഞുകൊണ്ട് എല്ലാവരും വീണ്ടും ഗോപുരത്തിങ്കലെത്തി. മൂശാരിയെ അവിടെക്കാണാഞ്ഞിട്ടു നാലു ദിക്കിലേക്കും ആളുകളെ അയച്ച് അന്വേഷിപ്പിച്ചു. അവിടെയെങ്ങും അവനെക്കണ്ടില്ല. അവൻ ഏതു ദിക്കുകാരനാണെന്നോ എവിടെനിന്നു വന്നു എന്നോ എങ്ങോട്ടു പോയി എന്നോ അറിയാൻപോലും കഴിഞ്ഞില്ല. അതുകൊണ്ട് അവൻ കേവലം ഒരു മൂശാരി അല്ലായിരുന്നു എന്നും ഒരു ദിവ്യനായിരുന്നു എന്നും എല്ലാവരും തീർച്ചപ്പെടുത്തി. രണ്ടുപേർ കൂടിപ്പിടിച്ചാൽ നീക്കിവെയ്ക്കാൻ കഴിയാത്തതായ ആ വിളക്ക് അവൻ തനിച്ച് എടുത്തുകൊണ്ടു വന്നപ്പോൾത്തന്നെ അവൻ കേവലമൊരു മനുഷ്യനല്ലെന്ന് അറിയേണ്ടതായിരുന്നു. അപ്പോൾ അതിനെക്കുറിച്ച് ആരും ഓർത്തില്ല എന്നേയുള്ളൂ.

ഇങ്ങിനെ ഏറ്റുമാനൂർ മഹാദേവന്റെ മാഹാത്മ്യത്താൽ അവിടെയുണ്ടായിട്ടുള്ള അത്ഭുതങ്ങൾ പറഞ്ഞാൽ ഒരിക്കലും അവസാനിക്കയില്ല. അതിനാൽ ഈ അടുത്തകാലത്തുണ്ടായ ഒരത്ഭുതസംഗതികൂടിപ്പറഞ്ഞിട്ട് ഈ ഉപന്യാസത്തെ സമാപിക്കാമെന്നു വിചാരിക്കുന്നു.

വയോവൃദ്ധനായ ഒരു പരദേശബ്രാഹ്മണൻ ചേർത്തലെയുള്ള ധനവാനായ ഒരു തിരുമുല്പാടിന്റെ അടുക്കൽച്ചെന്ന് 'എന്റെ കൈവശം ആയിരം രൂപയുണ്ട്. ഇത് എന്റെ ചെറുപ്പം മുതൽ ഓരോ സ്ഥലങ്ങളിൽപ്പോയി സദ്യയ്ക്കു ദേഹണ്ഡം (പാചകപ്രവൃത്തി) കഴിച്ചും പ്രതിഗ്രഹം വാങ്ങിയും മറ്റും വളരെക്കഷ്ടപ്പെട്ടു സമ്പാദിച്ചതാണ്. ഇതല്ലാതെ എനിക്കു വേറെ യാതൊരു സമ്പാദ്യവുമില്ല. ഇപ്പോൾ എനിക്ക് അദ്ധ്വാനിക്കാൻ ശേഷിയില്ലാതെയായിരിക്കുന്നു. രണ്ടു മൂന്നു കുട്ടികളുള്ളവക്ക് ഒന്നും ചെയ്യാൻ പ്രായമായിട്ടില്ല. ഭാര്യയ്ക്കു ദേഹത്തിനു നല്ല സുഖവുമില്ല. ഈ പണത്തിന്റെ പലിശ

കൊണ്ടുമവണ്ണം നിത്യവൃത്തി കഴിഞ്ഞുകൂടാൻ. അതിനാൽ ഈ ഉറുപ്പിക ഇവിടുന്നു ആൎക്കെങ്കിലും കൊടുത്തു പലിശ ഈടാക്കിത്തന്നു ഈ പാവപ്പെട്ട ബ്രാഹ്മണകുടുംബത്തെ ഇവിടുന്നു രക്ഷിക്കണം. മററാരുടെ കൈവശവും കൊടുക്കാൻ എനിക്കു വിശ്വാസമില്ല. ഇവിടെ എപ്പോഴുമുള്ളവർ ധാരാളമുള്ളതുകൊണ്ടു ഇവിടേക്കു ഇതൊരു ബുദ്ധിമുട്ടായി വരികയുമില്ലല്ലോ' എന്നു പറഞ്ഞു. അതു കേട്ടു തിരുമല്ലാട്ടു 'ഇതു വാങ്ങി ആൎക്കെങ്കിലും കൊടുത്തു ശരിയായ പ്രമാണം വാങ്ങുകയും ആണ്ടുതോറും മുറയ്ക്കു പലിശ വാങ്ങി അങ്ങേയ്ക്കു തരികയും അതിനൊക്കെ കണക്കെഴുതുകയും മററും പ്രയാസമായിട്ടുള്ള കാൎയ്യമാണു്. ചിലക്കു കൊടുത്തിട്ടു കിട്ടാതെവന്നാൽ അന്യായം കൊടുത്തു ഈടാക്കേണ്ടതായും വരും. അപ്പോൾ കുറേശ്ശ പാഴ്ചെലവും ബുദ്ധിമുട്ടും വേണ്ടിവന്നേയ്ക്കും. ചിലപ്പോൾ പണം പലിശയ്ക്കു പോകാതെ ഇരിപ്പായിപ്പോയാലും അങ്ങേയ്ക്കു ഞാൻ പലിശതരണമല്ലോ അതെനിക്കു നഷ്ടകാരണമായിത്തീരുമല്ലോ. ഇങ്ങിനെയൊക്കെയാണു് പരമാൎത്ഥസ്ഥിതി. എങ്കിലും അങ്ങു് എന്റെ അടുക്കൽ വന്നു് അപേക്ഷിച്ചിട്ടു ഞാൻ തീരെ ഉപേക്ഷിക്കുന്നതു കഷ്ടമാണല്ലോ. അതിനാൽ ആയിരം ഉറുപ്പികയ്ക്കു ആണ്ടിൽ അറുപതുറുപ്പിക പലിശയായിട്ടു സമ്മതമുണ്ടെങ്കിൽ ഉറുപ്പിക തന്നേയ്ക്കു; ഞാൻ എടുത്തുകൊള്ളാം. പണം പലിശയ്ക്കു പോകാതെ ഇവിടെ ഇരുന്നുപോയാലും ഈ പലിശ ഞാൻ തന്നേയ്ക്കാം. ഒരു ബ്രാഹ്മണകുടുംബം രക്ഷിക്കാനായിട്ടു സ്വല്പം നഷ്ടവും ബുദ്ധിമുട്ടും വന്നാലും അതൊന്നും ഒരു വലിയ കാൎയ്യമായി ഞാൻ വിചാരിക്കുന്നില്ല. പലിശ ഞാൻ പറഞ്ഞതിൽ കൂടുതൽ വേണമെന്നുണ്ടെങ്കിൽ പണം ഇവിടെ വേണ്ട. വേറെ ആൎക്കെങ്കിലും കൊടുത്തുകൊള്ളൂ' എന്നു പറഞ്ഞു. 'പലിശ സ്വല്പം കുറഞ്ഞാലും മുതലിനു ദോഷം വരികയില്ലല്ലോ' എന്നു വിചാരിച്ചു ബ്രാഹ്മണൻ തിരുമല്ലാടു പറഞ്ഞതുപോലെതന്നെ പലിശ സമ്മതിച്ചു ഉറുപ്പിക കൊടുത്തു. തിരുമല്ലാടു ഉറുപ്പിക ആയിരവും

Digitized By Kerala Sahitya Akademi

എണ്ണിയെടുത്തുകൊണ്ട് അതിനു ബ്രാഹ്മണനു് ഒരു പ്രമാണവും എഴുതിക്കൊടുത്തു. പ്രമാണം വാങ്ങിക്കൊണ്ടു ബ്രാഹ്മണൻ അപ്പോൾത്തന്നെ പോവുകയും ചെയ്തു. പിന്നെ ആണ്ടു തികഞ്ഞപ്പോൾ ബ്രാഹ്മണൻ തിരുമുല്പാടിന്റെ അടുക്കലെത്തി. ഉടനെ തിരുമുൽപാടു പലിശവക ഉറുപ്പിക അറുപതും എണ്ണിക്കൊടുക്കുകയും ബ്രാഹ്മണൻ അതു വാങ്ങിക്കൊണ്ടു രശീതു കൊടുക്കുകയും ചെയ്തു.

അങ്ങിനെ അഞ്ചാറുകൊല്ലം കഴിഞ്ഞപ്പോൾ പ്രമാണത്തിനു കാലഹരണം സംഭവിക്കാറായതിനാൽ കാലഹരണം വരുന്നതിന്റെ തലേദിവസം ബ്രാഹ്മണൻ തിരുമുൽപാടിന്റെ അടുക്കൽച്ചെന്നു 'നമ്മുടെ പ്രമാണത്തിനു കാലഹരണദോഷം സംഭവിക്കാറായിരിക്കുന്നു. അതിനാൽ അതൊന്നു മാറിയെഴുതിത്തന്നാൽക്കൊള്ളാം. എനിക്കു് അവിടുത്തെപ്പേരിൽ അവിശ്വാസമുണ്ടായിട്ടു പറയുന്നതല്ല. പ്രമാണത്തിനു കാലഹരണം വന്നാലും ഇവിടെ നേരുകേടു പറയുകയില്ലെന്നു് എനിക്കു നല്ല ധൈര്യമുണ്ടു്. എങ്കിലും മനുഷ്യാവസ്ഥയല്ലേ? പ്രമാണം ശരിയായിത്തന്നെ ഇരിക്കട്ടെ എന്നു വിചാരിച്ചു പറയുന്നതാണു്. ഞാൻ അഗതിയാണെന്നും എനിക്കു വേറെ സമ്പാദ്യമൊന്നും ഇല്ലെന്നും അറിയാമല്ലോ' എന്നു പറഞ്ഞു. അപ്പോൾ തിരുമുൽപാടു, 'പ്രമാണത്തിനു നാളെ കാലഹരണമാകും എന്നുള്ള കാര്യം ഞാൻ ഓർത്തുകൊണ്ടുതന്നെയാണിരിക്കുന്നതു്. ഇനി പ്രമാണം മാറിയെഴുതാനും അങ്ങേയ്ക്കു പലിശ തന്നുകൊണ്ടിരിക്കാനും മറ്റും എനിക്കു സാധിക്കയില്ല. ഇവിടെയുള്ള കൊടുക്കവാങ്ങലുകളെല്ലാംതന്നെ ഇനിമതിയാക്കണമെന്നാണു് ഞാൻ വിചാരിക്കുന്നതു്. അങ്ങേയ്ക്കു തരുവാനുള്ള ഒരാണ്ടത്തെ പലിശയും മുതലും നാളെ രാവിലെ വന്നാൽ തന്നേക്കാം. പണം ഇവിടെ തെയ്യാറുണ്ടു്. ഒരു നൂറോ നൂററമ്പതോ ഉറുപ്പിക മാത്രമേ പോരാതെയുള്ളു. അതു നാളെ രാവിലെ ഉണ്ടാവും. എനിക്കു് ഒരാൾ ഒരഞ്ഞൂറുറുപ്പിക പലിശ തരാനുണ്ടു്. അതു

Digitized By Kerala Sahitya Akademi

നാളെക്കാലത്തു് ഏഴുമണിക്കുമുമ്പ് ഇവിടെ കൊണ്ടുവരാമെന്നാണ് അയാൾ പറഞ്ഞിരിക്കുന്നതു്. അയാളെ ഞാൻ ഇന്നലെ വൈകുന്നേരവും കണ്ടു പറഞ്ഞിട്ടുണ്ടു്" എന്നു പറഞ്ഞു. അതു കേട്ടു ബ്രാഹ്മണൻ 'മുതൽ കുറച്ചുകാലംകൂടി ഇവിടെത്തന്നെ നിറുത്തിയാൽക്കൊള്ളാമെന്നാണ് എന്റെ ആഗ്രഹം' എന്നു പറഞ്ഞു. 'ഇനി അതൊക്കെ പ്രയാസമാണ്. അങ്ങു പണം വേറെ ആൎക്കെങ്കിലും കൊടുത്തുകൊള്ളണം. മുതലുള്ള ആളായിരിക്കുകയും വസ്തു ഈടു കാണിച്ചു പ്രമാണം തരികയും ചെയ്താൽ പിന്നെ പേടിക്കാനെന്താണുള്ളതു്? പണം തന്നില്ലെങ്കിൽ നമുക്കീടാക്കാമല്ലോ' എന്നു തിരുമുല്പാടു പറയുകയാൽ ബ്രാഹ്മണൻ ഒടുക്കം അങ്ങിനെ സമ്മതിച്ചു് അന്നവിടെത്താമസിച്ചു. പിറ്റേദിവസം കാലത്തു മണി ഏകദേശം എട്ടായപ്പോൾ തിരുമുല്പാടു് "അയാൾ വന്നില്ലല്ലോ, ഞാനൊന്നിറങ്ങി അയാളെ അന്വേഷിക്കട്ടെ. താമസിക്കയില്ല; ക്ഷണത്തിൽ വന്നേയ്ക്കാം. പണം അതുകിട്ടിയില്ലെങ്കിൽ വേറെ ഉണ്ടാകും. എങ്ങിനെയായാലും കാൎയ്യത്തിനു കുഴപ്പമില്ല. ഞാൻ മടങ്ങിവരുമ്പോഴയ്ക്കും അങ്ങു കുളിച്ചു് ഊണു കഴിക്കണം. പണവുംകൊണ്ടു പോകുമ്പോൾ കുളിക്കാനുമുണ്ണാനുമായി വഴിക്കു വല്ല സ്ഥലത്തും കേറുന്നതു ശരിയല്ല. വല്ലതും അനൎത്ഥമുണ്ടായാൽ വിഷമമാണ്. കാലം കലിയുഗമല്ലേ? ഇപ്പോൾ ആരെയും വിശ്വസിക്കാൻ പാടില്ല. പണം ആളെക്കൊല്ലിയാണ്; നല്ലപോലെ സൂക്ഷിക്കണം. 'സൂക്ഷിച്ചാൽ ദുഃഖിക്കണ്ട' എന്നുണ്ടല്ലോ" എന്നു പറഞ്ഞിട്ടു് അവിടെനിന്നു് ഇറങ്ങിപ്പോയി. ബ്രാഹ്മണൻ കുളിയും ഊണും കഴിച്ചു തിരുമുല്പാടിന്റെ വരവിനേത്തന്നെ പ്രതീക്ഷിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു. നേരം പത്തുമണിയായി, പന്ത്രണ്ടുമണിയായി, രണ്ടുമണിയായി തിരുമുല്പാടിനേക്കാണുന്നില്ല. അപ്പോൾ ബ്രാഹ്മണനു കുറേശ്ശ ഭയ്യക്ക തുടങ്ങി. അന്നു പ്രമാണം മാറിയെഴുതുകയോ അന്യായം കോടതിയിൽ കൊടുക്കുകയോ ചെയ്തില്ലെങ്കിൽ കാലഹരണമാവും. സംഖ്യ ആ

ത്തേത്തറയിൽച്ചെന്നിരുന്നു. നേരം രാത്രി ഏകദേശം പത്തു മണിയായപ്പോൾ ഇരിക്കാൻവയ്യാതെയായിട്ട് അദ്ദേഹം അവിടെക്കിടന്നു. വ്യസനംകൊണ്ട് ഉറക്കം വന്നില്ലെങ്കിലും വിശപ്പും ക്ഷീണവുംകൊണ്ട് അദ്ദേഹം കണ്ണടച്ചു സ്വല്പമൊന്നു മയങ്ങി. അപ്പോൾ ഒരു വൃദ്ധബ്രാഹ്മണൻ അദ്ദേഹത്തിൻെറ അടുക്കൽച്ചെന്ന് 'ഇവിടെ പട്ടിണികിടക്കാൻ പാടില്ല. അങ്ങ് ഏററുമാന്നൂർച്ചെന്നു സങ്കടം പറയൂ. ഏററുമാന്നൂർ ദേവൻ നിവൃത്തിയുണ്ടാക്കിത്തരും' എന്നു പറഞ്ഞതായി അദ്ദേഹത്തിനു തോന്നി. ഉടനെ കണ്ണു തുറന്നു നോക്കീട്ട് അവിടെയെങ്ങും ആരെയും കണ്ടില്ല. ഇതു വൈക്കത്തപ്പൻെറ അരുളപ്പാടു തന്നെയാണ് എന്നു നിശ്ചയിച്ച് അദ്ദേഹം അവിടെനിന്നെണീററു പതുക്കെ നടന്നുതുടങ്ങി. പിറേറദിവസം കാലത്ത് ഏകദേശം എട്ടുമണിയായപ്പോഴേക്കും അദ്ദേഹം ഒരു വിധത്തിൽ ഏററുമാന്നൂരെത്തി. ഉടനെ പോയിക്കുളിച്ചു നിത്യകർമ്മാദികൾ കഴിച്ചുകൊണ്ടു ക്ഷേത്രത്തിലെത്തി മഹാദേവനെ വന്ദിച്ചിട്ടു മണ്ഡപത്തിലിരുന്നു ജപം തുടങ്ങി. നമസ്കാരമുണ്ണുകാലമായപ്പോൾ പലരും ചെന്നു വിളിച്ചിട്ടും അദ്ദേഹം പോകാതെ ജപിച്ചുംകൊണ്ടു തന്നെ ഇരുന്നു. അദ്ദേഹം അങ്ങിനെ ഇരിക്കട്ടെ! ഇനി നമുക്കു തിരുമുല്പാടിൻെറ സ്ഥിതി എങ്ങിനെയിരിക്കുന്നു എന്നു നോക്കാം.

ബ്രാഹ്മണൻ ഏററുമാന്നൂരെത്തിയ ദിവസം കാലത്തു പത്തുമണിയായപ്പോൾ തിരുമുല്പാടിനു മുളകരച്ചുതേച്ചതുപോലെയോ ഉമിത്തീയിലിട്ടതുപോലെയോ ഇന്നവിധമെന്നു പറയാൻ വയ്യാത്തവിധം .ദേഹമാസകലം ഒരു നീററലും പുകച്ചിലും തുടങ്ങി. അതു ക്രമേണ വർദ്ധിച്ചു-തിരുമുല്പാടിന് ഇരിക്കാനും കിടക്കാനും കുളിക്കാനും ഉണ്ണാനും ഒന്നും വയ്യാത്ത വിധത്തിലായി. ഉടനെ വൈദ്യന്മാരും മന്ത്രവാദികളുമൊക്കെയെത്തി. ചികിത്സകളും മന്ത്രവാദങ്ങളുമൊക്കെത്തുടങ്ങി. അവരെല്ലാവരും പഠിച്ച വിദ്യകളെല്ലാക്കെ

Digitized By Kerala Sahitya Akademi

പ്രയോഗിച്ചിട്ടും അദ്ദേഹത്തിനു സുഖക്കേടു കൂടിക്കൂടി വന്ന തല്ലാതെ ലേശംപോലും കുറഞ്ഞില്ല. പിന്നെ പ്രസിദ്ധനായകായിക്കരമേനവനെ വരുത്തി പ്രശ്നം വെയ്പിച്ചു നോക്കിച്ചപ്പോൾ ധനസംബന്ധമായ ഒരു കാൎയ്യത്തിനായി ഒരു ബ്രാഹ്മണൻ ചെന്നു് ഏറ്റുമാനൂർ മഹാദേവനെ ശരണം പ്രാപിച്ചിരിക്കുന്നതിനാൽ ആ മഹാദേവൻെറ കോപംനിമിത്തമാണു് ഈ സുഖക്കേടുണ്ടായിരിക്കുന്നതെന്നും ബ്രാഹ്മണനു കൊടുക്കാനുള്ള സംഖ്യ കൊടുത്തു ക്ഷമായാചനം ചെയ്യുകയും അത്രയും സംഖ്യ ഭണ്ഡാരത്തിലിട്ടു മഹാദേവനെ വന്ദിക്കുകയും ചെയ്യാതെ സുഖക്കേടു ഭേദമാവുകയില്ലെന്നും അങ്ങിനെ ചെയ്താൽ ഉടനെ സുഖമാകുമെന്നും വിധിച്ചു. ഉടനെ തിരുമല്ലാട്ടു് ആയിരത്തി ഒരുനൂറു രൂപവീതം രണ്ടുകിഴികെട്ടിയെടുപ്പിച്ചുകൊണ്ടു് ഒരു തോണിയിൽക്കയറിപ്പുറപ്പെട്ടു് ഏറ്റുമാനൂൎക്കു സമീപം അതിരമ്പുഴയെത്തി കരയ്ക്കിറങ്ങി നടന്നു് ഏറ്റുമാനൂർ ചെന്നുചേൎന്നു. അദ്ദേഹം കുളിച്ചു് അമ്പലത്തിൽച്ചെന്നപ്പോൾ ഉത്തമൎണ്ണനായ ബ്രാഹ്മണൻ മണ്ഡപത്തിൽ ജപിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നതു കണ്ടു് ഒരു കിഴി അദ്ദേഹത്തിൻെറ മുമ്പിൽവെച്ചു നമസ്കരിച്ചു ക്ഷമായാചനംചെയ്യുകയും മറേറക്കിഴിയിലേസ്സംഖ്യ ഭണ്ഡാരത്തിലിട്ടു മഹാദേവനെ വന്ദിക്കുകയും ചെയ്തു. ഇത്രയും ചെയ്തുകഴിഞ്ഞപ്പോൾ തിരുമല്ലാടിനു സുഖക്കേടൊക്കെ മാറി പൂൎണ്ണസുഖമായി. ബ്രാഹ്മണനു മനസ്താപം തീൎന്നു സന്തോഷവുമായി. അദ്ദേഹം കിഴി അഴിച്ചു് എണ്ണിനോക്കി ആയിരം രൂപ എടുക്കുകയും നൂറു രൂപ ഭണ്ഡാരത്തിലിടുകയും ചെയ്തു. പിന്നെ അദ്ദേഹവും തിരുമല്ലാടും പോയി ഊണു കഴിച്ചു വീണ്ടും നടയ്ക്കൽച്ചെന്നു മഹാദേവനെ വന്ദിച്ചിട്ടു് അവരവരുടെ ദേശങ്ങളിലേയ്ക്കു മടങ്ങിപ്പോയി. ആയിരത്തിഅറുപതുരൂപാ കൊടുക്കേണ്ടതു കൊടുക്കാതെയിരുന്ന തിരുമൽപ്പാടിനു് ആയിരത്തി ഒരുനൂററിനാല്പതു രൂപ നഷ്ടവും കൊടുക്കേണ്ടതു കൊടുപ്പിച്ച ഏറ്റുമാനൂർ മഹാദേവനു് ആയിരത്തി ഇരു

നുരൂപ ലാഭവുമായി. ഇപ്രകാരമൊക്കെയാണ് ഏററുമാനൂർ മഹാദേവന്റെ മാഹാത്മ്യം. ആ ദേവസ്വം തിരുവിതാംകൂർ സക്കാരിൽച്ചേത്തപ്പോൾ അവിടത്തെ നിത്യനിദാനാദികൾക്കു മുമ്പുണ്ടായിരുന്ന പതിവിൽ വളരെ കുറച്ചിട്ടുണ്ട്. കാലഭേദംകൊണ്ട് അവിടത്തെ പൂജാകർമ്മാദികൾക്കു വളരെ വൈകല്യവും വന്നിട്ടുണ്ട്. എങ്കിലും ദേവസാന്നിധ്യത്തിന് ഇപ്പോഴും അവിടെ യാതൊരു കുറവും വന്നിട്ടില്ല.

൩൩. തോലകവി

ഇദ്ദേഹം ഒരു മലയാളബ്രാഹ്മണകുലത്തിൽ ജനിച്ച ആളായിരുന്നു. എന്നല്ലാതെ ഇദ്ദേഹത്തിന്റെ ഇല്ലം എവിടെയായിരുന്നുവെന്നും സാക്ഷാൽ പേരെന്തായിരുന്നുവെന്നും ജീവിച്ചിരുന്ന കാലമേതെന്നും മററുമറിയുന്നതിനു ശരിയായ ലക്ഷ്യമൊന്നും കാണുന്നില്ല. എങ്കിലും ഇദ്ദേഹം, അഭിഷേകം, തപതീസംവരണം, സുഭദ്രാധനഞ്ജയം എന്നീ നാടകങ്ങളുടേയും ആശ്ചര്യമഞ്ജരി എന്ന ഗദ്യപ്രബന്ധത്തിന്റെയും നിർമ്മാതാവും കേരളചക്രവർത്തിയുമായിരുന്ന "കുലശേഖരവർമ്മാ"വെന്ന ചേരമാൻ പെരുമാളുടെ കൂടെ സേവനായി തിരുവഞ്ചിക്കുളത്തു താമസിച്ചിരുന്നതായി കേൾവിയുണ്ട്. അതിനാൽ തോലകവി ജീവിച്ചിരുന്നതു് ആ ചേരമാൻപെരുമാളുടെ കാലത്തായിരുന്നു എന്നു വിചാരിക്കാം. തോലകവിയുടെ കുടുംബവും വംശ്യന്മാരും ഇപ്പോൾ ഇല്ലെന്നു തീച്ചയാണ്. അദ്ദേഹത്തിന്റെ ചരിത്രം വിചാരിച്ചാൽ അതൊന്നുമുണ്ടായിരിക്കാൻ മാർഗ്ഗവുമില്ല.

തോലകവി ഉപനയനം കഴിഞ്ഞു ബ്രഹ്മചാരിയായിരുന്ന കാലത്തുതന്നെ അദ്ദേഹത്തിന്റെ അച്ഛൻ മരിച്ചു. പിന്നെ ആ കുടുംബത്തിൽ അദ്ദേഹവും വിധവയായ അമ്മയും മാത്രമേ ഉണ്ടായിരുന്നുള്ളു. തോലകവി വിവാഹം കഴിച്ചിരുന്നില്ല. പിന്നെ ആ വംശം വദ്ധിക്കാനിടയില്ലല്ലോ.

Digitized By Kerala Sahitya Akademi

തോലകവി ചെറുപ്പത്തിൽത്തന്നെ ബുദ്ധിയും യുക്തിയു മുള്ള ആളും ഫലിതക്കാരനും പരിഹാസശീലനുമായിരുന്നു. ഒരു ദിവസം അദ്ദേഹം അദ്ദേഹത്തിൻെറ ഇല്ലത്തു് ഊണുക ഴിച്ചുകൊണ്ടും അമ്മ വിളമ്പിക്കൊടുത്തുകൊണ്ടുമിരുന്ന സമ യം അവിടെ ദാസ്യപ്രവൃത്തികൾ ചെയ്തു താമസിച്ചിരുന്ന 'ചക്കി'എന്നു പേരായ വൃഷലി ഇതൊരു നല്ല അവസരമാ ണെന്നു കരുതി നെല്ലു മോഷ്ടിച്ചെടുക്കാനായി പത്തായത്തിൽ കയറി. തോലനും അമ്മയും അടുക്കളയിലായിരുന്നതിനാൽ ആരും കാണുകയില്ലെന്നു വിചാരിച്ചാണു് അവൾ ആ തരം നോക്കി പത്തായത്തിൽ കയറിയതു്. എങ്കിലും തോലൻ അതു കണ്ടു. ബ്രഹ്മചാരികൾ ഉണ്ടുകൊണ്ടിരിക്കുമ്പോൾ മി ണ്ടരുതെന്നും അഥവാ വല്ലതും സംസാരിക്കുകയാണെങ്കിൽ അതു സംസ്കൃതത്തിലേ ആകാവു എന്നും മലയാളബ്രാഹ്മണരു ടെ ഇടയിൽ ഒരു ചട്ടമുണ്ടു്. തോലനു സംസ്കൃതഭാഷാജ്ഞാ നമില്ലായിരുന്നതിനാൽ ഒരു സമയം അദ്ദേഹം കണ്ടാലും ത ല്ക്കാലമൊന്നും മിണ്ടുകയില്ലെന്നുള്ള വിചാരവും ചക്കിക്കുണ്ടാ യിരുന്നു. എന്നാൽ തോലൻ ഇതു കണ്ടിട്ടു മിണ്ടാതെയിരു ന്നില്ല. അദ്ദേഹത്തിന്നു ഗീർവ്വാണഭാഷാജ്ഞാനമില്ലായിരുന്നു വെങ്കിലും തല്ക്കാലാവശ്യത്തിനായി അദ്ദേഹം തൻെറ യുക്തി കൊണ്ടും ബുദ്ധികൊണ്ടും ചില വാക്കുകൾ സൃഷ്ടിച്ചാണു് സം സാരിച്ചതു്. അതു്, "പനസി ദശായാം പാശി" എന്നായി രുന്നു. പനസം എന്നു പറഞ്ഞാൽ ചക്ക എന്നും ദശ എന്നു പറഞ്ഞാൽ പത്തു് എന്നും പാശം എന്നു പറഞ്ഞാൽ കയ റു് എന്നും അൎത്ഥമുള്ളതിനാൽ പനസി എന്നു പറഞ്ഞാൽ ചക്കി എന്നും ദശായാം എന്നു പറഞ്ഞാൽ പത്തായത്തിലെ ന്നും പാശി എന്നു പറഞ്ഞാൽ കയറി എന്നും അൎത്ഥം സി ദ്ധിക്കുമെന്നു യുക്തികൊണ്ടു നിശ്ചയിച്ചാണു് അദ്ദേഹം ഇങ്ങി നെ പറഞ്ഞതു്. തോലൻെറ അമ്മയും പുത്രനെപ്പോലെത ന്നെ ബുദ്ധിയും യുക്തിയുമുള്ള കൂട്ടത്തിലായിരുന്നു. അതിനാൽ ആ അന്തൎജ്ജനം പുത്രൻ പറഞ്ഞതിൻെറ അൎത്ഥം മനസ്സി

Digitized By Kerala Sahitya Akademi

ലാക്കുകയും ഉടനെ ഓടിച്ചെന്നു ചക്കിയുടെ കളവു കണ്ടുപിടിക്കുകയും ചെയ്തു. എങ്കിലും "ഇനി മേലാൽ ഇങ്ങിനെ ചെയ്യരുതെ"ന്നും മററും പറഞ്ഞു ശാസിച്ചതല്ലാതെ ആ അന്തർജ്ജനം ചിരപരിചിതയും അനന്യശരണയുമായിരുന്ന ആ വൃഷലിയെ ഉപേക്ഷിച്ചില്ല. അതിനാൽ അവൾ പിന്നെയും യഥാപൂർവ്വം അവിടെത്തന്നെ താമസിച്ചു. എങ്കിലും അക്കാലംമുതൽ അന്തർജ്ജനവും തോലനും പ്രത്യേകം സൂക്ഷിച്ചുതുടങ്ങിയതുകൊണ്ട് അവൾക്ക് അവിടെനിന്ന് ഒന്നും മോഷ്ടിച്ചെടുക്കാൻ തരമില്ലാതെയായിത്തീൎന്നു. അതിനാലവൾ, "ബ്രഹ്മചാരിയെ ഏതുവിധവും സ്വാധീനപ്പെടുത്തണം. ഇദ്ദേഹത്തിന്റെ സഹായംകൂടാതെ ഇവിടെനിന്നു യാതൊന്നും കൈക്കലാക്കാൻ സാധിക്കയില്ല" എന്നു വിചാരിച്ച് അദ്ദേഹത്തെ വശപ്പെടുത്തുവാൻ ഉത്സാഹിച്ചുതുടങ്ങി. ഈ ആഗ്രഹം സാധിക്കുന്നതിനായി അവൾ പ്രയോഗിച്ച ഉപായങ്ങൾ ഗൂഢമായി ചില നർമ്മാലാപങ്ങളും ശൃംഗാരചേഷ്ടകളും മററുമായിരുന്നു. ആദ്യകാലത്ത് ഇവകൊണ്ടു വിശേഷിച്ചു ഫലമൊന്നും ഉണ്ടായില്ല. എങ്കിലും ക്രമേണ തോലനു പ്രായം കൂടിവരികയും അതോടുകൂടി അദ്ദേഹത്തിന്നു ചക്കിയുടെ ചേഷ്ടകളിലും നാട്യങ്ങളിലും രഹസ്സല്ലാപങ്ങളിലും ഒരു കൌതുകം ജനിക്കുകയും ചെയ്തു. പതിനാറു വയസ്സാകാതെ സമാവൎത്തനം കഴിച്ചുകൂടാ എന്നാണല്ലോ മലയാളബ്രാഹ്മണരുടെ നിയമം. ഈ ബ്രഹ്മചാരി പതിനാറു വയസ്സാകുന്നതിന്നുമുമ്പുതന്നെ മന്മഥാക്രാന്തഹൃദയനായിത്തീരുകയും ചക്കിയുടെ അപാംഗവലയിലകപ്പെടുകയും അങ്ങിനെ ബ്രഹ്മചൎയ്യവ്രതത്തിന്നു ഭംഗം വരുത്തുകയും അതു പലരും അറിയുന്നതിന്ന് ഇടയാവുകയും ചെയ്തു. ഇതിന്നു വിധിപ്രകാരം പ്രായശ്ചിത്തവും മററും ചെയ്യിച്ച് അദ്ദേഹത്തെശ്ശുദ്ധീകരിച്ചെടുക്കുന്നതിന്ന് അദ്ദേഹത്തിന് അച്ഛനും മററും ജീവിച്ചിരിക്കുന്നുണ്ടായിരുന്നില്ലല്ലോ. എന്നു മാത്രമല്ല, അദ്ദേഹം തരം കിട്ടുമ്പോഴെല്ലാം എല്ലാവരേയും പരിഹസിക്കാറുണ്ടായിരുന്നതുകൊണ്ടു സജ്ജനങ്ങൾക്കൊ

Digitized By Kerala Sahitya Akademi

കൊ അദ്ദേഹത്തോടു വിരോധവുമുണ്ടായിരുന്നു. അതിനാൽ എല്ലാവരുംകൂടി അദ്ദേഹത്തെ ഭ്രഷ്ടനാക്കിക്കളഞ്ഞു. സമാവത്തനത്തിൻെറ കാലമായിട്ടും ആരും അതു നടത്താതെയിരിക്കുകയും നടത്തുകയില്ലെന്നു തീച്ച്യാവുകയും ചെയ്തപ്പോൾ അദ്ദേഹം സ്വയമേവ അദ്ദേഹത്തിൻെറ കഴുത്തിൽക്കിടന്നിരുന്ന തോൽ പറിച്ചുകളഞ്ഞു. അങ്ങിനെയായിരുന്നു അദ്ദേഹത്തിൻെറ സമാവത്തനം. ബ്രാഹ്മണകുമാരന്മാരെ ഉപനയിക്കുമ്പോൾ പൂണുലോടുകൂടി തോലും (കൃഷ്ണാജിനവും) ഇടുക പതിവുണ്ടല്ലോ. അതിനാൽ ബ്രഹ്മചാരികളെ തോലിട്ട ഉണ്ണി എന്നും ചിലർ പരിഹാസമായിട്ടു തോലൻ എന്നും പറയാറുണ്ട്. ആ തോൽ എടുത്തുകളയുന്നതു സമാവത്തനസമയത്താണ്. ഈ ഉണ്ണിക്കു തോൽ ഇട്ടതല്ലാതെ മുറപ്രകാരം എടുത്തുകളയുക ഉണ്ടായില്ലല്ലോ. അതുകൊണ്ടും സ്വയമേവ തോൽ പറിച്ചുകളഞ്ഞതുകൊണ്ടും അദ്ദേഹത്തെ എല്ലാവരും തോലൻ എന്നു പറഞ്ഞുതുടങ്ങുകയും ആ പേരുതന്നെ ക്രമേണ സ്ഥിരപ്പെടുകയും അതിനാൽ അദ്ദേഹത്തിൻെറ സാക്ഷാൽപ്പേര് എന്തായിരുന്നുവെന്നു കാലാന്തരത്തിൽ ആക്കും നിശ്ചയമില്ലാതെയായിത്തീരുകയും ചെയ്തു. ഭ്രഷ്ടനായിപ്പോയ അദ്ദേഹത്തിന്നു സ്വജനങ്ങളായിട്ടുള്ളവരാരും പെണ്ണിനെ കൊടുക്കാഞ്ഞിട്ടാണ് അദ്ദേഹം വിവാഹം കഴിക്കാതെയിരിക്കുകയും അദ്ദേഹത്തിൻെറ വംശം നശിച്ചുപോവുകയും ചെയ്തതെന്നു വിശേഷിച്ചു പറയണമെന്നില്ലല്ലോ. ആരും പെണ്ണിനെ കൊടുക്കുകയില്ലെന്നു തീച്ച്യായപ്പോൾ ചക്കിയെത്തന്നെ അദ്ദേഹം ഭാര്യയായി സ്വീകരിച്ചു.

അനന്തരം തോലൻ യഥാക്രമം വിദ്യാഭ്യാസം ചെയ്യുകയും അചിരേണ വലിയ വിദ്വാനും മഹാകവിയുമായിത്തീരുകയും ചെയ്തു. എങ്കിലും അദ്ദേഹത്തിൻെറ പ്രകൃതിസിദ്ധമായിട്ടുള്ള പരിഹാസശീലത്തിന്നും ഫലിതോക്തിക്കും യാതൊരു ഭേദവും വന്നില്ല. ചക്കിയെക്കുറിച്ചുതന്നെ അദ്ദേഹം വ

Digitized By Kerala Sahitya Akademi

ണ്ണിച്ചു പല ശ്ലോകങ്ങളുണ്ടാക്കീട്ടുണ്ട്. അവയിൽ ചിലതു താഴെച്ചേർക്കുന്നു.

"അന്നൊത്തപോക്കീ! കുയിലൊത്ത പാട്ടീ!
ദന്തൊത്ത വാക്കീ! തിലപുഷ്പമൂക്കീ!
ദരിദ്രയില്ലാത്ത യവാംഗദപാലെ
നീണ്ടിട്ടിരിക്കും നയനദ്വയത്തീ!"

ഈ ശ്ലോകം ചക്കിക്കു ഒട്ടും സന്തോഷകരമായില്ല. "എന്തോ പോക്കീ, പാട്ടീ, വാക്കീ, മൂക്കീ എന്നും മറ്റും പറയരുത്" എന്നവൾ പറഞ്ഞു. അതിനാൽ തോലൻ നല്ല ഭംഗിയുള്ള പദങ്ങൾ ചേർത്തു പിന്നെയൊരു ശ്ലോകമുണ്ടാക്കി. അതു —

"അക്ഷുഷ്മുഫലകോമളസ്തനീ!
ശക്കരാസദൃശചാരുഭാഷിണീ!
തിന്ത്രിണീദലസമാനലോചനേ!
സിന്ധുരേന്ദ്രരുചിരാമലഭ്രൂതേ!"

ഇതു ചക്കിക്കു നല്ലപോലെ ബോധിച്ചു. ചക്കി കേവലം വിഡ്ഢിയായിരുന്നുവെന്നും ശ്ലോകങ്ങളുടെ അത്ഥം മനസ്സിലക്കാൻ അവൾക്കു ശക്തിയില്ലായിരുന്നുവെന്നും വിശേഷിച്ചു പറയണമെന്നില്ലല്ലോ. തോലകവി ചക്കിയെ വണ്ണിച്ചുണ്ടാക്കിയ മറെറാരു ശ്ലോകവും താഴെ ചേർക്കുന്നു.

"മുളഞ്ഞാസനസ്പൃഷ്ടികൽ
വിളങ്ങും ചേർജലോചനേ!
പൊതിപ്പെണ്ണുച്ചനോടൊത്ത
മാർജദണ്ഡാം വിരാജതേ!"

ചില ആശാന്മാർ "വിരിഞ്ചഃ കമലാസനഃ" എന്നുള്ള

Digitized By Kerala Sahitya Akademi

ത്തു "പിരിം ചക്കമലാസനഃ" എന്നു ചൊല്ലിക്കൊടുത്തു കുട്ടികളെ പഠിപ്പിക്കുന്നതു കേട്ടിട്ടു് ആ ആശാന്മാരെ പരിഹസിക്കാനും തന്റെ യുക്തി കാണിക്കാനുംകൂടിയാണു് തോലൻ ഈ ശ്ലോകമുണ്ടാക്കിയതു്. ചക്കമലാസനൻ, ചക്കയുടെ മലം ആസനമായിട്ടുള്ളവൻ. ചക്കയുടെ മലം മുളഞ്ഞു്. "വിരിഞ്ചഃ കമലാസനഃ" എന്നുള്ളതു ബ്രഹ്മാവിന്റെ പര്യായങ്ങളാണല്ലോ. ബ്രഹ്മാവിനെ "ചക്കമലാസനൻ" എന്നു പറയാമെങ്കിൽ "മുളഞ്ഞാസനൻ" എന്നും പറയാമെന്നാണു് തോലന്റെ യുക്തി. ചേർ=പങ്കം. ചേർജം എന്നു പറഞ്ഞാൽ പങ്കജം എന്നർത്ഥം. കാളപ്പുറത്തു കെട്ടിയിടുന്ന പുമടിനു പൊതിയെന്നു പറയാറുണ്ടല്ലോ. അപ്പോൾ കാളപ്പുറത്തിരിക്കുന്നതിനു പൊതിയെന്നു പറയാമെന്നു സിദ്ധിക്കുന്നു. ശിവനും കാളപ്പുറത്തിരിക്കുമല്ലോ. അതിനാൽ ശിവനേയും പൊതിയെന്നു പറയാം. ആ പൊതിയുടെ പെണ്ണു ശ്രീപാർവ്വതി ശ്രീപാർവ്വതിയുടെ അച്ഛൻ (അച്ഛൻ) ഹിമവാൻ. അപ്പോൾ "പ്പൊതിപ്പെണ്ണച്ഛനാടൊത്ത" എന്നു പറഞ്ഞാൽ "പർവ്വതതുല്യമായ" എന്നർത്ഥം. മാർജ്ജം മാറിൽ ജനിച്ചതു്. സ്തനം എന്നു താല്പര്യം. ഉരോജം, വക്ഷോജം ഇത്യാദിപോലെ.

ഈ ശ്ലോകവും ചക്കിക്കു് ഏററവും സന്തോഷകരമായിരുന്നതിനാൽ ഒരു ശ്ലോകം കൂടിയുണ്ടാക്കണമെന്നു് അവൾ പറയുകയും ഉടനെ തോലകവി താഴെക്കാണുന്നപ്രകാരം ഒരു ശ്ലോകമുണ്ടാക്കിച്ചൊല്ലുകയും ചെയ്തു.

"വക്ത്രാംഭോജം തു കൈലാസപതിരമളകാ-
    ലങ്കൃതം, കൊങ്കയുഗ്മം
വൃത്രാരാതേഃ കരോരം കലിശമിവ പരി-
    ഷ്ലിഷ്ടസാരം ഗിരീണാം,

മദ്ധ്യം മത്തേഭവത്തേ പിടിയിലമരുവോ-
ന്നൊത്രയും ചിത്രമോത്താൽ
മുഗ്ദ്ധേ! മൽപ്രാണനാഥേ! വപുരുദധിരിവാ-
ഭാതി ലാവണ്യപൂൎണ്ണം."

ഇങ്ങിനെ ചാക്കിയുടെ ആവശ്യപ്രകാരവും അല്ലാതെയും ശൃംഗാരഹാസ്യരസപ്രധാനങ്ങളും ഫലിതമയങ്ങളുമായിട്ടുള്ള അനേകം ശ്ലോകങ്ങൾ തോലകവി ഉണ്ടാക്കീട്ടുണ്ട്. എല്ലാത്തിൻേറയും രീതി ഇതുതന്നെ.

തോലകവിയുടെ ഭക്തിരസപ്രധാനങ്ങളായ ശ്ലോകങ്ങളും ഫലിതമയങ്ങളും യുക്തികൊണ്ട് അൎത്ഥം ഗ്രഹിക്കേണ്ടുന്നവയുമാണ്. രീതി കാണിക്കാനായി ഒരു ശ്ലോകം താഴെ ചേൎക്കുന്നു.

"പല്ലിത്തോലാടയാം യസ്യ
യസ്യ പന്ത്രണ്ടര പ്രിയാ
കോണച്ചേട്ടാഭിധാനസ്യ
അൎദ്ധാൎദ്ധം പ്രണതോസ്മ്യഹം."

പല്ലിനു സംസ്കൃതത്തിൽ ദന്തമെന്നു പറയുമല്ലോ. അപ്പോൾ പല്ലി എന്നു പറഞ്ഞാൽ ദന്തി=ആന എന്നൎത്ഥം പന്ത്രണ്ടര ആറ്. ഗംഗ എന്നു താല്പൎയ്യം. കോണം=മൂക്ക്. ചേട്ടൻ=അണ്ണൻ. കോണച്ചേട്ടൻ=മുക്കണ്ണൻ. മൂന്നു കണ്ണുകളുള്ള ശിവൻ എന്നു താല്പൎയ്യം. അൎദ്ധാൎദ്ധം അൎദ്ധത്തിൻെറ അൎദ്ധം. അൎദ്ധം=പകുതി അര എന്നു താല്പൎയ്യം. അതിൻെറ അൎദ്ധം കാൽ=പാദം എന്നൎത്ഥം. ആനത്തോൽ വസ്ത്രമായും ഗംഗ ഭാൎയ്യയായും മുക്കണ്ണൻ എന്നു പേരോടുകൂടിയവനായുമിരിക്കുന്ന അവൻെറ പാദത്തെ ഞാൻ നമസ്കരിക്കുന്നു എന്ന് ആകപ്പാടെയുള്ള അൎത്ഥം.

തോലകവി ശിവനെക്കുറിച്ചുതന്നെ മറ്റൊരു വന്ദനശ്ലോകമുണ്ടാക്കീട്ടുണ്ട്. അതും താഴെച്ചേൎക്കുന്നു.

"മാരാരേ! തവ ദാസോഹം
വാരി യസ്യ ജടാന്തരേ

യം പ്രാഹുരവ്യയം നിത്യം
തന്ത്രിണേത്രം നമാമ്യഹം."

കേവലം സംസ്കൃതഭാഷയിലുള്ള ഈ ശ്ലോകത്തിലും അദ്ദേഹം മാരാർ, വാരിയർ, എമ്പ്രാൻ, തന്ത്രി എന്നിവരുടെ പേരുകൾ വരുത്തിയിരിക്കുന്നു. ഇതും ഒരുവക ഫലിതമാണല്ലോ. പരപരിഹാസാർത്ഥമായിട്ടും തോലകവി അനേകം ശ്ലോകങ്ങളുണ്ടാക്കീട്ടുണ്ട്. "മന്നായ്ച്ചേർക്കുമാം പദങ്ങളിടവിട്ടെങ്കിലും ചേർത്തിടാം" എന്നാണല്ലോ സംസ്കൃതനിയമം. ആ നിയമവും പ്രാസം, യമകം മുതലായ ശബ്ദഭംഗിക്കും പാദപൂരണത്തിനും മററുമായി നിരർത്ഥകങ്ങളും അനാവശ്യകങ്ങളുമായ പദങ്ങൾ പ്രയോഗിക്കുന്നതും തോലകവിക്ക് ഇഷ്ടമല്ല. അങ്ങിനെ പ്രയോഗിക്കുന്നവരെ ആക്ഷേപിച്ചു തോലകവി ഉണ്ടാക്കീട്ടുള്ള ചില ശ്ലോകങ്ങളും താഴെ ചേർക്കുന്നു.

"ഫപ്രഫനന്ദാനന്ദം
പദദ്വയം നാത്ര ജനിതനന്ദാനന്ദം
താവയം വന്ദേ വക്ര്യാ
നിരനായം ദലിതദാനവന്ദേവക്ര്യാഃ"

ഈ ശ്ലോകത്തിൽ ഫപ്രഫനം, ദാനന്ദം, വക്ര്യാഃ ഈ മൂന്നു പദങ്ങൾ നിരർത്ഥങ്ങളും യമകത്തിനായിട്ടു മാത്രം ചേർത്തിട്ടുള്ളവയുമാണ്. ശേഷമുള്ള പദങ്ങൾകൊണ്ടു മാത്രമേ കാര്യമുള്ളു. ആവശ്യമില്ലാത്ത പദങ്ങളോടു ചേർത്തുതന്നെ "പദദ്വയം നാത്ര" എന്നും 'നിരനായം' എന്നും പ്രയോഗിച്ച് അവ അനാവശ്യകങ്ങളാണെന്നു സൂചിപ്പിക്കുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു. അതും ഒരു സാമർത്ഥ്യമാണല്ലോ. ഇനി ഇതുപോലെതന്നെ വേറൊരു ശ്ലോകം—

"ഉത്തിഷ്ഠോത്തിഷ്ഠ രാജേന്ദ്ര!
മുഖം പ്രക്ഷാളയസ്വ ടഃ
ഏഷ ആഗച്ഛതേ കക്ഷ
ചവൈ തുഹി ച വൈ തുഹി"

ഇവിടെ "കക്ക" എന്നുള്ളതിനോടു "ടഃ" എന്നുകൂടി ചേർത്ത് അന്വയിക്കണം. പദങ്ങളെ അങ്ങുമിങ്ങുമായി പ്രയോഗിക്കാമെങ്കിൽ അക്ഷരങ്ങളെയും അങ്ങിനെ പ്രയോഗിക്കാം എന്നാണ് തോലകവിയുടെ അഭിപ്രായം. അപ്രകാരംതന്നെ "ച, വൈ, തു, ഹി ഇത്യാദി അനാവശ്യകങ്ങളായിട്ടുള്ള അവ്യയപദങ്ങൾ അങ്ങുമിങ്ങുമായി ഇടയ്ക്കിടയ്ക്കു ചേർത്തു പ്രയോഗിക്കുന്നതെന്തിന്? എല്ലാംകൂടി ഒരുമിച്ചിരിക്കട്ടെ. ആവശ്യംപോലെ ഓരോ പദങ്ങൾ എടുത്തുചേർത്ത് അന്വയിക്കാമല്ലോ" എന്നു വിചാരിച്ചാണ് തോലകവി ആ വക പദങ്ങൾകൊണ്ടുതന്നെ നാലാം പാദം തീർത്തത്. അനാവശ്യങ്ങളും അനർത്ഥങ്ങളുമായ പദങ്ങളെ ഔചിത്യംകൂടാതെ പ്രയോഗിക്കുന്ന കവികൾക്ക് ഈ ആക്ഷേപങ്ങൾ മർമ്മഭേദകങ്ങളായിരിക്കുമല്ലോ.

അന്യന്മാരുടെ കൃതികൾക്കു കുററവും കുറവും പറയുന്നവർ ധാരാളവും നിരാക്ഷേപമായി കവനം നിർമ്മിക്കുവാൻ കഴിയുന്നവർ ലോകത്തിൽ ചുരുക്കവുമാണല്ലോ. എന്നാൽ തോലകവി അന്യന്മാരുടെ കൃതികളെ ആക്ഷേപിക്കുന്നതിനും അന്യന്മാർ ആക്ഷേപിക്കാത്ത വിധത്തിൽ കാവ്യങ്ങൾ നിർമ്മിക്കുന്നതിനും കഴിയുന്ന ആളായിരുന്നു. അദ്ദേഹം അന്വയക്രമത്തിനു പദങ്ങൾ ചേർത്തും അനാവശ്യപദങ്ങൾ കൂടാതെയും ഒരു കാവ്യം നിർമ്മിച്ചിട്ടുണ്ട്. അതിലുള്ള ശ്ലോകങ്ങളിൽ ഏററവും പ്രസിദ്ധമായിട്ടുള്ള ഒന്നു താഴെ ചേർക്കുന്നു.

"സാന്ദ്രാഞ്ജലികാ നിർജ്ജരനിർധരിണ്യാം
തദീയസൌധാഗ്രജുഷാം വധൂനാം
ആലോലനേത്രപ്രകരം നിരീക്ഷ്യ
ധ്വഷഭ്രമാജ്ജാലശതം ക്ഷിപന്തി."

ഈ കാവ്യംകൂടി ഉണ്ടാക്കിക്കഴിഞ്ഞപ്പോഴേയ്ക്കും തോലകവി വിശ്വവിശ്രുതനായിത്തീർന്നു. അദ്ദേഹത്തെ "തോലൻ" എന്നു മാത്രം പറഞ്ഞിരുന്ന അസൂയാലുക്കളായ വി

Digitized By Kerala Sahitya Akademi

രോധികൾ പോലും "തോലകവി" എന്നുതന്നെ പറഞ്ഞു തുടങ്ങുകയും ചെയ്തു.

ഇങ്ങിനെയിരുന്ന കാലത്താണ് കുലശേഖരവൎമ്മായെന്നു പ്രസിദ്ധനായിരുന്ന ചേരമാൻപെരുമാൾ സംസ്കൃതനാടകങ്ങൾ ചാക്യാന്മാരെക്കൊണ്ടു് അരങ്ങേററം കഴിപ്പിക്കുവാൻ ഉത്സാഹിച്ചുതുടങ്ങിയതു്. അദ്ദേഹം ആദ്യംതന്നെ ചാക്യാന്മാരെക്കൊണ്ടു് അരങ്ങേററം കഴിപ്പിക്കാനുത്സാഹിച്ചതു ശാകുന്തളം നാടകമാണ്. അരങ്ങേററത്തിനു സൂതന്റെ വേഷം ധരിച്ച ചാക്യാർ "രാജാനം മൃഗഞ്ചാവലോക്യ" (മൃഗമതിനെയുമാത്തചാപനാകും ജഗദഭിവന്ദ്യ ഭവാനെയും വിലോക്യ) എന്നുള്ള ഭാഗം യഥാക്രമം അഭിനയിച്ചപ്പോൾ ആ ചാക്യാരുടെ കണ്ണു പൊട്ടിപ്പോവുകയാൽ അരങ്ങേററം നടന്നില്ല. പിന്നെ പെരുമാൾ അഭിഷേകം, തപതീസംവരണം, സുഭദ്രാധനഞ്ജയം ഇങ്ങിനെ മൂന്നു നാടകങ്ങൾ സ്വയമേവ നിൎമ്മിക്കുകയും അവ ഉടനെ ചാക്യാന്മാരെക്കൊണ്ടു് അരങ്ങേററം കഴിപ്പിക്കണമെന്നു നിശ്ചയിക്കുകയും ചെയ്തു. ആ മൂന്നു നാടകങ്ങളിൽ കടുപ്പിലുണ്ടാക്കിയ സുഭദ്രാധനഞ്ജയമാണ് പെരുമാൾക്കു് അധികം ബോധിച്ചതു്. അതിനാൽ അതുതന്നെ ആദ്യം അരങ്ങേററം കഴിപ്പിക്കണമെന്ന് അദ്ദേഹം നിശ്ചയിച്ചു. എങ്കിലും അതു വിദ്വാന്മാരെ ഒന്നു കേൾപ്പിച്ചിട്ടുവേണം ചാക്യാന്മാരെ ഏല്പിക്കാനെന്നു് അദ്ദേഹത്തിനു തോന്നി. "ആപരിതോഷാദ്വിദുഷാം ന സാധു മന്യേ പ്രയോഗവിജ്ഞാനം" എന്നുണ്ടല്ലോ. അതിനാൽ ചേരമാൻപെരുമാൾ ഒരുദിവസം തന്റെ സദസ്യന്മാരും സമീപസ്ഥന്മാരുമായ വിദ്വാന്മാരെയെല്ലാം വിളിച്ചുകൂട്ടി. ആ സദസ്സിൽ തോലകവിയും ചെന്നുചേൎന്നിരുന്നു. ആ സഭാവാസികളെ ചേരമാൻപെരുമാൾ സുഭദ്രാധനഞ്ജയം സ്വയമേവ വായിച്ചുകേൾപ്പിക്കാനാരംഭിച്ചു. ഒന്നാമങ്കം കഴിഞ്ഞു രണ്ടാമങ്കം വായിച്ചുതുടങ്ങിയപ്പോൾത്തന്നെ തോലകവി കു

Digitized By Kerala Sahitya Akademi

റേറ്റു വിറച്ചുതുടങ്ങി. രണ്ടാമങ്കം ഏകദേശം പകുതിയായപ്പോൾ തോലകവി അത്യുച്ചത്തിൽ അട്ടഹസിച്ചുകൊണ്ടും “അയ്യോ! എനിക്കു സഹിക്കാൻ വയ്യ” എന്നു പറഞ്ഞുകൊണ്ടും ചാടിയെണീറ്റുനിന്നു വെളിച്ചപ്പാടിനെപ്പോലെ തുള്ളിത്തുടങ്ങി. സദസ്യരെല്ലാം പരിഭ്രമിച്ച് എണീക്കുകയും “അതാണ്? കാര്യമെന്താണ്?” എന്നും മറ്റും ചോദിക്കുകയും ചെയ്തു. അപ്പോൾ തോലകവി “ഞാൻ ശാകുന്തളനാടകമാണ്. എനിക്കുള്ള അർത്ഥകല്പനകളും മര്യാദയുമെല്ലാമപഹരിച്ച് ഈ സുഭദ്രാധനഞ്ജയത്തിനു കൊടുത്തിരിക്കുന്നു. ഇതെനിക്കു സഹിക്കാവുന്നതല്ല” എന്നു പറഞ്ഞു. ഇതു കേട്ടപ്പോൾ, ഇതു തോലകവി ചേരമാൻപെരുമാളെ പരിഹസിക്കാനായിട്ടെടുത്ത വിദ്യയാണെന്നു സദസ്യർക്കു മനസ്സിലാവുകയും ചിലർ മനസ്സറിയാതെ പൊട്ടിച്ചിരിച്ചുപോവുകയും ഏതാനും പേർ അവർക്കു വന്ന ചിരി പെരുമാളെ ഭയപ്പെട്ട് ഉള്ളിൽ ഒതുക്കുകയും ചെയ്തു. പെരുമാൾ ഏറ്റവും വിഷണ്ണനായിത്തീർന്നു എന്നുള്ളതു പറയണമെന്നില്ലല്ലോ. അദ്ദേഹം ശേഷം വായിക്കാൻ ശക്തനാകാതെ ലജ്ജാവനതമുഖനായി അവിടെനിന്ന് എണീറ്റുപോയി. ഉടനെ തോലകവിയുടെ തുള്ളൽ നില്ക്കുകയും സഭാവാസികളെല്ലാവരും പിരിഞ്ഞുപോവുകയും ചെയ്തു.

അന്നു രാത്രിയിൽ കിടന്നിട്ടു ചേരമാൻ പെരുമാൾക്ക് ഉറക്കം വന്നില്ല. തന്റെ നാടകങ്ങൾ വിദ്വജ്ജനങ്ങൾക്കു രുചിക്കുകയും അവയ്ക്കു പ്രസിദ്ധിയും പ്രചാരവും സിദ്ധിക്കുകയും ചെയ്യുന്നതിന് എന്താണ് വേണ്ടതെന്ന് അദ്ദേഹം വളരെ നേരം വിചാരിച്ചുനോക്കീട്ടും ശരിയായ മാർഗ്ഗമൊന്നും കണ്ടില്ല. ഒടുക്കം തോലകവിയെത്തന്നെ വരുത്തി ആലോചിക്കാമെന്നു നിശ്ചയിച്ചു ചേരമാൻപെരുമാൾ ആ രാത്രിയിൽത്തന്നെ ആളയച്ചു തോലകവിയെ ഗൂഢമായി തന്റെ അടുക്കൽ വരുത്തി അദ്ദേഹത്തിന്റെ അഭിപ്രായപ്രകാരം നാടകാഭിനയത്തിനു വേണ്ടുന്ന മുറകളെല്ലാം വ്യവസ്ഥപ്പെടുത്തി.

Digitized By Kerala Sahitya Akademi

വിദൂഷകരുള്ള നാടകങ്ങൾ അഭിനയിക്കുന്നതിന് ആദ്യം തന്നെ വിദൂഷകവേഷധാരിയായ ഒരു നടൻ പ്രവേശിച്ച വിവാദ തീൎത്തു എന്നും വിനോദം, വഞ്ചനം, അശനം, രാജസേവ എന്നീ പുരുഷാൎത്ഥങ്ങൾ സാധിച്ച എന്ന പറയണമെന്നും അവസ്ഥം നാടകങ്ങളിലെ വിദൂഷകൻെറ വാക്യങ്ങൾക്ക പകരമായിട്ടും മണിപ്രവാളമായും മററു ചില ശ്ലോകങ്ങൾകൂടി വേണമെന്നും മററുമാണ് അവർ വ്യവസ്ഥപ്പെടുത്തിയതു്. ആ വക ശ്ലോകങ്ങളെല്ലാമുണ്ടാക്കുന്നതിനു ചേരമാൻപെരുമാൾ തോലകവിയെത്തന്നെ ഏല്പിക്കുകയും അദ്ദേഹം ഉണ്ടാക്കിക്കൊടുക്കുകയും ചെയ്തു.

വിവാദ തീൎക്കുകയെന്നുവെച്ചാൽ അനധീതമംഗലം ഗ്രാമക്കാരും പെരുന്തൃക്കോവിലെന്ന ക്ഷേത്രത്തിലെ ഊരാളന്മാരുമായ മേക്കാന്തല, കിഴക്കാന്തല എന്നു രണ്ടുകൂട്ടക്കാർ തമ്മിലുള്ള അധികാരത്തൎക്കം തീൎക്കയാണ്. ഇതിൽ ഊരാളന്മാർ, സമുദായം, ശാന്തിക്കാർ, വാരിയർ, മാരാൻ മുതലായ ക്ഷേത്രാധികാരികളുടെയും ക്ഷേത്രസംബന്ധികളുടെയും ചാക്യാർ, നമ്പ്യാർ മുതലായവരുടെയും സ്വഭാവങ്ങളെ വൎണ്ണിച്ച് അനവധി ശ്ലോകങ്ങൾ തോലകവി ഉണ്ടാക്കി. വിനോദം എന്നതു് ഈ ഊരാളന്മാർ മുതലായവരെല്ലാവരും കൂടി "ഭ്രമരികലഃകാലാഹലത്തുണ്ണിമഞ്ജരി" എന്നൊരു വേശ്യാസ്ത്രീയുടെ അടുക്കൽച്ചെന്നു തൃതീയപുരുഷാൎത്ഥം സാധിക്കുകയാണ്. ഇതിനു സ്ത്രീകളുടെ സ്വഭാവങ്ങളെ വൎണ്ണിച്ചും വളരെ ശ്ലോകങ്ങൾ തോലകവി നിൎമ്മിച്ചു. വഞ്ചനം എന്നതു വിനോദം സാധിക്കാൻപോയവരിൽ ഒരാൾ ഉണ്ണിമഞ്ജരിയുടെ വെള്ളിക്കരണ്ടകം മോഷ്ടിച്ച് ആരുമറിയാതെ വായിലാക്കി കൊണ്ടുപോന്നു എന്നുള്ളതാണ്. അതിന് അധികം വിസ്താരവും വൎണ്ണനയുമൊന്നുമില്ല. പിന്നെ അശനം എന്നതു് ഞീം ഞീം നാസ്തുരുടെ പന്തുണ്ടാംമാസസ്സദ്യ ഇവർ പോയി ഉണ്ടു എന്നുള്ളതാണ്. ഇതു വളരെ കേമമാക്കി

Digitized By Kerala Sahitya Akademi

സഭ്യയുടെ ഓരോ വിഭവങ്ങളേയും പ്രത്യേകം പ്രത്യേകം വിവരിച്ചും വർണ്ണിച്ചും വളരെ ശ്ലോകങ്ങൾ കവി ഉണ്ടാക്കി. ഇങ്ങിനെ മൂന്നു പുരുഷാർത്ഥങ്ങൾ സാധിച്ചുകഴിഞ്ഞാൽപ്പിന്നെ രാജസേവയായി. അതിന് ഈ ഊരാളന്മാർ മുതലായവരിൽ സമർത്ഥനായ ഒരാളെ തെരഞ്ഞെടുത്ത് അയയ്ക്കുകയാണ്. ആയാൾ, പിന്നീടഭിനയിക്കാൻ നിശ്ചയിച്ചിരിക്കുന്ന നാടകമേതോ, അതിലെ കഥാനായകനായ രാജാവിനെ സേവിച്ചു താമസിച്ചു എന്നു പറഞ്ഞു നാടകവുമായി സംബന്ധം വരുത്തണം. നാടകത്തിലെ വിദൂഷകനായിത്തീരുന്നതും ആയാൾതന്നെയാണ്. ഈ നാലാമത്തെ പുരുഷാർത്ഥം പറയുന്നതിനും രാജാക്കന്മാരുടെ സ്വഭാവങ്ങളെ വർണ്ണിച്ച് അനവധി ശ്ലോകങ്ങൾ തോലകവി ഉണ്ടാക്കി. വിവാഹ തീർത്തതായും പുരുഷാർത്ഥങ്ങൾ സാധിച്ചതായും പറയുന്നതിലേയ്ക്കായി തോലകവി ഉണ്ടാക്കിയ ശ്ലോകങ്ങളെല്ലാം സരസങ്ങളും ഫലിതഭരിതങ്ങളുമാണ്. അവയിൽ മിക്കവയും മണിപ്രവാളങ്ങളും ചിലതു സംസ്കൃതങ്ങളുമാണ്. ഭർത്തൃഹരി മുതലായവയിൽനിന്നും ചില ശ്ലോകങ്ങൾ ഈ ആവശ്യത്തിലേയ്ക്കായി അദ്ദേഹം യഥോചിതം എടുത്തുചേർത്തിട്ടുമുണ്ട്. തോലകവി ഉണ്ടാക്കിട്ടുള്ള ശ്ലോകങ്ങൾ കേട്ടാൽ പ്രത്യേകമറിയാം. അവയുടെ രസികത്വം ഒന്നു വേറെതന്നെയാണ്.

മേൽപ്പറഞ്ഞ ചടങ്ങുകളോടും തോലകവിയുടെ സഹായത്തോടുംകൂടി ചേരമാൻപെരുമാൾ തന്റെ നാടകങ്ങളെല്ലാം അരങ്ങേററം കഴിപ്പിക്കുകയും എല്ലാവരും വളരെ രസിക്കുകയും സന്തോഷിക്കുകയും ചെയ്തു. അപ്പോൾ മാത്രമേ ചേരമാൻപെരുമാൾക്കു മുമ്പുണ്ടായ കുണ്ഠിതം നിശ്ശേഷം തീർന്നുള്ളു. പിന്നെ അദ്ദേഹം തോലകവിക്കു വളരെ സമ്മാനങ്ങളും മററും കൊടുത്തു സന്തോഷിപ്പിച്ച് അദ്ദേഹത്തെ തന്റെകൂടെത്തന്നെ താമസിപ്പിച്ചു.

അനന്തരം ചേരമാൻപെരുമാൾ നാഗാനന്ദം മുതലായ ചില നാടകങ്ങൾക്കുകൂടി തോലകവിയെക്കൊണ്ടു വിദൂഷക

Digitized By Kerala Sahitya Akademi

ശ്ലോകങ്ങളുണ്ടാക്കിക്കയും അവയും ആശ്ചര്യചൂഡാമണി, കല്യാണസൌഗന്ധികം മുതലായി മററു ചില നാടകങ്ങളും കൂടി അരങ്ങേററം കഴിപ്പിക്കുകയും ചെയ്തു. ചാക്യാന്മാർ നാടകങ്ങളഭിനയിക്കുന്നതിനു ചേരമാൻപെരുമാൾ നിശ്ചയിച്ചിട്ടുള്ള പേരു "കൂടിയാട്ടം" എന്നാണ്. അങ്ങിനെതന്നെ ഇപ്പോഴും പറഞ്ഞുവരുന്നു. അതിന് ആകപ്പാടെയുള്ള പേരു കൂത്ത് എന്നുമാണ്. സൌശീല്യവും നാട്യസാമർത്ഥ്യവും വേഷഭംഗിയുമുള്ള ചാക്യാന്മാർ നായകൻെറ ഭാഗവും മർമ്മോധർമ്മവും യുക്തിയും വാശ്മിത്വവും വാങ്മാധുര്യവുമുള്ള ചാക്യാന്മാർ വിദൂഷകൻെറ ഭാഗവും നിർവ്വഹിക്കുന്നതായാൽ കൂടിയാട്ടം കാണാനും കേൾക്കാനും വളരെ നല്ലതാണ്. പക്ഷേ അങ്ങിനെയുള്ള ചാക്യാന്മാർ ഇപ്പോൾ ചുരുക്കമായിട്ടേ ഉള്ളൂ. വിദൂഷകനില്ലാത്ത നാടകങ്ങൾ അഭിനയിക്കുന്നതിനു പുരുഷാർത്ഥങ്ങളും മററും പറയുക പതിവില്ലാത്തതിനാൽ നല്ല ആട്ടക്കാരായിട്ടുള്ള ചാക്യാന്മാരുണ്ടായാലും മതി. അതിനും യോഗ്യന്മാരായിട്ടുള്ളവർ വളരെ ചുരുക്കമാണ്. കൂത്തു ക്ഷേത്രങ്ങളിൽ മാത്രമേ പാടുള്ളു എന്നാണ് ചേരമാൻ പെരുമാൾ നിശ്ചയിച്ചിട്ടുള്ളതു്. കൂത്തിനുള്ള വിളക്കിനു വെളിച്ചെണ്ണയും വേഷം കെട്ടുന്നതിനു വെള്ളത്തോർത്തിൻെറ മാററും മാലയ്ക്കു ചെത്തിപ്പൂവും വേണമെന്നാണ് നിശ്ചയം. "കലിയുഗം മൂക്കുമ്പോൾ ഇല്ലത്തു കൂത്തും കൊമ്പത്തെണ്ണ (പുന്നക്കായെണ്ണ, പൂവത്തെണ്ണ, മരോട്ടിയെണ്ണ മുതലായവ)യും മണ്ണാത്തി മാററും അശോകിൻപൂവും വേണമെന്നു ജനങ്ങൾ പറഞ്ഞുതുടങ്ങും. അപ്പോൾ നിങ്ങളുടെ അണിയലങ്ങൾ (വേഷംകെട്ടാനുള്ള കോപ്പുകൾ) തിരുവഞ്ചിക്കുളത്തു ക്ഷേത്രത്തിൽ കൊണ്ടുചെന്നു മണ്ഡപത്തിൽ കെട്ടിത്തൂക്കീട്ടു നിങ്ങൾ തീർത്ഥാടനം ചെയ്തുകൊള്ളണം" എന്നു ചേരമാൻ പെരുമാൾ ചാക്യാന്മാരോടു പറഞ്ഞിട്ടുണ്ടെന്ന് ഒരു കേൾവിയുണ്ടു്. ഇതുകൊണ്ടും മുമ്പു വിവരിച്ചിട്ടുള്ള ചില സംഗതികൾകൊണ്ടും കുലശേഖരവർമ്മാവു താമസിച്ചിരുന്നതു തി

Digitized By Kerala Sahitya Akademi

രവഞ്ചിക്കുളത്തുതന്നെ ആയിരുന്നുവെന്നും തോലകവിയുടെ വാസസ്ഥലവും അവിടെ സമീപത്തെവിടെയോ ആയിരുന്നുവെന്നും ഊഹിക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു.

തോലകവി ഉണ്ടാക്കീട്ടുള്ള പുരുഷാർത്ഥശ്ലോകങ്ങളുടേയും നാടകശ്ലോകങ്ങളുടേയും രസികത്വം വിചാരിക്കുമ്പോൾ അവയിൽച്ചിലതുകൂടി ഇവിടെ പകർത്തിയാൽക്കൊള്ളാമെന്നു തോന്നുന്നുണ്ട്. ലേഖനദൈർഘ്യം വിചാരിക്കുമ്പോൾ അതിനു മനസ്സു വരുന്നുമില്ല. എങ്കിലും ചിലതു താഴെ ചേക്കുന്നു.

"ശാന്തിദ്വിജഃ പ്രകുരുതേ ബഹുദീപശാന്തിം
തത്രത്യബാലവനിതാമദനാഗ്നിശാന്തിം
പക്വാജ്യപായസഗുളൈർജ്ജഠരാഗ്നിശാന്തിം
കാലക്രമേണ പരമേശ്വരശക്തിശാന്തിം."

"കുളിച്ചു കുറിത്തലയും കുടഞ്ഞ-
ങ്ങമന്ത്രകുംഭം ചൊരിയുന്നനേരം
ഭ്രമിച്ചു ദേവൻ പുമതോടലച്ചു
നിരോകിലൂടേ ഗമനം കരോതി"

ഈ ശ്ലോകങ്ങൾ വിവാദ തീക്കുന്നതിലുള്ളവയാണ്. ഇനി വിനോദത്തിലെ ചില ശ്ലോകങ്ങൾ താഴെ കുറിക്കുന്നു.

"പത്തച്ചങ്ങു പടിപ്പുരയ്ക്കു പുറമേ
നില്പാനകം പൂകുവാൻ
പത്താനക്കുളമാനകത്തൊരുപദം
വെയ്പാൻ സുവർണ്ണാചലം
മറേറക്കാല്ക്കു സുരദ്രുമം പുണരുവാൻ
വിശ്വം തരേണം നമു-
ക്കിത്ഥം ചൊൽവൊരു നാരിമാരൊടണയു-
ന്നോരക്ഷ ബദ്ധാഞ്ജലിഃ."

അശനത്തിലെ പ്രധാനവും പ്രഥമവുമായ ശ്ലോകംകൂടി അടിയിൽ ചേക്കുന്നു.

Digitized By Kerala Sahitya Akademi

"വെണ്ണഃസ്മരമുഖീം വറത്തു വരളും
വാൎത്താകഥന്തച്ഛദാം
ചെഃററാമന്മധുരക്കറിസ്തനഭരാ-
മല്ലോപദംശോദരീം
ചേന്നാന്നേഃരരുമത്തയിർക്കടിതടാം
ചിങ്ങമ്പഴോരുദ്വയീ-
മേനാം ഭുക്തിവധൂം വിഹിത്തയി സഖേ!
ലോകഃ കഥം ജീവതി?"

രാജാക്കന്മാരുടെ സ്വഭാവങ്ങളെ വൎണ്ണിച്ച രാജസേവയിലും വളരെ ശ്ലോകങ്ങളുണ്ട്. വിസ്തരഭയത്താൽ അവയൊന്നും ഇവിടെ പകൎത്തുന്നില്ല.

കേരളത്തിൽ ബ്രാഹ്മണർ ശാസ്ത്ര(സംഘ)ക്കളിയും നായന്മാർ മുതലായവൎക്ക് ഏഴാമത്തുകളിയുമുള്ളതുപോലെ അമ്പലവാസിവൎഗ്ഗക്കാർ കൂട്ടപ്പാഠകൻ എന്നൊരു കളിയുണ്ടല്ലോ. അതിൽ ഉപയോഗിക്കുന്നതിനായിട്ടും തോലകവി അനേകം ശ്ലോകങ്ങളുണ്ടാക്കി ആ വകക്കാർ കൊടുത്തു. ആ കളിയിലും അനേകം വേഷങ്ങളുണ്ട്. അവർ ചൊല്ലുന്ന ശ്ലോകങ്ങൾകൂടി ഇവിടെ ഉദ്ധരിക്കാം. പാത്രം തേയ്ക്കാൻ പോകുന്ന ഭാവത്തിൽ പ്രവേശിക്കുന്ന വാരിയസ്ത്രീയെക്കുറിച്ചുള്ള ശ്ലോകമാണ് താഴെ പകൎത്തുന്നതു്.

"വെണ്ണീറുകെട്ട വലിയോന്നു വലത്തുകൈയിൽ
മൂഃററതിൽ വററുരുളി, ചട്ടകം, മൊട്ട വച്ചോൽ
ഓമൽക്കഴുത്തിലൊരു മദ്ദളവും ധരിച്ചു
കൈലാസനാരി വരവുണ്ടതു കാണ്മനീ ഞാൻ."

ഒരു വൃദ്ധയും മകളും പ്രവേശിച്ചിട്ടു വൃദ്ധ മകളോടു പറയുന്നതായിച്ചൊല്ലുന്ന ശ്ലോകംകൂടി താഴെ ചേൎക്കുന്നു.

"പെത്തുപത്തുനമൊരേത്തോണം
ശുദ്ധശൂന്യം വരുത്തി ഞാൻ

Digitized By Kerala Sahitya Akademi

പത്താലൊന്നു മുടിച്ചീടാൻ
മൂഢ! നീ മതിയാകുമോ?

കൂട്ടപ്പാഠകനിൽ ഉപയോഗിച്ചു വരുന്ന ശ്ലോകങ്ങളെല്ലാം തോലകവി ഉണ്ടാക്കീട്ടുള്ളവയാണെന്നാണു പറയുന്നത്. എന്നാൽ അവയിൽ ചില ശ്ലോകങ്ങൾ കേട്ടാൽ രീതിഭേദംകൊണ്ടു് അവ മറ്റാരോ ഉണ്ടാക്കിയതാണെന്നു തോന്നിപ്പോകും. അങ്ങിനെയുള്ള ചില ശ്ലോകങ്ങൾ കൂടിയാട്ടങ്ങളിൽ ചാക്യാന്മാരുപയോഗിക്കുന്ന വിദൂഷകശ്ലോകങ്ങളിലും കാണുന്നുണ്ടു്. അവയുടെ വ്യത്യാസം കവിതാമർമ്മജ്ഞന്മാരായ സഹൃദയന്മാൎക്കറിയാവുന്നതാണു്. അതൊക്കെ എങ്ങിനെയായാലും കൂട്ടപ്പാഠകൻ എന്നൊന്നു് ഉണ്ടാക്കിത്തീൎത്തതു തോലകവിതന്നെയാണെന്നു് വിശ്വസിക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു.

"പോരുന്ന ലോകരു പരമ്പരയാ പറഞ്ഞു-
പോരുന്ന വാക്കിലയഥാൎത്ഥവിചാരമാകാ"

എന്നുണ്ടല്ലോ.

ഇനി നാടകത്തിൽ വിദൂഷകനു ചൊല്ലാനായി തോലകവി ഉണ്ടാക്കീട്ടുള്ള ചില ശ്ലോകങ്ങൾകൂടി ഇവിടെ ഉദ്ധരിക്കാം.

സുഭദ്രാധനഞ്ജയത്തിൽ സുഭദ്രയെക്കുറിച്ചുള്ള "സൌന്ദൎയ്യം, സുകുമാരതാ" ഇത്യാദി ശ്ലോകത്തിനു പകരം—

"വാനാററം കവർനാററ മീറ പൊടിയും
ഭാവം കൊടും ക്രൂരമാം
നോക്കം വാക്കമിതാദി സൎവ്വവിഭവാൻ
നിശ്ശേഷചക്കീഗ്ഗുണാൻ
ഇച്ചക്ക്യാമുപയുജ്യ പത്മജനഹോ!
ശക്യാണ്ണ, പക്യന്തരം
സൃഷ്ടിപ്പാനവ വേണമെങ്കിലിഹ പ-
ന്നെല്ലാമിരന്നീടണം."

"നാഴികരുഭിരുഴശിഃ
പാതി മണൽകിസ്ഥൈവ ചവലരികിഃ
യത്ര മനോരഥമൂടനേ
സിദ്ധ്യതി തസ്മൈ നമോനമശ്ചക്യൈ."

തനിക്ക വിവേകമില്ലാതെയിരുന്ന ചെറുപ്പകാലത്തു ത ന്നെ മയക്കി ഭ്രഷ്ടനാക്കിത്തീത്ത ചക്കിയെക്കുറിച്ച തോലക വിക്ക പിന്നീടു വൈരസ്യമുണ്ടായതായി മേലെഴുതിയിരിക്ക ന്ന ഈ ശ്ലോകങ്ങൾകൊണ്ടു വിചാരിക്കാം. അഥവാ അദ്ദേ ഹത്തിൻ്റെ പ്രകൃത്യാ ഉള്ള പരിഹാസശീലംകൊണ്ട് ഇങ്ങനെ യുണ്ടാക്കിയതാണെന്നു വരാം. ഏതായാലും അദ്ദേഹം ച ക്കിയെ ഒരുകാലത്തും മറന്നിരുന്നില്ലെന്നു സ്പഷ്ടമാകുന്നുണ്ട്.

മലയാളപദങ്ങൾക്ക (നാമമായാലും ക്രിയയായാലും) സം സ്കൃതപ്രത്യയങ്ങൾ ചേത്തു പ്രയോഗിക്കുകയെന്നുള്ള വിദ്യ ആദ്യം തുടങ്ങിയതു തോലകവി തന്നെയാണെന്നാണ് തോ ന്നുന്നതു്. അദ്ദേഹത്തിൻ്റെ മിക്ക പദ്യങ്ങളിലും ഇങ്ങി നെയുള്ള പ്രയോഗങ്ങൾ കാണാം. അങ്ങിനെയുള്ളതും പ്ര സിദ്ധവുമായ ഒരു സന്ധ്യാവൎണ്ണനശ്ലോകംകൂടി താഴെ ചേ ക്കുന്നു.

"താഴ്പ്പെട്ടുയന്തി തകരാഃ കറികൊസ്തശേഷാഃ
കാകാഃ കരഞ്ഞു മരമേറിയുറങ്ങയന്തി
മണ്ടന്തി പാന്ഥനിവഹാഃ പടിബന്ധപേട്യാ
മിന്നാമിനുങ്ങനിവഹാശ്ച മിനുങ്ങയന്തി."

തോലകവി ചേരമാൻപെരുമാളുടെ സേവനായിത്താമ സിച്ചിരുന്ന കാലത്തുണ്ടായ ചില നേരമ്പോക്കുകൾകൂടിപ്പറ ഞ്ഞിട്ട് ഈ ഉപന്യാസം അവസാനിപ്പിക്കാമെന്നു വിചാരി ക്കുന്നു.

ഒരിക്കൽ ചേരമാൻപെരുമാൾ എണ്ണ തേച്ചസമയം തൻ്റെ കൈവിരലിൽ കിടന്നിരുന്ന തിരുവാഴി (മോതിരം) ഊരി താഴെ വെച്ചിട്ട് എണ്ണതേച്ചു. കുളി കഴിഞ്ഞു പോ

Digitized By Kerala Sahitya Akademi

ന്നസമയം ആ മോതിരമെടുക്കാൻ അദ്ദേഹം മറന്നുപോയി. കൂടെയുണ്ടായിരുന്ന പരിചാരകന്മാരും മോതിരത്തിന്റെ കാര്യം ഓർത്തില്ല. ചേരമാൻപെരുമാൾ കുളികഴിഞ്ഞു പോയ ഉടനെ തോലകവി കടവിൽച്ചെന്നപ്പോൾ തിരുവാഴി അവിടെയിരിക്കുന്നതു കണ്ടു. അദ്ദേഹം ആരും കാണാതെയും ആരോടും പറയാതെയും നേരമ്പോക്കിനായി അതെടുത്തു കൊണ്ടുപോയി വാളിന്റെ ഉറയിലിട്ട് ഒളിച്ചുവെച്ചു. പിന്നെ അദ്ദേഹം ആ കടവിൽപ്പോകാതെ മറെറാരു സ്ഥലത്തു പോയി കുളിച്ചുപോരികയും ചെയ്തു. ചേരമാൻപെരുമാൾ ഊണുകഴിഞ്ഞു കൈ കഴുകിയപ്പോഴാണ് മോതിരത്തെക്കുറിച്ച് ഓർത്തത്. ഉടനെ ആളയച്ചു കടവിൽ നോക്കിച്ചു. മോതിരം അവിടെക്കാണായ്കയാൽ മുറയ്ക്ക് അന്വേഷണം തുടങ്ങി. പലവിധത്തിൽ അന്വേഷിച്ചിട്ടും ഒരു തുമ്പുമുണ്ടായില്ല. തോലകവി സേവന്മാരിൽ പ്രധാനനായിത്തീരുകകൊണ്ടും അദ്ദേഹം എല്ലാവരേയും പരിഹസിച്ചിരുന്നതിനാലും പലക്കും അദ്ദേഹത്തോട് വിരോധവും അസൂയയുമുണ്ടായിരുന്നു. അവരെല്ലാവരും കൂടി തിരുവാഴി മോഷ്ടിച്ചതു തോലകവിയാണെന്നു പെരുമാളുടെ അടുക്കൽപ്പറഞ്ഞു വിശ്വസിപ്പിച്ചു. പെരുമാൾ ചോദിച്ചിട്ടും തോലകവി കുററം സമ്മതിച്ചില്ല. ഒടുക്കം തോലകവി കൈ മുക്കണമെന്നു പെരുമാൾ വിധിച്ചു. (കൈ മുക്കുകയെന്നാൽ ഇരുനാഴിയുരി നെയ്യ് ഒരു പാത്രത്തിലൊഴിച്ച് അടുപ്പത്തുവെച്ചു തിളപ്പിച്ചു ചൂടോടുകൂടി വാങ്ങിവെച്ച് അതിൽ കൈ മുക്കുകയാണ്. കൈ പൊള്ളിയെങ്കിൽ മോഷ്ടിച്ചു എന്നും പൊള്ളിയില്ലെങ്കിൽ മോഷ്ടിച്ചില്ലെന്നും തീച്ചപ്പെടുത്തും. ഒരിക്കൽ എന്തെങ്കിലും കുററം ചെയ്തതായി സംശയം ജനിക്കുകയും സംശയിക്കപ്പെടുന്നയാൾ കുററം സമ്മതിക്കാതെയിരിക്കുകയും ചെയ്താൽ സംശയം തീക്കുന്നതിന് അക്കാലത്ത് ഇങ്ങിനെ ഒരു വിദ്യയാണ് ചെയ്തിരുന്നത്. മുൻകാലങ്ങളിൽ സ്ഥാത്തുപിചാരത്തിൽ സംശയഗ്രസ്തന്മാരായിത്തീരുന്നവർ ശുചീന്ദ്രത്തു

Digitized By Kerala Sahitya Akademi

നടയിൽവെച്ചു കൈമുക്കുക പതിവായിരുന്നുവല്ലോ) അങ്ങിനെ ചെയ്യാമെന്നു തോലകവി സമ്മതിക്കുകയും ചെയ്തു. ഉടനെ ചിലർ കൂടി ചേരമാൻപെരുമാളുടെ മുമ്പിൽത്തന്നെ ഒരടുപ്പുണ്ടാക്കി തീ കത്തിച്ചു, പാത്രത്തിൽ നെയ്യൊഴിച്ചു, അടുപ്പത്തുവെച്ചു തിളപ്പിച്ചു. നെയ്യു നല്ലപോലെ തിളച്ച സമയം ഒരാൾ കൈക്കില കൂട്ടിപ്പിടിച്ചു അതുവാങ്ങിത്താഴെവെച്ചു. ഉടനെ തോലകവി "ഇനി ഞാൻ കൈമുക്കണമെന്നുണ്ടോ? കളവിവിടെ തെളിഞ്ഞുവല്ലോ. ഈ നെയ്യു വാങ്ങിവെച്ച ആളാണു തിരുവാഴി മോഷ്ടിച്ചതു. അല്ലെങ്കിൽ അയാൾ കൈക്കില കൂട്ടിപ്പിടിച്ചതെന്തിനാണു? അയാളും മോഷ്ടിച്ചില്ലെങ്കിൽ അയാളുടെ കൈ പൊള്ളുകയില്ലല്ലോ" എന്നു പറഞ്ഞു. ഇതിനു ശരിയായ സമാധാനം പറവാൻ ആൎക്കും തോന്നിയില്ല. പെരുമാളും മൌനത്തെത്തന്നെ അവലംബിച്ചു. അപ്പോൾ തോലകവി "ഇതൊക്കെ വിഡ്ഢികളെ പററിക്കാനുള്ള വിദ്യകളാണു. ഇതൊന്നും എന്നോടു പററുകയില്ല. ബുദ്ധിയുള്ളവർ ശരിയായി അന്വേഷിച്ചിരുന്നെങ്കിൽ തിരുവാഴി കിട്ടുമായിരുന്നു. തമ്പുരാൻെറ ചോറു തിന്നുന്നവരിൽ അങ്ങിനെയുള്ളവരാരും ഇവിടെയില്ല. എല്ലാവരുടെയും ഉത്സാഹമൊക്കെക്കഴിഞ്ഞുവല്ലോ. ഇനി തിരുവാഴി ഞാൻ കണ്ടെടുത്തുതരാം" എന്നു പറഞ്ഞു തിരുവാഴി വാളുറയിൽനിന്നെടുത്തു തിരുമുമ്പിൽ വെച്ചുകൊടുത്തു.

ഇപ്രകാരംതന്നെ പിന്നെയുമൊരിക്കൽ ചിലർ കൂടി തോലകവിയുടെ മേൽ ഒരു കുററം സ്ഥാപിച്ചുകൊണ്ടു തിരുമനസ്സറിയിച്ചു. തോലകവി ആ കുററവും സമ്മതിച്ചില്ല. അതിനു ചേരമാൻപെരുമാൾ വിധിച്ചതു തോലകവി ഒരു കയത്തിൽച്ചാടണമെന്നായിരുന്നു. മനുഷ്യരോ മററു ജീവജന്തുക്കളോ വീണാൽ ഉടനെ പിടിച്ചുതിന്നുന്നവയായ വലിയ മുതലകൾ ആ കയത്തിൽ വളരെയുണ്ടായിരുന്നു. തോലകവി അതിൽച്ചാടീട്ടു മുതല പിടിച്ചില്ലെങ്കിൽ നിർദ്ദോഷനാണെന്നു

Digitized By Kerala Sahitya Akademi

വിശ്വസിക്കാമെന്നായിരുന്നു കല്പന. തോലകവി അതും സമ്മതിച്ചു. കയത്തിൽച്ചാടാനുള്ള ദിവസവും സമയവും നിശ്ചയിച്ചു മുൻകൂട്ടി പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തുകയും ആ സമയത്തു പെരുമാളും അസംഖ്യം ജനങ്ങളും കയത്തിന്റെ കരയിലെത്തുകയും ചെയ്തു. ആ സമയം, ജനിച്ചിട്ടു കണ്ണു തുറക്കുകപോലും ചെയ്യാത്ത രണ്ടു പട്ടിക്കുട്ടികളെ എടുത്തുംകൊണ്ടു തോലകവിയും അവിടെയെത്തി. ഉടനെ തോലകവി ആ പട്ടിക്കുട്ടികളെ കയത്തിലേയ്ക്കു് എറിയുകയും തൽക്ഷണം മുതലകൾ വന്നു് അവയെ പിടിച്ചുകൊണ്ടുപോവുകയും ചെയ്തു. അപ്പോൾ തോലകവി ചേരമാൻപെരുമാളുടെ അടുക്കൽച്ചെന്നു് "ആ പട്ടിക്കുട്ടികൾ ജനിച്ചിട്ടു കണ്ണു തുറക്കുകപോലും ചെയ്തിട്ടില്ല. അവ യാതൊരപരാധവും ചെയ്തിരിക്കയില്ലല്ലോ. അവയേയും ഈ മുതലകൾ പിടിച്ചു. അതിനാൽ ഈ മുതലകൾ അപരാധികളേയും നിരപരാധന്മാരേയും തിരിച്ചറിയുന്നവയാണെന്നു തോന്നുന്നില്ല. അവ ആരേയും പിടിച്ചതിനും. ഈ സ്ഥിതിക്കു ഞാൻ ചാടിയാൽ എന്നെയും പിടിക്കയില്ലയോ എന്നു ഞാൻ സംശയിക്കുന്നു" എന്നു പറഞ്ഞു. ഇതിനും ശരിയായ മറുപടിയൊന്നും പറയാൻ തോന്നായ്കയാൽ ചേരമാൻപെരുമാൾ ഒന്നും മിണ്ടാതെ തിരിച്ചെഴുന്നള്ളി. പുരുഷാരങ്ങളും പിരിഞ്ഞു. തോലകവിയും മടങ്ങിപ്പോയി. അതിൽപ്പിന്നെ ആരും അദ്ദേഹത്തെക്കുറിച്ചു പെരുമാളുടെ അടുക്കൽ ഏഷണിപറയുകയും പെരുമാൾ കുറ്റം വിധിക്കുകയുമുണ്ടായില്ല.

ഇങ്ങിനെ തോലകവിയെക്കുറിച്ചു് ഇനിയും പല കഥകൾ പറയാനുണ്ടു്. വിസ്തരഭയത്താൽ ഇപ്പോൾ വിരമിക്കുന്നു.

Digitized By Kerala Sahitya Akademi

൧൮. കുഞ്ചിക്കുട്ടിപ്പിള്ള സർവ്വാധികാര്യക്കാർ

പ്രസിദ്ധമാന്ത്രികനും യുദ്ധവിദഗ്ദ്ധനും ചാരാഗ്രേസരനും ധീരനും ശൂരനും അനന്യസാധാരണമായ കായബലത്തോടുകൂടിയ പുരുഷകേസരിയുമായിരുന്ന കുഞ്ചിക്കുട്ടിപ്പിള്ളയുടെ ജനനം ആലങ്ങാട്ടുതാലൂക്കിൽ കോട്ടപ്പുറം ദേശത്തു ചന്ത്രത്തിൽ എന്നു പ്രസിദ്ധമായ നായർഗൃഹത്തിലായിരുന്നു. ഇദ്ദേഹത്തിൻെറ ഒരു ശാഖകുടുംബമായി ഈ പേരോടുകൂടിത്തന്നെ ഒരു വീടു് പറവൂർ താലൂക്കിൽ പറവൂത്താദേശത്തു് ഇപ്പോഴുമുണ്ടു്.

കുഞ്ചിക്കുട്ടിപ്പിള്ള ബാല്യത്തിൽ അക്കാലത്തിൽ നടപ്പുണ്ടായിരുന്ന രീതിയിൽ വിദ്യാഭ്യാസം ചെയ്തു. മലയാളവും തമിഴും സാമാന്യംപോലെ എഴുതാനും വായിക്കാനും, കണക്കും ശീലമാക്കിയതിൻെറ ശേഷം ഏതാനും കാലം കായികാഭ്യാസവും യുദ്ധമുറകളും പരിശീലിച്ചു. പിന്നെ അദ്ദേഹം കുറച്ചുകാലം ദേശസഞ്ചാരം ചെയ്തിരുന്നു. അനന്തരം അദ്ദേഹം വീണ്ടും സ്വദേശത്തുതന്നെ മടങ്ങിയെത്തി. അക്കാലത്തു നാടുവാഴികളായിരുന്ന ആലങ്ങാടു, പറവൂർ എന്നീരാജാക്കന്മാരുടെ സേവകനായും ആ രാജാക്കന്മാരുടെ മേൽക്കോയ്മസ്ഥാനം വഹിച്ചിരുന്ന കൊച്ചിരാജാവിൻെറ ആശ്രിതനായും താമസിച്ചിരുന്നു. അക്കാലത്താണു് ൯൭൩-ാമാണ്ടു നാടുനീങ്ങിയ കാർത്തികതിരുനാൾ രാമവർമ്മ മഹാരാജാവു തിരുമനസ്സുകൊണ്ടു് കൊച്ചിരാജാവിൻെറ ദാനപ്രകാരം ആലങ്ങാടും പറവൂരും തിരുവിതാംകൂറിൽച്ചേർത്തു നാടുവാണിരുന്നതു്. ആലങ്ങാടും പറവൂരും കൊച്ചിരാജാവു കൈവിട്ടുകളഞ്ഞതായി അറിഞ്ഞ ഉടനെ കുഞ്ചിക്കുട്ടിപ്പിള്ള തിരുവനന്തപുരത്തെത്തി മഹാരാജാവു തിരുമനസ്സിലെ മുഖം കാണിച്ചു തൻെറ സ്ഥിതികളെല്ലാം തിരുമനസ്സറിയിക്കുകയും കല്പനപ്രകാരം ആ തിരുമനസ്സിലെ സേവകനായി അവിടെ താമസമുറപ്പിക്കുകയും ചെയ്തു. ഈ വിവര

Digitized By Kerala Sahitya Akademi

മറിഞ്ഞു കൊച്ചിരാജാവു ഗൂഢമായി ആളയച്ചു കുഞ്ചിക്കുട്ടിപ്പിള്ളയെ തന്റെ അടുക്കൽ വരുത്തി, "നീ നമ്മുടെ അധികാരത്തിലിരുന്നിരുന്ന രാജ്യത്തു ജനിച്ചു വളൎന്നവനാണല്ലോ. എന്നിട്ടു് ഇപ്പോൾ തിരുവിതാംകൂറിൽപ്പോയി ആ രാജാവിനെ സേവിച്ചു താമസിക്കുന്നതെന്താണു്? ഇതു ന്യായവും നമുക്കു സമ്മതവുമായിട്ടുള്ളതല്ല. കുഞ്ചിക്കുട്ടി നമ്മുടെ അടുക്കൽത്തന്നെ താമസിക്കണം" എന്നു കല്പിച്ചു. ഇതിനു മറുപടിയായി കുഞ്ചിക്കുട്ടിപ്പിള്ള "അടിയന്റെ ജന്മഭൂമി തിരുമനസ്സുകൊണ്ടു കൈവിട്ടുകളഞ്ഞുവല്ലോ. ആ സ്ഥലം ഇപ്പോൾ തിരുവിതാംകൂറിലായിരിക്കുന്നതിനാലാണു് അടിയൻ അങ്ങോട്ടു വിടകൊണ്ടതു്. ആ ദേശം തിരുമനസ്സുകൊണ്ടു വീണ്ടെടുക്കുന്നകാലത്തു് അടിയൻ ഇവിടെ വിടകൊണ്ടു താമസിച്ചുകൊള്ളാം" എന്നറിയിച്ചിട്ടു് അപ്പോൾത്തന്നെ മടങ്ങിപ്പോന്നു.

കുഞ്ചിക്കുട്ടിപ്പിള്ള കൊച്ചിയിൽനിന്നു് മടങ്ങിയെത്തി തിരുവനന്തപുരത്തു താമസിച്ചിരുന്ന കാലത്തു് ആയോധനവിദ്യ കുറച്ചുകൂടി അഭ്യസിച്ചു് അതിൽ അദ്വിതീയനായിത്തീൎന്നു. ദേശസഞ്ചാരത്തിൽ അദ്ദേഹം പലരോടും പരിചയപ്പെടുകയും പലരിൽനിന്നുമായി പല ഭാഷകൾ പഠിക്കുകയും ചെയ്തിരുന്നു. അനന്തരം അദ്ദേഹം തിരുമനസ്സിലെ അനുവാദത്തോടുകൂടി ചെങ്ങന്നൂർ തേവലശ്ശേരി ദാമോദരൻ നമ്പിയുടെ അടുക്കൽച്ചെന്നു താമസിച്ചു് മന്ത്രവാദം പഠിച്ചു് അതിലും അസാമാന്യമായ നൈപുണ്യം സമ്പാദിച്ചു. കുഞ്ചിക്കുട്ടിപ്പിള്ളയെക്കുറിച്ചു വളരെ സന്തോഷം തോന്നുകയാൽ നമ്പി ഒരു സ്വൎണ്ണത്തകിടിൽ ഒരു യന്ത്രമെഴുതി മന്ത്രസംഖ്യ കഴിച്ചു കുഞ്ചിക്കുട്ടിപ്പിള്ളയുടെ ഒരു തുടകീറി യന്ത്രം സ്ഥാപിച്ചു് ഒരു പച്ചമരുന്നു തേച്ചു മുറിവുണക്കി ശരിയാക്കി. "ഈ തകിടു ദേഹത്തിലിരിക്കുന്നകാലത്തു കുഞ്ചിക്കുട്ടിക്കു ശത്രുക്കളുടെ ആയുധമേറ്റു മരിക്കാനിടവരികയില്ല" എന്നു പ

Digitized By Kerala Sahitya Akademi

റഞ്ഞു് അനുഗ്രഹിച്ചയച്ചു. കുഞ്ചിക്കുട്ടിപ്പിള്ള തിരുവനന്തപുരത്തെത്തി വിവരമെല്ലാം തിരുമനസ്സറിയിച്ചു. തിരുമനസ്സിലേയ്ക്കു വളരെ സന്തോഷമായിയെന്നു മാത്രമല്ല, കുഞ്ചിക്കുട്ടിപ്പിള്ളയെ ശമ്പളക്കൂടുതലോടുകൂടി വലിയ കൊട്ടാരം ഷേഡ്രായസമായി കല്പിച്ചു നിയമിക്കയും ചെയ്തു.

അങ്ങിനെയിരുന്ന കാലത്താണു് ടിപ്പുസുൽത്താൻ തിരുവിതാംകൂറിനെ ആക്രമിക്കാൻ വരുന്നു എന്നുള്ള വിവരം തിരുമനസ്സിലേയ്ക്കു് അറിവു കിട്ടിയതു്. എന്നാൽ ആ മൈസൂർ കടുവായുടെ വരവു് ഏതുവഴിക്കാണെന്നു് അറിയാൻ കഴിഞ്ഞില്ല. അതിനാൽ തിരുമനസ്സുകൊണ്ടു 'രാജാകേശവദാസൻ' എന്നു പ്രസിദ്ധനായിരുന്ന കേശവപിള്ള ദിവാൻജിയുമായി ആലോചിച്ചു് ഈ വിവരം ഗൂഢമായി തിരക്കിയറിഞ്ഞുവരുന്നതിനായിട്ടു കുഞ്ചിക്കുട്ടിപ്പിള്ളയെ. നിയമിച്ചു. കുഞ്ചിക്കുട്ടിപ്പിള്ള തിരുവനന്തപുരത്തുനിന്നു പുറപ്പെട്ടു മദ്ധ്യേമാൎഗ്ഗം സന്ന്യാസിവേഷം ധരിച്ചുകൊണ്ടു മൈസൂറിലെത്തി ടിപ്പുവിൻെറ യാത്രാമാൎഗ്ഗവും മററും ഉപായത്തിൽ മനസ്സിലാക്കിക്കൊണ്ടു മടങ്ങി തിരുവനന്തപുരത്തെത്തി. ടിപ്പു തൃക്കണാമതിലകം വഴിയാണു് വരുന്നതെന്നും അതിനാൽ വടക്കേ അതിൎത്തിയാണു് ഉറപ്പിക്കേണ്ടതെന്നും തിരുമനസ്സറിയിക്കുകയും ദിവാൻജിയെ ഗ്രഹിപ്പിക്കുകയും ചെയ്തു. ഈ അറിവു കിട്ടുകയാൽ അങ്ങുമിങ്ങുമായിത്താമസിച്ചിരുന്ന സൈന്യങ്ങളെയെല്ലാം ശേഖരിച്ചു രാജ്യത്തിൻെറ വടക്കേ അതിൎത്തിയിൽ അയച്ചു താമസിപ്പിച്ചു് ആ ഭാഗം മുൻകൂട്ടി ഉറപ്പിക്കുന്നതിനു കേശവപിള്ള ദിവാൻജിക്കു സാധിച്ചു.

ടിപ്പു സൈന്യസമേതം ആലുവായിലെത്തി പാളയമടിച്ചു താമസിച്ചസമയം മലവെള്ളം പൊങ്ങി യുദ്ധോപകരണങ്ങളും സൈന്യത്തിൽ ഏതാനും ഭാഗവും നശിച്ചുപോവുകയാൽ ഇച്ഛാഭംഗത്തോടുകൂടി മടങ്ങിപ്പോയിയെന്നുള്ളതു ചരിത്രപ്രസിദ്ധമാണല്ലോ. എന്നാൽ അതിനും കാരണഭൂതൻ കുഞ്ചിക്കു

ട്ടിപ്പിള്ളതന്നെയായിരുന്നു. പെരിയാററിന്റെ ഉത്ഭവസ്ഥാനത്തിനു സമീപം ഒരു വലിയ തടാകമുണ്ടായിരുന്നു. മലവഴി വരുന്ന വെള്ളം മുഴുവനും പെരിയാറുവഴി താഴത്തോട്ടു വരികയാണെങ്കിൽ ആലുവാ മുതലായ സ്ഥലങ്ങളിൽ പുഴയുടെ ഇരുകരകളിലും താമസിക്കുന്നവക്കു പലവിധത്തിലുള്ള നാശങ്ങൾ സംഭവിക്കുമായിരുന്നു. അങ്ങിനെ വരാതെയിരുന്നിരുന്നതു മലവഴി വരുന്ന വെള്ളത്തിൽ ഏതാനും ഭാഗം ആ തടാകത്തിൽ വന്നു വീണു കെട്ടിനിന്നിരുന്നതുകൊണ്ടായിരുന്നു. തടാകത്തിന്റെ ഒരു വശം മലയും ശേഷം ഭാഗങ്ങളിൽ വലിയ ഉരുളൻപാറകൾകൊണ്ടുള്ള ചിറയുമുണ്ടായിരുന്നതിനാലാണു് വെള്ളം അവിടെ കെട്ടിനിന്നിരുന്നതു്. ടിപ്പുവിന്റെ സൈന്യങ്ങൾ തിരുവിതാംകൂറിലുള്ളതിൽ വളരെയധികമുണ്ടായിരുന്നതിനാൽ അവരെ ജയിക്കുവാൻ കഴിയുമോ എന്നു സംശയം തോന്നുകകൊണ്ടു കുഞ്ചിക്കുട്ടിപ്പിള്ള ഒരു കൌശലം ആലോചിച്ചു നിശ്ചയിച്ചുകൊണ്ടു് ഒരു ഗൂഢമാർഗ്ഗത്തിൽക്കൂടി കിഴക്കോട്ടു പുറപ്പെട്ടു. കുഞ്ചിക്കുട്ടിപ്പിള്ള മുൻപു ചെയ്ത ദേശാടനത്തിൽ കിഴക്കൻപ്രദേശങ്ങളിലെ മലകളും കാടുകളും കുഴികളും സ്ഥിതികളുമെല്ലാം നോക്കിക്കണ്ടു ധരിച്ചിട്ടുണ്ടായിരുന്നു! അതിനാൽ ഏതുവഴിയെ പോകുന്നതിനും ഏതു ദിക്കിൽ സഞ്ചരിക്കുന്നതിനും അദ്ദേഹത്തിനു് ഒരു പ്രയാസവുമുണ്ടായിരുന്നില്ല. അദ്ദേഹം കിഴക്കോട്ടു പുറപ്പെട്ടതു രാത്രിയിലായിരുന്നു. കുറേ പോയതിന്റെ ശേഷം രണ്ടുമൂന്നു നാഴിക ദൂരം ഒരു വിസ്താരം കുറഞ്ഞ ഇടവഴിയിൽക്കൂടിത്തന്നെ പോകേണ്ടിയിരുന്നു. ആ വഴിയുടെ രണ്ടു വശങ്ങളും വലിയ മതിൽ കെട്ടിയതുപോലെ പാറകളായിരുന്നു. വഴി ഏകദേശം പകുതിയായപ്പോൾ മുൻവശത്തു സ്വല്പം ദൂരെയായി ഒരു വെളിച്ചം കണ്ടു. ഉടനെതന്നെ അതു് അദൃശ്യമാവുകയും ചെയ്തു. സ്വല്പം കഴിഞ്ഞപ്പോൾ കുറച്ചുകൂടി അടുത്തു. പിന്നെയും യഥാപൂർവ്വം വെളിച്ചം കണ്ടു. സൂക്ഷിച്ചുനോക്കിയപ്പോൾ ത

Digitized By Kerala Sahitya Akademi

നിക്ക് എതിരായി ഏററവും ക്രൂരനായ ഒരു പന്നി വരുന്നുണ്ടെന്നും അതിൻെറ തേററകൾ പാറകളിൽ മുട്ടീട്ടു പുറപ്പെടുന്ന തീയുടെ വെളിച്ചമാണ് താൻ കണ്ടതെന്നും അദ്ദേഹത്തിനു മനസ്സിലായി. പുറംകാട്ടു പോവുകയാണെങ്കിൽ ആ ഇടുങ്ങിയ വഴിയുടെ ദൈർഘ്യം കുറച്ചൊന്നുമല്ല. പന്നി അടുത്തു വന്നാൽ ഉപദ്രവിക്കുമെന്നുള്ള കാര്യം തീർച്ചതന്നെ. ഒഴിഞ്ഞുമാറാൻ അവിടെ മാർഗ്ഗവുമില്ല. ആകപ്പാടെ അദ്ദേഹം കുഴങ്ങിവശായി. "ഈശ്വരാ! ഇവിടെ എന്താണു ചെയ്യേണ്ടതു്?" എന്നു വിചാരിച്ചു് അങ്ങിനെ നിന്നപ്പോൾ അദ്ദേഹത്തിന് ഒരു കൌശലം തോന്നി. വഴിയുടെ രണ്ടുവശങ്ങളിലുമുള്ള രണ്ടു പാറകളിൽ കാലുകളൂന്നിച്ചു പന്നിക്കു കടന്നുപോകാവുന്ന വിധത്തിൽ കവച്ചുനിന്നു. പന്നികൾ മേല്പോട്ടു നോക്കുക പതിവില്ലല്ലോ. അതിനാൽ അതു് അദ്ദേഹം ഇങ്ങിനെ അവിടെ നിന്നിരുന്നതു കാണാതെ മുൻപോട്ടു കടന്നുപോയി. പന്നി അദ്ദേഹത്തിൻെറ കാൽക്കീഴിൽകൂടി കടന്ന ക്ഷണത്തിൽ അദ്ദേഹം താഴെച്ചാടുകയും പന്നിയുടെ പിൻകാലുകൾ രണ്ടും കൂട്ടിപ്പിടിച്ചെടുത്തു നിലത്തു് ഒരടിയടിക്കുകയും ഒരുമിച്ചു കഴിച്ചു. അതോടുകൂടി ആ പന്നിയുടെ കഥയും കഴിഞ്ഞു. ഇതുകൊണ്ടുതന്നെ കഞ്ചിക്കുട്ടിപ്പിള്ളയുടെ കായബലവും കരബലവും സാമാന്യമല്ലായിരുന്നു എന്നു തീർച്ചയാക്കാമല്ലോ.-

സൂകരവധം കഴിച്ചതിൻെറ ശേഷം അദ്ദേഹം പിന്നെയും യാത്ര തുടന്നു. അങ്ങിനെ പോയിപ്പോയി മേല്പറഞ്ഞ തടാകത്തിൻെറ സമീപത്തെത്തി. തടാകത്തിൻെറ വക്കത്തിരുന്നതും പത്താളുകൾ കൂടിപ്പിടിച്ചാലിളകാത്തതുമായ ഒരു കല്ല് അദ്ദേഹം ആ സ്ഥലത്തുനിന്ന് ഇളക്കിയുരുട്ടി മാററി. അപ്പോൾ തടാകത്തിലെ വെള്ളം വലിയ അണമുറിച്ചു വിട്ടാലെന്നപോലെ ഉൗക്കോടുകൂടി പടിഞ്ഞാട്ടു് ഒഴുകിത്തുടങ്ങി. ആ സമയം കാലവർഷത്തിൻെറ ആരംഭഘട്ടമായിരുന്നതിനാൽ മല

Digitized By Kerala Sahitya Akademi

വെള്ളപ്പാച്ചിൽ തുടങ്ങിയിരുന്നു. അതോടുകൂടി തടാകത്തിലെ വെള്ളവും ചെന്നു ചേർന്നതിനാലാണ് ക്ഷണത്തിൽ ആലുവാപ്പുഴ കവിഞ്ഞൊഴുകുന്നതിനും ടിപ്പുവിനു വിചാരിച്ചിരിക്കാത്ത ആപത്തുകളും അനൎത്ഥങ്ങളും സംഭവിക്കുന്നതിനും അവൻ പ്രാണഭയത്തോടുകൂടി മടങ്ങിയോടുന്നതിനും ഇടയായത്.

ടിപ്പുസുൽത്താന്റെ ഉപദ്രവംനിമിത്തം പല ദേശക്കാർ നാടും വീടും വിട്ട് ഓടി തിരുവിതാംകൂറിലെത്തി മഹാരാജാവിനെ ശരണംപ്രാപിക്കുകയും അവിടുന്ന് എല്ലാവരേയും അഭയം കൊടുത്തു രക്ഷിക്കുകയും ചെയ്തുവെന്നുള്ളതു പ്രസിദ്ധമാണല്ലോ. അങ്ങിനെ തിരുവനന്തപുരത്തു വന്നു ചേർന്നവരുടെ കൂട്ടത്തിൽ മൈസൂർക്കാരനും ടിപ്പുവിന്റെ ചാരനുമായ ഒരു ദുഷ്ടനുമുണ്ടായിരുന്നു. അവൻ സദാ മഹാരാജാവിനെ നിഗ്രഹിക്കാനുള്ള മാൎഗ്ഗവും തരവും നോക്കിക്കൊണ്ടുതന്നെയാണ് തിരുവനന്തപുരത്തു താമസിച്ചിരുന്നത്. ഇതൊന്നും മനസ്സിലാക്കുന്നതിന് അവിടെ ആൎക്കും കഴിഞ്ഞില്ല. എങ്കിലും കുഞ്ചിക്കുട്ടിപ്പിള്ള ഈ വന്നിരിക്കുന്നവൻ ആരാണെന്നും ഏതു ദേശക്കാരനാണെന്നും അവന്റെ ഉദ്ദേശമെന്താണെന്നും മററും ഉപായത്തിൽ മനസ്സിലാക്കുകയും അവനെ സദാ പ്രത്യേകം സൂക്ഷിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുകയും ചെയ്തു. എന്നാൽ ഇതൊന്നും അവനറിഞ്ഞതുമില്ല. അവൻ മഹാരാജാവിനെ അകപ്പെടുത്തുന്നതിനു പല മാൎഗ്ഗങ്ങളും നോക്കീട്ടും ഒന്നും ശരിയായിക്കണ്ടില്ല. ഒടുക്കം അവൻ ഒരു കൌശലം കണ്ടുപിടിച്ചു നിശ്ചയിച്ചു. മഹാരാജാവു തിരുമനസ്സിലേ പള്ളിയറമാളികയുടെ സമീപത്തായി ഒരു മരം നില്ക്കുന്നുണ്ടായിരുന്നു രാത്രിസമയം ഒരു കയറുംകൊണ്ട് ആ മരത്തിന്മേൽക്കയറിയാൽ കയറിന്റെ ഒരററം മരത്തിന്റെ ഒരു കൊമ്പിന്മേലും മറേറ അററം തന്റെ അരയ്ക്കും കെട്ടി മുറുക്കിക്കൊണ്ട് കീഴ്പട്ടു ഞാന്നാൽ ആടിച്ചെന്നു ജന്നലിൽപ്പിടിക്കാം. മഹാരാജാവു നല്ല

ഉറക്കമാവുന്ന സമയം ജനാലിൽക്കൂടി അകത്തുകടന്നു മഹാരാജാവിന്റെ കഥകഴിക്കാം. എന്നാണ് അവൻ നിശ്ചയിച്ചുറച്ചത്. ഒരുദിവസം പകൽസ്സമയം ആ ചാരൻ പള്ളിയറയുടെ സമീപത്തു ചുററിനടക്കുന്നതും ആ മരത്തിന്റെ ചുവട്ടിൽച്ചെന്നു മേല്പോട്ടും മററും നോക്കുന്നതും കഞ്ചിക്കുട്ടിപ്പിള്ള ഒരു സ്ഥലത്ത് ഒളിച്ചുനിന്നു കണ്ടു. അപ്പോൾത്തന്നെ അവന്റെ അന്തർഗ്ഗതം അദ്ദേഹം മനസ്സിലാക്കുകയും ചെയ്തു.

ഒരുദിവസം രാത്രിയിൽ ഏകദേശം പന്ത്രണ്ടുമണിയായ സമയം ആ ചാരൻ ഒരു വലിയ കയറുംകൊണ്ട് ആ മരത്തിന്മേൽച്ചെന്നു കയറി, ജനാലിൽക്കൂടി മാളികയിലേയ്ക്കുതന്നെ നോക്കിക്കൊണ്ടിരുന്നു. മാളികയിൽ വിളക്കു കൊളുത്തിവെച്ചിരുന്നതുകൊണ്ട് അവിടത്തെ സ്ഥിതികളെല്ലാം അവനു സ്പഷ്ടമായിക്കാണാമായിരുന്നു. അവൻ അവിടെത്തന്നെ ദൃഷ്ടി ഉറപ്പിച്ചുകൊണ്ടിരുന്ന സമയം കഞ്ചിക്കുട്ടിപ്പിള്ള ഒരു കറുത്ത വസ്ത്രവും ധരിച്ചു ഒരായുധവുമായി മരത്തിന്റെ മറേറവശത്തുകൂടി മന്ദം മന്ദം കയറി മുകളിലെത്തി ശിഖരങ്ങളുടെ മറവിലായി ഒളിച്ചിരുന്നു. മഹാരാജാവു തിരുമനസ്സുകൊണ്ടു പള്ളിക്കുറുപ്പായി എന്നു തോന്നിയപ്പോൾ ആ ചാരൻ കയറെടുത്ത് ഒരററം മരത്തിന്റെ കൊമ്പത്തും മറേറ അററം തന്റെ അരയിലും കെട്ടി മുറുക്കിക്കൊണ്ടു കീഴ്പ്പോട്ടു ഞാന്നു. ആ സമയം കഞ്ചിക്കുട്ടിപ്പിള്ള തന്റെ കൈവശമുണ്ടായിരുന്ന ആയുധംകൊണ്ടു കയറിന്റെ മുകളിലത്തെ അററം അറുത്തു മുറിച്ചു. ചാരൻ ചക്ക വെട്ടിയിട്ടതുപോലെ 'പൊത്തോ' യെന്നു നിലത്തു ചെന്നു വീണു. കഞ്ചിക്കുട്ടിപ്പിള്ളയുടെ നിയോഗപ്രകാരം അവിടെ ഒരു സ്ഥലത്ത് ഒളിച്ചിരുന്നിരുന്ന ഭടന്മാർ ഉടനെ വന്ന് അവനെ പിടികൂടി. അപ്പോഴയ്ക്കും കഞ്ചിക്കുട്ടിപ്പിള്ളയും താഴെയിറങ്ങി അവിടെയെത്തി ആ ചാരന്റെ അരയിൽ കെട്ടിയിരുന്ന കയർകൊണ്ടുതന്നെ അവന്റെ കൈകൾ കൂട്ടിക്കെട്ടി കൊണ്ടുപോയി നേരം വെളുക്കു

Digitized By Kerala Sahitya Akademi

ന്നുവരെ അവനെ പാറാവിൽവെച്ചു സൂക്ഷിച്ചു. നേരം വെളു ത്തപ്പോൾ കഞ്ചിക്കുട്ടിപ്പിള്ള ആ ചാരനെ തിരുമുൻപാകെ ഹാജരാക്കിക്കൊണ്ടു സംഗതികളെല്ലാം തിരുമനസ്സറിയിച്ചു. ഉടനെ തിരുമനസ്സുകൊണ്ടു് ആ ദുഷ്ടനെ തൂക്കിക്കൊല്ലുന്നതി ന കല്പിക്കുകയും കുഞ്ചിക്കുട്ടിപ്പിള്ളയെ സർവ്വാധികാര്യക്കാരായി കല്പിച്ചുനിയമിച്ചു നീട്ടു കൊടുക്കുകയും ചെയ്തു.

കുഞ്ചിക്കുട്ടിപ്പിള്ള സർവ്വാധികാര്യക്കാരായിരുന്ന കാല ത്തു കൊച്ചിയും തിരുവിതാംകൂറും കൂടിച്ചേർന്നതായ അതി ർത്തിസ്ഥലത്തു് ഒരാന കുഴിയിൽ വീണു. അതറിഞ്ഞു് ആ ആനയെ കുഴിയിൽനിന്നു കയററിക്കൊണ്ടു പോരാനായി ക ല്പനപ്രകാരം കുഞ്ചിക്കുട്ടിപ്പിള്ള പരിവാരസമേതം പോയിരു ന്നു. അദ്ദേഹം സ്ഥലത്തെത്തിയപ്പോഴേയ്ക്കും കൊച്ചിസ്സർക്കാ രിൽനിന്നു താപ്പാനകളേയും മററും കൊണ്ടു് ആളുകൾ വ ന്നു് ആനയെ കുഴിയിൽനിന്നു കയററി അതിർത്തി കടത്തിക്ക ഴിഞ്ഞിരുന്നു. കുഞ്ചിക്കുട്ടിപ്പിള്ള അടുത്തുചെന്നു തന്റെ മ ന്ത്രശക്തികൊണ്ടു് ആനയെ പുറകോട്ടു നടത്തിത്തിരിച്ചുകൊ ണ്ടുവന്നു. തിരുവിതാംകൂർ സർക്കാർവക ആനക്കൂട്ടിലാക്കിയട ച്ചു. ഇണക്കവും പരിചയവും വരാത്ത കാട്ടാനയെ പിടിക്കാ നോ തടുക്കാനോ അതിന്റെ അടുക്കൽ ചെല്ലാനോ ആക്കും സാദ്ധ്യമല്ലല്ലോ. അതിനാൽ കൊച്ചിയിൽനിന്നു വന്നവർ ഒന്നും ചെയ്വാൻ കഴിയാതെ നോക്കിക്കൊണ്ടു നിന്നതേ യുള്ളു.

അക്കാലത്തു കൊച്ചിയിൽ നാടുവാണിരുന്നതു് അമാ നുഷപ്രഭാവനും പ്രസിദ്ധനുമായിരുന്ന ശക്തൻതമ്പുരാൻ തിരുമനസ്സുകൊണ്ടായിരുന്നു. ആ തിരുമനസ്സുകൊണ്ടു കുഞ്ചി ക്കുട്ടിപ്പിള്ളയുടെ ഈ വിദ്യതത്തെക്കുറിച്ചു കേട്ടിട്ടു തിരുവി താംകൂർ മഹാരാജാവു തിരുമനസ്സിലേയ്ക്കു് "അവിടെ ഇപ്പോൾ സർവ്വാധിയായിരിക്കുന്ന കുഞ്ചിക്കുട്ടിയെ ഒന്നു കണ്ടാൽ കൊ

Digitized By Kerala Sahitya Akademi

ള്ളാമെന്നുണ്ട്. അതിനാൽ സൌകൎയ്യംപോലെ അവനെ ഇ ങ്ങോട്ടൊന്ന് അയച്ചാൽകൊള്ളാം." എന്നൊരു തിരുവെഴുത്തെഴുതിയയച്ചു. തിരുവെഴുത്തു കണ്ടയുടനെ മഹാരാജാവുതിരുമനസ്സുകൊണ്ടു സൎവ്വാധികാൎയ്യക്കാരെ തിരുമുൻപിൽ വരുത്തി, "കുഞ്ചിക്കുട്ടിയെ ഒന്നു കാണാനായിട്ടു തൃപ്പൂണിത്തുറയ്ക്ക് അയച്ചാൽകൊള്ളാമെന്നു പെരുമ്പടപ്പിൽ മൂപ്പിലെ എഴുത്തു വന്നിരിക്കുന്നു. എന്താ! ഒന്നു പോയി വരാൻ വയ്യേ?" എന്നു കല്പിച്ചു ചോദിച്ചു. അതിന്നുത്തരമായി "കല്പനയുണ്ടെങ്കിൽ വിടകൊള്ളാം" എന്നു സൎവ്വാധികാൎയ്യക്കാർ അറിയിക്കുകയും "ആട്ടെ, ഒന്നു പോയിവരു; സൂക്ഷിച്ചുവേണം. അദ്ദേഹം ഒരു ശുദ്ധാത്മാവാണ്. എങ്കിലും മുൻകോപം കലശലായിട്ടുണ്ട്. ദേഷ്യം വന്നാൽ എന്തും ചെയ്യും. അങ്ങിനെയാണ് സ്വഭാവം. അതറിഞ്ഞു പെരുമാറിക്കൊണ്ടാൽ മതി" എന്നു കല്പിക്കുകയും ചെയ്തു.

സൎവ്വാധികാൎയ്യക്കാർ മഹാരാജാവു തിരുമനസ്സിലെ വന്ദിച്ചുകൊണ്ട് അന്നുതന്നെ പുറപ്പെട്ടു, നാലാം ദിവസം തൃപ്പൂണിത്തുറയെത്തി, സേവന്മാർ മുഖാന്തരം അനുവാദം വാങ്ങിക്കൊണ്ടു തിരുമുൻപാകെയെത്തി. ആ സമയം ശക്തൻ തിരുമനസ്സുകൊണ്ടു കളിമാളികയുടെ വരാന്തയിൽ ഒരു ചാരുകസാലയിൽ എഴുന്നള്ളിയിരിക്കുകയായിരുന്നു. തൃക്കൈയിൽ ഒരു വാളുമുണ്ടായിരുന്നു. സൎവ്വാധികാൎയ്യക്കാർ അടുത്തുചെന്നു വന്ദിച്ചു വിനീതഭാവത്തിൽ പഞ്ചപുച്ഛമൊതുക്കിനിന്നു. അപ്പോൾ ശക്തൻ തിരുമനസ്സുകൊണ്ട് "കുഞ്ചിക്കുട്ടിയേക്കുറിച്ചു ധാരാളമായി കേട്ടിട്ടുണ്ട്. കാണാൻ കഴിഞ്ഞിട്ടില്ല. ഒന്നു കണ്ടാൽകൊള്ളാമെന്നു ഞാൻ വിചാരിച്ചു തുടങ്ങിട്ടുവളരെ ദിവസമായി ഇന്നു കണ്ടുവല്ലോ. സന്തോഷമായി" എന്നരുളിച്ചെയ്തു.

സൎവ്വാധികാൎയ്യക്കാർ—ഇവിടെ വിടകൊണ്ടു തൃപ്പാദം കണ്ടു വന്ദിച്ചാൽകൊള്ളാമെന്ന് അടിയനും വിചാരിക്കാറുണ്ട്. അതിനുള്ള വിധി ഇന്നേ അടിയനു ലഭിച്ചുള്ളു.

Digitized By Kerala Sahitya Akademi

ശക്തൻ—(തൃക്കൈയിലിരുന്ന വാൾ കാണിച്ചുകൊണ്ടു്) കുഞ്ചിക്കുട്ടി ഇതു കണ്ടുവോ?

സർവ്വാധി— ഇറാൻ—ചെറുതായിട്ടൊന്നു് അടിയൻെറ കൈയിലുമുണ്ടു്. (എന്നു പറഞ്ഞു് അരയിൽ ഒളിച്ചുവെച്ചിരുന്ന അരവാളെടുത്തു കാണിച്ചു.)

ശക്തൻ—കാണട്ടെ, അതിങ്ങോട്ടു തരൂ.

സർവ്വാധി—തൃക്കൈയിലിരിക്കുന്നതു് ഇങ്ങോട്ടു കല്പിച്ചു തന്നാൽ കൊള്ളാം.

(ശക്തൻ തിരുമനസ്സുകൊണ്ടു തൃക്കൈയിലിരുന്ന വാൾ കല്പിച്ചുകൊടുക്കുകയും സർവ്വാധികാര്യക്കാർ താണു തൊഴുതു രണ്ടു കൈയും നീട്ടി സാദരം വാങ്ങുകയും ചെയ്തതിൻെറശേഷം.)

ശക്തൻ—ഇനി അതിങ്ങോട്ടു തരുന്നതേ?

സർവ്വാധി—നിവൃത്തിയില്ല. ഇതു തിരുവിതാംകൂർ മഹാരാജാവു തിരുമനസ്സുകൊണ്ടു് അടിയനു കല്പിച്ചുതന്നിട്ടുള്ളതാണു്. ഇതു് അടിയൻ ജീവനുള്ളപ്പോൾ താഴെ വെയ്ക്കുകയോ മററാരാളുടെ കയ്യിൽ കൊടുക്കുകയോ ചെയ്കയില്ല.

ശക്തൻ—എന്നാൽ ഞാൻ തന്നതു് ഇങ്ങോട്ടു തന്നേക്കു.

സർവ്വാധി—അടിയന് ഇവിടുത്തെക്കുറിച്ചും ഭക്തി ഒട്ടും കുറവില്ല. ഇവിടന്നു് അടിയനു കല്പിച്ചു തന്നതു് അടിയൻ തിരിച്ചുതരുന്നതു മര്യാദയല്ല. കല്പിച്ചുതന്നതു തിരിച്ചുവാങ്ങുന്നതു് ഇവിടേയ്ക്കും യുക്തമല്ലല്ലോ. ഇതും അടിയൻ അടിയൻെറ ജീവനുള്ളപ്പോൾ താഴെ വെയ്ക്കുകയോ മററാരാളുടെ കൈയിൽക്കൊടുക്കുകയോ ചെയ്കയില്ല.

ശക്തൻ—എടാ! സമർത്ഥാ! നീ കുഞ്ചിക്കുട്ടിയല്ല, ആനക്കുട്ടിയാണു്.

സർവ്വാധി—ഇവിടെ വിചാരിച്ചാൽ അടിയനെ ആനക്കുട്ടിയാക്കാനും പൂനക്കുട്ടിയാക്കാനും കഴിയും.

ശക്തൻ—ആട്ടെ, സന്തോഷമായി. കുലശേഖരപ്പെരുമാളുടെ ആളുകളെല്ലാം നമ്മുടേയും സ്വന്തമാണു്.

Digitized By Kerala Sahitya Akademi

എന്ന് അരുളിച്ചെയ്യുകയും ഒരു കുത്തു പാവുമുണ്ടും ഒരു വീരശൃംഖലയുംകൂടി സമ്മാനമായി കല്പിച്ചുകൊടുത്തു സർവ്വാധികാര്യക്കാരെ മടക്കിയയയ്ക്കുകയും ചെയ്തു.

കുഴിയിൽ വീണ ആനയെ തിരിച്ചുകൊണ്ടുപോന്നതിനെക്കുറിച്ചു വല്ലതും കല്പിച്ചു ചോദിച്ചേക്കുമോ എന്നുള്ള വിചാരം സർവ്വാധികാര്യക്കാരുടെ മനസ്സിൽ സാമാന്യത്തിലധികമുണ്ടായിരുന്നു. ഈശ്വരകാരുണ്യംകൊണ്ട് അതിനെക്കുറിച്ചു യാതൊന്നും കല്പിച്ചു ചോദിച്ചില്ല. തേവലശ്ശേരി നമ്പി ധരിപ്പിച്ച രക്ഷയുണ്ടായിരുന്നതുകൊണ്ടു തിരുമനസ്സിലെ ആയുധമേററു മരിക്കാനിടയാവുകയില്ലെന്നുള്ള ധൈര്യമുണ്ടായിരുന്നുവെങ്കിലും തിരുമുൻപാകെനിന്നു പിരിഞ്ഞുപോന്നതിൻെറ ശേഷമേ സർവ്വാധികാര്യക്കാരുടെ മനസ്സിനു സമാധാനമുണ്ടായുള്ളു. സർവ്വാധികാര്യക്കാർ അന്നുതന്നെ തൃപ്പൂണിത്തുറനിന്നു പുറപ്പെടുകയും യഥാകാലം തിരുവനന്തപുരത്തെത്തുകയും തൃപ്പൂണിത്തുറെ ചെന്നിട്ടുണ്ടായ സകല സംഗതികളും മഹാരാജാവു തിരുമനസ്സിലെ അടുക്കൽ അറിയിക്കുകയും ചെയ്തു. ഇങ്ങിനെ അദ്ദേഹത്തിൻെറ യോഗ്യതാംശങ്ങൾ വളരെപ്പറയാനുണ്ട്. വിസ്തരഭയത്താൽ ചുരുക്കുന്നു.

കുഞ്ചിക്കുട്ടിപ്പിള്ള സർവ്വാധികാര്യക്കാർ ഒരു സ്ത്രീയെ വിവാഹംചെയ്യുകയും ആ സ്ത്രീയിൽ അദ്ദേഹത്തിനു ചില സന്താനങ്ങളുണ്ടാവുകയും ചെയ്തു. ആ സന്താനപരമ്പരയിലുൾപ്പെട്ട ഒരു വീട്ടുകാർ ഇപ്പോഴും കാർത്തികപ്പള്ളിത്താലൂക്കിൽ ഏവൂർദേശത്ത് ഉള്ളതായി അറിയുന്നുണ്ട്.

ഇപ്രകാരം അർത്ഥപുത്രമിത്രകളത്രാദികളോടും ഉദ്യോഗപദവിയോടുംകൂടി മഹാരാജാവു തിരുമനസ്സിലെ പ്രീതിഭാജനമായി പാർത്തിരുന്ന സർവ്വാധികാര്യക്കാർ ഒരു യോഗീശ്വരൻെറ സാഹചര്യംനിമിത്തം ഒരു വിരക്തനായ സന്യാസിയായിത്തീർന്നു. പിന്നെ മുറയ്ക്കു യോഗശാസ്ത്രമഭ്യസിച്ചു വലിയ യോഗിയായിത്തീരുകയും ഒടുക്കം സർവ്വസംഗപരിത്യാഗമപേക്ഷിച്ചു ദേ

Digitized By Kerala Sahitya Akademi

ശം വിട്ടുപോവുകയും ചെയ്തു. പിന്നെ അദ്ദേഹം കാട്ടുപഴങ്ങളും കാട്ടുകിഴങ്ങുകളും ഭക്ഷിച്ചുകൊണ്ടു വനങ്ങളിലും മലകളിലും സഞ്ചരിച്ചിരുന്നു. ഒരിക്കൽ അദ്ദേഹം ഒരു മലയുടെ അടിവാരത്തു സമാധിയിൽ ഇരുന്നിരുന്ന സമയം ഒരു ഉരുൾ (മലയുടെ ജലഗർഭമായ സ്ഥലം) പൊട്ടി അത്യുഗ്രമായ ജലപ്രവാഹമുണ്ടാവുകയും അദ്ദേഹം അതിലകപ്പെട്ട് ഒഴുകിപ്പോവുകയും ഒടുക്കം അദ്ദേഹത്തിന്റെ ദേഹം സമുദ്രത്തിലും ദേഹി പരമാത്മാവിങ്കലും ചെന്നുചേരുകയും ചെയ്തു. കുഞ്ചിക്കുട്ടിപ്പിള്ള സർവ്വാധികാര്യക്കാർ ചരമഗതിയെ പ്രാപിച്ചതു കൊല്ലം ൯൯൯-ാമാണ്ടാണെന്നാണ് കേട്ടിട്ടുള്ളത്.

—oo:o:oo—

൧൫. അച്ചൻകോവിൽശ്ശാസ്താവും പരിവാരമൂർത്തികളും

അച്ചൻകോവിൽക്ഷേത്രം തിരുവിതാംകൂർ സംസ്ഥാനത്തു കൊല്ലം ഡിവിഷനിലുള്ള പ്രസിദ്ധക്ഷേത്രങ്ങളിൽ ഒട്ടും അപ്രധാനമല്ലാത്തതും ഏററവും പുരാതനമായിട്ടുള്ളതുമാണ്. നാലമ്പലവും ബലിക്കൽപ്പുരയും ചുററും മതിലും നാലു ഗോപുരങ്ങളും മതിൽക്കു പുറമെ ചുററും തേർവീഥിയുമുള്ള ഈ മഹാക്ഷേത്രത്തിൽ പ്രതിഷ്ഠിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്ന പ്രധാന മൂർത്തി ശാസ്താവാകുന്നു. ഈ ദേശം പണ്ടു ഭരിച്ചിരുന്നതു പന്തളത്തു രാജാക്കന്മാരായിരുന്നതിനാൽ അവർ ഈ ശാസ്താവിനെ തങ്ങളുടെ കുലപരദേവതയായിട്ടാണ് ആചരിച്ചുവന്നിരുന്നത്. ഇപ്പോഴും അവർ അങ്ങിനെതന്നെ വിചാരിച്ചുപോരുന്നുമുണ്ട്.

അച്ചൻകോവിൽ ശാസ്താവിന്റെ ഈ ക്ഷേത്രം സ്ഥിതിചെയ്യുന്നതു പ്രസിദ്ധനായ അച്ചൻകോവിൽമലയുടെ കിഴക്കു വടക്കേ കോണിലുള്ള താഴ്വരയിലാണ്. ഇവിടെ മതിൽക്കകത്തുതന്നെ തെക്കുഭാഗത്തായി ഒരു ഭഗവതിയും തേർവീ

Digitized By Kerala Sahitya Akademi

ഥിക്കു പുറത്തു പടിഞ്ഞാട്ടുള്ള നാട്ടുവഴിക്കു തെക്കുവശത്തായി ആറേഴ കോൽ പൊക്കത്തിലുള്ള രമ്മൻകോവിലിൽ വേറെ രണ്ടു ദേവിമാരും മതില്ക്കു പുറത്തു കിഴക്കേ നടയിൽ തെക്കോട്ടു മാറി ചതുർബ്ബാഹുവായ വിഷ്ണുവിൻെറ ഒരു ചെറിയ വിഗ്രഹവും ശാസ്താവിൻെറ അമ്പലത്തിൽനിന്നു് ഏകദേശം കാൽ നാഴിക ദൂരെ നേരെ കിഴക്കായി, കിഴക്കേ ഗോപുരത്തിൽനിന്നു കിഴക്കോട്ടു നോക്കിയാൽ കാണാവുന്ന ഒരു സ്ഥലത്തു് ഒരു കോവിലിൽ കറുപ്പസ്വാമിയെന്നും അതിൻെറ ഇടത്തുവശത്തു കറുപ്പായിഅമ്മ എന്നും രണ്ടു മൂർത്തികൾ പടിഞ്ഞാട്ടു ദർശനമായും കറുപ്പസ്വാമികോവിലിന്നു തെക്കുവശത്തു ചേപ്പാറമുണ്ടൻ എന്നൊരു മൂർത്തിയും ആ മൂർത്തിയുടെ തെക്കുവശത്തു സ്വല്പം പടിഞ്ഞാട്ടു മാറി വടക്കോട്ടു ദർശനമായി ചേപ്പാണി മാടൻ, കാളമാടൻ എന്നിങ്ങിനെ രണ്ടു മൂർത്തികളും ഇവയ്ക്കും പടിഞ്ഞാറു് രമാൽച്ചുവട്ടിൽ കൊച്ചിട്ടാണൻ (കൊച്ചിട്ടി നാരായണൻ) എന്നു പേരായ രരൂകലയും ആ ആലിൻെറ ചുവട്ടിൽനിന്നു വടക്കോട്ടു മാറി കറുപ്പസ്വാമികോവിലിനു നേരെ, കിഴക്കോട്ടു ദർശനമായി ശങ്കിലിഭൂതത്താൻ എന്നൊരു ഭൂതവും പ്രതിഷ്ഠിക്കപ്പെട്ടിട്ടുണ്ടു്. ഇവയെല്ലാം ശാസ്താവിൻെറ പരിവാരങ്ങളാണു്. ഇവയിൽ പ്രധാനമൂർത്തി കറുപ്പസ്വാമിതന്നെ. കറുപ്പായിഅമ്മ കറുപ്പസ്വാമിയുടെ ഭാര്യയാണു്.

പടിഞ്ഞാട്ടുള്ള വഴിയുടെ തെക്കുഭാഗത്തു് രമ്മൻകോവിലും അതിൽ രണ്ടു ദേവിമാരെ പ്രതിഷ്ഠിച്ചിട്ടുമുണ്ടെന്നു മുൻപു പറഞ്ഞിട്ടുണ്ടല്ലോ. അവിടെ ഒരു ദേവീവിഗ്രഹത്തിൻെറ അടുക്കൽ ഒരു ശൂലം നാട്ടി, അതിന്മേൽ ഏതാനും ചിലമ്പുകളും മറേറതിൻെറ അടുക്കൽ കട്ടവളരെ കുപ്പിവളകളും ഇട്ടിരിക്കുന്നതായിക്കാണുന്നുണ്ടു്. ഇതിൻെറ ആഗമവും സങ്കല്പവും കാരണവുമൊന്നും അറിഞ്ഞുകൂടാ. ചേപ്പാണിമാടൻ, കാളമാടൻ എന്ന മൂർത്തികളിൽ കാളമാടൻെറ

Digitized By Kerala Sahitya Akademi

കഴുത്തിനു മേല്പോട്ടു കാളയേപ്പോലെയും ശേഷം ഭാഗം മനുഷ്യനെപ്പോലെയുമാണിരിക്കുന്നത്. ശങ്കിലിഭൂതത്താന്റെ പാദത്തിങ്കൽ രണ്ടുമൂന്നു ചങ്ങലകൾ കിടക്കുന്നതായിക്കാണുന്നുണ്ട്. ആ ഭൂതത്താൻ പോയി ആരേയും ഉപദ്രവിക്കാതെയിരിക്കാനായി അയ്യപ്പസ്വാമി ആ ഭൂതത്തിന്റെ കാലിൽ ചങ്ങലയിട്ടു ബന്ധിച്ചുനിർത്തിയിരിക്കുന്നു എന്നാണ് അതിന്റെ സങ്കല്പം. ആ ഭൂതത്തിനു പ്രതിദിനമുള്ള പൂജ നടത്തുന്നതു ബ്രാഹ്മണനാണ്. കറുപ്പസ്വാമി മുതലായി ശേഷമുള്ള പരിവാരമൂർത്തികൾക്കെല്ലാം 'താഴത്തതിൽവീട്ടുകാർ' എന്നു പറയപ്പെടുന്ന ഒരുവക പാണ്ടിപ്പിള്ളമാരാണ് ശാന്തി നടത്തിവരുന്നത്. ഈ വീട്ടുകാരെ 'കറുപ്പൻപൂശാരികൾ' എന്നും പറയാറുണ്ട്. ഇനി കൊച്ചിട്ടാണനെക്കുറിച്ചു സ്വല്പം വിവരിക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു.

പണ്ടു കറുപ്പസ്വാമിക്കു മദ്യവും മാംസവുംകൂടി നിവേദിക്കാറുണ്ടായിരുന്നു. നിവേദ്യത്തിനുള്ള മാംസം അന്നന്നു കൊല്ലപ്പെട്ട കാട്ടുമൃഗങ്ങളുടേതായിരിക്കണമെന്നു നിർബ്ബന്ധവുമുണ്ടായിരുന്നു. നിവേദ്യത്തിനുള്ള മദ്യവും മാംസവും കറുപ്പസ്വാമികോവിലിലേ ആവശ്യത്തിനു വേണ്ടുന്ന വിറകും തീയും പതിവായി കൊണ്ടുചെന്നു കൊടുക്കുന്നതിന് ഒരു വീട്ടുകാരെ പ്രത്യേകം ചുമതലപ്പെടുത്തുകയും അതിലേയ്ക്ക് അവർക്കു ചില അനുഭവങ്ങൾ കൊടുത്തുവരികയും ചെയ്തിരുന്നു. ആ വീട്ടിൽ ഒരുകാലത്തു കൊച്ചിട്ടാണൻ എന്നൊരാളുണ്ടായിരുന്നു. അയാളാണ് കറുപ്പസ്വാമികോവിലിൽ അക്കാലത്തു മദ്യവും മാംസവും തീയും വിറകും പതിവായി ശേഖരിച്ചുകൊടുത്തിരുന്നത്. ഒരു ദിവസം അതിരാവിലെ കൊച്ചിട്ടാണൻ മാംസം തേടി കാട്ടിൽ ചെന്നപ്പോൾ അയാളെ ഒരു കടമാൻപോത്തു വെട്ടിക്കൊന്നു. അന്നു പൂജയ്ക്കുള്ള സമയമായിട്ടും കൊച്ചിട്ടാണൻ മടങ്ങിവരായ്കയാൽ അയാളുടെ വീട്ടിലുണ്ടായിരുന്നവർ വ്യസനാകുലരായിത്തീർന്നു. നിവേദ്യത്തിനുള്ള സാധന

Digitized By Kerala Sahitya Akademi

ങ്ങൾ സമയത്തിന്ന കിട്ടാഴ്കയാൽ പൂശാരി കോപിച്ച വിറ ച്ചുതുടങ്ങി. ആ സമയം അയാളിൽ കറുപ്പസ്വാമിയുടെ ആ വേശമുണ്ടാകയാൽ അയാൾ വിറച്ചുവിറച്ചു തുള്ളിത്തുടങ്ങി. തുള്ളിത്തുള്ളി അയാൾ കാട്ടിലേയ്ക്ക് ഓടിപ്പോയി. കുറച്ചു സമയം കഴിഞ്ഞപ്പോൾ അയാൾ ഏററവും വലിയതായ ഒരു കടമാൻപോത്തിനെ കൊമ്പിൽപ്പിടിച്ചു വലിച്ചിഴച്ചു കിഴക്കേഗോപുരത്തിങ്കൽ കൊണ്ടുവരികയും അവിടെനിന്ന് അത്യുച്ചത്തിൽ ഒന്നട്ടഹസിക്കുകയും ചെയ്തു. അട്ടഹാസം കേ ട്ട് അവിടെ അസംഖ്യം ജനങ്ങൾ വന്നുകൂടി. അപ്പോൾ കറു പ്പസ്വാമി (തുള്ളിനിന്ന പൂശാരി) കല്പിക്കയാലാണ് കൊ ച്ചിട്ടാണൻ മരിച്ചുപോയി എന്ന് എല്ലാവരും അറിഞ്ഞത്. കറുപ്പസ്വാമി ആ കടമാൻപോത്തിനെ കൊമ്പുകളിൽപ്പിടി ച്ചു തലയോളമുയർത്തി മൂന്നു പ്രാവശ്യം ചുഴററീട്ട് ഒരേറു കൊ ടുത്തു. കൊമ്പുകൾ സ്വാമിയുടെ കൈകളിൽത്തന്നെയിരു ന്നു. കടമാൻപോത്തിൻെറ ഉടൽ ഒരാലിൻെറ ചുവട്ടിൽച്ചെ ന്നുവീണു. ദുർമ്മരണംനിമിത്തം അറുകലയായിത്തീർന്ന കൊച്ചി ട്ടാണനെ ആ ആലിൻെറ ചുവട്ടിൽത്തന്നെ കടമാൻപോ ത്തിൻെറ ഉടൽ ചെന്നുവീണ സ്ഥലത്തു പ്രതിഷ്ഠിച്ചുകൊള്ളു ണമെന്നും മദ്യവും മാംസവും നിവേദ്യം മേലാൽ വേണ്ടു ന്നും കറുപ്പസ്വാമി കല്പിക്കയാൽ കൊച്ചിട്ടാണനെ ആ സ്ഥലത്തുതന്നെ പ്രതിഷ്ഠിക്കുകയും അക്കാലംമുതൽക്കു കറുപ്പ സ്വാമിക്കു മദ്യവും മാംസവും നിവേദ്യം വേണ്ടെന്നുവെയ്ക്കുക യും ചെയ്തു. എങ്കിലും കുറച്ചുകാലം മുൻപുവരെ ക്ഷേത്ര ത്തിൽ വിറകും തീയും കൊടുത്തിരുന്നതു കൊച്ചിട്ടാണൻെറ വീട്ടുകാർതന്നെയാണ്. അവക്കു പതിവുണ്ടായിരുന്ന അനുഭ വം ദേവസ്വത്തിൽനിന്നു കൊടുത്തുവരികയും ചെയ്തിരുന്നു. പിന്നീട് അവരുടെ അനുഭവം നിർത്തിക്കളയുകയാൽ അവർ തീയും വിറകും കൊടുക്കാതെയുമായി. കടമാൻപോത്തിൻെറ കൊമ്പുകൾ കറുപ്പസ്വാമി ക്ഷേത്രത്തിനകത്തു മണ്ഡപ

ത്തിൽ കൊണ്ടുചെന്നിടുകയാൽ അവ അവിടെത്തന്നെ കെട്ടിത്തൂക്കിയിരുന്നു. ക്ഷേത്രത്തിന് അഗ്നിബാധയുണ്ടായ കാലത്തു് ആ കൊമ്പുകളും അഗ്നിക്കിരയായിത്തീരുകയാൽ ദഹിച്ചുപോവുകയും ചെയ്തു.

പരിവാരമൂർത്തികൾക്ക് പ്രതിദിനം നിവേദ്യത്തിന് ഒരിടങ്ങഴി അരി വീതമാണ് പതിവു്. എന്നാൽ കൊച്ചിട്ടാണന്ന് ആണ്ടിലൊരിക്കൽ വീതമേ നിവേദ്യവും പൂജയും പതിവുള്ളു. കറുപ്പസ്വാമിക്ക് 'കറുപ്പനൂട്ട്' എന്നൊരു വഴിപാട് ഓരോ കാര്യങ്ങൾ സാധിക്കുന്നതിനും മറ്റുമായി പലരും നടത്താറുണ്ട്. ഈ വഴിപാടു ക്ഷേത്രസന്നിധിയിൽവെച്ചേ നടത്താവൂ എന്നില്ല. അവരവർ നിശ്ചയിക്കുന്ന സ്ഥലങ്ങളിലെല്ലാംവെച്ചു നടത്താം. സൌകര്യമുള്ള സ്ഥലമായിരിക്കണമെന്നേ ഉള്ളു. ഇതിന്റെ കർമ്മി കറുപ്പസ്വാമിയുടെ പൂശാരിതന്നെയാണ്. വഴിപാട് എവിടെവെച്ചു നടത്തുന്നതിനു നിശ്ചയിച്ചാലും പൂശാരിയെ അറിയിച്ചാൽ അദ്ദേഹം പരികർമ്മികൾ മുതലായവരോടുകൂടി നിശ്ചിതദിവസം നിശ്ചിതസ്ഥലത്തെത്തി അതു നടത്തും. കറുപ്പനൂട്ടിനു വേണ്ടുന്ന സാമാനങ്ങളുടെ ചുരുക്കത്തിലുള്ള ഒരു പടിത്തരം താഴെച്ചേർക്കുന്നു.

ഉണക്കലരി നാലുപറ, നാളികേരം നാല്പത്തു്, ചാരായം നാലുപറ, കോഴിമുട്ട നാല്പതു്, അവൽ നാലുപറ, മലർ നാലുപറ, അട നാല്പത്തു്, അപ്പം നാല്പതു്, പഴം പടല നാല്പത്തു്, കരിക്ക് (ഇളന്നീർ) നൂറെറട്ടു്, കഞ്ചാവു പലം പതിനൊന്നു്, കറുപ്പു കഴഞ്ചു പതിനൊന്നു, കളഭം ഇടങ്ങഴി പതിനൊന്നേകാൽ, കർപ്പൂരം പലം പതിനൊന്നു്, അഷ്ടഗന്ധപ്പൊടി ഇടങ്ങഴി പന്ത്രണ്ടേകാൽ, വെററിലക്കെട്ടു നൂറെറട്ടു്, പാക്കു നറുക്കു പറ രണ്ടു്, ചുണ്ണാമ്പു റാത്തൽ നാലു്, മഞ്ഞൾപ്പൊടി ഇടങ്ങഴി പതിനൊന്നേകാൽ, അരിപ്പൊടി ഇടങ്ങഴി പതിനൊന്നേകാൽ, ഭസ്മം ഇടങ്ങഴി മുപ്പ

Digitized By Kerala Sahitya Akademi

ത്താഴേകാൽ, നിലവിളക്ക വലിയതു പതിനൊന്ന്, ടി. ചെറിയതു തൊണ്ണൂറഞ്ചു്, കത്തുവിളക്ക നാല്, വിളക്കിന് എണ്ണ നാലുപറ, തിരിശ്ശീല തുലാം ഒന്ന്, തുശനില നൂറെട്ട്, ചെത്തി, തുളസി മുതലായവ ഉൾപ്പെടെ പൂവ് ഇടങ്ങഴി മുപ്പത്താഴേകാൽ, ശക്കരപലം പതിനൊന്നേകാൽ, നെയ്യ് ഇടങ്ങഴി കാൽ, ഇവകൂടാതെ ചില ചില്ലറസാമാനങ്ങളും വേണം. അവ പൂശാരിവരുമ്പോൾ പറയും. ഒന്നും മേല്പറഞ്ഞതിൽ കറയരുതു്. കൂടതൽ എത്രയായാലും വിരോധമില്ല. ആഴികൂട്ടുന്നതിനു വിറകം വേണം. ആഴി എത്ര വലിയതായാലും തരക്കേടില്ല. അധികം ചെറിയതായിപ്പോകരുതെന്നേയുള്ള. കറുപ്പനൂട്ട കഴിക്കുന്നതു കറുപ്പസ്വാമിയെ ഉദ്ദേശിച്ചാണെങ്കിലും അതു് അയ്യപ്പസ്വാമിക്കം പ്രസാദകരമായിട്ടുള്ളതാണ്.

പന്തളത്തു രാജാക്കന്മാർ അവക്ക് ദേശാധിപത്യമുണ്ടായിരുന്നപ്പോൾ ആണ്ടുതോറും ഉത്സവകാലത്തു് അച്ഛൻകോവിലിൽ പോവുക പതിവായിരുന്നു. ഉത്സവംകഴിഞ്ഞു പോകുന്ന സമയം അവർ ഒരു കറുപ്പനൂട്ട കഴിച്ചു തൊഴുതിട്ടാണ് പോവുക പതിവ്. അവർ അവിടെ ചെന്നാൽ അമ്പലത്തിൽ കടക്കുക പതിവില്ല. ശാസ്താവിനെ തൊഴുന്നതുതന്നെ ബലിക്കൽപ്പുരയ്ക്കു പുറത്തു കൊടിമരത്തിനു മറഞ്ഞുനിന്നാണ്. അങ്ങോട്ടു കാണണം, ഇങ്ങോട്ടു കാണരുതു് എന്നാണ് സങ്കല്പം. രാജാവിനെക്കണ്ടാൽ ശാസ്താവു് എണീക്കണം. അതുകൊണ്ടാണ് ഇങ്ങോട്ടു കാണാതെ മറഞ്ഞുനിന്നു തൊഴുന്നതു്. ശാസ്താവു ഹരിഹരപുത്രനായി അവതരിച്ച് അക്ഷരവിദ്യയും സകലശാസ്ത്രങ്ങളും ആയോധനവിദ്യയും മറ്റും പഠിച്ചതിൻെറശേഷം പാണ്ഡ്യരാജ്യത്തു ചെന്നു പാണ്ഡ്യരാജാവിൻെറ സൈന്യത്തിൽ ചേന്ന് ഒരു സൈനികനായിട്ടും പാണ്ഡ്യരാജാവിൻെറ സേവകനായിട്ടും താമസിച്ചിരുന്നു എന്നൊരു കഥയുണ്ടല്ലോ. പന്തളത്തു രാജാക്കന്മാർ പാണ്ഡ്യ

Digitized By Kerala Sahitya Akademi

രാജവംശജരാകയാൽ അവക്കും ശാസ്താവിനും തമ്മിൽ സേവ്യസേവകഭാവമുണ്ടെന്നാണ് സങ്കല്പം. തന്റെ സ്വാമിയെക്കണ്ടാൽ സേവകൻ എണീക്കണമല്ലോ. ശാസ്താവിന് ഈശ്വരത്വമുള്ളതിനാൽ എണീക്കാനിടയാക്കുന്നതു കഷ്ടമാണല്ലോ എന്നു വിചാരിച്ചാണ് പന്തളത്തു രാജാക്കന്മാർ അതിനിടയാക്കാത്തതു്. ഇവർ ശബരിമലെപ്പോയാലും ഇങ്ങിനെതന്നെയാണ് പതിവ്. അയ്യപ്പസ്വാമി ഇവരെക്കാണാനിടയാക്കാറില്ല. എങ്കിലും അവരിൽ ഒരാളെങ്കിലും ആണ്ടുതോറും മകരസങ്ക്രാന്തിക്കു ശബരിമലെപ്പോവുക പതിവാണ്.

അച്ചൻകോവിൽശാസ്താവിന്റെയും അവിടത്തെ പരിവാരമൂർത്തികളുടേയും വിശേഷിച്ചു കറുപ്പസ്വാമിയുടേയും മഹത്വവും മാഹാത്മ്യവും ഒട്ടും ചില്ലറയല്ലെന്നുള്ളതിലേക്കു് അനേകം ദൃഷ്ടാന്തങ്ങൾ പറയാനുണ്ടു്. അവയിൽ ചിലതു മാത്രം താഴെ പ്രസ്താവിച്ചുകൊള്ളുന്നു.

അച്ചൻകോവിൽ ദേവസ്വംവകയ്ക്കു് അനേകം വസ്തുവകകളുള്ളതുകൂടാതെ പാണ്ടിയിൽ ഒരു സ്ഥലത്തു് ഉരികറയെ തൊള്ളായിരപ്പം നിലമുണ്ടു്. ഈ നിലം വലിയ സമ്പന്നനായിരുന്ന ഒരു പരദേശബ്രാഹ്മണൻ പണ്ടൊരിക്കൽ ദേവസ്വത്തിലേക്കു വെച്ചൊഴിഞ്ഞുകൊടുത്തതാണ്. ആ ബ്രാഹ്മണന് അനപത്യതാദുഃഖം ദുസ്സഹമായിത്തീരുകയാൽ അദ്ദേഹം ഭാര്യാസമേതം അച്ചൻകോവിൽക്ഷേത്രത്തിൽ ചെന്നു സ്വാമിദർശനം കഴിച്ചു നടയിൽനിന്നു് "എന്റെ അയ്യപ്പസ്വാമീ! എനിക്കൊരു പുത്രസന്താനമുണ്ടായാൽ എന്റെ സർവ്വസ്വവും ഞാൻ സ്വാമിക്കായി വെച്ചൊഴിഞ്ഞുതന്നേക്കാം" എന്നു പ്രാർത്ഥിച്ചു. അചിരേണ ആ ബ്രാഹ്മണസ്ത്രീ ഗർഭം ധരിക്കുകയും യഥാകാലം ഒരു പുത്രനെ പ്രസവിക്കുകയും ചെയ്തു. അപ്പോൾ ആ ദമ്പതിമാക്കുണ്ടായ സന്തോഷം അപരിമിതമായിരുന്നു. സന്തോഷാധിക്യത്താൽ മറന്നുപോ

യിട്ടോ മനസ്സില്ലാഞ്ഞിട്ടോ എന്തോ അവർ അയ്യപ്പസ്വാമി ക്കു കൊടുക്കാമെന്നു പറഞ്ഞിരുന്നതുപോലെ. സർവ്വസ്വവുമെന്നല്ല, യാതൊന്നും കൊടുത്തില്ല. കുറച്ചു ദിവസം കഴിഞ്ഞപ്പോൾ ബ്രാഹ്മണസ്ത്രീ രാത്രിയിൽ കിടന്നുറങ്ങുന്ന സമയം പതിവായി ആരോ അവരുടെ അടുക്കൽച്ചെന്നു "പറഞ്ഞിട്ടുള്ളതു മറക്കരുത്" എന്നു പറയുന്നതായി തോന്നിത്തുടങ്ങി. എന്നിട്ടും അവർ അയ്യപ്പസ്വാമിക്കു യാതൊന്നും കൊടുത്തില്ല. അങ്ങിനെ അഞ്ചെട്ടു കൊല്ലം കഴിഞ്ഞു കുട്ടിക്ക് ഉപനയനത്തിനുള്ള കാലമായി. മുഹൂർത്തം നിശ്ചയിക്കുകയും അടിയന്തിരത്തിനു കേങ്കേമമായി വട്ടംകൂട്ടുകയും ക്ഷണിക്കേണ്ടുന്നവരെ എല്ലാം ക്ഷണിക്കുകയും ചെയ്തു. ചാർച്ചക്കാരും വേഴ്ചക്കാരും ബന്ധുക്കളുമെല്ലാം അടിയന്തിരത്തിനു തലേദിവസംതന്നെ വന്നു കാരോ ശ്രമങ്ങൾ തുടങ്ങികഴിഞ്ഞു. അന്നു രാത്രിയിലും കുട്ടിയുടെ മാതാവിനു സ്വപ്നമുണ്ടായി. അതു പതിവുപോലെതന്നെ അല്ലായിരുന്നു. "അയ്യപ്പസ്വാമിക്കു കൊടുക്കാമെന്നു പറഞ്ഞിട്ടുള്ളതു കൊടുക്കാതെ ഉപനയത്തിനാരംഭിച്ചാൽ സമയമാകുമ്പോൾ കുട്ടിയെ കൊണ്ടുപോകും" എന്നുകൂടി ആരോ പറഞ്ഞതായി ബ്രാഹ്മണസ്ത്രീക്കു തോന്നി. എങ്കിലും അവർ സ്വാമിക്കൊന്നും കൊടുത്തില്ല. ഉപനയത്തിന്റെ ക്രിയകൾ ആരംഭിച്ച സമയത്ത് ആരോ ഒരാൾ (ഒരു പട്ടാണിയാണെന്നാണ് എല്ലാവർക്കും തോന്നിയതു്) അവിടെക്കയറിച്ചെന്നു കുട്ടിയെ എടുത്തുകൊണ്ടു അന്തർദ്ധാനം ചെയ്തു. ആ ആൾ ചെന്നതും കുട്ടിയെ എടുത്തതും അവിടെ കൂടിയിരുന്ന എല്ലാവരും കണ്ടു; പോയതു് ആരും കണ്ടില്ല. കുട്ടിയേക്കാണാതെയായപ്പോഴേയ്ക്കും അവിടെ എല്ലാവർക്കും വ്യസനവും പരിഭ്രമവും കലശലായി. കുട്ടിയുടെ മാതാപിതാക്കന്മാരുടെ വ്യസനം അവർക്ക് സന്തതിയുണ്ടാകാതിരുന്ന കാലത്തേതിലധികമായിരുന്നു. അവർ മാറത്തും തലയ്ക്കുമടിച്ചുംകൊണ്ടു മുറവിളി തുടങ്ങി. അപ്പോൾ ചിലർ "അ

യ്യപ്പസ്വാമിക്കു കൊടുക്കാമെന്നു പറഞ്ഞതു കൊടുക്കാഞ്ഞിട്ടാണ് ഇങ്ങനെ വന്നതു്. കണ്ണകായിപ്പോയി. ലുബ്ധന്മാൎക്കു് ഇങ്ങനെതന്നെ വരണം. അച്ചൻകോവിൽശ്ശാസ്താവു് ആരുടേയും കളിപ്പിള്ളയല്ലെന്നു് ഇനിയെങ്കിലും മനസ്സിലാക്കികൊള്ളട്ടെ" എന്നും മററും പറഞ്ഞു് അവരെ ശകാരിച്ചുതുടങ്ങി. മററു ചിലർ സാന്ത്വനവാക്കുകൾകൊണ്ടു് അവരേ ആശ്വസിപ്പിക്കാൻ ശ്രമിച്ചുതുടങ്ങി. "സ്വാമിക്കു കൊടുക്കാമെന്നു പറഞ്ഞിട്ടുള്ളതു കൊടുക്കാഞ്ഞാലാപത്തുണ്ടാകുമെന്നു ഞാൻ കൂടെക്കൂടെ പറയാറുണ്ടു്. ഈ ദുഷ്ടൻ ധനത്തിലുള്ള അത്യാൎത്തിനിമിത്തം അതു കൊടുക്കാതെയിരുന്നിട്ടാണു് എന്റെ ഓമനമകൻ പോയതു്" എന്നും മററും പറഞ്ഞു ബ്രാഹ്മണസ്ത്രീ ബ്രാഹ്മണനേയും "സ്വാമിക്കു കൊടുക്കാമെന്നു പറഞ്ഞിട്ടുള്ളതു കൊടുക്കുന്നതിനു് എനിക്കു പൂൎണ്ണസമ്മതമാണു്. ഈ ദുഷ്ട സമ്മതിക്കാഞ്ഞിട്ടാണു് ഞാൻ കൊടുക്കാതെയിരുന്നതു്. ഇവൾനിമിത്തം എന്റെ ഏകസന്താനം നഷ്ടപ്പെട്ടു" എന്നും മററും പറഞ്ഞു ബ്രാഹ്മണൻ ബ്രാഹ്മണസ്ത്രീയേയും ശകാരിച്ചുതുടങ്ങി. ആ ശകാരം മൂത്തു മൂത്തു് അവർ തമ്മിൽ വലിയ ശണ്ഠയായി. ആകപ്പാടെ അവിടെ വലിയ ലഹളയും ബഹളവുമായിത്തീൎന്നു. "ഇതൊന്നുംകൊണ്ടു യാതൊരു ഫലവുമില്ല. കുട്ടിയേയുംകൊണ്ടു് ആ പട്ടാണി എങ്ങോട്ടാണു് പോയതെന്നു വേഗത്തിൽ അന്വേഷിച്ചു കണ്ടുപിടിക്കാനാണു് ഇപ്പോൾ ശ്രമിക്കേണ്ടതു്" എന്നു പറഞ്ഞു ബന്ധുക്കൾ ചില മറവരേയും മററും കൂട്ടിക്കൊണ്ടു പല സ്ഥലങ്ങളിലുമന്വേഷിച്ചു. ഒരു തുമ്പുമുണ്ടായില്ല. കുട്ടിയെ തിരിച്ചുകിട്ടുന്ന കാൎയ്യം അസാദ്ധ്യംതന്നെയെന്നു് എല്ലാവരും തീൎച്ചപ്പെടുത്തുകയാൽ കുട്ടിയുടെ പിതാവായ ബ്രാഹ്മണൻ, "ഈശ്വരകാരുണ്യംകൊണ്ടു് എനിക്കു് അവസാനകാലത്തു് ഒരു സന്തതിയുണ്ടായി. ആ ഏകസന്താനം നഷ്ടപ്പെട്ടു. ഇനി ഈ വാൎദ്ധക്യത്തിൽ സന്താനമുണ്ടാകുമെന്നു വിചാരിക്കാൻ

Digitized By Kerala Sahitya Akademi

ന്ന്യായവുമില്ല. എനിക്കിനി വസ്തുക്കളും വേണ്ട, സ്വത്തുക്കളും വേണ്ട; പണ്ടവും വേണ്ട, പണവും വേണ്ട, ഭാര്യയും വേണ്ട; എന്നല്ല, യാതൊന്നും വേണ്ട. ഞാൻ വല്ലവഴിക്കും പോവുകയാണ്'' എന്നു പറഞ്ഞു് ഒരു കുടയും വടിയുമെടുത്തു യാത്രയായി. ആ സമയം അവിടെയുണ്ടായിരുന്ന അന്ന്യനായ ഒരു ബ്രാഹ്മണൻ തുള്ളിയുറഞ്ഞുകൊണ്ടു് "ഇനിയെങ്കിലും നിങ്ങൾ മുൻപു പറഞ്ഞിട്ടുള്ളതുപോലെ ചെയ്യാൻ തയാറുണ്ടെങ്കിൽ കുട്ടി ഇപ്പോൾ ഇവിടെ വരും. തയാറുണ്ടെന്നു പറഞ്ഞാൽ പോരാ. ആധാരം തീർത്തു സാക്ഷിവെച്ചു് ഒപ്പിടണം'' എന്നു പറഞ്ഞു. ഇതു കേട്ടു കുട്ടിയുടെ അച്ഛനായ ബ്രാഹ്മണൻ "കുട്ടി മടങ്ങിവരികയാണെങ്കിൽ എന്റെ സർവ്വസ്വവും ഞാൻ സ്വാമിക്കു കൊടുത്തേക്കാം. യാതൊരു സംശയവുമില്ല. ആധാരം ഇപ്പോൾ തീർത്തേക്കാം'' എന്നു പറഞ്ഞു. ഉടനേ ആ ബ്രാഹ്മണൻ തനിക്കുള്ള സർവ്വസ്വവും അച്ചൻകോവിൽ ശാസ്താവിനു വെച്ചൊഴിഞ്ഞുകൊടുത്തിരിക്കുന്നതായി ഒരാധാരം എഴുതിത്തീർത്തു് ഒപ്പുവെയ്ക്കുകയും, നാലുപേരെ സാക്ഷിവെച്ചു് അവരെക്കൊണ്ടും ഒപ്പിടുവിക്കുകയും ചെയ്തു. ബ്രാഹ്മണൻ ആധാരത്തിൽ ഒപ്പിട്ടതും അച്ചൻകോവിലിൽ ഉച്ചപ്പൂജയുടെ പ്രസന്നപൂജ കഴിഞ്ഞു നടയടച്ചതും ഒരേ സമയത്തായിരുന്നു. നടയടച്ചയുടനേ മേൽശാന്തിക്കാരൻ തുള്ളിക്കൊണ്ടു കിഴക്കോട്ടു പുറപ്പെട്ടു. അദ്ദേഹം കറുപ്പസ്വാമിക്കോവിലിന്റെ സമീപത്തു ചെന്നപ്പോൾ കറുപ്പസ്വാമിയുടെ പൂശാരി തുള്ളി ബ്രാഹ്മണക്കുട്ടിയുടെ കൈയ്ക്കുപിടിച്ചുകൊണ്ടു് അവിടെ നില്ക്കുന്നുണ്ടായിരുന്നു. പിന്നെ രണ്ടുപേരും കുട്ടിയേയുംകൊണ്ടു പാണ്ടിയിൽ ആ ബ്രാഹ്മണന്റെ ഗൃഹത്തിലെത്തുകയും ചെയ്തു. കുട്ടിയെ കണ്ടപ്പോൾ അവിടെയുണ്ടായിരുന്നവരെല്ലാം സന്തോഷാത്ഭുതപരവശന്മാരായിത്തീർന്നു. കുട്ടിയുടെ അച്ഛൻ എഴുതിത്തീർത്തുവെച്ചിരുന്ന ആധാരമെടുത്തു ക്ഷേത്രാധികാരികളോ

ടക്കൂടി ആനന്ദാശ്രു ഒലിപ്പിച്ചുകൊണ്ടു മേൽശാന്തി ബ്രാഹ്മണൻെറ പാദത്തിങ്കൽ കൊണ്ടുചെന്നുവെച്ചു നമസ്കരിച്ചു. അപ്പോൾ കറുപ്പസ്വാമി "ഇതു മുഴവനും എൻെറ സ്വാമിക്കവേണ്ട. ഒരു സന്തതിയുണ്ടായാൽകൊള്ളാമെന്നുള്ള ആഗ്രഹംകൊണ്ടു നിങ്ങൾ അങ്ങനെ പ്രാത്ഥിച്ചുപോയെങ്കിലും നിങ്ങളുടെ സവ്വസ്വവും സ്വാമിക്കു സമപ്പിച്ചാൽ നിങ്ങൾക്കു നിത്യവൃത്തിക്കു യാതൊന്നുമില്ലല്ലോ. അതുകൊണ്ടു നിങ്ങൾക്കിപ്പോൾ യാതൊരനുഭവവുമില്ലാതെയും യാതൊന്നും വിളയാതെയും ഉരികുറച്ചു തൊള്ളായിരപ്പറ നിലം നിങ്ങൾക്കു ഒരു സ്ഥലത്തുണ്ടല്ലോ. അതുമാത്രം എൻെറ സ്വാമിക്കു കൊടുത്താൽ മതി" എന്നു കല്പിച്ചു. ഉടനെ ബ്രാഹ്മണൻ സന്തോഷസമേതം ആ ഉരികുറച്ചു തൊള്ളായിരപ്പറനിലം അച്ചൻകോവിൽശ്ശാസ്താവിനു വെച്ചൊഴിഞ്ഞുകൊടുത്തിരിക്കുന്നതായി വേറൊരാധാരം എഴുതി ഒപ്പിട്ടു സമപ്പിച്ചു. ആ ആധാരമെടുത്തുംകൊണ്ടു ശാന്തിക്കാരനും പൂശാരിയും തുള്ളിക്കൊണ്ടുതന്നെ മടങ്ങിപ്പോരുകയും ആ ആധാരം അയ്യപ്പസ്വാമിയുടെ നടയ്ക്കൽ വെച്ചിട്ടു കലിയടങ്ങുകയും ചെയ്തു. ഉച്ചപ്പൂജ കഴിഞ്ഞു നട തുറന്നിട്ടു മൂന്നേമുക്കാൽ നാഴികക്കിടകൊണ്ടു് ഈ സംഗതികളെല്ലാം നടന്നു. കലിയടങ്ങിയതിൻെറശേഷം ഇതിലൊന്നും അവക്കു രണ്ടുപേക്കും ലേശംപോലും ഓമ്മയുണ്ടായിരുന്നില്ല. ഇങ്ങനെയാണു് ആ നിലം അച്ചൻകോവിൽ ദേവസ്വം വകയ്ക്കു കിട്ടിയതു്. പുല്ലുപോലും മുളയ്ക്കാതെ കിടന്നിരുന്ന ആ നിലം അയ്യപ്പസ്വാമിക്കായതിൻെറശേഷം ഒന്നാംതരമായി വിളഞ്ഞുതുടങ്ങി. ഇപ്പോഴും ആ നിലം ആ ദേശത്തുള്ള നിലങ്ങളിൽവെച്ചു മേത്തരമായിട്ടുതന്നെയാണിരിക്കുന്നതു്.

ശാന്തിക്കാരനും പൂശാരിയും ആധാരവും കൊണ്ടുപോന്നതിൻെറശേഷം ബ്രാഹ്മണൻ അടുത്തുണ്ടായിരുന്ന മറ്റൊരു മുഹൂത്തത്തിൽ കുട്ടിയുടെ ഉപനയനം നടത്തുകയും മാറ്റാ

Digitized By Kerala Sahitya Akademi

പുത്രസഹിതം അച്ചൻകോവിലിൽ വന്നു സ്വാമിദർശനവും സ്വാമിക്ക് അനേകം വഴിപാടുകളും കറുപ്പസ്വാമിക്ക് ഉഴവട്ടം കഴിച്ചു മടങ്ങിപ്പോവുകയും ചെയ്തു. ആ ബ്രാഹ്മണൻെറ കുടുംബക്കാർ 'പാണ്ടിയിലെവിടെയോ ഇപ്പോഴുമുണ്ടെന്നാണ് കേൾവി. പട്ടാണിവേഷം ധരിച്ചു ബ്രാഹ്മണക്കുട്ടിയെ എടുത്തുംകൊണ്ടു മറഞ്ഞതു കറുപ്പസ്വാമിയായിരുന്നു എന്നുള്ളതു വിശേഷിച്ചു പറയണമെന്നില്ലല്ലോ.

പാണ്ഡ്യരാജ്യം (പാണ്ടി) ബ്രിട്ടീഷുഗവമ്മേണ്ടിൻെറ അധീനത്തിലായതിൻെറശേഷം മേൽപ്പറഞ്ഞ നിലവും ഗവമ്മേണ്ടുവകയാക്കുന്നതിന് അന്നത്തെ കലക്ടർസായിപ്പു തീർച്ചയാക്കി. ഈ വിവരമറിഞ്ഞു പന്തളത്തു രാജാവ് അച്ചൻകോവിൽമണിക്കാരനെ (പാർവ്വത്യക്കാരനെ) സായിപ്പിൻെറ അടുക്കലയച്ച് "ഈ ഉരി കുറച്ചു തൊള്ളായിരപ്പറ നിലം അച്ചൻകോവിൽ ശാസ്താവിൻെറ വകയാണ്. അതു ഗവമ്മേണ്ടുവകയാക്കരുത്" എന്നു പറയിച്ചു. മണിക്കാരൻ പറഞ്ഞതിനെ സായിപ്പു പുല്ലോളം വകവെച്ചില്ല. ഇത്രയും നിലം അയ്യപ്പസ്വാമിക്കു നഷ്ടപ്പെട്ടു പോകുമല്ലോ എന്നു വിചാരിച്ചു സ്വാമിഭക്തനായ ആ മണിക്കാരൻ വ്യസനിച്ചുകൊണ്ടു മടങ്ങിപ്പോന്നു. നേരം വൈകിയപ്പോൾ അയാൾ രാത്രി കഴിച്ചുകൂട്ടാനായി വഴിക്കടുത്തുണ്ടായിരുന്ന ഒരു സ്ഥലത്തു കയറി. അന്ന് അവിടെയൊരു കറുപ്പനൂട്ടു നടക്കുന്നുണ്ടായിരുന്നു. മണിക്കാരൻ അവിടെച്ചെന്നപ്പോൾ കറുപ്പസ്വാമിയുടെ പൂശാരി കറുപ്പസ്വാമിയുടെ വെളിച്ചപ്പാടായിട്ടു തുള്ളിക്കൊണ്ടു നില്ക്കുന്നുണ്ടായിരുന്നു. ആ തുള്ളൽ കണ്ടപ്പോൾത്തന്നെ ഇതു സ്വാമിയുടെ അധിവാസമുണ്ടായിട്ടുള്ളതല്ലെന്നും കള്ളത്തുള്ളലാണെന്നും മണിക്കാരനു മനസ്സിലാവുകയാൽ അദ്ദേഹം ഒന്നുംമിണ്ടാതെ അവിടെ നിന്നു. അപ്പോൾ പൂശാരി തുള്ളിത്തുള്ളി മണിക്കാരൻെറ അടുക്കൽ ചെന്ന് 'ഒട്ടും വ്യസനിക്കേണ്ട. ഞാൻ നിവൃത്തിയുണ്ടാക്കിക്കൊള്ളാം"

Digitized By Kerala Sahitya Akademi

എന്നു പറഞ്ഞു. മണിക്കാരൻ ശുദ്ധഹൃദയനും ശുണ്ഠിക്കാരനുമായ ഒരു പരദേശബ്രാഹ്മണനായിരുന്നു. അദ്ദേഹം വ്യസനവും ദേഷ്യവും സഹിക്കാൻ വയ്യാതെയായിട്ടു പൂശാരിയുടെ മുഖത്തു "ഫാ" എന്നൊരാട്ടും ഒരു തുപ്പും വെച്ചുകൊടുത്തു. പൂശാരി മാറിക്കളഞ്ഞതിനാൽ മണിക്കാരന്റെ തുപ്പൽ അവിടെ കത്തിജ്വലിച്ചുകൊണ്ടിരുന്ന ഒരു പന്തത്തിന്മേൽ വീഴുകയും അതു തെള്ളി(ചെഞ്ചല്യ)പ്പൊടിപോലെ കത്തിക്കാളുകയും ചെയ്തു. അപ്പോൾ പൂശാരിയിൽ കറുപ്പസ്വാമിയുടെ ആവേശമുണ്ടാവുകയാൽ ഭാവം മാറീട്ടു വീണ്ടും മണിക്കാരനോട് "ഒട്ടും വ്യസനിക്കേണ്ട. ഞാൻ നിവൃത്തിയുണ്ടാക്കിക്കൊള്ളാം. ഗ്രാമത്തിൽ ചെന്ന് എവിടെയെങ്കിലും താമസിച്ചുകൊള്ളണം. അവിടെ ആളുവരും. സംഗതി തീർച്ചയായിട്ടു മടങ്ങിപ്പോന്നാൽ മതി" എന്നു പറഞ്ഞു. ഇതു കറുപ്പസ്വാമിയുടെ കല്പനതന്നെയാണെന്നു തോന്നുകയാൽ മണിക്കാരൻ "കല്പനപോലെ ചെയ്തുകൊള്ളാം. ശുദ്ധഗതിയും മുൻകോപവുംകൊണ്ട് ഞാൻ ചെയ്തുപോയ അപരാധം അവിടുന്നു സദയം ക്ഷമിക്കണം" എന്നു പറഞ്ഞു വന്ദിച്ചുകൊണ്ട് അവിടുന്ന് ഇറങ്ങിപ്പോയി ഗ്രാമത്തിൽ ചെന്ന് ഒരു ഗൃഹത്തിൽ കയറി കിടന്നു.

പന്തത്തിന്മേൽ വീണ തുപ്പൽ കത്തിക്കാളിയപ്പോൾ മുതൽ കലക്ടർസായിപ്പിന്റെ മദാമ്മയ്ക്കു ദേഹമാസകലം ഉമിത്തീയിലിട്ടാലെന്നപോലെ ഒരു പുകച്ചൽ തുടങ്ങി. ഉടനെ അനേകം ഡാക്ടർമാരെ വരുത്തി പല ചികിത്സകൾ ചെയ്യിച്ചുനോക്കി. ഒരു ഗുണവും കണ്ടില്ല. അതിനാൽ സായിപ്പു വല്ലാതെ വ്യസനാക്രാന്തനായിത്തീർന്നു. അപ്പോൾ സായിപ്പിന്റെ സേവകനും ക്ലാക്കുമായ ഒരു ഹിന്ദു "ഇതിന്റെ കാരണമറിയുന്നതിന് ഒന്നു പ്രശ്നം വെപ്പിച്ചു നോക്കിച്ചാൽ കൊള്ളാം" എന്നു പറഞ്ഞു. ശുദ്ധമായി അപ്രകാരം നോക്കിക്കുന്നതിനു സായിപ്പു സമ്മതിക്കുകയാൽ ആ ക്ലാക്കു

Digitized By Kerala Sahitya Akademi

ഗൂഢമായി ഒരു പ്രശ്നക്കാരനെ വരുത്തി ആരും അറിയാതെ ഒരു ഗൂഢസ്ഥലത്തുവെച്ചു പ്രശ്നം വെപ്പിച്ചു നോക്കിച്ചു! മദാമ്മയുടെ സുഖക്കേടിനു കാരണം അച്ചൻകോവിൽ ശാസ്താവിൻെറ കോപമാണെന്നും മണിക്കാരനെ വരുത്തി സമാധാനം പറഞ്ഞാൽ മദാമ്മയ്ക്കു സുഖമാകുമെന്നും പ്രശ്നക്കാരൻ വിധിച്ചു. ക്ലാക്ക് ഉടനെ ഈ വിവരം സായിപ്പിനെ ഗ്രഹിപ്പിക്കുകയും സായിപ്പിൻെറ ആജ്ഞപ്രകാരം ആളയച്ചു മണിക്കാരനെ വരുത്തുകയും ചെയ്തു. വിവരമൊക്കെപ്പറഞ്ഞപ്പോൾ മണിക്കാരൻ അയ്യപ്പസ്വാമിയെ സ്മരിച്ചുകൊണ്ടു സ്വല്പം ഭസ്മമെടുത്തു ജപിച്ചു മദാമ്മയുടെ ദേഹത്തിലും ശിരസ്സിലുമിട്ടു. ഉടനെ മദാമ്മയുടെ സുഖക്കേടെല്ലാം മാറി, നല്ല സുഖമായി. സായിപ്പു സന്തോഷിച്ചു മണിക്കാരനു ചില സമ്മാനങ്ങൾ കൊടുക്കുകയും നിലം ഗവമ്മേണ്ടിൽ ചേക്കാൻ പാടുള്ളതല്ലെന്നു തീൎച്ച്യയാക്കുകയും ദേവസ്വംപേരിൽതന്നെ പതിച്ചുകൊടുക്കുകയും ചെയ്തു.

ആറൻമുള ക്ഷേത്രത്തിൽ ഇപ്പോൾ ഉള്ളതിന്നു മുമ്പുണ്ടായിരുന്ന ധ്വജത്തിൻെറ തടി അച്ചൻകോവിൽ മലയിൽനിന്നു 'വെട്ടിയിറക്കി കൊണ്ടുവന്നതായിരുന്നു. ആദ്യം ചിലർ പോയി തടിനോക്കിക്കൊണ്ടു നിശ്ചയിച്ചുപോന്നതിൻെറശേഷം വെട്ടിയിറക്കി കൊണ്ടുവരാനായിട്ടു വത്തുമപ്പതു പേർ ശേഖരമായിട്ടാണ് പോയിരുന്നതു്. തടി നിന്നിരുന്നതു് ആനയെക്കൊണ്ടു പിടിപ്പിച്ചിറക്കുന്നതിനു സൌകര്യമില്ലാത്തതായ ഒരു സ്ഥലത്തായിരുന്നു. അതിനാൽ തടി പിടിച്ചിറക്കി ആററിലാക്കുന്നതിനും മനുഷ്യർതന്നെ വേണ്ടിയിരുന്നതുകൊണ്ടാണ് ഇത്രയധികം ആളുകൾ പോയതു്. അവർ മലയിൽച്ചെന്നു തടിവെട്ടി, പിടിച്ചിറക്കി അനേകദിവസംകൊണ്ടു് ഒരു വിധത്തിൽ ആററുകടവിൽ കൊണ്ടുവന്നു. അപ്പോഴേയ്ക്കും അന്നു നേരം വൈകുകയും അവരെല്ലാവരും ഏററവും ക്ഷീണിക്കുകയും ചെയ്യുകയാൽ തടിപിടിച്ചു വെള്ളത്തിലിറക്കുന്നതു പി

റേദിവസമാകാമെന്നു നിശ്ചയിച്ച് അവരെല്ലാവരും അച്ചൻകോവിൽ ക്ഷേത്രത്തിങ്കൽ പോയി അന്നത്തെ അവിടെത്താമസിച്ചു.

പിറേറദിവസം അതിരാവിലെ അവരെല്ലാവരും കൂടിപ്പോയി തടിപിടിച്ചു വെച്ചിരുന്ന സ്ഥലത്തു ചെന്നപ്പോൾ തടി അവിടെ കാണ്മാനില്ലായിരുന്നു. അപ്പോൾ അവക്കുണ്ടായ മനസ്താപം എത്രമാത്രമെന്നു പറയാൻ പ്രയാസം. അവർ അവിടെയൊക്കെ അന്വേഷിച്ചു നടന്നു ചെന്നപ്പോൾ തടി മലയുടെ മുകളിൽ, അവർ എവിടെനിന്നു കൊണ്ടുപോന്നുവോ ആ സ്ഥലത്തുതന്നെ ഇരിക്കുന്നതു കണ്ടു. തടി ആരും ഇറക്കിക്കൊണ്ടുപോയില്ലെന്നറിഞ്ഞപ്പോൾ അവക്കു സ്വല്പം സമാധാനമായി. പിന്നെയും അവർ തടി പിടിച്ചിറക്കാനുള്ള ശ്രമം തുടങ്ങി. നാലഞ്ചുദിവസംകൊണ്ട് അവർ പിന്നേയും തടി ആററുകടവിലാക്കി. അന്നു നേരം വൈകിപ്പോയതിനാൽ രാത്രിയിൽ താമസിക്കുന്നതിന് അവർ അമ്പലത്തിങ്കലേക്കു പോയി. പിറേറദിവസം കാലത്തു ചെന്നു നോക്കിയപ്പോഴും തടി ആ സ്ഥലത്തു കാണ്മാനില്ലായിരുന്നു. എങ്കിലും അധികം അന്വേഷിച്ചുനടക്കാതെ തടി യഥാപൂവ്വം മലയുടെ മുകളിലിരിക്കുന്നതു കണ്ടു. ഇങ്ങിനെ പല പ്രാവശ്യമായപ്പോൾ അവർ ഏററവും വിഷണ്ണന്മാരായിത്തീൎന്നു. "ഇനി ആറൻമുളച്ചെന്നു പ്രശ്നം വെയ്പിച്ചു നോക്കിച്ച് ഇതിന്റെ കാരണമറിയാതെ വെറുതെ കഷ്ടപ്പെടാൻ കഴികയില്ല" എന്നു നിശ്ചയിച്ച് അവർ അവിടെനിന്ന് ആറൻമുളക്കു യാത്രയായി.

ഇവർ തടിയുംകൊണ്ടു മടങ്ങിയെത്താഴ്കയാൽ ആറൻമുള കരനാഥന്മാർ മുതലായവക്കു വലിയ വിചാരമായി. അവരെല്ലാവരും ഒരുദിവസം ക്ഷേത്രസന്നിധിയിൽകൂടി. അതു് ഇവർ അച്ചൻകോവിലിൽനിന്ന് അങ്ങോട്ടു പുറപ്പെട്ട ദിവസംതന്നെയായിരുന്നു. അവരെല്ലാവരും ക്ഷേത്രസന്നിധിയിൽ കൂടിനിന്നിരുന്ന സമയം പ്രസിദ്ധദൈവജ്ഞനായ മം

ഗലപ്പള്ളി മൂത്തതും ദേവദർശനത്തിനായി അവിടെ ചെന്നു ചേന്നു. മൂത്തതിനെ കണ്ടപ്പോൾ കരയിൽപ്രമാണികളിലൊരാൾ "നമ്മുടെ കാര്യം നമുക്ക നമ്മുടെ കൊച്ചുമൂത്തതിനോട ചോദിക്കാം; ഇനി എന്താണ് വേണ്ടതെന്ന് അദ്ദേഹം വിചാരിച്ചുപറയട്ടെ" എന്നു പറഞ്ഞു. അതുകേട്ടു മൂത്തതു "നിങ്ങൾക്ക് എന്താണ് അറിയേണ്ടതു്" എന്നു ചോദിച്ചു. അതിനുത്തരമായി ഒരാൾ "കൊടിമരത്തടിക്കു പോയവരിലാരും മടങ്ങിവന്നു കാണായ്കയാൽ ഞങ്ങൾക്കു വളരെ വ്യസനമായിരിക്കുന്നു. അവർ പോയിട്ടിപ്പോൾ ഒരുമാസം കഴിഞ്ഞു. ഒരു വത്തമാനവും അറിയുന്നില്ല. അവക്കു വല്ലതും ആപത്തു പററിയോ എന്തോ? ചിലരെ അങ്ങോട്ട് അയച്ചുവെങ്കിലോ എന്നും സംശയിക്കുന്നുണ്ട്. ഇതിനെക്കുറിച്ചു മനസ്സിരുത്തി ഒന്നു ചിന്തിച്ചു വേണ്ടതു പറഞ്ഞുതരണം. ഇങ്ങനെയുള്ള കാര്യങ്ങൾ ചിന്തിച്ചു പറയുന്നതിന് അവിടെയ്ക്കു കവിടിയും മററും ആവശ്യമില്ലല്ലോ" എന്നു പറഞ്ഞു. ഉടനെ മൂത്തത് അകത്തു പോയി ദർശനം കഴിച്ച് എല്ലാം വേണ്ടതുപോലെ തോന്നിക്കുന്നതിനു സ്വാമിസന്നിധിയിൽ പ്രാത്ഥിച്ചുകൊണ്ടു പുറത്തു കൊടിമരസ്ഥാനത്തു വന്നുനിന്നുകൊണ്ട് അവിടെ കൂടിയിരുന്നവരോട "തടിക്കു പോയിരിക്കുന്നവക്കു യാതൊരാപത്തും സംഭവിച്ചിട്ടില്ല. തടി കൊണ്ടുപോരാൻ സാധിക്കായ്കയാലാണ് അവക്കു താമസം പററിയതു്. അവർ ഇങ്ങോട്ടു പുറപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്. എങ്കിലും തടി കൊണ്ടുവരുന്നില്ല. അച്ചൻകോവിൽ മലയിൽനിന്നാണല്ലോ തടി കൊണ്ടുവരേണ്ടതു്. ആ തടി അച്ചൻകോവിൽ ശാസ്താവിൻെറ വകയാണ്. അതിനാൽ അവിടെച്ചെന്നു സ്വാമിയെ വന്ദിക്കുകയും യഥാശക്തി വഴിപാടുകൾ കഴിച്ചു പ്രാത്ഥിക്കുകയും ചെയ്യാതെ തടി കൊണ്ടുപോരാൻ ഒരിക്കലും സാധിക്കയില്ല. അയ്യപ്പസ്വാമിയുടെ പരിവാരമൂത്തികൾക്കും യഥായോഗ്യം വഴിപാടുകൾ നടത്തണം. ആ മൂത്തികളിൽ പ്രാധാന്യം കറുപ്പു

Digitized By Kerala Sahitya Akademi

ആറന്മുള ദേശത്തോ അടുത്ത കരകളിലോ വെച്ചു കറുപ്പന്തൂട്ടു നടത്തുകയാണെങ്കിൽ ക്ഷേത്രത്തിൽനിന്നു് ഒരു കൊടി എഴുന്നള്ളിച്ചു കൊണ്ടുപോന്നു വെച്ചിട്ടാണു് നടത്തുക പതിവു്. ആ പതിവനുസരിച്ചു വെള്ളിയാഴ്ച ഉച്ച തിരിഞ്ഞപ്പോൾ കൊടിയെഴുന്നള്ളിപ്പു് ആരംഭിച്ചു. ഇതിലേയ്ക്കു് ആറന്മുള ദേവന്റെ സങ്കേതത്തിലുൾപ്പെട്ട പതിനെട്ടു കരകളിലെ സകല ജനങ്ങളും ആബാലവൃദ്ധം വന്നു കൂടിയിരുന്നു. പാണ്ടിവാദ്യം, നാഗസ്വരം, പഞ്ചവാദ്യങ്ങൾ, ഉരുട്ടുചെണ്ട, ജനങ്ങളുടെ ആർപ്പുവിളി, കുരവ, കുട്ടിയാട്ടു മുതലായ ഘോഷങ്ങളോടുകൂടി ഏററവും കോലാഹലസമേതമാണു് ആ എഴുന്നള്ളത്തു പുറപ്പെട്ടതു്. ഏകദേശം അഞ്ചുനാഴികപ്പകലേ ആ എഴുന്നള്ളത്തു പന്തലിലെത്തുകയും കൊടി ഒരു പ്രധാനസ്ഥലത്തു് എഴുന്നള്ളിച്ചു വെയ്ക്കുകയും ചെയ്തു. അതിന്റെ സമീപത്തു കറുപ്പസ്വാമിയുടെ പൂജയ്ക്കു വേണ്ടതെല്ലാം നിരത്തിവച്ചൊരുക്കി. കൊടിയെഴുന്നള്ളിച്ചുവെച്ചതിന്റെ മുൻവശത്തു് ഏകദേശം രണ്ടു ദണ്ഡുസമചതുരത്തിലും വളരെ പൊക്കത്തിലും ആഴിക്കു വിറകടുക്കി സന്ധ്യയ്ക്കുമുമ്പായി തീയിട്ടു. സന്ധ്യയായപ്പോൾ പൂശാരി കുളിച്ചു് ഉടുത്തുകെട്ടി വന്നു പൂജ ആരംഭിച്ചു. പൂജയും കർപ്പൂരാരാധനയും(കർപ്പൂരം കത്തിച്ചുഴിയുകയും) കഴിഞ്ഞു. പൂശാരി എഴുന്നേററു പടിഞ്ഞാട്ടു തിരിഞ്ഞുനിന്നു് ആറന്മുള ഭഗവാനെ വിചാരിച്ചു് ഒന്നു വന്ദിച്ചതിന്റെ ശേഷം, കിഴക്കോട്ടുതിരിഞ്ഞു തൊഴുതുപിടിച്ചു കണ്ണുമടച്ചു ധ്യാനത്തോടുകൂടി നിശ്ചേഷ്ടനായി സ്വല്പനേരം നിന്നു. അപ്പോഴെയ്ക്കും ആഴിക്കുട്ടിയിരുന്ന വിറകെല്ലാം എരിഞ്ഞടങ്ങി നല്ല കനലായിക്കഴിഞ്ഞു. ആ സമയം കൊട്ടും ഘോഷവും ആർപ്പും കുരവയും ശംഖുവിളിയും കതിനാവെടിയും വെടിക്കെട്ടും മററുംകൊണ്ടു ലോകമാകപ്പാടെ ഞെട്ടിക്കൊണ്ടിരുന്നു. അപ്പോൾ നിശ്ചേഷ്ടനായി നിന്നിരുന്ന പൂശാരിയുടെ ശരീരം ആകപ്പാടെ

Digitized By Kerala Sahitya Akademi

രുന്നു വിറച്ചു. ഉടനെ അയാൾ തുള്ളിത്തുടങ്ങുകയും അരിവാൾ, വേൽ, കപ്പര (ഭസ്മപ്പാത്രം) ഇതുകൾ കൈയിലെടുത്തുകൊണ്ടു് ആഴിക്കും കൊടിക്കും പൂജാസ്ഥലത്തിനുംകൂടി മൂന്നു പ്രദക്ഷിണം വച്ചിട്ട ആഴിയിൽക്കയറിനില്ക്കുകയും ചെയ്തു. അവിടെനിന്നു കുറച്ചുനേരം തുള്ളിയപ്പോൾ ആഴി നിരന്നു. പിന്നെ അവിടെനിന്നിറങ്ങീട്ട കപ്പരയിൽനിന്നും സ്വല്പം ഭസ്മമെടുത്തു കൊടിയിന്മേലിട്ടു. ഉടനെ കൊടി വിറച്ചു വിറച്ചുസ്വയമേവ തുള്ളിത്തുടങ്ങി. പിന്നെ പൂശാരി തുള്ളിക്കൊണ്ടുതന്നെ കപ്പരയിൽനിന്നു് ഒരു പിടി ഭസ്മം വാരിയെടുത്തു ജനക്കൂട്ടത്തിലേക്കു് എറിഞ്ഞു. അപ്പോൾ കറുപ്പൻതുള്ളലിൽ വിശ്വാസമില്ലാത്തവരായി അവിടെ വന്നുകൂടിയിരുന്നവരെല്ലാം കൂട്ടത്തോടെ തുള്ളിത്തുടങ്ങി. അവരെല്ലാവരും ആഴിയിൽച്ചാടി ചവുട്ടി നിരത്തിയതിൻെറ ശേഷം "കറുപ്പസ്വാമിയെ ഞങ്ങളെല്ലാവരും പൂർണ്ണമായി വിശ്വസിക്കുന്നു. ഞങ്ങൾക്കു ദാഹം കലശലായിരിക്കുന്നു" എന്നു വിളിച്ചു പറഞ്ഞുതുടങ്ങി. പൂശാരി കരിക്കിൻവെള്ളവും ചാരായവും കൂടിയെടുത്തു് എല്ലാവരുടേയും മേൽ തളിച്ചു. ഉടനെ അവരുടെ ദാഹം ശമിച്ചു എങ്കിലും തുള്ളൽ നിന്നില്ല. ആ സമയം കോഴിമുട്ടകളെല്ലാം കോഴികളായിത്തീൎന്നു. പൂശാരി ആ കോഴികളെയെല്ലാം വെട്ടുകയും ആഴിയിൽനിന്നു ഭസ്മം വാരിയെടുത്തു കൊടിയിന്മേലും തുള്ളിക്കൊണ്ടുനിന്ന ജനങ്ങളുടെ മേലും എറിയുകയും അപ്പോൾ എല്ലാവരുടേയും തുള്ളൽ നില്ക്കുകയും ചെയ്തു. പിന്നെയും പൂശാരിയുടെ തുള്ളൽ നിന്നില്ല; പൂശാരി കളഭമെടുത്തു തൻെറ ദേഹത്തിലെല്ലാം പൂശുകയും പ്രസാദമായിട്ട ജനങ്ങൾക്കെല്ലാവൎക്കും കൊടുക്കുകയും ചെയ്തിട്ട (കറുപ്പസ്വാമിയുടെ നിലയിൽ) "നിങ്ങളുടെ വഴിപാട ഞാൻ സ്വീകരിച്ചിരിക്കുന്നു, എനിക്കു വളരെ സന്തോഷമായി" എന്നു പറഞ്ഞു. ഉടനെ തുള്ളലും നിന്നു. തുള്ളൽ നിന്നയുടനെ പൂശാരി അവിടെ വീണു. അപ്പോൾ കൊട്ടും

ഘോഷവുമെല്ലാം നിറുത്തി, പരികർമ്മികളും മററും കൂടി പൂശാരിയെ വീശിക്കൊണ്ടു നിന്നു. കുറച്ചുനേരം കഴിഞ്ഞപ്പോൾ പൂശാരി സ്വബോധത്തോടുകൂടി എഴുന്നേററു കാലും, കൈയും, മുഖവും കഴുകി അത്താഴവും കഴിച്ച് അന്നത്തെ അവിടെ താമസിക്കുകയും പിറേറദിവസം രാവിലെ പരികർമ്മികൾ മുതലായവരോടുകൂടി അച്ചൻകോവിലിലേയ്ക്കു പോവുകയും ചെയ്തു. പൂശാരിയേയും പരികർമ്മികളേയും യഥായോഗ്യം ദക്ഷിണയും സമ്മാനങ്ങളും കൊടുത്തു സന്തോഷിപ്പിച്ചാണ് പറഞ്ഞയച്ചതെന്നുള്ളതു വിശേഷിച്ചു പറയണമെന്നില്ലല്ലോ.

തടി കിട്ടിയതിനാൽ സന്തുഷ്ടന്മാരായ കരനാഥന്മാരും മററും കൂടിയുത്സാഹിച്ച് അധികം താമസിയാതെതന്നെ ഒരു സുമുഹൂർത്തത്തിൽ ആറൻമുളെ ദേവസന്നിധിയിൽ യഥാവിധി ധ്വജപ്രതിഷ്ഠ നടത്തുകയും ചെയ്തു.

ഒരിക്കൽ "കാളിനായ്ക്കൻ" എന്നൊരാൾ ആലപ്പുഴെ തടിക്കുത്തക ഏററിരുന്നു. കുത്തകക്കാർ തടി വെട്ടിയിറക്കി വൃശ്ചികമാസം 30-ാംനു-ക്കകം ആലപ്പുഴെ കച്ചവടം വകയിലേല്പിക്കണമെന്നായിരുന്നു ഏർപ്പാട്. അതിനാൽ കുത്തകക്കാർ ചിങ്ങം കന്നി മാസങ്ങളിൽ തടികൾ വെട്ടിയിറക്കി നദീതീരങ്ങളിൽ കൊണ്ടുവന്നു ശേഖരിക്കുകയും തുലാവർഷത്തിന്റെ വെള്ളപ്പൊക്കത്തോടുകൂടി ആററിലിറക്കി ചങ്ങാടം കെട്ടി ആലപ്പുഴെ കൊണ്ടുചെന്ന് ഏല്പിക്കുകയുമാണ് പതിവ്. ആ പതിവനുസരിച്ച് ഒരു കൊല്ലം കാളിനായ്ക്കൻ തടികൾ ശേഖരിച്ചിരുന്നതു് അച്ചൻകോവിലിൽനിന്നും രണ്ടുമൂന്നുനാഴിക പടിഞ്ഞാറു 'കല്ലാറ്' എന്നു പേരായ നദിയുടെ തീരപ്രദേശങ്ങളിലായിരുന്നു. ആക്കൊല്ലം കന്നിമാസത്തിലെ ഉന്നക്ക് അതികഠിനമായിരിക്കുകയും വൃശ്ചികമാസമായിട്ടും തുലാവർഷം ആരംഭിക്കാതെയിരിക്കുകയും ചെയ്തുകൊണ്ടു കല്ലാററിൽ വെള്ളം വളരെ കുറവായിരുന്നു. എ

Digitized By Kerala Sahitya Akademi

ന്നമാത്രമല്ല, കല്ലാർ അച്ചൻകോവിലാററിൽ വന്നുകൂടുന്ന സ്ഥലത്തു് ആററിൽ വിലങ്ങ മൂന്ന വലിയ പാറകളുണ്ടായിരുന്നു. ആ പാറകളുടെ മുകളിൽക്കൂടി തടികളിറക്കിക്കൊണ്ടു പോരുവാൻ തക്കവണ്ണം വെള്ളം പൊങ്ങുന്ന സമയങ്ങളിലല്ലാതെ അതിലേക്കൂടി തടികൾ കൊണ്ടുപോരുന്നതിന്നു യാതൊരു നിവൃത്തിയുമില്ലായിരുന്നു. ഇക്കൊല്ലം ഇങ്ങനെ സംഭവിച്ചു എന്നല്ലാതെ ഇതു സാധാരണമല്ല. ആണ്ടുതോറും കാലവർഷത്തിലും തുലാവർഷത്തിലും ആ പാറകളുടെ മുകളിൽക്കൂടി തടികൾ കടത്തിക്കൊണ്ടുപോരുവാൻ തക്കവണ്ണം വെള്ളം പൊങ്ങുക പതിവാണ്. അതുകൊണ്ടാണ് നായ്ക്കൻ അവിടെ തടികൾ ശേഖരിച്ചതു്. തടിക്കുത്തക കത്തകക്കാർക്ക് വളരെ ലാഭമുള്ള ഏർപ്പാടാണെങ്കിലും അവധി കഴിയുന്നതിനുമുമ്പു തടികൾ ആലപ്പുഴെ കൊണ്ടുചെന്നേല്പിച്ചില്ലെങ്കിൽ വലിയ നഷ്ടം നേരിടുകയും ചെയ്യും. അതിനാൽ കാളിനായ്ക്കൻ ഏററവും വ്യസനാക്രാന്തനായിത്തീൎന്നു. അയാൾ ആലോചിച്ചിട്ട് ഇതിനു യാതൊരു നിവൃത്തിമാൎഗ്ഗവും കാണായ്കയാൽ ഒടുക്കം അച്ചൻകോവിലിൽ ചെന്നു് അയ്യപ്പസ്വാമിയേയും പരിവാരമൂർത്തികളേയും വന്ദിക്കുകയും യഥായോഗ്യം വഴിപാടുകൾ നടത്തുകയും ചെയ്തിട്ടു നടയിൽചെന്നു നിന്നു്, "എന്റെ അയ്യപ്പസ്വാമി! ഇതിനു് എന്തെങ്കിലും ഒരു നിവൃത്തിയുണ്ടാക്കിത്തരണേ; ഞാൻ ആലപ്പുഴക്കടപ്പുറത്തു വെച്ചു് എന്റെ ശക്തിക്കു തക്കവണ്ണം ഒരു കരുപ്പന്നൂട്ടു കഴിച്ചേയ്ക്കാം" എന്നു പ്രാൎത്ഥിച്ചു. അന്നു രാത്രിയിൽ നായ്ക്കൻ കിടന്നുറങ്ങിയപ്പോൾ ഒരാൾ അയാളുടെ അടുക്കൽച്ചെന്നു "പാറകൾ മാററിയിരിക്കുന്നു, തടികൾ കടത്തിക്കൊണ്ടു പോകാം" എന്നു പറഞ്ഞതായി അയാൾക്കു തോന്നി. കണ്ണു തുറന്നുനോക്കിയപ്പോൾ അവിടെയെങ്ങും ആരേയും കണ്ടില്ല. എങ്കിലും ഇതു തന്നെക്കുറിച്ചു പ്രസാദിച്ചിട്ടു അയ്യപ്പസ്വാമിയോ കരുപ്പസ്വാമിയോ കല്പിച്ചതാണെന്നു് അയാൾ വി

Digitized By Kerala Sahitya Akademi

ശപിച്ചു. പിറ്റെദിവസം രാവിലെ അയാൾ ആ സ്ഥലത്തു ചെന്നു നോക്കിയപ്പോൾ വിലങ്ങത്തിൽ കിടന്നിരുന്ന പാറകൾ നെടുനീളത്തിലായിരിക്കുന്നതും അവയുടെ ഇടയിൽക്കൂടി തടികൾ കടത്തിക്കൊണ്ടുപോകുവാൻ തക്കവണ്ണം വാലുകൾപോലെ രണ്ടു കൈവഴികൾ തെളിഞ്ഞിരിക്കുന്നതായും കണ്ടു. അപ്പോൾ അയാളുടെ മനസ്സിൽ വളരെ സന്തോഷവും വിസ്മയവും ജനിച്ചുവെന്നു മാത്രമല്ല, അയ്യപ്പസ്വാമിയേയും പരിവാരമൂർത്തികളേയും കുറിച്ചുണ്ടായിരുന്ന ഭക്തിവിശ്വാസങ്ങൾ ശതഗുണീഭവിക്കുകയും ചെയ്തു. അയാൾ തടികൾ വെള്ളത്തിലിറക്കി ചങ്ങാടം കെട്ടി നിഷ്പ്രയാസം കൊണ്ടുപോയി അവധിക്കുമുമ്പ് ആലപ്പുഴെ ഏല്പിച്ചു. ആ പ്രാവശ്യം അയാൾക്കു പതിവിൽ കൂടുതൽ ലാഭം കിട്ടി. അതിനാലയാൾ പിന്നെയും അച്ചൻകോവിലിൽച്ചെന്ന് അയ്യപ്പസ്വാമിക്കും പരിവാരമൂർത്തികൾക്കും യഥായോഗ്യം വഴിപാടുകൾ കഴിച്ചു വന്ദിച്ചു. അക്കാലത്ത് അച്ചൻകോവിൽക്ഷേത്രത്തിൽ ദേവസ്വംവകയായിട്ടുണ്ടായിരുന്ന പാത്രങ്ങളെല്ലാം പൊട്ടിയും തുളഞ്ഞും കേടു സംഭവിച്ചവയായിരുന്നു. അതിനാലയാൾ നാഴി മുതൽ നാല്പതുനാഴി അരി വെയ്ക്കാവുന്ന അനേകം പാത്രങ്ങൾ പുത്തനായി വാർപ്പിച്ചു നടയ്ക്കുവെച്ചു. അവയിൽ ചില പാത്രങ്ങൾ ഇപ്പോഴും അവിടെ കാണ്മാനുണ്ട്. അധികം താമസിയാതെ കാളിനായ്ക്കൻ കരുപ്പനൂട്ടിനുള്ള ചാർത്തു വാങ്ങുകയും അതിൻപ്രകാരം സകലതും വട്ടംകൂട്ടി ആലപ്പുഴ കടപ്പുറത്തുവെച്ചു കെങ്കേമമായി കരുപ്പനൂട്ടു നടത്തുകയും ചെയ്തു.

സഞ്ചായം ഡിപ്പാർട്ടുമെൻറുകാർ സർക്കാർ വകയായി ഒരു കരുപ്പനൂട്ട് ആണ്ടുതോറും പതിവായി നടത്തിവന്നിരുന്നു. റ്റ്ണ്ണീഡുസായ്പവർകൾ സഞ്ചായം ഡിപ്പാർട്ടുമെൻറിന്റെ മേലധികാരിയായി വന്നപ്പോൾ അതു വേണ്ടെന്നു വെച്ചു. അക്കൊല്ലം കോന്നി മുതലായ സ്ഥലങ്ങളിലുള്ള ക

ഴികളിൽ ആന വീണില്ല. അതിൻെറ കാരണമെന്താണെന്നു സായ്പവർകൾ ചോദിച്ചപ്പോൾ "പതിവുള്ള കരുപ്പനൂട്ട നടത്താഞ്ഞിട്ടായിരിക്കു"മെന്നു ഹിന്ദുക്കളായ ജീവനക്കാർ പറഞ്ഞു. "എന്നാൽ കുഴികളിൽ ആനകൾ വീഴട്ടെ, കരുപ്പനൂട്ട നടത്തിക്കൊള്ളാം" എന്നു സായ്പവർകൾ സമ്മതിച്ചു. പിന്നെ മറ്റുള്ള കുഴികളിൽ ആനകൾ വീണുതുടങ്ങി. എങ്കിലും സായ്പവർകൾ കരുപ്പനൂട്ട നടത്തിയില്ല. അപ്പോൾ കുഴികളിൽനിന്നു കയററി കൂട്ടിലാക്കിയ ആനകൾ കൂട്ടിൽകിടന്നും കഴികളിൽ വീഴുന്ന ആനകൾ കഴികളിൽത്തന്നെ കിടന്നും ചത്തുതുടങ്ങി. അങ്ങനെ അനേകം ആനകൾ ചത്തുപോവുകയാൽ സക്കാരിലേയ്ക്കു വളരെ നഷ്ടം സംഭവിച്ചു. അപ്പോൾ സായ്പവർകൾ നല്ല മനസ്സോടുകൂടിയല്ലെങ്കിലും കരുപ്പനൂട്ട നടത്താമെന്നു സമ്മതിക്കുകയും പതിവിൽ കൂടുതലായി വട്ടങ്ങൾ കൂട്ടുകയും ദിവസം നിശ്ചയിച്ചു പൂശാരിയെ അറിയിക്കുകയും ചെയ്തു. പൂശാരിക്കു കോന്നിയിലും ഒരു വീടുണ്ട്. അതിൻെറ പേര് "വായ്പവീട്" എന്നാണ്. അവിടെയാണ് ഈ വിവരം അറിയിച്ചത്. കരുപ്പനൂട്ട സഞ്ചായം കച്ചേരിയുടെ സമീപത്തു വെച്ചുതന്നെ നടത്തണമെന്നായിരുന്നു സായ്പവർകളുടെ ഉത്തരവ്. അതിനാൽ അവിടെയാണ് പന്തലിട്ടു കെട്ടിപ്പിതാനിച്ചലങ്കരിച്ചു സാമാനങ്ങളെല്ലാം ശേഖരിച്ചു വെച്ചത്.

കരുപ്പനൂട്ടിനു നിശ്ചയിച്ച രണ്ടുമൂന്നു ദിവസത്തിനു മുമ്പേ സായ്പവർകൾ പതിനൊന്നു ഭരണികളിൽ ചാരായം നിറപ്പിച്ച് അടച്ചുകെട്ടിച്ചു പന്തലിനുസമീപം വലിയ കുഴികൾ കുഴിപ്പിച്ചു ഭരണികൾ കുഴികളിൽ വെപ്പിച്ചു മണ്ണിട്ടുമൂടിച്ചു. ഇതു മററാരും അറിയാതെ സായ്പവർകൾ തൻെറ വിശ്വസ്തന്മാരായ ഒന്നു രണ്ടു ഭൃത്യന്മാരെക്കൊണ്ട് ഏററവും രഹസ്യമായിട്ടാണ് ചെയ്യിച്ചത്. പിന്നെ ആഴിക്കു പത്തുദണ്ഡു സമചതുരത്തിലും ഒന്നരദണ്ഡു താഴ്ചയിലും ഒരു കുഴി

Digitized By Kerala Sahitya Akademi

തൊരു തരക്കേടും പററീട്ടില്ലായിരുന്നവെന്നല്ല, അതിൻെറ ഒരു രോമംപോലും കരിഞ്ഞിട്ടുമില്ലായിരുന്നു. അപ്പോൾ സായ്പവർകൾ അത്യന്തം വിസ്മയാകുലനായിത്തീൎന്നു. പൂശാരി പിന്നെയും ആഴിയിൽ ച്ചാടിത്തുള്ളി. അപ്പോൾ ചങ്ങലകളെല്ലാം പഴുത്തു തീക്കനൽപോലെ ആയിക്കിടന്നിരുന്നു. പൂശാരി ആ ചങ്ങലകൾ വാരിയെടുത്തു ദേഹത്തിലെല്ലാമണിഞ്ഞിട്ട് ഒരു ചങ്ങല കയ്യിലെടുത്തുംകൊണ്ടു സായ്പിൻെറ അടുക്കൽ ചെന്ന്, "ഇതു മേടിക്കണം" എന്നു പറഞ്ഞു. സായ്പ സ്വബോധത്തോടുകൂടിയോ എന്തോ ഉടനെ രണ്ടുകൈകളും നീട്ടി അതു മേടിച്ചു. തീക്കട്ടപോലെയിരുന്ന ആ ആനച്ചങ്ങല അപ്പോൾ പച്ചവെള്ളംപോലെ തണുപ്പുള്ളതും പൂപോലെ ഘനംകുറഞ്ഞതുമായിട്ടാണ് സായ്പവർകൾക്കു തോന്നിയത്. ഉടനെ അതു താഴെ ഇടാൻ പൂശാരി പറഞ്ഞു. സായ്പവർകൾ താഴെയിട്ടു. പിന്നെയുമെടുക്കാൻ പൂശാരി പറഞ്ഞു. സായ്പവർകൾ അതെടുക്കാനായി കൈകൾ ചങ്ങലയുടെ അടുക്കലേക്കു നീട്ടിയപ്പോൾ തീക്കനലിൻെറ അടുക്കൽ കൈകൊണ്ടുചെന്നാലെന്നപോലെ ചൂടു തോന്നുകയാൽ എടുത്തില്ല. അപ്പോൾ പൂശാരി (കറുപ്പസ്വാമി) "എന്താ പരീക്ഷയൊക്കെ കഴിഞ്ഞുവോ? ഇനിയും വല്ലതും ഭാവമുണ്ടോ?" എന്നു ചോദിച്ചു. ഇതിനുത്തരമായിട്ടു സായ്പവർകൾ "ഇനി പരീക്ഷയൊന്നും വേണമെന്നു വിചാരിക്കുന്നില്ല. ഇത്രയും പരീക്ഷിച്ചതുതന്നെ അബദ്ധമായിപ്പോയി എന്ന് എനിക്കിപ്പോൾ തോന്നുന്നുണ്ട്. എൻെറ ഈ അപരാധം കറുപ്പസ്വാമി സദയം ക്ഷമിക്കണം. ഇതിനു പ്രായശ്ചിത്തമായി ആണ്ടുതോറും ഒരു കറുപ്പനൂട്ടു ഗവമ്മേൻറുവകയായിട്ടുള്ളതു കൂടാതെ തൻെറ പേക്ഷ വിശേഷാൽ, ഞാനിവിടെ ഇരിക്കുന്നിടത്തോളം കാലം നടത്തിയേക്കാം" എന്നു പറഞ്ഞു. അതു കേട്ടു പൂശാരി "അന്യമതക്കാരനായ നിങ്ങൾക്ക് എന്നെക്കുറിച്ചു വിശ്വാസമില്ലാതെയിരുന്നതു് അത്ഭുതമല്ല. എന്നുമാത്രമല്ല, നിങ്ങളെ പക്ഷവാതം ബാധിക്കാറായിരിക്കുന്നു. അതുകൊണ്ട് ഇങ്ങനെയൊക്കെ

Digitized By Kerala Sahitya Akademi

ച്ചെയ്തതാണ്. അതിനാൽ എനിക്കു യാതൊരു വിരോധവുമി ല്ല. വളരെ സന്തോഷമായിരിക്കുന്നു" എന്നു പറഞ്ഞു. കലി ഉടനെ അടങ്ങുകയും ചെയ്തു.

ഇതു കഴിഞ്ഞ് അധികം താമസിയാതെ വണ്ണീഡ് സാ യ്പവർകൾക്കു പക്ഷവാതം ആരംഭിച്ചു. വാതത്തിനു ഇംഗ്ലീഷു ചികിത്സ ഫലിക്കയില്ലെന്നറിയാമായിരുന്നതുകൊണ്ടു സായ്പ വർകൾ തന്റെ ദീനത്തിനു നാട്ടുചികിത്സകളാണ് ചെയ്തിരു ന്നത്. അതുകൊണ്ട് ഏതാനും കൊല്ലം കൂടി ഇവിടെത്ത ന്നെ കഴിച്ചുകൂട്ടി. ഒടുക്കം നാട്ടുചികിത്സയും ഫലിക്കാതെയാ യതിനാൽ അദ്ദേഹം ശീമയ്ക്കു പോവുകയും ചെയ്തു.

വണ്ണീഡ്സായ്പവർകൾ ഉദ്യോഗമായി ഇവിടെ ഇരുന്നി രുന്ന കാലത്തെല്ലാം ഗവമ്മേൻറു വകയായിട്ടുള്ളതു കൂടാതെ അദ്ദേഹത്തിന്റെ വഴിപാടായിട്ടും ഓരോ കറുപ്പനൂട്ട് ആണ്ടു തോറും പതിവായി നടത്തിയിരുന്നു. അദ്ദേഹം പോയതിനു ശേഷം ആ സ്ഥാനത്തു വന്ന സായ്പന്മാരും ആ പതിവു മുടക്കി യില്ല. അവരെല്ലാവരും കറുപ്പനൂട്ടു നടത്തിയിരുന്നതു അരു വാപ്പാലത്തു മണൽപ്പുറത്തുവെച്ചായിരുന്നു.

അച്ചൻകോവിൽ ക്ഷേത്രത്തിൽ ചില കള്ളന്മാർ വഴി പാടു കഴിക്കുകയും മററു ചില കള്ളന്മാർ അകത്തുകടന്നു തി രുവാഭരണം മുതലായവ മോഷ്ടിക്കുകയും ചെയ്യാറുണ്ടായിരുന്നു.

മുൻകാലങ്ങളിൽ തിരുവിതാംകൂറിന്റെ അതൃത്തിസ്ഥല ങ്ങളിൽ വ്യാജപ്പുകയിലയുടെ പ്രചാരം ധാരാളമുണ്ടായിരുന്നു വല്ലോ. ചെങ്കോട്ട മുതലായ സ്ഥലങ്ങളിലാണ് ഇതു് അസാ മാന്യമായി വർദ്ധിച്ചിരുന്നത്. ചെങ്കോട്ട മുതലായ സ്ഥലങ്ങ ളിലേക്കു വ്യാജപ്പുകയില രാത്രികാലങ്ങളിൽ അച്ചൻകോവിൽ കൂടിയാണ് കടത്തിക്കൊണ്ടുപോവുക പതിവു്. ഒരു സമയം

Digitized By Kerala Sahitya Akademi

സക്കാരാളുകൾ കണ്ടുപിടിക്കാതെയും കാട്ടുമൃഗങ്ങൾ ഉപദ്രവിക്കാതെയും ഇരിക്കുന്നതിനായിട്ട് ഈ കള്ളക്കച്ചവടക്കാർ കറുപ്പസ്വാമിയുടെ നടയിൽ നാലുമഞ്ചും എട്ടും പത്തും ഉറുപ്പികവീതം കാണിക്കിട്ടുംവെച്ചു പോകാറുണ്ടായിരുന്നു. അങ്ങനെ വ്യാഴച്ചകയിലക്കാർ രാത്രിയിലിടുന്ന വകയായിട്ടുതന്നെ കറുപ്പൻ്റ പൂശാരിക്കു പ്രതിദിനം രാവിലെ അൻപതും, അറുപതും, എഴുപതും ചില ദിവസം നൂറു ഉറുപ്പികവീതവും കിട്ടിക്കൊണ്ടാണിരുന്നിരുന്നത്. ഇപ്പോൾ സക്കാരാളുകളുടെ സൂക്ഷിപ്പും കാവലും മുറുകിയതിനോടുകൂടി അവിടെ അങ്ങിനെയൊന്നും വരാതെയും പൂശാരിക്കൊന്നും കിട്ടാതെയുമായി.

ഒരിക്കൽ എട്ടു മറവർകൂടി രാത്രിസമയം അച്ചൻകോവിലിൽ വന്നു ക്ഷേത്രത്തിൽക്കയറി ചില തിരുവാഭരണങ്ങൾ മോഷ്ടിച്ചുകൊണ്ടുപോയി. അവർ "അതിരുമല" (മലയാളത്തിൻേറയും പാണ്ടിയുടേയും അതൃത്തിക്കലുള്ള മല)യുടെ സമീപത്ത് ഒരു വൃക്ഷച്ചുവട്ടിൽ ചെന്നപ്പോൾ തിരുവാഭരണങ്ങളെല്ലാം അവിടെവെച്ചിട്ടു വൃക്ഷത്തിനു പ്രദക്ഷിണം വച്ചുതുടങ്ങി. മോഷണം നടന്നതിൻെറ മൂന്നാംദിവസം വിവരമറിഞ്ഞു പോലീസുകാർ ക്ഷേത്രസന്നിധിയിലെത്തി. ആ സമയം കറുപ്പസ്വാമിയുടെ അധിവാസമുണ്ടായിട്ടു പൂശാരി തുള്ളി പോലീസുകാരെ കൂട്ടിക്കൊണ്ടുപോയി ആ കള്ളന്മാരെ കാണിച്ചുകൊടുത്തു. അതിനാൽ ആ മറവക്കു ശിക്ഷയും ക്ഷേത്രത്തിലേക്കു തിരുവാഭരണവും കിട്ടി. മറവർ പ്രദക്ഷിണംവെച്ച വൃക്ഷത്തിൻെറ ചുവട്ടിൽ കറുപ്പസ്വാമിയുടെ ഒരു പ്രതിഷ്ഠ പണ്ടേ തന്നെ ഉണ്ടായിരുന്നു. അതിനാൽ കറുപ്പസ്വാമിയാണ് ആ മറവരെ വിട്ടയയ്ക്കാതെ മൂന്നുഘോരാത്രം അവിടെ പ്രദക്ഷിണം വെപ്പിച്ചതു്. അച്ചൻകോവിൽ ക്ഷേത്രത്തിൽനിന്നു് ആ സ്ഥലത്തേക്കു് അഞ്ചാറുനാഴികയിലധികം ദൂരമില്ല.

Digitized By Kerala Sahitya Akademi

ആ മറവരെ അകപ്പെട്ടത്തിയതു കറുപ്പസ്വാമിയാണെന്നറിഞ്ഞപ്പോൾ മറവക്ക് ആകപ്പാടെ കറുപ്പസ്വാമിയോട് വലിയ വിരോധമായി. കറുപ്പസ്വാമിയെ കഴിവുള്ളിടത്തോളം ദ്രോഹിക്കണമെന്ന് അവർ തീർച്ചയാക്കി. ഒരിക്കൽ രണ്ടു മറവർകൂടി അച്ചൻകോവിലിൽവന്നു രാത്രിസമയം കറുപ്പസ്വാമികോവിലിൽ കയറി. കായംകുളത്തു രാജാവു പണ്ടൊരിക്കൽ കറുപ്പസ്വാമിക്കു വഴിപാടായി നടയ്ക്കുവെച്ച ഒരു വെള്ളി പ്രഭയും സ്വർണ്ണംകൊണ്ടുള്ള ഒരുവാളും ഒരു വേലും ഒരു കപ്പുരയും അവിടെ ഇരിക്കുന്നുണ്ടായിരുന്നു. അവ ഈ മറവർ തട്ടിക്കൊണ്ടുപോയി. ക്ഷേത്രത്തിൽനിന്നു ചില സാമാനങ്ങൾ കള്ളന്മാർ മോഷ്ടിച്ചുകൊണ്ടുപോയിരിക്കുന്നു എന്നറിഞ്ഞപ്പോൾ പോലീസ്സൂപ്രണ്ടു മുതലായവർ അച്ചൻകോവിലിലെത്തി. അന്നു പോലീസ്സൂപ്രണ്ടായിരുന്നതു സാക്ഷാൽ ത്രിവിക്രമൻതമ്പിയായിരുന്നു. പോലീസ്സുകാർ സ്ഥലത്തെത്തിയയുടനെ ക്ഷേത്രസംബന്ധികളേയും അയൽവാസികളേയും മറ്റും പിടിച്ചു മട്ടിക്കാനാരംഭിച്ചു. ആ സമയം കറുപ്പസ്വാമിയുടെ അധിവാസമുണ്ടായിട്ടു പൂശാരി തുള്ളി സൂപ്രണ്ടിന്റെ അടുക്കൽച്ചെന്ന് "ഇവിടെയുള്ളവരെ വെറുതെ പിടിച്ചുപദ്രവിക്കുന്നതെന്തിനാണ്? നിങ്ങൾക്കു കഴിയുമെങ്കിൽ നിങ്ങൾ തെങ്കാശി ക്ഷേത്രത്തിനുസമീപം റോഡരുകിൽ ചെന്നിരിക്കണം. അപ്പോൾ ഒരു ചുവപ്പുശീല തലയിൽ കെട്ടിക്കൊണ്ട് ആ വഴിയെ ഒരുത്തൻ വരും. അവനെ പിടികൂടിയാൽ ഒന്നു പകുതി സാമാനങ്ങൾ അവന്റെ പക്കൽനിന്നു കിട്ടും. പിന്നെ അവനോടു ചോദിച്ചറിഞ്ഞ് അവന്റെ കൂട്ടുകാരനായി ഒരുത്തൻകൂടിയുള്ളവനേയും പിടികൂടണം. ശേഷമുള്ള ഒന്നുപകുതിസ്സാമാനങ്ങൾ അവന്റെ പക്കൽനിന്നും കിട്ടും" എന്നു പറഞ്ഞു. ത്രിവിക്രമൻതമ്പി അവർകൾക്കു കറുപ്പസ്വാമിയെക്കുറിച്ചു നല്ല വിശ്വാസമുണ്ടായിരുന്നതിനാൽ അദ്ദേഹം അന്നുതന്നെ ചില പോലീസുകാരോടുകൂടി തെങ്കാശിയിലേയ്ക്കും പുറപ്പെട്ടു. അവിടെയെത്തി, കറുപ്പസ്വാമി ക

Digitized By Kerala Sahitya Akademi

ളിച്ച സ്ഥലത്തു കുറച്ചുനേരം കാത്തിരുന്നപ്പോൾ ഒരു പുവപ്പു തലയിൽക്കെട്ടുകാരൻ അതിലേ വരികയും, അവനേയും അവൻ മുഖാന്തരം അവൻെറ കൂട്ടുകാരനേയും പിടികൂടുകയും അവരിൽനിന്ന് ഒന്നുപകുതി വീതമായി സാമാനങ്ങളെല്ലാം കിട്ടുകയും ചെയ്തു. ആ പക സാമാനങ്ങൾ ഇതുവരെ ദേവസ്വത്തിൽ ഏല്പിച്ചുകൊടുത്തിട്ടില്ല. ഇപ്പോഴും ഹജൂർ ഖജനാവിൽവെച്ചു സൂക്ഷിച്ചിരിക്കുകയാണ്.

ഇനി കായംകുളത്തു രാജാവു വെള്ളിപ്രഭയും മററും കരുപ്പസ്വാമിക്കു വഴിപാടായി നടയ്ക്കുവെച്ചതിൻെറ കാരണംകൂടി പറയാം. ഒരുകാലത്തു കായംകുളം രാജ്യം ഭരിച്ചിരുന്ന രാജാവിന്നു കരുപ്പസ്വാമിയേയും മററുംകുറിച്ചു വിശ്വാസവും ഭക്തിയുമൊന്നുമുണ്ടായിരുന്നില്ല. കരുപ്പനൂട്ടു കഴിക്കുന്നതു കേവലം അനാവശ്യമാണെന്നും, തുള്ളൽ ശുദ്ധമേ കള്ളമാണെന്നും, കരുപ്പനൂട്ടു നടത്തുന്നതു കഥയില്ലാത്തവരും പൂശാരിയുടെ ജാടയിൽ മിരണ്ടുപോകുന്നവരുമാണെന്നുമായിരുന്നു അദ്ദേഹത്തിൻെറ അഭിപ്രായം. ഈ അഭിപ്രായത്തെ സാധൂകരിച്ചു ജനങ്ങളെ ബോധപ്പെടുത്തുന്നതിനും ജനങ്ങളുടെ ഇടയിൽ കരുപ്പസ്വാമിയെക്കുറിച്ചും മററുമുണ്ടായിട്ടുള്ള വിശ്വാസത്തെ ദൂരീകരിക്കുന്നതിന്നുമായി ഒരു കരുപ്പനൂട്ടു നടത്തിക്കളയാമെന്നു നിശ്ചയിച്ച് ഒരിക്കൽ രാജാവു ചാർത്തുവരുത്തുകയും വട്ടങ്ങളൊക്കെ കൂട്ടുകയും ചെയ്തു. എന്നാൽ രാജാവു സ്വല്പം ചില വിശേഷവിധികൾ കാണിക്കാതെയിരുന്നില്ല. പിറകിനുപകരം വാഴപ്പിണ്ടികൾ നിരത്തിയടുക്കിയാണ് ആഴി കൂട്ടിയിരുന്നത്. പിന്നെ നിവേദ്യത്തിന്നുള്ള മദ്യത്തിൽ ഉമ്മത്തിൻകായ് ധാരാളമായി അരച്ചുകലക്കിക്കുകയും ചെയ്തിരുന്നു. ഇവ രണ്ടുകൂട്ടവുമാണ് രാജാവു വിശേഷവിധിയായി ചെയ്യിച്ചിരുന്നത്.

നിശ്ചിതദിവസം സന്ധ്യയ്ക്കുമുമ്പായി പൂശാരിയും പരിക

ർമ്മികൾ മുതലായവരും സ്ഥലത്തെത്തി. ഊട്ടിനെല്ലാം വട്ടം കൂട്ടിയിരുന്നതു രാജമന്ദിരത്തിന്റെ മുററത്തുതന്നെ പന്തലിട്ടു കെട്ടിവിതാനിച്ചലങ്കരിച്ചായിരുന്നു. ആഴി കൂട്ടിയിരുന്നതു് അതിനടുത്തുമായിരുന്നു. വാഴപ്പിണ്ടികൊണ്ടു് ആഴി കൂട്ടിയിരിക്കുന്നതും മററും കണ്ടപ്പോൾത്തന്നെ ഈ ഊട്ടു നടത്തുന്നതു പരീക്ഷാർത്ഥമായിട്ടാണെന്നു പൂശാരിക്കു മനസ്സിലായി. എങ്കിലും അയാൾ അതൊന്നും അറിഞ്ഞതായി ഭാവിച്ചില്ല. അയാൾ സന്ധ്യയ്ക്കുമുമ്പേതന്നെ കുളിച്ചു് ഉടുത്തുകെട്ടിച്ചമഞ്ഞു് ഉത്തരീയം മുതലായവയും ധരിച്ചു പന്തലിലെത്തി. അപ്പോഴേയ്ക്കും പരികർമ്മി പൂജയ്ക്കെല്ലാമൊരുക്കി, വെച്ചൊരുക്കം കഴിച്ചിരുന്നു. രാജാവു് ഊട്ടു നടത്തുന്നതു കറുപ്പസ്വാമിയെ പരീക്ഷിക്കാനായിട്ടാകയാൽ ഇവിടെ എന്തെങ്കിലും ചില വിശേഷവിധികൾ ഉണ്ടാകാതെയിരിക്കയില്ലെന്നു വിചാരിച്ചു പുരുഷന്മാരും, സ്ത്രീകളും, വൃദ്ധന്മാരും, ബാലന്മാരും മററുമായി അസംഖ്യം ജനങ്ങളും സന്ധ്യയോടുകൂടി അവിടെ വന്നുചേർന്നു. ഉടനെ പൂശാരി പൂജ ആരംഭിച്ചു. കൊട്ടും, ഘോഷവും, ആർപ്പും, കുരവയും മററും ഒട്ടും കുറവില്ലായിരുന്നു. അവയൊക്കെ സാധാരണ പതിവുള്ളതിൽ വളരെ കൂടുതലായിരുന്നു. പൂജ ഏകദേശം പകുതിയായപ്പോഴേയ്ക്കും കാളമാടൻ, ചേപ്പാറമുണ്ടൻ, ചെപ്പാണിമാടൻ മുതലായ മൂർത്തികൾ ബാധിച്ചു രാജാവിന്റെ പരിചാരകന്മാരിൽത്തന്നെ ചിലർ തുള്ളിത്തുടങ്ങി. കാളമാടൻ ബാധിച്ചവൻ കൈകളും നിലത്തുകുത്തി കാളയെപ്പോലെ നടന്നുകൊണ്ടു മുക്രയിട്ടുതുടങ്ങി. ആ മുക്രാശബ്ദംകേട്ടു് അവിടെ കൂടിയിരുന്നവർ മാത്രമല്ല, സമീപസ്ഥലങ്ങളിൽ ഉണ്ടായിരുന്നവർകൂടി ഭയപ്പെട്ടുതുടങ്ങി. ചേപ്പാറമുണ്ടൻ ആനപിടിച്ചാലിളകാത്തതും ഒരു കിണററിനിട്ടിരുന്നതുമായ ഒരു കരിങ്കൽപ്പാലം ഒരു വടിപോലെ നിഷ്പ്രയാസം കയ്യിലെടുത്തു വീശിക്കൊണ്ടാണു് തുള്ളിയതു്. ചെപ്പാണിമാടൻ ഒരു വലിയ വൃക്ഷം ചുവടേ പറിച്ചെ

Digitized By Kerala Sahitya Akademi

ടുത്തുകൊണ്ടു തുള്ളി ഓടിനടന്നു. ആകപ്പാടെ പേടിച്ചിട്ട് അവിടെയെങ്ങും ആൎക്കും ഇരിക്കാനും നില്ക്കാനും വയ്യാതെയായിത്തീൎന്നു. അപ്പോൾ അവിടെ സമീപത്തുനിന്നിരുന്ന ഒരു തെങ്ങിന്റെ അഗ്രഭാഗത്ത് ഇടിനാദംപോലെ ഒരു അട്ടഹാസം കേട്ടു: "ഞാൻ കൊച്ചിട്ടാണനാണ്. കറുപ്പസ്വാമിക്കു നിവേദ്യത്തിനുള്ള മദ്യം കൊടുക്കാനുള്ള അധികാരവും അവകാശവും എനിക്കാണ്. അവിടെ ഇരിക്കുന്ന മദ്യം നിവേദ്യത്തിനും മനുഷ്യൎക്ക് ഉപയോഗിക്കുന്നതിനും കൊള്ളുകയില്ല. അതിൽ ഉമ്മത്തിൻകായ് അരച്ചു കലക്കീട്ടുണ്ട്. ഇതാ കള്ളിൻകുടങ്ങൾ വരുന്നു; പിടിച്ചുകൊള്ളണം" എന്നു പറയുന്നതും കേട്ടു. ഉടനെ ചേപ്പാറമൂണ്ടൻ തെങ്ങിന്റെ ചുവട്ടിലെത്തി. കൊച്ചിട്ടാണൻ കള്ളിൻകുടങ്ങൾ തെങ്ങിന്റെ മുകളിൽനിന്ന് ഇട്ടുകൊടുത്തു. ചേപ്പാറമൂണ്ടൻ എല്ലാം പിടിച്ചു താഴെ നിരത്തിവെച്ചു. അങ്ങനെ കൊച്ചിട്ടാണൻ നൂറെറാന്നു കുടങ്ങളിട്ടുകൊടുത്തു. അവയിലെല്ലാം നിറച്ചു കള്ളുമുണ്ടായിരുന്നു. ആ തെങ്ങു ചെത്തിത്തുടങ്ങീട്ടുപോലുമുണ്ടായിരുന്നില്ല. പിന്നെ ഇത്ര വളരെ കള്ളും കുടങ്ങളും എവിടെനിന്നുണ്ടായിയെന്നു സ്വാമിക്കുമാത്രമറിയാം. കള്ളിൻകുടങ്ങളെല്ലാം ഇട്ടുകൊടുത്തതിന്റെശേഷം കൊച്ചിട്ടാണനും താഴെയിറങ്ങിവന്നു മററുള്ള മൂൎത്തികളുടെ കൂട്ടത്തിൽ തുള്ളിക്കൊണ്ട് ഓടിനടന്നു. ആ മനുഷ്യനും രാജാവിന്റെ പരിചാരകവൎഗ്ഗത്തിലുൾപ്പെട്ട ഒരാൾതന്നെയായിരുന്നു.

പൂജകഴിഞ്ഞു കർപ്പൂരാരാധനയായപ്പോൾ കറുപ്പസ്വാമിയുടെ അധിവാസമുണ്ടായിട്ടു പൂശാരിയും തുള്ളിത്തുടങ്ങി. പൂശാരി കർപ്പൂരത്തട്ടവുംകൊണ്ടു പന്തലിൽനിന്നു പുറത്തിറങ്ങി, ആഴിക്ക്, ഒരു പ്രദക്ഷിണം വെച്ചിട്ടു കത്തിക്കൊണ്ടിരുന്ന ഒരു കർപ്പൂരക്കട്ടയെടുത്ത് ആഴിയിലേക്ക് ഇട്ടു. ഉടനെ വാഴപ്പിണ്ടികൾക്കു തീ പിടിച്ചു കത്തിക്കാളി ജ്വലിച്ചുതുടങ്ങി.

Digitized By Kerala Sahitya Akademi

തീപ്പൊരികൾ മേല്പോട്ടുയൎന്നു നാലുദിക്കിലേയ്ക്കും പറന്നുതുട ങ്ങി. അക്കാലത്തു രാജാവിൻെറ കൊട്ടാരം മുതലായ കെട്ടിട ങ്ങളെല്ലാം തെങ്ങോല മേഞ്ഞവയായിരുന്നു. തീപ്പൊരി പറ ന്നുവീണ കെട്ടിടങ്ങൾക്ക് അഗ്നിബാധയുണ്ടായെങ്കിലോ എ ന്നു വിചാരിച്ചു രാജാവു കെട്ടിടങ്ങൾക്കു മേഞ്ഞിരുന്ന ഓല യെല്ലാം പൊളിച്ചുമാററിച്ചു. ഉടനേ അതികലശലായിട്ടുള്ള മ ഴ തുടങ്ങി. മഴവെള്ളം ആ പ്രദേശത്തെല്ലാം കത്തിയൊലിച്ചു തുടങ്ങി. രാജാവിൻെറ കൊട്ടാരവും പള്ളിയറയും ഭണ്ഡാരമു റിയുമെല്ലാം വെള്ളംനിറഞ്ഞു നാലുപുറത്തേയ്ക്കും ഒഴുകീട്ട് ആ ഴിക്കകത്തും വെള്ളം നിറഞ്ഞു. അപ്പോൾ തീ കുറച്ചുകൂടി ശ ക്തിയോടുകൂടി കത്തി. വെള്ളം പെരുകുന്തോറും തീയുടെ ശ ക്തിയും വൎദ്ധിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു. മഴവെള്ളം ആഴിക്കു നെയ്യു ന്നപോലെയാണ് ഫലിച്ചതു്. കറുപ്പസ്വാമിയും പരിവാരമൂ ൎത്തികളും ആഴിയിൽനിന്നു നൃത്തം തകൎത്തു. പിന്നെ പൂശാ രി തുള്ളിക്കൊണ്ടു രാജാവിൻെറ അടുക്കൽച്ചെന്ന് "എന്താ പരീക്ഷയൊക്കെ കഴിഞ്ഞുവോ? ഇനിയും വല്ലതും ഭാവമു ണ്ടോ?" എന്നു ചോദിച്ചു. അപ്പോൾ രാജാവു് അത്ഭുതം കൊ ണ്ടും ഭയംകൊണ്ടും ഒന്നും സംസാരിക്കാൻപോലും വയ്യാത്ത വിധത്തിൽ പരവശനായിത്തീൎന്നിരുന്നു. അദ്ദേഹം ഭയംകൊ ണ്ടുള്ള വിറയലോടും ഗൽഗദത്തോടുംകൂടി, "ഇല്ല പൊന്നു സ്വാമീ! ഇനി ഒരു പരീക്ഷയുമില്ല; ഇത്രയും പരീക്ഷിച്ചതു തന്നെ വലിയ തെററായിപ്പോയി എന്നാണ് ഇപ്പോൾ ഞാൻ വിചാരിക്കുന്നതു്. എൻെറ മൂഢതകൊണ്ടു ഞാൻ ചെ യ്തുപോയ അപരാധത്തെ സ്വാമി യഥാപൂൎവ്വം ക്ഷമിക്കണമെ ന്നു പശ്ചാത്താപത്തോടുകൂടി പ്രാൎത്ഥിക്കുന്നു. ഈ തെററിനു പ്രായശ്ചിത്തമായി ഞാൻ സ്വാമിക്കു വെള്ളികൊണ്ട് ഒരു പ്രഭയും, സ്വൎണ്ണംകൊണ്ട് ഒരിവാളും, ഒരു വേലും, ഒരു ക ച്ചുരയും നടയ്ക്കുവെയ്ക്കുകയും അയ്യപ്പസ്വാമിക്കും മററുള്ള പരി വാരമൂൎത്തികൾക്കും യഥായോഗ്യം വഴിപാടുകൾ നടത്തുക

Digitized By Kerala Sahitya Akademi

യും ചെയ്തേക്കാം'' എന്നു വളരെ വണിപ്പെട്ടു പറഞ്ഞു. ഉടനേ കറുപ്പസ്വാമി (പൂശാരി) ''എന്നാൽ മതി, ഞാൻ സമ്മതിച്ചിരിക്കുന്നു; എനിക്കു സന്തോഷമായി; ഇനി എനിക്കു ഒരു വിരോധവുമില്ല'' എന്നു പറയുകയും അതോടുകൂടി തുള്ളൽ നിൽക്കുകയും ചെയ്തു. അപ്പോൾ ശേഷമുള്ളവരുടെ തുള്ളലും നിന്നു. മഴയും മാറി; എല്ലാവരും സന്തോഷത്തോടുകൂടി പിരിയുകയും അധികം താമസിയാതെ രാജാവു മേല്പറഞ്ഞ സാധനങ്ങളുണ്ടാക്കിച്ച് അച്ചൻകോവിലിൽ കൊണ്ടുപോയി കറുപ്പസ്വാമിക്കു നടയ്ക്കു വെയ്ക്കുകയും അയ്യപ്പസ്വാമിക്കും മററുള്ള മൂർത്തികൾക്കും യഥായോഗ്യം വഴിപാടുകൾ നടത്തുകയും വന്ദിച്ചുപോരികയും ചെയ്തു. ഇങ്ങനെയാണ് കായംകുളത്തു രാജാവു വെള്ളിപ്രഭയും മററും കറുപ്പസ്വാമിക്കു വഴിപാടായി നടയ്ക്കുവെയ്ക്കാനിടയായതു്.

കായംകുളത്തു രാജാവിൻെറ പരീക്ഷാനന്തരം ഏതാനും കൊല്ലങ്ങൾക്കു ശേഷം ഒരു മന്ത്രവാദിയും കറുപ്പസ്വാമിയെ ഒന്നു പരീക്ഷിക്കയുണ്ടായി. കറുപ്പസ്വാമിയുടെ അധിവാസമുണ്ടായിട്ടാണ് പൂശാരി തുള്ളുന്നതെന്നു പറയുന്നതു ശുദ്ധമേ അബദ്ധമാണെന്നായിരുന്നു മന്ത്രവാദിയുടെ വാദം. അതു അബദ്ധമല്ല, പരമാർത്ഥമാണ് എന്ന് അച്ചൻകോവിലിലെ തന്ത്രിയായ താഴമൺപോററിയും വാദിച്ചു. അവർ തമ്മിലുള്ള വാദപ്രതിവാദങ്ങൾ മുറുകിയപ്പോൾ പോററി ''ആകട്ടെ മഠത്തിൽവെച്ചുതന്നെ ഒരു കറുപ്പനൂട്ടു നടത്തുകയും അവിടെ വെച്ചുതന്നെ കറുപ്പസ്വാമിയുടെ തുള്ളൽ പരമാർത്ഥമായിട്ടുള്ളതാണെന്നു ബോധപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്യാം'' എന്നു പറയുകയും വേണ്ടതെല്ലാം വട്ടംകൂട്ടിക്കൊണ്ടു പൂശാരി മുതലായവരെ വരുത്തി, മുറയ്ക്ക് ഒരു കറുപ്പനൂട്ടു നടത്തുകയും ചെയ്തു. പൂജയും കർപ്പൂരാരാധനയും കഴിഞ്ഞു പൂശാരി തുള്ളി ആഴിയിൽച്ചാടി നൃത്തം തുടങ്ങിയപ്പോൾ പോററി ''എന്താ സമ്മതിച്ചുവോ? സാധാരണമനുഷ്യർക്ക് തീക്കനലിൽ കിടന്ന്

Digitized By Kerala Sahitya Akademi

ഇങ്ങനെ നൃത്തം ചെയ്യാൻ സാധിക്കുമോ?'' എന്നു മന്ത്രവാദിയോടു ചോദിച്ചു. അപ്പോൾ മന്ത്രവാദി ''ഇതൊരു വലിയ കാര്യമായി ഞാൻ വിചാരിക്കുന്നില്ല. കറുപ്പസ്വാമിയുടെ അധിവാസമുണ്ടായിട്ടാണ് പൂശാരി തുള്ളുന്നതെങ്കിൽ അയാൾ പോയി ഒരു കടമാൻപോത്തിനെ പിടിച്ചുകൊണ്ടുവരട്ടെ. എന്നാൽ സമ്മതിക്കാം'' എന്നു പറഞ്ഞു. ഉടനെ പൂശാരി അവിടെനിന്ന് ഇറങ്ങി ഓടിപ്പോയി. ഒരു നാഴിക കഴിഞ്ഞപ്പോൾ എവിടെനിന്നോ ഒരു വലിയ കടമാൻപോത്തിനെ പിടിച്ചു വലിച്ചുകൊണ്ടു മടങ്ങിവന്നു. അപ്പോൾ മന്ത്രവാദി ''ശരിതന്നെ ഞാൻ സമ്മതിച്ചു'' എന്നു പറഞ്ഞു. പൂശാരി അതിനെ പുറത്തുകൊണ്ടുപോയി വിട്ടയച്ചു. പിന്നെ അത് എങ്ങോട്ടുപോയി എന്ന് ആരും കണ്ടില്ല. പൂശാരി പിന്നേയും ആഴിയിൽച്ചാടി നൃത്തംചെയ്തു. അപ്പോൾ മന്ത്രവാദി പൂശാരിയുടെ കലിയടങ്ങുന്നതിന് എന്തോ ഒരു വിദ്യ പ്രയോഗിച്ചു. ആഴിയിൽനിന്ന് ഇറങ്ങുന്നതിനുമുമ്പു കലി അടങ്ങിപ്പോവുകയാൽ പൂശാരിയുടെ കാൽ പൊള്ളി. ഉടനെ അയാൾ അയാളുടെ വീട്ടിലേയ്ക്കു പോയി. അവിടെ ചെന്നിട്ട് അധികം താമസിയാതെ മരിച്ചുപോവുകയും ചെയ്തു.

പൂശാരിയുടെ കാൽ പൊള്ളിയപ്പോൾ മുതൽ മന്ത്രവാദിയുടെ ദേഹമാസകലം ഉമിത്തീയിലിട്ടാലെന്നപോലെ ഒരു പുകച്ചിലും നീററലും തുടങ്ങി. അനേകചികിത്സകൾ ചെയ്തിട്ടും ഒരു ഫലവുമുണ്ടായില്ല. അതിനാൽ ഇതിന്റെ കാരണമെന്താണെന്ന് അയാൾ പ്രശ്നം വയ്പിച്ചു നോക്കിച്ചു. അച്ചൻകോവിൽ ശാസ്താവിന്റേയും കറുപ്പസ്വാമിയുടേയും വിരോധമാണെന്നു പ്രശ്നക്കാർ വിധിച്ചു. ആ വിരോധം തീരാനായിട്ടു മന്ത്രവാദി അവിടെ ചില വഴിപാടുകൾ നടത്താനായി പല പ്രാവശ്യം ശ്രമിച്ചുനോക്കി. എല്ലാപ്രാവശ്യവും അശുദ്ധിയും

Digitized By Kerala Sahitya Akademi

പ്രതിബന്ധങ്ങളും നേരിട്ടുകൊണ്ടിരുന്നതിനാൽ ഒരിക്കലും ഒന്നും സാധിച്ചില്ല. ഒടുക്കം അയാളുടെ ദേഹം മുഴുവനും പൊള്ളിക്കുടന്നു വ്രണപ്പെട്ടു പുഴുത്തു വളരെ കഷ്ടതയനുഭവിച്ചു മൂന്നാംകൊല്ലത്തിൽ അയാൾ മരിക്കുകയും ചെയ്തു.

അച്ചൻകോവിൽ ശാസ്താവിന്റേയും കറുപ്പസ്വാമിയുടേയും മററും അത്ഭുതമാഹാത്മ്യങ്ങൾ ഇനിയും വളരെപ്പറയാനുണ്ട്. എങ്കിലും ഇനി അധികം വിസ്തരിക്കുന്നില്ല. ഒന്നു രണ്ടു സംഗതികൾ കൂടി പറഞ്ഞിട്ട് ഈ ഉപന്യാസം അവസാനിപ്പിക്കാമെന്നു വിചാരിക്കുന്നു.

അച്ചൻകോവിൽ ശാസ്താവിന്റെ ഉച്ചപ്പൂജ കഴിഞ്ഞാൽ ഉടനേ പോയി അമ്മൻകോവിലിൽ നിവേദ്യം കഴിക്കണം. അതു കഴിഞ്ഞു വന്നിട്ടേ ശാസ്താവിന്റെ നട അടയ്ക്കാവൂ. അങ്ങിനെയാണ് പതിവ്. ഒരിക്കൽ ഒരു ശാന്തിക്കാരൻ ശാസ്താവിന്റെ ഉച്ചപ്പൂജ കഴിഞ്ഞു നടയടച്ചിട്ട് അമ്മൻകോവിലിൽ നിവേദ്യം കഴിക്കാനായി പോയി. വളരെ നേരം കഴിഞ്ഞിട്ടും അദ്ദേഹം മടങ്ങിവരായ്കയാൽ ചിലർ അമ്മൻകോവിലിൽച്ചെന്നു നോക്കി. അപ്പോൾ അദ്ദേഹത്തിന്റെ കുടുമയും നഖങ്ങളും പല്ലുകളും മാത്രം അവിടെ കിടക്കുന്നുണ്ടായിരുന്നു. അല്ലാതെയൊന്നും കണ്ടില്ല. ആ ബ്രഹ്മരക്ഷസ്സിന്റെ ഉപദ്രവം അവിടെ ദുസ്സഹമായിത്തീരുകയാൽ അതിനെ ആവാഹിച്ച് ഒരു വിഷ്ണുവിഗ്രഹത്തിന്മേലാക്കി അവിടെ പ്രതിഷ്ഠിച്ചു. ആ വിഷ്ണുവിഗ്രഹമാണ് അവിടെ കിഴക്കേ നടയിൽ തേർവീഥിക്കു തെക്കുഭാഗത്തായി ഇപ്പോഴും കാണുന്നതു്.

ഇനി ഒരു കൊടിയുടെ ആഗമത്തെക്കുറിച്ചാണ് പ്രധാനമായി പറയാനുള്ളതു്. ആറൻമുള ക്ഷേത്രത്തിങ്കൽ നിന്നു് ഏകദേശം രണ്ടുനാഴിക തെക്കായിട്ടു 'കനകമല' എന്നൊരു മലയും ആ മലയിൽ ഒരു ദേവപ്രതിഷ്ഠയുമുണ്ടായിരുന്നു. അവിടുത്തെ ദേവനെ എല്ലാവരും 'കനകമലദേവൻ'

Digitized By Kerala Sahitya Akademi

(തേവര) എന്നാണ് പറയുന്നത്. ആറൻമുള ക്ഷേത്രമുണ്ടാകുന്നതിനു മുൻപ് ഈ ദിക്കുകാർ ദേശപരദേവതയായി ആചരിക്കുകയും വന്ദിക്കുകയും ചെയ്തുവന്നിരുന്നത് ആ ദേവനെയാണ്. ആ ദേവൻ ശിവനാണ്. അവിടത്തെ നാഥത്വം 'ഇടശ്ശേരിമല' ദേശക്കാർക്കാണ്. അവിടെ ശിവരാത്രി വളരെ പ്രധാനമാണ്. ശിവരാത്രിനാൾ ആ മലയിൽ അസംഖ്യമാളുകൾ കൂടുക പതിവാണ്. അവരിൽ അധികംപേരും കുറവർ മുതലായ ജാതിക്കാരാണ്. ഇവരുടെ വഴിപാടായി ശിവരാത്രി ദിവസം അവിടെ വളരെപ്പണം വരും. ആ പണമെല്ലാമെടുക്കുന്നത് ഇടശ്ശേരിമല കരക്കാരാണ്. അവിടെ കരനാഥന്റെ വകയായി ഒരു കൊട്ടാരമുണ്ട്. മലയിൽ വഴിപാടായി വരുന്ന പണം ആ കൊട്ടാരത്തിൽ വിളക്കുവെപ്പിനും മററുമായിട്ടാണ് ചെലവുചെയ്ക പതിവ്. ഇടശ്ശേരിമല കരക്കാർ കനകമലത്തേവരുടെ വകയായി ഒരു കൊടിയുണ്ടാക്കി. ആ കൊടി കരനാഥന്റെ കൊട്ടാരത്തിലാണ് വെച്ചു സൂക്ഷിക്കുന്നത്. ആറൻമുള ക്ഷേത്രമുണ്ടായപ്പോൾ കനകമലത്തേവരുടെ പ്രാധാന്യം കുറഞ്ഞുപോയി. അതിനാൽ കനകമലത്തേവരെ ആവാഹിച്ച് ആറൻമുളദേവന്റെ സന്നിധിയിലാക്കി. ആ തേവരെ ആറൻമുളദേവന്റെ സന്നിധിയിലേയ്ക്കു ആവാഹിച്ചുകൊണ്ടുപോകുന്നതു മേല്പറഞ്ഞ കൊടിയിന്മേലാണ്. അക്കാലം മുതൽ ആ കൊടി ആറൻമുള ഭഗവാന്റെ വകയായി. എങ്കിലും ഇപ്പോഴും അതു വെച്ചു സൂക്ഷിക്കുന്നതു പൂർവ്വസ്ഥലത്തുതന്നെയാണ്. ആറൻമുള ക്ഷേത്രത്തിൽ ഉത്സവകാലത്തും മററും ദേവനെ എഴുന്നള്ളിക്കുമ്പോൾ ഈ കൊടികൂടി എഴുന്നള്ളിക്കണം, അതു് ഇടശ്ശേരിമല കരക്കാണ് പതിവ്. അതിനു പ്രതിഫലമായി അവർക്ക് ആറൻമുള ക്ഷേത്രത്തിൽനിന്നു ചോറും പണവും പതിവുണ്ട്. അതു് ഇപ്പോഴും നിറുത്തലാക്കീട്ടില്ല. ഉത്സവത്തിനും മററും ആറൻമുള ദേവനെ എഴുന്നള്ളിക്കുന്നതിനു പകരം ഈ

Digitized By Kerala Sahitya Akademi

കൊടിയാണ് എഴുന്നള്ളിച്ചുകൊണ്ടുപോവുക പതിവ്. ആറൻമുള്ള ഭഗവാൻെറ സങ്കേതത്തിലുൾപ്പെട്ട ഏതു ദേശത്തെങ്കിലും കരുപ്പനൂട്ടുണ്ടെങ്കിലും ഈ കൊടി എഴുന്നള്ളിച്ചുകൊണ്ടുപോവുക പതിവാണ്. അയിരൂർ മണൽപ്പുറത്തുവെച്ചു നടത്തിയ കരുപ്പനൂട്ടിന് എഴുന്നള്ളിച്ചുകൊണ്ടു പോയിരുന്ന കൊടി ഇതുതന്നെയായിരുന്നു. കനകമലത്തേവക്ക് ആറൻമുള ക്ഷേത്രത്തിൽവെച്ച് ഒരു ഞക്കലനിവേദ്യം ഇപ്പോഴും നടത്തിവരുന്നുണ്ട്.

ഇത്രയും പറഞ്ഞ സ്ഥിതിക്ക് അച്ചൻകോവിൽ ക്ഷേത്രത്തിലെ ഉത്സവത്തിൻെറ രീതിയെക്കുറിച്ചുകൂടി സ്വല്പം വിവരിക്കുന്നത് അനുചിതമായി വരികയില്ലെന്നു വിശ്വസിക്കുന്നു. അവിടെ ആണ്ടുതോറും ധനുമാസം ഒന്നാം തീയതി മുതൽ പത്തുദിവസത്തെ ഉത്സവമാണ് പതിവ്. മൂന്നാം ഉത്സവംമുതൽ ചെറിയ തേരിൻെറ ആകൃതിയിൽ കെട്ടിയുണ്ടാക്കുന്ന ഒരു വാഹനത്തിലാണ് രാത്രിയിലത്തെ എഴുന്നള്ളത്ത്. അയ്യപ്പസ്വാമിയുടെ ഒരു സ്വർണ്ണവിഗ്രഹം ആ വാഹനത്തിൽ എഴുന്നള്ളിച്ചുവെച്ചു തേർവീഥിയിൽക്കൂടി പ്രദക്ഷിണമായി എടുത്തുംകൊണ്ടു നടന്നാണ് എഴുന്നള്ളിക്കുന്നത്. ആ എഴുന്നള്ളത്തിനു "മണികണ്ഠമുത്തയ്യസ്വാമിയുടെ എഴുന്നള്ളത്ത്" എന്നാണ് അവിടങ്ങളിലുള്ളവർ പറയുന്നത്. വിഗ്രഹമെഴുന്നള്ളിക്കുമ്പോൾ മണിക്കാരൻ (പാപ്പ്വത്ത്യക്കാരൻ) ഒരു സ്വർണ്ണ വാളുമെടുത്ത് എഴുന്നള്ളത്തിനു മുമ്പിൽ നില്ക്കും. വാഹനത്തിലെഴുന്നള്ളിച്ചു വെച്ചാലുടനെ ഒരു ബ്രാഹ്മണൻ വന്നു സ്വാമിയുടെ മുമ്പിൽ ഒരു തേങ്ങയെറിയും. അതു കഴിഞ്ഞാലുടനെ ചില ബ്രാഹ്മണർ വന്നു വാഹനമെടുത്ത് എഴുന്നള്ളിപ്പ് ആരംഭിക്കും. എഴുന്നള്ളത്തിനു പാണ്ടിവാദ്യം, നാഗസ്വരം, പഞ്ചവാദ്യങ്ങൾ മുതലായവയൊക്കെ ഉണ്ടായിരിക്കും. എഴുന്നള്ളത്ത് ആരംഭിക്കുമ്പോഴെല്ലാം കരുപ്പസ്വാമിയുടെ പൂശാരി ഉടുത്തുകെട്ടി,

Digitized By Kerala Sahitya Akademi

4-1784

ഉത്തരീയവുമിട്ട, തലയിൽ കെട്ടും കെട്ടി, അരിവാൾ, വേൽ കപ്പര മുതലായവ എടുത്തുകൊണ്ടു് എഴുന്നള്ളത്തിന്റെ മുമ്പെ നടക്കും. എഴുന്നള്ളത്തു പടിഞ്ഞാറെ ഗോപുരത്തിനു പടിഞ്ഞാറുവശത്താകുമ്പോൾ അവിടെ നില്ക്കും. അപ്പോൾ നാഗസ്വരവായന ഒന്നു വിസ്തരിക്കും. ആ സമയം കറുപ്പസ്വാമി(പൂശാരി) തുള്ളും. തുള്ളിക്കൊണ്ടു ജനങ്ങളുടെ ഇടയിൽക്കൂടി കുറച്ചുനേരം ഓടിനടന്നിട്ടു് അമ്മനെ തൊഴുതു ഗണപതിപ്രതിഷ്ഠയുള്ളതായി അവിടെ സമീപത്തു നില്ക്കുന്ന പിലാവിനു പ്രദക്ഷിണമായി, തന്ത്രിയുടെ അടുക്കൽച്ചെന്നു വീഴും. അപ്പോൾ തന്ത്രി കുറെ ഭസ്മമെടുത്തു ശിരസ്സിലിടും. ഉടനെ കലിയടങ്ങും. പിന്നെ മൂന്നു പ്രദക്ഷിണമായി എഴുന്നള്ളിച്ചുകൊണ്ടുപോയി അകത്തെഴുന്നള്ളിയ്ക്കും. എട്ടാമുത്സവംവരെ ഈ വിധത്തിലും രാത്രിയിലുമാണു് എഴുന്നള്ളത്തു്. ഒൻപതാമുത്സവമാകുമ്പോൾ ഈ രീതിയൊക്കെ മാറും. ഒൻപതാമുത്സവദിവസം പകൽ ഉച്ചശ്ശീവേലി കഴിഞ്ഞാലുടനെയാണു് എഴുന്നള്ളത്തു്. അന്നു വലിച്ചുകൊണ്ടു നടക്കുന്ന ഒരു വലിയ തേരിലാണു് മണികണ്ഠമുത്തയ്യസ്വാമിയെ എഴുന്നള്ളിക്കുന്നതു്. ഈ തേരു് അലങ്കരിക്കുന്നതു കാനൽതെങ്ങു്, കാനൽകമുകു് മുതലായി കാട്ടിലുണ്ടാകുന്ന വൃക്ഷങ്ങളിൽനിന്നും മറ്റുമെടുക്കുന്ന സാധനങ്ങൾ കൊണ്ടാണു്. ആ അലങ്കാരം ഏററവും മനോഹരമായിരിക്കും. തേരു വലിച്ചുകൊണ്ടുപോകുന്നതിനു കെട്ടുന്നതു വടത്തിനു പകരം വലിയ ചൂരലാണു്. എല്ലാം കാട്ടുസാമാനങ്ങളായിരിക്കണമെന്നു നിർബ്ബന്ധമുണ്ടു്. ഈവക കാട്ടുസാമാനങ്ങൾ കൊണ്ടുവന്നു കൊടുക്കുന്നതു 'പളിയർ' എന്നൊരു ജാതിക്കാരാണു്. ഇതിലേയ്ക്കു് അവർക്കു ദേവസ്വത്തിൽനിന്നു ചില അനുഭവങ്ങളുമുണ്ടു്.

തേരിൽ സ്വാമിയെ എഴുന്നള്ളിച്ചിരുത്തിയാലുടനെ കറുപ്പസ്വാമിയുടെ പൂശാരി ഉടുത്തുകെട്ടിച്ചമഞ്ഞുവന്നു തേർത്തണ്ടിന്മേൽ ഒരു തേങ്ങയെറിയണം. ഇതു കഴിഞ്ഞാലുട

Digitized By Kerala Sahitya Akademi

നെ സ്ഥലം തഹശീൽദാർ മുതലായ ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാർ, മേൽശ്ശാന്തിക്കാരൻ, സമൂഹക്കാർ, മണിക്കാരൻ മുതലായവരും കാരാ തേങ്ങയെറിയണം. ഇതും കഴിഞ്ഞാലൊരു കർപ്പൂരാരാധനയുണ്ട്. അതു കഴിഞ്ഞാൽ ആദ്യം ചൂരലിന്മേൽ പിടിക്കാൻ കറുപ്പസ്വാമി (പൂശാരി) വേണം. കറുപ്പസ്വാമി പിടിച്ചാലുടനെ തഹശീൽദാർ മുതലായ ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാരും സമൂഹക്കാർ മുതലായി അവിടെ കൂടീട്ടുള്ള ബ്രാഹ്മണരും എന്നുവേണ്ട, സകലരും ചൂരലിന്മേൽ പിടിക്കണം. എല്ലാവരുംകൂടി പിടിച്ചുവലിച്ചു തേരു പടിഞ്ഞാറു പടിഞ്ഞാറേ തേർവീഥിയുടെ തെക്കേ അറ്റത്തു വരുമ്പോഴേയ്ക്കും കറുപ്പസ്വാമി തുള്ളിത്തുടങ്ങും. തേര് അവിടെ ഒരു മണിക്കൂറോളം നിറുത്തും. അപ്പോൾ പാണ്ടിവാദ്യം, നാഗസ്വരം, പഞ്ചവാദ്യങ്ങൾ, ചെണ്ട മുതലായവയും ആർപ്പും കുരവയും ശരണംവിളിയുമെല്ലാം പൊടിപൊടിയ്ക്കും. ആകപ്പാടെയുള്ള കോലാഹലംകൊണ്ട് ആ സമയത്തു ഭൂലോകം കുലുങ്ങുന്നുണ്ടോ എന്നു തോന്നും. അപ്പോൾ അവിടെ തുള്ളാത്തവരായിട്ട് അധികംപേരെ കാണുകയില്ല. അപ്പോഴത്തെ കോലാഹലം തുള്ളാത്തവരേയും തുള്ളിക്കുന്നതാണ്. കറുപ്പസ്വാമിയുടെ തുള്ളലും അട്ടഹാസവും അപ്പോൾ പൂർവ്വാധികം കലശലാകും. അപ്പോൾ ചെപ്പാറമുണ്ടൻ, ചെപ്പാണിമാടൻ, കാളമാടൻ, അമ്മൻകോവിലിലെ അമ്മൻ എന്നിവരും തുള്ളി എഴുന്നള്ളത്തിന്റെ സമീപത്തു വന്നുചേരും. ആ സമയത്തു കൊച്ചിട്ടാണൻ തുള്ളി കിഴക്കെ ഗോപുരത്തിങ്കലെത്തി തുള്ളൽ പൊടിപൊടിയ്ക്കും. ഈ തുള്ളലുകളിൽ വിശ്വാസമില്ലാത്തവരായ ചിലർ പലവിധത്തിൽ പരീക്ഷിച്ചുനോക്കുകയും അവരൊക്കെ അനേകവിധത്തിലുള്ള ദൃഷ്ടാന്തങ്ങൾകൊണ്ട് ഒടുക്കം വിശ്വസിക്കയും ചെയ്തിട്ടുണ്ട്.

അച്ചൻകോവിൽ ക്ഷേത്രത്തിലെ ഉത്സവത്തിൽ വിശേഷാലുള്ള പ്രധാന സംഗതികൾ ഇത്ര മാത്രമാണ്. ഇനി ചില ചില്ലറസ്സംഗതികൾ മാത്രമേയുള്ളൂ. അവയെ വിവരിച്ച് ഈ ഉപന്യാസം ഇനിയും ദീർഘിപ്പിക്കണമെന്നു വിചാരിക്കുന്നില്ല.

Digitized By Kerala Sahitya Akademi

൫൩. അവണാമനയ്ക്കൽ ഗോപാലൻ

കൊച്ചിരാജ്യത്തു തലപ്പിള്ളി താലൂക്കിൽ ദേശമംഗലം വില്ലേജിൽ ദേശമംഗലത്തു മനയെന്നും തൃശ്ശിവപേരൂർ താലൂക്കിൽ ഇടക്കുന്നി വില്ലേജിൽ തെക്കിനിയേടത്തു കിരാങ്ങാട്ടു മനയെന്നും ടി. താലൂക്കിൽത്തന്നെ കടലാശ്ശേരി വില്ലേജിൽ അവണാമനയെന്നും ,പറഞ്ഞുവരുന്ന ബ്രാഹ്മണോത്തമകുടുംബംവകയായി പണ്ടു ഗോപാലൻ എന്നു പ്രസിദ്ധനായിട്ടു് ഒരു കൊമ്പനാനയുണ്ടായിരുന്നു. അനേകം ഗുണങ്ങളും യോഗ്യതകളുമുണ്ടായിരുന്ന ആ ഗോപാലനോടു കിടയായിട്ടു് ഒരു കൊമ്പനാന അക്കാലത്തു വേറെയെങ്ങുമുണ്ടായിരുന്നില്ലെന്നു മാത്രമല്ല, ഇക്കാലത്തും എങ്ങുമുള്ളതായി കേട്ടുകേൾവിപോലുമില്ല. ഈ ആന ഈ മനയ്ക്കൽ വന്നുചേർന്നതു് ഏതുവിധമെന്നും മറ്റും താഴെ പറഞ്ഞുകൊള്ളുന്നു.

മേൽപ്പറഞ്ഞ മനയ്ക്കൽ കൊല്ലം ൧൦൩൭-ാമാണ്ടുവരെ ജീവിച്ചിരുന്ന നാരായണൻനമ്പൂതിരിപ്പാടു സത്യം, ദയ, ദാനം, ധർമ്മം, നീതി, പരോപകാരതല്പരത മുതലായ സൽഗുണങ്ങളുടെ വിളനിലമായിരുന്നതിനാൽ അദ്ദേഹത്തെക്കുറിച്ചു് ഓർമ്മയുള്ളവർ ഇപ്പോഴും പലരുമുണ്ടായിരിക്കാനിടയുണ്ടു്. യോഗ്യനും ഭാഗ്യവാനുമായിരുന്ന അവിടേക്കു് ഒരിക്കൽ സ്വന്തമായി ഒരു കൊമ്പനാനയെ വാങ്ങിയാൽ കൊള്ളാമെന്നു് ഒരു മോഹമുണ്ടായിത്തീരുകയാൽ അതിനായി അന്വേഷണം തുടങ്ങി. അപ്പോൾ പന്നുംമക്കാട്ടു മനയ്ക്കൽ ഒരു കുട്ടിക്കൊമ്പൻ നില്ക്കുന്നുണ്ടെന്നും അതിനെ വില്ക്കാൻ പോകുന്നുവെന്നും കേട്ടു നമ്പൂതിരിപ്പാടു് അങ്ങോട്ടു പുറപ്പെട്ടു. അക്കാലത്തു് ആനകളുടെ ലക്ഷണങ്ങളും ഗുണദോഷങ്ങളും അറിയാവുന്ന ആളായിട്ടു് ഉരകത്തു തെക്കെ വെള്ളിയത്തു് എന്ന വീട്ടിൽ കൃഷ്ണൻനായർ എന്നൊരാളുണ്ടായിരുന്നതിനാൽ നമ്പൂതിരിപ്പാടു് അവിടെച്ചെന്നു് ആ മനുഷ്യനെ കൂട്ടിക്കൊ

Digitized By Kerala Sahitya Akademi

ണ്ടാണ് പോയത്. അടുത്ത ദിവസംതന്നെ അവർ പാമ്പും മേക്കാട്ട് എത്തുകയും നമ്പൂതിരിപ്പാട താൻ ചെന്നിരിക്കുന്ന തിന്റെ ഉദ്ദേശം ആ മനസ്സേലെ അച്ഛൻനമ്പൂതിരിയെ ധരിപ്പിക്കുകയും ചെയ്തു. അപ്പോൾ അച്ഛൻനമ്പൂരി—ഇവിടെ ഒരാനക്കുട്ടിയുണ്ടെന്നും അതിനെ വില്ക്കണമെന്നു വിചാരിച്ചിരിക്കുകയാണെന്നും കേട്ടതു വാസ്തവംതന്നെയാണ്. എന്നാൽ പരമാൎത്ഥം പറയാതെ നമ്പൂരിയെ ചതിക്കുന്നതു കഷ്ടമാണല്ലോ. അതുകൊണ്ടു സത്യം ഞാൻ പറയാം. ആ ആനക്കുട്ടിക്കു 'കരിനാക്കു' (നാവിൽ ഒരു കറുത്ത രേഖ) ഉണ്ട്. അതു ദുർലക്ഷണവും ദോഷമായിട്ടുള്ളതുമാണല്ലോ. അതുകൊണ്ടാണ് അതിനെ വിററുകളയാമെന്ന് ഇവിടെ വിചാരിക്കുന്നത്—എന്നു പറഞ്ഞു. അക്കാലത്തു മലയാളബ്രാഹ്മണർ ശുദ്ധന്മാരും നിഷ്കളങ്കഹൃദയന്മാരും സത്യസന്ധന്മാരും അന്യായമായും ചതിച്ചും പരദ്രവ്യം കൈക്കലാക്കാൻ ഇച്ഛയില്ലാത്തവരുമായിരുന്നു എന്നുള്ളതിന് ഇതൊരു ഉത്തമദൃഷ്ടാന്തമാണല്ലോ.

ഇതു കേട്ടയുടനെ നമ്പൂതിരിപ്പാടും കൃഷ്ണൻനായരുംകൂടി ആന നിന്നിരുന്ന സ്ഥലത്തേയ്ക്കു പോയി. അവിടെച്ചെന്ന് ആ ആനക്കുട്ടിയുടെ ഭംഗിയും മററും ആകപ്പാടെ കണ്ടപ്പോൾ, എന്തെല്ലാം ദോഷങ്ങളുണ്ടായിരുന്നാലും അതിനെ വാങ്ങണമെന്നുള്ള ഭ്രമം നമ്പൂരിപ്പാട്ടിലേയ്ക്കു കലശലായി. കൃഷ്ണൻനായർ ആകപ്പാടെ നോക്കിപ്പരിശോധിച്ചിട്ട്, "ഇതിനു കരിനാക്കുണ്ടെന്നു പറഞ്ഞതു വാസ്തവംതന്നെ. അതു ദോഷമായിട്ടുള്ളതുമാണ്. എങ്കിലും ഇതിനു മററനേകം ശുഭലക്ഷണങ്ങളുള്ളതുകൊണ്ട് ഇതിനെ വാങ്ങിയാൽ നമുക്കു ഗുണമല്ലാതെ ദോഷമൊന്നുമുണ്ടാകയില്ലെന്നാണ് അടിയന്റെ അഭിപ്രായം. 'ഏകോ ഹി ദോഷോ ഗുണസന്നിപാതേ നിമജ്ജതീന്ദോഃ കിരണേഷ്വിവാങ്കഃ' എന്നുള്ളതുപോലെയാണ് ഈ ദോഷമിരിക്കുന്നത്" എന്നു നമ്പൂതിരിപ്പാട്ടിലെ അ

Digitized By Kerala Sahitya Akademi

ടുക്കൽ സ്വകാര്യമായിട്ടു പറഞ്ഞു. ഉടനെ രണ്ടുപേരുംകൂടി വീണ്ടും അച്ഛൻനമ്പൂതിരിയുടെ അടുക്കൽ ചെന്നു വിലയെ കുറിച്ചു ചോദിച്ചു. അപ്പോൾ അച്ഛൻനമ്പൂരി "ഈ കൊമ്പൻകുട്ടിക്കു കരിനാക്കെന്നുള്ള ദോഷമില്ലായിരുന്നുവെങ്കിൽ അയ്യായിരമുറുപ്പികയിൽക്കുറയാതെ ആരും തരുമായിരുന്നു. അയ്യായിരമല്ല, പതിനായിരംതന്നെ കിട്ടിയാലും ഞാൻ കൊടുക്കുകയുമില്ലായിരുന്നു. ഈ ഒരു ദോഷമുള്ളതുകൊണ്ടു് ഇതിനെ വില തന്നു് ആരും വാങ്ങുമെന്നു തോന്നുന്നില്ല. നമ്പൂരിക്കു വേണമെന്നുണ്ടെങ്കിൽ ആയിരമുറുപ്പികതന്നാൽ ഈ കുട്ടിയെ ഞാൻ തന്നേയ്ക്കാം. നല്ല സമ്മതമുണ്ടെങ്കിൽ മതി താനും" എന്നു പറഞ്ഞു. അയ്യായിരമുറുപ്പികയിൽക്കുറയാതെ കൊടുക്കേണ്ടതായി വന്നേയ്ക്കുമെന്നായിരുന്നു നമ്പൂരിപ്പാടു വിചാരിച്ചിരുന്നതു്. ആയിരമെന്നു കേട്ടപ്പോൾ അദ്ദേഹം സസന്തോഷം ഉടനെ സമ്മതിക്കുകയും "കരിനാക്കുണ്ടെങ്കിലും മേക്കാടിനു് നഷ്ടപ്പെടുത്തണമെന്നു ഞാൻ വിചാരിക്കുന്നില്ല" എന്നു പറയുകയും അപ്പോൾത്തന്നെ ഉറുപ്പിക വരുത്തി റൊക്കം കൊടുത്തു് ആനക്കുട്ടിയെ വാങ്ങുകയും ഒരാനക്കാരന്റെ സഹായത്തോടുകൂടി ആ കൊമ്പൻകുട്ടിയെ അവിടെനിന്നു കൊണ്ടുപോരികയും ചെയ്തു. ഇപ്രകാരമാണു് ഗോപാലൻ അവണാമനസ്സൽ വന്നുചേന്നതു്. അക്കാലത്തു ഗോപാലനു് ഇരുപത്തഞ്ചുവയസ്സു മാത്രമേ പ്രായമായിരുന്നുള്ളു. എങ്കിലും ഉടലിന്റെ പുഷ്ടിയും ഉയർച്ചയും കണ്ടാൽ അതിലധികം തോന്നുമായിരുന്നു. കൊമ്പുകളുടെ ഭംഗി, തലക്കട്ടി, തലയെടുപ്പു മുതലായ ഗുണങ്ങൾകൊണ്ടു ഗോപാലൻ നിസ്തുലനായ ഒരു കൊമ്പൻകുട്ടിതന്നെയായിരുന്നു.

ആനക്കുട്ടിയെ ദേശമംഗലത്തു കൊണ്ടുചെന്നപ്പോൾ അന്നത്തെ അച്ഛൻനമ്പൂരിപ്പാടു് അതിന്റെ ഭംഗി കണ്ടും വിലയുടെ ലഘുത്വമറിഞ്ഞും വളരെ സന്തോഷിക്കുകയും "ഉണ്ണീ! ഈ കൊമ്പൻകുട്ടി നമ്മുടെ ബ്രഹ്മസ്വംവകയായിരിക്ക

Digitized By Kerala Sahitya Akademi

ട്ടെ. ഇതിനു കൊടുത്ത വില ഞാൻ തന്നേയ്ക്കാം" എന്നു പറയുകയും ആയിരമുറുപ്പിക റൊക്കം മകനു കൊടുത്തു് ആ ആനക്കുട്ടിയെ മനയ്ക്കിലേയ്ക്കായിട്ടു വാങ്ങുകയും ചെയ്തു.

ഗോപാലന്റെ ബുദ്ധിഗുണം അസാധാരണമായിരുന്നു. അവൻ വളൎന്നുവന്നതിനോടുകൂടി അവന്റെ ഗുണങ്ങളും വൎദ്ധിച്ചു. നീൎക്കാളുള്ള സമയങ്ങളിലല്ലാതെ ഗോപാലനെ തളയ്ക്കുക (കെട്ടിയിടുക) പതിവില്ല. അല്ലാത്ത കാലങ്ങളിൽ മനയ്ക്കലെപ്പറമ്പിൽ അവനു നിശ്ചയിച്ചുകൊടുത്തിരുന്ന സ്ഥലത്തുപോയി നില്ക്കുകയും കിടക്കുകയും ചെയ്തുകൊള്ളും. തീററസ്സാമാനങ്ങളെല്ലാം നേരനീക്കം കൂടാതെ അവിടെ കൊണ്ടുചെന്നു കൊടുക്കുകയാണു് പതിവു്. ആ പറമ്പിൽ തെങ്ങും വാഴയും മററും ധാരാളമുണ്ടായിരുന്നു. ഒരു സമയം തീററയ്ക്കുള്ളവ കൊണ്ടുചെന്നുകൊടുക്കാൻ സ്വല്പം താമസിച്ചുപോയാലും തെങ്ങും വാഴയും മററും ഒടിച്ചിട്ടും പറിച്ചും അവൻ തിന്നുനശിപ്പിക്കാറില്ല. മനയ്ക്കലെ കുട്ടികളും മററും ഗോപാലന്റെ അടുക്കൽ ചെന്നു കളിക്കുക സാധാരണമായിരുന്നു. കുട്ടികൾ അവന്റെ കൊമ്പിലും വാലിലും പിടിച്ചുവലിച്ചു് അവനെ കുറേശ്ശ ഉപദ്രവിച്ചാലും അവൻ ആരേയും ഉപദ്രവിക്കാറില്ല. കുട്ടികൾ കളിച്ചു ചെയ്യുന്ന ഉപദ്രവങ്ങളെല്ലാം ഗോപാലനു സന്തോഷാവഹങ്ങളായിരുന്നു. കഥയില്ലാത്ത കുട്ടികൾ കളിച്ചു എന്തും ചെയ്താലും കാൎയ്യവിവരമുള്ളവനായ താൻ അതിനു പ്രതികാരം ചെയ്യുന്നതു ശരിയല്ലല്ലോ എന്നായിരുന്നു അവന്റെ വിചാരം.

മനയ്ക്കലുള്ള ഓരോരുത്തരും ഗോപാലനു പതിവായി ചില അവകാശങ്ങൾ കൊടുത്തിരുന്നു. അവയെല്ലാം ഒരു മാത്രപോലും സമയം തെററിക്കാതെ അവൻ അതാതു സ്ഥലങ്ങളിൽ ചെന്നു നിശ്ചിതസമയങ്ങളിൽത്തന്നെ വാങ്ങി അനുഭവിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു.

മനയ്ക്കൽ കാലത്തു ഗണപതിഹോമം, തേവാരം, പൂജ

Digitized By Kerala Sahitya Akademi

മുതലായതു കഴിയുമ്പോൾ ഗോപാലൻ അടുക്കളയുടെ വടക്കെ വാതില്ക്കലെത്തുക പതിവാണ്. അപ്പോൾ കുറച്ചു നിവേദ്യച്ചോറും, അപ്പം, അട, ശർക്കര, കദളിപ്പഴം, തേങ്ങാപ്പൂൾ മുതലായവയും അമ്മാത്തോൽ കൊടുക്കും. അവയെല്ലാം അമ്മാത്തോൽ കൊച്ചു കുട്ടികൾക്കെന്നപോലെ ഗോപാലന്റെ വായിൽ വെച്ചുകൊടുക്കുകയും അവൻ സാദരം വാങ്ങി ഭക്ഷിക്കുകയും ഇടയ്ക്കിടയ്ക്കു് അമ്മാത്തോൽ മകനേ! മകനേ! എന്നു വിളിക്കുകയും അതിനൊക്കെ ഗോപാലൻ അനുസരണത്തോടുകൂടിയും സന്തോഷസൂചകമായും ചില ശബ്ദങ്ങൾ പുറപ്പെടുവിക്കുകയും ചെയ്യുന്നതു കാണുകയും കേൾക്കുകയും ചെയ്താൽ ഇജ്ജന്മത്തിലല്ലെങ്കിലും പൂർവ്വജന്മത്തിൽ ഇവർ അമ്മയും മകനുംതന്നെയായിരുന്നിരിക്കുമെന്നു് ആർക്കും തോന്നിപ്പോകും. വാസ്തവത്തിൽ ആ അമ്മാത്തോൽക്കു ഗോപാലനെക്കുറിച്ചു പുത്രനിർവ്വിശേഷമായ വാത്സല്യവും ഗോപാലനു് അമ്മാത്തോലിനെക്കുറിച്ചു മാതൃനിർവ്വിശേഷമായ ഭക്തിസ്നേഹാദരങ്ങളുമുണ്ടായിരുന്നു.

ഗോപാലന്റെ ബുദ്ധിവിശേഷങ്ങൾ വിസ്തരിക്കുകയെന്നുവെച്ചാൽ അവസാനമില്ലാതെയുണ്ടു്. അവയിൽ ചിലതു മാത്രം താഴെ പ്രസ്താവിച്ചുകൊള്ളുന്നു:—

ഒരു ദിവസം കാലത്തു ഗോപാലൻ പതിവുപോലെ അടുക്കളവാതില്ക്കൽചെന്നു വായും പൊളിച്ചു നിന്നപ്പോൾ അമ്മാത്തോൽ നിവേദ്യച്ചോറു കൊണ്ടുചെന്നു് അവന്റെ വായിൽ വെച്ചുകൊടുത്തിട്ടു ശർക്കര, തേങ്ങാപ്പൂൾ മുതലായവ എടുത്തുകൊണ്ടുവരാനായിട്ടു പോയി. ആ സമയം മനയ്ക്കലെ ഒരു ഉണ്ണി ഓടിച്ചെന്നു ഗോപാലന്റെ കൊമ്പുകളിൽ ചാടിപ്പിടിച്ചു ഞാന്നു. താൻ വായ കൂട്ടിയാൽ ഉണ്ണി വീണെങ്കിലോ എന്നു വിചാരിച്ചു ഗോപാലൻ വായ കൂട്ടാതേയും അനങ്ങാതേയും ആ നിലയിൽത്തന്നെ നിന്നു. അതിനാൽ വായിൽ കൊടുത്ത ചോറു മുഴുവനും താഴെ വീണുപോയി. അ

Digitized By Kerala Sahitya Akademi

പ്പോഴേയ്ക്കും അമ്മാത്തോൽ വീണ്ടും അവിടെ വരികയും ഉണ്ണിയെപ്പിടിച്ചിറക്കിവിടുകയും ഗോപാലന്റെ ബുദ്ധിഗുണത്തെക്കുറിച്ചു വിസ്മയിക്കുകയും ചെയ്തു.

ഒരിക്കൽ മനയ്ക്കലെ തെക്കുവശത്തുണ്ടായിരുന്ന ഒരു പൊട്ടക്കിണററിന്റെ വക്കത്ത് അറുപത്തുനാലു വണ്ണമുള്ളതായ ഒരു വലിയ പിലാവു നില്ക്കുന്നുണ്ടായിരുന്നു. അതു മറിഞ്ഞുവീണാൽ അനേകവിധത്തിലുള്ള നാശങ്ങൾ സംഭവിക്കാനിടയുണ്ടായിരുന്നതിനാൽ അതു മുറിപ്പിച്ചു മാററണമെന്നു തീർച്ചപ്പെടുത്തി. കിണററിലും മററും വീഴാതിരിക്കുന്നതിനായി അനേകമാളുകൾകൂടി വലിയ വടങ്ങളിട്ടു പിടിച്ചുകൊണ്ടാണ് പിലാവു വെട്ടിയത്. എങ്കിലും കടയററപ്പോൾ അതു വീണതു കിണററിലാണ്. സാമാന്യത്തിലധികം വലിപ്പമുള്ളതായ ആ തടി കിണററിൽനിന്നു പിടിച്ചു കയററുകയെന്നതു സുകരമായിട്ടുള്ളതല്ലല്ലോ. കുന്നാന്തരം ഒരു തടി വെറുതെ കളയാൻ ആർക്കെങ്കിലും മനസ്സുവരുമോ? ഏതു വിധമെങ്കിലും ആ തടി പിടിച്ചുകയററിക്കണമെന്ന് അച്ഛൻനമ്പൂരിപ്പാടു പറയുകയാൽ ആനക്കാർ ഗോപാലനേയും കൊണ്ടുപോയി പല പ്രാവശ്യം പഠിച്ച വിദ്യകളെല്ലാം പ്രയോഗിച്ചുനോക്കീട്ടും ഒരു ഫലവുമുണ്ടായില്ല. പിന്നെ ഒരു ദിവസം അച്ഛൻനമ്പൂതിരിപ്പാട് അവിടെ സ്വന്തം ക്ഷേത്രത്തിൽ വഴിപാടു കഴിപ്പിച്ച് ഒരു നാലിടങ്ങഴിയുരുളിനിറച്ച് അപ്പവും, നാലഞ്ചുകുല പഴവും, അമ്പതു കൊട്ടത്തേങ്ങയും അരത്തുലാം ശക്കരയും വരുത്തി അച്ഛൻനമ്പൂരിപ്പാടു പതിവായിട്ടിരിക്കുന്ന പൂമുഖത്തിന്റെ മുൻവശത്തു നിരത്തിവെപ്പിച്ചു. ഗോപാലനെ പകലെ നാലുമണിക്കു കുളിപ്പിച്ച് അച്ഛൻനമ്പൂതിരിപ്പാട്ടിലെ മുമ്പിൽ കൊണ്ടുചെല്ലുക പതിവാണ്. ആ പതിവനുസരിച്ച് അവനെ അന്നും കൊണ്ടുചെന്നു. അപ്പോൾ മേല്പറഞ്ഞ സാധനങ്ങളൊക്കെ അവിടെയിരിക്കുന്നതു് അവൻ കണ്ടു. എങ്കിലും അതൊന്നും കണ്ടതായി അ

Digitized By Kerala Sahitya Akademi

വൻ ഭാവിച്ചപോലുമില്ല. ഗോപാലൻ അടുത്തു ചെന്നായു ടനെ അച്ഛൻനമ്പൂരിപ്പാട്, "ഗോപാലാ! ആ തടി ആ കിണററിൽ കിടന്നാൽ മതിയോ? നീ ഇവിടെ ഉള്ള സ്ഥിതിക്ക് അത് അവിടെക്കിടന്നു വെറുതെ പോകുന്നതു കഷ്ടമാണ്. നിവൃത്തിയുണ്ടെങ്കിൽ അതു പിടിച്ചെടുത്തു കരയ്ക്കിട്ടാൽ കൊള്ളാം" എന്നു പറഞ്ഞു. ഇതു കേട്ട ക്ഷണത്തിൽ ഗോപാലൻ ആ തടി കിടന്നിരുന്ന സ്ഥലത്തേയ്ക്കു നടന്നു. അവിടെച്ചെന്നായുടനെ കിണററിൻെറ വക്ക് ഇടിഞ്ഞുപോയേയ്ക്കുമോ എന്നുള്ള സംശയം തീക്കുന്നതിനായി ചുററും നടന്നു ചവിട്ടിനോക്കി, ഇടിയുകയില്ലെന്നു നിശ്ചയം വരുത്തിയതിൻെറ ശേഷം മുട്ടുകുത്തി കിടന്നുകൊണ്ടു കിണററിൽ കിടന്ന തടി തുമ്പിക്കൈകൊണ്ടു പിടിച്ചു താങ്ങി നിവത്തുനിത്തി. പിന്നെ സ്വല്പംകൂടി താഴെയായിട്ടു പിടിച്ചു വലിച്ചു തടി കരയ്ക്കു കയററി അലക്ഷ്യഭാവത്തിൽ ഒരേറുകൊടുത്തിട്ടു വീണ്ടും അച്ഛൻനമ്പൂരിപ്പാട്ടിലെ മുമ്പിൽ എത്തി! ഉടനെ നമ്പൂരിപ്പാട് അവിടെ ഒരുക്കിവെച്ചിരുന്ന സാധനങ്ങളെല്ലാം ഗോപാലനു കൊടുക്കുകയും അവൻ അവയെല്ലാം വാങ്ങി തിന്നുകയും ചെയ്തു. കിടങ്ങൂർ കണ്ടങ്കോരൻ എന്തെങ്കിലും കൈക്കൂലി കൊടുക്കാമെന്ന് ഉടമ്പടി ചെയ്യാതെ ഒന്നും ചെയ്യാറില്ലല്ലോ. ഗോപാലന് അങ്ങിനെയുള്ള നിബ്ബന്ധമൊന്നുമില്ല. പറയാനുള്ളവർ പറഞ്ഞാൽ അവൻ എന്തും ചെയ്യും. പിന്നെ സന്തോഷിച്ച് എന്തെങ്കിലും കൊടുത്താൽ അതു വാങ്ങുകയും ചെയ്യും. അങ്ങിനെയാണ് ഗോപാലൻെറ സ്വഭാവം.

അവണാമനസ്സൽ നമ്പൂരിപ്പാട് ഉദരകത്ത് 'അമ്മതിരുവടിയെക്കുറിച്ചു വളരെ ഭക്തിയുള്ളാളും അവിടേയ്ക്കുവേണ്ടി എന്തും ചെയ്യാൻ സദാ സന്നദ്ധനുമായിരുന്നു. ആറാട്ടുപുഴ പൂരത്തിനു് അമ്മതിരുവടിയെയെഴുന്നള്ളിക്കാൻ ആണ്ടുതോറും ഗോപാലനെ അയച്ചുകൊടുക്കുക പതിവായിരുന്നു. ആ എ

Digitized By Kerala Sahitya Akademi

ഴുന്നള്ളത്തിനു [illegible]ത്താൻപതാനകളാണല്ലോ പതിവു്. അതിനാൽ ഗോപാലനെക്കൂടാതെ ഇരുപത്തെട്ടാനകൾ കൂടി അവിടെ ആവശ്യമാണു്. ഒരു കൊല്ലം ആനകൾ തികയാതെ വന്നതിനാൽ അവണാമനയ്ക്കൽ നമ്പൂരിപ്പാട്ടു കോവിലകംവക മൂന്നാനകളെക്കൂടി വരുത്തിക്കൊടുത്തു. പൂരം കഴിഞ്ഞതിന്റെ ശേഷം ഗോപാലനേയും മറേറ മൂന്നാനകളേയും അടുക്കലടുക്കൽ കെട്ടി തീററയിട്ടുകൊടുത്തു. തന്റെ അടുക്കലെങ്ങാനും മററാനകളെ കെട്ടുന്നുണ്ടെങ്കിൽ തന്റെ ദൃഷ്ടിയിൽപ്പെടത്തക്കവണ്ണം വേണമെന്നു ഗോപാലനു നിർബ്ബന്ധമുണ്ടായിരുന്നതിനാലാണു് അങ്ങിനെ ചെയ്തതു്. കോട്ടയ്ക്കൽ നിന്നു വരുത്തിയിരുന്ന ആനകളുടെ കൂട്ടത്തിൽ ഒരു കുട്ടിക്കൊമ്പനുണ്ടായിരുന്നു. അവന്റെ മുമ്പിലിട്ടിരുന്ന തീററ തീർന്നുപോയതിനാൽ അവൻ ഗോപാലന്റെ മുമ്പിൽ കിടന്നിരുന്ന തീററയിൽനിന്നു് ഒരു തെങ്ങിൻപട്ട (തെങ്ങോലമടൽ) വലിച്ചെടുത്തു. ഉടനെ ഗോപാലൻ തന്റെ മുമ്പിൽനിന്നു മൂന്നുനാലു പട്ട ആ കുട്ടിക്കൊമ്പന്റെ അടുക്കലേയ്ക്കു മാററിയിട്ടുകൊടുത്തു. അതുകൊണ്ടു തൃപ്തിപ്പെടാതെ ആ കുട്ടിയാന കയറി ഗോപാലനെ കുത്തി. ഗോപാലൻ കുത്തുകൊള്ളാതെ ഒഴിഞ്ഞുമാറീട്ടു തുമ്പിക്കൈ ചുരുട്ടി ആ ആനക്കിട്ടു് ഒരു തട്ടു കൊടുത്തു. തട്ടുകൊണ്ടു കുട്ടിയാന നാലുകാലും മലച്ചു 'പൊത്തോ' എന്നു വീണു. അപ്പോഴേയ്ക്കും ആനക്കാർ ചെന്നു ചങ്ങല അഴിച്ചതുകൊണ്ടു് അതു ചത്തില്ല. ആനക്കാർ ഉടനെ അടുത്തെത്തി ചങ്ങല അഴിച്ചില്ലെങ്കിൽ ആ കുട്ടിയാനയുടെ കഥ അപ്പോൾത്തന്നെ കഴിയുമായിരുന്നു. ഇതുകൊണ്ടു ഗോപാലനു വേണ്ടതുപോലെ ഔദാര്യവും ദുസ്സാമർത്ഥ്യം കാട്ടുന്നവരെ ഉടനുടൻ ശിക്ഷിക്കണമെന്നുള്ള വിചാരവുമുണ്ടായിരുന്നു എന്നു സ്പഷ്ടമാകുന്നുണ്ടല്ലോ.

ആറാട്ടുപുഴ പൂരം കഴിഞ്ഞു് ആറാട്ടിനു കടവിലേയ്ക്കെഴുന്നള്ളിച്ചാൽ ഗോപാലനെ കുളിപ്പിച്ചു് അവനു തീററിക്ക

Digitized By Kerala Sahitya Akademi

പതിവുള്ള അമ്പതു തെങ്ങിൻപട്ടയുമെടുപ്പിച്ചു്, അവിടെനിന്നു രണ്ടു നാഴിക വടക്കു് അവണാമനസ്സലെ വക പിടിക്കപ്പറമ്പു് എന്ന ദിക്കിൽ ഒരു സ്ഥലത്തു കൊണ്ടുപോയി കെട്ടുകയാണു് പതിവു്. അങ്ങോട്ടു പോകുമ്പോൾ കുറച്ചിട രണ്ടുവശവും വേലിയായിട്ടുള്ള ഒരിടവഴിയുണ്ടു്. ഒരിക്കൽ ആ ഇടവഴിയിലായപ്പോൾ നായ്ക്കൻ ജാതിയിലുള്ള കുരുടനായ ഒരുത്തൻ തപ്പിത്തപ്പി അതിലെ വരുന്നുണ്ടായിരുന്നു. ആനപ്പുറത്തു് ഉറക്കംതൂങ്ങിക്കൊണ്ടിരുന്നതിനാൽ ആനക്കാരനും രണ്ടുവശവുമുള്ള വേലിക്കു കേടുവരാതെയിരിക്കുന്നതിനായി പൊക്കിപ്പിടിച്ചിരുന്ന തെങ്ങിൻപട്ടയുടെ മറവുകൊണ്ടു് ആനയും ആ കുരുടൻ വരുന്നതു കണ്ടില്ല. അടുത്തു വന്നപ്പോൾ ചങ്ങല കിലുങ്ങുന്നതു കേട്ടിട്ടോ എന്തോ ഒരാന വരുന്നുണ്ടെന്നു തോന്നുകയാൽ ആ കുരുടൻ ഭയപ്പെട്ടു്, 'അയ്യോ!' എന്നു് ഉറക്കെ നിലവിളിച്ചു. അതു കേട്ടപ്പോൾ ആരോ ഒരാൾ തന്റെ മുൻവശത്തെത്തീട്ടുണ്ടെന്നു ഗോപാലനും മനസ്സിലായി. ഉടനെ അവൻ സ്വല്പം പിമ്പോട്ടു മാറി തെങ്ങിൻപട്ട താഴെ വെച്ചിട്ടു തുമ്പിക്കൈകൊണ്ടു കുരുടനെ പതുക്കെയെടുത്തു വേലിക്കു മീതെ പറമ്പിലേക്കു വെച്ചതിന്റെ ശേഷം പട്ടയുമെടുത്തു നേരെ പോവുകയും ചെയ്തു. ഇതുകൊണ്ടു ഗോപാലനു ബുദ്ധിയും മനസ്സലിവും എത്രമാത്രമുണ്ടായിരുന്നു എന്നു ഊഹിക്കാമല്ലോ. ഇങ്ങിനെ വേറെയും പല സംഗതികളുണ്ടായിട്ടുണ്ടു്.

ഒരിക്കൽ ഗോപാലൻ ദേശമംഗലത്തുവെച്ചു്, ഏററവും കുണ്ടായിട്ടുള്ള ഒരിടവഴിയിൽക്കൂടി പുഴയിലേക്കു പോയ സമയം, ഗർഭിണിയായ ഒരിഴവസ്ത്രീ എതിരെ വന്നു. ഏററവും അടുത്തതിൽപ്പിന്നേയാണു് അവൾ ആനയെ കണ്ടതു്. വഴി മാറിപ്പോകുന്നതിനു് അവിടെ യാതൊരു സൌകൎയ്യവുമില്ലാതെയിരുന്നതിനാൽ അവൾ ഭയപരവശയായി അവിടെ നിന്നു വല്ലാതെ പരുങ്ങി. അപ്പോൾ ഗോപാലൻ ഇതൊരു ഉപദ്രവമായിത്തീൎന്നുവല്ലോ എന്നുള്ള ഭാവത്തോടുകൂടി ഒരു പ

Digitized By Kerala Sahitya Akademi

റമ്പിലേയ്ക്കു കയറി കഴിഞ്ഞുപോയി. ഇങ്ങിനെ ഇനിയും പലതും പറവാനുണ്ടെങ്കിലും മിക്കവയും ഒരുപോലെ തന്നേയുള്ളവയാകയാൽ ഈ ഭാഗം ഇനി വിസ്തരിക്കുന്നില്ല.

സാധാരണയായി വലിയ ആനകളെല്ലാം തന്നെ എഴുന്നള്ളിപ്പിനോ തടിപിടിക്കുന്നതിനോ ഏതിനെങ്കിലും ഒന്നിനു കൊള്ളാവുന്നവയായിരിക്കും. രണ്ടിനും കൊള്ളാവുന്ന ആനകൾ ചുരുക്കമാണ്. എന്നാൽ ഗോപാലൻ ഈ രണ്ടു കാര്യങ്ങൾക്കും അദ്വിതീയൻ തന്നെയായിരുന്നു. ഗോപാലൻ വളൎന്നു് ഒരൊത്തയാനയായതിൽ പിന്നെ ആജീവനാന്തം കൊച്ചിരാജ്യത്തെ പ്രധാനപ്പെട്ട എഴുന്നള്ളത്തുകളെല്ലാം നിൎവ്വഹിച്ചിട്ടുള്ളതു് അവൻ തന്നെയാണ്. ഗോപാലൻ പ്രകൃത്യാതന്നെ തലയെടുപ്പുള്ള ഒരാനയായിരുന്നു. അവൻെറ തലയിൽ ചട്ടം (കോലം) വെച്ചു് എഴുന്നള്ളിച്ചു കഴിയുമ്പോൾ അവൻ തല ഒന്നുകൂടി പൊക്കിപ്പിടിക്കുക പതിവായിരുന്നു. ഒന്നിലധികം ദേവന്മാരെ ഒരുമിച്ചെഴുന്നള്ളിക്കുന്ന സ്ഥലങ്ങളിൽ ഗോപാലൻെറ പുറത്തു് ഒരു ദേവനെ എഴുന്നള്ളിച്ചിരിക്കുമ്പോൾ അവനേക്കാൾ വലിയതായ മറ്റൊരാനയുടെ പുറത്തു മറ്റൊരു ദേവനെ എഴുന്നള്ളിച്ചു് അടുപ്പിച്ചുനിൎത്തിയാൽ അധികം പൊങ്ങിക്കാണുന്നതു ഗോപാലൻെറ തലയായിരിക്കും. എന്നാൽ ആവശ്യംപോലെ തല താഴ്ത്തിയും ദേഹം ചുരുക്കിയും ചെറുതാവാനും ഗോപാലനു കഴിയുമായിരുന്നു. ഗോപാലനുണ്ടായിരുന്ന കാലത്തെല്ലാം തൃശ്ശിവപേരൂർ പൂരത്തിൽ പാറമേക്കാവിലേ എഴുന്നള്ളത്തിനു് അവൻ തന്നെയായിരുന്നു പതിവു്. പാറമേക്കാവിൽനിന്നു് എഴുന്നള്ളിച്ചുവന്നു വടക്കുന്നാഥക്ഷേത്രത്തിലെ കിഴക്കേഗ്ഗോപുരത്തിൽക്കൂടി അകത്തേക്കു കടക്കുമ്പോഴും തെക്കേഗ്ഗോപുരത്തിൽക്കൂടി പുറത്തേക്കിറങ്ങുമ്പോഴും ഗോപാലനെക്കണ്ടാൽ തലയെടുപ്പില്ലാത്ത ഒരു കുട്ടിയാനയാണെന്നു തോന്നുമായിരുന്നു. അവിടം കടന്നാൽപ്പിന്നെ അവൻെറ തലയേ

ക്കാൾ പൊങ്ങി മറെറാരാനയുടെ തലയും കണ്ടിരുന്നമില്ല. പഞ്ചാരി, പാണ്ടി എന്നീ മേളങ്ങൾ കൊട്ടുന്ന സമയങ്ങളിൽ ഗോപാലൻ ചെവിയാട്ടുന്നതു കണ്ടാൽ അവനു മേളത്തിന്റെ ജ്ഞാനവും താളസ്ഥിതിയും നല്ലപോലെയുണ്ടെന്നു മനസ്സിലാക്കാമായിരുന്നു. ഗംഗാധരനെപ്പോലെ കൂട്ടാനകളെ കുത്തുക മുതലായ ഉപദ്രവങ്ങളൊന്നും ഗോപാലൻ ചെയ്തിരുന്നില്ല. എന്നാൽ അവനെ ഉപദ്രവിക്കാൻ ചെല്ലുന്ന ആനകളെ അവൻ നല്ല പാഠം പഠിപ്പിക്കുകയും ചെയ്യുമായിരുന്നു.

ഒരു കൊല്ലം തൃപ്പൂണിത്തുറെ ഉത്സവത്തിൽ ഗോപാലന്റെ പുറത്തു തൃപ്പൂണിത്തുറയപ്പനെ വിളക്കിന്നെഴുന്നള്ളിച്ചിരുന്ന സമയം കൂട്ടാനകളുടെ കൂട്ടത്തിൽ പാഴൂർ പട്ടതോൾവക ആനയുമുണ്ടായിരുന്നു. ആ ആനയെയാണ് ഗോപാലന്റെ അടക്കൽ നിത്തിയിരുന്നത്. ആ ആനയ്ക്കു നീരുവന്നു പൊട്ടിയൊലിക്കുന്നുണ്ടായിരുന്നു. മദജലത്തിന്റെ ഗന്ധം ഗോപാലന് അത്ര ഇഷ്ടമില്ലാത്തതിനാൽ അവൻ ഒന്നു പുളിഞ്ഞു് ഇടത്തുവശത്തേയ്ക്ക് ഒതുങ്ങിനിന്നു. അതു കണ്ടപ്പോൾ പാഴൂരാനയ്ക്കു ഗോപാലൻ തന്നെ കുത്താൻ ഭാവിക്കുകയാണെന്നു തോന്നുകയാൽ ആ ആന കയറി ഗോപാലനിട്ട് ഒരു കുത്തുകൊടുത്തു. ഗോപാലൻ അതു കൊള്ളാതെ തട്ടത്തിട്ട പാഴൂരാനയെ കുത്താനായിത്തിരിഞ്ഞു അതു കണ്ടു പാഴൂരാന പേടിച്ചോടി മതില്ക്കകത്തു തെക്കുകിഴക്കേ മൂലയ്ക്കലെത്തി. അപ്പോഴയ്ക്കും ഗോപാലൻ പിന്നാലെ ചെന്നു പാഴൂരാനയുടെ പിൻഭാഗത്ത് ഒരു കുത്തു കൊടുത്തു.. ഗോപാലൻ വലിയ ഉഴക്കോട്ടക്കുടിയല്ല കുത്തിയതു്. അതിനാൽ അവന്റെ കൊമ്പ് ഒരു ചാൺ മാത്രമേ മറേറ ആനയുടെ ദേഹത്തിൽ കയറിയുള്ളൂ. എങ്കിലും മറെറ ആനയുടെ കൊമ്പുകൾ പകുതിയിലധികം ഭാഗം മതിലിന്മേൽ കയറുകയും ആ ആന ഉറക്കെ നിലവിളിച്ചുകൊണ്ടു മലമൂത്രവിസർജ്ജനം ചെയ്യുകയും

Digitized By Kerala Sahitya Akademi

ചെയ്തു. ഇത്രയും കഴിഞ്ഞതിന്റെ ശേഷം ഗോപാലൻ എഴുന്നള്ളിച്ചു നിർത്തിയിരുന്ന സ്ഥലത്തു വന്നു യഥാപൂർവ്വം അനങ്ങാതെ നില്ക്കുകയും ചെയ്തു. അവന്റെ അപ്പോഴത്തെ ഭാവം കണ്ടാൽ ഇതൊന്നും അവനറിഞ്ഞതേയില്ലെന്നു തോന്നുമായിരുന്നു.

എഴുന്നള്ളിച്ചിരിക്കുന്ന സമയങ്ങളിൽ എന്തെല്ലാം ബഹളങ്ങളും ലഹളകളുമുണ്ടായാലും ഗോപാലൻ അനങ്ങാറില്ല. ഒരിക്കൽ പെരുമനത്തു പൂരത്തിന് ഒരു വലിയ ബഹളമുണ്ടായി. ശേഷമുണ്ടായിരുന്ന ആനകളും ഓടിയെങ്കിലും ഗോപാലൻ നിന്നനിലയിൽ നിന്നിളകിയില്ല. കമ്പക്കോടകൾ പൊട്ടിത്തുടങ്ങുമ്പോൾ ചില ആനകൾ കമ്പം പിടിച്ച് ഓടിത്തുടങ്ങുമല്ലോ. എന്നാൽ ഗോപാലനു കരിമരുന്നുപ്രയോഗങ്ങൾ കാണുകയും അവയുടെ ശബ്ദം കേൾക്കുകയും ചെയ്യുന്നതു ബഹുരസമായിരുന്നു. നീർക്കോളിന്റെ ആരംഭകാലത്തുമാത്രമേ അവന് ഈ വക സംഗതികളിൽ സ്വല്പം വൈരസ്യമുണ്ടായിരുന്നുള്ളൂ. ദേഹസുഖമില്ലാത്തപ്പോൾ മനുഷ്യർക്കും വിനോദങ്ങളിൽ രസമുണ്ടായിരിക്കയില്ലല്ലോ.

തൃശ്ശിവപേരൂർ പൂരത്തിനു പാറമേക്കാവിലെ എഴുന്നള്ളത്തിനു കൊണ്ടുപോയാൽ തലയിൽക്കെട്ടു കെട്ടിച്ചുകഴിഞ്ഞാൽ പിന്നെ ഇറക്കിയെഴുന്നള്ളിച്ചു കഴിയുന്നതുവരെ ഗോപാലന്റെ കാര്യത്തിൽ ആനക്കാരനെക്കൊണ്ട് ആവശ്യമൊന്നുമുണ്ടായിരുന്നില്ല. എഴുന്നള്ളിക്കാറാകുമ്പോൾ മടക്കുന്നതിനും എഴുന്നള്ളിച്ചിരിക്കുമ്പോൾ നടക്കേണ്ടുന്ന ദിക്കിൽ നടക്കുന്നതിനും നില്ക്കേണ്ടുന്നിടത്തു നില്ക്കുന്നതിനും മററും അവനോടാരും പറയേണ്ടിയിരുന്നില്ല. എല്ലാമവനറിയാമായിരുന്നു.

ഗോപാലൻ എഴുന്നള്ളിപ്പിനെന്നപ്പോലെതന്നെ തടി പിടിക്കുന്നതിനും സമർത്ഥനായിരുന്നുവെന്നു മുമ്പു പറഞ്ഞിട്ടുണ്ടല്ലോ. ഇരുപത്തു കണ്ടിവരെയുള്ള തടി പിടിക്കുന്നതിന്

Digitized By Kerala Sahitya Akademi

അവന് ഒരു ക്ലേശവുമുണ്ടായിരുന്നില്ല. കൊച്ചിരാജ്യത്തു മൂന്നു മലകളിൽ തടികൾ കററിക്കാണാം തീർത്തുവാങ്ങി കച്ചവടം നടത്തിയിരുന്ന വെള്ളാസ്സൂൽ ശങ്കുണ്ണിമേനവനാണ് അദ്ദേഹത്തിൻെറ ജീവാവസാനംവരെ ഗോപാലനെ പാട്ടത്തിനേററിരുന്നത്. പൂരത്തിനു പാറമേക്കാവിലെ എഴുന്നള്ളത്തിനു ഗോപാലൻ അക്കാലത്തു പതിവുകാരനായിത്തീർന്നതും ദേവസ്വം സമുദായവും പൂരശ്രമക്കാരിൽ പ്രമാണിയുമായ ഈ മേനവൻ മുഖാന്തരമാണ്.

ഗോപാലനു തടിപിടിക്കുന്ന കാര്യത്തിൽ ഒട്ടും മടിയുണ്ടായിരുന്നില്ലെങ്കിലും വക്ക കെട്ടിക്കൊടുക്കുന്നവരോട് അവനു വലിയ വിരോധമായിരുന്നു. "ഇവർ നിമിത്തമാണ് ഞാനിതു പിടിക്കേണ്ടതായി വന്നത്" എന്നായിരുന്നിരിക്കാമവൻെറ വിചാരം. അതിനാൽ വക്ക കെട്ടിക്കഴിഞ്ഞിട്ടേ ഗോപാലനെ തടിയുടെ അടുക്കലേയ്ക്കു കൊണ്ടുചെല്ലാറുള്ളു. ഗോപാലൻ ചെല്ലുമ്പോൾ വക്ക കെട്ടുന്നവർ ഒളിച്ചുമാറിക്കളയും. അങ്ങിനെയാണ് പതിവ്. നേരെ കണ്ടാൽ അവൻ ഉപദ്രവിച്ചേയ്ക്കുമെന്നുള്ള ഭയം അവക്ക് വളരെയുണ്ടായിരുന്നു. എന്നാൽ ഗോപാലൻ കേവലം നിർദ്ദയനല്ലായിരുന്നു. എങ്കിലും വക്ക കെട്ടുന്നവർ വളരെ ഭയത്തോടുകൂടിയാണ് പെരുമാറിയിരുന്നത്.

ഒരിക്കൽ കണക്കൻ (എന്നൊരു ജാതിക്കാരൻ) ശങ്കരൻ എന്നൊരുവൻ 'പറവട്ടാനി'മലയിൽ 'എരപ്പൻപാറാ എന്ന സ്ഥലത്തു തടികൾക്ക വക്ക കെട്ടിക്കൊണ്ടിരുന്നു. ഗോപാലൻ അടുത്തു ചെന്നപ്പോൾ ശങ്കരൻ ഒളിച്ചുമാറിനിന്നു. ഗോപാലൻ ചെന്നു മുഷ്ക്കു തടി പിടിച്ചുതുടങ്ങി. ആ സമയം ഗോപാലൻ കണ്ടേയ്ക്കുമെന്നു ഭയപ്പെട്ടു സ്വല്പംകൂടി മാറിയതിനാൽ ശങ്കരൻ പെട്ടെന്നു പുഴയിലേയ്ക്കു വീണു. അവിടം അത്യഗാധമായ ഒരു സ്ഥലമായിരുന്നു. അതിനാൽ അവൻ പുഴയിൽനിന്നു കയറുവാൻ കഴിയാതെ കഷ്ണിച്ചുതുടങ്ങി. ഗോപാലൻ അതു കണ്ടു പെട്ടെന്നു വക്ക താഴെ വെച്ചിട്ട്

Digitized By Kerala Sahitya Akademi

ഓടിച്ചെന്നു തുമ്പിക്കൈകൊണ്ടു ശങ്കരനെ പതുക്കെ പിടിച്ചെടുത്തു കരയ്ക്കു വെച്ചു. അതിനാൽ ശങ്കരൻ മരിച്ചില്ല. വക്ക കെട്ടിയതു് ഈ ശങ്കരനാണെന്നു ഗോപാലനു നല്ലപോലെ അറിയാമായിരുന്നു. എങ്കിലും ആ വിരോധം അവനപ്പോൾ കാണിച്ചില്ല. ഗോപാലൻ രക്ഷിച്ചില്ലെങ്കിൽ ശങ്കരന്റെ കഥ അന്നു കഴിയുമായിരുന്നു.

അവണാമനയ്ക്കലേയ്ക്കു 'കുട്ടിക്കൃഷ്ണൻ' എന്നൊരാനകൂടിയുണ്ടായിരുന്നു. അവനും തടിപിടിക്കുന്നതിനു് അതിസമർത്ഥനായിരുന്നു. ഗോപാലൻ പിടിക്കുന്ന തടികളെല്ലാം കുട്ടിക്കൃഷ്ണനും പിടിക്കുമായിരുന്നു. എങ്കിലും അവൻ ഒരു കുസൃതിക്കാരനായിരുന്നു. ദേഷ്യംവന്നാൽ കുട്ടിക്കൃഷ്ണൻ കിടങ്ങൂർ കണ്ടൻകോരനെപ്പോലെ മുമ്പോട്ടു കൊണ്ടുപോയ തടി പിന്നാക്കം കൊണ്ടുവന്നു വല്ല അപകടസ്ഥലത്തും തട്ടിയിടും. അതിനാൽ ഗോപാലനോടുകൂടിയല്ലാതെ അവനെ പാട്ടത്തിനു കൊടുക്കാറില്ലായിരുന്നു. ഗോപാലൻ കൂടെയുണ്ടെങ്കിൽ കുട്ടിക്കൃഷ്ണൻ ഏററവും മര്യാദക്കാരനായിരിക്കും. ഗോപാലനെ അവനു വളരെ ഭയവും ബഹുമാനവുമുണ്ടായിരുന്നു. കുട്ടിക്കൃഷ്ണൻ നീർക്കോൾകൊണ്ടു ഭ്രാന്തുപിടിച്ചു നില്ക്കുന്ന സമയത്തായാലും ഗോപാലൻ ചെന്നാൽ പട്ടിയേപ്പോലെ പിന്നാലെ പോകുമായിരുന്നു. ദുസ്സാമർത്ഥ്യം കാട്ടിയാൽ ഗോപാലൻ മുറയ്ക്കു ശിക്ഷിക്കുമെന്നു കുട്ടിക്കൃഷ്ണനു നല്ലപോലെ അറിയാമായിരുന്നു.

തീററിസ്സാമാനങ്ങൾ എന്തുതന്നെ കണ്ടാലും അവ എടുത്തുകൊള്ളുന്നതിനു് അവയുടെ ഉടമസ്ഥനോ ആനക്കാരനോ പറയാതെ ഗോപാലൻ തൊടുകപോലും ചെയ്യാറില്ല. ഒരിൽ ഗോപാലനെ ദേശമംഗലത്തു് ഒരു പറമ്പിൽ കൂടി കൊണ്ടുപോയപ്പോൾ അവിടെ ഒരു പിലാവിന്മേൽ ധാരാളം ചക്ക കിടക്കുന്നതു കണ്ടിട്ടു് ആനക്കാരൻ "ഒരു ചക്ക ഈ ആനയ്ക്കു കൊടുക്കാമോ" എന്നു ചോദിച്ചു. "ആനയ്ക്കു ചക്ക

Digitized By Kerala Sahitya Akademi

കൊടുക്കണമെങ്കിൽ വില കൊടുത്തു വാങ്ങിക്കൊടുക്കണം" എന്നു പറമ്പിൻെറ ഉടമസ്ഥൻ പറഞ്ഞപ്പോഠം ആനക്കാരൻ "ഈ ആന മനസ്സലെ വകയാണ്. പറമ്പും മനസ്സലെ വക തന്നെയാണല്ലോ" എന്നു വീണ്ടും പറഞ്ഞു. അതിനു മറുപടിയായി പറമ്പിൻെറ ഉടമസ്ഥൻപറഞ്ഞതു്, "പറമ്പു മനസ്സലെ വകയാണെങ്കിൽ ഞാൻ പാട്ടം ശരിയായിട്ടു് അവിടെക്കൊടുക്കുന്നുണ്ടു്. ആനയ്ക്കു ചക്ക കൊടുക്കണമെന്നു് ആധാരത്തിൽ പറഞ്ഞിട്ടില്ല" എന്നാണ്. പിന്നെ ആനക്കാരൻ അയാളോടൊന്നും പറഞ്ഞില്ല. പറമ്പിൻെറ ഉടമസ്ഥൻ കേഠക്കാതെ തന്നത്താൻ "നാളെ നേരം വെളുക്കുമ്പോഠം ഈ പിലാവിന്മേൽ ഒരു ചക്കയും കാണുകില്ല" എന്നു പതുക്കെ പറഞ്ഞുകൊണ്ടുപോയി. ഇതു ഗോപാലനോടായിട്ടല്ലായിരുന്നു. എങ്കിലും ഗോപാലൻ അതു കേഠക്കാതെയിരുന്നില്ല.

അന്നു വൈകുന്നേരവും ആനക്കാരൻ ഗോപാലനെ പതിവു സ്ഥലത്തു കൊണ്ടുപോയി നിൎത്തി. ഏകദേശം അൎദ്ധരാത്രിയായപ്പോഠം ഗോപാലൻ പതുക്കെ അവിടെനിന്നു പുറപ്പെട്ടു. പകൽ കണ്ട പിലാവിൻെറ ചുവട്ടിൽച്ചെന്നു് അതിന്മേലുണ്ടായിരുന്ന ചക്ക മുഴവനും പറിച്ചു താഴെയിട്ടു് അവനു വേണ്ടതു തിന്നുകയും അധികമുണ്ടായിരുന്നതു മനസ്സലേ മററാനകഠക്കു കൊണ്ടുചെന്നു കൊടുക്കുകയും ചെയ്തതിൻെറ ശേഷം സ്വസ്ഥാനത്തു ചെന്നു യഥാപൂൎവ്വം നില്ക്കുകയും ചെയ്തു. അതിൽപ്പിന്നെ ഗോപാലനുവേണ്ടി ആനക്കാർ എന്തു ചോദിച്ചാലും ആ ദിക്കകാരിലാരും കൊടുക്കാതെയിരുന്നിട്ടില്ല.

ഇത്രയുമെല്ലാം ബുദ്ധിയും സാമൎത്ഥ്യവും സത്യവും കൃത്യനിഷ്ഠയും മററനേകഗുണങ്ങളുമുണ്ടായിരുന്നിട്ടും ഗോപാലൻ ഒരു കടുംകൈ ചെയ്തിട്ടുണ്ടു്. അതു്, അവൻെറ ആനക്കാരനായിരുന്ന അച്യുതമേനവനെ പുഴയിൽ മുക്കിക്കൊന്നു എന്നുള്ളതാണ്. പക്ഷേ അവൻ അതു മനസ്സറിയാതെ ചെയ്തു

Digitized By Kerala Sahitya Akademi

പോയതാണ്. സ്വബോധത്തോടുകൂടി ഇപ്രകാരമുള്ള ദുഷ്കൃത്യം അവൻ ഒരിക്കലും ചെയ്തിട്ടില്ല. നിർഭാഗ്യംകൊണ്ട് അവനു ഭ്രാന്തുപിടിച്ചിരുന്ന സമയം പുഴയിൽ നനയ്ക്കാൻ കൊണ്ടുപോയതിനാലാണ് അവൻ ഇപ്രകാരം ചെയ്തുപോയത്. നീരു ഭേദമായപ്പോൾ അച്യുതമേനവനെക്കാണാഞ്ഞിട്ടു ഗോപാലൻ വളരെ വ്യസനിക്കുകയും താൻ ചെയ്ത ക്രൂരപ്രവൃത്തിയെക്കുറിച്ച് അന്യന്മാർ പറഞ്ഞറിഞ്ഞപ്പോൾ ഏറ്റവും പശ്ചാത്താപിക്കുകയും ചെയ്തു.

ഗോപാലൻ ദേശമംഗലത്തു താമസിച്ചിരുന്ന കാലത്തെല്ലാം അവനെ ഭാരതപ്പുഴയുടെ ഒരു ഭാഗമായ ദേശമംഗലത്തു പുഴയിലാണ് കൊണ്ടുപോയി കുളിപ്പിക്കുക പതിവ്. ഒരു ഭാഗം തേച്ചു വൃത്തിയാക്കിക്കഴിഞ്ഞാൽ മറ്റേഭാഗം അവൻ ആരും പറയാതെ സ്വയമേവ കാണിച്ചുകൊടുക്കും. പക്ഷേ തേച്ചഭാഗം വൃത്തിയായിയെന്ന് ആനക്കാരും മറ്റും പറഞ്ഞാൽപ്പോരാ; അവനുതന്നെ തോന്നണം. അവൻെറ കുളികഴിഞ്ഞാൽ ആനക്കാരുടെ കുളികൂടി കഴിയുന്നതുവരെ അവനവിടെ കാത്തുനില്ക്കാറില്ല. കുളികഴിഞ്ഞു കരയ്ക്കു കയറിയാലുടനെ അവൻ നേരെ മനയ്ക്കലേയ്ക്കു നടക്കും. അപ്പോൾ അവിടെ ഗോപാലനു പതിവുള്ള ചോറും നെയ്യും കൂട്ടിക്കുഴച്ചു വെച്ചിരിക്കും. അവൻ അതു വാങ്ങി തിന്നിട്ട് അവനു കിടപ്പിനു നിശ്ചയിച്ചിട്ടുള്ള സ്ഥലത്തു പോയി നില്ക്കും. അപ്പോഴയ്ക്കും ആനക്കാർ കുളിയും മറ്റും കഴിഞ്ഞു വരും. പിന്നെ അവർ ഗോപാലനു രാത്രിയിൽ തിന്നാനുള്ള സാധനങ്ങളെല്ലാം അവിടെ ശേഖരിച്ചു കെട്ടുത്തിട്ടു പോകും. ഇങ്ങിനെയെല്ലാമായിരുന്നു ഗോപാലൻെറ പതിവുകൾ.

ഒരു ദിവസം ഗോപാലൻ പകലെ നാലുമണിക്കു കുളികഴിഞ്ഞു മനയ്ക്കൽ വന്നു പതിവുള്ള ചോറു മേടിച്ചു തിന്നതിൻെറ ശേഷം അവിടെ മുററത്തു കിടന്നിരുന്ന ചാരം തുമ്പിക്കൈകൊണ്ടു വാരി മേലെല്ലാമിട്ടിട്ടു തെക്കോട്ടു തലവെച്ച് അവിടെ കിടക്കുകയും ഉടനെ അന്ത്യശ്വാസം വിടുകയും

Digitized By Kerala Sahitya Akademi

ചെയ്തു. ഇതു് ൧൦൨൯ൻ ചിങ്ങത്തിൽ ചിത്തിര നാളിന്നാളാണു്.

വിചാരിച്ചിരിക്കാതെ പെട്ടെന്നുണ്ടായ ഈ കഷ്ടസംഭവം നിമിത്തം അപ്പോൾ അവിടെ ദുഃഖസൂചകങ്ങളായിട്ടുണ്ടായ കോലാഹലങ്ങളും ബഹളങ്ങളുമെല്ലാം അപരിമിതങ്ങളും അവൎണ്ണനീയങ്ങളുമായിരുന്നു. അപ്പോൾ അവിടെ അലയും മുറയും കരച്ചിലും വിഴിച്ചലുമല്ലാതെ കേൾപ്പാനില്ലായിരുന്നു. ഗോപാലൻ കഴിഞ്ഞു എന്നു കേട്ടപ്പോൾ കരയാത്തവരായി ആ ദേശത്താരുമുണ്ടായിരുന്നില്ല. മനസ്സലെ കഥ പറയാനുമില്ലല്ലോ. അവിടെ അച്ഛൻ നമ്പൂരിപ്പാട്ടിലേയ്ക്കുപോലും കുറച്ചു നേരത്തേയ്ക്കു സുബോധമുണ്ടായിരുന്നില്ല. ഏതാനും ദിവസം കഴിഞ്ഞപ്പോൾ എല്ലാം ഒരു വിധം സമാധാനപ്പെട്ടു. "വല്യ ദുഃഖമെന്നാലും കാലം ചെല്ലുമ്പോൾ കുറഞ്ഞുപോം" എന്നുണ്ടല്ലോ.

ഗോപാലൻ മരിച്ചതു സംബന്ധിച്ചിട്ടുള്ള അടിയന്തരത്തിനു മുന്നൂറുപറയരിവെച്ചു കേമമായി സദ്യ നടത്തിച്ചു. തടിപിടിച്ച വകയിലും എഴുന്നള്ളിപ്പു വകയിലുമായി ഗോപാലന്റെ സ്വന്തസമ്പാദ്യം അവനെസ്സംബന്ധിച്ചുണ്ടായിട്ടുള്ള സകല ചെലവുകളും കഴിച്ചു് ഏകദേശം ഒരു ലക്ഷം ഉറുപ്പികയോളമുണ്ടായിരുന്നുവെന്നാണു് കേൾവി.

—:o:—

Digitized By Kerala Sahitya Akademi

Digitized By Kerala Sahitya Akademi

ചില പുതിയ പുസ്തകങ്ങൾ

1.	രണ്ടിടങ്ങഴി—(നോവൽ)—തകഴി	2	8
2.	തലയോട് ,, ,,	1	8
3.	പതിതപങ്കജം—കഥകൾ ,,	1	4
4.	മൂടുപടം—(നോവൽ)—പൊററെക്കാട്ട്	2	8
5.	മണിമാളിക—കഥകൾ ,,	1	8
6.	കളിത്തോഴി—(നോവൽ)—ചങ്ങമ്പുഴ	2	8
7	പ്രതികാരദുർഗ്ഗ ,, ,,	2	8
8.	മൌനഗാനം—(കവിതകൾ) ,,	1	0
9.	കല്ലോലമാല ,, ,,	1	4
10.	അമൃതകുമാരി (ഒരു ഡിഡക്ടീവ് നോവൽ)	1	8
11.	നീണ്ട കവിതകൾ—എൻ. വി. കൃഷ്ണവാരിയർ	1	4
12.	വ്യാഴവട്ടസ്മരണകൾ—ബി. കല്യാണിയമ്മ	[illegible]	[illegible]
13.	കർമ്മഫലം ,,	2	4
14.	വീട്ടിലും പുറത്തും ,,	1	8
15.	ഭൂതരായർ—അപ്പൻതമ്പുരാൻ	3	0
16.	കേരളസിംഹം—കെ. എം. പണിക്കർ	2	4
17.	നിർമ്മല—(നോവൽ)—പ്രേംചന്ദ്	2	4
18.	പ്രേമപഞ്ചമി—(കഥകൾ) ,,	1	8
19.	ലാത്തിയും പൂ[illegible]ളും—കഥകൾ—പി. സി.	1	8
20.	കതിർക്കററ ,,	1	4
21.	പ്രയാണം—മുണ്ടശ്ശേരി	0	12
22.	ഒററനോട്ടത്തിൽ ,,	1	0
23.	ശബ്ദങ്ങൾ—ബഷീർ	1	8
24.	വിചാരവിപ്ലവം—കുററിപ്പുഴ	2	0
25.	വിമർശരശ്മി ,,	1	0
26.	ഐതിഹ്യമാല—രണ്ടാം ഭാഗം	1	8
	,, മൂന്നാം ,,	1	8
	,, നാലാം ,,	2	0

മംഗളോദയം ലിമിററഡ്,

തൃശ്ശിവപേരൂർ.

Digitized By Kerala Sahitya Akademi